

Vicente
Ferrer
Sermones

~~Sabes ad V. de Li~~
cenia de Pizab

G. Berdugo
Ortiz

SERMOES
DE SINGULIS DIVINIS
SCRIPTURIS

De S. Spiritu et de gratia eius
sermo. In quo ostenditur
quod S. Spiritus est Filius
Patri et Filius

128824

SERMONES DE SANCTIS DIVI VINCENTII.

De Sanctis & in orationem Domi-
nicam Sermonum opus sancti Vincentij, ordinis
Prædicatorum, diuini præconis, ad uetustorum
exemplarium fidem diligenter emendatum: cum
eorum Indice locupletissimo.

In domino

Confido.

A. Vincent.

179864

Anna

Tabula Alphabetica.

Tabula i sermo-
nes de setis seti. Cinceti p totu anni cir-
culu spūū pūctorū in hīs pūctorū alpha-
betice directiua et ostensiu incipit.

De litera A.

Et non summus pōtifer solus
accedere solebat altare. sanz
est sanctorū: qd nobis hoc des-
signat. p. 3. ser. li. sancti Joan-
nis baptiste. lxxij.

Abraā nō in iuuetute: sed anno. lxx. lo-
cutus est cum deo. sermone. j. eisdem
baptiste Christi. lxxj.

Abstinētia corpalis bonorū operū mul-
tiplicationē compōtat et administrat.
ser. de sancto Laurentio. xcij.

Abstinēcias quas sanctus antonius ha-
buit nobis in exemplū factas requirere
sermone de eodem. xcij.

Actiua ad vitā quatuor cause. s. efficiēs
materialis: formalis: finalis: pcurat:
vt hī in ser. de sancto Gregorio. xliij.

Adolescentes humiles erunt: et misericor-
des: et fideles in cōuersatione: charita-
te et fide. ser. ij. sancti Martini. cxi.

Aldoratio fiet ad deum: nō ad idola. ser.
primo sancti Martini. cxxviii.

Aldoratio idolorum subtili disputatione
sancti Catharine virginis annūtiat.
sermone de eadem. cxliij.

Ad gubernandū equū duo requirunt q
ad nostrā emendationē dirigunt. ser.
de sancto Joāne euāgelista. xliij.

Aduersitatibus circūdatus quō patiens
esse debeat: de hoc habet quedā mora-
lizatio de sancto Siluestro. xx.

Afflictio q corpus nūc affligere debet
vt deo placeat. ser. d. ser. nicolao. liij.

Agatha beata similis xpo in ser. fuit: vt
habetur in sermo. de eius festo. xliij.

Alexander magnus quare interfecit leos
nidem magistrum suū. sermone de san-
cto Laurentio. xcij.

Altare dei in quāta reuerētia debet hō-
beri: et quales erunt ministri altaris.
ser. ij. sancti Joānis baptiste. lxxij.

Amant xps beatus Joāne ppter puri-
tatem virginalem: vt in octaua sancti
Joānis euāgeliste. xxiii.

Amici dei efficiuntur per tria: scz per ora-
tionē spirituale: per vniuersale subie-

ctionē: et per martyriale afflictionem.
ser. de sancto Barthelemy. cxi.

Amoris diuini tres sunt gradus: et quo-
to gradu xps dilexit Joāne euāgelis-
tam. ser. Joānis euāgeliste. xliij.

Angeli nobis utilitates septē pferunt: et
administ. s. ser. d. scz michaelis. cxliij.

Angelorū chorū sine ordines: quot et qui
sunt: et quō sū sub et supra differūt. ser.
de cōmemoratione sancti Pauli. lxx.

An in hac vita posset sciri certitudinali-
ter de aliqua psona an sit in gratia. sermo-
ne de sancto Siluestro. xx.

Angeli dei oēs viderunt sanctissimā in-
carnationem filii dei: vt habetur ser. i
octa. sancti Stephani. xliij.

Angelus iussus beatā virginē quare
dixit. Ecce concipies in utero. cū tamē
ibi non cōcipitur. sermone de incar-
natione filii dei. lliij.

Angelus domini virginē mariā salutās
in bñdicta incarnatione declarauit sū-
bi octo secreta fidei que habentur in
ser. de incarnatione filii dei. lliij.

Animarū perditio contingit ex septem
vitijs capitalibus. Require illa sū or-
dine ser. sancti cecilie. cxliij.

Animarū defunctorū quotuplex est gras-
tus sine statuer: qbus profunt suffra-
gia: et qbus nō. ser. i. animarū. cxxiii.

Anna genitrix marie quare plus colit-
tur q sanctus Joachin pater Marie.
sermo. de sancta Anna. lxxvii.

Apostoli post receptionē spiritus sancti
mortaliter peccare nō potuerūt: vt ha-
betur ser. de sancto Andra. lo. j.

Apostoli an fuerunt. xliij. vel. xliij. quere
hoc in ser. de sancto Barnaba. lxx.

Aplorū duos. s. Petri et Pauli pparatio
vter inter illos duos de maior. ser. de
cōmemoratione beati Pauli. lxx.

Arconū dei vidit paulus raptus in ces-
lum que non licet homini loqui. Req-
re ibidem. eodem.

Argumenta rhetorum et phorum subis-
ta deuitit facillime beata Catharina
sermone de eadem. cxliij.

Argumenta que fecerunt legisperiti cō-
tra sanctum Stephanum: quibus ipse
virtuose resistit: vt habetur sermone
de sancto Stephano. lxx.

Tabula

Ministrum & placemus xpo si fecerit
mus opera que ipse fecit. sermone de
san. nicolao.

De litera B.

Elia quinq; in hoc mudo fuit
de quibus victoriam habens
si datur corona paradisi. ser
mone de sancto petro medio
lanensi. li.

Beneficiu petens cu cura: ho etia qd
cuq; scias efficit simoniacus. sermone
de sancto Thoma cantuariensi. xvij.
Benedicti sancti exeplo diabolus resiste
re debemus. ser. de sancto Bndicto. li.
Biblia dicit liber vite: sed codices poe
tarum libri mortis. sermone de comes
moratione pauli. li.

Blasphemias dei efficit mutus: vide in
raculis in sero petro mediolanensi. li.

Bona duo singularia de sero Stephano
ostendunt. in ser. de sero Stephano. xij.

Bonorum visa crescit & augmentat: ma
lorum vero decrevit & minuit. sermone
de sancto Jacobo. li.

Bonum per successum & variatione tem
poris efficitur pabiliter malum. ser.
de sancto Marco. li.

Bonitas viri feruit dei no solu ad seipm
sed ad omnes primos suos misericor
diam et pietatem respiciet. sermo. de
sancto Barnaba. li.

De litera C.

Cercere tenebrosa detenti sunt
petros: multitudo inuoluti.
ser. petri ad vincula. xc.

Carmina angelorum magda
lenam sepius in die eleuan
tium in aera que fuerunt. sermone de
magdalena. li.

Charitatis diuine gradus: quere in sermo.
de sancto Thoma apostolo. li.

Charitatis diuine exempla maxime no
bis fructuosius ponuntur in sermo. san
cti Francisci. li.

Cataracta quid significet: & quo interps
etur. habetur in sermo. de sero Tho
ma apostolo. li.

Cassidatam sanctus Ioannes euangeli
sta seruauit ultra omnes sanctos para
disi: dempta castissima mfe xpi: & quo

xpi ipz ad castitate vocauit. ser. de san
cto Ioanne euangelista. li.

Cantus leticie. f. glorias excelsis: illa
re. no cant in die innocetia: quare hoc
habetur sermo. innocentum. li.

Caluo de duobus incarcerationis a rege
q tenebantur soluere regi: quid contri
git. sermo. de sancto Siluestro. li.

Cathene due sunt quibus peccator fixe
ligatur & detinetur in petis: prima est
consuetudo soga: scda est societas mas
la. sermo. ad vincula Petri. li.

Catholice fidei lucida declaratio. moni
stratio demonstratio ser. sancte Catha
rine. li.

Celoz tres dispositiones. quere in oct.
sancti Stephani. li.

Centes in die & totide in nocte fletis ge
nibus orabat serus bartholomeus: vti
sermo. de eodem. li.

Cymbala bene sonantia: & cymbala tubi
laris qd differunt in ps. pr. ser. omi
um sanctorum. in fine. li.

Coformes efficitur deo cu vestigia ei
opando bona sequimur in humilitate
& patientia. ser. Simoni & iude. li.

Consuetudo mala & longa pcpitationea
donor inducit: & infinita scandala ge
nerat. ser. ad vincula Petri. li.

Contemplatiue vite gradus quere in ser.
de sancto Gregorio. li.

Cocistia demones habuerunt quo beatum
Antoniu de heremo & bona visita
carit. ser. de sancto Antonio. li.

Conceptio quinq; beatissime virginis
marie declaratur. ser. de conceptione
virginis marie. li.

Chori siue ordines angelorum qui & quot
sunt. ser. omi sanctorum. li.

Correctio quedam contra no seruantes
iusta pcepta. ser. de sero Nicolao. li.

Corona glorie recipiet qui in bellis quis
q victor extiterit. sermo. Petri medio
lanensi. li.

Corona virginis virginitatez seru
sibus datur: vti habetur in sermone de
sancto Lucia. li.

Corona vni pponi solet: hie de diadema
p. ser. de corona spinea. li.

Corp nrm spm pparat equus di. ser. in
de sancto Ioanne euangelista. li.

Alphabetica.

Correctio quedam contra has virgines
que clandestine matrimoniu adcut. f.
sine scitu parentum. in sermone de san
cta agnete. li.

Contra vagos studetes habetur quedam
correctoria in formatio quo se exemplo
vincit in studio habere debent. angier.
de sancto vincentio. li.

Corpus scilicet xpi gloriosissim post vnes
ratione resurrectione xpi quatuor florib
bus sine donis floruit. sermo. conuers
sionis sancti pauli. li.

Creatura cui predicada est euangelium
xpi que est: quare dicit xps omni crea
ture: & te in orbe vniuersum. pr. ser. de
comemoratio. pauli. li.

Creaturas iterficere vl destruere an sit
petm vel nobz quare deus fecit creatu
ras. ser. de sero iohne euangelista. li.

Christus & christianus debent scribi p
literam C. quere in litera. X.

Christiana fides a nullo parat: vt habe
tur in ser. de sancta agnete. li.

Crucis xpi festiuitas quare bis i anno
seruatur ab ecclesia: quare sub crucis
fientio voluit mori xps. li.

Unde lignu crucis cepit ortum & initium
patet hec oia. sermo exaltationis. criz.
& etiam inuentionis crucis. li.

Crucis scandalum euacuatur est multis
modis. Item crux quondam supplicium
latronum ta transit ad frontes impato
ru. ser. in de inuentione crucis. li.

De litera D.

Antes eleemosynam de bonis
male acquisitis nullam quidem
faciunt non cum iustitia.
ser. de sancto Nicolao. li.

De sancti sunt in triplici gra
du vel differentia. ser. i. alay. li.

Dei voluntas est causa omi fiendor: vt
habet in ser. de sero mathia aplo. li.

Desperare nemo debet de mia dei: vt di
citur in qua dam moralizatione in ser.
de sancto andrea. li.

Deuotio spiritualis in duobz consistit:
vt pr. in ser. de sancto nicolao. li.

Dies dhica sanctificari debet a nobis
hoc demonstratur per exempla xpi et
marie quere in sabbato in i. li. S.

Dies vite possit qui & quot sunt. pr. ser.

li. de sancto martino. li.

Dines quia vere dicatur: habet per di
stinctione cuius am questionis. sermo
ne de sancto andrea. li.

Differetia vite bone & male donorum et
malorum. ser. de sancto Jacobo. li.

Digni quinq; i manu dei designat quoz
spatia attributa q deo insunt: patet ser
mo. h. iohannis baptiste. li.

Digni misericordie dei qntuplices. pr. ser.
sancte marga. li.

Dilectio diuine tres sunt gradus. f. ga
neralis specialis: & singularis. sermo.
de sancto iohanne euangelista. li.

Diligentibus dei oia cooperantur i bo
no. ser. de sancto iacobo. li.

Dies in sacra scriptura qh. p die natu
rali: quandoq; p die vsuali sumit. ser.
de sancto nicolao. li.

Disputatiles quas increduli btm sils
uestrum habuerut: habetur sermo. de
sancto siluestro. li.

Disputatiles quas increduli cōtra bea
ti mathia disputabūt. habent sermo
ne de sancto mathia. li.

Disputatiles triplices cōtra reos
hominu virgo deo dilecta supauit. ser.
de sancta Catharina. li.

Doctrina quedam quo more parent si scil
nicolai patres suos natos dirigere d
bet. sermo. sancti nicolai. li.

Doctrina sancti thome quo approbata
sit q nullus in ea diffidere debet. ser.
de sancto thome de aquino. li.

Doctrina sancti pauli excedebat doctri
nas aliorum aploz in tribus. ser. de co
memoratione eiusdem. li.

Doctrina sapientum huius mundi sophisti
ca de vacillat in comparatione ad do
ctrinā spūsancti q verissima est & innu
ciabilis. ser. sancte Catharine. li.

Domnica dies sanctificanda est. quere
de sabbato in. S.

Dormire in petis & in carcere diaboli te
neri periculosissimum est. vide in oct.
sancti domini. li.

Dubium est quomodo sciri possit ab ali
quo apparitū que in sermo. p. p.
ret an sit reuelatio vel somnū. ser. in
octa. sanctorum innocentum. li.

De littera E.

Electio dei dicitur natio: multi
sui confellores: ubi dei se
minatotes dicuntur pificato
res: doctrina et pificatio eor
um: ete sine hamis. quere hoc
ser. de arti petri. ap. l. xvij.
Effectus habet signa quinqz que in scdo snt
nostro reperta fuernt. sermo. de sancto
siluetro. l. i.
Effectus ppii vere sapiente q etia i bea
to thoma de aqno repri sunt. ser. de san
cto thoma de aquino. l. xij.
Electi pauci sunt: tamē innumerabi
sunt qñ hoc intelligi debet. ser. i. de
omnibus sanctis. l. cxxij.
Elee mos nā facietes de bono iuste acq
sito miam qd faciūt: sed nō iustitiam
ser. j. iohanni martini. l. cxxij.
Eleemos nā facietes morie diligunt a
eo. ser. i octo. iohannis euāgeliste. p. iij.
Electio dei eterna quō sit pncipiū et fun
damētū saluatōis hoīum. ser. de cons
uersione sancti pauli. l. xij.
Electio regere debetū exemplo xpi qui
nō elegit germanū aliquē: s; mathias.
Sic in cōmunitatibus regēdis nō de
bet fieri electio nisi p cōi bono totius
cōstitis. ser. de sancto mathia. l. lxxij.
Episcopi felicitatem ponūt in delecta
tōibus carnis. vide diuersitatē secta
rū ser. sancti clementis. l. cxxij.
Equis in quo equitant scūs Thomas
de aquino quō post mortē eius crepuit
qñ pior euide quē in quo scūs tho
mas obiit i eode equo equare voluerat
ser. de scdo thoma de aquino. l. xij.
Etates septē mundi vel hoīs habent
in ser. de incarnatione filii dei. fo. liij. xer
mone sancti iohannis baptiste. l. lxxij.
Etatis qñqz large acceptis placebit
m^o d eo. l. i. toto tempore vite nō ire. ser.
ij. de sancto martino. l. cxi.
Euacuatū est scandālū crucis multipli
citer. vide intra in scdalo de littera S.
Euāgelium xpi predicandū est in vni
uerso mōdo nullo loco dēpto o creatu
re: id est omni hominū: nō aut doctrina
pectatum vel genti. ium. ser. de cōmes
eratione pauli. l. lxxij.
Excellentie x. repeririūt in beo: queli

bet illorum. r. habet effect^{us} sic becto
 decem faciūt centumque cetes in die
 cetes in nocte recetare sanctus bar
 tholomeus genua sua deuote oratio
 gratiarum actiones faciedo. sermone
 de sancto bartholomeo. cxi.
 Excellēcia quatuor habuit sancta C
 tharina. pr. sermone eiusdem. cxiij.
 Expositionem sacre scripture triplicem
 require in ser. petri ad vincula. xc.
 Excellēcia quinq; de xpo. quere ser. de
 sancto iohanne euangelista. iij.
 Exēpio sancti andree non debemus nos
 imitare negocijs secularibus. sermo
 de sancto andrea. fo. j.
 Exemplum de sancto nicolao quomodo
 tres filias inuitas quas ad lupanaria
 dare uoluit redemit. quere i ser. de san
 cto nicolao. iij.
 Expositio uillio huius auaritiā. In
 pncipio creatur de celo i terras. Bēn.
 i. quid p celo i qd per terrā intelligitur
 habet ser. de perceptis beate agnino. v.
 Exemplū de quodā pfectoero cui san
 ctus thomas catuāricis misse celebra
 tione phibitū postea a brā uirgine
 dictū fuit q; ipsū celebrare pmitteret
 ser. de scō thoma catuāricen. xviij.
 Exempla plus q; bba virtutes in gētib;
 generatim habetur sermo. in oca. in
 nocentum. xvj.
 Exemplum de tribus factis quoz p m^o
 elegit uia solitaria: scdo elegit firmare
 infirmis in hospitallē: tert^o elegit tra
 ctare pacē. ser. in oca. innocentum. xvj.
 Exemplum de quodam principe lasso
 rum in quodam uia ad deprecandum
 erisente qūo per quendam abbate cō
 uersus fuit. sermone conuersionis san
 cti pauli. xxx.

De littera S.

Facile poetarum non debent
predicari populo: sed euange-
lium xpi per vniuersum mun-
dum. supra in euangelio de li-
tero. E.
facile dei est predicatio euangelica que
animas granditer. ser. de concepcione bea-
te marie virginis. v.
si amissiora tem magnam fecit christus
ambulationem super terram peccatoribus.

Alphabetica.

eatricib⁹ quere de magdalena. lxxviii.
 femine caritate seruare cupientes qho
 se in conuersationibus suis habebunt
 fer. ii. natiul. marie. cxlii.
 festum sancte agnetis quare inter festi
 saneti sebastiani: scilicet Innocentii me
 diat. ser. de sancta Agnere. xxxi.
 festa tria de sancto Petro pncipe apos
 toloꝝ: colit ecclesia: quare hoc est: i.
 fer. ad vincula petri. xc.
 festu conceptionis sanctissime virginis
 marie triplici ratione colitur: vt habet
 in ser. de conceptione beate virginis. v.
 festum purificationis virginis gloriose
 que tamen purificari non indiguit: pul
 chre declarat. ser. de purificatione bea
 te virginis. lxxvii.
 fidei catholice corroboracione: et eius
 dem defensionis maxime fecit sancta r
 go cartharina: vide de ea. cxlii.
 finis seculorū nunc est: pꝛ ser. de sancto
 ioanne baptista. lxxii.
 finitas infinitū nulla est pꝛpositio: qho
 ergo diuinitas et hūanitas i xpo sunt
 vnde cū in infinitū distant. ser. d. sancta
 Catharina. cxv.
 fides i pꝛncipiū vite xpi differunt: vt
 habet ser. de Innocentibus. xvi.
 filii defendi vel nō defendi: quomodo
 habetur in sermone sanctis Innocen
 tibus. xxi.
 filii nō portabit iniquitatē patrie: pa
 ter nō portabit iniquitatē filiorū auctori
 tas habetur ezech. xliii. Expositio: si
 militudo habet ser. innocentium. xvi.
 firmitas siue stabilitas vite bone nullū
 recusat laborē: nō extollitur in prosperi
 s: nec tristat in aduersis. sermone. i. d.
 sancto martino. cxxxvii.
 fluminis impetus letificat ciuitatē dei
 et quadruplex reperitur summe peccato
 ris penitentis. solum mellis: aquarū san
 guinis: quomodo hoc intelligitur. Req
 re ser. de sancto ioanne baptista. lxxii.
 formationem simplicem dicentes non
 esse peccatū: imortale: pꝛa hōs quere
 quādā correctionē in sermo. de sancta
 agatha. xlii.
 franciscus minor quinqꝝ radios clari
 tatis habuit in se: qui et quales fuerit
 illi patet ser. de eodem. cxxv.
 fructificauit maria equali pꝛa quadru

placiter patet de natiuitate eius sermo
ne primo. cxj.
Fuga xpi et uosa pulcherrime describit
ser. innocentum. cxj.
Fuga marie ioseph cu xpo in egyptum
in tribus punctis pulcherrime declar
atur. ser. in octo. innocentum. cxj.
Fuga christi in egyptum quare fuit be
tae marie virginis abscondita: sed potius
ipsi ioseph in temto fuit man. a. figura:
cu tñ beata regimelios sit iose. h. ser. in
octo. innocentum. cxj.

De litera B.

Audens gaudebo in domino
re. istud verbum est iste. i. j. po
sit in ser. quatuor capitulis
pulcherrime declaraf in ser
mone de sancto iohanne. euan
geliso. rtiij.
Gaudia huius mundi tristitia et dolori
bus sunt admixta: patz hoc ex tribus. vide
in ser. ij. natii. m. r. cxxj.
Gaudia principalia beate marie q̄ frues
runt ibidem. cxxj.
Genua flectebat gentiles in die scilicet bar
tholomeus et toties in nocte. quare et
de in ser. de eodem. cxxj.
Gloriam mundanam querens et placere
hominibus reprobus efficitur corā deo
patet ser. ad republica perri. x.
Gloriam veru christians non debet ni
si in cruce domini: per quā omnes ad
peram gloriam et perfectissimū gaudiū
sumus renocati. ser. de inuentione san
cte crucis. triij.
Gradus. v. ascendat virgo maria cū
presentabatur in templum: et quid desi
gnat per illos: patet ser. primo natii
tatis marie. cxxj.
Gradus omnium supercelestium creatu
rum scilicet sancti eorum et angelorum
sunt decem. sermo. primo de omnibus
sancto. cxxj.
Gradus seu stetes animarum omnium
defunctorum / triplex sermo. primo o
mnis fidelium animarum. cxxiij.
Gradus ser sanctificationis: quere in ser
mo. de cōceptiōe beate virginis. v.
Gradus tres philosophice quos beatus be
ronymus ponit. vj. ca. ad paulinum / Re
quire ser. de sancto vincentio. rtiij.

Gradus tres sanctorum de quibus festa
hunc habent. ser. purificationis beate
marie virginis. xxvii.
Gradus quatuor sanctitatis in sancto
Matthia apostolo laudenti. declarant in
ser. de eodem. xliii.
Gradus duplici doctores sacre scripture
distingunt. et habet in ser. de sancto
Thoma de equino. xlvj.
Gradus tres servitii de quere in ser. de
sancto gregorio papa. xlix.
Stella dei quoniam in homine sit mutabilis
et non mutabilis habet in ser. de sancto
Ambrosio. liij.

De litera

li.

Lectio oritur a nutriti ubi euan-
gelium christi non predicatur.
ser. de commemoratione beati
pauli. lxx.
Historia sancti Joachis et san-
cte anne. p. in ser. de sancta anna. lxxvii.
et in ser. nativitate beate marie. cxj.
Historia de constantino leproso qui ex in-
centu puerorum sanguine baptizari ius-
sus fuit. ser. de sancto silvestro. xx.
Historia martirizationis sanctoy. inno-
centium pulchre describitur in ser. inno-
centium. xvi.
Hominus de generatione carnali de fuisse
ad i. ser. viglie nativ. xpi. xj.
Honores quos christus beatus joanni euan-
geliste ostendit et potuit habere ser. de
sancto iohanne evangelista. xliii.
Hominus in iumentorum discretia. quere f.
in octa. sancti stephani. xxii.
Honore dei in omnibus factis et actibus
nostris preferre debemus exemplo san-
cti vincensii. et habetur ser. de sancto
vincensio. xxlii.
Hospitalis christi dicebatur sancta martha
pro cunctis hominibus: et hoc propter
opera multa pietatis et misericordie ei-
que exhibuit christo. quere ser. de san-
cta martha. lxxix.
Humilitas cordis vera ad plurima bona
disponit nihil de seipso presumens. ser. i.
de sancto martino. cxxvii. et ser. de san-
cto clemente. cxxlii.
Humilitas et pietas in adolescentia magis
placet deo. ser. ii. de sancto martino. cxi.
Humilitatem duplicem requirit sermo.

de sancto blasio.

De litera

17.
3.

Lectio oritur a nutriti ubi euan-
gelium christi non predicatur.
ser. de commemoratione beati
pauli. lxx.
Historia sancti Joachis et san-
cte anne. p. in ser. de sancta anna. lxxvii.
et in ser. nativitate beate marie. cxj.
Historia de constantino leproso qui ex in-
centu puerorum sanguine baptizari ius-
sus fuit. ser. de sancto silvestro. xx.
Historia martirizationis sanctoy. inno-
centium pulchre describitur in ser. inno-
centium. xvi.
Hominus de generatione carnali de fuisse
ad i. ser. viglie nativ. xpi. xj.
Honores quos christus beatus joanni euan-
geliste ostendit et potuit habere ser. de
sancto iohanne evangelista. xliii.
Hominus in iumentorum discretia. quere f.
in octa. sancti stephani. xxii.
Honore dei in omnibus factis et actibus
nostris preferre debemus exemplo san-
cti vincensii. et habetur ser. de sancto
vincensio. xxlii.
Hospitalis christi dicebatur sancta martha
pro cunctis hominibus: et hoc propter
opera multa pietatis et misericordie ei-
que exhibuit christo. quere ser. de san-
cta martha. lxxix.
Humilitas cordis vera ad plurima bona
disponit nihil de seipso presumens. ser. i.
de sancto martino. cxxvii. et ser. de san-
cto clemente. cxxlii.
Humilitas et pietas in adolescentia magis
placet deo. ser. ii. de sancto martino. cxi.
Humilitatem duplicem requirit sermo.

quomodo exemplo parentum sancti ma-
rie suos natos dirigere debent. ser. de
sancto matthia. xliii.
Inimici principum christianorum et ma-
gis clericorum qui sunt. require ser.
de sancto matthia. xliii.

De litera

K.

Rector navis beata in tri-
bus articulis et arduis dispo-
sitionibus picturam obis
mittit. ser. de sancta katha-
rina. cxi.
Katharina sancta quatuor excellentias ha-
bet: scilicet nobilitatem gentis: pulchritudinem
corporis: potentiam in divitiis: et sapientiam
intellectus. patet ibidem. cxi.
Katharina ab eremita convertitur: christi
pro annulo desponsatur: quinque dor-
mitnas in visio visio suo placeret a
maria recepit: quinque agnita rhetori ar-
gumeta subtilia supavit: maritum pal-
mam per capitis truncationem promissis
ruit: in monte sine manibus angelis
cis deposita sepulchrum recepit: de qua
oleum ad multa medicamenta incessan-
ter fluit. patet ibidem. cxi.

De litera

L.

Liberos principis apostolorum
rum. vide sermone de sancto
vincensio. cxxii.
Laudis species patet in ser.
de sancta agnete. cxxii.
Laudare deum tenemur quomodo et quomodo
liter ibidem. cxxj.
Legenda sancti Andree per pulchre et in-
tricata declaratur ser. de sancto andrea. i.
Legenda et vita sancti nicolai per pulchre
declaratur ser. de sancto nicolao. ii.
Legenda sancti stephani per pulchre cum aliis
intricatis huius ser. de sancto stephano. xj.
Legenda et vita sancti silvestri per pulchre de-
scribitur ser. de eodem. xx.
Leges generales homines sunt: scilicet pas-
torum: molarum: et evangelicorum. ser. de
sancto marco. lvi.
Legenda sancti marci. vide in ser. de eo-
dem. lvi. sed perfectius et plenius de eo
et aliis sanctis reperies in nouo passio-
nali sanctorum.
Leopides magister et informator alexan-

dri magni ab alexandro iterificatus qua-
de causa. vide i. ser. de sancto laurentio. xxi.
Letitia et gaudium mundi. nunc patet supra
in litera S.
Lex moysi quodam bonum: quare nunc reproba-
tur. p. in ser. de sancto marco. lvi.
Lex sacre scripture dicunt libri vite: li-
bri vero poete. rhetor. gentium dicunt
libri mortis. ser. de commemoratione
sancti pauli. lxx.
Lex sancte cruce unde fragit origines
quere ser. de cruce. cxi.
Locus corporis defuncti quadruplex re-
peritur: et locus est nobilior. p. in ser.
de ammarum. cxxv.
Locus animarum defunctorum quadruplex
est. patet ibidem. cxxv.
Lucia virgo sancta matrem suam ad vi-
lissimos recurre volens ad deum fugere
compulsa: et ab ipso de sanguine sangumino
sanitate recepit. ser. de sancta lucia. vii.
Lucifer quoniam per superbiam cum omnibus sibi
adherentibus derisus sit. ser. de ceptio-
ne beate virginis. v.
Lucis quatuor conditiones quas etiam
habuit beata lucia habet in ser. de san-
cta lucia. vii.
Lumen in die purificationis frisa que in
christo sunt significat. ser. purificationis
beate virginis. cxxvii.
Lucerne persone devote et contemplas-
tine dicuntur: et habetur in ser. de sancto
benedicto. li.
Lucernas septem christus in hoc mundo tes-
tat: quando ab eo separari voluit: que ha-
bentur ibidem. li.

De litera

M.

Magister septem reperit quibus
rotas mundus infectus est.
ser. de sancto gregorio. lvi.
Magister duobus infectus na-
vis quilibet infans demptis
paucis ser. innocentium. xvi.
Maledicere creaturis debet quodamo-
do deus blasphemare. ser. de sancto iohanne
ne evangelista. xlii.
Manna pauperum dicitur mensa camporum:
quia thesaurus pauperibus hiebat in
butus in alto mundo non erit diminutus:
tunc sed cum magno lucro reperietur
ser. de sancto laurentio. xxi.

Tabula

Marinus apparuit post obitū serō am
brosio in mediolano: sancto seuerino
in colonia. ser. de sancto martino. xli.
Matrimonii tres gradus. quere in ser.
de sancta lucta. vii.
Marta virgo sacratissima expectabat vi
dere: quatuor de filio suo dilectissimo
q. declarant in sermone vigillie natiui
tatis xpi. xli.
Matres et patres sanctorum in quo contra
beati peccauerunt q. de solē strage et pla
gas contra eos. locutionē filiorū per
misit. ser. innocentium. xvi.
Marta dicebat hospita xpi. vide. de hoc
in ser. de eadem. lxxix.
Matrimonium secundum quō seruabit
inter virū et uxore. vide in ser. sancte an
ne. lxxvi. et natiui marie. xli.
Medicamentum non est inuentū in ore eorū
quibus merito ascribitur. vide in ser.
innocentium. xvi.
Merces sanctorum quō copiosa erit in ce
lium: tamen sit solum vnum celū san
ctorum. ser. empyreum. ser. ii. de omnibus
san. sio. cxxii.
Michael quare in festiuitate omnī bo
norū angelorū noliūter exprimit: cū tū
mille milia sunt in celo eo maiores. ser.
mo. de eodem. cxxii.
Milem quatuor trahunt ad supbia
scz nobilitas generis: pulchritudo cor
poris dñm de hoibus: victoria et in
micio. ser. de sancto georgio. lvi.
Miraculum de horrendo iudicio. ser. de
corona spine. lxxv.
Miraculū quō ad pces scilicet blasii qdam
puer ex spina piscis i gutture suffocat
reuit. ser. de sancto blasio. xl.
Miraculū quō scilicet sebastian⁹ duos ro
manos a fide declinare volētes cōforta
uit. ser. de sancto sebastiano. xxi.
Miraculū quō anicula a niso capta auri
lii a beato thoma cantuariensi petiit
ser. de sancto thoma cantuariensi. xxi.
Miraculū quō beatus thomas cātuarie
sis cecē mulieris. visum recuperauit. f.
de eodem. xxi.
Miraculum quomodo demones in qua
dā ciuitate corda hominum ad discor
diam affliciebant: quos vidit sanct⁹ frā
ciscus. sermone in octa. sancti joan⁹ is
euangeliste. xxi.
Momen Iesus maxime p̄tūto est. vi. s.

Miraculum de quodam dño qui audito
fama sancti sebastiani ipsum ad se po
cabat: ut ipsum a languoribus redime
ret: cui sanctus sebastian⁹ negauit. ser.
de sancto sebastiano. xxi.
Misericordia dei erga peccatores dicat
magis: quō hoc intelligit. ser. de sancta
magdalena. lxxii.
Misericordia liberali pmeret solarium
glorie celestis. ser. de sancto luca. cxxv.
Mia non potest reperiri in deo sine in
finitate: nec iustitia sine mia. ser. de san
cta catharina. cxi.
Missam proximam quis post christum ce
lebrauit. patet. sermone philippi nico
bi. lxi.
Mysteriorū xpi lucida declaratio. p. ser.
scilicet catharine. cxi. sancti marci. lvi.
et sancti petri mediolani. lxi.
Modus dandi elemosynam habetur. f.
de sancto siluestro. xxi.
Modū quē seruat deus in sua prouiden
tia. require de sancta lucta. vii.
Mora innocentis in vno puncto: subtilis
ter notatur. ser. innocentium. vi.
Mortalia peccata omnia ad septē peccā
capitalia reducuntur. ser. in octa. sancti
stephani. lxi.
Modi septem quibus peccator more san
cti pauli ad xpm conuerti debet. ser. cō
uersionis pauli. xxi.
Monumentū hominis quadruplex est.
ser. ii. animarum. cxxv.
Monumentum animarum quadruplex
est ibidem. cxxv.
Mortis periculum quintuplex sustinuit
xps in mundo hoc est solum in vltimo
scz crucifixione voluit mortē gustare.
f. exaltationis sancte crucis. cxi.

De litera M.

Mactur puer quilibet christo
et beata virgine demptis cum
duabus maculis. sermone inno
centium. xxi.
Macturates sanctorum totius noui tes
tamenti non coluntur vel festinantur
nisi trium. scilicet christi marie: et beati ioan
nis baptiste. Et quare sit de illis: patet
sermone natiuitatis beati iohannis bap
tiste. lxxii.
Momen Iesus maxime p̄tūto est. vi. s.

Alphabetica.

In litera. J. De hoc noie ietis iocun
das inuenias contemplationes. ser. de
commemoratione sancti pauli. lxxv.
Hominatur sanctus petrus diuersis no
minibus. ser. petri et pauli. lxxv.
Numer⁹ electorū pauc⁹ est tū innumera
bilis quomō intelligitur. pater ser. iii.
de omnibus sanctis. cxxii.

De litera D.

Efficia tria peruenit xpi
themas mala et periculoia.
p. f. de scilicet mattheo. cxi.
Officium omnibus creatur
is corporib⁹ commune qd est
iud. f. de scilicet dñico. xxi.
Operari⁹ dignus est mercede suo. serm.
sancti iace. cxxv.
Opera pietatis et misericordie tranle
dūt alia opera bona. patet de sancta
marta. lxxix.
Opinionēs quatuor falsas sanctus pau
lus ante conuersionem habuit: et ha
buit in ser. de quere fide scilicet pauli. xxi.
Opa serm in quib⁹ si qd se exercitauerit
deo placebit. ser. de sancto nicolao. ii.
Originale peccatum quid sit et quedam
subtilis declaratio ad intelligendum
peccatum originale. habetur sermone
sanctorum innocentium. xxi.
Orabat ceteros fieri genib⁹ in die et ro
tidem nocte. vide supra in lra C. cxi.
Orationes et obsecrationes quomodo fi
ent et quando exaudiantur. sermo. de
sancto petro ad vincula. cxi.
Orare tenemur pro prelato et dño terre:
quia capita sunt totius mundi. patet
ibidem. cxi.
Ordines angelorum q. et quot sunt: p. in
ser. omnī sanctorū pmo et tertio. cxx.
Ordines sine status omnī supercelestis
creaturarū patet sermone primo oīz
sanctorum. cxx.
Ordines angelorum et eorū nomina qre
ser. de conceptione marie virginis. v.
Ornamenta corporis quicqz spūaliū et
denotat⁹ reculare tenetur. quere f. in
de sancto augustinio. cxi.
Quis conditiones et proprietates. sermo.
de corona spine. lxxv.

De litera P.

Aditū gloriam meremur
singulariter quatuor virtutū
bus que patent serm. sancti
Zuce euangeliste. cxxv.
Parienti tempus elizabet
quid nobis designat. vide i ser. sancti
ioannis baptiste. cxxv.
Parturire quid sit: et quomodo quilibet
a malo declinans et bono inherere vo
lis parturire dicitur. ser. de cōceptiōe
beati virginitatis marie. v.
Passio et vita sancta quā habuit beatus
thomas apostolus subtiliter declarat
sermone de eodem. xxi.
Patiētia martyrialis consistit in tormē
torum suscepiēde. sermo de sancto Zau
rentio. cxi.
Patres sancti ante christi natiuitatem
scilicet ardēter desiderauerūt qd mo
dis: et qd hnt. f. vigillie natiuitatis xpi. xxi.
Pauli labor et predicatio precebat oīz
apostolorū predicationē. ser. de com
memoratione beati pauli. cxi.
Peccatū quod p penitentiam statim nō
dissuit mor suo pōdere ad aliū trahit.
Peccatores vocat christ⁹ et nō iustos: quo
modo hoc intelligitur. patet sermone
de sancto mattheo. cxi.
Perfectiones et excellēcias tres in vita
sancti sebastiani repertae. require in
sermone de sancto sebastiano. xxi.
Personae multe sunt caste sine virginita
te. ser. de sancta Agnete. cxi.
Personas bonas et denotas tres dispu
tationes vincere oportet: ut habetur
sermone de sancta agatha. xxi.
Personarum quatuor conditiones qd
sunt in tre est magnas misericordias. ser.
de sancto Gregorio. xxi.
Perditionem aui me. vide in sermo. san
cte Cecile. cxi.
Peripatheticon. secta ponit felicitatem
humanā in veritate intellectuāli. vide
differentiam illarum sectarum in fmo
ne sancti clementis. cxi.
Petrus et paulus apostoli comparantur
ad invicē in dignitate tribus modis. f.
de cōmemoratione sancti pauli. lxx.
Pietas operis ornatū et delicias p. p. p.
corporis abicit et penurias aliorū. cō
pattendo subleuat. sermone pio sancti
margaritae. cxxv.

Tabula

Placuisse deo quinq; tēporibus sine
etatis pte nostre. vide ser. ij. de san-
cto martino. cxi.
Placere vobis hoib; displicet deo. ser.
mone beati petri ad vincula. xc.
Potentiā dī. scilicet an possumus dimis-
tere. quere in ser. de sancta Lucia. vij.
Priatio nisi sanctus xpo onus habet
posse. ser. beati ambrosii. liij.
Presentiam dei cognouit iohannes bap-
tista in vtero cristus: qz vsus liberi ar-
bitrii sui quodā in eo fuit accelerat
ser. i. iohannis baptiste. lxxij.
Predicatio sancti ambrosii in duob; pi-
cipaliter consistebat. vt patet infermo.
de eodem. liij.
Presentia vta quo ad corpus 7 qd ad aīz
capas predi dicit: vt declarat in ser. d.
sancto Antonio. xxiij.
Predicator imbiū assimilāt. in ser. de san-
cto vincentio. lxxij.
Presentari in templum xps semp bene-
dictus propter quatuor voluit. ser. de
purificatione beate virginis. xxvij.
Principium et causa bonorū nomīnū:
sed etiam malorum de est. ser. de san-
cto sebastiano. xix.
Prole in matrimonio suscitare cupientes
qualem medicinas adhibebūt. p3 ser.
de sancta Anna. lxxvij. 2 sermone na-
tūstatis marie primo. cxi.
Promissio marina 2 mirabilis quā xps
semper benedict; suis discipulis aliis
q; martiribus 2 sanctis tribuit q̄suerit
quere ser. de sancto stephano. xij.
Prodigium quid sit habetur ser. de san-
cto Agnere. xxi.
Proximalis mia duplex est. scilicet corporalis
2 spiritalis: prima nutrit corpus. se-
rendendo colligendo: vel vestiendo. se-
cunda nutrit animā cōfortando in fide:
in bonis operibus a malo retrahendo
ser. de sancto Laurentio. xcij.
Prudentia sine sapientia quinq; san-
ctus vincentius in hoc mundo habuit
ser. de sancto vincentio. lxxij.
Purificatio beate marie celebrata: tñ
ipsa purificari non indiguit. ser. de pu-
rificatione. lxxvij.
Pulchritudo beate marie 7 gignit trib;
declarat: qz in tri; pulchritudinē hūit
ser. i. die purificationis marie 7 gignit. eo.

Purificationis festū habet mulieres
post partū quare de hac lege instituit
2 qd differēt in iis modis mulieres
q̄ceperūt tpepererūt peccauerūt. ser.
purificationis marie virginis. lxxvij.
Pueri de societatione malorū subrahē
di sunt: ne ex cōsuetudine sequant vestī-
cia puerorū. ser. de scđo Laurentio. xcij.
Pueri qualiter a parentibus erudunt
dicendo pater noster. Ave maria: Credo.
sermo. ij. de sancto martino. cxi.

Delitera D.

Dicare dicitur de sanctio in
nocentibus Rachel ploravit
filios suos: qz tamen ipsi si-
lii Rachel nō fuerunt. ser. in
nocentium. xxi.
Quare iohannes ambrosius episcopatū res-
cussit cū seiret se multa dōa posse fa-
cere. ser. de sancto ambrosio. liij.
Quaternio quodē. ser. petri ad vincula. xc.
Questio quare iohannem vir iustissimū co-
lūtur tantū sicut vxor eius sancta anna
ser. sa nēte anne. lxxvij.
Questio inter theologos q̄s pōt verbū
christi verificari cū dicit. pauci sunt ele-
cti. cum tamen iohannes euange. istari
dit turbā electorū tam magnā q̄ nemo
eōm dinumerare poterat. p3 illud li-
quide. sermo. secūdo 2 tertio. de omni-
bus sanctis. cxxvij. 2 cxxxiij.
Querit quare merces sanctorū dī co-
piosa in celis: cū tñvneum sit celū: scz
empyreū loc; sanctorū. Solutio habet
tur. ser. li. de omnibus sanctis. cxxxiij.
Questio est qualiter beata 7 go an crea-
tionem abissi: cōcepta ab eterno fuit:
cū tñ p̄ ei; 2 mī ei; venerabiles paren-
tes non erant an creationē abissi: sub-
tiliter declarat. ser. de conceptione bea-
te virginis. v.
Questio quare christus in egypto septē
annis morari voluit. sermone in octa.
innocentium. xvi.
Questio est profunda quare filius quidē
est substantiāliter cu; patre 2 spiritus san-
cto humanitatem assumpsit 2c. declar-
tur subtili exemplo in sermone de ier-
natione filii dei. liij.
Quis revelauit nobis noia 2 ordinatio-
nes ordinū beatorū. hoc habet ser. de

Alphabetica.

conceptione virginis. v.
Quinq; lumina beatus Ambrosius ha-
buit in quibus declaratio sue sancte-
ritate consistit. sermone de eodem. liij.
Quinq; sunt q̄ faciūt hoīem valde p̄fēs-
cū. ser. i. sancti martini. cxxvij.
Quinquaginta rhetores huius mundi
sapientissimi p̄ vnam puellā spū verit-
tatis plenam sunt superati. sermo. de
sancta Catharina. cxi.
Quintupliciter arguit impator catha-
rine virginis p̄ quintuplicē locū seu mo-
dū arguendi: patet ibidem. cxi.
Quo ad p̄ces scē agnetis. quidā in
delis resurrexit: postea fidē suscepit.
ser. de sancta Agnere. xxi.
Quo differēt festū fiat de die purifica-
tionis marie: de xpo beata virgine 2 se-
meone. habetur ser. purificationis bea-
te virginis marie. lxxvij.

Delitera R.

Radix quintuplici illuminas
tus fuit beatus Franciscus.
ser. de eodem. cxi.
Rationes decedantiquas qua-
re de p̄p̄osuit creare beatif-
simā 7 gignit marīa habent ser. de cōce-
ptione beate virginis marie. v.
Ratio quare xps saluator noster deo pa-
tri in omnibus obedire voluit: habet
ser. innocentium. xvi.
Rationes mortis innocentū: quere ser.
de innocentibus. xvi.
Radio virtutum septem beatus Bene-
dictus habuit q̄b; hūc mūdū illustra-
uit. ser. de sancto Benedicto. ii.
Regulas quot: quales 2 quare instituit
Franciscus. sermo. de eadem. cxi.
Regulas p̄horū p̄fecte nōnt sancta Ca-
tharina. patet ser. de eadem. cxi.
Reuerentē quinq; q̄s sūt anime bone
a corpore recedēt. sermone vigilie na-
tūstatis christi. xi.
Religiosus factus eps an adhuc teneat
seruare suas ceremonias sicut an. ser.
de sancto Thō. cantuariē. xvij.
Redimī xps voluit quinq; sictis in tem-
plo: cū sit mūdū redemptor. ser. de
purificatione virginis marie. lxxvij.
Regula quam deus ab initio mundi in
millione alienius sancti obseruauit de

clarat tripliciter: scz p̄ tres leges adeo-
datis: vt habetur in sermone de san-
cto Thoma de aquino. lxi.
Rhetores eloquentissimos hūc mūdū dī
spūado denūc 7 go tenera scđa Catha-
rina. p3 i. ser. de scđa Catharina. cxi.
Romanus quidam sanctus in mari: 2
beati Laurentij primo fuit conuersus
2 ab eodē baptizatus. sermone de san-
cto Laurentio. xcij.
Rubus ardēs quē vidit moyses de quo
habetur Exod. ij. de beatissima virgine
ne exponitur: vt habetur sermone de
conceptione beate virginis. v.

Delitera S.

Sabbatū siue diē festū solens
nūare tenemur: vide exēpla
q̄b; Ch̄ristus 2 bēa; Maria se-
stinabant in diē dominica: et
quo de causa. sermone. i. i. oct.
sancti Dominici. xxi.
Sacerdos necessarius tria habet. scilicet
ram scientia: sancta vita: bonā famam:
patet ser. de sancto marco. lvi.
Sal tres bonas cōditiones hz: emūdat
de insectis: p̄seruat de corruptione: 2
delectat in refectōe: q̄s iste 2 dīrōdes
cōueniunt 7 bēi dei p̄dicatōribus. patet
sermo. de sancto Dominico. xcij.
Salarium glorie celestis acquiritor sin-
gulariter quatuor virtutibus. sermo
ne de sancto Luca. cxi.
Sanctificat deus hoīes quintupliciter.
sermo. de sancto Joanne bapti. lxxij.
Sanctitatis tota perfectio consistit in
quinq; virtutibus. sermone de sancta
Margarita. lxxij.
Sanctificati sunt differēter beata virgo
electa dei mater: bēus Joānes: bē
remas: maria magdalena: scđus paus
lue: hō mor baptizatus: istro. hec oia
perpulchre in sermone de cōceptione
beate virginis: marie habent. v.
Sacrificiorū tres species p̄ quolibet eo-
rum fiebat. sermo. in octa. sancti Jo-
annis euangeliste. xxiij.
Sanctus antonius tres victorias in
mundo habuit: vt habetur sermone de
eodem. xxiij.
Sanctitatem habere volens que 2 quot
seruare debet: habetur sermone de san-

Tabula

cto Stephano. **xxix.**
Sapientia & scientie pulchram inueniens
differensia ser. de scđo Vincentio. **xxxi.**
Sanctitate sanctus Mathias magnam
habuit ex ieiunio &c. patet in sermone
de eodem. **xxxi.**
Sapientia cum peccato stare nō potest
sicut nec albu & nigrū. sermone de san
cto Thoma de aquino. **xxxi.**
Sapientia diuina in homine quale ex
ercitia & gubernatione habet. sermo
ne sancti Lucie. **xxxi.**
Sapientia diuina & corona triplici rōs
ne p̄t ser. de corona sp̄s. **lvi.**
Scandalum quid est: & quod est: quod
tuplīter euacuatum est scandalum
crucis. p̄t sermone de inuentione san
cte crucis. **liii.**
Scientia huius mudi stulticia corā deo
sermone de sancta Catharina. **cl.**
Schola vel studia quinqz quondā vige
bant in roma. s. tres pho & due theos
logor. ser. sancti Clementis. **cliii.**
Seculū duplex reperitur. sermo. li. nan
tatis marie. **clv.**
Senibus necessarium est habere virtus
tē patientie. ser. li. sancti Martini. **cl.**
Sepulture tres inueniuntur de sancto
Joāne baptista. ser. de eodem. **lxxi.**
Sepulchrum hominū quadruplex est: quo
modo hoies conscientia scđi dicunt
sepulchra. ser. li. animarum. **cxv.**
Signo crucis quilibet xpianus sepe
ipsum & pueros & muntre. ser. de cō
memorā. tione sancti Pauli. **lxx.**
Synagoga qd sit: & quare doctores s̄
nagoge plus infirreperunt & sanctus
stephanus & discipulos xpī qui pro
tūc etiā hierosolymis fuerūt: ratio hu
tus habet in ser. de scđo stephano. **xii.**
Si volum' saluari quinqz scđis exē lo
xpī nos redimi oportet. ser. de purifica
tione beate virginis. **xxvii.**
Simon & iudas plus ceteris ap̄lis fue
runt xpō similes. s. corpore materiali
alā rōnali: ope virtuali: quersatide spi
rituali: p̄dicatione euāgelicā: passio
ne martiriali. ser. corādem. **cxviii.**
Societas mala plurimos ad casum tra
hit: ad inferni varatra ducit. ser. ad
vincula petri. **xc.**
Solentia ser in anno festum Joannis

baptiste p̄pter tres excellentias bone
vire sue. ser. de collationis eius. **cy.**
Soror scđi Thome de aquino in purga
torio p̄pter excessus nimios vestū de
tenta: qd p̄t scđi Thome fuit libe
rata. ser. de scđo Thoma de aquino. **lxx.**
Sponsa xpī dicitur sancta Catharina p̄
excellentiā p̄ ceteros virginis. ser.
de sancta Catharina. **lxxi.**
Sponsus quē aliqua puella vel matro
na matrimonio sumpsit: ip̄m dēre
linq̄re poterit: vel e conuicio. sermo. de
sancta Lucia. **vii.**
Steriles quibus modio pcurabunt sus
citare p̄vols: vide ser. scđi Anne. **lxx.**
Stolici ponebāt felicitatē humanā i ho
nestate vitiis: ep̄icurei in delectatio
ne carnis: peripatetici in veritate in
tellectuali. ser. sancti Clementis. **cliii.**
Studiū in quo studuit sanctus Paulus
apostolus quale fuit. vide in ser. de cō
memorā. tione eius. **lxx.**
Suffragia et orationes quibus defun
ctis proficit: quibus non. sermo. r̄
mo animarum. **cxviii.**
Superbia q̄ magnum peccatum sit que
re sermone de conceptione beate ma
rie virginis. **l.**

De litera Z.

Zaciturnitatis plaga percus
sus fuit zacharias pater Jo
annis baptiste. quere in ser
mone de sancto Joanne bap
tista. **lxxi.**
Temporibus quinqz placebimus deo
i. omnibus etatibus vite nostre. ser. ii.
de sancto Martino. **cl.**
Tentationes quas habuit sanctus An
tonius in hoc mundo. quere in sermo
ne de eodem. **xxvii.**
Tentationibus diaboli resistens corona
ti promerit in celesti paradiso. sermo
ne in octo. sancti Dominici. **c.**
Timor dei in oibus agendis p̄ponendus
est: q̄ sp̄saliū gratiarū sōns est reduns
dans. ser. de sancto Marco. **lvii.**
Timores quos habuit beata virgo & iō
seph quando xpī ducere ad eḡptum
debant. requirere in ser. in octava in
nocentium. **lxx.**

Alphabettica.

Thomas hoc nomē tribus scđis commu
ne ē sic nolatis. Et qd diuerso anni tē
poribus talis scđs festa celebrant ha
bet sermone de sancto Thoma can
tuariensi. **xxii.**
Thomas scđus cūtuariensis q̄nqz p̄diti
bus & obseruatiis deo sedule ministra
uit v̄t habet ser. de eodē. **xxviii.**
Tormenta octo que sanctus Vincenti
perpeſsus est habentur sermōe de san
cto Vincentio. **xxxi.**
Tormenta que passus est sanctus Blas
sius pro xpī nomine habentur sermo
ne de sancto blasio. **xl.**
Thome scđi de. aquino excellentia supra
alios doctores q̄re in ser. de eodē. **xlvi.**
Tormento triplici martiriat' fuit scđus
barptolemeus: & quolibz marty' dici p̄
meruit. eodem. **cxv.**
Tormēta decē martiriat' scđus Laure
ntius. patet sermone de eodem. **xxii.**
Transit' quinqz quos iuerūt vel trāſiue
runt sancti et electi habentur sermōe
de sancto Gregorio. **xxii.**
Tres plagas et penas de' mittit s̄ illos
q̄ contra deum hominibus placent. ser
mone innocentium. **xxv.**
Tres cōditiones p̄sonarū sunt q̄ nō atter
diant de quibz dā negociis. sermo. pu
rificationis b̄tē regina. **xxvii.**
Tres similitudines inter deū & hoies: & de
qua similitudine thema intelligat. de q̄
est ser. de scđa Agatha. **xxii.**
Tria alta & trāscēdēria de incarnatione
filii dei. declarant ser. de incarnatione
filii dei. **liii.**
Tria didicit Ambrosius ab Augustino
multos p̄ficuare: eq̄re i sermone de san
cto Augustino. **cxv.**
Tribunus quis dicitur. sermū. p̄mo son
at Martialis. **cxviii.**
Turbā magnā sanctorum vidit Joā
nes euāgelista quā igneōs dinumerare
poterat: quomodo intelligitur hoc: cu
panci sunt electi. sermone secundo de
omnibus sanctis. **cxviii.**

De litera Z.

Zestus fuit sanctus Joā
nes eodē p̄mo cum Christo:
v̄t habet ser. de scđo Joanne
euāgelista. **xxii.**

Zeste duplici nōs induere debemus q̄
emplo scđi agnetis: v̄t habet ser. de san
cta agnete. **lxxi.**
Zigant quidā ex t̄tuor rōnibz. s. pro lu
cro sp̄ali: vel p̄pter p̄culū: vel affli
ctionē: cor̄p̄is: vel p̄pter vocē alicuius.
sermone in octo. sancti Dominici. **cl.**
Zigant p̄tōs carcere inq̄tat' tenebro
so duabz cathenis de difficili solubilis
bus. sermo. petri ad vincula. **xc.**
Zigant q̄nqz bella huius mudi corona
paradis dabitur. sermo. de scđo Petro
mediolanensi. **li.**
Zirtutes ser q̄ i scđo andrea fuerit repte
habent iuxta de scđo andrea. **so.**
Zirtutes ser quas b̄tus Tomas aposto
lus habuit declarāt in sermone de san
cto Thoma apostolo. **lx.**
Zirtutes septē b̄tus iōānes euāgelista
habuit: v̄t habet in ser. i octo. scđi iōā
nis euāgeliste: q̄bus seruatis a nobis
a deo diligemur. **xxlii.**
Zirtutes quas debent h̄re hoies q̄ nō ha
bent p̄p̄is manibus laborare. sermo.
de sancto Sebastiano. **lxxi.**
Zirtutes quinqz in themate declarant
in b̄to Blasio repte: de q̄bus est sermo
de sancto Blasio. **xl.**
Zirtutes hui' nomis Iesus. vide supra
de nomine in litera A. **li.**
Zirtutes nobis infuse a deo dicunt iux
cerne ardētes. quomodo hoc exponit ser.
de sancto Barptolemo. **cxv.**
Zirginat' seruare volens q̄ & quot ne
cessario respiciet. ser. li. natiuitat' mar
ie virginis. **xxvii.**
Zita triplex reperitur. s. nature: gratie: &
glorie: quare prima & bona: scđa me
hor: tertia optima. ser. de assumptione
marie virginis. **cx.**
Zite stabilitas seruor dei non deficit:
vel agitabitur vsqz ad mortē. sermone
sancti Margarete. **lxxii.**
Zitao siue legendas scđor p̄fecti' q̄re i
passionati nouo de p̄plurimis sanctis
Abi sit beatus Joannes euāgelista:
q̄re aliq̄ dicit eō esse in paradiso terrestri
Aliq̄ dicit ipsam esse assumptūz cum
corpore rānis. Quid tñ dicendū et
tenendū sit habetur sermo. de sancto
Joanne euāgelista. **xxii.**

Tabula Alphabettica.

Univerſitas ſive latitudo creaturarum abyſſus dicitur: habetur ſermone de conceptione virginis Marie. v.

Unus eſt neceſſarium nobis quod erga plurima turbamur. ſer. ſancte Maria rete. lxxii. et aſſumptionis marie. cii. et ſermo de marie Magdalena. lxxxiij.

Vocare venit peccatores et non iuſtos quomodo intelligitur. require in ſimo. de ſancto Mattheo. cxxj.

Votum religionis vel melioris ſtat⁹ dicitur quandoq; inſuſcitans et ſultum et trib⁹. f. j. natiuitatis beate Marie. cxi.

Visa comittitur in multiplici ſtatu hominum: dicitur in negotio et officio quod ſuſtinetur. ſer. de ſancto Mattheo. cxi.

Virtutes ſeptem conferuntur nobis ab ange. iſ. ſer. de ſancto Michael. cxxij.

De litera E.

Eſo antequam naſceretur nouem menſibus in utero virginis ſtare voluit quare hoc: quare ſermone vigille natiuitatis Chriſti. xi.

Chriſto ſaluator noſter eodem die quo adam de terra formatus concipi voluit. ſer. vigille natiuitatis Chriſti. xi.

Chriſti in hunc mundum venit ut aperiret tres portas paradisi. ſermone de innocentibus. xxi.

Chriſto ſolus mori voluit: non in ſocietate aliquarum ſanctarum perſonarum. ſer. de innocentibus. xxi.

Chriſti cognomen eſt: Jeſus propter unum nomen eſt ſaluatoris. ſer. de commemoratione ſancti Pauli. lxx.

Chriſti quale gaudium et quales ſcholas in primitiua eccleſia ſeruabant. ſer. ſancti Clementis. cxiij.

Chriſto quo ſunt principium et principatum: ſa

eror et fact⁹: ſimilitudo et infinitus: cauſa et cauſar⁹: p. j. ſer. ſancte Catharine. cxiij.

De litera Y.

Ydoloz adozatio maxime et lucidiſſime reprobat⁹ fuit. vi. de ſermone de ſancta Catharina. cxiij. ydola dabant re et ſponſa pagania. ſer. pmo ſer. martini. cxxviii.

Ymago propria filii dei que eſt: et quod in ea taq; in ſpeculo traſformemur de inſpecto ad pfectoz. ſer. ibidem. cxxviii.

Ymaginem dei quicq; hominum tenet in ſe. ſer. pmo animarum. cxxiiij.

Ymagines quare venerantur a pſanis: et non adorantur ſicut ydola iudeorum ſermo. ſancte Catharine. cxiij.

De litera Z.

Zacharias diu ſans in matris utero cū voce ſua euz et beſti ſine prole tepluz intrauit: orans deum ut meſſias verum miſſeret: de proprio fructu deſperans: q; ſerit⁹ erat cū cōtinge ſua: ſtatim p angelum conſolatus eſt: et Elizabeth cōciperet. ſermone de ſancto Joanne baptiſta. lxxii.

Zacharias q; incredulus exiſterat plaga ſacramentis percuſſus fuit. quid hoc deſignat. vide ibidem. lxxii.

Zacharias interpretatur memororia dei: et quare iohannes non vocabatur note patris. f. zacharias: p. j. ibidem. lxxii.

Explicit tabula ſermonū ſancti Vincentii ordinis predicatorum de ſanctis.

De ſancto Andrea Apostolo

Sermo.

So. j.

Divini verbi preciosa et predicatoris ac ſacra. f. j. interpretis et pſeſſoris ſubtiliſſimi ſancti Vincentii cōfeſſoris de valentia ordinis diui predicatorum: ſermones vberriſſimi de ſanctis per tot⁹ annos in circulum incipit feliciter.

De ſancto Andrea aplo. Sermo.

Quæſiões

qui innocant eum. has betur verbum ſiud oſi ginaliter ad Ro. x. x. res citatum eſt ſancti epla diſtis ſolentat. Sicut

ſeſtum et ſolennitas hodierna tota eſt beati Andree apoſtoli ita etiam et ſermo noſter. Et habebimus bonas doctrinas et multas pro noſtra bona iſtructione et animarum ſalutide. Salute vſgo Maria re. ſiud verbum ſcribitur in epla hodierna de beato Andrea: dicit q; beatus Andreas eſt diues in omnes qui inuocant eum. i. in omni corde vocat eum. Pro meliori declaratione huiusmodi et introductione materie volo hic de: clarare vnā antiquam queſtionem q; ſuit inter philoz maxime ſcolos et theologos. ſ. q; ſunt illa p que hō vere poteſt dici diues: quic queſtioni ſuit rſum tripl⁹ ſimiles opinioes. Prima ſuit antiquoz philoz dicentiz q; diuitie artificiales faciunt hoiez diuites: q; ſunt moneta de auro vel de argento: q; arte humana ſunt in arte et facte: q; a principio mū. ſi non erat moneta: ſed gentes vnuabant vnuz pro alio et vinebāt ſicut bladū p vino v oleo et cōuerſo: lana p carne: agrū pro domo et ſic vinebāt aroſo mō. Iſto modo pſiarcha Jacob emit agrum a filio emoz ren tum agnis. Et h. lxxii. ſ. poſt ex arte ingenio et ſubtilitate hominū multa ſunt moneta auri vel argenti. Id dicunt artificiales. Dixerūt ergo phil⁹ q; hē multas pecunias eſt eſſe diuitē. Rō: quia cum illis hōbz oſa abūditer. Pecunie obediūt oſa ſecula. Sed iſta opinio eſt falſa: vt pba bo etiā p regulam philē dicentem. Ab extrinſeco nō ſit vera et absoluta denomiatio: vbi gſa: de famelicis habente coram ſe menſam opulentam et plenam eſcis: niſi comedat nō dicitur ſatiatus: quia ab extrinſeco re. modo diuitie artificiales

les vbi cōſiſtūt: tarta vel burſa. Id nō ſatiatur: q; nō intrant in: in corde vbi eſt ſames: ſed ſi poſſent comedi vel potari iſ queſtione tunc ſatiarent. Sed ſicut epule non ſatiatur menſam nec eſurientem niſi comedat: ſic diuitie ſatiatur tartarū v burſam quam implēt et ſaciūt diuites: nō hōz min⁹: q; ab extrinſeco re. Sic g nō dicitur pſas de pſado alteri: nec albus de albedine alteri: nec magn⁹ de magnitudi ne alteri: nec pulcher de pulchritudine alteri. Ecce rō clarat: cōcordat ſcriptura dicens de quodā hoie quod te pecunias eſt quā diues cū niſi habeat. ſ. intra ſe et eſt quā pauper cum in multis diuitiis ſit. Propter. xii. p. j. q; prima rſio nō eſt vera. ſ. q; ex moneta artificiali non dicitur vere diues. Et tñ mli etiā hodie ſunt iſtus opinioes. Alii autē volentes coar gere primā opinione dixerunt q; diuitie naturales faciunt hominem vere diuitē: diuitie naturales dicuntur quia nō arte humana inuente ſunt: ſed naturaliter ſunt vt bladū: vinū: oleū: poſſeſſiones: et hōi dicit q; iſte diuitie faciūt hominē diuitē. Sed iſta opinio etiā eſt falſa non ſolū per theologiam: ſed etiam p regulā philoſophie dicentē q; nulla res naturalis ſimul in eodē inducit effectus contrarios: q; nulla res ſimul calefacit et frigefacit nulla res ſimul inducit ſanctitatem et iſtimitatē: vel leticiā et triſtitiā. modo diuitie naturales cauſa ſunt indigentie: ergo nō ſunt cū diuitiis: q; effect⁹ ſunt contrarij. Si eſt habitis agrū opz hē alalia ad arandum: et ſtabulum pro alibus et palcas: et annonam. Itē iugū: vomerem aratū: ſemē: falces: meſſores: botrea: molendin⁹: ſuſin⁹ re. Ecce quot indigentias trahūt ſecum diuitie naturales. Item ſi habitis vineā opz etiā hē iſtrumenta: vaſa: cellaria: ſecularia: famulos re. Ecce quot indigentias q; non hz cineſ eſt li ber. Item ſi habitis gregē neceſſario habitis terram vbi paſcatur: paſtores: ſon ſores: lanct lana: cardet re. Si ergo nulla res naturalis eſt ſimul cauſa contrarior: et diuitie naturales re. ergo res naturales nō faciunt diuitem. Et concordat ſcriptura dicens. Et eſt q; vbi dicitur in multis diuitiis: ſ. f. naturalibus. puer. xii. Contra iſtas opinioes nota quatuor

rationes. Prima est ista. Nullus dicitur deus dñs qd tractat multas pecunias qd dñs ipse nō est dñs: vt famulus feneratoris qd fenerator est dñs pecuniar. Ita diuites de diuitiis artificialibus siue naturalibus non sunt dñi: nec debet diuites nominari famuli et administratores: qd ipse est dñs cui habent dare cōputū. Sic nos excludit hō vt ministros. Ipi et discipuli foras. I ad Cor. iij. Similitudo esset videre famulos feneratoris diuites. Secunda rō. Nunquid bastas. I. ille qd portat mstralia regalia puta torques aurei de peris et preciosissimis localibus debet dici diuites: nō. Rō: qd oia sunt regis siue dñi sui. Sic et vobis qd habetis diuitias artificiales vel naturales commisit deus thesaurū diuitiarum siue localia portare vobis ad portū palatii. Vbiq; ad mortē dñs vobis pro salario victū et vestitū: et vos portatis onus: dñs de abraā. Erat autē abraā diuites vultus. Gen. xij. Vnde dñt hebri. Erat autē abraā gratus valde. Qui em portat costate auri et argenti bastas non est p' obdūct: et nihilomin' maius on' portat qd rex vel papa. Tercia ratio. Nullus debet dici diuites de illo in quo nihil habet. I. nec hoc videatur habere. Diuitie cuius sunt: non tunc sed mundi. I. Tunc. vi. Nihil intus limus in hunc mūdū: haud dubiū: qd nec auferre quid possum'. Ite Amb. homines nō sunt que sech auferre nō pōt. Quod ppend. Iob post qd oia p' didit. ait. And' egressus suz de vtero. I. Job. i. p' p' erumpit de cane sequente duos holos simul: sed in bino altero dñs missio sequit dñm suū: et tunc cognoscit cuius est canis. Ita mō homo et mund' vadunt simul in societate et canis. Istius sequunt: et ignorat cui' est siue sint diuites: sed in recessu qd hō per mortē recedit a mundo diuitie sequunt mundū et in ipso remanēt: ergo et diuites alterius nullus debet dici diuites. Quarta rō est. Null' dicitur diuites eo qd somniat se habere magnas diuitias: qd somniat qd est papa vel rex: sed qd excitat inuenit se nudum in tectora de isto mundo. Quia pñs vita non est nisi somnium. Papa em somniat: est papa: et qd dat beneficia: s; quādo excubatur per mortem: anima operit oculos inuenit se solum. I. Idec de

rege etiā somniat. I. S; qd exaltabit nō inueniet coronā: ergo et somno mlt' nī si inter stultos dicitur diuites. Hucotitas dormierunt somnū somnet nihil inueniunt omnes viri diuitiarū in manib' suis. ps. lxxv. Non vocat eos diuites sed viros diuitiarū. Tercio optio vel p'p' scitēta certa dicit et videt qd virtutes opa meritoria et sancta vlt faciant hominē diuitem s; humilitas: castitas. I. Rō: qd intrant intus: humilitas em non est in arca seu buris: sed intus in anima pñs nec multiplicat indigētia: imo dimittit. Idem de virtute castitatis et liberalitatis et sic de aliis. P' ergo qd solū virtutes faciunt holos viatē diuitē in hoc mūdo: et in alio: qd qd hō moritur portat illuz thesaurū. Et ista est vera opinio et determinatio questiois. Item Greg. improbasis pñis duobus opinionib' cōcludendū dicit. Ergo fratres si vere diuites esse cupitis: veras diuitias amate. Sole vere diuitie sunt qd nos virtutib' diuites efficit: et hōq; mentē fastidit: et sech oia portant: et in eternum diuites faciunt. Cum ergo beatus andreas fuerit pñs: et cū virtute moralit et theologicā: itē de eo dicitur thema. Diuites in oīs qd inuocat. I. p' e suis virtutib' dicit vobis aliquas: de quibus poterim' recipere edificationē bonā. p' vltā nostrā: et dicit s; virtutes quas lucet in euāgelio et in legenda eius.

Prima est sancta diligentia.
Secunda est p'p'ia obedientia.
Tercia firma confidentia.
Quarta fructuos' sapientia.
Quinta rigorosa penitentia.
Sexta virtuosa patientia.

Ex istis bñs Andreas singularit' de diuitiis dicitur thema. Diuites in oīs qd inuocat. I. dicitur p'lo qd bñs andreas fuit diuites p' pñā singularē virtutē qd dñs sancta diligentia: qd est qd hō curat nō solum de factis tpalibus: sed pñs de spūalibus qd taliter debet fieri negocia temporalia ne deferat qd spūalia fecit. b. andreas dicatur quā erat pauper piscator ipse et frater suus beatus petrus habentes vros et filios: et piscabantur in mar' galilee. Tunc temporis beatus iohannes exiit de deserto vbi steterat viginti annis in magna penitentia: et eius

heretate vestitus de pñis camelorū: qd ex reuelatione spūali predicabat dices qd reuelatas erat nat' dices. Vnde dicitur vlt' dicitur quē vos nescitis. I. hoc audis beatus andreas fecit se discipulū beati iohannis: p' p' ioh. i. et pñs iohannis audiuit vitam suā. Faciebat em tres pñs de nocte: et tres de die. In prima parte. I. noctis orabat dices. Quid potest tūc tūc et venit et saluos facias nos. I. hō de' virtutum cōuertere nos: et ostende faciem tuā et salui erimus. ps. lxxv. Sedam parte noctis epēdebat in necessitate nature dormiendo. Tercia in labore pñs et vt putaret domū. Et nullus dicitur deferere vros: nec filios vt feriat deo. In pñā autē hora dicit ibat ad sermonē beati iohannis et cum magna deuotione audiebat: et post ibat ad pñdō: deinde curabat de domo. Ita erat diuites qd p' tpalibus nō dimittit spūalia: nec cōduerit: sicut faciunt multi. Volēdierit qd torā curā possit in rebus tpalib' dec oportuit facere: illa nō omittē. Mat. xxiij. Ex ista diligētia ipse fecit sibi gratiā qd fuit pñs discipulus eius. Tūc em semel est cū iohanne dicit. O potes: et qd ostēditis nobis messia: Et iohannes in bñis pñdā vobis. Cum em semel: bñs iohannes pñdaret: ipse solus qd adhuc nō habebat discipulos trāsmit. Et spū sanct' reuelabat iohanni qd ille erat messias. Tūc iohannes incepit clamare alta voce. Ecce agnus dei: ecce qd tollit peccata mundi. Et digitus ostendebat ipse dissimulabat fingens se nō audire. Cogitate quō totus pñs surrexit volēs eū videre. Et qd iudei viderūt eū pauperem qd sperabat et cū nō expectat messiam vtrūq; in magno comitatu et statu. Aliq; dixerūt. Holus? hūc regnare super nos. De oī illa multitudine nō nisi duo: scz andreas et iohannes nescit de certis: optinatur qd se iohannes euāgelista secuti sunt ipm: recepto cōgērio a iohanne baptista dices qd volebat sequi messia: et placuit iohanni dicit. Me opz minui. Num antez crederet. Ioh. iij. Et iuerit post ipm. Et cōuerfus ipse ad eos dicit. Quid queritis? Rādit beatus andreas. Rabbi vbi habitas? Et ipse venit et videt: ecce quā diligētia. Et fuit verificatū verbum ipi dicitis post. Ois qui petit accipit. I. x. et

vii. nō plus. Ex quo bñs andreas inuenit ipm nō sinit pñs: s; querit fratrem suū petrū. Cui dicit. Inuenim' messia qd dicit ipse: et dicit cū ad ipm. Nota qd pñs fuit discipul' ipi andreas qd petrus. I. os rāliter hūc habebimus exēplū. Hō simpli care se in negotiis mūdū: nec in diuitiis qd falsis sanctis solū laborare p' necessitate dom' et curare de spūalib' querēdo ipm: orando: audiēdo missas: sermones. I. et nō cōderari de sua salute: s; trahere alios ad ipm. Cui si sit deuot' dulcis trahat vros deuot' hūc ad deuotionem: et cōduerit: sic de alijs. Deus mandant vnicuiq; de proprio suo. Eccl. xvi. Secunda virtus. I. p'p'ia obedientia: qd fuit bñs iohannis qd statim pceptū implet. I. hūc habuit bñs andreas: qd em habebat videri domū et pñi redibat ad domū et ad officinā piscatoriā. Et cū semel ipse et petrus piscarent: ipse trāsiens per litus maris clamauit eis dicens. Venite post me: faciam vos fieri piscatores hominū. Et illi cōtinuo relictiis rētib' et nauib' secuti sunt eū. Mat. an. Ecce p'p'ia obedientia. Vnde hic Greg. Nulla hūc facere ad hūc miracula viderant: nihil ab eo de pñto eterne retributionis audierat et tū ad vñ dñt pceptū hoc qd possidere videbant oblitū sunt. O diceretis tūp'rum dimiserūt. Grego. Satis dimittit qd nihil sibi retinuit. Multū pñdū qd qd libet parū totum deseruit. In hac re potius pensandus est affectus qd celsus: tūc illuminationē mētis habuerūt i. verbis ipi dicitis. Venite post me. I. qd intellegit qd essent magni pñdatores: qd pñs dicere idē eū qd piscari. Sermo est iherē quo corda audientū trahunt. Et qd ali qd dñs cōuerit dimittendo pōp' pñs: tate et cū vult humilari pōt dicere pñs cator: qd cepit vñ delphinū. Ite de bono rabbi dñs et vñ salomonem. De ista materia dilata sicut tibi placuerit. Vnde rāliter habem' hic exēplū obedientie pceptis dei: nō sinit rebelles ei. I. Tercia virtus. I. est firma cōfidentia: quia plus qd ali apostoli cōfidebat de christo. I. in hoc ostenditur: quando enim christus fuit in deserto cum magna multitudine populi qui secutus erat ipm: nec habebat quod mādicaret: ipse dixit philip

po. in emem panes ut mādūcēt hī: 30. vj. Rndit philippus. Ductoz denariōz panes nō sufficūt eis: vt vnusq̄sq̄s modū cū qd accipiat. Modicū p̄debat adhuc de xpo. Deinde dixit ap̄lo. Quos qd dicitis? Rndit. Et q̄ poterit tātos futura re panib? Qd erat desperati nisi dñs andreas q̄ dixit. Est puer vn? hic qui hz quinqz panes orodeceos et dnos pisces 2c. quasi dicere vellet fm Chryso. Quos dñe potestis multiplicare. Iste habuit firmā p̄diciā. Ita fecit xps vt dicit beatus andreas. Moraliter instrumtur hic: scz in oib? necessitatib? 2 periculis nris considerē in dño: 2 nunq̄ deficiet nobis p̄uisio. Ecce instrumētū xpi. Nolite solliciti esse dicētes 2c. Mat. vi. Benedicti viri qui confidunt in dño: 2 erit dñs fiducia eius. Hier. xviij. Quarta virtus 2c. q̄ inuenitur est sapientia virtuosa: que est q̄ ex sapientia nō solū seipsum: sed 2 alios dirigit 2 gubernat. Sic fecit beatus andreas p suā sapientiā. Dicatur q̄d post xpi ascēsiōē 2 sp̄s sancti missione apli inceptorū p̄dicare 2 discurrere p mūdū: beatus andreas incepti primū p̄dicare in hierlm 2 cōuertebat multos. Deinde per totā iudeā: galileā: 2 samariā. Deinde de iudea ad greciā ciuitatē achaiē iuxta preceptū xpi. Eratis mihi testes i hierlm: salū: 2 in omni iudea 2 samaria 2 vsqz ad vltimū tre. Act. i. Qñ ibi magni p̄b̄i audiebāt secreta fidei ab eo p̄dicari: admirabātur querēdo rōnem. Sed beatus andreas faciebat p̄b̄atōē solubiles. Ad p̄b̄atōē qñ p̄dicabat q̄ vnus de? erat quē p̄b̄uocabāt primū cām primū moto rē 2c. S3 ille de? est tres p̄b̄atōē: p̄b̄atōē: 2 sp̄s sancti: p̄b̄atōē 2tra eū arguēdo dicebāt. Essentia 2 quidditates multiplicant fm multiplicatiōē individuoꝝ. S3 beatus andreas ad p̄b̄atōē veritatis inscitā: ut mortuū diceat. Sicut hoc qd ego p̄re dico est verum: ita ala corpus 2 vita vnū in isto. Et statim mortuus suscitatur viuus. Ecce probatio. Itē qñ p̄dicabat de xpi incarnatione 2 passione ne aliquis id credēs 2 obedies suspēdāt in furca inferni. Itē de sacro altaris. Et sic gētes cōuertebant ad xpm. Ecce quō sapientia sua erat fructuosa. Si dicat quos modo vnus hō poterat cōuertere tot in:

fideles: quia modo eū tot sunt p̄dicātes: nūq̄ pueritū: Rndeo ppter tria q̄ habebat singulariter. Primo q̄ sua sapientia erat euāgelicatio: q̄ illa tāgit corda 2 cōuertit gētes: sed nra est poeticalis: q̄ solū tāgit aures: ideo xps. Euntes in mundū vnuersum p̄dicare euāgelizātū: nō dicit ouidiū vel vgilū 2c. Mat. vi. Sedo hābebat sapientiā virtuales: q̄ sicut p̄dicabat ore ita seruabat opere. Hō sicut illi q̄ p̄dicant humilitatē: sunt superbi: 2 sic de aliis: p̄dicat enim vitas virtuosam 2 ipsi seruāt vitā vitiōsum. Sed ap̄lo dicit. Hō em andeo aliqd loqui eorū q̄ per me non efficit xps. ad Ro. x. Tertio sapientia miraculosa in faciendū miracula. Sed modo miracula nra sunt primū scādātzare. S3 nō solū nullus cōuertit: imo xpiani perdūt fidē ex malariā nra. Cuius vita despiciat restat vt cū p̄dicatō p̄tēnatur. hec Greg. Quintā virtus 2c. p̄b̄atōē rigorosa in suo corpore. 2 cet̄ em esset plen? sp̄s in suo corpore 2 nō posset peccare mortaliter: vt dicit sancti doctores q̄ ex quo apli receperūt sp̄m sanctū fines rūt ita in gratia cōfirmati: nō poterāt mortaliter peccare: itā affligebāt se rigorose: nō solū ppter se: s3 in exēplū alioꝝ. Dicatur miraculū de sene luxurioso cōuerso vocato nicolauo: p quo seruauit tribus diebus nihil comedēs. Ostenditur hō difficultas ad cōuertendū illos q̄ sunt assueti ad peccādū: q̄ p̄suetudo qñ in naturā pueritū: ideo hier. xiiij. Si mutare pōt egiptio pellē suā: aut pardus varietates suās: sic 2 vos poteritis bñ facere cū didiceritis malū 2c. mortaliter si strumtur hic q̄ nō est desperandū de misericordia dei quantūcumqz hō sit peccātor: sed facere p̄niam vt ite sener. Tñ dicit ap̄lo. mortificate mēbra vĩa q̄ sunt super terrā 2c. ad Col. iii. Sexta virtus est patientia virtuosa: q̄ postq̄ pueritū grecos imperatores roman? Nero: fecit magnas persecutionē xpianis: misit vnū cōmissarius suū in partes grecie in achaiā q̄ vocabat egeas: vidēs populū ad xpm cōuersum: sciēs q̄ beatus andreas puererat ipm cepit eū 2 polēs ei tenere dixit. Es tu andreas qui s ordinationē impetatoris ausus es p̄dicare nonā sectā et falsā? Rndit andreas. Hō est falsa: imo

mo est vera. Egeas dixit. Renoca als in cruce intersecta te vt magister tuus. Rndit andreas. Si crucis patibulū ex pane scerē: crucis gloriā non predicarem. Et egeas 2 nō respōdes: fecitqz eū sustinē p̄berari. Et beatus andreas in quolibz lectu dicebat iesus 2 p̄fortabat. Et sagittas nec perdebant vim: 2 renouabantur precepto Egeas tantū q̄ viginti hoies fuerūt lassati et fessī. Finaliter egeas dedit finem vt crucifigeretur. Et beatus andreas gratanter acceptauit. Cumqz diceretur ad crucem 2 videret eam a lōge odorantē fletis genibus dicens. Salue crux que in corpore xpi dedicata es: 2 ex mēbris eius tanq̄ ex margaritis ornata: mīscipe me discipulū eius qui pepēdit in te. O crux inenarrabilis. O crux lesi mabilis. O crux que p totū mūdū fulgēs. Non me dimittas scz errantē sicut ouē nō habentē pastore. habetis hic exēplū honorandi crucem qñ p vias inuenitur 2c. Et quando fuit iuxta crucē demis dant se vt p̄p̄s 2 crucifixerunt eū p transfuerum vt plus penalizaretur. Sed interim ipse p̄dicabat xpianis confortio eos 2 animas: 2 sic vixit duob? dieb?. Ecclesia dicit. Viduo viuens pendebat in cruce p xpi nolē beatus andreas 2 docebat p̄p̄m. Et totus populus cōmō? voluit occidere cōmissarium: sed bñs andreas p̄hibuit. Dicit q̄ qñ debuit mori appuit sibi xps ad ipsum descēdens cū multitudine angeloz in tanta claritate q̄ p̄p̄s nō poterat respicere. Cui dicit xps finitāgit Aug. via venire meū vlt vis vñ i cū de isto re. Rndit. Dñe vos nolistis vindictā de vestro inimico: quō ergo reciperē ego? Et tradidit aliam. Et visibiliter ascendit in celū. In patientia vĩa posidebitis animas vestras. Luc. xxi.

De sancto Nicolao. Sermo.

In diebus suis

placuit deo. Eccl. xliiij. transumptine re. sicut tota solentitas 2 officiū est vbi nicolai: ita erit sermo: marie q̄ in ei? sanctissime ma vĩa iuvenim? multa bona exēpla virtutū p informatiōē vitēne. Sed primo salutes xgo maria. In dieb? suis scz qñ bñs nicolauus viuēbat in hoc mūdo fa-

lis fuit eius vĩa q̄ placuit deo. Nota qd dico in scriptura capiunt dupliciter. s. p dieb? naturalibus sine artificialibus seu vñalib? de p̄scto ad p̄scta: 2 sunt. xliiij. horarum. De isto autortas. In diebus illis non erat rex in israel: vnusqz qd rectum sibi videbat hoc faciebat. In dicum. xviij. Secdo modo capiuntur p virtutibus: q̄ in scriptura virtutes dicuntur dies virtuales. Nam virtutes habēt claritatem fidei: gratie et boni exempli. S3 virtutes dicuntur dies. virtuales. Autortas de heliseo virtuoso. In dieb? suis. s. virtutibus nō pertinuit principē potētia nemo viciat illū. Eccl. xliiij. Ito modo maxime reperio dies in themate. Et si volumus loqui de vñalibus diebus: illis etiā placuit deo 2c. Quasi amore vestri in scriptura iuxta hoc quomō possem? placere deo. Et inueni q̄ in sex opibus virtuosus quilibet in vita pōt si vult laborare 2c. exercere in p̄dictis opibus fideliter: deo omnipotenti placere: sunt ista que sequuntur.

Primū intentio celestialis.

Secundū afflictio penitentialis.

Tertium deuotio spiritalis.

Quarto miseratione fraternalis.

Quintū humilitatio cordialis.

Sextū duratio virtualis.

Ex his quibet psona pōt placere deo in vĩa sua. Et q̄ bñs nicolauus habuit p̄fecte istas sex virtutes: ideo d̄ eo dicit thema. In dieb? suis placuit deo. Dico p̄m q̄ homo pōt placere deo p intentio nē celestialem qñ persona in operibus q̄ facit 2 dicit habet totā intēsiōē celestialem: scz vt deus honoret 2 laudetur non hz intentionē terrenā 2c. hoc fundat sic ratione. Deus creauit hoīem diuersim qñ ad principū 2 finem: q̄ principium essendi hoīs est de terra: q̄ deus a principio de terra formauit corpus adeo formato creauit et infudit animam: infundendo. creauit. S3 etia in nobis. Corp? nrm format in vtero mris: 2 ibide creat aia 2 creando infundit: q̄ principium est terrenū. Finis vō est postq̄ hō vixerit bene 2 virtuose in hoc mūdo finatur qd hō mo habeat gloriā celestem: eternā hō homo regnet in celis: non in aia. fin: sed etiā in corpore qd etiā inuit aiam ad bona

gna cura diligētia nutriebat eū ne iuraret ne diceret mēdaciū ne faceret furta ne cōtenderet eū aliquo. Magna cura est parētū malicio filiorū sicut tortuositas arborū in viridario est culpa outulantiā in viridario xpi. i. ecclia ostulantiā vobis in infirmitate. Jō qā filij sūt pui nutriendi sunt vt sciat se signare orare lesse et mane anq̄ mīr det panē dī. Scias si filij q̄ est qda regina et. sūt in sero: in cutiendo timorē de diabolo q̄ vadūt de nocte. Jā tu nutriendi pueri: sū mō oñdunt eis vitā sfermā. Jō de puello. Jō de septuaginta Jō locūderis in filio ipso. Jō de oīto si multiplicen tunc oblecteris sup ipso si non est timor dei in illis. Rō: qz melior est vn̄ timor dei q̄ mille filij impij: vti le est mori sine filiis: q̄ relinque filiosim pios. Eccl. xij. O miseri parētes qui de vltis furis: et rapinis pgregatis pro filijs impijs. Jō quarto et. qd hō est ita misericors q̄ libet et carat alius bona si bi a deo commissa: multum placet deo talis miseratio. Nam si aliquis vestrū hz multos filios: ille qui magis assimilabit ei: p̄ sibi placet et diligit eū. De animal diligit sibi simile: et oīa hō p̄mū diligit. Eccl. xij. Mō videam q̄ sunt pditiones p̄is nostri xpi. Mō q̄ cognoscebat eum dicit nobis. Misericors et miserator dñs paritō et multū misericors. per istā h̄m̄ tē ergo possumus ei assimilari. Jō dicit. Estote misericordes sicut et pater vester misericors est. L. vj. Et possum sibi placere. Aut. Facere miām et iudiciū magis placet deo q̄ victimē. Prover. xij. Nota facere miām. Misericordia fit quādo hō subuenit pauperibus de elemosina de bono iusto. Iudiciū fit quādo vsare: furta: rapine et. restituit: tunc fit iudiciū: et p̄l iustitia: qz de illis nō bz fieri elemosina: sed restituitio. Aliq̄ faciunt misericordiam: sū nō cū iudicio et iustitia: vt dñs vsurariū qn dāt elemosina: construit capellas: hospitalia: miām faciūt sū sine iustitia: qz deberent restituere. qz sic facit duo mala. Primum recipiēdo vsuras vel furta seu rapinas. Scdo dādo: qz facit se impotētem ad restituendū illis quibz tenet. Not. magis placet deo q̄ victimē: hoc dē p̄tra illos cōfessores q̄ nesciūt dare aliā p̄nam nisi dñs. Si

quis habuerit iniusta: dicūt faciatis dñs cere tot missas: vt veniāt ad manū suā: sed mētē esset restituere hīs qbus abstinuerūt. et p̄z. xij. q. vj. Si res. Jō qn alij qui peccauerunt p̄to infirmitate: faciūt dñs cere tot missas: sed melius esset eos abstinuere separare. de peni. di. v. Alias p̄ntentias. Sed aliqua p̄ta sunt q̄ requirunt missas: vt p̄ homicidijs. Alio quere q̄rūt aliā p̄nam et. Jō dē xps. Eūtes dñs scite q̄ dē: miāz volo: nō sacrificiū. Mat. ix. et. Osee. vj. Dicat qñs br̄s Nicolans sūt misericors. Remāsit enī heres diuinitiarū in parentū inuicem. Cogitate qñs loz quebat sibi de vltis: sed ip̄e plus volens deo seruire orabat deum vt sibi oñderet modū qñs posset distribuere hereditatē ad dei honore et saluationē: ale sue sine vana glia. Dicat qñs i illa ciuitate erat vn̄ miles: sed ex vanitatibz effectus fuit paup̄ iustm q̄ nō poterat mōrāre treas hias q̄s hēbat magnas: nec sibi nec eis poterat pūdere. Dixit p̄ filia dñs. Filie habebatis lucrū si potestis hāc ere. Rñde rūt filie. Bñ placet nobis hāc ere. Non dixit p̄ qñs illud modicū lucrū esset: sed qz vos estis pulchre: q̄b̄et teneat snā cōmerciū qñs milites et scitiffi vltabātōs faciat. bene solvere. Cogitate qñs hēdo ista dicebat. Filie nā q̄ erant bone et honeste: dñs erūt scietes. O pater et est istū cōsiliū boni p̄is: et noluerūt p̄sentire: qz in hīs q̄ sunt dñs filij nō debent obedire parentibz: sed pot̄ deo. Qñ ista fuerūt dñs cta bñs nicolao: dixit. O dñe mō possūz dī distribuere hereditatē meā ad vestri bene placitū. Dicat qñs em̄ pomū et ipoluit pecuniē q̄ritatē forte trecentos florenos: et vna nocte p̄iecit in camerā militis q̄ tra p̄. Cogitate gaudia militis in crastinū. Et de primo maritauit p̄mogenitā. Jō de dñs dñs maritauit scōz. Tertiū pomū publicū vt de illo posset maritare tertiā et ip̄e viueret. Et p̄ obseruans fecit est bñs nicolao: q̄ fecit eū iurare ne in vita sua reuelaret hoc. Ecce qñta miā. Si gerit miā aliq̄s p̄z deo: qd dicem⁹ de bñs nicolao: Jñ dieb⁹ suis et. Mōalr habetis b̄ erēp̄lū erēctū dī vos in opib⁹ mē: quia ale bona mūdū anrā et argentū alea per ignē p̄agratōis in bēnt p̄sumēt: solū remanebit miā sc̄a: qz illū qd dābz hū

innocētis in celo: id iuxta p̄mū op̄lū dī. Caritas fraternitatis maneat in vobz hospitālitatē nolite oblitisci: p̄ hanc em̄ placuerūt quidam angelis hospitio recepto. ad heb. xij. v. Jō quinto et. qñ hō p̄ nulla re nec diuiliat. nec honorum offitioz: dignitatis vel sanctitatis m̄iat ad superbiam: imo semp̄ habet se humiliter cogitās. Quid sum ego nisi vas putridū corūpens m̄hi grātas a deo dātās: qz si alius haberet tot grātas plura bona faceret q̄ ego: talis multū placeret deo. Rñ cuilibet volēti q̄scere placet sibi comedere: quāto vltōs vlti sumus. Camera in qua deus vult quiescere est conscia cuiuslibz. Jō placet sibi qñs sit vltōs et summa per supbia: pompā et. Aucto. Nec supbi ad inuicem placuerūt sibi: sed humilium et m̄fuerōz semp̄ sibi placuit depectio. Judich. ix. Dicat qñs b. nicolans fuit semper humilis: imo qñs p̄ augmētū militis querētōrū habuerat et samadi uigilabatur. Jō beatus nicolans vltaret panā glia recessit: fuit ad ciuitatē m̄rāz p̄duxit vñs domitiliāz vltabat ibi in p̄lia humilr surgēso qualibz nocte ad matutinas: et ibat ad sedē: ibi secrete in aliqua capella dicebat offiū suū de uo: te. Sed deus exaltat humiles. Dicat de morte archiep̄i illius ciuitatis: et de congregatōe ep̄oz et canonicorū p̄ electione et de reuelatione facta vni scō ep̄o: qñlle q̄ hora matutina intraret p̄ tale postam vocatus nicolans: esset ep̄s. Nota q̄ vltōs lenter accepit ep̄atum: q̄ humilr se habuit in eo. iuxta illud. Quanto maior es humilitas te in oibus: corā deo tuenico gratiā. Qñ magna potēstas dei solui: et ab hūilibz honorat. Ecclia. iij. Jō deus exaltauit illum in intraculis magnis cū adhuc pueret: vt p̄z de p̄grinis tribus interfecit a carnifice. Jñ de tritico tpe famis. Jñ de caprē et. Ad libitū dicit in legenda. Innocē. Mōalr q̄ hūilimus nos. iuxta illud. Oēs em̄ inuicē humilitatem infundite: q̄ dñs supbiō resistit: hūilibz autē dat grām. hūilissimi igit sub potētī manu dei: et vos exaltet in t̄p̄vī tatiōis. j. p̄et. v. Jō sexto et. p̄tinuare

opo p̄nlatia vel ofones: non dico multū phicare: quare forte non posset hō adim plere: sū augmētādo ardorē et deuotionē ip̄is: q̄ hoc multū placet deo. Rñ: inter alias bonas conditiones amico necessariae est firmitas: alit si sit variabilis nō placet. Enoch q̄ interpretat dedicor⁹ placuit deo: et trāstus est in paradisiū. Ecclia. xij. Dicat qñs bñs nicolans p̄sentauit in bona vita: et placuit deo: in m̄q̄ siue in die obitus: receptis sacris ecclie tradidit aiam in manibus angelorum si bi a deo missos: et trāstus est in in paradisiū: cant⁹ angelos: fuerūt auditi. Dicat de oīo qd emanauit dñs iuba. Mōalr continue in bona vita et in bonis opibz vltōs ad mortē que est porta paradisi Jō xps mat. x. et. p̄mū. c. Qui peruenit rauerit vltōs in finem: saluus erit.

De p̄ceptione virginis marie. Sermo.

Endū erant

Nabyllz ego iā p̄cepta erom. puer. viij. et in c̄p̄la hodierna. Solennitas et festum hodiernum est de conceptione virginis marie: ista erit sermo. Materia est satis speciosa latua. Sed vt virgo impetret nobis grātiā: p̄sentemus sibi salutationem in angelicā. Verbū p̄positum in p̄sona virginis dicit. Rñdū erat abyssi et. p̄o hūi et. bi breuī declaratione: et mater iēroductione: scdēdū q̄ tota latitudo sinuū inuitas creaturā: abyssi fin et hūmolo giā: ab a qd ē line et byssus. Et ē abyssi p̄funditas immē: rabiliō: sicut si hō res p̄liceret p̄fundissimū puteū: illa p̄funditas dē abyssi. Jñla p̄funditas q̄ est a celo empyreo vltōs ad terram dē abyssi: qz immēsurabilis est. Et ista rōne p̄nueritas. creaturā dicit abyssi. Et cōcor dat auctoritas. Jñ p̄ncipio creauit deus cellū terrā: terra aut erat inanis vltōs et tenebz erat p̄p faciem abyssi. Et cōcor. Oēs doctores sancti cōcorditer dicūt q̄ cellū sumitur ibi p̄o celo empyreo: terra aut p̄o vltōs creaturā: corpora lūm. Si ergo volumus p̄parare omnes creaturas corpales: ip̄siles: vltōsiles et inuisibiles ad altitudinē: dicuntur a p̄t dicit abyssi: in isto sensu loquitur thēma i p̄sona virginis dicēs. Rñdū erat abyssi

De conceptione virginis Marie

Secundum illud nec terram nec angelum nec aliquid creaturam ego incepta erā. Et iste est intellectus scripturæ quæ volo modo pertractare per quodcumque intrare materiam. Quod ego erat conceptus ubi si non dicitur pater et mater: Et declaratio huius quæstionis erit profectio sermonis. Pro huius declaratione sciendum quod inuenio in conceptione virginis marie gloriose.

Prima est conceptio diuina.
Secunda conceptio angelicalis.
Tertia conceptio humanalis.
Quarta conceptio scripturalis.
Quinta conceptio materialis.

Ecce hic quinque mirabiles conceptiones virginis marie: 1. de quolibet posset intellegi thema: aliquo modo propter loquutionem conceptus ubi. Rōdū erat abyssus. Et ideo primo quod prima conceptio est diuina. Ita fundat sub ratione et auctoritate: ut melius intelligatur. Ratione scilicet. Propositus cordis de conceptio. scilicet quādo aliquā persona proponit in corde mente seu voluntate facere aliquid: illud firmū propositū dicitur conceptio. Et tam vulgariter dicitur de aliquo facto notabili faciente: ita concepti facere in mente mea ubi gra. Quā hō cognoscit perā suā et fecit illa ubi quā tenuit: periculū dīnationis quod imminet: et proinde emendare vitā suā et vult p̄teriri et conseruare de peccatis et facere penitentiam: illud propositū de conceptione: ita dicitur. Ego concepī mutare vitā meā. Huic. A facie tua dñe concepimus et quasi per turrimus et peperimus sp̄m salutis. Et sicut. Rō. a facie tua dñe concepimur: et quasi per turrimus. Et facies dei est p̄dicatio euangelica et grauitas olas. Rō. sicut in facie cognoscitur hōi in predicatione vos qui nescitis scripturas cognoscitis deū. Jō dicit scripturam. faciem tuā. predicationē dñe requiram. Jbi eñ ras midantur alie: multi veniunt ad predicationē magni p̄dices supbi: pomposi: et in predicatione attēte audita aliquis p̄ponit humiliter omne decetero: talis presignans est. Jdem de anaricia: luxuria: ac dilatoria. Et. No. parturire est habere dolores partus anteq̄. Rō. sicut exequat vel excreatur: quia excreta boni propositi partus est. Multi enim concipiunt a facie dñi. In predicatione: sed in partu ubi

est dolor: ut p̄ de viurario quando propositum satissacere: sed in partu. Quando vult satissacere: ubi est dolor. Jdē de illo quod propositum dimittere malam societatem. Jdē de illo quod propositum remittere iniurias. Patet ergo ex illa auctoritate quod firmum propositum dicitur conceptio. Ad propositum dico quod de anteq̄ aliquid crearet in suayo iustare firma et incommutabili proposuit creare unā puellā virginem sanctissimā: quæ esset mater filij sui: camera sp̄s sancti porta paradisi: regina celi. Auctor. Dñs posse. ne ab iniuria sua p̄cedat quicquid faceret. a p̄cederet. ut sum. et ex an. puerb. vii. Nota. Dñs possedit me. In voluntate sua i. a mutabilitate in iustis vias suas. i. creatorum. et ex antiquis. i. rationibus. No. decē rationes antiquas quare deus proposuit ipsam creare. Prima est sciebat eam deus eternā: quodam muliere erat futura. scilicet quæ esset iustum et causam. omni malis: ipsa primo peccauit. A muliere unius factum est peccatum: per illam omnes mortuuri. Et celi. xv. Et ita ratione proposuit deus creare unam mulierem scilicet virginem mariā que esset causa totius boni et iustitiae. Deus sine muliere potuisset redimere et saluare hominē. Et. Secunda ratio est: quia sciebat quod mulier quæ esset causa mali: erit sine virgo peccaret. Ideo ordinavit aliam: ut posset cernere assu mere. Tertia quod mulier cā mali fuit desponsata. De fuit sacerdos quod ipsos desponsauit. dicens. Cresce et multiplica. mini. Gen. i. Jō de muliere virgine et desponsata voluit nasci. Quarta quod mulier que esset causa mali esset per angelū malum incitata et visitata. per luciferum et serpentē. Ideo proposuit quod mulier que esset causa boni per angelum bonū esset salutata. Quinta quod prima esset tentata et decepta sine seducta. Cur precepit vobis deus ut non comederetis ex omni ligno paradisi? et proposuit deus quod secunda non esset tentata: sed informata quando dixit angelus. Sp̄s sanctus superueniet in te. Et. Sexta quod prima fuit inclinata ad p̄cedendū diabolo: voluit quod secunda inclinata ad p̄cedendū angelo. Et. Ecce ancilla dñi fiat. Et. Septima: quia fuit facta fructus: quod comedit et in vterū misit. Jō voluit virginem cōcipere fructum. Et. De

Sermo.

So. vi.

quo dicit. Bndictus fructus v̄stris. Octava quod per eam fructus comest fuit causa mortis: fructus salutis natus venit ad nos et fuit causa vite. Non quod per primam in miseris et doloribus tota natura debuit perire: et per virginem mariā reparari. Decima scilicet bar de quod prima porta paradisi esset clausa: sed per virginem mariā impregnatam: dilata: porta paradisi esset aperta. Ideo ecclesia canit. Paradisi porta per eam clausa clausa est: et per mariā virginem iter patefacta est. Ecce quare dicit dominus posses dñe me ab initio. Et. fiat ergo conclusio. Et. ergo firmū propositum et voluntas deliberata ad aliqd faciendū de conceptione: deus ab eterno et voluntate inmutabili proposuit facere illā gloriosissimā virginē. Ecce quare dicit thema. Rōdū erat abyssus: ego incepta erā. In mente diuina. Jdē de eā. Io. Jta nō fuit ante mūdū creatio: nēq̄ fuit in p̄ncipio creatiois mūdū. Wicunt theologus quod deus et creauit celū et terrā ubi sunt inō aie beate: simul creauit in eo nouū ordinem angelorū. Primus ordo in fuit angelorū. scilicet archangelorū. terrā principatū. quartus potestatis quinquagesimus. scilicet dīnationis. se. tunc thronorū. octauus cherubinorū. nonus seraphimorū. Si dicatur. Et quomodo fecit? Quis descendit? Ica et ipse et beatus paulus quod hoc reuelauit Dionysio discipulo suo quod de hoc fecit vnum librum. De ecclesiis hierarchiarum: 13 tunc essent angelorum nōdus beati. Et dicit Gregorius quod melior creatura et in dignitate altior quam deus creauit tunc erat lucifer: de superio ordine. Seraphimorū et respiciendo vidit oēs creaturas sub se et solū deū supra se posuit itaq̄ deo parificari: et illū peccatū manifestauit oibus angelis dicens. Quid videtur vobis? multi v̄trū serui adulatores volentes dño cōplacere consenserūt sibi falsi consiliarij dicens. Certe bonus esset quod haberetis illum honorificōm tati et parificationē. Boni autē angeli ut michael: gabriel: raphael non cōsenserūt immo contradixerunt. Videns deus quod in domo sua monebatur talia arrogantia: guerrā de supbia dixit. Non habitabit in medio domus mea facit supbia. Cogitate hic quare et quāto peccatū est superbia quod de angelis sanctis fecit demones

danatos. De habitatoribus celi habitatores inferni. Si illi ex supbia sunt expulsi de celo: quomodo cum supbia poterim nos intrare celū? Si sciretis quomodo est grane peccatū: teneretis cōsilij. T. hōie dicitis. Supbia nunq̄ in tuo. Inuēnt in tuo. Jbo dñari permissas. In ipa est inuēnt supbia ois p̄ditio. T. hōie. nū. Jdē deo cogitate rationabiliter quāto trisit tam de buerunt habere sancti angeli. Non dicitur quod haberent dolorem seu tristitiam: sicut haberetis vos si illa ciuitas dñi esset sociata eā de popularibus: remaneret ubi cerent. Et. Jta cogitate de angelis quā in quolibet ordine viderunt tot cathedras vacuatas: potestis cogitare quod supplicabant deo dicendo. Jdē illa ciuitas vestra sic remanebit depopulata? Tunc deus reuelauit sanctis angelis quod eorum ordo repararetur de angelis: 13 de hominibus penitentibus et obedientibus et crederentibus. Et archangelus reparatur locus eorum de personis deuotis et sp̄s alibus. Principatibus de personis iustis: diocesis. Potestatis de personis patientibus. Titulibus de personis pacificis. Thronis de bonis p̄cedentibus. Cherubim de personis sapientibus diuinis scietis. Seraphim de personis quod sunt de summi et charitatis: dices omnibus quod ipse crearet et formaret unam virginē ex cuius fructu tota ciuitas illa popularetur. Cogitate quomodo scilicet angelus conceperunt illā sanctam virginem in mentibus eorum: per quam eorum ruina repararetur: et incesperant tripudare et facere magnificas. Jdē deo maria quod fuit concepta in mentibus angelorū. Ideo dicit ipsa Ego ex ore altissimi p̄dixi: quā tam reuelauit sanctis angelis. Primogenita ante oēm creaturam: non in tempore: sed in sanctitate et dignitate. Ego sed in celis ut ostretur lumen indefectibile. Jdē de reuelatōis. Ecce. Jdē de illa dicit. Rōdū erant abyssus. Creaturam: inferos dicit in cōfessiones. Ego iam concepta erā. In mentibus angelorū. Jdē deo tertio. Jdē deo fuit humanitas. Jta fuit post creationē ade et tunc post peccatū videtis et consideratis eorum condēnationem et totū generis huius

De conceptione virginis Marie

mani patione. Cogitare quare erat do-
lor et tristitia: ac si meo defectu et culpa
oēs pñone huius clustat magne et que de-
beret ingulari et ego cū eis: quanta esset
mea tristitia. Cū ergo adā cogitabat qd
malum: quot infirmitates: quot dolores
et corpib⁹: et quot dñatōes aliar⁹ seque-
tur ex ei⁹ culpa: quāto nihil horū fuisset
hēg mīra si tritabat et lamentabat. hoc
imū scriptura sacra cū dicit. Et vocavit
adā nomen pñone sue eū: dēo qd nī esset
cunctoz pñentū. fecitq; dñs dē⁹ Ade
et pñori ei⁹ tunicas pelliceas: tūdit eos
Et ait. Ecce adā. Gen. iii. Ad hūc peccans
rit vocavit eā virago: s; postea vocavit
eā Euam. i. v. pñt miseria et calamitate.
Ideo dicit hūo. o. dicitur e vel a quot
quot nascunt ad eā. i. v. pñt miseria
et dolore in que inuit. Ad aut Adam et
Eua essent in illa tristitia: de⁹ reuelavit
eis qd ab eis pcederet vna hgo scilicet
q offerret mār bonū: ipsi pñdissent: q
Eua abstulit nobis paradīzū terrestrē:
et hgo maria nobis attulit paradīzū ces-
lestem. Illa. s. eua attulit mortē corpis:
hgo maria nobis donauit vīā animarū.
Illa etiam fecit pcedere deuotionē illa
q inuenire dei fruitionē. Eua clausit se
inā paradīzū: qd hgo aperuit. Cogitare
Adā et Eua quōceperūt hūgēz mariaz
ipsam desiderādo: qd de⁹ eis hoc reuelā-
uit exp̄sse dicit doctores scilicet. S; adhuc
autoritas de⁹ maledicens diabolo dicit.
Inimicitias ponā inter te et mulierē: et
semē tuū et semē illius. Ipsa cōtinet ca-
put tuū: et tu inhiadaberis calcaneo ei⁹. si-
cut habet. Gen. iii. Caput diaboli ē dñā
tio hēgāica hūi: mūdūquā sibi vñpas-
uerat: quā sibi abstulit hgo maria per fi-
liū suū dñictum. De hoc Sigisbertus.
Dicit de⁹ ad serpentē: etern⁹ ad veterēz.
Inimicitias ponā inter te et mulierē: et
semē tuū et semē illius. S; adhuc
St. q. uenaz mulier operata est hūg
iusticiā: victoriā: et nūmē illud anti-
qui serpentis caput venensum hūg
pede contriuit. De ista cōceptione dicit
scriptura in pñone hūg. Ego in altis-
simis habitāui: et thron⁹ me⁹ in columna
nubis. Sicut celli dicit in solā: et pñdū
ab: nī penetrat: in fluctib⁹ maris am-
bulant: in omni terra steti. Et in omni
populo et in omni gente pñatū habuit:

olm excellentiū et humilium colla. hute
calcaui. Eccl. xxi. alii fuerunt Adā et
Eua: qd caput humane gñationis. Alti-
res qñ ad locum padū terrestris. Al-
tissimi hūm ad iusticiā originalem et
scitātē: qd hgo maria fuit colūna nubz
ardorē doloris refrigerātiō. De ista pñe-
ptione dicit thēma. Hōdū erat abyss⁹. f.
mort⁹ et dñatōis: qd adhuc null⁹ fuerat
mort⁹: et ego iā cōcepta erā. s. in mente
humana. Quarta cōceptio virginis ē
scripturalis. Sacra enī scriptura marie
veteris testamēti tota grāda est contī-
nens in se celestia mysteria: vt mulier cō-
tinet in vtero filiū. Sic secretū mysteriū
dicit pñt pñt. Seda dicit de scriptura
sacra. Sciāz venerādāz pñtis festi me-
morā pauca qdem hūis euāgelista cō-
phendit: s; nō pauca celestis mysteriū
tute grāda reliq̄t. Cū q hgo maria in
olb⁹ libris sacre scripture in olb⁹ cāctis
imo etiā in singulis hūis directe vñ in
directe sit mystice contenta: pñt ei⁹ cōce-
ptio scripturalis. Declaret. Legit i histo-
ria moysi dā pcedere oues in monte sy-
nai: vidit rubum ardere et. Exo. iij. Ista
scriptura grāda est de virgine maria.
Mōs synai alt⁹ est vñ hūis virginis marie.
Rub⁹ incōdūst⁹ est pñone hūis. Ignis
nō cōdūst rubū flores: nec solū est sū-
dei incarnat⁹ sine corruptione. Et sic pos-
set declarari cōceptio multis aliis histo-
riis: s; sufficet modo. De ista cōceptione
dicit hgo. Ecce quasi thesaur⁹. s. f. arbor
extēdēs ramos: extēdēs ramos meos: et
rami mei honoris et grē. Eccl. xxiij. Vir-
go maria concepta in scriptura scā cō-
dit ramos: s. liberos. Ramificati sunt cap-
tula. Rami mei dicit ipa honoris et grē
apud gētes: qd pphēta fuit. Magn⁹ ei
honor Joanni enī qd de eo dicit qd fuit in
sacra scriptura pphēta. Malachi. iij.
Ecce ego mitto angelū meū et. Quālis
ergo honor et grātia est hūis qd in olb⁹
libris et capitulis figurat⁹: Ideo dicit.
Hōdum erant abyss⁹. Doctrinaz euang-
gelicarum noui testamēti: ergo iam con-
cepta eram. s. in scriptura veteris testa-
menti. Quinta cōceptio est materna
lis: qñ beata anna in vtero suo sancto sp-
sui concepta: et de ista sit hodie solēni
tas. De nullo sancto sit festū cōceptionis

Sermo

So. vii.

nisi xpi et virginis marie. De hūgē aus-
tem sit triplici ratione.

Prima qd fuit impenetrata digne.

Seda qd fuit scitificata alte.

Tertia qd fuit conseruata firme.

De prima dicit qñ pñt ei⁹ iōachin et
anna ambo scilicet et iust. x. annis fuerunt
sine pñe: s; oratōib⁹: vigiliis et elemosy-
nis ipetrauerūt istā dñictam filiā pñra-
curū nature qd de matre sterili. Rō est
ergo vt de hoc fiat festū. Cognouit heli-
cana annā vxorē suā: cōcepit anna et pe-
perit. i. Reg. i. helcana. i. possessio dei si-
gnificat iōachin qd fuit possessus a deo.
Seda fuit qd fuit scitificata alte. Nota h
ser grad⁹ scitificatiōis: tres ante natiuita-
tē: et tres post natiuitatē. Prim⁹ grad⁹
scitificatiōis post natiuitatē et infirmior
est p contritiōē finalē. Qñ enī aliq⁹ to-
to tpe vite sue vixit in peccis: sed aliq⁹
in puncto mortis dat de⁹ sibi pñtitiōē: et
sic alia scitificat. Isto mō scitificat⁹ fuit
Iatro: et aliq⁹ q mortui fuerunt p fide. De
isto gradu auctor. Congrega eos quasi
gregē ad victimā: scitificat eos in die oc-
clusionis. i. iere. xij. Seda grad⁹ est illo-
rū. s. qd de bona hōia cōuertunt ad deu:
dimittit dñs cōtēptū: cōtēptū: et ser-
uati pñlam. Iste est melior: qd deserunt
mūdā et pñā hūi mūdus et pñā dese-
rant eos: et sanctificati. Isto modo fuit
scitificat⁹ paulus: et maria magdalena.
Liberati a peccis: serui aut facti deo: ha-
betis fructū vestrū in scitificationēz. Ad
Rom. vi. Terti⁹ grad⁹ est in baptismo:
vbi scitificat⁹ nō solū pueri: sed etiā infide-
les adulti qñ non fice accedūt. pñtōes
aliq⁹ fuisse: sed abluuntur: sed sanctifi-
cati estis: sed iustificati estis in nomē
dñi nostri iesu xpi et in spiritu dei nostri
iad. Cor. vi. Quart⁹ est in vtero matris
vt iheremias. Anteq⁹ exiret de vtero
scitificauit te. i. iere. i. Scitificat⁹ est in vte-
ro quia dicit. anteq⁹ exiret vtero. Quil-
tus grad⁹ est maior: et non legitur nisi
de bñ Joanne baptista: qui p tres men-
ses ante ei⁹ natiuitatē fuit scitificat⁹. Spi-
ritu sancto replebit adhuc ex vtero ma-
tris sue. Luc. i. Dicit Chrysostomus. qd in sa-
lutatione virginis et elizabeth qñ etalta
uit iōānes in vtero suo fuit scitificatus.
Sext⁹ grad⁹ et sup oēs alios est scitifica-

tio virginis marie: qd nō qñ debuit nasci:
nec in vtero die: nec hebdomada: nec mē-
se: sed in eodē die et hora format⁹ corpe
et alia creat⁹: quia tunc fuit rationalis:
et capax scitificatiōis: fuit scitificata. Au-
toritas pñra. Fluminis imperpetuū scitifica-
tiuitatē dei: scitificauit tabernaculū suū
altissim⁹. Nota: fluminis ipet⁹ fuit scitifica-
tiō virginis marie: qd scitificatio alior⁹ scitō-
rū non dicit fluminis: sed vñ gustū grē.
Berū. Ceteris p partes dat grā spūalis
marie aut tota se infudit plenitudo gra-
tiarū. Impet⁹. scilicet scitificationis: qd eadē
hora non expectauit diem: hebdomadā
et. scitificat ciuitatē dei. s. sanctos ange-
los. Ratio qd si gaudium est angelis: vt
dicitur super vno peccatore penitentiā
agentem: non mirum si fecerunt festū de
illa que nunq⁹ peccauit: nec corde: nec
ore: minus opere. Scitificauit taberna-
culum suum altissim⁹: scilicet virginē ma-
riam qd fuit tabernaculum dei. Legitur
Exo. xli. qd moyses ex pcepto dei fecit ta-
bernaculum. Quādo enim corpus glo-
riose virginis fuit organizatum et lineatū
et alia coniuncta corpori p creatiōē: itā
altissim⁹ sanctificauit tabernaculū suū.
Scitis qualiter: sicut cōstructa ecclia et
nō aī intrat episcopus ad consecrandū.
Ista de virgine maria postq⁹ corpus fuit
organizatum et alia infusus enit esō: scilicet
spiritu sanctus qd ē scitificauit. Auctor.
postq⁹ ola pfecta sunt: operuit nubes ta-
bernaculum testamēti: et hū dñi imple-
uit illud. Exo. xli. Tertia rō: qd fuit cō-
seruata firmiter. Iōānes baptista et ihe-
remias fuerunt sanctificati: sed bñ hgo
fuit ista firma qd nec ore nec corde pecca-
uit aliquo mō: d dāuid dicit. De⁹ in me
dōcui nō cōmonebit. Moneri et cōde-
re differūt. Cedit hō et pñernit p mortē
le pñm: et cōmonebit per venale. Modo
nunq⁹ fuit sanctus qñ ceciderit p mortē
le: vel fuerit mot⁹ p venale: xpo et virgi-
ne maria exceptis. De xpo non est du-
bitum: sed de virgine maria dicit scriptu-
ra. Deus in medio eius non cōmonebit
non solū non pñernetur. Ideo Bern.
Ego pñto qd copiosior sanctificatiōis be-
nedictio qd in alios in vtero scitificatio
in cam descendit: que non solum ipa
optum sanctificaret: sed et vñam eius ab

omni peccato deinceps immunem perueniret:
quod alteri negant in nato quod mulieris
credidit esse dicitur. Ergo digna est: quod de
ei conceptio materiali dicitur ego in the
mare. Non dicitur ab illi. euangelistam
dicitur: post hoc: ecce de ecclesia determina
tionum: et ego iam concepta eram.

De sancta Lucia. Sermo.

Luce habere illa. habet ver
bum illud originaliter in lib.
Sap. vii. Sicut tota solenni
tas est beate Luciae in sermo. Pro de
claratione huiusmodi finem sensum quem volo
tractare et introductione materie inue
nio quod deus fuit regula in sua puritate
et cultus scilicet psona inter ppetuos
res quas habuit et ordinat nomine in
ponit. Ratio: quod tot sunt virtutes in vita
viri scilicet: huius non posset recordari. Pro
hinc recordatio vult per vocem. Nota in
eius vita summario continetur. Quid est
deus tenere modum sicut magistro. facit
libros: ubi in prologo designat tota
materiali libri. hoc pro primo de physica
libro: tractat de conditionibus de potest
tibus: de proprietatibus: aliquid de de alia. Item
de libro: quod de celo et mundo. Item de alio
libro qui tractat de creaturis inferioribus
huius quod de de generatione olim: rerum dicit
Sens. Item exordium. Litinerari: quod loquitur de
via filiorum israel in egiptum de egiptum. Item
lenitissimum: grece. Loquentium latine: quod lo
quitur de sacrificiis per se vel per beneficia
vel de sacrificiis pro victoria. Patet igitur
quod qui fecit librum in titulo summario
comprehendit tota librum: sine tota materia
libri. Ita facit christus. Quia enim homo est qui
vult tot comprehendens seipsum: quod
huius ante: tot capitula quot menses vel
septimanas. Charta sunt dies et noctes
Charta alba est dies: nigra non in qua
charta natus est alba vel nigra: ista in
cipit liber iste tunc. De isto libro vix
mane dicitur deus pater filio. Sume tibi li
brum gratia: scribe i eo scribo huius: Est.
viii. Ista huius est maior liber. Quod biblia
vel decretum: quot anni: quot menses: quot
hebdomadae: quot dies: quot hore: scribitur
est filio. libero arbitrio hominis. Quia
ergo aliquid psona de tenere sancta vita et

virtuosam in baptismo: deus disponit et
ordinat per reuocationem: vel alio quod vocem
noie summario est: physica continetur. Annot
tas. Iudic. xii. Dixit angelus ad mas
tre sansonia. Seruitus es et absque liberis
sed oculos et paries filius: ipse incipit li
berare israel: sequitur. Perperit huius: vo
cantur nomine est sansonia. robustus. In eius
noie inuall tota est fortitudo. Et de les
in naue de ecclesia. Item sunt magnus fin
nomine filii. Item de psona suo de pronun
ciatione. Elizabeth vixit tua pariet tibi filium:
vocabit nomine est iohannes. Item enim mas
gratia coram domino. Annot. per oppositum quod alio
quod huius nomine significatio boni interpretis
ne vel alias: vita est mala: multum dispo
cet deo. Annot. Sed opa tua: sed mola:
quod nomen habes quod vixit: mortuus es
Annot. iii. Dicit glossa quod vocabat melle:
lucifer: ipse erat amar: per molam vitam
ideo iohannes reprehendebat eum. Pariter
ergo regula diuine puritatis. Cum ergo
beata lucia in tota vita sua habuerit pro
prietates virtutes et conditiones lucis: con
grue vocata fuit lucia quod dea luce. Quas
tuos modis nota denominationem ad signifi
candum vel per propria significationem: hoc
nomine ponit per derivationem in
clara luce: vel per etymologiam: vel lucia quod
si lucina: vel per interpretationem et lucia quod
clara via. Item de beata lucia: quod sumit lucis pro
prietates dicitur thoma: loquitur christus. Pro
positum per lucem huiusmodi: oculi videret quod
fuerit. Item fuit hoc nomen vocata: Rndit
propositum per lucem et. Nota quatuor condi
tiones lucis quas habuit beata lucia: scilicet
pulchritudinem sine deformitate.
Amplitudinem sine reuocatione.
Rectitudinem sine obliquitate.
Longitudinem sine retardatione.

Dico pro de hoc pro in radio solis
quod non solidat nec inquit: sed sagat muly
ta limunda et corrupta: immo purificat de
secundo et. Item ad conditionem lucis habuit beata
lucia in hac vita: quod nunquam solidata fuit
per aliquam infirmitatem: nec corporalem: nec sp
ritalem: licet faceret inter multas psonas et in
fideles: immo purificauit eos. Dicitur
cum esset quindecim annorum pulchra
in corpore: sed pulchrior in animatore: et
fuit deus: quia antiquitas simul ha
bant virginis et de psonationem: tan

men modo maxime inter nos. Ideo sunt
muyte qui gaudent veniunt ad missas. Tunc
tempus in faciem habet de limunda infir
mitate. Item fluxus sanguinis: quia passa est per
vixit. Annot: quod videtur quod medicus natus
in libris non ponit curari: cogitare quod
lucis recurrere ad binos et puriores.
Sed beata lucia ea retrahit dicens sibi huius
fionem de muliere eadem inuallitate has
dentem ad sacra simbale christi curata fuit:
vi per deus. Item inducens eam ut ad christum recur
reret. Et in faciem. Fuit ubi est in christo:
ita est in celo: quod ergo et. Mater facias
muyte quod in nobis dicit christus facit quod in
se est. Adamus ad ecclesiam: et agathis sim
bale vel altaris: et inuallitate ad ecclesiam dispo
te agathis et qua beata lucia ordinat: ra
pta vidit celum apertum et sanctos angelos
beata agathis dicitur dicentem. Soror mea
lucia ego deo deuota quod a me petis: quod
ipsa poteris facere continuo mihi tunc: Nam
fides tua mihi tunc subuenit: ecce sanata
est. Ecce lucia vi tunc non sustinuit maculam
infirmitatis vitam diuinos: quod recurrere
read diuinos per quod natus est macula tur
pissima aie. Non declinat ad magos: nec
ad aristas aliquid scilicet tunc ut possit nomi
ni per eos. Item. Item. Item non habuit mac
ulam carnalitatis. Nam curata in faciem humiliter
petit ad ea ut de cetero non nolaret sibi
sponsus: nam ad inuallitate reuocationem quas
viderat: quod agathis per virginis tunc
placuerat deo. Respondit mater: quod inuallitate
non bonis est et a deo institutum in passio
terrestris: christus pro prima causa fecit et in
primis: ad filia diuinitatis illud propositum:
forte tunc est. Rndit facta. Item inuallitate
non bonis est: sed melior est virginis. Item
Maria et Ihs semper fuerunt virginis. Et
in faciem. O filia vultis mihi auferre gaudium
quod spero de nuptiis vixit et. Rndit beata lu
cia. Item in faciem gaudium nuptiarum: vertit
in lucem ad semper et. Et fecit alia rationem
mihi: et huiusmodi heredes de ob bonis red
ditus et. Rndit beata lucia. Mater habes
re filia incerta est: multi sunt in infimo
nisi quod non habet. Sed hoc est certum: quod sine
matrimonii mulier patet meliorem the
saurum quem huiusmodi virginis. Ecce quomodo
fuit pura a macula carnalitatis: quod non per
didit virginis et: sed inuallitate fuit filia

ne peto: tunc in eo patitur virginis. Item po
sumus dicere de ea. Nihil inquit in illa
lam incurrit. Cadit enim est lucia eterne:
et speculi sine macula. Sops. viii. Est hic
quod cum beata lucia esset sponsa et. an sit
cuius diuinitate per sponsam: vel eadem: Rndit
deus: tunc sunt gradus in matrimonio.
primus est incarnatio.

Secundus desponsatio.

Tertius matrimonii summatio.

Lucia sunt ibi turis: quod in faciem incarnatio
sponsa facta dicitur a spondeo spondes. Item per
missio. Sed gradus. Non est per ibi de p
sponsam in faciem ecclesie: vel alia. Item huius
apud nos dicitur sponsam: tunc iam est verus
matrimonii. Tertius gradus est copula
carnalis. Item videamus per huiusmodi licet dimittit
tere sponsam vel eadem et. Et videtur quod
quia beata lucia ipam dimittit. Dico de se
cundo gradu quod non debet retrocedere. Nam ille
qui retrocedit peccat mortaliter: et est plus
ruius. Sed dimissus per the. Dico de se
cundo gradu quod non debet dimitti aliquid non:
ita est verus matrimonii: nisi per ingressum
religionis si non habuerit copulam carnalem
licet facta per se huiusmodi alter poterit the
re. Quot sunt in mundo qui secrete faciunt
matrimonii et post huiusmodi cum alio. Item
puelle mulieres conuertuntur a clandestinis.
Sed dicit. Est vultis me in vixit: loquimini
in faciem patre vel pariter et. De beata matris
monio lucis. huiusmodi in matrimonii iun
cti sunt principio non ego sed huiusmodi et
non discedere: et vir vixit non dimittit.
Iad Cor. vii. De tertio gradu dico quod non
debet separari nisi per mortem: sed de huiusmodi
plati possunt separari: intrare religionem
sed alter in seculo manet non potest the. Item
lucia erat in primo gradu: et poterat sepa
rari a sponsa propter impedimentum quod de
dispor cultus: quod est sponsus erat infirmus.
Dico de seculo et in instanti illuminat
medum: dat iumen sine sui diuinitatis
ut patet de candela accensa. Nam condi
tionem habuit beata lucia per opa in se
et pietatis dando elemosinas. Ad pias
eticam. Postquam enim obsequi a matre et
bi non nolaret sponsam: alia die humiliter
petit a matre dicens. Illud quod mihi da
tura eras etiam ad huiusmodi mortale ad cor

rapione: da mihi eum ad dñm Jesum
p'm integritatis mee custode. Illa xpo
non indiget aliquo: q' dñi est terra & ple-
nitudo ei. 2c. Et Lucia nō indiget aliquo
in sua p'sona: s; in mēto. s. pauperibus
dicens. Qd vni ex minimis meis fecistis
mihi fecistis. Et mī. Tege p'm oculos
meos: & postea facias de oibus facultati-
bus q'q' p's. Dicat q'q' antiqui. r' erat
consuetudinis q' heres p'mogenit' clau-
debat oculos ex singulari officio. Aucto-
ritas de primogenito Jacob q' fuit Ru-
ben: s. ex delicto perdidit primogenitu-
ram: et data fuit Joseph: dicit de Jacob
Joseph quocq' ponet manus suas super
oculos tuos. Gen. xlvj. In signū q' esset
heres. Item de Thobia. Reuerfus est
eum ad soceros suos innocit. q' eos in-
coluit in senectute bona: et curā eorū
gessit: et ipse clausit oculos eorum: et o-
mī h' hereditatem domus Raguelis ipse
percepit. Tob. iiii. Et ista consuetudine
dicit mī. Tege p'm oculos meos. q. d.
vultare puerbū. Nō d; se exuere hūc
q' vult ire ad lectum ad dormiendum.
Respon. it beata Lucia. Non est magnum
dare deo q' pferri nō pōt: vinco ergo da-
rpo quod possides: q' illud est meritum.
Obtenta aut a mīrecepti distribueret
pen. sere locatū: et dare in elemos: nis
2c. Hū aut locatū venderentur: sponsus
cognouit et venit ad nūtricem petēs h'c
illa p'debant. Nutrix aut xpiana & deuo-
ta respōdit sapienter dicens q' vnā magnā
vellet emere hereditatē. Ipsa intelligit
bar de gloria celesti quam sponsa volēs
bat emere: et sibi et cūctis bñ esset. Ipse
aut vt carnalis nō intellet de gl'ia: sed
de baronia aliqua. Fuit ad videndū eam
vt sciret territorū 2c. Dicat q'q' reputa-
uit derisus q' intellet. Ecce q'q' habuit
secundā lucis. p'prietatem dñi et distri-
buentis 2c. Recte tenuit p'sū enangelice
p'fectionis. Si via esse p'fec: vade et vē-
de omnia q' habes et da pauperib: et veni
et sequere me. Matt. xix. Moral. Nos
ex necessitate non tenemini quicq' ha-
betis dare nec dimittere. Dimittere em
distitias est in t' iplici gradu.

P'p'ia tota aliter detestando.
S. Jo miseretur dñi distribuendo.
Tertio liberaliter restituendo.

Cl' p'm grad' p'p'et' religiosus q' ex vo-
to se obligat et ad p'sua euangelica p'p'ia
nihil h'c. p'p'et'. Bñdicit et ille q' pōt vi-
cere cū petro. Ecce nos iresquimus oia
2c. Matt. xix. Nota cū dicit oia: q' q' totus
dicit nihil excludit oia sed diuitias: hono-
res: dignitates: familiaritates: oia. habita-
et habenda. Quātū ad sed; gradu dñi
bñdico: et hoc cōuenit oib' maxime autē
clericis. Nō est necessariū eis dimittere
bñficia nisi simoniaci sint habitati: nec red-
dit: s; nō dñt p'gare: q' h' fontē in do-
mo nō opz facere cūternā. Ber. Quicq;
elice de facultatib' ecclesie tibi retinuerit:
piet' simplici pieti et vltimū fartus. fa-
cis: sacrilegiū cōmittis. Quāntū ad ter-
tiū gradu cōuenit p'uaris: raptorib': la-
tronib': et oibus q' sciūt se aliquid habe-
re de malo iusto: tenentur restituere
re illis a quibus receperūt si est certum
De incertis aut fin 2 litem boni confes-
sio: restituere: furas: furta secreta: ras-
pina: seruitorib' solidat: elemosinos:
mortuis iuxta eorū voluntates. Reddit
ergo oibus debita. Nemini q'q' debeat
ad Ro. xiii. Dico tertio 2c. Nā recte mī-
tit 2 dirigit radios suos vt p; in radiis ho-
larib' et cādele. Illa p'prietatē h'uit. b.
Luc. q' in oib' suis opib' h'uit suā inten-
tionē. s. rectā: nec amore: odio: nec fauore.
seu flore aliq' dentant: ad p'acticā: die
q'q' oia postq' distribuit p'dicit quāntū
domiculi vniū p'prietatē manib' vt begui-
na. Venit sponsus ad nūtricē dicens: vbi
erat illa baronia 2c. Et illa declarauit si-
bi totū. Ille aut vidēs se p'sum et delu-
sum accusauit eā ipsonē et titulū xpiani
tortore. t. q' legē angustiorē iureret. Pa-
schast' aut p'fec: vocauit eā arēs ab ea
vbi est p'p'ionis: Que rñdit se p'suissē
in loco tuto. Et tuder. Tu p'p'ionis tuū
cū corruptorib' expellisti. Que rñdit: cor-
ruptores corpis et ale nūq' cognoui. Et
p'p'chastus. Sacrificia dñi: oib' re. Rñdit
bñ Lucia. Ego p' tres annos nō cessauī
sacrificare deo q'q'q' habuim: q' nihil
superest meisam offero: faciat de hostia
sua q'q'q' voluerit. Et tuder: ista vba pos-
tes dicere xpiano. Nihil sit q' p'cipui
creta custodiō ista frustra p'p'ueris. Et
Lucia. Tu p'p'ipuz leges attendis: ego
dei lege attendo. Tu illos timeo. Ego

Deum timeo. Tu illis placere desideras:
ego deo. Et tuder. Cessabunt vba cū p'p'e-
tam fuerit ad verbera. Et Lucia. Ancil-
la xpi sum q' dicit. sp'sanc' loquit in vo-
bis: et tō nō cessabunt. Et tuder. In te er-
go et sp'sanc'. Rñdit et nōlūt dicere
q' sic visitando vānā gl'iam: sed dixit. Ap'la
dixit q' caste viuentes templū sunt dei: et
sp'sancus habitat in eis. Et tuder: ego
te duci faciā ad lupanar: vt a te recedat
sp'sancus. Rñdit. Si me iuit violari fece-
rit: castitas mīq' duplicabit ad coronā.
Dicat h'istia q'q' non potuit moueri.
Nota q' vrgitibus datur vna corona. s.
gl'ia: q' cūdiat h'ignitātē non so-
lum in corpore nō faciedo acris: s; in mē-
tis oib': in ore nō loquēdo de illa mates-
ria 2c. in oculis aurib': manib': 2c. sed si
eā fuit violentia: ipso nō p'sententibus
datur alia corona: nō dicit. Castitas mīq'
duplicabit ad coronā. Ecce quo modo
h' vult rectitudine intensio: sine obli-
quitate. Rectas facite in solitudine semi-
tas dei nri. Esaie. Et Lucia. moraliter
cōtra mulieres meretrices q' sunt in hos-
pitib' 2c. digni sunt morte nō solū qui fa-
ciunt ea: sed etiā q' p'sentant facientibus
ad Ro. j. Glo. Huiusmō cōsentire dicuntur
qui debent 2 possunt corrigere et nō
faciunt. Et xvij. q. iij. Omī. j. Pari pena
agentes et consentientes comprehendit
Et. xxiij. q. iij. Qui pōt. vbi dē. Qui pōt
obuiare et perturbare pueros 2 nō sa-
cit nihil est aliud q' sanare impietati eorū.
Dicō quarto 2c. q' lū subito emittit
radios. Terbi gra. de sole q' q' oit in
primo mittit radios ad occidentē: idē de
cero illuminato. Istam p'ditionē sine p-
prietatē habuit bñ Lucia: q' in instāti p-
martynū aia sua intravit in celū empe-
rē. Ad p'acticā 2c. Dicat q'q' Pascha-
sus fecit p'p'ionē: q' quicq' velle
peccare cū tali domicella veniret ad lu-
panar 2c. O quot milis venerunt ad ea-
dauer: cū vellent ea ducere ad lupanar
nō potuerūt eā monere 2c. Dicat de oleo
seruienti sup ea 2c. Ecce q'q' habuit cō-
fiancia sine p'prietates lucis: ita etiā in
eis effectus in illis q' hñt ad eā deuotio-
nē illuminando mentē: oculos aie 2 cor-
poris: et calefaciendo voluntatem 2 deu-
otionē erga xpm. Dico gratias.

De sctis Thoma apostolo. Sermo.
Thomas vnus ex
duodeciz
qui dē dydimus. Jo. xi. 2 recti-
tatis est in euāgelio hodie
no. Sicut tota solēntas hos
dierna est bñ thome apostoli: ita etiā et
fmo. Sed p'p' solutē vgo maria. Cler-
bñ thome est respōsio q'stionis quam
posset facere ignorantes dicendo quod
festum est hodie: et iste sanc' q'q' vocat
batur: quā dignitatis fuit: Rñdit thes-
mayn' ex duodeciz 2c. Et est quasi descen-
p'rio cōfines nōmē et conditiones sancti
thome. Quēsi amore vñ virtutes apo-
stoli huius tā in h'istia euangelij q' in
legēda: 2 inveni de eo ser magnas p'p-
tes: res em colligunt ex tern euangelij
Joannis: atie res de eius legēda: q' sub-
tiliter et ingentose possunt notari in the-
mate iuxta singula verba.

Prima est alta charitas: q' thomas.
Seda vera humilitas: q' vnus.
Tertia clara fidelitas: q' ex duodeci.
Quarta castissima gratiosa: q' qui.
Quinta mīa copiosa: q' dicitur.

Sexta patientia virtuosus: q' dydim'.
Ecce hic tota nostra materia cōp'chē-
dens totam vitā sancti thome 2c. Dico
p'mo 2c. Alta charitas q' est amor 2 deu-
tio ad deū sup oia: de qua dicam vobis
duodeciz grad'. Et videbitis in q' gradu
charitatis fuit beatus Thomas. Primus
gradus est quando habet tantā charitā-
tem ad deū q' totū intellectū dat deo ad
cogitandū et cōtemplandū. Jā scitis q'q'
res valde dilecta sepe cogitatur et nō fa-
cile obliuiscitur: vt p; de filio 2c. Sed
gradus altior: q' nō solū intellect' 2c. s; et
voluntas desiderat honorē dei: et esse cū
eo: quia res amata est multum desidera-
ta. Tertius quādo hō recordatur de be-
neficiis creatiois: redemptiois: iustifica-
tionis 2c. Voluit enim suspendi ne ois
quis sibi obediens 2c. Quart' in ore lo-
quēdo: nō vanitates nec mendacia: s; lo-
qui de deo orādo: nō iurando legendo v'
predicando: q' sibi inter hō de re valde di-
lecta loquit. Amittis in oculis ad p'p'ia
dñi ex xpi passione et xpi cōpassione: et ex
p'p'io remissione. Sextus in auribus au-
diendo missas cum deuotione: q' liben-

De sancto Thoma Apostolo

terantur hōmīa de re dilecta. Septis
simus in mansuetudine elemosinā largitus
ne amore sui. Quidam istius et pedibus
peregrinatio amoris sui. non in toto cor
pe in seclum: vigilans: cunctis disciplinis:
cauendo a delictis luxurie. Decim^o dare
diuitias et bona spalia amore sui: et viue
re in paupertate: aplice: undecim^o renun
ciare honorib^{us} et dignitatib^{us} hui^{us} mudi.
Duodecim^o et sup^{er} oīes: qm̄ amore sui hō
dat vitā corpale: qm̄ hō ē ita philocapt^{us}
de deo q^{uo} amore sui hō sustineret mortē
ad spaliū faceret p^{ro} eū. Si enī hoīes
mundani p^{ro} vna muliere vana sustinent
et quanto magis p^{ro} deo et. Et iste est ma
ior et altior grad^{us} charitatis. Maiorem
charitatē nemo h^{ab}et: et animā suā ponat
quō p^{ro} amico suo. Jo. xv. Null^{us} est tam
bon^{us} ac^{ut} sicut xps. Ita de alta charitatē
In isto gradu fuit. b. Thomas. Diceret
aliquis etiam et oīi apli. Dico q^{uo} nō ita
excellenter in casu quē dicam vobis. Le
gitur Joannis. vii. q^{uo} cum xps p^{re}dicasset
in deis de sua eternitate et diuinitate
iudei voluerūt lapidare xpm̄. tanq^{uo} blas
phemum: sed q^{uo} nondū venerat hora sue
passionis: nec tali morte erat mortuus:
dicit Joannes: q^{uo} abscondit se. i. fecit se
inuisibilē: et iuit ad altam p^{ri}ncipiam. i.
galilee. S^{ed} cū xps passiois appropinqua
ret: dixit apli. Eam^{us} iterū in iudeā. Jo.
xi. Cogitate qm̄ apli qui adhuc erāt timi
di audierūt et adixerūt xpo. Rabbi nūc
querebant te iudei lapidare: et iterū vadis
illuc: Thomas aut^{em} super alios dixit. E
amus et nos et moriamur cū eo. q. d. Hui^{us}
quid gloriosi? nos possum^{us} mori? In isto
casu oīes apli timuerunt p^{ro}ter beatum
Thomā. Ecce qm̄ erat in altiori charita
te. Iste gradus charitatis ostendit: in hoc
q^{uo} d^{icit} Thomas: q^{uo} debetate interpretat^{ur}
abyssus q^{uo} est p^{ro}funditas obscura et immē
surabili: fuit in eo p^{ro}pheta p^{ro}pheta. D^{icit}
dicē. Abyssus abyssum inuocat: dicens.
Eamus et nos et. mors enī abysus erat
ante xpi passionē: q^{uo} per eā oīes descēde
bant in abyssum inferni: in voce cathara
ctarum. Hoc catharactē sū primā signi
ficatio: fuit ostia sine aperture acutē
fuerūt vñ aqua fuit: et p^{ro} de nīto fuit
vno ego vñ: qm̄ aqua exibat faciebat for
nū. Trāsumptiue aut^{em} nubes dicunt ca

tharactē. Catharactē cell^{as} ap^{er}te sunt: et for
ta est pluuia sup^{er} terram. Gen. vii. Signi
ficatio aut^{em} apli dicuntur catharactē sū
beatū Augu. in glo. ordina. ex abundans
tia aquar^{um}. i. doctrinarum. euāgelicarū
cū magnis vocib^{us} p^{re}dicatio: quos doctri
nas de^{us} misit in hunc mundū sterili per
aplos ad fructificandū. Mor aut^{em} cathara
ctarū. i. apostolorū fuit tremulosa qm̄ vñ
perūt xpo. Rabbi nūc iudei et. Sed abys
sus. i. Thomas abyssum. i. mortē inuocat
i. super vocē catharactarū m^{is}it: scz aposto
lorū m^{is}it. Eamus et nos et moriamur cū
illo. Moriat^{ur} hic multi sunt similes apli
et nō bñs thomae: multi sunt qui non au
dēt ire cū xpo p^{ro} bonā vitā: q^{uo} timēt la
pidari cū apli. Lapides veri sunt ver
ba derisoria et trusse q^{uo} sunt a malis ad
infernus euntib^{us} cum iudeis. Multi reli
giosi sunt et clerici q^{uo} nō audēt seq^{ui} xpm̄:
ne debeat eis hypochrita et. Sicut tho
mas nō timeamus dicēdo. Eamus et nos. i.
p^{ro} bonā vitā et p^{ro} p^{ri}ncipiam: moriamur cū xpo
In istis cognoscere debilitatē illorū: qm̄
timore non sequuntur xpm̄. Dicit similitu
dudo de puero puulo q^{uo} mittitur a patre
q^{uo} videns catellū in via latrantez nō au
det transire: cum tñ non possit sibi noce
re. Multi sunt hodie in ista stultitia: quia
p^{ro} nō Iesus xps: et m^{is}it nra ecclia scā m^{is}
sit nos et portemus localia bone vite
vñ q^{uo} ad portā paradisi q^{uo} est moriet^{ur} multi
sunt q^{uo} nō audent trāsire ex latratu cani
culorū. i. malarū psonarū timore de qui
bus dicit dāuid. Sagitte puulorū facte
sunt plage corp^{is}: et infirmate sunt contra
eos lingue eorū. ps. lxi. Nota de sagittis
et balistis puerorū. Sagitte sunt qm̄ pas
lee q^{uo} nō interficiūt m^{is}icō. Cotes sunt lin
gue obloquentium. infirmate. i. debilitate
p^{ro} eos. i. bonos. id requirit solū q^{uo} intēctio sit
bona: et dicere cū apli. Magnificabitur
xps in corp^{is} meo sine p^{ro} vitā: sine p^{ro} mors
tē m^{is}it aut^{em} vinere xps est et mori lucrū.
ad phil. i. Dico scō de ei^{us} p^{ro} humilitate.
Tideam^{us} p^{ro} hūilitatē vnde p^{re}cedit.
Sciendū q^{uo} sicut superbia venit in cor co
gitādo. p^{ro} p^{ro} excellētiā: ita hūilitas ve
nit i cor cogitādo p^{ro} p^{ro} defect^{us}. verbū
grā: qm̄ hō cogitat solū gen^{us} magnū et no
bile et. cor ei^{us} mouet ad sup^{er}bia et. Sed si
cogitet defect^{us} vñ. O miser ego, sum gene

Sermo.

So. x.

rosus sū corpus: sed sū atam ex pctis
meis sum turpis: et deformis. Idē de pul
chritudine et dispoīe corp^{is}: de q^{uo} multi
hnt sup^{er}bia et vanā glām. S^{ed} cogita qm̄
alia est turpis et maculata. Idē cogitādo
q^{uo} hō h^{ab}et maīas diuitias: reddat^{ur} p^{ro}fect^{us}
siones et. S^{ed} cogita qm̄ in aīa es paup^{er}
si ne meritis: qm̄ nudus apparebis corā
deo in mortē: et sic humilitat^{ur} hō. Idē q^{uo} su
p^{er}bia de scia dī. O miser de^{us} dedit m^{is}it
magnā sciam: et ego habeo malā p^{ro}sciam
et humilitatē cogitādo defect^{us}: sicut pa
uo qm̄ respicit candā pulchriā et p^{ro}mas
pulchras sup^{er}bia: qm̄ respicit pedestur
pes et deformis humilitatē et deponit cau
dā. Ita de illis q^{uo} hnt sup^{er}bia respiciēdo
plumas vanitatis et. S^{ed} qm̄ respiciūt p^{ro}
deo. p^{ro} p^{ro} et vilitates et defect^{us} humilitatē
tur. Idē bñs d^{icit}. Definies humilitatē p^{ro}
cām dicit. humilitas est verissima p^{ro}
defect^{us} cognitio. Qui vult humilitatē
sepe cogitet p^{ro} p^{ro} defect^{us}. Ita d^{icit} nūc
humilitatis habuit bñs Tho. sup^{er} oīes
alios aplos i casu quē vobis dicā. Dñs
scelus xps in nocte passiois facta cena re
cipies p^{ro}gerū ad apli^{os} solabat eos in
ter alia dicēs eis. Quo ego vado scitis?
vñ scitis. Dicit et Thomas. Dñe nesci
mus q^{uo} vadis: et qm̄ vñ scire possumus?
Jo. xiii. Apli aut^{em} tacebāt vñ qm̄ gaude
rēt: q^{uo} xps quēdabat eos de scia: et tñ nesci
ebāt quo xps ibat: vel q^{uo} verecūdabāt^{ur}
tur petere quo ibat: ne viderent ignari.
S^{ed} bñs thomas cognoscēs et p^{ro} p^{ro} de
fectū suū p^{ro} se et p^{ro} alijs dicit. Dñe nesci
mus quo vadis: et qm̄ possumus vñ scire?
Est hic qm̄to xps dicebat: quo ego va
do scitis et. Tho. dicit. Dñe nescimus q^{uo}
vadis: vñ q^{uo} alter iplos dicat fallis. Rā
sio terminā^{ur} ad quē xps ibat erat dolorosa
passio. Rōne hēc oportuit pati xpm̄ et
ita intrare in glām suā: et. Lxxiii. Xps
vero multoties p^{ro}dicauerat d^{icit} sua passio
ne et resurrectione: ideo apli sciebāt vñ
et terminā^{ur}: hoc dicebat xps. Quo ego
vado scitis et vñ scitis: s^{ed} apli nesciebāt
q^{uo} xps iret ad illū terminū nec p^{ro} illā vñ
sicut verbigratia: si dicere vobis: habeo
ire ad talē locū: et dicere vobis quo ego
vado scitis et. Sic de apli: nesciebāt
vñ et. q^{uo} nesciebāt q^{uo} vñ possiois xps
iret ad glōriā resurrectionis: id dicit qm̄

possumus vñ scire? Ecce magna humil
tas beati thome. Idē de vñ. i. singulari
inter alios ad cognoscendū p^{ro} p^{ro} defect^{us}
et. Et vñ in eo cōpleta fuisse p^{ro}pheta
illius: vñ est. i. thomas apli singularis
sū collegio aplos: scdm̄ non h^{ab}et: q^{uo} scz
cognosceret defectū: nō sūm: nō fratres.
Filius est iohannis euāgelista: de q^{uo} xps
dicit virgini. Ecce filius tuus. frater petr^{us}
q^{uo} sicut frater fratri cōmittit domū: ita
xps petro cōmittit eccliam. Hēc apli apli
cognouerūt defectū suū nñ bñs Tho
mas: et dicit: et tñ laborat et non cessat.
Ecclia. iij. supple scire veritatē dī. Dñs
nescim^{us} quo et. Morat^{ur} instrumit hic
exēplo beati thome. ne recedamur p^{ro}ter
nram ignoratiā et petere dubia ab illis q^{uo}
scit. Qm̄ ista sup^{er}bia q^{uo} est in mudo. i. ve
cūdia de dubijs certificarim et hō repete
tur ignar^{us} multa mala facit. Clerbiga.
Multi nesciūt se signare: et verecūdam
petere de pat^{re} n^{ost}re maria. Credo
in deū et. Idē quot clerici q^{uo} errāt in for
mis sacramētis: et dānat^{ur} et ex vere
cūdia nolūt petere et. Idē quot notari
ignoscentes q^{uo} recipiūt scā et nesciūt. clau
sulas et. nūlū valebit instm^{us} vel sciamē
tū. Idē ideo sequunt^{ur} q^{uo} siones et diuisio
nes. Idē quot male sūt: quot falsē aduo
cates et ignoratiā: et nolunt petere ab
antiq^{uo} iuristis. Idē quot mores sequūt^{ur}
ex ignoratiā medicorū: et nolūt petere: et
et. Idē quot errores p^{ro}dicant a religiosi
vel clericis et ignoratiā: et nolūt petere
Imo verecūdamur sermones p^{ro}dicare
n^{ost}re p^{ro} vadit ad d^{icit} d^{icit}. Idē. Idē
blat vel nō habeo terminū. Idē quot le
sunia frāgunt et scēla ex ignoratiā: et nō
suerūt i missa i dñica et. Idē dicit scriptu
ra talib^{us}. Idē q^{uo} sapientes estis in oclis ve
stris: sed nō dei nec gentiū: et corā vobis
metipso prudentes. Eccl. vi. Idē deponat^{ur}
tatis verecūdia damnata: tēnendo cons
ilium n^{ost}ri dicit. Interroga patrē
suū et annūtiabit tibi mai^{us} et. et tñ
cēt tibi. Deut. xxxii. Dico tertio clara sū
delicias. Scidētas enī nō est ob^{is}: nra qm̄
in corde credit q^{uo} dicit ore: sicut dāuid
dicit ps. xvi. et Paulus i. ad cor. iij. dī
cit scriptum est. Credidit. scit in cor
de p^{ro}pter quod locutus sum: et nos credi
mus p^{ro}pter quod locutus sum. Ita et h^{ab}et

fuit beatus thomas super omnes alios
 aplos in isto gatu. Postq̃ enim xps surre-
 xit a mortuis apparuit aplis: nec n̄ erat
 nisi beatus thomas. Apli autem gaudi-
 sunt viso dño: habuerūt em̄ fide resurre-
 ctionis in corde: s̄ n̄ legūt aliq̃ eos vi-
 sisse ore. Apli aut̄ dixerūt thome quō vi-
 derūt dñm. Qui dixit eis. Nisi videro in
 manib⁹ eius s̄cra s̄cra clauos: n̄ misit di-
 ctus meus in locū clauos: n̄ credā. Jo. x.
 Deinde post dies octo iterū appuit eis
 resus: 2 thomas erat cū eis: quibus salu-
 tatus dixit thome. Cū dixeris tuū re. q̃
 credidit in corde 2 locut⁹ est ore clama-
 do. Dñs meus 2 de⁹ meus. Dicit Aug. et
 Greg. q̃ xps voluit p̄ palpādo pbare: et
 sequētes cōfirmare. Non legitur qd̄
 aliq̃ aplos post xpi resurrectionē ita cō-
 fiteret fide diuinitatis xpi: deus meus: 2
 humanitas: 2 dñs meus. Jo. d̄ q̃ duos
 decim. Ratio est: aplos em̄ volēs ostēde-
 re claritatē fidei aplos dixit. Homine. xij.
 hore sunt dies: Jo. xij. Dies clara est xps
 duodecim hore clare huiusmodi dies sūt
 rj. apli. Inter quos beatus thomas in
 hoc q̃ ore p̄fessus est fidem: fuit clarior.
 hoc p̄s autoritatē ecclesie que aplos no-
 minādo in sacro canone ponit thomam
 secundo loco b̄. p̄terp̄mittit andr̄e: iacobū
 t̄oantē: thome: vbi secundo loco ponit tho-
 mas. Jacob⁹ Jo. vi. 2. Marti⁹ decimo
 loco ponitur. Ad clarā est q̃ qñ dies ha-
 bet. rj. horas: hoc sexta diei clarior est:
 2 fuit hora qñ xps dixit. Si q̃ ambulat
 in ote nō offendit: quē lucē huius mūdi vi-
 det. Jo. e. Sic thomas ambulant in lu-
 ce clare fidelitatis. Moraliter in h̄ mun-
 do op̄s habere clarā fidelitatē in corde
 credendo: in ore loquendo: 2 fide cōfite-
 do. dicēdo. Credo in deū mane 2 sero: cū
 p̄testatione: sicut miles facies regi ho-
 magiā: talis virtute fidelis ad bonū finem
 p̄uenit. Autoritas. Corde credit ad iusti-
 tiam: ore aut̄ p̄fessio fit ad salutē. ad Ro.
 x. Tres virtutes alie sunt de tegēda sine
 de h̄storia. Dico quarto re. Castimonia
 gratiosa: sūt em̄ castissimus iustū q̃ lo-
 quēdo verbo inuēnit volūtātē castita-
 tis in cordib⁹ audientū: q̃ sba recipiūt
 fap̄orē a p̄ferēte. Si p̄ferēs sup̄bia hū-
 rit: sba recipiūt fap̄orē sup̄bie. Si hū-
 militas: humilitatē: 2 sic de alijs. Dico

quò post penthecostē apli dimiserūt sibi
mū dū ad pōtēdum. Dicitur iheronimò quò
brās thomas iuit ad indiā: dū trect fuit
in quadā ciuitate: et audiuit p̄conē dñi.
q̄ oēs qui essent in ciuitate eent in cōsili-
nio de nuptiis filie regis sibi pena indi-
gnationis. Q̄ dixit brās thomas nō pos-
sumus etiā esse ibi: fuit in nuptiis: et sic
ut erat male indutus cogitauit: iuit t̄
vltimis. Jā sūitis in nuptiis quot dis-
tinctiones et excessus sūt. Qd̄ vidēs bñs
thomas: p̄ quadā fenestā respiciēs ce-
lū cōtemplabat: sive cōtemplādo flebat.
Qd̄ vidēvnuū qui seruiebat de aqua
percutissit eū alapa dicens. Jñc p̄ditos cō-
fundit regē: oēs letant et gaudent: et ipse
plorat. Subito beatus thomas vt t̄gissit
Angu. habuit reuelationē de punitiōne
percutissit. Ad quō dixit: beat⁹ thomas
nō ad vindictā: sed beat⁹ vt diuina virtus
manifestaret corā oib⁹. Anteq̄ surge-
mus: monitus tua p̄os cōm̄ portabatur
hic. Quod ita factū est vlt fuit: ex isto
miraculo rex voluit vt benediceret sp̄s
sui et sponfam q̄ adnc erat virgines: et
bñdixit eis dñ. Dñc iesu x̄p̄e amator car-
nitatis et puritatis da benedictionē tuā
super istos ec. Subito em̄ corda eorū fue-
rūt ita alterata: insantū q̄ fecerūt votū
cāmitatis. Ecce virt⁹ sue castimonie qd̄
fecit. Et baptizauit eos: fuerūt sancti: et
m̄lti fuerūt ibi cōuerſi. Ecce castimonia
gratiosa de ipso transiēs ad alios. Ideo
dñ q̄. Qui em̄ feruūt trib⁹ literis: ita cas-
tissos cōseruāt q̄ trib⁹. I. in corde nō de-
siderando illud ec. nec ore loquēdo: nec
corpore faciēdo. De isto qui hūilitas.
Qui diligit cordis mundiciā ppter gra-
tū labori habebit amīcū regē. Prover.
xxij. Moraliter audiūisti q̄ illi sp̄s vir-
gines venerunt ad matrimonium. Ideā
ita modo quò veniūti: q̄ nō nisi perq̄si-
runt oīa lupanaria. Dauid ps. xliij. Cor-
rupti sunt et abominabiles facti iunē: nō
est qui faciat bonū: sc̄ castitatis: non est
vsq̄ ad vñm: sc̄ de adūto. Domicelle
credo q̄ veniūt virgines: etiā nō men-
tiar. Ideo perdunt gratiā dei in matris
monis. Ideo x̄p̄s. Sint iunē vestri p̄e-
cincti: Incerne ardētes. I. bona opera in
manibus vestris. I. ne. xij. dico quinto ec.
sc̄s mīa copiosa: opere et x̄p̄o p̄dicādo vt

faceret eleemosynas: q̃ falsos nunq̃ sunt
egētes. Dicat q̃n q̃n fuit. I. in dñā rex vos
lebat fabricare palatru: tunc thomas ha
bitat occasio: ē dicit regi q̃p̃e erat ma
gister &c. dices q̃ faceret fundamēta que
nō possent dirutne parietes: et q̃ pala
tū esset inegregnabile: nō mettebat q̃
loquebat sp̃aliter. fundamēta sunt q̃
ficti fidei. fundamēta s̃ aliud nemo po
test ponere p̃ter id q̃ posuit & q̃dēt p̃
telus. Glo. i. fides iesu. i. ad Cor. iij. p̃
rietes sunt virtutes. fenestrę sunt cōse
placidos. Tectum est charitas. Rex aut̃
erat tot⁹ carnalis & non intelligebat. Et
q̃ erat recessurus a regno tradidit mas
sas pecunias beato thome: dedit tibi
vñā iusticiā ṽt custodiret pecunias &c.
Thomas aut̃ intra se dixit. Op̃z p̃imo
me cōuērtēre istū &c. et ita fecit. Deinde
obiēta lītera a rege q̃ in toto regno & ci
uitate fieret illud q̃ thomas p̃ciperet.
Tunc beatus thomas incipit predicare
xp̃m & edificare ecclesias de illis pecunijs
iustis q̃ acq̃sint xp̃o magnā multitudi
nē gentiū. Cum aut̃ rex rediret obuiat⁹
t̃b̃s sibi iusto de regno quesivit de pala
tio &c. Rēderūt de quo palatio: n̄h̄i est.
Rex ṽo repantit se deceptū. Ideo cepit
& iurare contra beātū thomā. Dicatur
de resurrectione fratris regis &c. Ecce d̃
sua mīa copiosa. Ideo d̃s qui dicitur i. sa
mose noliatur: q̃ p̃sonē misericordēs fa
mose noliatur. Autoritas. Dixit x̃ps de
magdalena que fuit misericors. In toto
mundo dicit. i. noliatur q̃ hec fecit in
memoria eius. Moraliter credo q̃ null⁹
p̃strū est quin in celovellet habere pala
tium non curatē edificare sed edificat⁹
hic palatia: domos: cameras q̃ destruē
tur in breuē. Edificate ergo in celo ṽnāz
cellam: fundat est eleemosynas. Si mas
sas eleemosynas faciemus: magnā domū
habebitis: sin aut̃ remittet vos ad hospi
tale misericordi. I. ad infernū. Id̃ aut̃ f̃is
vos ṽt habeatis domū ṽbi p̃mer ha
bebitis stare. M̄cāt ṽlatores quia mas
la nōr leniter trāst̃ f̃is semp̃ stare &c. Nū
sa. Ideo ap̃ls. i. Cor. v. Scim⁹ q̃ si ter
restris domus nostra huius habitatiōis
dissoluit̃ quēdicationē ē a deo habemus
domū non manufactā s̃ eternā in celis
Dico ferto &c. Patetia virtuosā est quā

de pro ipso homo est parat iuliacre pa-
tienter futuris pbofca: vel etiā in ope-
ribus. Item p ipso. Ideo ipso. Trademi-
ni a patribus: fratribus cognatis et
omnibus: morte afficient ex vobis et erit
odiu omnibus hoibus ppter nomen meū
et. In pāntia vestra possidebitis alia
vestras. Luc. xij. Dicat etiā a martirium
qđ fuit in vltimo inuāru vbi a doibā
solē tanqđ qđ nō videbant pulchro
re creaturā. Bear' aut thomas incepit
predicare cōtra illū errorē. De hoc vide-
re in sermone Symonis et Jude. Dicat
quō volebat qđ discalciatus iret sup las-
minas ferreas ignitas. Et lignos se si-
gno crucis: flos erupit et ead extingit. So-
cundo fuit posit' in furno ferro ignito:
in quo stetit p die oādō ac si esset in p-
tro. Tunc dixit quidā incantator. Mens
sua cōseruat eū: sed factimus qđ facies
aliquē cōtra dñm seu deū suū: et dimittit
et eū. Tūc dixerūt eū ad seplū solis
vt adoraret p vinitutē nō fuisse pētm sui
adorasset: qđ pētm iō. pētm qđ volūtaritū.
Et dixit. Ego adoro nō solē sed deū: non
creaturā sed creatōrē. Et precepit e mo-
ni vt egredieretur de idolo cōmmineret:
et ita factū est. Qđ videntes pontifices
seplū et sacerdotē lanceis interfecerunt
eum et. Ideo dicunt didimus. Ideo du-
bites: vel geminis idē duplicatos. An-
geli eū sunt simplices. Nos autē sumus
geminī: qđ habemus spiritū vt angelī: et
carnē vt animalia. Spiritus quidē pde-
ptus est scy ad potendum: caro autē in-
firma. Mat. xxij. vel vbi dicit: qđ caro du-
bitat mori. Moraliter si tantum deo cō-
stit paradisu et apostolus amicus dēiqđ
faciemus nos: quo precio ememus: Si-
mus penitentes vt ad suam perueniam'
societatem. Amen.

¶ In vigilia natiuitatis xpi. Sermo.

Expectabo deū
saluatorem meum. Michae.
vi. hodie virgo xparia expe-
crabat natiuitatē filiū dei: qđ
licet virgo semper expecaret deū: in
nullo alio sperabat: singulariter tñ mo-
do in partu expectabat videre quatuor
de filio suo. Itē

Primo natiuitatem gaudios. m.

vocavit eū dī. Tēni meū: volo q̄ sis res
ligiosus: q̄ dicit. s. Thō. in ā. q. apli sa
ciebant tria vōta castitatis: paupertatis:
obediētie. Et statim Joannes recepto
cōgerit a sponsa secut' est xpm: ipsa pos
tuit ducere illū virū. Et est hoc etia: des
terminatur q̄ desponsati possunt separi
p̄ ingressus religionis. Ecce in quali p̄
cōceptant dñs eū vocare: nō aū des
ponsationē: nec ante p̄mū: sed qñ iam
lupus volebat deuorare ouem. Jō dicit
hierō. in p̄logo. sup euāgelistū Jōā. hic
est Joānes euāgelista vñ. i. singularis
ex discipulis dñi: q̄ Jōgo a deo elect' est.
quē de nuptijs volentes nubere vocavit
deus. Morat' Joānes p̄scator. xxxvii.
annorū: Jōgo venit ad matrimoniu: mō
si esset vñ: talis nō inueniret vxorē: statū
diceret: nō dabo illi. Jō. Jō q̄ statim obe
diuit xpo dimittēdo sp̄s. Xps nō p̄ce
pit vobis dimittere vxores: nec sponsas
sed q̄ euocatis ad iudiciū: et sitis con
tēti de vxore vñ alba vel brūna: inuene
vel antiqua: sana vel infirma: q̄ illud est
onus iūmōmō. Qui Jō nō sunt de mīs
mōmō: abstineat: vñāt caste s̄m p̄mū
sp̄s obediētis. Attēde sibi fili ad oī for
mationē: p̄ter vxorē tuā mūq̄ patiaris
erimē scire. Tob. iiii. Quātū ad tertiu
gradū honoris dicit. Vir quē rex hono
rare vult d̄z accipe regis diadema sup
caput suū. Corona qua xps fuit coronas
tus inquit hō in die p̄ceptiōis sue fuit
sapientia p̄fecta oīm rerū. Rō: q̄ sicut co
rona parat in capite: et sapientia. Jō
d̄z: vulgaster de sapiente: bonā testā ha
bet. Corona aut xpi habuit quatuor flo
res ad s̄titudinē corone regis circūq̄
q̄. H̄i p̄ scientiā trinitatis quā habuit i
p̄ceptiōe: nō solū in p̄tū de: s̄ in p̄tū hō
vidit trinitatē ita clare sicut mō in celo.
Vidit eū patrē 2 filiu spirātes sp̄s sc̄tū
Retro habuit sc̄taz 2 cognitionē oīz crea
turarū 2 oīm rerū factaz 2 faciēdarū: q̄
homines fuerunt aū 2 post erunt: quot
alaba de die iudiciū 2 d̄ oīz cordiū cogi
tationib'. Ad dextris habuit cognitionē
de sc̄ia 2 gl̄ia patris: q̄ in iustā p̄ceptio
nis op̄uit sibi libru p̄dicationis: et cog
nitio: q̄ essent saluādi: cū saluatio
nis: a sinistris aut habuit sc̄iam 2 cogni
tionē penaz inferni: xpm bānandū in

libro p̄dictiōis vidēs clare: et causas dāna
tionis. De ista em corona xpi fuit coro
nat' in p̄dicto sue p̄ceptiōis qñ Jōgo p̄scas
tēs dicit. Ecce ancilla dñi: nāt mīhi s̄m
p̄bū tuū. In isto vltimo vbo corpus xpi
fuit formatū: alia ista statū habuit sc̄iē
tiā oīm p̄dictorū: de ista corona anton.
Egredimini filie iō: videte regē iāros
monē in d̄: rademate q̄ coronauit eū ma
ter sua in die desponsationis illi: 2 i die
lericie cordis ei'. Cā. iiii. Nota s̄tue s̄y
l. cōtēplatiōis aler: videte regē salomō
nē. i. xpm. Regula est tā iudeorū q̄ etiā
doctorū iūstū in libro cāntorū vbi d̄z
salomon vel dilectas vel sponsas intelli
gitur de'. In dyademate quo coronauit
eū mī sua: q̄ ex p̄te matris sibi debebat
de iure regnū dāndū 2 nō ex parte p̄ris:
q̄ non habuit holēem patrē in die despo
sationis illi'. i. assumptiōis hūanitati:
2 vnitatis suppositi: q̄ sicut vir et vxor
non sunt oīno duos edēna caro. Jōq̄ tā
non sunt duo: sed vñ caro. Quod ergo
deus contigit homo nō separaret. x̄ar.
xix. Ita humanitas et diuinitas in xpo
nō sunt nisi vna p̄sona diuina. Et in die
lericie cordis ei' 2 scientia quā habuit
subito. De ista corona sapientie fuit etiā
coronatus brūs iōannes euāgelista sup
oīs alios in nocte passionis xpi. De
quō beatus iōānes q̄ alis non fecisset re
clināuit caput: quasi vellet coronari suz
p̄a p̄ect' xpi in cena: tūc habuit sc̄taz
tū: q̄ tūc fuit sibi imposita corona regz
quatuor hōs flores. Ante p̄ cognitionē
dei. Jō b̄tus iōānes fecit euāgelistū. Res
tro p̄ cognitionē oīz creaturaz. 2. Ad
dextris p̄ cognitionē gl̄ie 2 saluandū. Jō
fecit p̄mā ep̄lam canonica. A sinistris p̄
cognitionē dānatōz. Jō fecit secūdam 2
tertiā ep̄stolas canonicas. Jō possūm
de eo dicere. Corona aurea super caput
ei' exp̄ssa signo sc̄itatis. Eccl̄. xlv. Nota
exp̄ssa signo sc̄itatis: q̄ sicut iustus in
aia habebat coronā sapientie: ita ciuē
p̄ssabat extra p̄ signū sc̄itatis 2 bone vi
te. Vult' em hodie 2 ostāt coronā sapie
tie: sed non exp̄ssam signo sc̄itatis: s̄ va
nitatis. habent magnā scientiā: sed hos
bent malam conscientiam. Sunt enim
multi habētes coronā sapientie in capite
quatuor: s̄tibus istū onatam in clis

culis. Ante. s. p̄ sc̄iētiā quā h̄nt de deo te
gendō: disputando: de attributis relatio
nibus: et nobis diuinis: sed non exp̄ssat
signo sc̄itatis: q̄ nullū sapore sentiūt
deuotionis. Retro p̄ scientiā creaturaz
disputando de impietib' et consellā
tiōibus corporū celestiu: de generatiōe et
corruptione 2c. sed nō exp̄ssatur signo
sc̄itatis: despiciendo creaturas corru
ptibiles: imo aliqui maculantur: ibi. A
dextris p̄ sc̄iam de gl̄ia celestī: de illis q̄
saluant' et per que opera predicādo: dis
putando: disponendo de ordinibus ange
lorū: de gradib' diuine glorie disputāz
do: sed non exp̄ssat signo sc̄itatis: q̄ non
p̄am' nos q̄ bonū virū et ad illā p̄uētiā
m' nec illā ardēt desideram'. A sinistris
p̄ sc̄iam certā quā habem' de inferno: de
penis dānatōz: disputādo 2c. sed nō exp̄s
satur signo sc̄itatis: cauēdo a peccat' ne
illuc descendam'. ¶ Quantum ad quar
tum gradum honoris dicit. Vir quē rex
honozare vult p̄mū de regis principi
bus teneat equū suū. J̄sum honozem se
cit p̄s beato iōanni. Maior princeps eu
rio xpi inter angelos qui veniūt ad nos
est Michael. Ecce Michael vñ. i. singula
ris de principib' p̄mīs. Daniele. J̄re p̄n
cipis ex m̄dato xpi renuit equū. i. corp'
sati iōānis iūm q̄ nō impedit cadendo
per m̄ ostē in aliquo tormēto: cū s̄t alii
ali mortui sunt in tormētis. Jōānes aut
nec in tormēto: olei seruētis in q̄ fuit
missus a domitiano imperatore p̄p̄ x̄p̄z
cum tamē esset iam senex. J̄t nec in suo
exilio in deserto captiuus fuit in ortus
2c. ne veniūt sibi dātū ad aristodemū p̄n
cipis dolor sibi nocuit. Rō: q̄ maior p̄s
ceps curie xpi tenuit et durit equū suū
et fuit completa p̄phetia in eo dicēna.
Seruus meus es tunc transieris per
aquas: sed quando ducebatur in eriliū
in pathmonitēz eror: et flumina nō ope
rient te: et cum ambula ueris in igne: s̄z
l tormento olei nō cōburearis: 2 flūma nō
ardebit in te. Esa. xlii. ¶ Quātū ad qui
tū gradum dicit. Et oer plateas ciuitat'
incedens. sequitādo ei' corona in caris
te: et principe equum ducentē et clamet p̄n
ceps dicēno. Sic honorabitur quēcuq̄
reuerit honore. J̄sum honozem se
cit deus beato iōanni. Ciuitas est para

ditas. De qua dānid. Gloriosa dicta sunt
de te ciuitas dei. ps. lxxvi. Platee late
sunt ordines angelorum: platee ciuita
tis autem mundum tanq̄ vitrum perlū
cidum. Apoca. xxi. Mōdo videamus quō
princeps magnus sc̄t' Michael clama
uit per plateas hui' ciuitatis. J̄t iat: cū
beatus iōannes fuit centum annorū se
nex: xps sibi apparuit inuitans eū ad glo
riam. Dicit qñ o brūs iōannes ante diē
mī obitus fecit fieri fouēā quadratā: in
eccl̄ia: p̄uēt terrā extra eccl̄iam: et vo
cāto p̄p̄o p̄dicauit magnū sermonē de
pace dicēs. Filiali diligite inuicem. Cum
q̄ nihil aliud diceret: cogito quo popul'
debuīt dicere. ¶ p̄ obitus sc̄t' tā pul
chros smones 2c. Rndit q̄ erat recessur'.
iō dicebat ista vltima v̄ba: vt recorda
rent: q̄ si diligitis vos ad inuicem: nō ha
bebitis inter vos rixas: discordias: nec
malas voluntates: nec inuidias de hono
redimitis: officijs 2c. Facto smone intra
uit fouēā populo respiciente. Cogitate
s̄ctus de recessu s̄cti patris dicētis. In
uitatus ad cōuiuiū tuū dñe iesu x̄p̄e ecce
venio. Et subito p̄s cū aplis et sanctis
angelis descendit cum tanta claritate q̄
popul' non poterat respicere: brūs iōā
nes in dolore tradidit alaz manib' xpi.
Jō dicit hieronym'. Tā extrane' fuit a
dolore mortis q̄ a corruptione carnis in
uenit alien'. Post recessum claritaz p̄s
pulsus inuit ad fouēā et nō inuenerūt nisi
monna ibi q̄ scaturiebat. ¶ d̄serūt alii
qui ip̄e est deus: ecce angelus. elus quid
facit: sed falsus est. sed illud bullire de mā
na significat q̄ sic sua doctrina euāgelis
ta scaturit per mādā. Alii dixerūt q̄ ē
in podisso terrestri: vt p̄dict' 2c. antip̄m
sint tres testes 3 cū vñ: d̄ lege nature: vt
enoch: alius de lege scripture: vt helyas:
alius de lege ḡe et erit tertius: vt iōānes
sed hoc est falsum: qñ ip̄emet dicit. Apo
ca. x. q̄ erūt solū duo testes s̄z helyas 2
enoch p̄dicātes 3 antip̄m. Ergo vbi est
tene doctrinā et opinionē sancti thome
doctoris ordinis p̄dicatorū: d̄ in pos
silla super iōannē dicit: q̄ post q̄ fuit
mortuus in fouēā ibidem resurrexit et in
corpore 2 in alio loci in celū sine in parā
ditum. Et intrauit paradisiū transiens
per plateas id est ordinē angelorū equis

lang. et fex in corpore et ala transibat: mis-
thael p[ro]pheta et amabat dices. Sic hono-
rabitur quod ex p[ro]phetis honorare. Et sic
cū talis honor d[omi]ni d[omi]ni v[er]o ad ordinē se-
raphim ad pedes d[omi]ni n[ost]ri Jesu xpi et v[er]o
m[ari]e vbi habebat cathedra. J[es]o p[ro]p[ter]
dicere Joannes. Q[ui]a procedebat ad por-
tā civitatis in platea. i. superiori p[ro]p[ter]
m[ari]e cathedra. Joan. xxi. Ecce quare di-
xit thema. Erat vir magnus et.

De innocentibus. Sermo.

Peros percus

erit gladio: et euasi ego so-
lus. Jo. 1. hodie est tertium
festum iuncti natiuitati domi-
ni n[ost]ri Jesu xpi. Nō huius societatis est
ita. Xp[istu]s venit in hunc m[und]o in iā v[er]o ap[er]is
ret trea portas gadii. Prima est de p[ro]p[ter]
per quam possent intrare p[er]tōdes. J[es]o d[omi]n[us]
xit x[ristu]s. Nō venit vocare iustos sed p[er]tōdes
res ad penitentia. Luc. 9. Et q[ui] b[ea]t[us] ste-
phanus p[er]tōdes magne p[er]tōdes non solū in res
iustas: et iustis et sed etiā voluntarie p[er]tōdes
p[er]tōdes sustinendo mart[ir]ium. Et sic in-
trans p[er]tōdes p[er]tōdes in iustis natiuitas
ti xpi. S[ec]unda porta ē obedientia: q[ui] b[ea]t[us]
stephanus fuit obediens nō solū ad p[er]tōdes
p[er]tōdes ad p[er]tōdes in iustis: nō fuit singu-
lariter dicitur a d[omi]no: iō iustis natiuitati
xpi i sed o loco. Tertia porta ē innocentie
et istā ap[er]uit pueris innocētib[us]. J[es]o i ter-
tioloco iustis natiuitati xpi. Festum h[uius]
diernā de quo mō volo p[re]dicare erit de i-
nocentib[us]. S[ec]und[um] p[ri]m[um] salutis virgo maria.
P[ro] declaratiōe huius verbi et intro-
ductiōe materis: sciēdū q[uod] inter p[ri]nci-
piū sacratissime vite d[omi]ni n[ost]ri Jesu xpi quā
temuit in hoc m[und]o. xxiij. annis: et sinez
in p[re]sentio m[ari]e et d[omi]ni et d[omi]ni et d[omi]ni et d[omi]ni
et quasi cōtrarietate. Nam in fine voluit
mori sine. Societate iusticiā. S[ec]und[um] p[ri]m[um]
inter latrones voluerit mori: nō fā cū so-
cietate sed ā p[ro]p[ter] n[ost]ri. Sed sol[us] voluit por-
tore on[us]. Rō: q[ui] si aliqua p[er]sona sancta et
in oco cū eo fuisset mortua: dixissent ali-
qui infideles q[uod] sua passio nō fuisset ius-
tificatiō. J[es]o fuisset necessariū q[uod] tal[is] f[aci]t[us]
cū eo fuisset mortuus. J[es]o ad expellens
demoniū errorē solus voluit mori cum
latronib[us] de quib[us] nulla fuisset b[ea]t[us]
di suspicio seu error. J[es]o in nocte passio

ni q[uod] debuit cap[er]e a iudicib[us] obtulit se eis
di. Quē queritis: At illi. Jesum nazare-
num. Et ille. Ego sum et precipiens eis
ait. Si ergo me queritis sinite hos adire
Joh. 8. Solus voluit pati ostendens q[uod] sua
passio fuit p[er]tōdes iustis: et supradūdas
et fuit cōpleta p[ro]phetia Esa. 53. Torcu-
lar calcavit solus: et de gentibus non est
vir mecu[m]. Torcular fuit sancta crux: vbi
calcatus fuit racemus humanitatis: vbi
nō sanguinis effusum cum verberibus
corona spl[en]d[or]is: clavis et. Et de gētib[us] nō
est vir mecu[m]: sed a virtute scēto et iustus.
Non est vir mecu[m]: sed solus voluit pati.
Ecce sine vite xpi: p[ri]ncipiū vite sue glo-
riose fuit dimerium: q[uod] ipso nato omnes
innocētes sūt p[ri]e de attinētia de b[ea]t[us]
leem mortui sunt: et ipse sol[us] euasit. Rō:
q[ui] i iustis iustis redēpti per mortem illaz
si voluissent: nō adhuc indigebam[us] iustis
et iustis enangelice doctrine ab ore ei[us]. J[es]o
quia dixissent infideles q[uod] inuolūtariē iustis
fuit mortu[us]. J[es]o voluit mort[is] p[er]tōdes i me-
lloietate voluit volūtariē mori. De h[uius]
moyses p[ro]phetas: et simul figura xpi
et p[re]ceptū iudici dicit. Nō coqueas
dū in lacte m[il]is sue. Exo. xxiii. J[es]o d[omi]n[us]
et rudo exponit ad literā et ac si deus fex
cisset fex coquinariū: sed est verbu[m] p[ro]
pheticu[m]: et dirigit herodi regi. Nō coqueas
i. p[ro] anticipatiōe mortis h[uius] i xpi in
lacte m[il]is sue. i. puerū parvulū lactente
J[es]u d[omi]n[us] ter replicat a mo[do] fex. fex. Exo. xxi.
xii. et xxiij. et Deut. xxiij. Et ter p[ro]posuit
herodes occidere puerū J[es]u: sed deus
impeduit. P[ri]o in eius natiuitate q[uod] au-
ditis intraculis de claritate noctis: et p[ro]
froub[us] de alalib[us]: et de angelis in aere
cantantib[us]: cogitauit ip[su]m occidere: sed nō
fuit ausus timēs insultum: q[uod] erat n[ost]r[us].
S[ec]do in aduētū regi o[mn]iū queritum
et dicitū. Vbi est q[ui] n[ost]r[us] est rex iudeor[um]:
Tūc etiā p[ro]posuit ip[su]m occidere: sed non
potuit: q[ui] h[uius] sui iustis fuit p[ro]p[ter] p[ri]a et i
illis occupatus et. Tercio q[uod] fuit J[es]u
gestimo de p[ro]p[ter] n[ost]ri in sēptim in hier[os]ol[ym]a
vbi erat herodes et sanct[us] s[an]ct[us] s[an]ct[us] anna
p[ro]phetissa o[mn]ib[us] p[ro]phetabat q[uod] ille erat
rex messias. Cogitate q[uod] ista xba veniūt
ad aures herodis: tunc herodes voluit
eū occidere. S[ec]und[um] angel[us] in somnis appa-
ruit J[os]eph dices. Accipe puerū et m[ate]rē

eius: et fuge in egyptū. Tunc alij pueri
fuerunt occisi: et xps euasit per fugā. J[es]o
dicit thema. Pueros percusserūt gladio
et euasi ego solus. J[es]o thema t[ame]n duas
materias.

Primo de morte innocentū p[ro]phetas: et
dicit. Pueros percusserūt gladio.

S[ec]do de fuga xpi virtuosu[m]: cū dicit.
Et euasi ego solus. Solū predicabo de p[ri]-
ma materia. i. de morte innocentū: de qua
inueni tres rōnes sine causa.

Prima ex parte xpi.

Secunda ex parte herodis.

Tertia ex parte iudeorum.

Si enī mortis istor[um] pueror[um] causa seu
r[ati]o sumitur ex parte xpi: venit per obediē-
tiam copiosam.

Ex parte herodis venit per maliciā
peneosam.

Ex parte iudeor[um] venit per duritiā
maliciosam.

¶ Dico primo q[uod] et fundat sic. In tota
vita sua voluit deo p[ro]p[ter] obedire in quāvis
h[uius] fūdo oia p[re]cepta legis veteris vsq[ue]
ad mortē. Rō: ad p[re]ceptū eāq[ue] sicut fuit
inuitū noue legis: fuit p[re]ceptū vete-
ris. J[es]o voluit suare vtrumq[ue]: q[uod] sicut sol
est intus diei et finis noctis. Practice.
Ira xps fuit terminus sine finis: et dicunt
o[mn]es doctores. Auctoritas xpi. Ego sum
alpha: et o. p[ri]m[us] et nonissim[us] p[ri]ncipiū et fi-
nis. Apoc. vlt. Nota sicut enī in n[ost]ro alpha
beto p[ri]ma l[ite]ra est alpha: et vltima est z. In alpha
beto iudeor[um] p[ri]ma l[ite]ra ē aleph: vltima
tan. Ista in greco alphabeto p[ri]ma l[ite]ra
est alpha: et vltima est o. J[es]o dicit. Ego
sum alpha. i. p[ri]ncipiū noue legis: et o. i. fi-
nis veteris legis. J[es]o mortuo xpo mortua
ē ser mosaz: et resurgēdo resurrexit
noua lex. Auctoritas. Nolite putare q[uod]
veni solvere legē aut p[ro]phas. Non veni
soluere: sed adiolere. Amen quippe dico
vob[is]: donec trāsiet celū et terra tota vni-
ant vni: q[uod] n[ost]r[us] p[ro]p[ter] iustis a lege donet oia
siant. Matr. v. Nota cum. C[on]t[ra] p[ri]ncipia
secreta ceteris: ista est alia xpi terra corpus.
C[on]t[ra] et terra transierit in morte xpi:
q[uod] oia cū diuinitate trāsierit ad lib[er]o: et cor-
pus ad sepulchro: ista lex moysi trāsierit:
quā xps seruauit: nec aliq[ui]s p[re]ceptū d[omi]ni
fuit. J[es]o inter alia p[re]cepta erat vni
de p[ri]ncipiū offerendis. Vbi gratia: q[uod] h[uius]

debant agrū t[ame]n messio colligebant p[ri]s-
mas spicas albas: et ponebant i canistro
et offerebāt deo in templo. J[es]o de p[ri]s-
mis racemis maturis et de alijs fructi-
bus fuit p[re]ceptū. cum intraueris terram
quā d[omi]n[us] deus tu[us] datur[us] est tibi posside
damer obtinueris: et habitaueris in
illatolle de cunctis frugib[us] tuis p[ri]mitias
et ponas in cartallo: p[ro]p[ter] ad locū quē
d[omi]n[us] de[us] tu[us] elegerit v[er]o ibi inuocet nomē
eius. Deut. xxi. hoc simul fuit p[re]ceptum
et figura de xpo. Inquantū est p[re]ceptū est
verbu[m] dei ad populu[m] israel. Inquantū est
figura est v[er]bu[m] dei patris ad filiu[m] dicent[em]
Cunq[ue] intraueris terrā quam intrauit i
die incarnationis: obtinueris eaz atq[ue]
habitaueris. i. nascendo: tolles de cunctis
frugib[us] tuis. fructus quos xps expecta-
bat erant martyres et doctores: confesso-
res: virgines penitentes: cōfiteutes: et in-
nocentes: qui fuerunt innumerabiles: in
tantū q[uod] iohannes ait vidit dixit. Vidi tur-
bam magnā quā dinumerare nemo pos-
terat. Apoc. vii. Primitie aut istor[um] frus-
ctuum fuerunt sancti innocentes: quos
xps obtulit deo p[ro]p[ter] de fructibus sui agri
s[ui] huius m[un]di. Ecce p[ri]ma rō sine causa
mortis innocentis ex parte xpi. i. obediē-
tia copiosa seruando p[re]ceptū p[ro]p[ter] et com-
plendo p[ro]phetiam. Sed nota cum dicit.
Et ponas in cartallo. i. canistro: et nunq[ua]m
tantū valeret aliud vas: nō p[ro]p[ter] figurā
Cartallus enī figurabat limbus inferni
sanctor[um] patrum: ibi innocentes fuerunt
positi. xxxij. annis: et post passionē xpi i
die ascensionis obtulit in templo parad[isi]
i p[ri]mitias deo patri. J[es]o dicit. p[ro]p[ter] ad
locū et. De hoc auctoritas non f[aci]t
t[ame]n. p[re]ceptū sunt ex oib[us]. i. sancta sus-
t[ra]s: p[ri]mitie deo et agno: et in ore cotum
nō est inuentū mēdaciū. Sine macula ei
sunt ante thronū dei. Apoc. xxiij. No. q[uod]
dicit. In ore cotum non est inuentum mē-
daciū. Que cōmendatio est ista: q[uod] ip[su]s
q[uod] fuerit locut[us]: Nō dicere mēdaciū
in adultis loquentibus est virtus: sed in
pueris nōdū loquentib[us] q[uod] virtus est: Res-
p[on]do q[uod] in hoc mundo nō fuerunt locu-
ti: i. cartallo. i. in limbo. Cogitate h[uius]
illi s[an]cti p[re]siderit simul venire tot p[ro]
res et. Et interogabāt eos v[er]o veniebāt
et. Pueri i ceperūt loq[ui] et dixerūt eis cāz

De Innocentibus

mortis eorū qđ ppter xpm verum messiam
 passi sūt. Cogitare quale gaudium fuit scetis
 pñib⁹. Cogitate mores qđ pphetauerat
 de illis pñitis bonē dī carallo qñio fuit
 gaudij et pñitū suū pphetā pñerā. Et qđ
 pñeri dixerat purā vītarē dñi dicit. In ore
 eorū nō ē inuentū mendaciū. Itē dicit.
 Sine macula ē in luto. s. mō in padifio qñ
 tñpñi dñi. No. p pñeri qñ nascunt de
 gē cōmuni nascunt cum duab⁹ maculis
 s. cñs macula culpe qđ a theologis dicitur
 pñm originale: et cñm macula pene. s.
 ignorantia qđ est pena pñi originalis. In
 color qđ fit pñm originale: ac si ista villa
 scisset imaginem de auro vel argēto totū
 ponat in tēplo: dū portat cadit in lutū qđ
 a. Hāc hōis ē pñissima imago de pul
 chritudinē qđ si posset videri ē. Deus vt
 bonus argentarius fecit ea vt ponat in
 templo paradisi: qđ cadit in lutū gñatios
 nō hñant in vtero mñs vbi creat et in
 fundit: vbi recipit maculā sine culpa sua:
 2 nñi lauet p baptisimū nō intrat tēplū
 pñitū: qđ nō est culpa sua: nō habet
 bñ penā. Ecce qđ est pñm originale: nō dī
 cit septura. Quid hō vt imaculat? fit. s. si
 nō petō originale vt iust⁹ apparcat na
 tis de muliere Job. xv. Scōba macula est
 pena. s. ignorantia: qđ pñeri qñ nascunt nul
 lū hñt scilicet a maiā aut a aues qñ nascū
 tur hñt scētis suā et industriā: vt pul
 lus statim scit eligere grana mīli sup̄e
 na. Inter pascua sī apponant. Itē agnus
 vel capreol⁹ nontur nat⁹ statim inuenit
 pbera: et puer nñit. Itē clamore cognō
 scit mīxet: puer nñit. Itē pull⁹ si videt
 infirmū: agnus lupū statim cognoscunt
 qđ sunt inimici sui: puer nñit. 3o pñs co
 ctus est dicere qđ alī in pñipio fue crea
 tūris ē tñqđ fabula rasa in qñit est des
 pñit. Ab illz duab⁹ maculis pñeri illi s
 nocētis p mār: zñi fuerit mōdātū s. eis
 dī pñificatōm mōdantur ab eadē pue
 ri i baptisimū: z displicet eas: s. hīc pa
 rēti pñificat. pñi purificat baptisim⁹ tā
 gūmō qđ aqua: qđ nō sōlū purificat alim
 nō tñ ē sicut scētis purificabz. cñ in fide
 parent. Itē in cñs nōle occidebant: et
 infio occide. Itē fuit qđ venerat et magna
 tribulatiō ē: lanerūt folios suas: et deas
 bonerūt eas in sanguine xñi. Apō. viii.
 qđ vñte palliōs xpi purificati sumus. Itē

inidant a culpa ignorantie: qd statim ab-
sepas: p mar: rñ: infusa: vñsa: stat eis tā
ta scia de phia: r theologia plñs: hñs
rñt alioz magis fñs: rñs: vñs: p hac vita
lz nō statim habuerūt glām habuerūt tñ
sciam. Dicit alitudo de tacea fēbida q
fub cappa abscondita nō clarescit. Ita de
olab^o fub carne abscondit: lz a carne eras-
te seu fepate hñt tantā sciam. Bre. qd ē
qd nō videt^r q videt^r alia videt^r: Ecce hñ
dicit. Sine macula ei sunt. Culpe a igno-
rantie. Scda rñ seu cā mortis scōz inno-
centi^o ex parte herodes fuit malicia ven-
enosa. Qñ enī auduit xpm natū fuisse:
et miracla et reges cōz: timuit ne pplō
infusaret: hñc: et cogitant eum occide-
re. Et q ipz nesciebat deteriora: occidit
inocētes. Ecce malicia venenosa. f. uñs
sicq phiaz moraliz: theologia dñmaliz
Regia egrediet^r act^o respectu dñsarum
cārū et hñuosa: r vñs^o: bon^o: r malus.
Sicut cā innocēte paup^o r elemosyna
mittit a dño pio p malū fuit r lubricū:
q occasio illi^o elemosine peccat cā easis
la elemosyna bz duas fñas cā: bona r
ñuosa enī ex pte dñmaliz r vñsiosa ex pte
fuit. Idē p pposito. innocēcula grōsa erat
gena iudaicaet paupercula de bona et
scia pñsio. Et dñs ihs de mēsa esse vo-
luit mittere elemosina sibi vñs: manū
lā denarioz. Multitudine scōz: inopi-
tū quā misit p sernū lubricū. Herodes in
tēto xpi fuit bonat^o abudat^r i scia rē.
Itēto alioz fuit ministri mala: qz v co-
rūperet eū x^o r rñcie occideret: lz enā
gelista. herodes mittēs occidit oēs pue-
ros q erāt in bethleē r in oib^o finib^o ei^o
q binati a ihsa. Dat. ū. Dicit practica
fin q rñnabi^o pōt cogitare qd factum
fuit. herodes vocauit gentes armoz. qz
tenebatur nōdū reputabat se securū bis-
ceno eis. Itā audiuitis de isto puero na-
tor: murmurat qz ex israel: timeo q
vna die die pplō surgat r me r v vos rē.
Mat^o rex r malū misit bicerū qz: motū
ille puer. Viri herodes. Nō possit scire
vbi enī hñt scia qz i bethleē nat^o. Ideo
ibi ēvel in locis vicinis. Itā cogi fuit vt
oēs pueri illi^o pñerificat^r. Et ministri
Bonū ē. qz qñ fiet ne pplō se ouiser
ne abscondit pueros filios: Viri herodes
v. dōp q hoc sit secretum: r ordinatū

Sermo.

50. xviii.

falter q' eodez die z hora interficerent.
Cogitate q' sub aliquo colore. Et dicit
herodes. Non inuenio aliū modū nisi q'
sic Octavian' impator mādauit occideri
oēs masculinos vt folueret vñū denariūz
de argenteis z ego ordinabo. qñq' volens
scire quoz pueri tñt in terra nolēz ali
qd' soluat ne forte abscondat: imo dice
tū q' babo eis strenas: z sic fuit ordiat
Ita fuit pzonizati in terra bethlee: q' ta
li die z tali hora oēs pueri fuissent zgre
gati in platea: ita fuit: z hoies armoz
posuerūt se i angulis platearū ne aliquis
pater aut mī cū filiis possent fugere: vel
si vellēt se defendere q' interficerent. qñ
bet mater leia portabat vñ mītebat p'
nutricē suū filiū sperās strenas habere
etiā forte cūmoda. Vt cū β crudelit' fra
ge z occidēs innocentē. Vt cēbant aliq'
nō est fili' sed filia: poltēs filiū saluare
a morte. Alie abscondēbāt ne etiā pderēt
deinde perquirebāt domos si inuenirēt
per thēcor: z interficiebāt pueros. Tot
innocentes occiderūt q' innumērabiles
quasi fuerūt. p' dētēs nō vidētes tot gē
tes armoz nō poterāt resistere. Aliq' v'
lētes defendere filios mortui fuerūt cū
spīs. Ecce ista effusio sanguinis scōroz
innocentū qualiter fuit facta ex crudeli
tate herodis. Vt hoc pphēciauerat hie
r. xl. Tōr in rham. i. In erello andita
est: ploz: z vltuluz null'. Rachel plo
rans filios suos: z noluit cōsolari: q' nō
fuit. viere. xxi. Et allegoz xpat. ii. Co
gitate quot lamentationē z fletus erāt
in locis illius patrie. Diceret aliq' q'
re dicit Rachel plorāz. zc. q' nō fuerūt fi
liū Rachel: sed l'ci: q' fuit mater tribus in
de. Duas rñsiones habo: vnā litteralem:
aliā allegoricā. Litteralis est: q' Rachel
fuit sepulta iuxta bethlee: et q' erat scā
reputata mater tribus inde z patrona
v' beata eulalia tuchle. Ideo β Rachel
plo. zc. Allegorice Rachel. i. vñam pñcti
pium: significat scām xpi vroz. Pñs
ma fuit synagoga: s' v' putana xpm abs
negauit per bētoz mī. q' cōa est scā ma
ter eccl'ia. Z ya lippa s'ignat synagoga: Ra
chel pñctiba eccl'ia. Rachel. i. eccl'ia
plorans filios suos. Ideo hodie dimitti
tū cū' l'etie. i. gl'io i eccl'io. T' deū
tanda. Aliā z noluit cōsolari: q' nō fuit

nec in hoc mūdo: nec in gl'ia: q. xxxij. an
nis iteratim in limbo: cessant cāsus les
tice. 3d h'ere. quasi cōsolando dicebat.
Quiescat v'p tua a ploratu: oculi tui a
lachrymis: quia est merces operi tuo ait
dñs: opotens q' reuerentē de terra im
mick: est spes nouissimū suis oī dñs:
reuerent filii tui ad terminos suos. h'ie
re. xxx. lumbus d' loc' intinckio: q' ip
peccant illū locū. Moraliter habet
exēplū in dicta autoritate: q' filii sunt sē
di in morte: q' nō sunt. Rachel. i. ecclesia
plorat filios q' nō sunt. i. in gl'ia. 3ta qñ
moriunt filii q' nō intrāt in celum sicut
pueri nō baptizati: q' ex culpa parētis
moriunt: alioq' uos ex culpa patris qñ
male trahat v'pōtē grandē: vel ipsi? ma
tris grandē q' tripudiando vel cōtando
vel partū obdōcēdo fecit abouissimū
sunt sēdi: i. in iudicio pētē iustitiā a deo
zē. 3tē sēdi sunt filii a filie adulteris: fi
lii a filie malefice ribaldi: trahatores zē.
q' illi nō intrāt in celū: sed ad furcā in
fernū. Sed in morte filios innocētē poss
baptisimū manus fieri deberet fieri q' in
nuptis. Dicat de dño q' in morte pmo
geniti gaudē vestri? ē de scartatō zē.
Ideo aplūs. Holimus v'p ignozare de
domitib? v' nō cōstrimentū sicut a ces
teri q' ipm nō habēt. i. ad T. h'ello. filij.
Tertia rō est q' pte iudeorū. i. parentū
pnerorū fuit duritia malignosa. fūdat
sistā ratio. Mens bz sūd in sua pui
dētia q' nunq' dimittat pētis impunitū
q' vel puniunt in hoc mundo vel in alio
mūdo: vel in vtroq'. Sicut em nō dimittit
sit aliq' bonū irremuneratū: q' vel h'
vel i alio mūdo vel vtrobz remunerat:
z dicunt doctores q' in punitiōbz pnia
correspondet culpe. August. De pnia tua
pētis tuū accusa. Terbigratio. Si doles
caput: cogita q' per caput peccasti super
diendo: vel vane omādo crines zē. quia
per q' q' peccat: p hec z torquet. Sap. xj.
3d ē si per oculos vidēdo vane: torue
ex odio vel insidia: vel p naves zē. De pnia
tua vel de pena tua pētis tuū accusa. Si
in facie cogita q' ex p'prietatē. Dicat
de illa nobili mllere d' effecta fuit leprosa.
Item de alia que habuit cancrū in vber
ibus: que ostendebat: mortua est. pa
ter ergo quod secundū culpam deus da

pena. Dicitur creptus de rege Adonibez
zech supbia qd sibi subingabat reges
multos: qd tunc quilibet civitas habebat
regem sicut in domino epm et scindebat eis ma-
nus et pedes a sine manibz et pedibz sa-
ciebat eos comedet sub mesa cu canibz
puciendo ossa: et qd se percutiebant ppter
ossa: ipse videbat. Ecce qualis crudelis
fuit. Quid semel intraisset pzelus ptra
pplm israel: percussus fuit: et pdidit mas-
sus et pedes. Et dixit percussoribus. An-
te p interfectis me audite modicu: et di-
xit. Septuaginta reges amputatis ma-
nibus et pedibus summisit: colligebat sub
mesa mea cibos: reliquias sicut fecisti
reddidit mihi dñs. Judicij. j. per que
quis peccat et. Patet regula. ad pposi-
ta videamus patres et matres innocen-
ti in quo peccaverunt contra deum. Hone in
hoc qd noluerit hospitio recipere virgi-
ne gravidam: nec ioseph spousum: nec etiam
post natiuitate visito dei miraculo volue-
rit recipere filium dei et matrem ioseph: ne
herodi regi displiceret: deo de pncipio
uit contra eos herodes. et. qd per que qd
peccat: p hec et torquet. Et fuit completa
prophetia. Miche. j. Ipsi intraverunt ad
beelphegor. i. ad herode. i. denotant: et
ab alienari sunt. La rege suo in pssione
q si emiserit filios suos absq liberis
eos facit in hominibz. Si dicat dño qd
erit hoc? Respondeat. Uel eis cu recessero
ab eis: scz fugiens in egyptu. Moraliter
habetis hic doctrinam et instructionem ne
complaceatis creature contra deum: quia
alio deus puocabit ptra vos dñm. Ideo
panci bin durant in amore dominorum: qd
contra deum et. Idem de muliere coplacet
et viro contra deum. Deus puocabit istum
contra eam. Manu. Quid deus dissipavit
ossa eorum qui hominibus placent: cõfusi
sunt qui de spreuit eos. ps. lii. No duas
penas quas deus dat solibus qui homi-
nibus placent contra deum. Prima de biffi-
pabit ossa eorum. s. diuitias: honores et offi-
cia q sustinet te. Secda cõfusio. s. i morte
qd nihil obtrinet a deo. Tertia qd in iudi-
cio particulari vel gñali tales despiciun-
tur a deo et sanctis et. Sed est hic qñtio.
Deiceret aliquis subtilis. Et que iustitia
dei fuit ex peccatis patrū punire filios?
Et nunqd dicit scriptura: fillus nō pot

tabit iniquitatem patris: et pater non pot-
abit iniquitatem filii. Izech. xlviii. Respo-
deo qd patres fuerunt puniti a dño filii. Pri-
mo ppter crepitudinem de morte filioz.
Secdo qd multi patres volentes filios des-
sendere mortui sunt vel fuerunt et dñati
ex eo: pti: hii autem non fuerunt puniti.
Declarat p similitudine de male indus-
torcul rex motus cõpassione facit dilace-
rare illam malā tunicā quā portat: et post
induat eū de serico vel de auro: hz displicet
sibi: et tristat qñ tunica dilacerat: ta-
men qñ videt se optime indutū gaudet:
nunqd dicit hoc punitio? Ita est de car-
ne. Nō est nisi vnus lactus: sed post in-
duti sunt scarlati glie. Ideo nō filii dicitur
puniti: sed patres. Ideo apls. Opotet
corruptibile hoc induere incorruptio-
nem: et mortale hoc induere immortalitate.
I. ad Cor. xv. Uel de rege q facit destrue-
re domū ruinofam rusticorū: et post dat si-
bicastrū: nō dicit hoc punitio: sed remu-
neratio. Ideo de corporibz sanctorū immo-
centium: domus erant ruinose: qd de-
structis per mortuū: dedit castrū para-
disi. in xpi ascensione. Ideo poterat dicere
sancti innocentes. Scim⁹ qñ si terrestri
domus nostra huius habitatiōis dissol-
uatur: qd edificatiōe ex deo habem⁹ do-
mum non manufactam: sed eternam in
celis. ii. Corinthiorum. v.

De sancto Thoma cantuariensi. Ser.
Biego suz. illic
her mens erit. Joan. vii. De
tribus sanctis vocatis hoc nos
mine thomas fit festū in eccle-
lesia dñi. Et pmo de beato thoma aplo
ante natiuitate dñi. De secdo thoma qui
de deo cantuarii: quia fuit archieps ciuitatis
de cantuarii in angliā: fit festū ho-
die q est quinta dies post natiuitate do-
mini. De tercio qui de beatus Thoma
de aquino ordinis nostri fratru predica-
torū fit festū in principio martij. Ideo nō
intelligatis q isti tres sint⁹ et idē tho-
mas. Et de isto qd facimus hodie festū
dicat xps in themate. Tibi ego suz: illic
minister me⁹ erit. pzo cu⁹ declaratione
scilicet q doctrina est cōis in sacra theo-
logia: qd xps adhuc in vtero virginis cri-
stus: et in instanti sue conceptionis habuit

tantā gratiā et benedictionē et tantā glo-
riā et fructuōne: quantā hz hodie in celo.
Non cogitatis qd beata trinitas dederit
grām: sapientiā: sanctitatem et benedictionē
xpo sicut nobis dat gradatim et pncipio
sim. Dicit Beda q nemo repetere sit sum-
mus: sed gradatim ascendendo: cōtinuan-
do bonā vitā et virtuosam. Sz dñs scius
xps repetere factus fuit summ⁹: qd sancta
trinitas in instanti sue conceptionis dedit
sibi summū gradū sanctitatis et glie. hoc
pōt exēplo declarari et fundat per regū
lam phye. Dicit phs in libro de causis
omne agens pfectū necessario hz pfectus
propter effectū effectus pductiuus. Terbi
gratia ignis est agens perfectū in multis
effectibus: qd calefacit: illuminat: decoquit
liquefacit metalla: incinerat ligna. Idē
necessario op⁹ q habeat virtutes istorum
effectū pductiuas. s. calorem: claritatem:
actiuitatem et. Etia pōt declarari regula
in istis mūdantis. Si rex constituit vnū vi-
carū seu gubernatōrē: ille gubernatōrē
agens: qd habet pferuare cōstatē in iusti-
tiaz pace: cōseruare et custodire et defens-
dere ab inimicis. Ad istos effect⁹ pduc-
dos op⁹ eū habere virtutes saluum effe-
ctū pductiuas: scz potentia seu potesta-
te regiā: scz iudiciā: cōsistēdiā: pncipian-
di: sic de similibz. Idē in pposito. Sancta
theologia dicit qd xps in instanti sue
conceptionis fuit constitutus factusq
cipium et causa illuminationis mūdanti-
stificationis peccatorum: sanctificationis
animarum redemptionis et glorificationis
no. Ipse est habebat illuminare mūdā
de virtute fidei et secretis et gloria para-
disi: de pena inferni et purgatorij: de lim-
bo pncorum et sanctorum patrū. Quid
credēdū: quid faciendū: quid sperandū
Item aliis effect⁹ ad eū pertinentis tāp
pncipium cause iusticiā peccatorum
remittendi peccata. Itē scilicet ad alas: badi
gratias: sanctitates: vitā spirituale: scz
natis in gloria et eternā. Autoritas. Tios
estis in xpo scz q factus est nobis sapi-
ria a deo et iusticia et sanctificatiō et redē-
ptio. i. ad Cor. j. Nota cum dicitur: qui facit
est et. Inquirit deus nō est factus sz fas-
ctor. filius a patre solo est nō fact⁹ nec
creatus: sed genitus. Sed loquitur de in-
caruatione in qua factus est nobis pnci-

pium effectum sapientie qd ad fidei
est iusticie qd ad iustificationē pecca-
torū: et sic de alijs. Ex quo ergo in instan-
ti conceptionis factus est nobis pncipium
et causa talis effectus: ergo necessarium
erat vt haberet virtutes pductiuas tā-
lū effectū scz sapientiā: potentia et glo-
riā et. Nota ante qd habuit in alia statim
in instanti sue conceptionis et merebat ur
etiā habere in corpore: sed dispensatiue fuit
retenta in alia qd adhuc habebat facere
opus nostre redemptionis in corpore. Idē
est. i. i. dicitur fuit syon. Ecce saluator
tuus venit: ecce merces eius est cor op⁹
eius corā illo. Nota dicit scz vos pncipio
satosos fuit syon: scz eccle vel animo de
note et cōtemplatiue. Ecce saluator tu⁹ ve-
nit: ecce merces eius est eo. Dicitur q
cōtrarietate de operibus mūdantis: qd
cōduxit operantes vel laborantes: pmo
opus est cū laboratoribus facere pte
cū siue mercede vel salarium et ponere
cū eis vel corā eis: et nō vlay ad sero sol-
uunt. Ad sic in xpo operante opus nostre
redemptionis: qd opus eius: scz gloria cui⁹
eo erat ab instanti sue conceptionis: sed
opus illius sex passionis: ex quo opere de-
buit sequi effectus nostre saluatiōis: cō-
tā illo fuit in puncto conceptionis: qd tūc
denotat aperuit sibi libz pdestinatio-
nis di. Fili ecce quot sancti sunt i limbo
et quot alie in purgatorio et nūq poterit
celū intrare nisi per vestra passionem et
mortē dolorosā: vultis eā sustinere? Rñ
dit. Placet mihi. Ecce opus illius corā
illo. Ipse ostēdit sibi pueros innocētes q
sola xpi passiōis virtute saluant sine p-
prio merito. Itē de penitentibus: qd nul-
la pena fuisset sufficiens ad glorificatiōem
christi passione. Item de martiribz: filii
vultis vos ieiunare: capit ligari: vapula-
re: spiritus coronari et vt ois vobis credē-
tes: et obediētes habeant gloriam? Respo-
dit: placet. Ecce op⁹ eius corā eo: scz mer-
ces: scz gloria paradisi quom datur⁹ est
bonis iam erat cui⁹ eo. Ecce quare dicit.
Dicitur fuit syon. Ecce saluator tu⁹ venit
et incepti viam in die sue conceptionis: pzo
ergo vera doctrina theologorum qd xps
in instanti sue conceptionis habuit tantā
sciam: grām: virtutē: sanctitatem et gloriā:
q tam hz mō in celo. Idē dicit in themate.

per te in ministerio in fide vestra virtute.
in virtute autem scientia in scientia autem ab
stinentia in abstinentia autem patientia in
patientia autem pietas in pietate autem amor
fraternitatis in amore autem fraternitatis
charitatis. *Pe. j. d. e. pecuniis autem recti
pictis in habebat sui thesauris. De
corpibus vero non multum curabat. Dicit
mora culu de muliere pulchra et vana cui
nilum deficiebat nisi oculus: et cum arte me
dicine non possessequit: recurrit ad scitu
Thoma: ut saltem suis orationibus obli
neret visum sanu. Dicit quoque peditu visu
quoniam cognovit suam salutem: et promi
sit de cetero deponere ornamenta: tunc
orationibus sancti thome recuperavit vis
sum. Dicitur contra mulieresque ornant
se: facit sibi oculos nigros cum coloribus
et deo: facit eos lippos. Idem de equis de
castello. Dicit quinto quoniam ministrabat
biliter per patientiam ad sustinendam mar
tyriam pro christo. Dicit quoque rex anglie vltus
panerat sibi aliquas ecclesie libertates
Sicut ubi gratia quoniam nullus sacerdos exiret
suum regnum sine sui licentia: et sic de ali
quis multis. Et precessores beati thome ti
more non audebant resistere. Ut autem
Thomas nolens talia sustineret: tanta com
morio regis et suorum fuit contra eum: quod
premi anno fuit in francia exul a sua ecc
lesia. Papa et rex franco: ille sanctus et u
douticus pvidebant sibi amicitiam eru
latis: et permittebant sibi regressum si vel
let sustinere sicut sui precessores: et nos
huit. Finaliter papa minatus est regi an
glie quod sustineret quod beatus thomas rediret
ad suam ecclesiam. Cum apparuit christo nun
tians ei quod ad suam ecclesiam rediret: per
martyrium celos intraret. Regressus ergo
ad suam ecclesiam suscepit eum: tam a clero
quam a populo toto. Cum autem post paucos
dies itez mota esset questio inter regem
et archiepiscopum. Rex existens in mea dicitur
ram suis. O bene est miserabilis rex an
glie quod non habet aliquem qui defendat eum de
vno cape llano sine de vno sacerdote. Quod
quidam beatus artedere magni domini quid
loquantur: quia licet rex ille ut postmodum
dum furauerat non haberet intentiones
quod archiepiscopus occideretur: tamen audientes
sua verba quatuor mali homines capita
nei latronum cupientes regi placere statim*

inierunt contra sanctum thomam quem in
se de inuenerunt: et primo ubi iniuriose in
serunt: deinde armis: ipso dicitur. Virgini
marie et beatus thomas: et sanctus patronus
ius ecclesie quoniam causam ecclesie. Et per
cussus in capite dixit. In manus tuas domine
re: et secundo et tertius percussus in eodem vul
nere: et quartus a mouit medietate capitis
et sic per martyrium receptus est in celum. Ex
ista quantia ad recipiendum scitu quoniam cano
nici in sepultura volebant facere officiu
de mortuis: magna multitudo angelorum
fuit in sede: qui ceperunt omni martyris ca
tantes. Et labit iustus re: et dixerunt totu
in totu missitum canonice depositio
stimen: so de requie et inuenerunt. Et ecce
eodem die fuit canonizatus a papa: scilicet ce
locum: et canonizatione angelos ut sa
ceret omni martyris. Deinde fuit cano
nizatus a papa alexandro. Ideo potest
dici de eo. Qui mihi ministrat me sequi:
et ubi ego sum: illic et minister meus erit. *Jo. xij.*

Gratia dei
pro thematico declarat
ne materie introductione
scilicet quod est questio in theos
logia. An in hac vita possit fieri certitu
dinaliter de aliqua persona quod habeat gra
tiam: Decisio et determinatio huius quoniam
consistit in duabus conclusionibus. Prima
quod aliqua personam habere gratiam dei ex
gratie effectibus scitur plecturaliter. Secunda
quod habere aliquam personam gratiam dei non po
test sciri certitudinaliter. Hic conclusio de
clarantur: sicut in deinde arbore. Quia est
potest sciri quod eius radix sit viva an mor
tua: homo non potest sciri scientialiter
per causam propriam que est radix: quia
radix est sub terra abscondita: sed potest
sciri conjecturaliter. Quando enim arbor
emittit flores: folia: fructus: ex istis effe
ctibus conjecturatur quod radix est viva.
Idem in proposito homines vel mulieres sunt
ut arbores in christi viridario scilicet ecclesie
plantati in die baptismi. Tunc domos
velut arbores ambulantes. *Marci. viij.*
Flo. ambulantes per tres effectus quasi
dicitur in floribus: folio: et fructu: pro
ductione. Signum est ergo quod radix vis
uit. Et gratia dei que est vita anime. Sicut

antem ala rationalis est a solo deo infusa:
ideo per propriam causam non potest sciri de
se vel de alio vtrum habeat gratiam dei: quia
deus quod est propria et totalis causa: non potest hic
a nobis videri: nec ei gratia: etiam nec ipsa
anima. Idem scientialiter non potest sciri: sed per
effectus potest conjecturari: quoniam homo facit
flores bonorum verborum dulciter loquendo
non furando: nec mactando: non dissimulando
nemine verbo iniuriando: bonas doctrinas
dando: signum est quod radix vituit. Idem de folijs
honeste conuersationis. Idem de fructibus
operum: misericordia vel pnie. Facite fructus dignos
pnie. *Lu. xij.* Et istis effectibus plecturaliter
quod radix vituit: sciantialiter non potest sciri
nisi specialiter deus reuelaret: quod admodum
paulo reuelauit dei. Sufficit tibi gratia mea
h. *Cor. xij.* Aliter non potest sciri scientialiter. Au
ctoritas. Sunt iusti atque sapientes: operum
eorum in manu dei. Scientialiter: etiam
nescit hominibus: amore an odio dignus
sit: sed omnia in futuro seruant incerta.
Ecce. *Eccl. xij.* Licet bene per effectus possit con
jecturari: vult paulus qui antequam deus sibi
reuelasset quod habebat gratiam suam: dicebat
Gratia dei sum id quod sum. *i. Cor. xij.*
Et quod scitis: Explorabit quod gratia dei in
me vacua non fuit: quod propter ipsum labo
res sibi erant dulces: laborabat diligen
ter. Ecce effectus gratie: idem dicit. Abundans
vobis oibus alijs laborant: non ego solus
sed gratia dei mecum. *i. ad Cor. xij.* Con
siderando ergo diligenter effectus virtuo
sos quoslibet quod manifesta signa diuine
gratie in beato siluestro possumus dice
re. Gratia dei erat in illo. *Pr. xij.* Pro
tuta sua vita et legenda in uento quoniam
effectualia signa diuine gratie in eo fuit.
Largam misericordiam in pspersio.
Firmam patientiam in aduersis.
Dignam presidentiam in maiestate.
Claram sapientiam in sanctitate.
Altam eminentiam in potestate.
Ita quod iam in vita sua poterat dicere eo.
Gratia dei erat in illo. Dico primo quod bea
tus siluester habuit in vita sua largam mi
sericordiam in pspersio: quia fuit effectus
diuine gratie in eo existens. Nota de magno
patrimonio suo in Roma: cum esset sitius
nobilitas: nutritus fuit in virtutibus.
Et sicut erat pulcher in alacritate et in cor
pore: quod videbat quasi angelus dei: et mor

mo patre remansit heres. Et videns se in
sancta prosperitate diuitiarum: noluit duce
re vult: sed voluit fructum misericordie.
Primo de suo patrimonio fecit hospitium
pro christiano quod male recipiebant in
Roma propter infideles et ministrabat eis
de bonis suis: etiam seruauit eis in propria
plena. Ecce primus effectus diuine gra
tie: seruando verbum sacre scripture. Chari
tas fraternitatis maneat in vobis: et hos
spitalitatem nolite oblitisci. Per hac enim
placuerunt quidam. Ideo angelus hospiti
um receptus. *ad heb. vi.* Qui enim seruat
hospitalitatem: angelus morietur recipit chris
tum in domo sua in forma pauperis. Item
numquam patitur ipse indigentia. Auctoritas
Dicit scriptura de per lona misericordia
Manu sua aperuit inopem: et palmas suas
extendit ad pauperes. Et quid consequat
ur hoc respondet. Non timebit domus sue
a frigidibus nimis. Omnes enim domes
tici eius refecti sunt dupliciter. Primum
vi. Nota manu suam aperuit inopem: non
dicit tantum vel buriam. Inuit hic mo
dum facienti elemosinam. Quando enim
in ipse dominica vaditis ad ecclesiam ad pe
tendum elemosinam a christo: vult de vo
bis gratiam et remissionem peccatorum
vel bona temporalia. Quilibet debet recipere
in manu sua elemosinam quam vult
dare deo vel fratribus inopibus vel plures:
ne in aptione duntaxat propter aspicientes ha
beat occasione vane glorie. Secundo dicit
et palmas suas extendit ad pauperes reci
piendo pauperes ad hospitium cum gaudio et
charitate. Et sequitur. Non timebit domus
sua a frigidibus: nulloque tribulatione: in
firmis vel moribundis: vel siccitate
vult de non inopem: in inopem: quod deus virtute
mle dat dulcem saluam adiutorium vel pas
tientie. O homo enim domesticus eius refecti
sunt dupliciter. Hoc dicitur quod ad hoc
quod quilibet pater tenetur dare filiis suis
seruitoribus et domesticis duplicem pro
uisionem: corporalem: scilicet et spiritalem.
Corporalem: scilicet cibum: potum: et vestitum.
Spiritalem de doctrina: vult dicere
Pater noster. Ave maria. Credo in deum.
confiteri: audire missam: sermone: et in
more ad minus in paschalis: et cetera quod
dicit scriptura. Si quis suorum et maxime
domesticorum curam non habet fide negant:

rehabilitat deterior. i. ad T. v. in idelis
ture nature p[ro]funder fusa. et dico scdo
q[ui] in eo fuit firma patientia in aduersis:
q[ui] alio modico valeret: mia in p[ro]p[ri]o:
sicut falsu[m] p[ro]p[ri]etatis est: m[un]do falsu[m]
aduersitatis est patientia. Dicat d[omi]n[u]s
tione xpianor[um] magna in roma: q[ui] adhuc
imperator erat in idelis: q[ui] nullus
xpianus auderet emere vel pendere alit[er]:
quid. Tunc ip[s]o q[uo]dam sc[ri]ptis xpianis. it[er]
motheus note venit roma p[ro]p[ri]etatis xpian[um] et
doctrina euangelica. Et cu[m] nullus xpian[us]
auderet ip[s]um recipere hospitio: nec etia[m]
ep[iscop]us siluester recepit eum hospitio.
Hac de ca[usa] timothe[us] et siluester fueru[n]t ca
piti: timothe[us] fuit saluatus. Cor[re]ptus
aut[em] p[ro]funder vocauit siluest[rum] redarguens
e[um]: contra edictu[m] imperatoris recipere
christianos in domo sua. Siluest[er]
fuit q[ui] in mo de voluntate imperatoris
recipiebat: sed equiuocabant de impera
tore: quia vnus dicebat de christo: alius
de in idelis. Cui ergo p[re]fectus minatus
fuisse siluestro q[ui] in crastinu[m] suaret eu[m].
Beatus siluest[er] habita a p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
relatione dixit. No[n] poteris: quia ista no
cte a diabolo fuisse obaberis. ad infernu[m]
ibis. Et suffocat[us] fuit media nocte p[ro]p[ri]o
sp[irit]u in gutture transuers[us]. tam
m[ort]uus p[re]fecto in crastinu[m] populus ex
trauit beatu[m] siluest[rum] de arcere: s[ic]cena
sit p[ro]p[ri]o tunc. Deinde aut[em] propter verbum
dei passus est exilium ab imperatore in
quada[m] montana desertu[m]: solum comedens
herbas. et. Sed in oib[us] habuit patientia[m]
q[ui] gratia dei erat in eo. m[ort]uus in instrum[en]
tur hic si aliq[ui]s vestrum habet aliquam
aduersitatem in inimitatib[us] vel paupertate
vel p[er]secutione: recipiat saluam ip[s]am
patientia[m]: quia talis o[mn]i cib[u]m dulcorat.
Auctoritas. Omne gaudium existimate
fratres mei cu[m] in t[ri]stitiones varias. i. tri
bulationes varias incidit v[ost]ras: scientes q[ui]
probatio fidei vestre patientia[m] operatur.
Patientia[m] aut[em] opus perfectum habet
vt sitis p[er]fecti et integri in nullo deficient[es].
tes. Si quis aut[em] vestru[m] indiget sapie[n]
tia: postulet a deo qui dat o[mn]ib[us] affinen
ter. iaco. j. No[n] a hic casum de incarceratione
qui sententia[m] soluere regi in crastinu[m]
mille rotenos: nec habent obolum vnde
reddere possent: sed rex plus et mitis com

patiens cis immitit duas massas aur[um]:
tunc vni fragit caput sub quo tratus p[ro]p[ri]o
cit massam extra. Alteri brachia[m] fregit
sed videns aurum gausus est: quia habe
bat vnde soluere. Ita de nobis omnes
obligamur deo. et. Rex aut[em] plus d[omi]n[u]s Jes
sus mittit aurum tribulationib[us]: q[ui] omne
malum pene est a deo et possimus solu
re: si patienter recipimus: dimittit nob[is]
debitu[m]. Quare thobias ait. Benedi
ctum est nomen tuu[m] deus patru[m] nostror[um]:
qui cu[m] iratus fueris milani facies: in te
pore tribulationis p[ro]p[ri]o dimittis his q[ui] in
no[n] cat re. Thob. iij. Jo[n] non debetis in di
gnari d[omi]n[u]m murmurando: nec contra
proximu[m] v[ost]ru[m] vindicando: cogitatio q[uo]d in
nob[is] laus poterit soluere debitu[m] pecca
torum. Ecce quare dixit. Omne gaudiu[m]
existimate. et. Dico tertio q[ui] in eo fuit di
gna p[re]sidentia in molestia: q[ui] fuit papa
subito per communem inspiratione[m] deo
et clerici q[ui] laici clamauerunt. Siluest[er]
voluit in papa: q[ui] tunc t[er]tio no[n] solum
cardinales eligebat. hoc p[re]sidentis beas
tus Siluest[er] voluit fugere: sed retent[us]
fuit: et suam voluntatem in t[ri]stitionis
sed videns diuina voluntate acceptantia.
No[n] credatis q[ui] ex tanta dignitate muta
uit vultu[m]: sed mihi et p[ro]p[ri]o: immo factus
papa habebat no[n]a viduaru[m] pauperu[m]
orphanor[um] et hospitallia ciuitatis romae:
oib[us] p[ro]videbat. Et ista digna p[ro]vide[n]
tia deus fecit sibi ista gratia: q[ui] cu[m] ceteri
p[re]decessores fuissent in odio et fra[us] impe
ratoris: beatus siluest[er] habuit gram ipe
ratoris: in q[uo] co[n]uertit eu[m] ad fide[m]. Dica
tur q[uo]d co[n]stantinus an suam p[ro]p[ri]o
fuit crudelis p[re]secutor xpianor[um]. Propter
q[uo]d deus p[re]secutus est eum de inimitate
lepte in tertia specie. m[ort]uus aut[em] fecerit
sibi multas medicinas: s[ic] in curabilis erat
naturalis. Dicitur q[uo]d fuit curat[us] mira
culose: q[ui] no[n] lebat se laqueare in sanguine
pueror[um] sicut medici ordinauerant ei. q[ui]
mallebat mori vel viuere cu[m] illo dolo: q[ui]
cu[m] tanta crudelitate curari. T[er]cia nocte
apparueru[n]t sibi petrus xpianus dicens
q[ui] vocaret siluest[rum]: ille ostenderet sibi
fontem in quo si vellet lauari q[ui] curaretur
qui statim misit p[ro]p[ri]o. Beatus siluest[er]
crede se venire ad martiriu[m]: tot[us] timi
dus venit coram eo. Cui imperator assur

gente gausus est beatus siluest[er]. Ad que[m]
imperator dixit. Scias in hac nocte misit
duos deos apparuisse tibi: tu scis fontem
in quo si me lauari curat[us] ero. hoc in
telle[n]do siluest[er] respondit et dixit illo no[n]
esse deos: sed ap[osto]los ioh[ann]es et petru[m]. Cui dixit se
quare p[ro]p[ri]o fontem: q[uo]d ioh[ann]es et petrus se
quirebantur tres dispositiones. Prima in
ola. s[ic] p[ro]p[ri]o fidei iesu qua[m] sibi p[re]dicauit. Et de
dit sibi credo i deu[m]. q[ui] corde vidit. Se
cunda dispositio in corpore. s[ic] ioh[ann]es et petrus
ait: p[ro]p[ri]o ioh[ann]es et petrus domada. Tertia di
sp[os]itio in ope. v[bi] s[ic] habere o[mn]ia xpianor[um]
q[ui] tenebat in carcerib[us]: totu[m] factu[m] est.
Et cu[m] baptizaret descendit sup[er] eum mas
sae claritas in qua dixit se p[ro]p[ri]o vidisse:
et hoc dedit ipe[r]u[m] ecclesie. Quesito si
beatus siluest[er] fecit bene vel male recipit
do ipe[r]u[m]. Dixit aliq[ui] male fecit. Jo[n]
vt de fuit audita vox di. hodie p[ro]p[ri]o
est venens in ecclesia dei. Alii dicu[n]t q[ui] b[ea]
fecit. p[ro]p[ri]o declaratio hui[us] questionis po
nat co[n]s de dicitur i morte dimisit ma
gnas diuitias distribuens: s[ic] iuxta manu[m]
missor[um] discretionem. Quo mortuo mali
hoies occupar[un]t sibi illas diuitias: pos
siones: ne in manu[m] manumissor[um] ven
t[ur]is q[uo]d doctor agit[ur] et subtilis scit
facere et taliter ordinare q[ui] illa bona ve
nit in manu[m] manumissor[um] vt distribu
rent. ad q[uo]d diceret q[ui] iste doctor no[n] se
cerit bonu[m] opus: immo fecit. Ita p[ro]p[ri]o mas
sae diues in morte fecit manumissores
bonor[um] suor[um] p[re]latos ep[iscop]os et. Clausula
testam[en]ti habetur mat. xxv. h[oc] quida[m]
peregre p[ro]funder vocauit seruos suos: et
tradidit illis bona sua. Et vni dedit quib[us]
q[ui] talenta: alii aut[em] duos: alii vnu[m]. vni
aut[em] fin p[ro]p[ri]o ioh[ann]es et petrus est et. Ad
litera[m] p[ro]p[ri]o loq[ui]tur de se: q[uo]d sup[er]platis dimi
sit bona sua. Tunc quinq[ue] talenta. Lab[or]a
tia magnalia aut[em] duo ad sufficiencia[m]:
alii vnu[m] p[ro]p[ri]o fecit et statim. Sed mandati
hoies. i. imperatores romani et tyranni oc
cupaueru[n]t sibi bona diuitis. S[ic] d[omi]n[u]s sil
uest[er] vt doctor subtilis scit ita b[ea]
legare in iudicio diuino q[ui] habuit solum
vt illa bona veniret ad manu[m] manumissa
ru[m] et. dispensato. Sic nos existimet h[oc]
vt manumissores p[ro]p[ri]o dispensatores. i. Co[r]
p[ro]p[ri]o. ergo b[ea] fecit beatus siluest[er]. Si tu vi
cas vera[m] esse: sed plati ola expedit in vas

nitatis. et. Ad est culpa b[eat]i siluest[ri]. Ad
credendu[m] erat q[uo]d illa bona meli[us] distri
buerent p[ro]p[ri]o p[re]latos q[ui] et. Jo[n] nulla culpa
est do[cto]r[is]. Sed et veru[m] sit de illa voce.
hodie eu[m] e[st] venens et. fuit v[bi] p[ro]p[ri]o
p[ro]funder p[ro]p[ri]o t[er]cio q[uo]d no[n] teneret p[re]latos oc
cupando sibi illa bona. S[ic] p[ro]p[ri]o est ioh[ann]es et
petrus q[ui] dicit. Iudiciu[m] durissimu[m] in
his q[ui] p[ro]p[ri]o sunt. Et ioh[ann]es et petrus co[n]cedit m[un]
potentes s[ic] potentes to[m]erata patientur.
Sap. vi. Dico t[er]cio q[ui] in eo fuit clara
sapientia in scitatis: non solu[m] ad co[n]solan
du[m] xpianos: sed etia[m] ad co[n]uertendu[m] ill[os]
deleo. Dicit hic q[uo]d helena mater ipe
ratoris Constantini ecclesia fuerat in d[omi]n[u]m
malens adorare deu[m] celi q[uo]d idola q[uo]d filius
in adorabat cu[m] esset infidelis: moraba
tur i iudea. Et q[ui] auduit q[ui] filius esse
et fuit xpian[us]: credidit mox p[ro]p[ri]o dolo
re: et scripsit tale litera[m] in effectum. Fuit v[bi]
ni placuit mihi q[ui] auduit q[ui] dimissio
idola: sed dolo q[ui] esset xpian[us] et ad ora
tis hoies crucifixa[m] iudeabat eum et
faceret iudeu[m]. Cui respondens dixit q[uo]d
veniret roma et diceret se deus iudeos
magis rabinos. Et ipe[re] et alia p[ro]p[ri]o
beret doctor o[mn]es xpianos: fieret disputa
tio vt videret veritas. Et m[un]t[ur] placuit
matri credenti q[ui] iudei vinceret et. Tenuit
roma. Et co[n]stituto die disputatio[n]is vni
posueru[n]t q[ui] habere iudices no[n] p[ro]p[ri]o
sed idifferetes. s[ic] essent xpian[us]: nec ius
dixit: et essent hoies iusti qui nec donis:
aut amorem: aut odio seu fauore dicerent
oppositum. Et ta[m] etia[m] fueru[n]t iudices duo
magni philosophi helias iulius. Quo
ru[m] vnu[m] dicebatur Crato q[ui] nihil terrenu[m]
habere volebat. Alter xenophon: q[ui] con
sul existens nu[n]q[ui]d mun[us] ab aliquo suscepit
Et placuit vtriq[ue] parti. Helena aut[em] obtu
lit p[ro]p[ri]o parte iudeor[um] centu[m] iudeos ap[osto]lis
mos. Imperator aut[em] obtulit p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
ru[m] solu[m] b[eat]u[m] siluest[rum]. O dixeru[n]t iudices
similis esset. Jo[n] de centu[m] iudeis illis fue
ru[n]t electi duodecim: q[ui] disputaueru[n]t cu[m] b[eat]
siluestro cu[m] tali pacto et co[n]dicio[n]e q[ui] pars
victa adhereret alteri in fide et credulitate
Et incepit disputatio[n]e[m]. Primus d[omi]n[u]s:
sio fuit de t[ri]nitate p[ro]p[ri]o nam. Dicitur
disputatio cum ontaristis p[ro]p[ri]o habere
tur in sermone beati lephani. Dicitur
in fine quomodo iudices imp[er]aueru[n]t silens

In octa. scilicet Stephani proto.

inimicis et victis. Secunda questio
vtrū xps esset deus et hō. Tertia de passio
ne. Quarta de sacramento altaris. Quinta
de cessatione legis: sic ad libitū fin que
stiones iudeorū. Et sic victi fuerūt vnde
et in iudeis remanēbat. Et vltimus
q̄ dicebat zambis: q̄ erat magnus rabinus
q̄ dicit impatorū. Vnde nō in iudeis: sed in
ap̄lis. Vnde q̄o voluit et requirit vt
adducerent vnu iaurū indomitū. Et ita
factū est. Et ait iudei. Ut intelligat q̄
lex nostra est sancta dīa et vera: et nulla
alia est bona: ego dicā vnu perbum ad
antem iauri: et si moriatur: credatis legē
nram siue fidem verā esse: et ita fuit: et
iudei clamauerunt victorū. Et beat⁹
siluester de stultitia illi: cepit subdere
dicens iudeo. Iudei nūq̄ de⁹ dicit. Ego
occidā et ego vnuere facias: penitā et ego
sanabo: et nō est qui de manu mea possit
eruere: Jē dñs mortificat et viuificat: de
ducit ad inferos et reducit. Vnde. xxij.
Sic nō dñi iaurū occidit: in nōle dñi
ipsum viuificat. Bene dixit dixerunt iudei
eas. Respondit nō sed siluester suscit
eū. Qd si faciet: ego et iudei oēs q̄ hīc su
mus erim⁹: xpianus ita fuit cōpromissus
Tūc dñs siluester de loco i quo erat cla
mauit dicens. In nōle dñi nostri ieiū tau
re surge et ferocitatem deponere: et subito
taur⁹ surrexit abulā vt ouis. Tūc hele
na iudice iudei ad tria milia iudeos
de roma baptizati sunt. Ergo gratia dei
erat in isto. Vnde hīc nota fides xpīa
na q̄o fuit p̄bata et p̄ quorū furnis opus
rificata. Purior est auro liqfacto. Non
opz ergo dubitare in aliquo: vt flores
nos floreat ponat in bursa p̄ciērie dīe
do. Crede in deū. Modicū nūc. f. in hac
vita si oportet cōfiteri: q̄ multi habēt
multas tentationes de fide: s; si eis dispū
cet nō peccāt in variis tēstationib⁹: vt pro
batia fide vestre multo p̄ciosior sit auro
q̄d p̄ciērie p̄batur. j. Petri. j. Vnde q̄m
so q̄ in siluestro fuit alta emīnētia in po
testate. s. faciendū miracula: vt dī de bo
ne. Sed mō dicā aliud de dracone. Post
conuersionē impatoris et p̄dictorū iudeo
rum: q̄dam draco posuit se in quadam p̄
funda fouea intra ciuitatem romē: et ex
suo anhelitu corruptor infecto moriebā
tur quotidie in ciuitate p̄stra. ecc. p̄sonas

inimicis et victis. Secunda questio
vtrū xps esset deus et hō. Tertia de passio
ne. Quarta de sacramento altaris. Quinta
de cessatione legis: sic ad libitū fin que
stiones iudeorū. Et sic victi fuerūt vnde
et in iudeis remanēbat. Et vltimus
q̄ dicebat zambis: q̄ erat magnus rabinus
q̄ dicit impatorū. Vnde nō in iudeis: sed in
ap̄lis. Vnde q̄o voluit et requirit vt
adducerent vnu iaurū indomitū. Et ita
factū est. Et ait iudei. Ut intelligat q̄
lex nostra est sancta dīa et vera: et nulla
alia est bona: ego dicā vnu perbum ad
antem iauri: et si moriatur: credatis legē
nram siue fidem verā esse: et ita fuit: et
iudei clamauerunt victorū. Et beat⁹
siluester de stultitia illi: cepit subdere
dicens iudeo. Iudei nūq̄ de⁹ dicit. Ego
occidā et ego vnuere facias: penitā et ego
sanabo: et nō est qui de manu mea possit
eruere: Jē dñs mortificat et viuificat: de
ducit ad inferos et reducit. Vnde. xxij.
Sic nō dñi iaurū occidit: in nōle dñi
ipsum viuificat. Bene dixit dixerunt iudei
eas. Respondit nō sed siluester suscit
eū. Qd si faciet: ego et iudei oēs q̄ hīc su
mus erim⁹: xpianus ita fuit cōpromissus
Tūc dñs siluester de loco i quo erat cla
mauit dicens. In nōle dñi nostri ieiū tau
re surge et ferocitatem deponere: et subito
taur⁹ surrexit abulā vt ouis. Tūc hele
na iudice iudei ad tria milia iudeos
de roma baptizati sunt. Ergo gratia dei
erat in isto. Vnde hīc nota fides xpīa
na q̄o fuit p̄bata et p̄ quorū furnis opus
rificata. Purior est auro liqfacto. Non
opz ergo dubitare in aliquo: vt flores
nos floreat ponat in bursa p̄ciērie dīe
do. Crede in deū. Modicū nūc. f. in hac
vita si oportet cōfiteri: q̄ multi habēt
multas tentationes de fide: s; si eis dispū
cet nō peccāt in variis tēstationib⁹: vt pro
batia fide vestre multo p̄ciosior sit auro
q̄d p̄ciērie p̄batur. j. Petri. j. Vnde q̄m
so q̄ in siluestro fuit alta emīnētia in po
testate. s. faciendū miracula: vt dī de bo
ne. Sed mō dicā aliud de dracone. Post
conuersionē impatoris et p̄dictorū iudeo
rum: q̄dam draco posuit se in quadam p̄
funda fouea intra ciuitatem romē: et ex
suo anhelitu corruptor infecto moriebā
tur quotidie in ciuitate p̄stra. ecc. p̄sonas

inimicis et victis. Secunda questio
vtrū xps esset deus et hō. Tertia de passio
ne. Quarta de sacramento altaris. Quinta
de cessatione legis: sic ad libitū fin que
stiones iudeorū. Et sic victi fuerūt vnde
et in iudeis remanēbat. Et vltimus
q̄ dicebat zambis: q̄ erat magnus rabinus
q̄ dicit impatorū. Vnde nō in iudeis: sed in
ap̄lis. Vnde q̄o voluit et requirit vt
adducerent vnu iaurū indomitū. Et ita
factū est. Et ait iudei. Ut intelligat q̄
lex nostra est sancta dīa et vera: et nulla
alia est bona: ego dicā vnu perbum ad
antem iauri: et si moriatur: credatis legē
nram siue fidem verā esse: et ita fuit: et
iudei clamauerunt victorū. Et beat⁹
siluester de stultitia illi: cepit subdere
dicens iudeo. Iudei nūq̄ de⁹ dicit. Ego
occidā et ego vnuere facias: penitā et ego
sanabo: et nō est qui de manu mea possit
eruere: Jē dñs mortificat et viuificat: de
ducit ad inferos et reducit. Vnde. xxij.
Sic nō dñi iaurū occidit: in nōle dñi
ipsum viuificat. Bene dixit dixerunt iudei
eas. Respondit nō sed siluester suscit
eū. Qd si faciet: ego et iudei oēs q̄ hīc su
mus erim⁹: xpianus ita fuit cōpromissus
Tūc dñs siluester de loco i quo erat cla
mauit dicens. In nōle dñi nostri ieiū tau
re surge et ferocitatem deponere: et subito
taur⁹ surrexit abulā vt ouis. Tūc hele
na iudice iudei ad tria milia iudeos
de roma baptizati sunt. Ergo gratia dei
erat in isto. Vnde hīc nota fides xpīa
na q̄o fuit p̄bata et p̄ quorū furnis opus
rificata. Purior est auro liqfacto. Non
opz ergo dubitare in aliquo: vt flores
nos floreat ponat in bursa p̄ciērie dīe
do. Crede in deū. Modicū nūc. f. in hac
vita si oportet cōfiteri: q̄ multi habēt
multas tentationes de fide: s; si eis dispū
cet nō peccāt in variis tēstationib⁹: vt pro
batia fide vestre multo p̄ciosior sit auro
q̄d p̄ciērie p̄batur. j. Petri. j. Vnde q̄m
so q̄ in siluestro fuit alta emīnētia in po
testate. s. faciendū miracula: vt dī de bo
ne. Sed mō dicā aliud de dracone. Post
conuersionē impatoris et p̄dictorū iudeo
rum: q̄dam draco posuit se in quadam p̄
funda fouea intra ciuitatem romē: et ex
suo anhelitu corruptor infecto moriebā
tur quotidie in ciuitate p̄stra. ecc. p̄sonas

Sermo.

So. xlii.

cut corpora lumetorū: alia tñ in celū tanq̄
ppia habitationē alcedit nisi onus pec
catōz ipediat: ideo ap̄ls. Scim⁹: nō di
cit opinamur: qm̄ si terrestri dom⁹ nra
hui⁹ habitationis dissoluta: q̄ edificatio
ne ex deo habem⁹ domū nō manufactā
sed eternā in celis. ii. Cor. v. Iumenta
vero q̄ nihil habēt in celo terrā respiciūt
iō de eis dicit scriptura. De terra facta
sunt: et in terrā pariter reuertunt. Eccl.
iij. p̄z differētia iner hoīes et iumenta.
Jō de nra habitatione loquens thema bi
cit. Ecce video celos aptos et. Jō si volu
mus possum⁹ intrare et silū ad domū pa
tris. p̄z thema. Mōcell hnt tres diuer
sas dispositiones seu habuerunt.
Prima: fuerunt duri impenetrabiliter.
Secunda: fuerunt molles delectabiliter.
Tertia: fuerunt aperti vniuersaliter.
De tertia loq̄tur thema. Ecce video ce
los aptos et. Quarta ad p̄mū et. Inie
runt duri impenetrabiliter. Ista cōditio
celoz fuit a transgressionē primorū par
tū: durauit vltz ad p̄mū: intāz q̄ aie ho
minū q̄ sunt spūs subtilissimi plus q̄ aer
et lux q̄ trāst p̄ fenestrā vitreā: et etiam
plus quā vox: subtiliores sūt aie. Rō: qz
nulla creatura potest impedire eoz. egres
sūz vel ingressūz: vt p̄z de spissitudine ter
re quā transiūt: descendendo ad infernū
vel purgatoriū. Cūz tota ista subtilitate
nulla p̄tate poterant intrare celū. Ecce
q̄o erāt duri impenetrabiliter. De hoc
Job plāgēdo dicebat. Tu foris cūz eo
fabricat⁹ celos q̄ solidissimi quasi ere
fusi sunt. Job. xxxij. Rō hui⁹ dispositio
nis fuit: qz oēs creature tñ terrestres q̄
celestes fuerūt create p̄ deū ad seruiciū
dñi hominū: qz de⁹ p̄ se non indigebat: iō
de⁹ q̄ voluit facere hoīem dignū. Actia
mus hoīez ad imaginē et similitudinē no
strā: p̄st p̄ficiō mris volatilib⁹ celi
et bestis terre: consueq̄ creature. f. cor
porali. Gen. j. Jō ppter p̄mū hoīs vō fo
lū inferiora: sed etiam celestia deteriora
sunt. Quia sicut q̄ aliq̄ magnus nobi
lis seu baro facit aliq̄ magnū delictum
seu p̄ditionē cōtra regē: et destruit sibi
terram. Ita fecit de⁹ q̄ ille magn⁹ et no
bilis baro Adā peccauit: deus vastauit
terrā et noluit oīa annihillare vt p̄m⁹: sed
destruxit minuēdo p̄tates ad fructificā

dum. Sed aqua et aer: qz nō est ita p̄u
rus: postea ignē et celum. Nā scientia est
indeterminate theologorū in. iij. senten
tiaz: qz de oib⁹ reb⁹ absulit de⁹ septem
partes futuris et p̄dictatum et qualitatū
scz de claritate solis: lune: et stellarū: scz
p̄t partes amouit. Jō celū qd ante trās
gressionē et p̄mū erat ap̄rū hominib⁹: nō
solū alab⁹: sed etia corpi⁹ ppter peccas
tum indurātū fuit: nō solū corpi⁹ hui⁹
mans: sed etia alab⁹: nō solum p̄corūz
sed etiam sanctissimū. De istis autoritā
tas. Si non obediēritis mīhi addz cor
rectiones vestras septuplum. ppter pec
cata vestra: contemam superbia duritie
vestre: daboqz vobis celū desup sicut fer
rum: et terram eneā. 2. cor. xvj. Not.
addam correctiones vestras septuplum
ppter p̄corūz vā. Oīa peccata mortalia
que possunt fieri reducuntur ad ista ses
ptem. Rō: qz in septē possunt gentes pec
care. Primo in honore: officio et digni
tatibus possunt peccare. Inordinate con
tra deū appetendo et sibi p̄curādo. Ecce
hīc p̄ctm supbie. Alia autē bona sunt. tē
poralia: vt diuitie: bladam: vinū: oleum:
et hui⁹ similia. Si inordinare et contra deū
p̄ceptū lucrent. Ecce hīc peccatum aua
ricie et. Tertia bona sunt bona delecta
tionis carnalis: qz inordinate recipiūt
tur sequitur luxuria. Quarta est amicitia
primorum. Istud bonum non habēt
iumenta: qz vnum non curat de alio. Et
q̄ homines de amicitia nō bene se sus
ternūt: sequit inuidia. Quintum bonū
est ad⁹ p̄ necessitate vite: sed q̄ inordi
nate sumit: sequit p̄ctm gula. Sextū bo
nū est inimicorū: qz ex eis subdant co
rone paradisi. Nā si beati Laurentius et
Crispius nō habuissent inimicos: non
fuerūt vt martyres coronati. Jē si cas
sit as non habuisset inimicam luxuriaz
virgines non habuissent aureolam. Ses
primū bonū est t̄p̄s: et p̄ciosum bonū
tñ q̄ si vñ dñat⁹ posset habere tñ t̄p̄s
q̄d duraret vñ hūc maria: ita vt esset
viator: possit saluari. Et q̄ male exp̄dit
ecce p̄ctm acidie. Et hīs septē bonis si
inordinate sumant sunt septē p̄ctā mor
talia. Ecce quare dicit addā correctiones
vras septuplū ppter p̄ctā vā. f. inimita
tes: mortalitates: caritates: siccitates:

guerras et malignitates. Scdo dicit. Et cō-
terā supbia. Et nō facit mentionē de
alijs pctis. Rōdeo qd nūq̄ sit pctm̄ mor-
tale: qm̄ habet in initio in supbia. Gl-
lud pctm̄ includit oīa alia pctā. Tercio
grā. Quare aliq̄ ē amar⁹ facies vsuras
fuita 2c. nō vult hūiliari ad seruandū
mādarū dei. Nō fenerabis fratri tuo ad
vsuras 2c. 3. de luxuria. Jā cū de⁹ de-
dit regulā certā. s. in actu infimōnū
seruādo modū 2c. Alij aut non curāt de
silo acti: s. nolunt subici regi deo. Ecce
supbia quā istud pctm̄ includit 2c. Idem
de gula. Jā dedit regulā in cibis sumē-
di necessitate p̄ vita corpis sustētada: s.
gulosi nolūt seruare. Ecce supbia. Et is
nō dicit ore nolo seruare: tñ ope ostēdūt
oppositū. Jā dē infimōis. Mō p̄cepit ne
recipiat vindictā: nec in ore nec in corde
habeat eis malā voluntatē: et nihīl p̄nar.
Ecce supbia. Et is dedit legē ne p̄dam⁹
tēpue: sed in opib⁹ sp̄aliū s. mō diligēs-
tes: et nihīl facim⁹. Ecce supbia. P̄t̄ 2c.
ergo qd pctm̄ h̄z radicē in m̄ltis in super-
bia. Ecce quare dicit. Et cōterā supbia 2c.
Tercio. Et dabo vobis celū dei: sicut
ferrū. Dicit scriptura qd oīones hāntes
et deuote facite p̄pos sunt sagitte p̄netrā-
tes celū: ascēdūt vsq̄ ad xpm̄ aduocan-
do p̄ vobis ut p̄curatores vel aduocatus
corā iudice. Oratio humilitatis se nubes
penetrabit: donec appropinquet nō cō-
solabit: non discedet donec altissimus
aspiciat: et dñs nō elōgabit. Eccl̄i. xxxi.
Sed qm̄ sum⁹ in pctis celū est ferreū: nō
possum⁹ penetrare celū. Quarto: et dabo
terrā enēā nē. s. fructificet: in callum cō-
sumat labor vester. Ecce de p̄ma celorū
dispositiōe. Quātū ad scdā celorū dis-
positiōē. Transacta. qm̄ m̄ltibus an-
notū in q̄bus celi fuerūt dñi: sublatā
p̄ma dispositiōe celi, mutauerūt cōditio-
nē et fuerūt molles et dulces delectabili-
ter: et durauit ista dispositiō a xpī incar-
natione vsq̄ ad ascēsiōē. Rāto huius
dulcedinis et mollicitudinis est: qd tādū
posset ferrū ad ignē applicari et in igne
flare qd liqueret. Ita ex quo ille ignis in
finit⁹ dñi amoris ardētissim⁹: dulcis
fuit: de quo ap̄l̄s. Deus n̄ ignis confus-
mēs est. ad heb. xii. p̄terfuit celos ve-
niēdo ad nos: iam ipsi celi molliuim et

molliuim facti sunt. Jā cātat eccl̄ia in na-
tuitate dñi. Hodie de celo p̄x vera des-
cendit: hodie p̄ totū mūdū mellis facti
sunt celi. Nota nō dicit mellis: sed mellis
fuit. Illud ē guttas dulcedinis in cor-
dib⁹ cōreplatinog: s. terreni hoies et car-
nales nō gustāt. Nō hū⁹ dispositiōis est
p̄ cōtrariā ad primā. Hā p̄ aduentū filiū
dei m̄ltū meliorata est humana p̄ditio:
et deteriorata oīm rerū consuetitudo oīa p̄
positiōabiliter fuerūt deteriorata: alio nō
fuisse propōitū. Mō aut hō est meliora-
tus: qd ex quo rex dicit in sp̄sōm suū
rustici oēs de silo s. q̄ meliorant. Ita de
xpo regēdū ē sorore nostrā naturā hu-
manā in sp̄sōs: oēs nos sum⁹ meliorati:
etiā creaturē sed maxime cetē. Ideo hoc
dicit dāuid in ps. Mō cū egredieris in
sp̄sōm populi tui cū p̄trāsires in deser-
to. Terra mota ē: et celi distillauerūt
a facie dei s. facie dei israel. P̄t̄
nā volūtariā segregabis de⁹ hereditas:
tu tuā infirmata est: tu nō p̄feci cam
Alalia tua habuit dñi ex: parasti i dñl
cedine tua pauperi de⁹. ps. lvi. Nota se-
cretū dñi. Mō cū egredieris in sp̄sōm
populi tui. Ecce hīc tādū in m̄ficiū. Inca-
rnatōis filiū dei. Rō: qd q̄stio est theologie
et bñ bernardi in ep̄lā ad hūmōē de san-
cto victore qd in die incarnationis oēs an-
geli viderūt ipm̄ incarnatū: nō dicit in cō-
spectu populi tui. s. angelī. Dicitur qd
sunt nouē ordines angelorū. Quid aliorū
cū seraphin. Scdo cherubim: de alijs
descēdēdo. Cogitare qm̄ egrediebatur:
nō itelligat p̄ mortū locale: s. p̄t̄ p̄lo-
tione corū et visionē qm̄ in quibet ordine
dicebat sibi. Qdāc assumat naturā hu-
manā: nūq̄d hoies sūt nobiliores nos
bis 2c. Et sic oēs angeli stuerūt in celo.
In terra aut solū scitū. Ago maria qd
cōcepit. Cū p̄trāsires in deserto. Hic tan-
git natiuitatē xpī. Jā mūd⁹ dicebat los-
cus desertus. Rō: qd h̄z tunc mūdus esset
bene populat⁹ et hoib⁹ associat⁹: tñ sicut
p̄sona associata nū habebat deū dicit de-
serta. Sed si habet deū p̄grāz licet sit in
deserto nō est solā. Et qd tñ mūdus ex
pctis nō habebat deū: s. dñi. Cū p̄trās-
res. s. p̄ virginē: qd fuit via per quāz venit
in desertum huius mūdi. Terra mota
est: s. ex edicto imperatoris: ut quilibet

p̄teretur in suam ciuitatē. Celi distil-
lauerūt a facie dei s. ignis. s. charis-
tatē. Ecce can sa a facie dei israel. Ecce
effectus: qd ut mūdus videret deū p̄ fidē
Ecce sedā celorū dispositio. Quātū ad ter-
rā 2c. Sant agri vsq̄ videret the. Ecce
vīdeo 2c. Jā dispositiō incepti in xpī az
scēnsione: et durabit vsq̄ ad diē iudicii.
In introitu xpī et sanctorū porte fuerūt
aperte. Chrysostomus de cōditionibus
celorū dicit. Erant p̄s obacula quedā:
quibus obsistentibus anime defunctorū
introire nō poterāt celos. Sed nota qd
ter xpo, ascēdēdo obacula amota sunt
fm̄ qd dāgit p̄p̄a dāuid ps. lxxii. Attolli-
te portas principes vestras: et eleuam⁹
ar porte eternalēs: et introibit rex gl̄rie
Et date fuerūt due rāsiones. s. qd erant
duo obacula. Primum est in regiōe ae-
ris 2c. vbi est maior multitudo demonū
transitū obseruantes: qd angeli dices-
runt eis. Attollite 2c. rāsiderunt. Quis ē
iste rex gl̄rie 2c. Et sancti angeli. Dñs for-
tia et potēs dñs potēs in filio 2c. q. s. vi-
cit vestrum principib⁹ suggerit. Et sic as-
morum est primū obaculoz sanctis per-
sonis. Secundū obaculoz erat sanctorū
angelorū celus custodiētiū: quibus
dictūz fuit attollite portas 2c. Rāde-
unt. Quis est iste rex gl̄rie: non ignoran-
ter sed admiratiue: quia tantā gl̄iaz dat
olabus: et sic aperti sunt celi. Jā bñs
phanus qd post xpī ascēsiōē passus ē: vi-
dit celos ap̄tos: s. nō dubitauit mori.
Quandū em̄ viuim⁹ celi sunt nobis ap-
ti: et post mortē nō apeririū nisi tā in vi-
ta fuerint aperti. Cū intrauerit p̄fami-
lias et clausit ostium incipietis foris
flare: et pulsare ad ostium dicētes. Dñe
api nobis. Et rāsdena dicit vobis. Amen
dico vobis. Nescio vos vñ sitis 2c. Luce.
xii. Nota clausit ostium scz p̄t̄ dñi: s.
festinē: nō expectem⁹ mortē: nec tunc
nō expectet senectutē: qd etiā h̄yrens vel
agnus moritur sicut et ouis: nec sanus ex-
pectet infirmitatē. Ne accadat nobis si-
cut legitur de duobus viatorib⁹ siml⁹ ad
suam villā ambulātib⁹. Dicitur pas-
salia claudendi in froquorum vnus re-
manit in prato amenissim⁹: et porte fue-
runt clausē 2c. Villa nostra ad quā nos

sumus ambulantes est paradisus: qd nō ha-
bemus hic manentē claritatē ad he. vi.
et in nocte. s. culpe claudat: s. opz venire
de die. s. cū claritate gl̄rie. Sed mundani
remanēt in prato luxurie. Quari in fon-
te montis auaricie. Supbi in arbore vas-
nitatis: in vestitu ornati 2c. Sed p̄dēs
transit cum labore penitentiē: p̄o tpe
venia t ad portam 2c. id ap̄l̄s. Festine-
mus ergo ingredi in illam requiem. ad
hebr. xii.

In oct. scti Joānis euāgeliste. Sermo.

Ecce est discipu-

lus ille quē diligebat Iesus.
Joan. vi. Sicut in festo beati
Joannis p̄dicanti de amore
quem xps habebat ad beatum iohannem
sup oēs alios: mō voto p̄dicare p̄ qd ope-
ra possumus nos diligere a xpo. S. p̄lo sa-
lutaris ago maria. Tercū thema. p̄
p̄le dñi de beato Joanne euāgelista. Dis-
ceret aliquis. Nunquid xps diligebat oēs
alios ap̄l̄os: immo: quare ergo dñi. hic est
2c. Jā cū xps diligeret oēs alios magno
amore: singularem tñ amorē et familiā-
ritatē habebat ad beatum Joannē: sicut
parentes naturaliter diligunt oēs filios:
sed singulariter diligunt eismagis simi-
lem gratiorē et pulchriorē: ita xps di-
ligebat oēs: sed singulariter iohannē sibi
similē i puritate agnitatis. Beda. Will-
gebat Iesus iohannē: nō exceptis ceteris: sin-
gulariter solū: s. p̄ ceteris: qd diligebat
familiaris vñ quē specialis p̄rogas-
siva castitatis amplius dilectione fecer-
at dignum. Ecce quare de beato Joāne
proprie dñi thema. Et dicit beda rationēz
dilectionis. s. puritatem vite: modo vīdeo
mūs an sint alie rōnes seu virtutes ex q̄
bus deus diligit nos. Ego amore vesteri
que sūt: et inueni septem virtutes.

Prima est cōtemplatio de sapientia.

Scda dilectio de benignitētia.

Tercia observatio de obedientia.

Quarta simplicitas de cōscientia.

Quinta puritas de continentia.

Sexta largitas de misericordia.

Septima vnitas de concordia.

Et p̄ oib⁹ in simul pōt aliquis diligere a
deo: et de tolli poterim⁹ dicere. Hic est
discipulus ille 2c. Dico p̄mo qd contem-

platio sapientie est ratio quare hō diligit
tur a deo. Quia creatura dat se cōtemplationi
omne legēdo: ita dēd: sermones audiendo: deuote
quidā: per ista vīdibilia deū intueudo: et mūdi gubernatione
et pōitione diuinā prouidentis cōsiderando: glāriam paradisi et penas inferni
meditando: talis creatura multū diligit a deo.
Auctoritas. Fundamenta eius in mōtibz
auctis: diligit dñs portas syon. Ita per ola
tabernaculi iacob. ps. lxxxi. Nota secreta.
Fundamenta eius. f. pēplatio: in mōtibz
f. etia. l. articulis fidel. Talis em dī fundari
pēplatio: ne sit f. aliqz articulo fidei: qd
edificiū sine fundamento cito cadet. Diligit
dñs portas syon. l. cōtēplatiōis. Potte dicunt
sensus: p quos homo pēplatur. Si em hō
pēplatur legendo sacra scripturā: tunc oculi sūt
potte: si audiendo sermones: aures sūt potte.
si otādo os. et super ola tabernacu-
la iacob. Patriarche non edificabāt domos: sed
habebāt tēpas mobiles seu baranas: et
signant sciētias p hōrum mobiles et transi-
torias in fine mundi. Alios loqz qd non erit
motus celi: itē nec influentia nec gāstio: nec
corruptio. Tunc non erit necessaria
medicina: qd nullus erit infirmus: nec
regule grāmaticorū seu loqz: erunt tunc
necessarie. Itē dñr ille sciētiae tabernacu-
la iacob: qd mobilia. Tunc ergo dicere qd
magis deus diligit cōtēplatiōes et vni
vetule de his qd fidei sunt: p pēplatiōes
p hōz de astris. et. Nominē diligit de
nisi est qd cū sapientia inhabitat. f. cōtēplatiōis. Sap. vii. Secūda
est dilectio de veniōlentia. Inuenit et
duplex amor sine dilectione. f. de cōcupiscentia
et veniōlentia: ex fca hō diligit a xpo. Amor
em veniōlentie est rōne bonitatis re dilectio: qd
tota rō de veniōlentia amoris est in re dilectā: qd
f. est bōa vtilis: deuotae: sancta. Amor autē cōcupiscentie
est quādo vñs amat ppter aliud et fūns
amat dñm rōne salutaris: vel amor pedago-
gici rōe filii. Tōs em diligit magis et
filiū: f. alia rōe diligit filii: qd caro
vīa. Itē ille amor dñi veniōlentie. Et alia
rōe diligit magis: qd ppter filii: itē ille
amor dñi cōcupiscentie. Itē de amore filii
vel filie et nutritio. Ita aliqui amant deū
amore concupiscentie: nō placēdo deo.

Aliqz autē amat eū amore veniōlentie: et
istos diligit deus. vbi gfa. Si tu diligit deū
vt det tibi diuitias: et galeas: honores: et
dignitates. ergo plus diligit creaturam qd
creatore: qd si diligit mrem ppter filii plus
diligit filii: qd ppter qd quicquid tale
aliquid magis. Sed si diligit deum ppter
inimicitia suā bonitatis: clementiam et
misericordiam qd tota rō dilectionis sit in eo
talis amor est bonus: et est amor veniōlentis.
Ita qd de de amore cōcupiscentie nō faciatis
rōne antecedente dicendo ego diligit deū
vt det mibi diuitias et c. bonā fāz mā
vel glāriam eternā. Sed faciatis de ea
effectum psequenti ito modo dicēdo. Si
bonū dī diligit deus est summe bonū: vñs
pulcher vel misericors: itō volo diligit deū
vos dñe. Et vos dñe dilectio vñs vñs
datis bona spalia: honores: bonā famam et
glāriam: spero dāe qd etiā dabit mibi. Itē
mō nō ponitur amor creaturārum pro
rōne: sed pro dispositione. Talis amor
est veniōlentie: et tales diligit deus. Aucto-
ritas. Ego diligentes me diligit: et
quāqz effectus cōsequentes eū subdit. Itē
qd sunt diuitie et glārie: superbe et in
stitia. Propter vñs. Oportet superbe sunt
diuitie: honores: qd dāt causam superbie: itē
xps. Qui diligit me diligit ppter meo. Itē
quāqz effectus sequitur vel sequetur. Rōndet.
Ego diligit eū: et manifestabo ei meipm. Jo. xii. h. p qd am et in futuro
glāriam. Tertia est pseruatio obedientie ad
dei mādātā. Quā hō per ista refrenat
se qd pmitteret se occidere qd faceret
dei mādātū: talis diligit a xpo. Ratio:
cūlibz dñm amabit psona: villā: ciuitas:
seu terra sibi obediens: inobedientes autē
oīes et conat destruire. Idem de deo. Si
quis sermonē meū seruauit: ecce obediet
quis: ppter me diligit eū: et ad veniemus.
Legōet ppter spissam. Jo. xii. Mica-
tur quō ista est creata ad imaginem tri-
nitatis: qd sicut vnus est: deus in eēntia: et
tres psonae: et ala vna et tres potētie. Cū
g dicit et mādō apd eū faciemus. In memōria
em psona pīs manet p re cordationē
opis et creatiois. In intellē gentia psona
filiū. Clōstias autem est ca mera spāsancti.
Et ad voluntatē pñet desiderare dei bonitatis: que spāsancto
attribuit. Ecce quale signū amoris: ac si

rex amore vellet venire ad domū: suffici
et dēcere ibi. Ideo dicit brūs Jo. i. Qui
manet in charitate in deo manet: et deus
in eo. Jo. iiii. De ista obedientia ad pē-
pta dei dicit xps. Si pcepta mea serua-
ueritis: manebitis in dilectione mea: sicut
ego pcepta pīs mei seruauit: et maneo
in ei dilectione. Et loquit inquantū hō
qd seruauit pcepta pīs. Jo. xrv. Quarta
est simplicitas de cōsuetudine. Cū hō in oībz
suis factis dictis et opibz hz cor ad deū
et intentionem rectam: non hz cordis du-
plicitatē vel triplicitatē: placeat vel dis-
plicat ei voluerit: solū qd placeat deo.
Aliter qd hō dicit. Tenebo bonā vīā. et
vt gentes laudent me vel honoret: vel vt
habeā holim famulantes: cor est mul-
tiplex. Legit in tertio libro biblie: videlz
Leuit. i. x. qd erāt tres species sacrificio-
rū. Primū erat hostia pacificorū. Secū-
dum erat sacrificiū pro peccato. Tertiū
sacrificiū holocausti. Primum offerēbāt
pro gratia a deo recepta: de quo fiebant
tres partes. Pinguedo et sanguis offerē-
bāt deo et dñrebat. Sca. s. pectus et
spatula dextra dabat sacerdoti. Tertia
pars. f. totū aliud erat offerentis. Ecce
triplicitas. Sca. sacrificiū erat pro pec-
catis: vt de remitteret sibi peccata. De
isto solum fiebant due ptes. Prima offe-
rebatur deo. Ecce simplicitas. Hoc pñm
sacrificiū placebat deo: et magis sed: sed
marine tertiū. Ita est de vīa nostra. Ali
qui offerunt se deo p pñiam vel per igres-
sum religionis: sed faciunt de se tres p-
tes: pinguedinem deuotionis dant deo:
cui vellent placere. Secūdo vellent hē
bonā famā. Tertiū vellent hē diuitias si
tū deū: qd ita nō esset sacrificiū. Itē sa-
crificiū placet deo. Alii offerūt se deo
secūdo mō: qd cupiūt placere deo: secūdo
cupiunt habere bonā famā et placere ge-
tibus: et nō curāt de diuitiis. Itē sa-
crificiū magis placet deo qd primū. Sed su-
per oīa est sacrificiū holocausti: qd solus
curat placere deo dñendo. Sufficit dñe
qd vīa mea placeat vobis: nō curō vtrum
placeat vbi dicit apostolus. Sed diceret
aliquis: nūqz dicit apostolus. Proinde res
bōa: nō tñ corā deo: sed qd corā hōibz ad
Ro. xii. Intelligit nō rōne fame sed timo-
re dei. Et de ista simplicitate dñt dñs.

Scio dñe deus meus qd probes corā dñm
placere diligitas. Cū et ego in simplici-
tate cordis mei ler? obtuli vniuersis hec
j. Paral. xrv. per filiū multiplicatam
cōscientie oīes deo. Mīcatur hic hīstō-
ria de Isaac ppheta: cuius ppter
duos filios gemos. f. Esau et Jacob. Esau
autē erat totus multiplex et dilatatus in
negociis dicit textus. Quibz adulter: fas-
tus est Esau vir gnar? venandi. Lasciuus
et homo agricola. Jacob autē vir simplex
et habitabat in tabernaculis. Gen. xrv. et
dicit de? x. alach. f. Jacob dixerit: Esau
odio hūi. Quia est puritas de cōsuetudine
Ita est ratio quare placeat. Offerit xpo
ioannem. Puritas em conscientie est qd
vir et ppter seruant sibi mutua fidelitatez
et modum. et. De aliis autē qd non sunt
de matrimonio: non curare de illo actū
mōdū. Tales diligitur a xpo ex puri-
tate conscientie. Nō est: xps est in domo
sua: que domus sum? nos. ad Heb. iiii. In
fidelis autē est domus fidelis. Itē qd
pñatur et exortatur: vt diabolus ei clat.
Itē cauedū est ab immundiciis. Itē dicit
bāp xps deo pñ per os David. Dñe dñe
ri decorem domi tue. f. psona xpianae: lo-
cū habitatiōis glie tue. ps. xrv. Nota dif-
ferentia inter domū et locum habitatiō-
nis ei dicit. Dñe dñe decore domi tue:
et locum habitatiōis glorie tue: f. si
pñchit: nō cogitando nec desiderando is
mundiciis. Ideo pñer. xrv. Qui diligit
cordis immundiciā propter gratiam la-
bion suorum: habebit amica reges. Et
est et lagitas mīe. Cū em psona est libe-
ratis in elemosinis bandis vel de spūa
libra vel de temporalibus. Elemosine
spūales sunt bone doctrine: predicatoris
nos. et. tunc dāt pñdū gladius de pane
celesti. Idem aliquid. Fratres semp p-
tunt et nūqz faciūt elemosinā: immo de
cibo scientie parato in coquina spūali
dant elemosinā pauperibz ignorātibz
et. Itē redimūt captivos qd predicator
cū thesauro sapientie redimūt animas d
captiuitate diaboli. Itē induunt nudos
vīstibus. Itē cōsolant tristes ad pōiti-
onem pñocando. Itē de illis qd faciūt ele-
mosinas corporales: tales diligit a deo.
Itē si vos habetis plures agros: et
est qd plus diligitis et seminario campum

qui abundanter reddidit fructus. **30** dñs **30** h
psa et seminat: plene vite hunc sunt
agri: dñe sunt semina dei. **31** eñ ses
minat abundanter dñs vobis libere: et
vos redditis vñ denarium fractum vel
et sed de illorum magnum fructus: ecce
mofna. **32** dñs deus in isto agro vos
lo seminare: qz bar abundanter. **33** larem
datorum diligat deus. Potens est aut de
oem gram abundare facere in vobis: vt in
cibus semp oem sufficientia bñtes abis
desse in omne op bonu sicut scriptu est
Dispersit dedit pauperibus: in ista est
manet in scim seculi. **34** **35** Item dñ
ps. **36** Item dñm et veritate diligat deus
Septia. est vñtas de cōcordia. Quando
est in b omo vir et proz concordant: proz
vero obedit viro fm desit: et vir non despi
cit eam: sed concorditer viuunt. **37** Item in
in communitate: qñ maiorca non odinut
nec despicunt innotes: nec diuites pau
peres: tales diliguntur a deo. **38** huius
est: quilibet plus diligit domū ppriā q
alienam. **39** Item de loc est vbi est pax
et concordia. factus est in pace loc: eius
ps. **40** p. et oppositū vbi sunt diuities
et guerre et diaboli et locus demonū.
Dicatur miraculum qñ **41** in ista bñ
francisci de ciuitate assisi diuisi: et cu
semel in duas pres essent diuisi volentes
se interficere: bñs franciscus habuit p
revelationē qz demones faciebant illam
cōmotionem totam: et eleuatio oculis vi
dit infinitos demones supra ciuitate: q
mouebant cor dñ gentis et qñs expulsi
bñs franciscus: et statim secuta est in
ter eos pax. **42** Item est in pace loc: eius. **43**
ps. **44** Item habet: de pacis et dilectio
nis erit vobis cum. **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100**

In octava Innocentium. Sermo.
Accipe puerum
et infem et: et fuge. Matt. 2.
Pro declaratione huius xbi
et introductione materie res
cordat de vno notabili sbo bñ. Gregoriū
dicit qz ad informādū hoies in virtuti
bus plne pñciū ēreola. f. opa vñsa qz
hum. **1** **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100**

3 **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100**

1 **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100**

1 **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100**

1 **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100**

sciendo. Statim ioseph stravit asinam: et
vao nico et oia dicens. Ipsi vos q libe
ratis dauid et tres pueros de camlo: nunc
adunato me mrem vram et ioseph. Equi
tanti vgo cu puero et recessit de domo.
Cogitate qd fuit de periculo mortis ma
rime de regis: quanta timore et pauore
bat. Et si vgo senescit aliquos discur
retes. Penitentiam cu erbat: statim vides
bat sibi q esset herodes. Cu aut fuerat
extra ciuitate: vgo maria gemit a ioseph
an dixerat sibi angelus quo frater. Rndit q
sic in egyptu. Virgo maria tuc valde ti
muit singulariter ppter tristia: i singulis
data est sibi solatio a deo. Prio timuit
ghiderado crudelitatem egyptiorum ad pue
ros hebrcorum: mittit Exo. j. pater quod
occiderat oia pueros iudeorum. Hoc scias
vgo: cogitate quo dicebat. Vne q moy
sen liberasti ab illo pculo: liberate ma
tre cu filio: q arbor inclinando se ad vfr
ginez in via a fons de radice scaturiens
significauit sibi egyptios obsecuturos eo
eode. Hoc intelligit vgo maria fuit co
solata. Et tunc fuit completa pphetia da
uid in psona vginis dicens. Pops quez
no cognoui sermum mihi ps. xvij. Moras
litter. Ardo ostendit nobis quo debeam
salutare vginem inclinando: q regina: reue
retur corde cogitando quo est in cathedra
glie ad dexteram sibi p nobis aduocato:
et sic scaturiet fons lacrymarum. Et scdo
timebat ghiderado eorum carnalitate. Erat
en valde luxuriosi et habebant viros tur
pes: et hebrei erat valde pulchre. Qd cus
stodea pastoru habebant mandatu a re
ge vt ei alij pulchra mulier veniret duce
ret ea ad regem. Dicit hystoria de Sara
virore Abdae Sen. ru. hoc totum scilicet
virgo maria cogitare si habebat rñem
timoris: cu nunq fuit pulchrior: sed dis
cebat. Nos dne q liberasti sarā et dicit
q custodea viderat ea admirantes de tā
pulchritudine: eorum corda mutabatur
in deuotione exhibendo sibi magnā reue
rentiā. ytero. di. Aspectus vginis fugabat
a fectis libidinibus. S3 ppter regis mada
tū iuerat excusare se regi quo vna pul
chra mulier venerat et. Cogitate q rex
misit p ea: si mutatis cordis? et. Cogita
to ego q rex ipsemet voluit videre eam
quā honorauit offerens se sibi: pcepta ne

aliquo sibi displiceret in aliquo. De hoc
habet pphetia in psona vginis. Ego qñ vi
no fructificam iustitiam odoris: flores
mei fructus honoris et honestatis. Eccli.
xliij. Nota hic vnde flos vinee: qd
cū naturales q tractat d pphetiam? re
rū: qd bestie venenose et serpentes vitat flo
res vinearum. Serpentes et alia venenata
sunt psona luxuriose in qbus virgo mar
ia fugauit motus carnalis p tunc. Id dr.
Ego quasi vitis fructificam et. Moras
cogitando luxuria et pctā notoria in omni
loco: sed fugant vbi est inuocatio virgi
nis marie. Ideo dicitur. Transite ad me
pēs q cōcupiscitis me. Tertio timor vir
ginis fuit consideratio egyptiorum. Inideli
tate: q erat pessimi idololatre. Nota hic
fin magistru hystoriarum quo ad vaticiniū
hieremite eos d idololatras repēditis
fecerūt imaginē puellę puerū gestantis
quā fecerit adorabāt. Et ingredite deo
minio egypti omnia idola corruerūt.
Et fuit cōpleta pphetia Esa. Onus egypti.
Ecce dñs ascendet sup nubē leuē: et ingre
diē egyptū: et mouebuntur simulachra
egypti a facie ei. Esa. xlv. Rubec est cas
ro seu ppi humanitas. Que est vita nra:
vapor ad modicū parco: et deiceps exter
minabit. Jac. iij. Dñs em ascendit sup
nubem: q ipse regebat humanitatem leuē
q sine opere peccati. Cu aut vgo intras
set p pma ciuitate egypti quod dicit helio
polis: inuenit gētes plorantes: quia simu
lachra ceciderant et cōfracta fuerūt. Et
interrogabāt virginē vnde veniret: que
respondit q de terra pmissiōis. Dice
bant ei scitis vos: q virgo peperit: q ta
le signū fuerat eis datū a hieremia: qd
quādo illa virgo pareret simulachra cor
ruerūt. Credo q virgo voluit videre illā
imaginē puellę et dices q nō adoraret
eam: sed deū in imagine representatū. Et
quollis cōsolatio fuit ista vginis marie: et
poterat dicere. Scdm multitudine volo
rum meorum in corde meo solatio deo tue
lectificauit alaz meū. O si cognouissent
eaz. Moras hic p rusticis ne credant se
adorare imagines: sū p m. Dominū deū
tūū adorabō: illi soli seruiēs. Mat. xij.
Quātrā ad terrā quo ista fuga fuit reuo
cata finaliter sine tēporaliter dicit enā
gellum. Et erat ibi vltimū obitu heros

dis. s. per septē annos s3 magistru hysto
riarū. Defuncto aut herode ecce angelus
dñi apparuit in somnis. Ioseph in egypto
di. Surge accipe puerū et matrē ei: et pas
de in terram israel: defuncti sunt em qui
querēbat alaz pueri vsq in finē. No. hic
duas qñes. Cu virgo fuisset quasi exul
in egypto p septē annos: de quo vides
bat: q ioseph erat iam senex et non pote
rat laborare. Rñdeco virgo maria de
manibus cōfuit: sicut: reuertit: prouide
bat sibi: illor ioseph. Dicit quo per si
lū mitteret capitiā vel camiliā ad do
mū cuius erat. Angeli pndissent sibi: s3
noluit. Ad hoc ppeit iste est tertius. Cō
siderauit senitis domus sue s3 pauper
tatis et humilitatis: et pauē octioia non co
medit. Proverb. xlv. Moras mulieres
habēt hic exēplum et doctrinā: q multē
cōsentiant peccato et p superbia. Nun
quid habetis manūs et. Ideo apostolus
Rogamus aut vos fratres vt abūdetis
magis et operam dētis vt quieti sitis: et
vt vestrum negotiū agatis: et operemini
manibus vestris: sicut precepimus vobis
et vt honeste ambulatis ad eos qui foris
sunt: et nullū aliqd desideretis. i. ad Thes
s. iij. No. q regula est iustitiae: q vbi
cunq dicit papa precipim: obligat sub
pena peccati mortalis: non aut cū dicit
mandamus. Secunda questio est: quare
christus voluit stare septē annis in egypto
nec plus nec minus: q quicquid fa
ciebat rñs erat mysterium. Responsio q
triplici de causa.

Prima analogica.
Secunda allegorica.
Tertia tropologica.
Propter quam rationē filius dei vgo
et ioseph fuerūt in egypto septē annis cor
poraliter: sed quātū ad animas erant in
terra pmissiōis. Et post septē annos
angelus apparuit ioseph: et dixerunt ad
terram pmissiōis. In quo innuitur
post septē etates ibimus ad terrā pro
missiōis s3 gloriā in qua nunc sumus so
lū anime sanctorum. Sed post septē an
nos: id est septē etates simul corpora euz
animabus. De hoc Osee. ij. Sicut manē
transiit pstrā rex israel: q puer israel
dilecti euz et egypto vocati sūti meum.
Locuerunt eos: sic abierūt a facie eoz.

2c. Secda allegorica. Egyptus significans
tenebras signat q sicut rñs septē annis
fuit in egypto: et post angelus apparuit
et reuerfus est in terrā pmissiōis. S3
peccator: et septē annis id est q septē pec
catis sunt in egypto. i. in tenebris pecca
torū. Supbia en vna tenebra: q non v
dent periculū in quo sunt: et sic de alijs.
Autostas. Nescierūt neq intellexerūt
in tenebris ambulāt. ps. lxxj. Et loquū
de peccatorib. Sed reuertunt ad terrā
israel. i. lucis quando venit angelus. i. cō
triti cordis de peccatis. Tertia est tro
pologica. Conclusio est sanctorum docto
rum q pro quolibet peccato mortali qd
obligat deo in septē annis de peniten
tia in hoc mundo: vel restat in purgato
rio. Ratio: q in quolibet peccato mortali
hāc cōtra septē dona a spū sancti. Sed
qualitas penitentie est arduior. Ideo
rñs voluit stare septē annis in egypto. i.
angustiā ostendēs q septē annis conue
nit stare in angustia penitentie: et post hos
homo est liber a penis. Cum cōpieri fue
rint septē anni: dimittat vnusquisq frat
res suum hebreum. i. penitentem cui v
ditus est ei. i. diabolo a peccatis. ytere.
xviiij. Transiit peccator de culpa ad gra
tiam per penitentiam.

De scđo antonio cōfessore. Sermo.
Ertamē forte
dedit illi vt vinceret. Sap. i.
Tota solennitas et officium
et reuerentia dicit ei illi beati
amici dei Antonij confessoris: ita etiam
erit et nro. Salutē vgo maria et
pro declaratione huius pbe dicit introit
duciōe materie sciendū q est scriptura
litteralis et enā hoc declarat experientia
sensualis: q pñs vita nō est nisi capno
peli: et quātū ad corpus: quātū ad ani
mā. Primo quātū ad corpus: q homo
hartin natus a die nascit atq vsq ad fi
nem est in pñs: q quatuor qualitates
infra corpus cōtinue bellantis: color cū
frigiditate: et siccitas cum humiditate:
quonq interficiant hōiem semp bellāt
corumpendo: alterādo: minuedo: et con
tradiendo adinuicē: et sic teneret i vtero
quatuor serpentes inter se bellantes mor
dētes et. Ita potestis cogitare de qmōz
id id id id

qualitas intra corpus humanum. Item
de extra corpus est in prelio: in merita in
doli: in rigor: in periculis: in amicitia: pau-
peratibus: in iusticiis: et ceteris. Et est in primo ad
inimicis vel linguis vel manibus operemur
in q. d. d. de his p. hoc corpus facit vnu
plasma dicitur. et scire mer de q. qui con-
stant me h. hoc q. ad preliu cu p.
finito. tota die impugnans tribulavit me
C. d. d. c. a. u. r. u. t. me inimici mei scz q. noz
qualitates elem. tota die q. multi
bellates aduersum me. q. u. ad inferias
p. l. v. Scdo quantum a. a. clam qd est pre-
liu periculosius: q. oia est melior corpe
f. ad preliu potestis intelligere per ra-
lem sicut dicit: ac si in isto capo esset vna
domicella nobilis et delicata et impugna-
retur a tribus militibus armatis. Quo-
ru vnu venit ante cum ense euaginato:
alius a dextris cum baculo et sagittis: et
alius a sinistris cum lancea: ipsa sit in
mira ad parietem. Bene talis domicella ef-
fet in magno prelio et periculo gubet ef-
fet q. euaderet: q. nullu habet defen-
sionem nisi parietes vbi sustinetur. Ita est
de oia cuiuslibet nostris: que est domicel-
la nobilis: q. nullu habet patre nisi deus
qui ed ereunt ad imaginem suam: sicut in
nra ad parietem. et ad parietem. f. fide xpi-
na: q. sicut paries sustinet et l. p. d. v. s. u. z
ita h. d. xpiana est appodiatum xpiani.
It. fides est de his que homo no videt.
It. d. apostolus dissimiles fide dicit. Est
en fides substantia sperandaru reru.
Ecce fundamentum. Argumetu non ap-
parentia scz de his que no vident. ad be-
re. f. ad istum parietem armat oia xpi-
na: q. oia ista capta esset mortua et destruc-
ta. Et impugnat a tribus militibus. An-
te venit mundus ense euaginato. scilicet ne
gocio curio suspensio inuultus et ceteris. Et de
p. tris aut caro cu sagittis malaru inclina-
tionu lurrat. et. Et sinistris aut diabolus
cu lancea tentationu diuersarum rerum.
de istis militibus dicit petrus ap. l. v. Mi-
tant aduersus quam. f. p. et. u. Et propter
hoc dicit Job. 20. Multa est scz quantum ad
alia: q. vbi nos habemus militiam: alia tras-
lario antea h. z. f. s. t. o. i. s. t. e. que respicit
animas: vita holo sup terram. Et sicut dies
mercedis: dies est. Job. vii. Qui si fidelis
laborat meretur salarium: alio penam. Ita

de nobis si fidelis militiam no frangendo
dei precepta habemus coronam. Si at vt con-
ardus ho sit victus: captiuus in inferno.
Ergo bi est veru q. tota vita nra est pre-
liu quantum ad corpus et quantum ad animam.
In isto prelio de dedit gratias beato an-
tonio vt vinceret. Ita thema dicit. Certa-
men forte et. d. d. o. scz dedit illi scz beato
antonio vt vinceret. Ad p. r. e. i. c. a. m. q. d. o.
beatus antonius habuit prelium: et quo
habuit vt gloriam. C. i. c. i. t. e. n. i. m.

Primo mundus: qui venit ab ante cu
gladio euaginato.

Secdo carne: que venit a dextris cum
baculo extensa.

Tertio diabolus: qui venit a sinistris.
cum lancea vibrata.

It. d. d. i. c. i. t. t. h. e. m. a. C. e. r. t. a. m. e. f. o. r. t. e. d. e. d. i. t.
et. Dico primo q. b. r. a. s. a. n. t. o. n. i. u. s. h. a. b. u. i. t.
preliu cu mudo: q. uenit ab ante cu ense
euaginato. Dicit q. u. p. u. e. r. f. u. i. t. n. u. t. r. i. t. u. s.
a parentibus et timeret deum: ne iuraret: ne
diceret: ne d. d. a. c. i. e. r. a. t. f. o. r. u. s. v. e. r. e. d. i. c. i. t. u. r.
et dicit litteras: d. b. a. t. c. u. p. a. r. e. n. t. i. b. u. s. t. e. m. p.
a. r. e. d. e. m. i. s. s. a. s. p. e. r. m. o. n. e. s. p. i. n. d. a. l. g. e. r. i. s.
et f. d. e. a. l. i. s. p. a. r. t. e. s. e. i. u. s. o. b. i. e. r. u. t. i. p. e.
erat quasi viginti annos: remansit heres
multas possessiones: redditus et cuiusda
magi olivari. C. u. s. m. u. d. u. s. i. n. c. e. p. i. t. p. u.
gnare et cu d. d. e. o. i. m. a. g. i. n. a. t. i. o. n. i. m. m. o. d. o.
mundi. Annot tu es in d. d. s. dom? et d. i. z.
u. i. t. a. r. u. et. p. o. t. e. s. d. u. c. e. r. e. v. r. o. t. e. r. e. r. i. d. e.
maioribus ciuitatis et in regimine et. Et
si vis mutare decem p. d. n. o. d. i. c. i. t. p. o. t. e. r. i. s.
valde d. i. t. a. r. i. t. u. r. m. u. t. a. r. e. s. u. p. p. o. s. s. e. s. s. i. d. e. s.
et interis recipere fructus vel emere minoris
p. parata pecunia et vel vendere plura
r. o. n. e. e. x. p. e. c. t. a. t. i. o. n. i. s. et. Ecce tetationem
mundi. Sed cu beatus antonius fuisset
assuetus audire missam et sermones: q. z.
tales raro faciunt malu suu: d. d. u. s. e. m. e. l. a. u.
d. i. r. e. t. m. i. s. s. a. m. a. u. d. i. r. e. t. c. o. s. t. i. t. u. m. e. n. g. e. l. i. a.
S. i. v. i. s. p. e. r. f. e. c. t. e. s. s. e. v. a. d. e. v. e. n. d. e. o. i. a. q. u. e.
h. a. b. e. s. et. d. a. p. a. u. p. e. r. i. t. u. s. h. a. b. e. b. i. s. t. h. e. s.
saurum in celos: uenit seque me. Matt.
f. r. i. c. O. d. i. r. i. t. b. e. a. t. a. n. t. o. n. i. u. s. h. a. b. e. o. m. o. d. o.
scutu cu isto potero me cooperire ab i. r. i.
b. u. s. m. u. d. i. et. d. i. t. a. t. u. r. q. u. o. m. o. d. o. s. t. a. t. i. m.
post missam dedit bona sua ad vendendu
seruitutibus. C. u. i. b. u. s. v. e. n. d. i. t. u. s. p. e. c. u. n. i. a.
distribuit in p. r. i. o. c. a. n. s. i. o. n. e. p. e. r. s. o. n. i. s. p. a. u.
peribus. hoc facto secutus est xpm in vi-

sa sp. h. a. l. i. t. i. s. m. u. d. u. s. i. n. t. a. d. d. e. s. e. r. t. u.
et sic euasit a primo actu mundi. f. p. e. n. i. t. e. n. d. o.
sup ea. Sed iteru mudus inuasit eum: q.
aliquos h. o. n. o. p. o. t. p. e. u. t. e. r. e. i. n. i. m. i. s.
cuius ad caput ducit gladiu p. t. r. a. n. s. i. e. r. u. m.
et. ita voluit facere mundus. b. antonio:
q. n. e. s. t. i. n. d. e. s. e. r. t. o. et in sua paupertate
seruiret deo: ecce q. mundus p. t. r. a. n. s. u. e. r.
sunt et a latere percussit d. d. e. o. s. i. m. a. g. i. n. a. t. i. o. n. i.
modo antoni tu es in deserto. Nunquid
bonu fuisset referuare tibi aliqd de quo
fecisses vna cella altare: orationis: lectulu
tabulam: h. m. o. i. t. C. u. i. s. i. c. c. o. g. i. t. a. d. i. n. c. e.
deret p. d. e. s. e. r. t. u. i. n. u. e. n. i. t. o. n. i. a. m. p. l. a. t. a. a. r. g. e.
t. a. p. u. l. c. h. a. z. C. o. g. i. t. a. t. e. q. u. o. s. t. a. t. i. m. s. e. n. s. u. a.
l. i. t. a. s. d. i. c. i. t. A. n. t. o. n. i. d. e. h. o. c. p. o. t. e. r. i. s. f. a. c. e. r. e.
cella et. n. o. a. u. d. e. b. a. t. e. a. m. t. a. n. g. e. r. e. e. s. t. a. d.
i. n. t. r. a. s. i. n. t. r. a. s. e. d. i. c. e. b. a. t. Et quo est hoc cu
hic non sit via? et. Ecce quo percussit a late-
re. Sed tunc est remediū. f. r. e. t. r. a. h. e. r. e. p. e.
d. e. m. Et ita fecit beatus antoni: d. i. c. e. n. d. o.
tesus: retrahit se. Et scutela disparuit vt
fuit. Et postuit dicere beatus antonius
E. o. g. a. n. t. f. u. g. i. e. n. s. i. m. a. n. i. i. n. s. o. l. i. t. u. d. i. n. e. h. o.
l. i. u. s. f. i. n. d. e. b. o. n. u. r. e. m. e. d. i. u. n. e. h. o. v. i. n. c. a.
t. u. r. et. Sed iteru mundus voluit sibi da-
re vnu actu iuxta cor. C. u. e. n. s. e. m. e. l. s. t. a. r. e. t.
cella in deserto: dicit mudus imaginatioi.
Antoni tu es hic moris: cui prodes deo?

et te h. o. i. e. m. q. e. s. t. a. n. i. m. a. l. s. o. c. i. a. l. e. p. n. a.
t. u. r. a. m. t. u. f. a. c. i. s. t. e. a. l. i. a. c. o. n. t. r. a. i. l. l. u. d. d. a.
u. i. d. h. o. c. u. z. i. n. h. o. n. o. r. e. e. s. s. e. t. n. o. i. n. t. e. l. l. e. r. i. t.
comparatus est lumentis insipientibus
et sicut factus est illis. p. s. xlvij. Si fuisset
in ciuitate: potuisset multis p. f. i. c. e. r. e. t. r. a.
etando paces: dando p. s. i. l. i. a. c. o. r. r. i. g. e. n. d. o.
et h. m. o. i. v. e. l. a. d. i. n. i. u. s. f. i. c. i. l. i. s. v. n. u. m. o. n. a.
seruū hic p. t. e. z. a. l. i. s. q. u. i. v. e. l. l. e. n. t. f. u. g. e. r. e.
occasionem mundi. Cum sic cogitaret eri-
uit cella: inuenit massam sine p. o. m. u. m.
auri. Statim sensualitas stulta locuta ē.
O antoni de isto auro posses adhuc con-
struere hic monasteriu. Ecce scitu ad cor
vt p. d. e. r. e. t. a. m. o. r. e. p. a. u. p. e. r. i. t. a. s. q. i. n. c. o. r. d. e. c. o.
sistit. Sed beatus antonius induit se de
vna pantera. f. v. n. a. a. u. t. o. r. i. t. a. t. e. s. c. r. i. p. t. u. r. e.
d. i. c. e. s. B. e. a. t. u. s. h. o. m. o. q. u. i. i. n. t. e. t. u. s. e. s. t. i. n. e.
macula: qui post aurum non abiit: nec
sperauit in pecunia et thesauris. Ecclia.
x. f. i. f. o. r. t. e. d. i. c. i. t. i. p. s. e. p. o. s. s. e. t. e. s. s. e. t. e. n. t. a. t. i. o.
et dicit signando se ictus: aurū euasit
vt sumus. Ecce quo beatus antonius vi-

cit p. m. i. s. t. i. t. e. f. m. u. n. d. u. s. e. s. t. d. e. l. l. a. n. t. e. m.
I. d. e. o. t. h. e. m. a. d. i. c. i. t. C. e. r. t. a. m. e. n. f. o. r. t. e. d. e. d. i. t.
i. l. l. i. d. o. a. l. i. i. s. i. s. t. e. m. u. d. u. s. t. r. i. p. l. i. c. i. t. i. c. t. u. d. e. l. l. a.
l. a. n. a. m. u. l. t. o. s. i. n. t. e. r. f. i. c. i. t. q. u. i. n. e. c. i. s. s. i. t. s. e. d. e. s. e.
dere: nec ab ictu se munire. p. m. i. s. t. o. a. d. c. o.
p. u. t. s. u. p. e. r. i. p. u. l. n. e. r. a. t. l. a. n. c. o. s. e. o. s. i. c. t. i. n. a. n. o.
ad vltimas: furta: rapinas: culumias et
h. m. o. i. d. i. c. a. t. h. o. c. s. u. r. t. a. a. u. d. i. e. n. t. i. u. m. q. u. a.
l. i. t. a. t. e. s. i. d. m. o. d. e. r. n. i. s. r. e. p. o. s. i. t. u. s. et. q. u. o. i.
i. n. t. e. r. f. i. c. i. u. n. t. i. s. t. o. v. u. l. n. e. r. e. S. c. d. o. p. t. r. a. n. i. e. r.
sum mudus vulnerat religiosos q. p. p. a. u.
p. e. r. t. o. r. e. m. e. u. a. g. e. l. i. c. a. m. v. e. l. o. p. l. i. c. a. m. e. u. a. s. e.
r. u. t. a. b. i. c. t. u. s. u. p. e. r. i. o. r. i. t. a. d. c. o. p. u. t. s. e. d. p. r. e.
t. r. a. n. s. u. e. r. s. u. m. n. e. m. e. r. i. t. o. r. i. e. p. o. s. s. i. n. t. a. d. p. a.
r. a. d. i. u. m. a. m. b. u. l. a. r. e. p. p. p. i. e. t. a. t. e. m. i. c. o. g. r. o.
g. a. n. d. o. b. o. n. a. d. i. m. i. t. t. a. s. et. T. e. r. t. i. o. d. e. d. a. g. a.
q. u. a. v. u. l. n. e. r. a. t. et. l. i. e. r. f. i. c. i. t. p. l. a. t. o. s. et. c. u. r. a. t. o. s.
q. z. i. p. s. a. l. l. a. s. a. c. t. a. q. u. e. h. a. b. e. n. t. m. i. n. i. s. t. r. a. r. e.
p. p. t. e. r. h. o. n. o. r. e. m. d. e. i. f. a. l. s. a. t. i. o. n. e. m. a. l. i. a. z.
m. o. d. o. t. a. m. n. o. n. s. i. c. n. i. s. i. r. a. t. i. o. n. e. p. e. c. u. n. i. e.
o. m. n. i. a. s. a. c. r. a. m. e. n. t. a. v. e. n. d. u. n. t. a. l. i. q. u. o. m. o. d. o.
A. l. i. i. e. t. i. a. n. e. h. a. b. e. a. n. t. s. o. l. u. n. e. t. a. u. d. e. s. i. m.
p. o. s. i. t. i. o. n. e. s. i. h. m. o. i. i. n. r. a. f. a. c. i. u. n. t. f. a. l. s. a. s. u. s.
r. o. m. e. n. t. a. r. o. l. e. s. o. c. c. i. d. u. n. t. p. d. u. g. a. m. s. e. r. i. e. d.
d. o. p. r. o. p. t. e. r. h. o. c. x. p. o. a. u. s. a. n. d. o. n. o. s. d. i. c. e. s.
b. a. t. C. a. n. e. t. e. a. d. q. u. a. r. i. c. a. f. o. a. b. a. l. o. s. e. z.
h. i. o. t. r. i. b. u. s. m. o. d. i. s. z. a. n. a. r. i. c. i. a. m. l. a. t. e. r. d. i.
p. p. i. e. t. a. t. e. m. r. e. l. i. g. i. o. s. i. o. r. u. m. z. s. y. m. o. n. i. a. e. l. e.
r. i. c. o. p. q. z. n. o. i. n. a. b. u. d. a. n. t. i. a. c. u. i. u. s. q. u. i. t. a. e. s.
e. s. t. e. x. h. i. o. q. p. o. s. s. i. d. e. t. z. n. u. d. i. c. o. s. e. c. d. o.
q. v. i. c. i. t. c. a. r. n. e. m. C. a. r. o. e. n. i. b. e. l. l. a. t. c. u. m. i. a. z.
g. i. s. t. i. s. a. c. u. t. i. s. s. i. n. e. i. n. t. o. p. i. c. a. t. i. s. f. i. n. c. l. i. n. a. d. o.
i. n. c. i. t. a. n. d. o. z. m. o. t. u. s. v. a. r. i. o. s. l. u. x. u. r. i. e. m. i. n. i. s.
s. t. r. a. n. t. o. r. i. n. i. s. i. h. o. m. o. s. c. i. a. t. s. e. d. e. s. e. n. d. e. r. e.
i. n. t. e. r. f. i. c. i. u. n. t. S. e. d. i. n. i. s. t. o. p. r. e. l. i. o. b. e. a. r. u. s. a. n.
t. o. n. i. u. s. s. e. i. u. i. t. s. e. m. i. r. a. b. i. l. i. t. e. r. d. e. f. e. n. d. e. r. e.
C. u. e. n. s. e. s. t. i. n. d. e. s. e. r. t. o. et. i. c. t. i. s. s. e. t. p. m. i. m. i.
l. i. t. a. m. f. m. o. d. u. m. e. r. t. a. u. d. i. e. n. t. i. s. i. s. t. e. s. m. i.
l. e. o. s. e. z. c. o. r. p. u. s. c. a. r. n. a. l. e. i. n. c. e. p. i. t. i. p. s. u. m. i. n.
p. u. g. n. a. r. e. q. u. i. a. e. r. a. t. i. n. f. l. o. r. e. i. n. e. n. t. i. a. n. t. i. a.
Et s. i. m. q. u. o. d. p. r. e. l. i. e. p. o. n. i. t. A. l. i. b. a. n. a. s. i. m. o.
q. u. i. s. u. a. m. l. e. g. e. n. d. a. m. c. o. m. p. o. s. i. t. i. c. a. r. o. d. i.
n. e. s. i. m. o. d. e. i. p. s. u. m. i. m. p. u. g. n. a. n. t. i. m. o. d. o. v. i. s.
g. i. l. a. n. d. o. p. a. n. d. o. m. o. t. u. s. c. o. g. i. t. a. t. i. o. n. e. s. et.
M. o. d. o. d. o. r. m. i. e. n. d. o. i. n. s. o. m. n. i. s. q. e. r. a. t. e. n. i. m.
m. u. l. l. i. e. r. i. b. u. s. et. Et q. u. o. l. l. o. s. a. g. i. t. a. t. e. s. i. s. t. a.
p. e. r. s. o. n. e. s. p. i. r. i. t. u. a. l. i. t. a. t. i. q. u. i. a. p. e. r. s. o. n. a. c. a. r. n. a.
l. i. b. u. s. n. o. n. d. i. s. p. i. c. i. e. n. t. t. o. l. i. a. s. o. m. n. i. a. s. s. u. e.
m. o. t. u. s. O. d. i. c. i. t. b. e. a. t. u. s. a. n. t. o. n. i. u. s. E. g. o. i. n.
d. i. g. e. o. m. e. d. i. c. i. n. a. Q. u. i. e. n. i. m. v. i. s. i. t. e. n. t. a. r. i. a.
v. u. l. n. e. r. e. f. a. g. i. t. e. p. o. t. e. r. e. r. e. p. e. l. l. e. r. e. f. a. g. i. t. e.
t. a. m. d. e. c. i. n. d. a. p. p. o. n. e. r. e. t. h. e. r. i. o. r. a. z. p. r. o. r. e. s.

figura natiua ea filius tuus: et medita-
beris sedes in domo tua: abundas in ite-
nere dormies: ergo cōfingens ligabis ea
quasi signū in manu tua. Id dicit quasi
signū. In quo ostendit doctrina gratiosa
bri sebastianū. Non intelligatur qd p̄dica-
ret i cathedra: sed dabat bonas doctrinas
sicut tenet facere q̄tibz boni xpian⁹ p̄icu-
lorū in dūcēdo v̄l corrigēdo. Dicit qd
in illo tpe ab impatorib⁹ fuit facta maxi-
ma p̄secutio xpianorū: et xpianis: intin qd
sebastian⁹ cū matre occultabat se esse
xpianū: tūc tēdēdū vt posset xpianos
in carcerib⁹ visitare et ad cōfessā glare
ne deficeret in fide: et de cōfirmabat do-
ctrinā suā miraculo. Dicit hic miracu-
lū de illo magno dño in dēli firmo qd au-
ditis famā: et miraculū bri sebastiāi voca-
uit et dices et rogus est qd ip̄s curaret sis-
cut curant talēzale: Rndit qd erat me-
dic⁹ nec faciebat intracula nisi fm holm
deuotionē. Si ergo habes deuotionem
ad xpm p̄cedo idola a domo tua: xpo
dabit tibi sanitatem. Qui statim p̄cetit
ola idola et in xpm credidit: curat⁹ fuit
Ecce testimoniū qd deus dedit doctrinē
sue. Morat⁹ nota hic qd ille qd vult habere
sanitē in domo sua vel p̄sona non dē
sustinere idola. Fortis glia vel putanas
vel indū tarillorū vbi negat⁹ deus: qd est
mat⁹ p̄ctm in xpiano qd idololatria i infideli-
bus: de illis. Ideo de hīs modicum enu-
rat de⁹: s; de xpiano siue de xpianis: p̄o-
q̄bus tot fecit: reputat sibi grāe factas
et his inuirt. Ideo foras p̄ciet hīs
idola vt possint dicere. Non est idoli in
iacob: nec videt simulachrū isrl. Hume-
ri. xii. Dicit cū semel beat⁹ sebastianus
fret p̄ romā et videret duos honorabiles
cines romē: marcellianū et marci fratres
carnales: et xpianos in tormētis positos
vt videlicet abnegarent fides vel mores:
rent: ad qd venerūt vxores nobiles et fi-
lii sctes xparētes: amict⁹ vt alios illosū
emollirent. Cum ita inuēssent defecere:
ita vt fide vellent negare. Tūc o dixit bea-
tus sebastianus. Modo opz vt mēsm
manifestet: et in mediū se obiciens dixit.
O fortissimi milites o dūm p̄li bellato-
res p̄ntis sntem p̄ntis ad palmā
et nūc p̄ misera blādimenta coronas des-
ponis sempiternas: Dicit hic quōbtis

sebastian⁹ confortant eos: et hoc non so-
lū ip̄s sed etiā vxores eorū: hūparētes et
amict⁹ eorū oēs fuerūt martyres effecti.
Id de eo possum⁹ dicere. p̄fectio tua
doctrina tua a viro serū tuo quē p̄basta
in tēratione. Dicit. xxi. S; hodie alia
doctrina p̄dicat⁹: p̄ticulariter docet de
fortissimis et vanitatis: et. Quātū ad
tertū notatur passio dolorosa: qd fas
gittāno dē bodardam qd statim occidit:
sed sagittā qd maiorē dolorē infigit: qd
positus est quasi p̄ signo inter alias mar-
tyrum moles: et ita fuit magis dolorosa
Id Job volens ostendere suos dolores dē
xit. Verba mea dolore sunt plena: qd sa-
gitte dñi in me sunt: quoz idignatio ebi-
bit spm meū. Job. vi. ad p̄tictam dicit
et⁹ martyriū. Postq̄ confortant illos: dē
cū fuit impator qd erat xpianus: effect⁹.
Qui impator furiund⁹ vocauit brm se-
bastianū dices. Dicit de te qd xpian⁹ es
Cui respondit. Ita est et volo esse. Cui im-
perator ait. Opditorecepisti me. Rndit
brm sebastian⁹. Dicit qd ego facim si-
delis iesu xpo et vobis p̄ quo otant sem-
per: sed ex p̄ctis vestris cū indignuerit
xps audiat orationes meas. Tūc cogita-
uit imperator quō posset maiores penā
sibi infigere: p̄cepit ipsum affligitari:
p̄mittens sibi remissionem si bellet xpm
abnegare. Dicit practica de affligitis
fion et in quōlibz icu dicebat iesus. et dē
cit hystoria qd fecit eū quasi hereticū in
pleri sagittis ita vt mortu⁹ ab oib⁹ repu-
taret. De nocte autē de quos xpianū volen-
tes eū sepelire ipsi p̄pū inuenerūt: et se-
crete portauerūt eū ad quādam domū. Mi-
catur de magno ei⁹ dolore in extrahens
do sagittas a mulierib⁹: et ponebant vna
suentum in vulnerib⁹ in noie iesu xpi: et
curat⁹ fuit. xpo cogitate qd dicebat sibi
a xpianis qd fugeret. Respondit. Et quas
his miles essem si fugerē: Et nūquid xpo
obūā venit crucifixorib⁹ dicens. Quem
queritis. Ergo bene poterat dicere: qm
sagittae tuae: qd xpo eas recepit: infixe
sunt mihz confirmasti sup me manum
tuā. ps. xxi. Deinde cū doctetian⁹ et
maximian⁹ irent adorare idola: fuit eis
obūā. Cūb⁹ admirātib⁹ de eo dicit eis.
Deus suscitauit meret. repēdā vestra
maiestā. Tūc p̄cepto impatoris fuit

gat⁹ in hipodromo. i. stabulo coronam
martyrii suscepit vel accepit. Tūc de eo
ps. vi. illud. Brm vir qd sustinet senten-
tiam: qm qd pbat⁹ fuerit accipiet corō-
nā vite. Jaco. i. Adualiter si volumus co-
ronā glorie obtinere: opz hic nos sagit-
tari et sustinere. Hic incipientes deuote
vivere: sagittant et sustinant. Tūc ap̄ls.
Oēs qd pie volunt vivere in xpo iesu p̄-
cutionem patient. T. i. mo. iii. Dicitur
de quolibet statu. Statim em sagittant
irritationib⁹ et detractionib⁹ malorū: mul-
ti timēt istas sagittas: intin qd nō audēt
incipere: sed nō sunt timende: qd debiles
sunt. Tūc dicit dāuid. Sagitte p̄milon:
facte sunt plage corū. ps. lxxv. Dicit de
balis puerorū sagittatib⁹ muscas et.
Sed sagittant p̄mo a diabolo per vas-
rias tēstades: fecus de illis qd vniunt in
solatib⁹. Tūc dicit. Eos tentare negli-
git quos quieto iure se possidere sentit.
Tertio a carne p̄ infirmitates et dolores
sed p̄ multas tribulationes oportet nos
intrare in regnū dei. Act. xxi.

De sancta Agnete virgine. Sermo.

Ilaudabo te

deū saluatorem meum. Ecce
sia. i. hoc sekm beate agne
tis positus est inter duos mar-
tyres. i. beatum sebastianum: et beatū
tinentium: quia optime conuenit vna
rosa alba per virginalem puritatem in-
ter duas rubeas p̄ martyriū acerbitate.
Et de ip̄s erit sermo: et habebim⁹ mul-
tas bonas doctrinas p̄ vite gubernas-
tione. S; p̄mo salutē vgo maria. The-
ma possum⁹ in p̄sona dē agnetis xpo
loquētis de bñficiis receptis sibi regra-
tistis dicit. Collaudabo te deū et. p̄o-
cui⁹ declaratione et materie introductio-
ne sciendū qd in sacra scriptura inueni-
tur due species laudis: vt dicit sanctus
Th. ii. q. xxi. ar. i. scz laus mentalis: et
laus vocalis. Laus em mentalis est qm
homo actualiter siue mētaliter cogitat
gras et beneficia a deo recepta cū cordis
affectione cogitando. Quot gras fecit
mihz de⁹. p̄mo: qm me creauit creatus
rā rōnalē ad imaginē et similitudinē suam:
eū potuisset me fecisse lapidē: vt lignū
eial brutū: ergo o dñe et tū teneo vobis.

Item qd de xpianis et inter xpianos fecit
me nati: qd in infidelib⁹ et inter infide-
les fuisset nati: etiā fuisset vñari⁹ fuisset
sem infidelis vt ip̄s. Itē qd me redemit.
Voluit em sp̄s p̄li in igno crucis: ne alis
quis sibi credes et obedires suspēdat in
hano inferni. Itē qd ad sanctū baptisimū
me p̄duxit. Quot sunt filii xpianorū: qd
moriuntur sine baptismo. Itē de p̄ctis: qd
ego feci non me statim puni: tūc dicit
ter ad penitentia expectat. Itā gratias
dñe angelis peccatib⁹ nō cōcedis: et
sic de alijs beneficiis. Tūc cogitatio
nib⁹ mētis abiq vocali exp̄ssione deum
laudamus. Et itē sunt laudes mētales
q̄ multū placēt deo. Itā modo sancti an-
geli et beati qd sunt in celo laudant deum
mentaliter. De ita laude dāuid dicit.
Laudate dñm de celo: laudate eū in ex-
cellis. ps. cxviii. Sed laus est vocalis
qm p̄dicta bñficia a deo accepta non so-
lū cōtemplantur mēte: sed etiā p̄ferunt
ore dicēdo. O dñe quot gratias mihz fe-
cistis. p̄mo in creatiōe et. Itā dupli-
ci modo tenemur deū laudare. Ratio: qd
essentia humana in duob⁹ consistit. i. in
aia et corpore: qd non est homo dissinctus
sue diuinitas: tūc cōpositū factū homi-
nem. scz aia et corpus: deo tenemur ad du-
plicē laudē. scz mētalē que est p̄ncipa-
lis: et placet deo: et ad vocalē. p̄mo cor-
pore respondet aie. Sed corpus p̄mo non est
p̄fecta sine scda: nec scda sine p̄mo: quia
corpus sine aia non est hō. Id ap̄ls. Offera-
mus hostiā laudis semp deo. i. fructum
labiorū cōfictū nomini ei⁹. Ad heb.
vlti. Propter plurima ergo dona adiat
na mia recepta dicit beata agnes. Col-
laudabo. i. semp mente vel corde vel ore
laudabo. i. in qualibet specie laudis te
deū saluatorem meum. p̄t̄z thema. Nota
septem dona magna que deus dedit bea-
te agneti: p̄mum est.

Sancta charitas.
Tera fidelitas.
Digna honestas.
Perfecta puritas.
Clara sanctitas.
Plena firmitas.
Alta felicitas.

Ex istis gratiis et bñficiis a deo receptis
dicit beata agnes in themate xpo regi et

De sancta Agnete virgine

Deo saluator suo. Collaudabo te deum
saluatorem meum. **¶** Dico primo quod beata
agneta recepit a christo sancta charitatem.
Charitas enim est amor dei super omnia et
proximi ordinatus. Amor enim dei debet esse in cor-
de christiani sicut oleum in lampade natans super
aquam: etiam mundana despiciens propter
deum. Ista charitatem habuit beata agnes.
Cuius esset puella in civitate rome val-
de nobilis et generosa: recepit tantum amorem
et devotionem ad christum quod sicut crescebat
corpulenter ita etiam crescebat virtualiter
in aia in dei amore. Et ista est optima pro-
positio. Cuius esset duodecim annorum
erat deuotissima in aia et in corpore. Redit
est: quod sicut lucerna cristallina de se est pul-
chra: pulchrior tamen est quando candelam ardens
in ea ponitur. Ita est de persona que est pulchra
corporeis quando ista tenet candelam divine gra-
tie pulchrior efficitur. Cuius autem finem constituit
diuinem antiquorum romanorum puellas nobili-
tes ad discendum artes liberales in certa
schola: iuvenes romani semel voluerunt
videre puellas a schola redeuntes: pos-
tulerunt se iuxta portam schole. Inter quos
erat filius perfecti quod perfectus erat quasi rex: et
secus post imperatorem attendentes pulchritu-
dinem puellarum. Lupo enim liberu vadit ad
eandem. Inter alias autem puellas agnes
fuit iudicata pulchrior. Et tantum filius
perfecti admanit eam quod quasi rabidus ef-
fus est pre amoris magnitudine. Et ut
inclinaret eam ad consentiendum ut esset
uxor sua obtulit iagneti iocalia: que consistit
placem mulieris. Sicut piscator volens
capere pisces ponit escam in hamo quam
scit piscibus placabilem. Beata autem agnes vi-
dens suas multas salutaciones noluit
cuius rectore: sed ad terram prostrata iocalia: et
pedibus calcavit pedes. Inscendite a me pa-
bulum mortis: quod iam ab alio amatore pne-
ta suique est amantem casta suique acce-
pero. Hic sum: cum tengeris munda suus. Et
sic eo despecto recessit. Constante quod dis-
perat alse puella a domo. O quam erit
de ista superbiola: et nunquam posset habere
melioris viri re. Ecce quod habuit sancta
charitate ad christum despiciens propter amo-
rem christi omnia mundana. Et poterat dicere.
Regnum mundi et omnem ornatum seculi contem-
psi propter amorem domini mei iesu christi: quem
vidi: quem amantem: quem credidi: quem dilexi:

et cantat in ecclesia. Moraliter hic has
beate doctrina omnes mulieres considerat sta-
tuens: volunt esse caste et bone: quod non reci-
piant dona a viris: quod que dona recipiunt
vendunt sese. Sicut enim pisces capuntur
hamosis mulieribus domo. mulier pauper
ut vidua vel monialis seu puella potest res
cipere elemosinam a viro. Aliud est et reci-
pere elemosinam: aliud locale vel munus.
Et hanc differentiam potest cognoscere ex
parte dantis: ex parte dantis: et ex modo dandi.
Nec mirum si mulieres capiant et obli-
gatur domo. Quia magis dant et sapientes
iudices et aduocati: qui volunt esse casti ius-
ticia: cauent ne munera recipiant: quod et le-
ges subuertunt: et excutunt oculos iudicum: et
capunt: ideo dicit lex diuina. Non acci-
pies personam: nec munera: quia munera ex-
cutiunt oculos sapientum: et mutant verba iustorum.
Iuste quod iustus est: propter istam viam: et pos-
sideo terram quam dicit deus tuus dederit ti-
bi. Non placuit lucrum et omnem arbor
re iuxta altare domini dei tui. Nec facies ti-
bi atque personam statui quam odit deus tuus.
Tunc. **¶** Dicit. xvi. Ideo antiquitus quod ali-
quod magnam negocium volebat committere
alicui: perquirebat iudices: quod non recipere
dona: sed modo non inueniuntur huius
modi. **¶** Dico secundo quod secundum donum
fuit vera fidelitas: quod valde fuit fidelis.
suo sposo domino iesu christo: quod nec donis nec
pmissis aut minto voluit ipsum dimittere
re cui propositum castitatis se dederat: ut pa-
tet in eius legenda: ubi sic dicitur. Postquam
autem filius perfecti vidit se ab ea ita despe-
ctam: lecto perennit de sebe amore su-
uerabile. Et per alta suspensus amor a medi-
cis aperitur dicentibus patri. Filius ve-
ster nullum defectum corporalem patitur: sed
patitur sebere amoris. Et id vos quod estis pas-
ter eius fecerit gratia causam istam. Cui
autem pater interrogasset eam huius ap-
pauit filius: cor suum patri sui referens quali-
ter agnos filia talis nobilis ipsius despe-
xit. Et nisi haberet ipsa uxorem quod motere
tur. Respondit pater. Filii non dubites ha-
beas bonam sororem: quod ipsa erit uxor tua vel
conubina: et statim perfectus misit per eam. Et
beata agnes cum parentibus et amicitia venit co-
ram prefecto. Qui primo affabiliter dixit:
quod dum feceratis mihi magnam gratiam quod esset
uxor futura filii sui: tamen poterat ducere si

Sermo.

30. xxx.

nam regio in uxorem et similia habet. Cui re-
spondit beata agnes. Quod ab alio amatore pro-
uenit sum. Propter istam sum desponsata sol-
angelis seruant: cuius pulchritudine col-
or luna mirant. Tunc perfectus nonis ipso
et tunc erat maxima perfectio christi: sine
propter christum dicens. Filia opto unum ex
duobus eligere: vel quod sis uxor filii mei: vel
tormentis interire. Sed ipsa terrentem
sicut blandientem deridebat dicens nunquam se
ducturam hominem mortale in uir. Ecce hic
verba fidelitas ad sponsum suum. De qua
dicebat. Anulo suo subarrauit me domi-
nus meus iesus christus: tanquam sponsam decos-
rant me corono. Posuit signum in faciem
meam: ut nullus propter eum amatorem admittat.
Ho. Anulo suo. Anulus est fides christiana si-
gnum circularis: quod uoluit in duodecim ar-
ticulis. Lapis preciosus est meritum fidei. Signum
in facie est character quem recepit in ba-
ptismo. Moraliter huius exemplum mulie-
res maritales seu moniales que receperunt
christum in sponsam. Et que enim se dederunt ui-
ro non recipiunt alia: alia essent infideles non
seruando promissum. Beata autem agnes huius se-
crete christum in sponsam recepit propositum casti-
tatis non tamen fuit eradicata propositum inlam
de claustris. Dicit huius hoc: quod multe
claustrine desponsant: et post timorem pare-
tum non audentes reuelare spunt cum aliis
et nihil faciunt: vel si reuelant dicitur a ma-
le. Sed optima promissio esset: propositum non daret
fili dote ex quo sine seculo sui desponsauit:
vit sibi uirum. De his dicit scriptura. Iste autem
qui in matrimonio iuncti sunt precipio non ego
sed deus uos in unum conuertet: quod si discers-
serit maritus inupta autem suo reconciliari
uir uxorem non dimittat. **¶** Cor. vii. **¶** Dico
tertio quod tertium bonum est digna honestas:
quia deus uoluit eam honestissime conser-
uare. ad praeceptum dicitur et legenda.
Videns ergo perfectus: quod nec amor nec
timore uoluerit solari cum filio suo quod mo-
rebat amore suum: propositum sibi titulum
christianitatis: et dedit inlam et eam: et ut du-
ceret ad lupanar: missa pro bone dicte quod
eos iuuenes quod uellent cum tali domocella
debe placere ibi uenerent quod mores
ret. O qualis index iste fuit: hoc fecit ut
eius filius ad matrem uideret eam nudam re.
Ista filia fuit sibi durior quam filia mortis.

Tunc ipsa claustris oculis et celi ad suum
sponsum Ihesum christum fides orauit dicens. O
domine non placeat vobis: et non sustineatis
talem confusionem: quod isti infideles videant
me nudam: ne corpus meum polluat: tamen
quod vos domine nudus fuisset: et nec pata sum
sustinere sicut vobis placuerit. Dicitur
quod cum denudaret ista uisibilis angelis sub
misit ut ei capillos in tanta densitate quod
ita plectere fuit coopta ac si esset veste idu-
ta: ita quod nihil videbat de eius corpore. Et si-
cut debuerat conuerti visio hoc miraculo
ita dixerat quod erat incantatio: et arte ma-
gica huius factus fuisse. Et tunc precepit prefe-
ctus ut ad lupanar duceret. Ducebatur
autem ad lupanar ut oculis ad mactellam: et in-
trodurunt eam in domum cuiusdam meretricis:
et ibi inuenit angelum circundatorem eam
tanto lumine ut nullus eam propter splendorem
retinere eam veste candidissima quam spousus
sibi misit quam induit gratias agens
deo: et poterat dicere. Gaudens gaudes
bo in domino: et erant alia mea in deo meo:
quod induit me vestimento salutis. Eia. Ibi.
Hic vestimento super capillos. densitate:
sed de veste candida. Ecce dignitas hone-
sta. **¶** Dicit. Collaudabo te. Moraliter
duplex veste honestatis induere nos de-
bemus exemplo beate agnetis. I. capillorum
densitate. Capilli enim sunt volatiles: et si
gnat cogitationes volatiles et diuersas
inducere debemus pro honestate: nihil in ho-
nestum cogitare in corde. Sed in corpore
inducamur veste candida honeste conuersa-
tionis cauendo ab ope immodice carnalis
Iste vestes sunt nobis necessarie: quod
alia sine istis apparet coram christo et sanctis
est ita obominabilis quod statim mittitur ad
infernum. **¶** Dicit. **¶** Dicit. **¶** Dicit. **¶** Dicit.
Hic vestes sunt nobis necessarie: quod
alia sine istis apparet coram christo et sanctis
est ita obominabilis quod statim mittitur ad
infernum. **¶** Dicit. **¶** Dicit. **¶** Dicit. **¶** Dicit.
Hic vestes sunt nobis necessarie: quod
alia sine istis apparet coram christo et sanctis
est ita obominabilis quod statim mittitur ad
infernum. **¶** Dicit. **¶** Dicit. **¶** Dicit. **¶** Dicit.

De sancta agnete virgine

In diebus illis. Et ad quartum. Beata antez
signa sunt a bonis puritate pseruata. An
cū esset in dicta domo meretricis: et mē-
ri iuuenes essent ibi congregati: et aliqui
intrassent ad eam: plectores tū lūmē tūm
bant et egrediebant. Interim venit pfer-
en filius cū sodalibz suis: deridēs alios
ingressus est audacter: et vidēs tū lūmē
deridē pferen et irruē in eam in ipso lu-
mine pūqz eā manu tāgeret cecidit in fa-
cie suā et suffocāt a diabolo expirauit.
Tūdens aut vnus q mortā faceret credēs
ipzū cū ea delectari: ingressus est ad in-
uenit et inuenit cū mortuā: et exclamauit
dicens. Pūssimū romani succurrit: meret-
rix ita a magicis artibus pfecta sūmū in-
terfecit. Prefect⁹ aut audēs venit illuc
et vidēs filiu vngentū suū mortuū dicit
beate agnete. Crudelissima seminarū in
meo filio voluisti tuā magicā artē demō-
strare: Rādit beata agnes Ille cuius vo-
luntatem volebat perficere: in eum pās-
tē in accepit. Patet ergo alia puritas be-
te agnetis ex dictis: quia nec cogitatio
nec opere virginitatē amittit. Jō apostol⁹
dicit virginitas. Respondi enī vob vni
viro virginē cāxā exhibere xpo. ii. Cor.
xj. Nota cū hie virginem castam. multe p-
sonae sunt caste sine virginitate: ut ille que
fuerunt de matrimonio vel qdā: sed post
viuunt caste. Alie aut sunt virgines sine
castitate: quia nunq fecerunt actū sed in-
finit tactus: amplexus: et oscula. Talis
virginitas modicū valet. De talibus hie
remias fecit plāctum dicens. Virgines
spem squalide. I. inmerende et imonden-
tes: et ipse supple. virginitas opōsa ama-
ri squalide. Threnoz. i. Virginitas enī:
nō solum consistit cauendo ab actu: sed etiā
oportet cauere ab actu et cogitationibz
malis: imo etiā vrgines oēs sensus corpa-
les debent hie castos: vt se non vident
re vilitates nec audire: nec loq de mates-
ria carnali. quia alio est virginitas fctā.
¶ Dico quinto q quātu domū est clara
fctitas. Aliq enī hāt fctitatem: sed nō cla-
ram mūdā: imo obscura est et abscondita
q abscondit eam tūm vane glie: et
bā faciūt luctū vōi cōfctū. Attē hie ne in
fctitā vram faciatis corā hoibz vt vidēs
misi ab eis. 2c. Matt. vj. Sed alia est fcti-
tas aliqz q quādo publicat et clarifi-

cat etiā miraculor. testimonio ad laudem
dele: dicit xps illis. Sic luceat lux
vra corā hoibz: vt videat opa vra bono-
et glorificent ptes vrm q in celis ē. Matt. v.
Tale fctitātē clarā habuit bta agne
cū pfect⁹ genit⁹ fctis a stendo sup-
plicaret sibi dicendo. In hoc apparebit
q nō magica arte ista fecisti: si deprecata
fueris angelū tuū et restitnas mihi filiū
Rādit bta agnes. Quāto est vt itus dñi
mei Iesu xpi manifestaret: egredimini for-
tas. Oūte ergo beata agnete apparuit
et angelus dñi: eleuauit eam fctem: et
fauēne suscitauit. Cogitate quāte pēst
venit a bta agnete. Aut egressus foras
cepit clamare. Tū est deus i celo: i ter-
ra et mari q ē de⁹ xpianor. O dñe: si
bi aliq: qd dicit: Rādebat. Ego scio qddi
co. Cogitate qd dicit mltā de alio mun-
do: de inferno in q fuerat: de purgatorio
de paradiso: q dñat pnt beatos videre
in glia vsq ad diē iudicii. Etā mlti ex h
fuerūt pueri. Dicit ptra istos q dicunt
q nullus venit de alio mōdo: immo multi
venerunt. Rādit xps a lazarus et p plu-
res alios: iste filius pfecti Jō xps Qui
credit in me opa q ego facio i ipse faciet
et maiora horz faciet. Jo. xxiij. Tūne fuit
pplia ista pmissio in bta agnete. Quē-
tur in glo. Aug. q sunt ista maiora qmior
tuos suscitare: cecos illuminare: et lepro-
sos curare. Et dicit ipse q maius est de
plo iustū facere q celū et terrā creare.
Et h ē dicit doctor totus pma. ii. q. cxiij.
ar. x. in corpe in hoc miraculo nota duas
resurrectiones magnas. Tūa corpi: q
diuina vte alio q erat in inferno fuit reu-
nita corpi ofonibz: beate agnetis. Sca
fuit resurrectio alie: q de infidelitate et
mala vita ad fidē xpi a bonā vitā fuit con-
uersus: hoc est maius q suscitare corpus
Sed aliquid plus admīrat de miraculis
corporalibus q de spūalibus q sunt ma-
iores. Dico autē. O si mō fieret ista mira-
cula. Dico q miracula sunt. Magnū
miraculū ēēt suscitare aliq: q iā p men-
tem vel p annū fuit mortu⁹. Maius mi-
raculū ēēt suscitare xpianor in alia mor-
tuos ex pēto q fuerunt mortui quinqv
x. annis. Jte magnū miraculū ēēt eum
illuminare: mai⁹ ēēt illuminare fctelē ce-
cos i fide. Jte magnū miraculū ēē leproso

Sermo.

So. xxxij.

curare: sed maius est miraculū lux
riofum et corruptum corrigere et emen-
dare. Jtem magnū miraculū est q tractuz
curare: mai⁹ acidiolum vt vadat ad mis-
saz: et ambulet per bona opa. Jde de mu-
tuo: q mō loquunt confitentes petā sua.
Jtem orando deuore. Jtem de furdō: sed
mō audiant sermones. Ecce qre dicit. et
maiore horz faciet. Jte magnū miraculū
ēēt si hō mortuus mediatim diuinus lu-
scitaret: sed maius miraculū est quādo
corp⁹ mortuū. i. dom⁹ villa: ciuitas: vltres
gnus quod est diuinus vntur et pmissa
catur in vno. i. spū sancto in bona pace et
cōcordia. homines aut carnales solum
attendunt ad miracula carnalia: qd dicit
dauid. Tēte et videte opera dñique
posuit p dñgta sup terrā: auferens bella
vsq ad finē terre. Nota q p dñgta ē mi-
raculū quod fit supra naturam quod i-
tellectus vir pōt capere vel intelligere.
¶ Iri sexto q sextum bonum est plena fir-
mitas scz i mortuo cū esset teneraz des-
licata. xij. annor. Tūo miraculo ptes
tus de filiū sui suscitatore voluit ipsum
liberare: sed temploz pontifices timētes
p dēre lucrū si popul⁹ ad xpm cōuertere-
tur: cōmouerunt et turbauerunt totum
pplm. Prefectus aut hoc videns obitus
fuit: sed ne videret J templon pōtices
aliquid dicere: caritatem derelinquens re-
cessit cū filio tristis: qd liberare non po-
tuit. Tūne vicari⁹ Aspasi⁹ igne copioso
accenso iussit eam factari i mediu: quod
cū fuisse factum: statim in duas ptes
diuisa est: ipomq in nullo cōtingebat in-
cedendū: sed ministros erorebat. Tūne
beata agnes ofonem fecit dicens. Opō
adorāde: colēde: tremende: p dñi mei se-
sur xpi q filiu tuū euosi minas ipsoz
et spurcissos diaboli impolluto calle trā-
siuit: et inter flāmas intrepidā adte pue-
nre bone Iesu pmissit. Tūdentes hoc ge-
ntiles multi cōuerterant: alii aut dāces
bant. Aspasi⁹ aut populi seditionē non
ferēs gladiū in eius gutture immergi fe-
cit. Et sic mirauit aut xpm. p3 ergo ei⁹
plena firmitas. Tū scriptura dicit. For-
titudō et decōr indumentū ei⁹: et ridebit
in die nouissimor. puer. xl. xxi. alij h
beatus erēplū in bta agnete pauerandū
in bona vitā incepta: nō de fctitā timore

verborz detrahentibz: nec tēstatiōibz dñā
bol: nec occasiōibz mūdā. Jō dicit aplo.
Jteq fratres mei directi stabiles elioe
i immobiles abidātes in ei ope dñi: semp
scientes q labor vj nō est man⁹ in dñō.
J. Cor. xv. Dico septio alia fctitas. J3
enī fct doctrina firma q mort⁹ res sunt in
felicitate padis: singulariter tū fuit oēs
sum de beata agnete. Fuit enī ei⁹ corp⁹
sepultū honorabiliter: et cū iuxta pte illi⁹
pnetudine parces ei⁹ fctentes vllaret
ad ei⁹ sepulchrū: videret exercitū pgnū
pretereuntē cum ingenti lumine q ofies
erāt iante cicladibz anro textis: xpāline
in manibz eorū in signū victorie. Inter
qō viderūt beata agnetē et ad dñerom
ei⁹ agnū nūc cōfctiorē: q nāa dñi est.
Tūdete ne me qsi mortuū lugentis: qd
gaudet: q cū his oibz lucidissimas ses-
des accepit et ptra sūm. Ex isto miraculo
fit fctū agnetis i. do. xxi. alij dicit hic
J illos q indideret fct illos: de qd sunt
certi q sunt in padiso: sicut sunt pueri in
uocētes: qd nō sunt fcti nisi pax: satisfi-
ciēdo nature. Sicut si rex duceret secuz
fctū vnu: ipm faceret magnū dñy: et
de hoc ptoaretis. Jte in pposito se ideo
dicit apostol⁹. Nolūm vob ignorare de
dormientibus et nō cōtristamini sicut et
ceteri q spes non hūt. i. ad The. iij. Jte
dñi aut sunt mortui q dñantur.

¶ De sancto vincentio. Sermo.

Status vir qui

Bin sapientiā moribz. i. v. v. v.
bū istō eximio. Eccl. xij.
Per totū mundū inter xpian-
nos fit hodie fctū beati vincentii: de quo
erit fctio nō. Sed primo solutē Jgo ma-
ria re. Beati vir. fcti p gnam: et in futu-
ro p aliam q in sapientiā moribz. p
deklaratione hui⁹ et introductiōe mates-
rie fctendū q qstio fuit inter an-
pō phi-
losophos: imo etiā inter theologos que
differentia est inter sapientiā et fctitiam
q fctū scriptura loquēdo de sapientiā dicit
q saluat creaturā. i. occasiōaliter: et etiam
dicit q fctitiam iustit. J. Cor. viij. x. dñi
dimitte do opīniones phozum et theolo-
gorum in tertū bibliē ofidū: quid est ve-
ra sapientiā dicente. Sapientiā doctrie
fcti nōm ei⁹ est: non est multio manij

scilicet. Nihil aut cognita est pmanet vsq
 ad pfectu dei. Eccl. vi. Hora fm nomez
 q. cingit sapientia fm hominis etymolo
 giā ē q. sapidu f. m. Scitētia em dicit
 cognitione vītalis de deo et de creatur
 Sapientia sūt p. dicit. f. cognitionem
 de deo et creatur q. sapere denotiōis.
 p. d. a. In theologia mīri sunt q. habet
 scilicet theologie in intellectu ad disput
 atū arguēdū rēndū legēdū p. d. cādū
 sed in corde nō sentiunt sapore spūalis
 denotiōis et dulcedinis: tales hnt scia
 sed nō sapientia. Tu scis em legendo: p.
 dicando: audiendo et disputando: q. em
 de? in cētia: et trius in psonis. Et q. si
 h. dei fuit incarnat? nar? mortu? et pas
 sus. In istis sentiū tu sapore amoris: de
 notione: si dicas q. sic tūc habes sapien
 tiam: si dicas q. nō: sic habes sciam solū
 Idē si volum? loq. de iure canonico vel
 ciuili: q. vos dñe doctor legis v. dispu
 tatio: q. cogitatio diuina p. d. sciantia
 q. ista nō de? regit mūdū. f. q. holes sapiē
 tes regūt alios vel vt habeat meritū tu
 stitit per eos ad ministrandū per ordinā
 tiones et magis punitiōes: si in his sen
 titis sapore sapiēti? habetis: sin alio scē
 tiā tūc debetis dici scia et nō sapiē. Idē
 de magnis pīs: i. medicis scientib? curs
 sum cell et hellas p. d. sciatib? et vīrtus
 herborū: sapidu: sciatib?. In tali scia si sen
 titis in corde denotiōem dicendo. O bñs
 dictus de? quāz p. d. possuit et ordinauit:
 vt ista inferiora regant a superioribus
 corpib? et sic habetis sapiētiā alia scien
 tiā. Ecce hīc dicit sapiētiā fm nōmē ei?
 est. Sz ben cō sequitū nō est mīris mani
 festatio: q. multi habent sciam: paucitū
 hnt sapiētiā: hnt em magnā sciam: et mā
 iā p. d. sciam. Idē ap. loquē de illi magnis
 pīs dicit. Q. cū cognouissent deū nō sūt
 cū deū gloriāauerūt aut scas egerūt:
 sed euauerūt in cogitatōibz suis et
 dicētes oī se esse sapiētes stulti facti sūt
 Ro. i. Cūb? autē cognita est pmanet v
 q. ad pfectu dei. Idēo dicit thēmo. Beas
 vir. f. beatitudine vite: et post bñtū
 nē p. d. q. in sapientia morabit. Appropi
 do at the. ad bñm vīctū tuū eo q. i mūdū
 habuit qnq. sapiētiā: et nō sūt plures.

Prima sapientia physica.
Secunda sapientia theologica.

Tertia sapientia apostolica.

Quarta sapientia angelica.

Quinta sapientia heroica.

3. *Ita quia sapientia dicitur in h. modo do-*
scire scientiam. Id de eo appropriatè dicit
scientia. Et sic viri virtuosos q. in sapien-
tia re. Dico pmo q. beati vincenti habuit
sciam v. p. f. c. a. Sapientia em antiquior
viros phorum in hoc erat. v. habere
cognitione p. f. a. de p. l. c. a. et de alijs.
Et subinebat se ab oib. delectationib. ma-
xime luxurie q. habebat et obfcurat intel-
lectu. Citabat em negocia vt haberet in
tellectu recollectio. q. virt. v. n. f. a. f. o. r.
et sic scipsa diffuseret canebat a p. f. o.
Id salom. magn. p. f. o. de se dicit. Cogit
sunt in corde meo adstruere a vino car-
ni mea vt animi m. tr. f. r. e. r. e. ad sapie-
tia. Ecce. u. Vinum em signat illa tria.
p. mo luxuria q. habebat. Id ap. e. p. h.
v. h. o. i. t. e. inebriari vino i. quo est luxuria
S. d. o. negocia t. p. a. l. l. a. q. dat similitudine.
Tertio delectationes q. impediunt p. f. e. c. t.
sapientie. q. v. n. g. i. s. i. f. i. c. a. t. o. r. b. o. l. o. p. s.
c. r. y. i. i. s. I. n. a. sapientia habet beati v. i. c. e. n. t.
s. i. n. s. d. i. c. a. t. u. s. e. u. s. e. r. r. a. g. o. n. i. s. d. e. c. i. n. s.
et f. u. i. t. h. o. i. s. t. i. a. d. e. n. o. b. i. l. i. g. e. n. t. i. s. i. n.
d. o. m. o. p. a. t. r. i. s. e. s. s. e. t. o. c. c. a. s. i. o. p. e. c. c. a. t. o. r. u. m.
negocioru et delectationu vt b. s. v. i. n. c. e. r. i. t. v. e. l. l. e. t.
habere sapientia. b. i. m. i. s. s. i. l. a. d. o. m. o. p. i. s. t. e. f. u. i. t.
h. u. s. a. u. g. m. e. n. t. u. v. b. i. t. u. n. c. e. r. a. t. s. t. u. d. i. u. g. n. a. l. e.
d. e. p. h. i. l. o. s. o. p. h. i. a. s. i. n. p. e. c. c. a. t. o. i. n. f. r. a. b. i. e. n. t. e.
s. p. s. o. e. t. a. l. i. o. s. p. e. c. c. a. t. o. r. u. m. T. e. n. e. b. a. t. i. n. t. m. o. d. u. q.
summe vitabar p. c. t. a. I. d. e. a. q. h. o. c. a. d. c. o. r. r. e.
c. t. i. o. n. e. s. t. u. d. i. u. m. n. o. e. x. p. e. d. i. t. i. n. v. a. n. u. p. e. c.
n. i. a. s. p. a. r. e. n. t. u. r. r. e. I. n. a. p. c. t. a. v. i. t. a. b. a. t. b. i. s.
v. i. c. e. q. h. o. i. n. e. s. e. p. f. u. a. u. i. t. s. c. i. e. n. t. i. a. i. l. l. d. I. n. m. a.
l. i. n. o. i. a. s. i. a. i. s. i. t. r. a. b. i. t. s. a. p. i. e. n. t. i. a. n. o. h. i. t. a. b. i. t.
I. c. o. r. p. e. s. u. b. d. i. t. o. p. e. c. c. a. S. a. p. i. h. o. i. n. m. a. l.
n. o. l. i. a. i. a. s. p. l. u. i. d. i. a. v. i. n. d. i. c. t. a. r. e. n. o. i. t. r. o. i. b. i.
s. a. p. i. e. n. t. i. a. i. n. t. r. e. t. i. c. a. I. d. b. e. t. i. n. c. e. p. f. e. r. a.
n. a. t. s. e. t. u. n. d. a. d. o. r. a. d. i. c. i. t. h. a. b. e. a. t. i. n. t. e. l.
l. e. c. t. u. c. l. a. r. i. s. y. t. t. e. n. e. b. a. t. p. o. r. t. a. a. p. r. a. I. t. e. v.
i. t. a. b. a. t. n. e. g. o. c. i. a. m. i. d. a. n. a. q. u. a. s. p. a. r. g. u. t. o.
h. o. m. i. n. i. s. n. e. c. p. o. t. p. r. a. e. d. e. r. e. i. d. o. p. z. q. s. i.
v. a. c. u. u. i. a. n. e. g. o. c. i. o. s. I. d. d. i. c. i. t. s. a. p. i. e. n. t. i. a.
S. a. p. i. e. n. t. i. a. s. e. r. i. b. e. t. i. p. e. v. a. c. u. i. t. a. t. i. s. q. a. i. n. m. o. r. a. t.
a. s. t. r. u. f. a. c. i. e. n. t. i. a. p. e. c. i. p. i. e. t. q. s. a. p. i. e. n. t. i. a. r. e. p. e. l.
l. e. c. t. i. t. r. e. t. i. T. e. r. t. i. o. v. i. t. a. b. a. t. o. e. s. d. e. l. e. c. t.
a. t. i. o. n. e. c. o. r. n. i. a. i. m. o. m. a. c. e. r. a. b. a. t. c. o. r. p. v. i. t.
a. s. a. p. i. e. n. t. i. a. e. l. e. n. g. i. t. i. n. t. e. l. l. e. c. t. u. s. i. c. i. e. n. t. i. a. i. l. l. d.
I. n. a. s. a. p. i. e. n. t. i. a. a. d. i. o. d. e. o. e. r. a. c. u. i. l. l. o. f. u. i. t. i. p. e. r. a.

en. eccl. j. Ad solā occupabat se illi
bis spalius phoriz etā in libro spā
lis amoris et deuotioris dei: sicut aqua
defecit de alto fonte ad oriū: ita sapiē
tia defecit ad illo fonte: de quo Eccl. j.
Sons sapiētie verbi dei in excelsis. Jō
si vultis q. defendat ad oriū cordis vsq.
firi sine intellect? ponatis canale ofonis
? deuotionis. Supra plūm beati Jacobi
apli. Qui liget sapiētia possidet a dei
qui dat oib? affluenter et nō improgerat.
Jac. j. Ita faciebat bñs Tincēti? ideo
habuit magnā fēz ph. pñcāz in laudē
dei et honore beati vincti? cōtat excelsi
Sanctus vincē? a pueritia fundis lute
rarā traditus figna sibi pñdēte cleme
tia gemina scētia effica cissime claruit.
Nota gemina fēz. Phī ponit duplicem
sciam speculatiuā et practica: quā dī
cūt piamq. scia speculatiua defecit
in cor p deuotiōē et sapōē: et vita p fan
cā pueritiam. Sed mō solus curat de
scia speculatiua vt appareat. Not. effica
cissime claruit in suplatiōe: qz tres sunt
gradus phie scievt dicit hiero. ad Pau
linū. c. vi. Naturalis naturalis? mota
lis: rōnalis autē ostēdit modū rōcinādē: di
spōtādē et vt grāmatica: logica et rheto
rica. Et in isto gradu claruit bñs vinct
tius. Naturalis est cognoscere mor? ce
los: et Resari naturas elementū et iñia:
et in ista effica cissime claruit bñs Tincēti?
Moralis autē docet quō est vinēdū fm
quatuor vñtus morales erga seipsum et
erga primū suū tñ in pperitate q. i ad
veritate. Et in ista bñs vincti? excell
tissime claruit. Jō dicit thema. Bñs vir
in iustate. E. meritoria q. in sapiētia et. Mo
rale mō est totū oppositū. Itā multi cu
rāt de phia rōnali disputādo arguēdo et
lesēdo et. Alii autē de naturali scientes
mor? naturas: mutatiōes: qñatiōes: cor
ruptiōes et alteratiōes et. et astrologiā.
Sed tertio gradu phie et pncipali multū
curat mō ordinare cōfēi sua. Multi sumē
habēt intellectū plenū quōib? et sophis
marib? et volūtātē infectā et plenā corru
ptiōib? et vñ plenā dissolutiōib?. Mō
ius esset hīc ignorātiā: qz ignorātia que
nō est affectata crescit aequali. Jō dī
dñs iesu xps. Jlle feru? q. cognouit vo
lūtātē dñi sui et nō se pparauit: et nō fecit

fm volūtate ei⁹ plagio vapulabit multa
 tas: q̄ aut nō cognouit: fecit digna pla
 sta vapulabit paucis. Luc. xii. Ergo me
 li⁹ esset desiere q̄ scire: et malū vīrē tene
 re. Jō dī de vīrō p̄ncipio: efficitissime cla
 runt. Idco scōs q̄ habuit sapiaz theolo
 gicā q̄ maior est q̄ physica q̄ in hī cōstitit
 er quo creatura tenet bonā vīrā quā
 hz: cū hoc ostēdit aliis veritatē creatu
 ris: et creaturas nō solū hōs docēdo: s̄ et
 crepō: opo adimplēdo: ita q̄ nō solū des
 at: vadit ad paradysū: s̄ veritatē des
 quinit opa mēis: q̄ sicut bon⁹ pictor nō
 solū inuitit p̄nēt: et loquēdo: s̄ et inu
 nt⁹ operādo: et tēdēdo: et. Ita ē de bono
 theologo: dē eo dī: ipse tanq̄ libes mīl
 ter eloq̄ sapientē fuit. Et panlo p̄o: ipse
 palā facit disciplinā doctric. Eccl. xxi.
 Florat. ipe. i. p̄kator theolog⁹ tanq̄ im
 bres: q̄ p̄dicatio nāq̄ aq̄ diuinā doctri
 narū refrigerat ardore supbie. i. supbis:
 auaritie in auarīs: inurie in luxuriosis:
 sic de alijs. Et sicut pluvia facit fructi
 ficare in bonis opib⁹: et meritis. No. ipe
 palā facit: et. ne dicat. J̄ sic frater dicit: et
 loq̄ multa bona de hūilitate: s̄ ipse est
 supbis. Pulchros f̄mones facit de mīl
 et liberalitate: ipe est auar⁹. Multū cō
 mēdat castitatē: ipe ē luxuriosus: et sic
 de alijs. J̄ nā sapiam habuit b̄tūs vince
 tius excellēt. Et q̄ em habuit p̄mā b̄tū
 p̄ctiā. s. physica dedit se ad s̄tendū b̄tū
 b̄tū: postq̄ in ea fuit b̄tū s̄tutū: i. cepit
 p̄dicare. nō solū hōs: sed et ope. Postq̄
 enī sua fama diuinata erat: q̄ cēt deno
 tior: sanctior: et aptior alijs: epos celsarū:
 gūstū: valeri⁹ note volēs p̄ndere onū
 bus suis de p̄dicatib⁹ p̄tura vocauit
 b̄tū vincetiū et ordinauit eū v̄q̄ ad dīa
 cōnū. Et q̄ epos erat s̄ncēdū q̄ mīst sibi
 offm p̄dicatib⁹ p̄ totā dioecesim. Nā p̄d
 care offm est ep̄ale: vt p̄3 in p̄mō ep̄is. s.
 ap̄lō: vt dicit pet⁹ de se: et de alijs: nō
 hō oratiō quātā ad missam: q̄ est p̄ncip
 palis oratiō: et ministerio verbū inīstēs
 erimus. Act. vi. Jō q̄ epos cōsecrat i ei⁹
 dorso ponit euāgeliorū ap̄ertū: et dicit
 sibi. Clade predica verbū dē: vt dicit de
 cretalis. Tūz ex inīctio. extra de hereti
 cis. hoc officū sūit principale sūū dei in
 hoc mōdo: quare aut. Eamus. i. primos
 vicos et ciuitates: vt et sibi predicaū b̄

cap. viii. Mar. The beat' Vincentio co
stituit imitari maiore' predicatorē. s. xpm
q' cepit facere & docere. Incipit seruetur
predicare nō solum s'ed etia' exēplo et
opere. Primo em' fundavit suā vitā i ma
gna humilitate: ita q' nec genere nec
scla nec coignitate in ptebat. Jō poterat
predicare p' supbia. Jē despiciēbat pro
deo oia bona spalia. Jdeo predicabat p'
auctoritate: v'surā rapinā: furtā &c. Item q'
cōservavit se in s'gmitate poterat p'dica
re p' luxuria: reprehendēdo hoies: mulles
res: clericos & religiosos: q' habebat fas
cile ferrea sine carne de ferro &c. Jte q'
erat fundat' in charitate p'dicabat p' rā
cores: malas volūtaes. Quia erat absti
nens audacter poterat p'dicare p' gulosos
& ebrios & leumios: fractores. Et q' erat
partes p'dicabat cōtra tracūdōs. Jte q'
erat diligēs nūq' erat ociosus s' labora
bat in operib' spūalibus. Jdeo poterat
reprehēdere ociosos q' perdūt tēpus eis
a deo p'cessum ad p'nam. P'elatis p'di
cabat vt magis curaret de alibus q' de
redditis. Clericis q' haberet deuotio
nem. Religiosis obediētia. Dñs villar'
& cōstitū rectorib' vt faceret iustitiam &
vitarēt p'ccā notoria. Subditis fidelitas
tem. Multis miam. Pauperib' & tribu
latis patiētia. Ecce qūo habuit sapiētia
theologicā: nō d' eo cātat eccl'ia. Scitās
te q' insignis archid' yonathū suscepit
& vices p'officis diligēter exequēbatur:
qūo tā gl'iosum officiū predicationis d'
exequi cū diligētia sine diligēter. Et q'
p'fuit est illorū q' solū ore curāt exēq' offi
ciū p'dicationis & nō op'e. Multis iellige
re q' p'fuit est: eccl' aliq' iret ad papam
vel regē p' aliquā dignitate seu bñficio
obtinēdo: & rēvel papa de hoc fecit ei li
terā vel bullā opte scriptā: tū ille nō cu
rat de sigillo: n'p' obtrinet q' vellet in
trare possessionē dignitatis: q' nō adhi
beret ei fides. Ita est d' p'dicatorib' q' b'
deus p'mittit magnā dignitatē & bñficio
in celis. Qui fecerit. s. opa bona & docue
rit alios ore vt faciāt h'c magn' vocabit
in regno celoz. Mat. v. Si ergo nos de
istō bñficio volum' h'fe istas seu bullā. s.
sermone optime adlatū: colore rhetori
co adornatū cū magnis auctoritatib' ori
ginolib' regib' & vocalib': s' si ibi nō est

sigillū bone vite: nō dat fides h'bis: non
penetrāt corda gentiū vt cōuertant' & cor
rigant': id necessariū est sigillū q' dat au
toritatē doctrine. Jō ex sigillū d'icet mul
ti amittūt beneficiū a xpo: p'missum d'ice
te xpo. Qui. s. ille q' h'z p'dicare soluerit
vnu de mādatis istis: m'itūis & docue
rit sic hoies minim' vocabit' in regno ce
loz. Mat. v. Minim'. i. null'. q' nūq' in
trabit in illud. Jō dicebat ap's v'ho p'di
cator. Nō audeo aliqd loqui. s. in p'dicas
tione eoz que p' me nō efficit xps in obe
dientia gentiū in xbo & factio i. s' tute s'is
gnosū & p'digitor in virtute spūsancti.
Ro. xv. Dico tertio q' tertia sapiētia est
sapiētia applica q' in hoc p'stitit: s'z p'dica
do xbo & op'e & cū hoc p'pter honore dei
& saluationē aiarū laborabit in mundum
discurrendo de villa in villā &c. exēplo
xpi de p'cepto. Euntes in mūdū vniuersū
sum. Mar. xlv. Quādamodū mercatores
p' trā: & marinari p' mare laborāt cū ma
gnis periculis p' modico lucro: ita appli
& p'dicatores appli laborāt p' mundū vt
xpm lucrifaciant. O q' lucrū portabūt in
iudicio Paulus & Petrus & alii. Jō p'dica
toribus applis dicit ap'ls. T'ldere itaq'
fratres qūo conte abnietis: nō quasi ius
sapiētes: sed vt sapiētes: redimētes tem
pus qm dies mali sunt. ad Ephe. v. Jstā
sapiētia habuit bñs Vincētius: q' nō
solū in ciuitate cesarauguste laborabat
p'dicando: s' p' villas & castra cū magnis
periculis p'pter infideles. Tūc em' typus
fuit maxim' p'scuto xpi p'ianos: imperā
tib' Diocletiano & Maximiano q' misē
rūt vnu gubernatōrē q' tormētis crucia
bat & occidebat p'ianos q' nolebāt fides
xpi abnegare. Crudeles dñs: s'z crudelior
minist'et. Et fuit sibi dictū qūo bñs vin
cētius fuit capt' ex p'cepto Daciani: qui
ips' caput cathenatū & pedestrē misit ad
valētiū: s'bi sunt dicte m'ltē s'z sunt onera
tus cathenis & ferro. Quale fuit ist' tor
mētū: & hoc fuit p'mū tormētū: s'z cogitā
onius xpi q' d'ps portauit qū dicebat ad
crucifigēdū: patient' portauit attēdēs ad
verbū xpi dicētis. Si q's vult post me ve
nire abneget semetipsum & tollat crucē
s'z & sequat me. Mat. xvi. Scdm tormen
tum fuit: q' Dacian' noluit q' fuit p'sen
tare sibi magis timere & misētere

ret: & p'ceptū vt poneret in carcere sine ci
bor potu trib' dieb'. Et cū corpe esset sibi
desent' alia idat p' plateas paradisi cōre
plādo: cū ista p'fortitōe trāsīit. Cogi
tate qūo onera: ferro dormiebat i terra
& erat sine cibo: & poterat dicere recte cū
ap'lo. Nostra quersatio in celis est: q' nūq'
ad aliam: v'itert' d'. Qū etia' sapiaiores
expectam' dñm nrm iesum xpm: q' refo
rabit corp' humilitatis n're figuratus
corp' claritat' sue s'm operationē: s'z iustis
sue qua ēt possit subicere sibi oia. Phil
ii. Tertiū tormētum fuit qū illa die fuit
daciano p'ntatus: & vidēs ipm pulchrum
iuuenē & rubicūdū & nullo alteratū: cre
dēs q' custodes ei ministrassent cibaria
voluit eos occidere. Et dixit bñs Vincē
tius. Non occidas eos q' dñ' tenuerunt
tuū crudelē p'ceptū. Tūc dicit sibi dacia
nas q' abnegaret fidem xpi: alia oia tor
mēta exenderent in eū. Hic dñs vin
cētius. Scito nephariū esse ap'prianos
deitas: cultū abnegare. Tormēta tua nō
timem: q' p' ip's deducimur ad coronā:
& p' mortē ad vitā. Jnurge & miser & toto
malignitatis spū debaccare. T'ldēbis
me dei s'pate plus possē dñ' torquere q'
posso ipse: qui torques. O qualis xpi mi
les iurep'it: & istam denudauerūt euz.
Quarta tormētū fuit q' statim positus
in ceuleo: sed cogitās penā xpi in cruce
pendentis patient' sustinuit illud tor
mētū. Cui dixit dacianus. O miser mis
ere tui &c. Beatus aut' vincētius alacri
vultu r'ndit. hoc est q' modis oib' ex'p'i
ni. Quintū tormētū fuit qū cū falcistris
ferreis ei' caro crudeliter lacerabāt: ip'o
aut' dicere. Nō sunt p'ligne passionēs hu
ius typi: sustinuit patiēt'et. Sextū tormē
tū fuit de lantimis ferreis ignitis ad ei'
latera applicatis: ip'o dicente. Probasti
cor meū & visitasti nocte. s. tribulationis
igne me examinaisti: & non inuēti in me
iniquitas: enī sustinuit. Septimū tormē
tū qū deposuit de ceuleo posit' fuit in cra
ticula vt bñs Laurētius. De hoc cātat
eccl'ia. Assumpt' ex ceuleo lentā Vincē
tius itaq' ad patibulū rapt' moras car
niticis arguēdo ad penā alacriter p'pe
rabat. Dicit' & cū fuit in craticula ferrea
voluebat cū p'icētes sol in ignē. Xpi mi
les p'ciosus lentā vincētius v'it tribunal

sponte rogū. i. focū cōcedit inrepidus:
cuius salis crepitatio p' corpus minuit
spatium idat: atq' p'tune vernabant' san
guine. Octauum tormētū fuit q' amot' de
craticula posit' fuit in carcere tenebrosio
pedib' cōstrictis ligno: itic sternuntur
fragmēta testarū: vt quocunq' se h'eret
vulnera ipia inueniāt. P'luat' oī cōsilio
hūano vt si non moreret darent sibi alia
noua tormēta. Sed adfuit angelus: lux re
fulget in carcere: ianua ligna a pedib'
testarū asperitas asperit' in horū mollities
dant laudes deo & angelice vocis suant
tas p'nt diffundit. Enigilantes custodes
& h'c vidētes cū multis a'ijocernētibus
ad dñm conuertunt. Ecce p'ncipalia tor
mēta q' bñs vincēt' sustinuit in dei ho
norē & in aiarū saluationē. Ecce h'c sapiē
tia applica. Et poterat dicere cum ap'lo.
Oia sustineo p'pter electos: vt i'p's salu
tē p'lequant q' est in xpo iesu cū gloria ce
lesti. i. Timō. ii. i'g'it. Beatus vir q' in sa
piētia &c. Morat'. Multis forū possum'
nos habere de paradiso. Cōtemplamini
h'c qūo chare vendidit xpo sua amictis
ideo faciam' p'nam & labore: vt bñs vin
cētius. De istis q' nolūt laborare dicit ba
uid. Jn labore hoim nō sunt: acū hoibus
nō flagellabunt. Glo. s'z cū demonibus in
Inferno. Dico quarto q' quarta sapiētia
est sapiētia angelica q' in hoc p'stitit. s. in
oibus anguloz opibus. Jpsi p'ferunt
p'ponūt honore dei & gloriā sup' oia. hoc
declarat sic. Jn principio em' mūdū anōp
deus creasset hoim: deus creauit ange
los: inter quos lucifer erat maior & san
ctior: vt dicit Greg. Qui voluit deo pari
ficari: reuelant hoc alius angelos: & mul
ti cōfenserunt d'icēdo q' esset bonū velut
adulatores cupientes dñis complacere
Bonis aut' agēt vt Michael: Gabriel: et
Raphael nō cōfenserūt: imo d'iderunt
p'ferentes & p'ponētes honore dei & ei'
gloriā. Ecce sapiētia angeloz: id cōfir
mati sunt in gratia. p' ex sapientia sanati
sunt quicunq' placuerūt sibi dñe a p' n
pio. Sap. iij. Nota p' sapientia sanati
si sunt ab i'firmis. s' ceterū que est
peccabilis: q' oī creature erāt pecca
biles: sed sanati tūc fuerūt sancti angeli
q' cōfirmati fuerūt sancti in grā & in glo
ria quā tūc habuerunt. Jstā est sapiētia

De conuersione sancti Pauli apostoli

angelus. Ita spiritus sanctus dicitur scire vin-
centis: quod in nullo tormento mortui sunt
et dactam? p[er]fundit de? habere glo-
ria et honore. Quia enim dactam? auduit
miraculum de hio q[ue] in carcere visa sunt: et
audis p[er]uersione multos dixit. Vincti
sum: et infamens dixit. Reponit in lecti
molliterv post renouet iteru ad tormen-
ta. Et habuit medicos: et fingens se ip[su]m
dimisisset: p[er]misit et p[er]lani curarent de eo
vt cito fortificato duriora tormenta sibi
daret. Quod cu[m] fieret p[er]h[er]ed[er]u manib[us]
p[ro]p[ri]o sp[iritu] reddidit: vt de? haberet gl[ori]am
et honore: quod null[us] p[otes]t aliq[ui]d interficere
nisi deus velit p[er]mittere. Et poterat dice-
re cu[m] ap[osto]lo. Magnificabit sp[iritu]s in corpore
meo sine p[er] vitia: sine p[er] morte. Vbi aut[em]
vivere xps est: et mori lucroz. ad Phil. i.
Nota. Vbi aut[em] vivere xps est: q[ue] signa
furaliter et m[er]ito intersevit in ra asperis
tormen[ti]s. et mori inter p[er]ianos et receptis
ecclesiasticis sacris lucr[is]. Nota p[er] ista sa-
pientia debemus nos h[ab]ere. In oib[us] dictis et
factis n[ost]ris p[er]feram[us] dei honore et gl[ori]am
no[m]i[n]e[m] d[omi]ni: nec p[er] h[ab]ere decipiendo: nec
iurando: nec renegando: nec blasphemando
In oib[us] honorem d[omi]ni de? p[er] ipsum xps d[omi]n[u]m
nostru[m] cui est gl[ori]a et sp[iritu]s in secula seculi
loz. am[en]. j. p[er]c. iiii. Dico quito q[ue] habuit
sciam heroica. Sapientia heroica. i. diuina
ista est alius maior[is] i hoc co[n]sistit q[uo]d
de? obtinet de creatura sine q[uo] ip[s]e in se
tedit infallibiliter: q[uia] nulla cu[m] p[otes]t ip[s]e
re q[uo]n eueniat q[uo]d ip[s]e ordinavit de crea-
tura: imo p[er] regulas logicas. Dicit[ur] em[en]
logic[us] q[uo]d ex puris negatiuis no[n] sequit[ur] co-
clusio affirmatiua. S[ed] de? ex negatiuis
concludit affirmatiu[u]m vt sibi placet. p[er] h[oc]
aut[em] dicit[ur]. Ex co[n]trariis no[n] p[otes]t p[er]ducere
rati[on]e de? ex co[n]trariis p[er]ducit effectum
p[er]trariu[m] vt p[er] ioseph de quo ordinavit
q[uo]d esset d[omi]n[u]s fratru suoz: q[uo]d intelligit[ur]
fratres sui ipsu[m] co[n]dider[unt] esse capti-
ui no[n] et no[n] d[omi]n[u]s eoz. Et ex illius v[er]dictione
secutu[m] fuit q[uo]d ioseph fuit d[omi]n[u]s eoz. Ecce
quo ex p[er] h[oc] deus co[n]cludit suu[m] p[ro]positu[m].
Ad hoc aut[em] oritur. Sapientia supple d[omi]n[u]m
usu[m] no[n] vincit malitia. supple creatura
rum. Attingit a fine visio ad fine fortiter
et disponit oia suauiter. Sap. vii. et viii.
Ita sapientia habuit b[eat]u[m] Vincente[m] ex
dei v[er]dicatione: q[uia] e[ss]e. sapientia co[n]cunt.

Ita Vincentius quasi viues dactamante
et dactamans ordinavit q[uo]d moreretur in tor-
mentis. Et q[uo]d auduit q[uo]d mortu[us] fuerat in
lecto dixit: vici sum. S[ed] ex quo inuita
no[n] potuit ip[s]m vincere: in morte cogitas
uit habere victoria[m] de co[r]p[or]e. Ecce mali-
cia. Et mandauit ei? co[r]p[us] p[ro]iici i caput
a feris et auis? co[n]sumed[um]. S[ed] affuit co[r]p[us]
vno q[uo]d anes cu[m] feris abigebat: reciderit
fuisse angel[us]. Quod reuelatu[m] fuit dactano:
q[uo]d fecit co[r]p[us] p[ro]iici i mare cu[m] mota sunt
collo ligata: vt ex q[uo] terra no[n] poterat cu[m]
vincere ad mu[n]d[u]m in mari vinceret cu[m]. S[ed]
no[n] erat ita: q[uia] sapientia diuina aliter or-
dinauit. Et d[omi]n[u]s submersores reducit ad
denudand[u]m quo[m] p[er]fecissent co[r]p[us] in mare
dei? s[er]uante co[r]p[us] delatu[m] est ad h[oc] quod
dact facta reuelat[ur] de h[oc] eu[en]tu[m] v[er]o
fidelis et eu[en]tu[m] videt[ur] p[er]curr[en]tib[us] illuc fi-
delib[us]: receptu[m] co[r]p[us] sepultu[m] est ad eis in
quada[m] parua basilica ibi p[er]p[et]e. Cessante
no[n] rabie p[er]secutio[n]is: deuotio fidelis hos
notabil[is] cu[m] ei[m]us ciuitate[m] valente se
pessu[n]t. It[em] catam. Vincenti[m] m[u]ndu[m] ad ore
mus d[omi]n[u]m i q[uo] p[er] h[oc] m[u]ndu[m] mart[ir]i p[er]iclit[ur]
e[ss]e: i b[eat]u[m] i q[uo] sapia. i. diuina morabit[ur].
De conuersione sancti pauli ap[osto]li. Sermo.

As electio[n]is
est mihi iste. habet verbum
istud in actibus ap[osto]loz. c. i.
podie sit festu[m] in ecclesia de
conuersione sancti pauli. De nullo sancto
sit festu[m] conuersionis nisi de beato paulo
ap[osto]lo. No[n] solu[m] r[ati]o[n]e sui q[uo]d fuit miraculo-
sus: sed etia[m] r[ati]o[n]e nostris: q[uo]d fuit peccatoris
bus p[er]iculis: q[uo]d in sua co[n]uer[s]io[n]e ostendit
quo peccator d[omi]n[u]s ad xpm co[n]uer[si]. S[ed] p[er]
mo salutes d[omi]n[u]s maria et. Pro breui des-
claratione materie introductio[n]e fidei
q[uo]d p[ri]ncipale fundam[en]tu[m] et p[ri]ncipiu[m] salua-
tio[n]is ho[m]i[n]u[m] est electio dei eterna. Anteq[uam]
de? crearet celu[m] terra[m] et h[ab]itatu[m] in se-
cretis p[er] h[oc] no[n] trinitatis facta fuit electio
de saluandis: tali mo[d]o. Tot d[omi]n[u]s impatores
reges: dices: comites et c[etera] in mundo.
De istis dicit p[er] h[oc] istius et sp[iritu]s sanctus tor
saluabunt amoz in istis q[uo]d faciet i sub-
ditos: correccio[n]e. It[em] tot p[er]lati: pape: car-
dinales: patriarche: archiepi: et epi et c[etera].
erant in m[u]ndo: de istis tot saluab[unt] xps
et charitatis v[er]dicatione suaz om[n]i[u]m. It[em]

Sermo.

So. xxxi.

tot religiosi erunt: q[uo]d h[ab]eb[unt] tot saluabunt
p[er]tate obediencie sui ordinis vando. It[em]
tot clerici virtute deuotio[n]is. It[em] tot o[mn]i-
res p[er]tate m[er]ite. Tot pauperes virtute pa-
tencie. It[em] tot multos virtute honesta-
tis et p[er]tencie. Ita q[uo]d ista electio est p[ri]-
mum fundam[en]tu[m] p[ri]ncipale: et p[ri]ncipiu[m]
p[ri]mum saluationis ho[m]i[n]u[m] ac mulier[um]. Auc.
Elegit nos in ip[s]o q[uo]d mundi co[n]stitutio[n]e
nem[us] et essem[us] i[n] i[n]i[n]i[m]a culati in p[er]spe-
ctu et i[n] charitate: q[uo]d p[re]destinavit nos in
adoptione filioz p[er] ih[esu]m xpm d[omi]n[u]m n[ost]ru[m]. ad
Eph[es]. i. Et ista electio d[icitur] p[re]destinatio. Et
q[uo]d b. paulus fuit a deo eterna[te] electus
vt est de maiorib[us] scis paradisi: de eo d[icitur]
p[er] ip[s]u[m] in themate. Mas electio[n]is. i. electu[m]
passive et mihi iste. i. p[er] h[oc]. S[ed] q[uo]d diuina
electio facta est i[n]i[n]i[m]a: p[er] executione[m] i[n] t[em]p[or]e
dicat[ur] p[er] p[er]acta executione[m] electio[n]is. b.
paulus: put in epla hodierna p[er]tine. D[icitur]
cat h[ist]oria p[er] dicit lucas in epla ho-
dierna. Act. ix. Q[uo]d p[ro]loquebat[ur] x[ristu]s p[er]ianos
vt ip[s]u[m] ones: i[n]i[n]i[m]a q[uo]d multi x[ristu]m fuger[unt]
de h[er]em. i. d[icitur] i[n] ip[s]o. Ergo sequar eos: di-
cat quo furgo infect? ibat Damascu[m] et.
Sante fante: q[uo]d me p[er]sequeris? No[n]. Non
d[icitur] cur p[er]sequeris meos p[er]uitores: q[uo]d t[em]p[or]e
est amor xpi ad suos seruatores: q[uo]d illos
p[er]secutio[n]e reputabat sua. Sicut em[en] bo-
nu[m] q[uo]d sit suis p[er]uitozibus amore sui: recti-
p[er] i p[er]sona sua: ista et malis. It[em] dicit i iudi-
cio vniuersali. Esurim et i deditis mihi
m[an]ducare et. T[em]p[or]e dicit. Q[uo]d d[omi]n[u]s vidim[us]
te esurire et p[er]uitos te et. Quib[us] dicit
Am[en] dico vob[is]: q[uo]d i[n] istis vni de his
fr[atr]ib[us] meis mimis mihi fecistis. mat. xxv.
h[ic] p[er]t[em]p[or]e q[uo]d h[oc] d[omi]n[u]s cauere ne displiceat
seruatoib[us] dei: q[uo]d ip[s]e recipit in p[er]sona sua
quodamod[um] rer recipit in se q[uo]d offendit
miles. vel ei? officialis. Et p[ro]pter hoc t[em]p[or]e
timef[er] ne offendatur regis officialis. It[em]
dicit[ur] p[er] h[oc]. Sante. Sic em[en] vocabat[ur] an[te] ei?
conuersione. Sante q[uo]d me p[er]sequeris: ecce
amor xpi ad nos. Et paulus tim[or]e ac
stupens dixit. Q[uo]d es d[omi]n[u]s? R[esp]ondit i[er]o.
Ego sum iesus nazarenus: q[uo]d tu in p[er]seque-
ris. Warum est tibi i[n] stimulu[m] calcitra-
re. Nota q[uo]d paulus ante conuersionem
suam habebat quatuor falsas credentias
seu op[er]ationes et errores contra d[omi]n[u]m no-
stru[m] ih[esu]m xpm. Prima q[uo]d non credebat
ip[s]u[m] esse: deu[m]: sed p[er] h[oc]olem. Sec[un]da q[uo]d

no[n] fuit saluator m[u]ndi: sed deceptor. Ter-
tia q[uo]d non surrexit a mortuis. Quarta q[uo]d
no[n] erat iudex bonoz et maloz. Sed p[er] h[oc]
in rati[on]e q[uo]d dixit. Ego sum iesus naz[ar]e-
tenus et. fugam[us] o[mn]es errores. Et p[ri]mo
q[uo]d dixit. Ego sum: quod est nomen diuini
nariis: q[uo]d de? p[ro]p[ri]e h[ab]ere esse. Nostru[m] aut[em]
eise est nobis a deo dacti: id non debet di-
ci esse. Sicut nullus debet dici diues de
pecuniis mutuo receptis. Totu[m] em[en] n[ost]ru[m]
esse mutuat[ur] est nobis a deo. It[em] p[ro]p[ri]e
loquendo nullus habet esse nisi se[us] de[us].
Iaco legitimus Exod. iij. q[uo]d quando Mo-
voluit mittere a moysen vt liberaret p[er]p[et]
israel de egypto: dixit sibi moyses. Sibi
perint mihi: quod est nomen dei: q[uo]d d[icitur]
cio: R[esp]ondit d[omi]n[u]s ad moysen. Ego sum q[uo]d s[un]t.
Sic dices filius israel. Qui est misit me
ad vos. Exo. iij. Ecce quare resp[ondit] i pan-
lo. Ego sum. Et dixit Aug. in lib. de vide-
do deum q[uo]d p[er] h[oc] ostendit tunc paulo diu-
nam essentiam vt ibi determinat Augu[stinus].
Contra fm errorem dixit iesus: q[uo]d id[em]
est q[uo]d saluator: ostendens sibi clare q[uo]d null[us]
p[otes]t intrare paradisu[m] nec saluari nisi
si sibi credendo et obedie[n]s do. Contra ter-
tiu[m] dixit nazarenus. i. horidus: q[uo]d eius
corpus in resurrectione sua glorio[sa] Ro-
ruit quatuor s[er]uatoib[us]. P[ri]mo impossibili-
tatis. Sec[un]do leuitatis. Tercio subtilitatis.
Quarto claritatis. Ideo dixit nazaren[us]
Contra quartu[m] errorem dixit. Duru[m] est ri-
bi contra stimulu[m] calcitrare. Stimulu[m] est
sola dura qua[m] dabit vt iudex vniuersalis
bonoz et maloz: quando dicit malis. Mi-
sece d[omi]n[u]s a me maledicti in t[em]p[or]e eternu[m]
et. Mat. xxv. Tunc paulus tremas ac stu-
pens dixit. D[omi]n[u]s q[uo]d me vis facere: scilicet
vt possim saluus fieri. Modos enim video
clare errores in quibus eram. Et ait d[omi]n[u]s
ad eum. Surge et ingredere ciuitatem: et
dixerit tibi qui i[n] te op[er]atur facere. Sur-
rexit aut[em] de terra: apertisq[ue] oculis ni-
hil videbat. Tanto est clarior que eum
circumfulsit q[uo]d d[icitur] i[n] visu[m] i[n] h[oc] ho-
m[in]u[m] respiceret solam amitteret visu[m]. Ad
manus aut[em] illum trahentes viri qui eos
mitabantur cu[m] illo: qui habebat stupefacti
introducerunt damascu[m]. Et erat ibi t[em]p[or]e
diebus non videns: et non manduca[n]s
neq[ue] i[n] bibi. D[icitur] i[n] doctor[um] q[uo]d in h[is] tri-
bus dieb[us] didicit et vidit in schol[is] p[er] h[oc]

Univ

necessaria. hoc ostenditur in questione fan-
 cti pauli vbi dicitur. Et cum iter faceret: subito
 circumfusus est lux de celo. Ro. Inp. de celo
 Hier. vi. Ad de. Intellectus naturalis seu his-
 genio humano. Hic modus questionis est
 multum dulcis qm deo subito illuminatur
 et totum in domino: camera: lectorem in via
 eruditum: vt cognoscat pctā sua dicitur. Qui
 miser qd dicit de merz. Quid lumen per
 bar ddi. orado. Illumina oculos in con-
 spici obdoro. in morte re. Scds modus est
 illuminatio psonate vt directio. Qñtis
 pson et pōpōe inhiat qd nō curant nisi de
 mudatis: detrahunt vel humilitate: hoc
 sic ptingit: qd dicit de illi alio remedio
 indiget: facit eos pēdere bona spalia et
 amare dno: in qb s pēdibet: tūc quer-
 unt ad deū: qd aliis curat et de deo. Jo
 dd. Imple facies tuo ignominia: qñt
 nomen tuum dno. Adhera e aduersitas
 seu tribulatio pōpuli vt aduersitas: in
 firmitatis seu pēcatis dñi qñtis querit
 pēdē ad deū. Hic modus ostendit in paulo
 q ibat furis infectus: dirigitoto pecto: e
 vir: cñbat: eadem tē: fā: pēcator
 re fact: e vas electiois dñi. Nequid m
 vis facere: Ecce quō ex aduersitate fuit
 queritis. Te iussit repēditio fraterna
 lis. Sunt enim aliqui qd nec primo nec
 2. do ino conuertuntur: deo nō crequū in
 eis die prima: sed qñ aliqui vt amic: sra-
 ter: soci: pater: vt vicinus: dulciter corri-
 git omicū suū vel filio dñi. hoc dicitur
 de vobis. Jam gentes i quāto de vobis
 ista. 3o amore dei corrigatis re. 3fo mō
 multi conuertunt ad xpm. 4o dicit xps.
 Si autē peccauerit in te frater tuus: vade
 a corpe ed inter te et xpm solū. Si te au-
 dierit: iurabit: eris frater tuus. Mat. xvi.
 Hic modus ostendit in paulo qñ xps corri-
 gendo eū dicit ei. Sante sante quid me p-
 sequeris? Quartus est ostensio iudicis
 pō: vt qñ deus per se inuisibiliter: vt pō
 alius sancti: et denotio hominis ostendit
 sibi rigorem iustitiē tali modo. Tlaidem?
 si tu vis pēnere in ista mala ista: quid
 dices in iudicio? rēdēto xpo dicenti.
 Quid fecisti pro me? Ostendens vulnera
 dicit. Ecce quid ego feci pō: te: co: nos-
 tra ista vulnera: et tuum quid tu fecisti
 pro me. quid dices tuq modō stas? vi-
 uis in peccatis: nihil boni facis: qñ

necessaria. hoc ostenditur in questione fan-
 cti pauli vbi dicitur. Et cum iter faceret: subito
 circumfusus est lux de celo. Ro. Inp. de celo
 Hier. vi. Ad de. Intellectus naturalis seu his-
 genio humano. Hic modus questionis est
 multum dulcis qm deo subito illuminatur
 et totum in domino: camera: lectorem in via
 eruditum: vt cognoscat pctā sua dicitur. Qui
 miser qd dicit de merz. Quid lumen per
 bar ddi. orado. Illumina oculos in con-
 spici obdoro. in morte re. Scds modus est
 illuminatio psonate vt directio. Qñtis
 pson et pōpōe inhiat qd nō curant nisi de
 mudatis: detrahunt vel humilitate: hoc
 sic ptingit: qd dicit de illi alio remedio
 indiget: facit eos pēdere bona spalia et
 amare dno: in qb s pēdibet: tūc quer-
 unt ad deū: qd aliis curat et de deo. Jo
 dd. Imple facies tuo ignominia: qñt
 nomen tuum dno. Adhera e aduersitas
 seu tribulatio pōpuli vt aduersitas: in
 firmitatis seu pēcatis dñi qñtis querit
 pēdē ad deū. Hic modus ostendit in paulo
 q ibat furis infectus: dirigitoto pecto: e
 vir: cñbat: eadem tē: fā: pēcator
 re fact: e vas electiois dñi. Nequid m
 vis facere: Ecce quō ex aduersitate fuit
 queritis. Te iussit repēditio fraterna
 lis. Sunt enim aliqui qd nec primo nec
 2. do ino conuertuntur: deo nō crequū in
 eis die prima: sed qñ aliqui vt amic: sra-
 ter: soci: pater: vt vicinus: dulciter corri-
 git omicū suū vel filio dñi. hoc dicitur
 de vobis. Jam gentes i quāto de vobis
 ista. 3o amore dei corrigatis re. 3fo mō
 multi conuertunt ad xpm. 4o dicit xps.
 Si autē peccauerit in te frater tuus: vade
 a corpe ed inter te et xpm solū. Si te au-
 dierit: lucrā: eris frater tuū. Mat. xviij.
 Hic modus ostendit in paulo qñ xps cor-
 rigendo eū dicit ei. Sante sante quid me p-
 sequeris? Quartus est ostensio iudicis
 pō: vt qñ deus per se inuisibiliter: vt pō
 alius sancti: et denotio hominis ostendit
 sibi rigorem iustitiā tali modo. Tlaidem?
 si tu vis pēnere in ista mala ista: quid
 dices in iudicio? rñdēto xpo dicenti.
 Quid fecisti pro me? Ostendens vulnera
 dicit. Ecce quid ego feci pō: te: co: nos-
 tra ista vulnera: et tuum quid tu fecisti
 pro me. quid dices tuq modō stas? vi-
 uis in peccatis: nihil boni facis: qñ

Σο. κενδ.

enades inferni penas: Tales ostēdes in
dictales faciūt querere mīstos: q̄ntē
t faciūt p̄mā vt possint aliq̄d oñdere i
dictio: nō dī. Cōgnosce dñs iudicia s̄p
ctōm: in oculis manuū suarū p̄phētus ē
pctōs. Cōstant p̄ctōs in infernū. i. p.
cogitatio. ps. x. Iste mod⁹ ondī i p̄u
lo: cū tps ondī se i forma iudiciali: quē
ad modū dī stare in p̄e iudicij q̄ dīxīt
bī. D. u. p. et t̄p̄ s̄p̄stimulū calcitrare. Et
statim paulus dīxīt. Dñe quid me visā
cere: Quis? ē instructio doctrinā loij
in predicatione: ad quā multi veniūt pec
catores: i. in magnis peccatis inuolūt: i.
redenti conuerſi ad dñm: in p̄dicatio
ne q̄n p̄dicator p̄dicat bonas doctrī
nas: peccatores cognosūt suā vitā malā
i. dīcūt. O miser sūm hoc in malo s̄orū suz
ego. Et s̄it o mō cōuertunt plures q̄ illū
supradictis modis. Ideo dicebat ap̄s.
Non erubescō euāgeliū. Altr̄ em det est
in salutē omni credenti. Rō. i. Nota non
erubescō euāgeliū sicut illi q̄ magis cu
rant de pctis q̄ de euāgelij. Doctrī
na poetarū nemine saluat. Id p̄dicatores
euāgelice doctrinē singulārē caon
h̄nt in paradiso. Iste modus p̄uersionis
oñsus fuit in paulo: cū dīxīt tps. Surge
i. ingredere ciuitatem: i. dīcēt tibi qd
te op̄stat facere: s̄p̄loaſſet dicere paul
lus. Dñe ostēdis mīstos qd habeo fa
cere. Cur me ad aliū remittis: dīxisset
tps. Gladē. i. ego i instructionē xp̄iantis
vt q̄o tu iustitizā i ipsi faciāt i instrū
ctiōē habeāt. Nota illa ciuitas ad quā
tps remiſit paulū dīcēs. Surge i. ingre
dere ciuitatē q̄. dicebat Damascenū i
terpetat sanguinosā: s̄p̄t ecclesiam vbi
sanguis xp̄i p̄cāt cūmūt. Qñ q̄ dīcīt. In
gredere ciuitatē. i. ecclesiam ad audiē
dām missam sermōē. Abi cū dīcēt tibi
qd te op̄stat facere. Iste est p̄ncipalis
modus p̄uersionis pctōs. Sert⁹ modus
est exēplū s̄p̄ualis: q̄n vident q̄ aliq̄
tenet bonā vitā i sanctā etiā si nō loquat
p̄dicando: exēplū s̄n illi⁹ multi p̄uertunt
Dīcat hic de p̄uersione ciuitatū p̄ncipal
lat rōnū in quādā via ad dep̄dāndū crī
ſtētā. Quā dñs ei s̄c̄s abbas volēs ip̄s
ad xpm querere fuit ad cōr: statim cas
ptus est vt eū benediceret cō. Abbas vero
interrogat eū de quo uolueret in talib⁹

remo. Q dicit abbas in magno labore ⁊
paulo vinctu. Inultione meo venire ad mo
nasterium. Q puidet vobis opulēt. 3. Ite
tūmē 3 caprōe nō audet bar tre. 3. Iabab
ipm allecarauit. secū? est cū. reddt illi
optīmā camerā. ⁊ pñt in onachā veniōt
simū in futuro ⁊ pñt fratrē sibi. dō ē cū
nī frāe qē qd vellet gallias. p dices. cap
nes ⁊ c. ⁊ pōst qd ipse erat pñmō. frate
ille fuisset cō eo cōdebat panē ⁊ aquā.
3. Ite qñ ipse iacebat in lecto. ⁊ abbat ge
lib? nēc sū lachrymā ⁊ c. Pōst multos
dies ille captiue? dixit frī. ⁊ tū quālē vi
sā tenuisset. vos ī mōdo. qñ tantā pñmā
facit? Rēdit frater qñ fuit valde peccator
⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c.
Et ille. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c.
Et dicit frater. 3n multis dñe. ⁊c. ⁊c. ⁊c.
mibi si placet vobis. Ego dicā. Rñs. ex
sue ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c.
Et capitaneus. Q mifer. quid erit de me q
tot hoies de pñmō sum ⁊ occidit. qñ vos
de iam paruis peccatis facitis tantam
pñmā. de cetero volo vinere ⁊c. ⁊c. ⁊c.
nō deis mibi lectū nec gallinas. Et sic fuit
exēplo illius conuersus. 3. Ite dicit Grego.
Plus mouet exēpla. qñ sba. exēpla. f. bo
ne vite. forte si cōtrā annis aliqñ predi
casset illi. nō quertisset. cū ⁊ m exēplo bo
ne vite quertus est. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c.
petri agli qñ ipse pñmāc erat romē aliqñ
bone mulieres iam a 3 pñmō conuerse ha
bebant. viros peruersos quertere. ⁊c. ⁊c. ⁊c.
offensū illi modū dixit. Mulierē sibi
dicē sint virtutē ⁊ si qñ nō credāt sibi qñ
mouet quertationē sine nō huerit. ⁊c. ⁊c. ⁊c.
siderantes in timore sanctā quertationē
vestrā. 1. p. 3. 3. Ite modus offēsus fuit
in. pñmō. qñ ad manus illā trahēdo tñ d
uitatem intrōdūcunt. 3. Ite signat
opera. qñ manibus operantur. 3. Ite ad
manus illā trahentes. 3. Ite qñ inuist q
exēplo opē. trahantur peccatores ad
deū. 3. Ite modus est afflicto. pñmō
tentio. dñe. 3. Ite hī sū mōlues. pec
catores. 3. Ite hī sū ex ista pñmā extrahēto
med. de peccato. conuerteret ad bonam
vītā. 3. Ite hī sū sentiat se in peccato. nō
debet penitentiam dimittere. qñ dñs
fuit et ad quertionē. finaliter ad totā
nationem. pñmā agli. de. pñmā. qñ
fuit em regnā celoy. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c. ⁊c.
ostendit in quertione. beati pauli agli.

50. xxix.

luti xps in tēplo offerri ppter nostrā in-
structionē: vt doctor ibide nūti ad secū-
dū: q̄ sicut dei fili nō ppter seipsum fas-
tus est homo 2 circūcisus in carne: sed
vt nos p gratiā faceret deos: vt ip̄s
ter circūcisidamur: sic ppter nos sicut
dicit vt discamus deo presentare nos ip̄s
sos. Et hoc post circūcisionē etiā factū ē
vt ostendat neminē nisi circūcisum vitiis
dignū esse diuinis conspectibus. Quare
voluit in tēplo offerri propter mysticaz
gnificationē: vt ibide doctor tangit ad
quartū. Nā 2. cuius. xij. dicitur vt illi q̄
possent offerret agnū simlaturare siue
colibā p filio aut filiā: q̄ vero nō suffice-
rēt ad offerendū agnū offerret duos tur-
cos aut duos pullos colibāru. Xps
ergo cū diues esset ppter nos egen⁹ fas-
tus est vt illi⁹ inopia diuites effem⁹: vt
br. ij. Cor. viij. p scitaz pauperem ho-
stis offerri voluit: sicut 2 inuititate pū-
nis inuoluit: reclinat. in p̄cepto. Nihil
min⁹ tñ lēuissimas figure cōgruūt. Tur-
tur em̄ qz est alal 2 ouis loquat: p̄dica-
tione 2 cōfessione fides iporat: qz nō est
alal castrum signat castitatem: qz nō est
alal solitariū significat cōtēplationēz.
Colibā nō est alal simplex 2 māfactum
2 signat māfactū 2 simplicitatē. Est
aut alal gregale. vñ sūt vitā actiūz: hū-
tus hostia signat p̄fectionē xpi 2 mēbroz
cius: vtrūqz aut ppter 2 suetudinē gemē
di p̄sentes serūū luc⁹ designat. Sz tur-
tur q̄ est solitaria significat orationū las-
chez mas. Colibā nō q̄ ē gregalis signat
publicas ofones ecclie: vtrūqz aut alal
duplicatū offerebat vt scitaz nō solum
fi in aia sed etiā in corpe. hēc sanctus
Thō. ibidem. Et ppter hec quatuor xps
voluit in tēplo p̄sentari. Tamē etiam ex
dictis patet ratio literalis: quare xps si
bi reseruauerat of p̄mogenitū. Sz ra-
tio moralis est ista: sicut em̄ inter virū 2
vxoze fit matrimoniu ad p̄les generans
dū: ita inter spū 2 carnē ē quasi mīmo-
nialis cōiunctio ad generādū p̄les. f.
act⁹ virtuosos vnde meritorū qz caro sine
spū nihil valet. Nā spūs mouet carnem
ad opa virtū 2 meritorū: excedēdo qz pro-
les dicunt. Nā dicit Wand. Nūc tui si-
cut nonel. oīna in cr. meē tue. De istz
filis. f. actiūbz virtuosis de⁹ vult p̄ mo-

genitū sibi offerri. Sed quod est ille primogenitus? Regula est phie qd illud qd est vltimū in eadem est pmiū in intentione erga deū. Verbi grati qrat qre hodie vestitis ad missam qd fuit pma pma infetioffiditū ppter honore dei & virginis et ex ordinatione ecclesie: bene statio in cōfclctia: qd primogenitū offertis deo: quia infetio pma bona est: qd ppter deū pntissimū vero dictis venit ad ecclesiam ut videt in mulieres x. tū: primogenitū offeris diabolo & nō deo: qd pma intentio mala est. Idē de elemosyna si datus eā itentione vane glie vel hōis: primogenitus dat diabolo. Si autē dat ut de faciat vobis elemosynā dā grā quā ab eo petit: qn alia pma venit ad portā paradisi pulchra & petis elemosynā: qd deus vobis faciat elemosynā: tūc offert primogenitū deo. Id in quolibet opere virtuoso gratio inter vos cui datur & offertur primogenitus: ne meritū pdat ex mala intentione: qd nihil valet opus virtuosum mala intentione factū: multa & magna opa virtuosa perdunt ex mala intentione facta: qd primogenitus nō offert deo. Ecce quare de pceptū sibi offerri primogenita. Id dicit aplo. Sine qmā dncatōis: sine dicitōis: sine aliū qd facitis: oia i glia dei facite. i. Cor. 13. dñs nō refus pps ut primogenitū & vngentus vngentis marie voluit in tēplo pñari deo patri & in manib' sacerdotis offerri. Et quinqz sictio quasi quinqz regalib' argenti redimī iuxta lege qd habet Num. xviii. vbi dicit. Quicqd pmiū erupit a vulua cūte cornis quā offerat dño sine ex hōib' sine de pecorb' fuerit tui iuris erit. Ita dñs erat ut p hōis primogenito pñum acceptas: & factas redimī quqz sictio qd viginti obolos hz. Et sic nifi redimere erat sacerdotis: & seruebat in templo. Dicitur practica pñationis. Virgo cū maria obtulit filium suū xpm in manib' sacerdotis: ille obtulit eū dño. O qd factū: sacerdos: si cognouisset eum: ipm adorasset. Deinde voluit eū retine re sacerdos videns vnginem matrē pau perē. Et ait vgo. Nō retineatis eū. Ecce quinqz sictio habeo: hōs paulatim congregant & recepit a la bore suo proprio: forte min' cōcedēs ut filii suū redimeret Et aperuit barsam non de auro vel feri

cor soluit quinqz sictio fin legio cōmetus dñi. Quēstio est hie. Quare xps voluit redimī quqz sictio cū esset mudi redemptor: hāc de causa fuerit nullus a deo pfer: Nota duas ad hoc rāsones: vnam allegorica: alia moralem. Allegorica est ista. Voluit ei quqz sictio redimī quēdā modū ipse redēptur' erat mūdū quqz pñcipalib' plagis in qb' pñit tota nostra redēptio. i. circūcisione: fuga in egyptū: flagellatione: coronatione & crucifixione. Id David. Apud dñm mila et copiosa apud eū redēptio. Scda ratio est moralis: dās nobis exēplū: qd hō est venditus diabolo ex peccato: qd peccare mor taliter est scipm vādere diabolo. Terbi grā: qd facit pōpū & vnitatē pñto supbie statim pñat se diabolo. Quat' recipiens vsurā & pñū quo pñditur diabolo & etia qd pñtur: rapinā & sic de aliis speciebus auaritie: luxuriosus illa delectatōe dat suā alaz diabolo. Idē de aliis pñis. Id opz redimī quqz sictio si volum' saluari scz opib' pñie. Primū est pñitio cū ppo sito nō redcundū ad pñā. Scdm est ois confessio. Tertū corpus afflictio. Quatū debitor restitutio. Quintū iniurias rum remissio. Et verūcūqz illū facere scri pturē verbū. Est qui multa redimat mo dico pñio: restituens ea in septuplum. Eccl. x. Quātū ad tertū hoc fessum in quātū tangit sanctū symeonē dicit dñs oblationis symeonis. Dico practica. Nā tūc tps qd virgo peperit filium suū oēs iudei apti & in lege eruditī pro certo habebāt qd messias erat natus: qd videbāt tps in pphetis assignatū cōpletū: sed non cognoscebant eum. Et propter hoc dicit iohannes baptista. Medius vestrum stetit quem vos nescitis. Ioan. 1. Ideo multi orabāt ut ostēderet se eis in gulariter sanctus symeon et iustus. Et responsū accepit symeon a spiritu scō: non visurū se mortem nisi videret xpm dñi. Et sciens illā prophetiam. Statim venit ad templum sanctum suū dñator quem vos queritis: angelus testamen ti quem vos vultis. Malachie. ii. Propter hoc quolibet dñe veniebat ad templū. Et qd videbat aliquā mulierē per tantē prolem: ipse ptebat eū ne filii aut filia: spūscūs nihil sibi dicebat: pñs in

hōiernū dñe in quo sibi dñi: hodie ob mab in tēplo messie regi: ipm qd videbis Id pñt somnū bene mane surrexit: & iust ad tēplū mūdā dñi et oñas i qd qd debet intrare domū debet dom' ornari. Ideo cūrat ecclesia. Adorna thalamum tuum sponet suscipe regē xpm: et cū magna deuotione expectabat videre eū: sed de sacerdote qd expectabat eū: acciperet porus oblationes et haberet turturē et columbā. Oēs em que sua sunt qd tūc qd xpi ad phil. ii. Nā tres pñitiones pñonaz sunt qd nō attendant de qbus daz negociis. Prio de iudo pueri. Scdo mulieres de consolatōe. Tertio sacerdotes d offeritorio. Sed de illis qd sunt Jesu xpi statim attendant. Cū autē xgo cū ioseph intrauit tēplū: pñsanctus dicit symeon Symeon ista est mater eū: et filius eius ē rex et messias in lege promissus. Statim senex fies pte gaudio adorauit eū: ipm recipiens in vlnas suas incepit cantare vñ cātilenā pulchrā quatuor versum. Nunc dimittis faum tuū dñe: secundum xdm tuū in pace ac. Ecce dñs oblatio nis symeonis. Ideo hodie carat ecclesia. Cū inducēt puerū Jesum parētes accepit eum symeon in vlnas suas et dixit. Nunc dimittis faum tuū dñe: in xdm tuū in pace. Querit quare sanctus symeon accepit eū in vlnis suis: qd si non fuerat sibi a spūsancto pmissus: sed pmissum fuit sibi qd non morer et nisi pñt vide ret xpm dñi: Nā ergo tanta pñsumptio qd ipm accepit: Rñdeo qd ad saluationem nram nō sufficit videre xpm p fidem: sed ipm recipere opz in manib' p bona opa. Id Mar. 11. Qui crediderit & baptizatus fuerit saluus erit. Diceret aliquis. Ego habeo istos oculos aie. Cōtrem credē dñi pñt diuinitatē: et sicut xpm hūmanitatem. Sic videtur xps a nobis in via qd ergo opz nē aliū facere? Deo sicuty in eon: qd accipiat xps in manib' p bona opa. Quid proderit fratres mei si fidem quis dicat: hōbere opa aut nō habeat? Aliquid poterit fides saluare eū: fides sine operibus mortua est. Iaco. ii. In signum hui' portam' candelas accensas in manu qd significant tria qd sunt in xpo Cera mollis: signat carnē: xpi quā habuit passibilē: qd liquefacta fuit in passione. Et

lychniū albz signat alaz xpi purissimam Lūmē xgo signat xpi diuinitatē immensam. Non em sufficit videre lūmē in alia rñec xpm p fidē: sicut manib' p bona opa ipm recipere. Id aplo. Si ois dñs pot tate deū in corpore vfo. i. ad Cor. vi. Tunc em portat xps a nobis qd eius amore vltimus pñt. Deo gratias.

De sancto Blasio.

Ranz frumē

ti cadēs in terram mortuum. Verbum istud habetur Jo. 11. Sicut tota solennitas hōierna est beati Blasii epi et martyria gloriofissimū: ita erit et fmo maxime qd l eius bona vñta sunt multe virtutes & exēpla: de qbus poterimus recipere bonaz instructionem p bono vite nre regimine. Scz prius salutet xgo maria & c. Id the ma est rñsio ad qñtionem qrent ē per aliz quem ignorantes. Quis fuit iste sanct' Blasius: et cuius cōditionis? Rñdet the. Stanū frumentū: cadens in terrā & c. Verba sunt figuratua secreta indicia virtutis et excellētias iuxta quinqz verba thematis.

Prima virtus est humilitas virtuosa: qd granum et non polca.

Scda est sublimitas gratiosa: qd frus menti et non hōidei.

Tertia est aduersitas rigorosa: qd cas dens: scz de dignitate.

Quarta est acerbitas dolorosa: quia in terram: scz per tormenta.

Quinta est felicitas pñosa: vel glorio sa: qd mortuum.

Quātū ad pñū dico qd vna virt' maz gnaz excellētia vna bti blasi fuit humilitas virtuosa. 1. 3 em est plen' sctitudo: tñ cas pñnabat in bursa humilitatis: ois em pñderent. Qui virtutē sine humilitate cōgregat qñ puluē in ventus pot tat. Hora hie duplicem humilitatem.

Prima est virtutis.

Secunda est vittosa.

Virtutis est quidē homo ex vna parte cogitat dei immensitatem et eius potentiam infinitam. Et alia ppriam sui paritatem et defectus: et sic cor humilitatur. Et tal' humilitas que est respectu dei virtuosa & multum placet deo: quia iho

modo creatura nihil se reputat nec psumit de se. Ista laudat beatus Jacobus dicens. humilitatem in conspectu dñi. nō dicit hominibus exaltabit vos. Jacob. iii. Secunda virginitas est vitiosa: quādo qd in conspectu hominum humiliatur & in intus habet eoz infatuz vt venter mulieris grauidet: et eoz hominibz factum vt hyz grauidet. De illa dicit scriptura scā. Est q nequiter se humiliat: et interiora eius plena sunt dolo. Eccl. xix. humilitas aut beati Blasii fuit virtutis: quia humilitas batur in cōspectu dñi. abscondebat enim sua opera vt vitaret panā gloriā. Pernosctabat em orādo & cōtēplando: secreto tenebat lectum penitentie et portabat ciliciū et extra ibat honeste indutus. Iesunabat et quātum poterat ex humilitate abscondebat suā sanctitatem: sed deo exaltauit euz. Rectoritas. humilitatini sub potenti manu dei: vt vos exaltet i tpe visitatiōis. i. p. v. Jē humilitatini in cōspectu domini & exaltabit vos. Jacobi. iij. & c. quia deus vult eum manifestare ad glāz dei: & bonum exēplum hominū. No sup illo hō. Nō potest ciuitas abscondi supra montē posita. dicit glo. Aluz qd i. persona supingente vitam: secus de hypocritis qui appetunt videri & laudari. Et sic & faciunt multa opa: & tales vt fumus transiunt totaliter & non hnt fundamētū deo: qz dicit scriptura. Saus diū hypocrite ad instar pñcti. Job. xv. Tu militas virtuosus bñ blasii notatur cum dicit granum. Nam palea signat supbos. Rō: quia plures sunt eoz qd humilium. Sedo enim quia palea ē vana & leuis & semp eminet: granum hō parū & sp sub iicitur: sic humilis & iusta hoc dicit scriptura quod futurū ē. f. psona sancta femina scz in hoc mundo: s nudum granū. f. o vanitatis. Ecce hūiliss. i. Co. x. Deo aut dat illi & c. Quāto magis bñs blasii abscondebat suam sanctitatem: tanto magis publicabatur in miraculis q faciebat. Dicit qd erat de ciuitate cappado cie & c. Et dicit miracū d pūero curato sibi videri: in cuius gutture spina piscis trāuersa ipm suffocauit vel suffocabat & c. Hō nō pcessit sanitatē p illo & p oibus q de malo auture ipm inuocaret: et hodie vñdicit in honore bñ Blasii panis

vitum et huiusmodi: vñdicit illud i bñ Blasio. L. ix. vii. Ois q se hūiliter exalta bitur. Nota q se humiliat. f. de humilitate se exaltabit. Dico scdo q scda virtus est sublimitas glorio. f. dignitas: quia fuit eps ciuitatis sebastie. id ē: frumentū q. Inter alia grana est meli. Jō plati q in pplo sunt maiores & nobiliores signifi cantur per frumentū. zach. ix. Quid vos nū ē. f. ppli xpiani: et quid pulchri eius nisi frumētū electorū. i. prelatorū. Et qz bñs blasius fuit epos: dicit frumētū. Por catur qd fuit electus non solum a canonice s et ab oibus laicis sebastie orātibz & c. Et subitō ispirauit dñs in cordibz scz talis oim vt peteret blasium in episcopū alia voce. Jpe autem contradicens ois fuit electus et sic assumptus. Rō hē tpe flebat: qz in iudicio epi hnt reddere rōnē nō solum de suis pprijs alijs s et de omibz sibi pmissis. Jdeo dicit scriptura. Iudicia durissimū in hō q presunt sct. Et i guo em pcedit mīa: potentes em potentes tormenta patient. Sē. vi. Nota iudiciū durissimū. Tria em iudicia sunt p latio. Primū est qm intrant dignitatem: vtrū p portā qñ. f. sine scitu eligat vel p pa pūder sine sui vel suoz requitū. Si hō aliter intrat fur ē et latro: nec potest saluari nisi renūciat. Tū septura de hoc dicit. Et. Alie amē dico vobis: q nō intrat p ostiū in ostiū autū: s ascendit aliunde: scz p fias vel p pces armatos vlp p dona accitit fur est et latro. Jō. x. O durū iudiciū sct ei. Scdm crī durius iudiciū qd ei sct. f. qd virtū postq intrauit: q modo reddi: expendit: qz tres pces debz facere de eis: vñā p seiscām p sua fami lia: tertii p paupibz. Tertii erit. f. iudiciū durissimū qd sct qz reddet pputum de alijs damnatis ex sua negligentia. Nam cūlibz tolli dē Eccl. xxxij. Specula torem te dedit domui israel. Audi nē: ego ex ore meo sermonem annuntiabz: et ex me. Si me dicente ad impiū impie morte mortis: non fueris locutus vt se custodiat impius a via sua: ipse impius in iniquitate sua morietur: sanguinem autē ei de manu tua requirā. Si autē annūtiāte te ad impiū vt a vitio suo quertat & si fuerit quertus: ipse i iniquitate sua morietur: porro tu de alijs tuā liberasi. Jōz vis

dictis quomodo et qualiter curat de anima bus: qz pap. Ecce quare dicit. Iudiciū durissimū & c. Ista cōsiderantes antiq sancti cum maximo timore accipiebant onē episcopatu: et Jdcebat quoniam scies bñ dei voluntates: tunc pcedo de aux ilio accipiebant. Dicitur quomō beatus blasii factus episcopus nō mutauit statū suū vt faciūt multi mali. Nam em faciūt vanitates: familia nimis magna: in equis et pompis: dīcedo. honores multant mores. f. in malis: et in bonis nō est verum. Et quia beatus blasius: non dimisit suum statū: ergo nec deo abstulit sibi grām miraculorū: imo auimentauit eaz: qz nō solum curabat hōies sed etiā animas illa ferocissimas: etiā sibi obediebāt. Dicit miraculū de muliere paupcula hntē vnicū porcēllū q a lupo fuit captus: quē cū maxima sollicitudine accurrat ad bñ blasium vt precipere lupo vt restitueret sibi potcū quē emerat & c. Quod et fecit. Statim em viciū dilexit sibi lupus. Dico cogitate hie duo diligenter. Primo vtrū fitem beati blasii. Scdo duritiam nām. Tūc em erat beati blasii: qz mouit eoz lupi ferocissimi ad restituendū carnes qz tū ipse diligit obediendo beato blasio: qz erat amicus dei: et deo obediens: Sic et fuit in pmo statū: qd sū adam fuit deo obediens animalia obediunt ei. Scdo pūderate duritiam nām. Lupus em rapax ad pceptū beati blasii restituit furtum et in fur latro nō ē pcepto blasii: s dei non vis restituere furtum seu vsuram: peiores sumz qd bestie. O quot vsurarii sunt qui multat deos florenos et ponit in eis: frumētū q sunt. rii. vel emunt minoris p precio parato vel vendunt pluz pp precii speratū vel sup possessiones accōs modant pecuniā et interim recipiūt fructus vel recipiūt cōitate & c. vel retinent sibi solidatū sermōem vel bona ecclie vt de cinas vel primitias vel bona defunctorū tales nō pnt saluari nisi restituant: nō em dimittitur peccatum nisi restituatur ablatum. Regla est iuristarū xlii. q. vi. Si res et etiā theologos: et est angustini cōi ginā. hie pot rā dicere s ipsi oēs iurā rōa. Dico tertio q tertii & c. est aduersitas rāiosa cū dī cadens & c. de dignitate episcopati. Cū em fuisset diu in suo

epatu venit aduersitas s pñanos: vel q o bnegaret sibi xpi. v. q morerent ppter qd bñs blasii fuit depositus et exul factus a suo epatu a psecro: et iussit i desertū vbi in quodā mōte et in quadam spēcua viri i maxima pñia. Ecce qd pōt dici cadens. Et poterat dicere cū dñs. Im pulsus es uerius sum vt caderem et dominus suscepit me. f. de deserto. Et qz in rāto aduersitāte nō iussit deū deserere: nec deo ipsū de serui. Nā cū esset in deserto nec habes ret ad comedendū pñdens in deo dicit. Oel' oiz in te sperat domine & c. dicens suas horas deuote ac sūssit in ciuitate et hora pñādi exibat speluncā. et dicit hī storia q volucres veniebant ad eū postātes ei cibū de illo qd ipse anes comedebant. Portabant enim sibi hora prandii. f. hora nona veniebant quinquaginta vlt centum colūbi cū granis tritici. Jte hora nullus cū oliuū in rostris. Jte cornu portabant ficus nouas. Jtem falcones veniebant cū perdidit. Et bñs blasii dicebat verum et oīs anes erāt in circuitu. Nota q hūi' epos nec rex hz tot seruatores et comedebat illud qd sibi placebat: non carnes. Et post dīdebat eis cibū: pceptiē eis q nō litigarent. Dicit qd cōsidendū de deo. Qui em bñ seruunt deo nō opz eos timere q eis deficiat. Nō dicit ergo religiofus. O miser vñ habes bo oliā coppam qñ ista erit nupta & c. Seruatis deo diligenter qz nihil vobis deficiet. Nā dicit ipse deus. Jesus rōa. f. p mū querite regnū dei et iustitiam ei: et hec oia adiciēnt vobis. p. att. vi. Jdē de clericis et laicis. Sed modo talis est vīta multoz q mirū ē qd inueniūt aquā in fontibus: qz non sunt digni. Sed de illis q seruunt deo dicit rōa. Nolite solliciti esse: dicentes quid māducabim' aut qd bibem' : iant quo operiemur scilicet em pre her quia hīs omnibus indigetis. x. att. vi. Jē nō solum anes: s et iā oialia vt leones. vñ: lupi: si aliquando infirmabātur facti sup plagā dīcedo. De cetero caueat nulli noccat qz ex malicia vīa & ex cuius pā emitt vobis hoc malū vel similia verba. Nota hie q alia i rōnōbū p fami

tate obsequenda recurreret ad ipsos: et vos
ad quem recurritis ad diabolum: quod ad diu-
nos vel fortilegionem. Si dicat hoc facinus
quod non habemus medicos: aposthecarios:
nec medicinas. Et de hoc de salute huius
notis. **3°**. Iuxta illud. Voces et lumina sal-
uabis dñe quicquid modis multiplicasti mi-
sericordias tuas deo. ps. lxxv. et. **3°**. **4°**. **5°**. **6°**. **7°**. **8°**. **9°**. **10°**. **11°**. **12°**. **13°**. **14°**. **15°**. **16°**. **17°**. **18°**. **19°**. **20°**. **21°**. **22°**. **23°**. **24°**. **25°**. **26°**. **27°**. **28°**. **29°**. **30°**. **31°**. **32°**. **33°**. **34°**. **35°**. **36°**. **37°**. **38°**. **39°**. **40°**. **41°**. **42°**. **43°**. **44°**. **45°**. **46°**. **47°**. **48°**. **49°**. **50°**. **51°**. **52°**. **53°**. **54°**. **55°**. **56°**. **57°**. **58°**. **59°**. **60°**. **61°**. **62°**. **63°**. **64°**. **65°**. **66°**. **67°**. **68°**. **69°**. **70°**. **71°**. **72°**. **73°**. **74°**. **75°**. **76°**. **77°**. **78°**. **79°**. **80°**. **81°**. **82°**. **83°**. **84°**. **85°**. **86°**. **87°**. **88°**. **89°**. **90°**. **91°**. **92°**. **93°**. **94°**. **95°**. **96°**. **97°**. **98°**. **99°**. **100°**. **101°**. **102°**. **103°**. **104°**. **105°**. **106°**. **107°**. **108°**. **109°**. **110°**. **111°**. **112°**. **113°**. **114°**. **115°**. **116°**. **117°**. **118°**. **119°**. **120°**. **121°**. **122°**. **123°**. **124°**. **125°**. **126°**. **127°**. **128°**. **129°**. **130°**. **131°**. **132°**. **133°**. **134°**. **135°**. **136°**. **137°**. **138°**. **139°**. **140°**. **141°**. **142°**. **143°**. **144°**. **145°**. **146°**. **147°**. **148°**. **149°**. **150°**. **151°**. **152°**. **153°**. **154°**. **155°**. **156°**. **157°**. **158°**. **159°**. **160°**. **161°**. **162°**. **163°**. **164°**. **165°**. **166°**. **167°**. **168°**. **169°**. **170°**. **171°**. **172°**. **173°**. **174°**. **175°**. **176°**. **177°**. **178°**. **179°**. **180°**. **181°**. **182°**. **183°**. **184°**. **185°**. **186°**. **187°**. **188°**. **189°**. **190°**. **191°**. **192°**. **193°**. **194°**. **195°**. **196°**. **197°**. **198°**. **199°**. **200°**. **201°**. **202°**. **203°**. **204°**. **205°**. **206°**. **207°**. **208°**. **209°**. **210°**. **211°**. **212°**. **213°**. **214°**. **215°**. **216°**. **217°**. **218°**. **219°**. **220°**. **221°**. **222°**. **223°**. **224°**. **225°**. **226°**. **227°**. **228°**. **229°**. **230°**. **231°**. **232°**. **233°**. **234°**. **235°**. **236°**. **237°**. **238°**. **239°**. **240°**. **241°**. **242°**. **243°**. **244°**. **245°**. **246°**. **247°**. **248°**. **249°**. **250°**. **251°**. **252°**. **253°**. **254°**. **255°**. **256°**. **257°**. **258°**. **259°**. **260°**. **261°**. **262°**. **263°**. **264°**. **265°**. **266°**. **267°**. **268°**. **269°**. **270°**. **271°**. **272°**. **273°**. **274°**. **275°**. **276°**. **277°**. **278°**. **279°**. **280°**. **281°**. **282°**. **283°**. **284°**. **285°**. **286°**. **287°**. **288°**. **289°**. **290°**. **291°**. **292°**. **293°**. **294°**. **295°**. **296°**. **297°**. **298°**. **299°**. **300°**. **301°**. **302°**. **303°**. **304°**. **305°**. **306°**. **307°**. **308°**. **309°**. **310°**. **311°**. **312°**. **313°**. **314°**. **315°**. **316°**. **317°**. **318°**. **319°**. **320°**. **321°**. **322°**. **323°**. **324°**. **325°**. **326°**. **327°**. **328°**. **329°**. **330°**. **331°**. **332°**. **333°**. **334°**. **335°**. **336°**. **337°**. **338°**. **339°**. **340°**. **341°**. **342°**. **343°**. **344°**. **345°**. **346°**. **347°**. **348°**. **349°**. **350°**. **351°**. **352°**. **353°**. **354°**. **355°**. **356°**. **357°**. **358°**. **359°**. **360°**. **361°**. **362°**. **363°**. **364°**. **365°**. **366°**. **367°**. **368°**. **369°**. **370°**. **371°**. **372°**. **373°**. **374°**. **375°**. **376°**. **377°**. **378°**. **379°**. **380°**. **381°**. **382°**. **383°**. **384°**. **385°**. **386°**. **387°**. **388°**. **389°**. **390°**. **391°**. **392°**. **393°**. **394°**. **395°**. **396°**. **397°**. **398°**. **399°**. **400°**. **401°**. **402°**. **403°**. **404°**. **405°**. **406°**. **407°**. **408°**. **409°**. **410°**. **411°**. **412°**. **413°**. **414°**. **415°**. **416°**. **417°**. **418°**. **419°**. **420°**. **421°**. **422°**. **423°**. **424°**. **425°**. **426°**. **427°**. **428°**. **429°**. **430°**. **431°**. **432°**. **433°**. **434°**. **435°**. **436°**. **437°**. **438°**. **439°**. **440°**. **441°**. **442°**. **443°**. **444°**. **445°**. **446°**. **447°**. **448°**. **449°**. **450°**. **451°**. **452°**. **453°**. **454°**. **455°**. **456°**. **457°**. **458°**. **459°**. **460°**. **461°**. **462°**. **463°**. **464°**. **465°**. **466°**. **467°**. **468°**. **469°**. **470°**. **471°**. **472°**. **473°**. **474°**. **475°**. **476°**. **477°**. **478°**. **479°**. **480°**. **481°**. **482°**. **483°**. **484°**. **485°**. **486°**. **487°**. **488°**. **489°**. **490°**. **491°**. **492°**. **493°**. **494°**. **495°**. **496°**. **497°**. **498°**. **499°**. **500°**. **501°**. **502°**. **503°**. **504°**. **505°**. **506°**. **507°**. **508°**. **509°**. **510°**. **511°**. **512°**. **513°**. **514°**. **515°**. **516°**. **517°**. **518°**. **519°**. **520°**. **521°**. **522°**. **523°**. **524°**. **525°**. **526°**. **527°**. **528°**. **529°**. **530°**. **531°**. **532°**. **533°**. **534°**. **535°**. **536°**. **537°**. **538°**. **539°**. **540°**. **541°**. **542°**. **543°**. **544°**. **545°**. **546°**. **547°**. **548°**. **549°**. **550°**. **551°**. **552°**. **553°**. **554°**. **555°**. **556°**. **557°**. **558°**. **559°**. **560°**. **561°**. **562°**. **563°**. **564°**. **565°**. **566°**. **567°**. **568°**. **569°**. **570°**. **571°**. **572°**. **573°**. **574°**. **575°**. **576°**. **577°**. **578°**. **579°**. **580°**. **581°**. **582°**. **583°**. **584°**. **585°**. **586°**. **587°**. **588°**. **589°**. **590°**. **591°**. **592°**. **593°**. **594°**. **595°**. **596°**. **597°**. **598°**. **599°**. **600°**. **601°**. **602°**. **603°**. **604°**. **605°**. **606°**. **607°**. **608°**. **609°**. **610°**. **611°**. **612°**. **613°**. **614°**. **615°**. **616°**. **617°**. **618°**. **619°**. **620°**. **621°**. **622°**. **623°**. **624°**. **625°**. **626°**. **627°**. **628°**. **629°**. **630°**. **631°**. **632°**. **633°**. **634°**. **635°**. **636°**. **637°**. **638°**. **639°**. **640°**. **641°**. **642°**. **643°**. **644°**. **645°**. **646°**. **647°**. **648°**. **649°**. **650°**. **651°**. **652°**. **653°**. **654°**. **655°**. **656°**. **657°**. **658°**. **659°**. **660°**. **661°**. **662°**. **663°**. **664°**. **665°**. **666°**. **667°**. **668°**. **669°**. **670°**. **671°**. **672°**. **673°**. **674°**. **675°**. **676°**. **677°**. **678°**. **679°**. **680°**. **681°**. **682°**. **683°**. **684°**. **685°**. **686°**. **687°**. **688°**. **689°**. **690°**. **691°**. **692°**. **693°**. **694°**. **695°**. **696°**. **697°**. **698°**. **699°**. **700°**. **701°**. **702°**. **703°**. **704°**. **705°**. **706°**. **707°**. **708°**. **709°**. **710°**. **711°**. **712°**. **713°**. **714°**. **715°**. **716°**. **717°**. **718°**. **719°**. **720°**. **721°**. **722°**. **723°**. **724°**. **725°**. **726°**. **727°**. **728°**. **729°**. **730°**. **731°**. **732°**. **733°**. **734°**. **735°**. **736°**. **737°**. **738°**. **739°**. **740°**. **741°**. **742°**. **743°**. **744°**. **745°**. **746°**. **747°**. **748°**. **749°**. **750°**. **751°**. **752°**. **753°**. **754°**. **755°**. **756°**. **757°**. **758°**. **759°**. **760°**. **761°**. **762°**. **763°**. **764°**. **765°**. **766°**. **767°**. **768°**. **769°**. **770°**. **771°**. **772°**. **773°**. **774°**. **775°**. **776°**. **777°**. **778°**. **779°**. **780°**. **781°**. **782°**. **783°**. **784°**. **785°**. **786°**. **787°**. **788°**. **789°**. **790°**. **791°**. **792°**. **793°**. **794°**. **795°**. **796°**. **797°**. **798°**. **799°**. **800°**. **801°**. **802°**. **803°**. **804°**. **805°**. **806°**. **807°**. **808°**. **809°**. **810°**. **811°**. **812°**. **813°**. **814°**. **815°**. **816°**. **817°**. **818°**. **819°**. **820°**. **821°</**

De sancta Agatha

Secundo in fructuosa predicatione.

Tercio in luminosa disputatione.

Quarto in sua passione.

Quinto in sua damnatione.

Sexto in sua simulatione.

Quantum ad primum dico quod beata Agatha similis fuit christo in conversatione istius seculi: recte ut ipse fuit conversatus in hoc mundo: ita voluit etiam beata Agatha conversari: sicut pictor vel miles qui operant de serico iuxta exemplar depingunt imaginem: ita beata Agatha ad imaginem seculi christi depingebat suam vitam virtutibus et operibus bonis. Primo enim respiciebat faciem christi principii vite humane: quod cum esset altius in suo posito paradisi cum patre et spiritu sancto cum suis baronibus et angelis voluit descendere et claudere parua celum vteri humani. In quo beata Agatha notant infinitam christi humilitatem. Et voluit et in hoc assilari: quod cum esset nobilior genere: pulchrior corpore: famosior in bonitate civitatis catholice. Et mortuus pariter: remansit heres illius magni palatii: que exemplo christi dimisit palatium patris et ornamenta et vasa aurea et argentea et retransiit se in quadam parua domo ut simplex persona. Ecce quod fuit sicut christus in humilitate. Item sicut ipse in sua conversatione fuit purissimus et castus: quod nunquam gustavit illa delectatione venerea. Ita beata Agatha in hoc fuit sibi filia. Ecce quod ad christum exemplum depingebat vitam suam vitam familiaritatem hominum: quod alio virginitas non potest bene consistere. Dicitur per correctione beguinarum ut videtur familiaritas et. Sicut et ipse in hoc mundo voluit tenere asperam vitam: quod ultra quadragesimam qua fecit: tota vita christi fuit quadragesima. Dicit magister hystoriarum quod nunquam comedit carnes nisi forte de signo pasche: licet volens servare legem: nunquam cenabat. Ita beata Agatha in hoc voluit sibi assimilari: seinnabatur dimisit carnes: quod agnitio est abstinentia servata. Persona enim gustosa semper erit luxuriosa: et si ad extra ostendat casta: secreta tamen faciet multas corruptiones nisi sit abstinentia. Item christus in hoc mundo voluit esse pauper: cum tamen esset dominus omnium rerum: quod dominus est terra et plenitudo eius. Tamen christus annis per totam eandem vitam sibi fecit mater suam

cui esset puer. Ita beata Agatha voluit indai pauprime ut beguina: dabat paritum pauperibus amore dei et virtutibus propriis manibus: sicut filius: et tunc: quod nullus potest continue orare et. Item modo ergo maria promittebat sibi filio et ioseph. Obdormitus est qui sic dormit tempore modo orando: modo operando et. Item ipse fuit diligens laborando: predicando de villa in villa. Ita beata Agatha fuit diligens in opibus suis spiritualibus. Surgebat in media nocte ad orandum et. Qualiter hebdomada continebat etiam cum lachrymis: et qualiter die dñica comedit cum maxima devotione. Ecce quod fuit similis homini pauperi familiaris. Quasi si non possumus ita esse similes christo ut fuit ipse beata Agatha: ad minus quolibet die teneatis certam orationem mane et sero cogitando quod vis deatis christum presentem. Item post laborem diurnum hebdomade in dñica quiescat ab omni opere temporalitatis: tamen pariter dñi: sed audiat missam copletam cum silentio. Aliud autem tempus sit tuum ad delectandum: tendendum ad tayloris et sed ad balistam non per pecunia et homini non cundo ad lupanar: vel ad furandum fructus: vel aliud: quod si sic feceritis: melius esset fodere et. Quando esset tam magnus peccator. Dicit enim deus me merito ut die sabbati iustifices. Sex dies operaberis et facies opera tua. Septimo autem die sabbatum dñi dei tui est. Non facies in eo omne opus. Exo. xx. Sabbatum quiescit est dñica in qua christus genuit ab opere nostre redemptionis. Sanctificat enim audiendo missam: sermones et. Item in quolibet anno comitatur in pascha. Si ista regula vellest servare: ierretis ad paradisum ab his purgationibus. Oia honeste id est devote et secundum ordinem sunt in vobis. i. Cor. xiiij. Dico scdo quod beata Agatha fuit sicut ipse in fructuosa predicatione. modo videamus quod christus in hoc mundo predicavit. Deinde videbimus quod beata Agatha predicavit. Christus predicavit totum in una domo sed iudeorum. Ad suum missus nisi ad omnes qui perierant domus israel. Matt. xx. Et nunquid venit ipse pro redemptione omnium et. quare ergo dicit. Ad sum missus et. Et ad predicandum per omnes gentes. Et contra septem per se in quibus ipse pulvis habebat. Ad predicabat per omnes gentes

Sermo.

So. xliij.

poeticarum: nec de astrologia: sed sciret oia. f. ad correctionem vitio. In hoc sibi similitudo fuit beata agatha: paucant in una domo septem per se septem vitia. Quoniam beata agatha in erat simplicior: venit comillari imperatoris. Quincianus noluit contra christiano abnegarent christum vel iustificarent: sicut dicitur de vita et scilicet tate beate agathe: erat nobilior et pulchrior et ditor aliorum: quod erat christiano: quod faceret cum abnegare et posset condocere in prore. Et quod erat superbus: illud attēdes: bar ut sonaret in auribus vulgi quod tantus esset quod posset nobiles subingere. Et quod erat libidiniosus ad aspectum virginis pulcherrime suam cupiditatem movebat: et quod avarus ad suas divitias sine ad eius facultates suspirabat. Et ut idololatra per nomen audire non poterat. Et volens beata agatha quereat tradidit eam cum mēte meretrici noluit a fradissa que habebat nove filios: corpe pulchritudo: etiam meretricem et animam imitarent. Dicitur venalis do cervi sit filia talis. Quelibet etiam illa nebat camera sua onata in eadem domo ut peccato acquereret magnas pecunias: et habebat seductus et placentis: multis mulieribus auferbat viros: non curabat de deo: coram beata agatha faciebatur dissoluta tactus et oscula ut ea accederet. Item inhonestas locutiones ut possent ea icellare ad commissarij voluntatem consentiret ut esset ei prore et esset magna domus aliquid cum missis. Beata agatha respondit. Verba vestra non sunt mihi ventus promissus ut pluvia: mine non quiescit. Ego autem fundata in petra fortissima scio christum non timeo aliquid. Sicut non affrodisse cogitantes eam vanitatem inclinare et non habebat se vestimenta aureis et sericis: dicebat agatha quod sic posset ipsa ornari sicut let. Ipa autem reprehēdes eas dicebat. O misere: et tanti costabat ille ornamētum in alia vita: et habebat. Item comedebat capones per diceas et. quod ignis luxuriae ignis ciborum servatur. Agatha dicebat eis quod in inferno essent semper esurientes: ipsa comedit panem et aquam. Ecce quod fuit sicut pauper familiaris in predicatione. Quod sicut ipse predicavit in domo illius meretricis. Cuius daretur meretrici: est prore que dimissa viro recedit cum alio. Ita iudei et. Sic bea

ta agatha in domo illius meretricis affrodisse igitur et. Sicut est homini patrum filias. Quod autem illa meretrici affrodisse eam in illudbus suis corrumpebat tota illa civitate. Quod enim meretricis sustinet per vicio civitatis corripuit totam civitatem. Item iudei debet ad parte facere lupanar ante portas: dicat ergo ista illi errore quod simplex fornicatio non sit peccatum mortale: sic dicendo ego sum liber: ipsa filiter: placeat sibi: et miki: cui ego facio iniuria: ista ratione descriptum et dñantur multe anime. Respondeat ad hoc per similitudinem de rege habente plures filias: et tu peccas cum aliis filijs suis: sibi placet et tibi: dicitur: scio cito iniuria: Nunquid duo tuo facto patris nec? Ita ipse rex tuus est pater omnium mulierum: creacionis et redēptionis. Et quod eas genuit in regeneratione baptismi: et tunc et si peccas cum captiva nunquid duo tuo facis iniuria? Omnes mulieres sunt captivae christi: quod si sanguine empre sunt ergo heresis est dicere quod simplex fornicatio non est peccatum mortale. Item deobediens patri. Ad dominatio facta est in israel. Item christi tate: in hierlma clericis qui filios dei habuerat alieni scilicet quod non erat tuus vir. Malach. ij. si non reperdat nobis filias suas in prore: recipias eam et habeo placitum cum ipsa. Aliter non vult de quod fiat. Item nus me. v. Locutus est dñs ad moysen dicens: Precepe filiis israel ut eiciant de castris omnem leprosum: qui semine sunt sed pro nas publice innotore luxuriosas. Dico tertio quod fuit similis christo in sua disputatione: ipse disputavit solentem cum diabolo. Postquam seinnamit. Item diebus diaboli voluit ipsam inclinare ad peccatum gula per mores: unde pane glorie: tertio auaricie. Sed ipse habuit victoriam: ita beata agatha disputavit cum diabolo: sed quinciano commissario in culus ore diaboli loquebatur. Nam video affrodisse quod miki faciebat abijt ad quincianum dicebat. Fructus possent sapia emolliri: et ab infentio dechit ista mens sicut puelle renocari. Tunc quincianus scit eam ad se adducit: tunc cepit disputare. Quod autem quincianus ut carnalis expectabat videre agatham orantem: quod ita fuerat sibi laudata quod vixit eam in habitu despecto cum despectu dixit. Cuius conditio est: Rndit agatha. Inge

De sancta Elgatha

iam tam a nobilio et spectabilis genere:
et sic pariter mea testat. Cum quincias
necno: quo ergo in habim tali despecto in
cedo? Rñdit agatha: quia ancilla xpi sum
suo sanguine empti. Id me ostendo ler
uise psona. Et quincianus dixit: Idcirco
induplex qd dicit nobilis et caprina sine
seruit. Et agatha. Suma ingenuitas. et
nobilitas ista est in qua seruus xpi co
probat. Et qd fuit quincianus? vic? de pri
ma gñe. Et qd nō potuit replicare mina
tus est ei dices. Elige vñs de duobus: aut
diuersas expensas incurrere aut bis sacrifi
care. vobis adorabant idola iouis. Et
mulieres aliud qd dicebat venus. Agatha
rñdit. Si vtopiar totius qualis est
dea tua venus: tu talis qualis deus tuus
Juppiter. Tūc quincianus indignatus
iussit eaz olapio cedi di. Jmnia iudicio
noli garrere. Agatha autē cognans qd
xps fuit etiā cecus fustuluit patienter di
cens quinciano. Miror te virū prudētem
qd ideo ingator te commissurū suū insti
tuit ad tantā fustulitā deuolutū: vt illos
dicās deos quorū vñs nec te nec vpo
tūc veta iustitiam. Si etiā credis qd sint bo
ni: bonū tibi oram. Si hō multū dimittas
eos. Et sic fuit vic? de secunda. Et iussit
eam in carcerem mitti dices. Cogita te
cū vt possis euadere. At illa. Tu minis
tere sathane cogita et penitus possicua
dere dñationē eternā. Tertia disputat
tio fuit nō rōmbus sed tormentis. Scñ
ti cū die fecit cum adduci coraz se a iur.
Quid tractasti circa fatū tuū? Agatha
respondit. Sal? mea xps. Et quincianus
Cessabit ista responsio frivola: quia tor
mentis te affligam. Agatha respondit.
Si beatiss. pmititis: audir o nōle xpi mī
suecōr. Si igne: vñte xpi angeli rore ce
li extinguit. Sandum mēte sit pati ro
xpo. Nescis tu quia granus tritici nō re
ponitur in granario vsq; quo exensu zess
a palen? Ita nec ala mea quos sit a cor
pore soluta p morte nō poterit celū lra
re. Ecce qd disputant. Ideo similis est
homini re. pñaliter. Ita opz personas
bonas et venotas vincere pres disputa
tiones. prima est male loquentium mo
rū. qd vadit ad paradisiū rñ inter re
ligios qd vñt clericos: qd et inter laicos
Ita disputatio vñt cogitādo verbum

pri dicētia. Tūc maledixerunt vobis hoīes
 & psecuti vos fuerint & dixerint oē malū
 aduersus vos mentientes ppter me ignos
 dere & exultate quia ecce merces vestra co
 piosa est in celo. Mat. v. Sēda disputatio
 est carnis: s; infirmitatis: dolores:
 vincit enim talia cogitādō vbi illud apł.
 Per multas tribulatiōes opz nos intra
 re in regnū dēi. Act. xiii. Tercia est di
 bolī p varias tentatiōes vel q̄dēz q; pōt
 hoc sustinere et. In quarto q; fuit illū
 ppo in sua passiōe. Legitur de xpo. Luce
 xxi. q; in nocte passiōis cū oraret: tōta
 passiō simul fuit ppo p̄sentē: fact; est i
 dor eius vt gutte sanguinis. Decurritis i
 terrā: vt vene struxerit flet; sic sanguis
 abōde eruit. Si autem assint angeli de ce
 lo p̄stos eāz nō indigeretis; angeli eius
 exhibunt debitis famulatiū dno suo. Ita
 fuit de beata agatha q; in passiōe sua po
 sita fuit in eculocoria manillęz torturo
 s; in abscessiōe eam: ad quā dicebat. Dnos
 do habes q; optabas. Nō oēs videmus
 an ille testis liberabit te de manib; me;
 & an poterit ipse tui quāto ego. Agatha
 et infirmo dolensq; manilla est pars de
 dicata & iuxta cor: incepit clamare dicēs.
 Adiuua me dñe in rottura manillarū m
 Tūc ille iniquus precepit at; scindi eius
 manillas. Costate vulnera sine forā
 mina q; remāserūt: riuos sanguinis de
 fluxit & apposuit sibi man; retinēs san
 guinē: at; quinciano. Iēpie crucielis &
 dire te p̄ine nō es cōsūsus amputare i fe
 mina q; ipse in matre fuit: & ego habeo
 manillas integras infus talis meo quas
 ab infantia dño cōsecraui. Et tota sans
 guinolētia iterū posita est in carcere. Et
 cū oraret: ecce circa mediā noctē fenex q;
 dā in forma medici quē ārecedebat puer
 lamnis portitor: q; credit fuisse angē
 te reme diuersa medicāmēta: illuminato
 carcere salutauit eāre postea dixit. Tūc se
 offuit cōsolatio sibi erāt: vidi q; potes
 cūā recipere. Agatha dixit: medicinā car
 nālē nūq; corpi meo exhibuitis: habui
 saluatore dñm infus spm q; solo vbo cu
 rat oia. Tūc subdens fenter ait. Et ipse
 me misit ad te. Ps. 2 ego apł eius. I. pes
 truo sum: in nocte eius scias te esse sanā
 dām. Et hoc dno dissunt. Tunc agatha
 p̄stans se in oratione gratias agens:

Sermo.

50. xliiij.

finis ofone i note testu xpi inenit se oia
 sanata. per tota aut nocte lux resuluit
 carcere. Quo vito custodes territi fugi
 runt relicto carceris ostio aplo. Zpta au
 uolebat fugere ne coronā mart pui am
 teret: custodes in tribulatione poner
 ecce qao fuit filio xpo qe confortata e
 aplo: g filio e ho! re. Moraliter. Agath
 no fuit fugere nec custodes in angustia
 p onere: cu essent inimici sui. habem
 erepla ne velitis vindictā inimicor: i
 potest: eis mala volūtatē. p dū em su
 i mala volūtatē: sum i ra dei. Z opo i
 mittere. Alr aut optit xpo. P me cele
 tradit vos torto iubeo i non remisit
 vnuqgq fratri suo de cordib vris. xpa
 p m. dico qm to q fuit similis xpo i
 sua defunctione. xps em post multa to
 mēta in cruce clamāto. Pater in manu
 tuas z mendo spm meū: cū lachrym
 mortu fuit. Cū clamore valido z lache
 mia se obtulitudo. Heb. v. Ita recte b
 agatha post plurima tormēta. Hā po
 fuit curata: qntian q fecit cam sibi p
 fari: ut admirat de curatione qgrē q
 e sana nra: agatha ridit. Dno hū q e i
 lus mea. Indignat qntianus qe ad hu
 fefum nolabat: de philo duos maloz
 mīu fecit cū supacutissimas testas re
 bones pofurari figoris pedibus z manib
 nefe inuare pofset. Crudelis dñs: z cru
 deliores philari. Sed statim vindicta
 seqba: q subito motus est loc ille: p
 pletis cornu oppeffit cōfiliarios p
 ctos: ola ciuitas exagitata est z mōto
 i iudicem. Et cum currentes ciues funi
 tuantes ad qntianum pē iussit eā pon
 i in carcere: fugit. Beata aut agatha cū
 in carcere rogare t dñz vt acciperet spm
 eius regnātudo deo qe conferrauit et
 corpus a corruptione: z alam a malis de
 sideriis: de victoria inimic: de pacien
 tia in tormentis: clamans. In manus
 tuas dñe re. emittit spiritum. Similis est
 ergo patrifamilias. Moraliter habem
 hic exemplum faciendi alia q pnam: q
 sit trufando z ridendo non polumus in
 trare paradysū. Ideo recipiamus tormē
 tum pnie q volumus obtinere pmiū glie
 Ideo xps. Pnam agite: appropinquab
 em regnum celorum. Mat. iij. Dico se
 pto q fuit similis christo in eius tumultu

flone vel sepultura. Xpo em hāc habuerit
 morte ignominioſaꝝ crudelē & doloroſaꝝ;
 tñ habuit ſepulturam honorabilē agnos-
 tam. dicit quō dñs Eſa. Et erit ſepulchꝝ
 eius glorioſum. Ita de beata agatha poſt
 q̃ ſuit mortuſa. pſalmi receperunt. et cor-
 pꝝ: cū ballata & mētha & alioſ hono-
 rice & pceſſionale clerici chintatto. nō Re-
 quiem: ſed gaudeamus oēs & canēte
 & portante corpꝝ ad eccleſiam p̃ ponere et
 in onumēto nouo. ſ. ſubā lapidea. Cū ſit
 corpꝝ ſepulchꝝ: ecce qdā innocētiſ ſerſido
 dicit qd ſeq̃ant pluuſq̃ viderit aliſ arma-
 ti & pulchꝝ qd nemo vñq̃ cenſatur ange-
 li. aiſt erāt: poſſit ad caput eius tabu-
 lā bene ex marmoꝝe: in qua erat ſcriptū
 Mente ſanctā: ſpontaneā: honorē deo: et
 patrie liberationē. Eſt hic figura q̃ dicit
 ecclꝝſia: vult dicere. Mente ſanctā ſup-
 habuit: ſpontaneā. ſ. mortꝝ p̃to ſe expulſit
 honorem deo: ſupple dedit: patrie libe-
 rationē. ſ. acquiſiuit. ſ. ſequatur nō verba
 ſe intelligunt. Et tunc ergo tam ſubtiliſq̃
 ſentiles ceperūt videri ſepulchꝝm
 eius. Quinſtiam vero poſt paucos dies
 in flumine interit. Similis eſt ergo pa-
 triſamilias. Xpoale. Iſta quatuor debe-
 mus nos habere. Primo mentem ſcīam
 & cor mundū a malis cogitationibꝝ.
 3bꝝ em eſt inſitūm bone vite: expellēdo
 malas cogitationes a corde: ut pūnas a
 manu ſubſtratoꝝa comburetur manus.
 3maginatio. em hois tam dormiendo q̃
 vigilando aperta eſt diabolo: in qua pōt
 ponere pūnas malarum cogitationum
 ſive tentationum: ſed niſi pellitis eas res-
 tincere delectabiliſ cogitando non gburēt
 voo: ſi ſbatim expellitis dicendo. 3cogitate
 ſuayc. 3d dicit ſcriptur. Omni enſidia
 ſua cor tuū: q̃ ex ipſo vita pcedit. puer.
 ſiū. Et hī caſtiditatio: mōꝝ. 3eō ſpō-
 tanciam. ſ. ad ſaciendum pñiam: nō vñ
 ſed grātiā pñiam debemus ſacere: q̃
 pñitentiā coactam faciēdo de infero: o
 ſed nihil valet eſt. 3f. p. v. Hō coacte
 ſed ſpontaneē fm deſ: ſup. pñiam ſaciēs
 mōꝝ. Tercio honorem deo nō ſuſtineo
 ſuāda ſarilloꝝ in qui vituperat deus: e
 damnāt ſoſ anime. Unde de hoc ſcriptu-
 ra. In obſcuſ bonoſſicet deuo. j. Pet. 3b.
 Quarto patrie liberationem: ſinuando
 cōſtitem: ſ. liberetur ab omnibꝝ eneſ

ribus. Alii tñ reddūt terrā in captiuitatē & destructionē: vt vniuersū q̄ osuras sal se vocat cōsumat. Si dicat. In quo cogno scit q̄ sit cēstra vel vsura. & d. censuale req̄. sunt due pditiones. Prima q̄ sit emptio & nō mutū. scda q̄ precū sit in usū. Si hoc est mutū: tūc ē vsura dānata.

De sancto matthea aplo. Sermo.

Tapater

sic fuit placitū an te. Mat. x. j. tertius lict: in enā. hodierno officio clari. Sicut totū offm ecclie & tota solentia est illi: alio aplo brima rēta: Et & fmo: marie q̄ de sua scilicet vīsa poterim? recipere bonas iformatiōes & ifstructiōes. Saluetur. Nō marie. Verū ppositū fm intellectū quē volo pfractare indiget de latitudine theologicā & sic declarādū itra materā quā volo pdicare. Scdm sanctā verā theologiam ola illa opa q̄ sunt in hoc mūdo sine sunt naturalia sine voluntaria sine meritoria: hnt onā cām pncipalē. scilicet placitū dñie voluntatis: lz p phm assignent alie causas: ois tñ alie causae sunt ifstructes: inter medietate quali dispositiue. Principalia causa omnis est voluntas dei. Si dicat. Quare hoc fuit factū: q̄ fuit causa ista? Rndetur. Tōlūtās dei: q̄ deo voluit. Et hoc facili pōt videri p similitudinē in horologio: in quo oim motiōnū causa tā dem reducti in magnū seu gubernatōrē horologiū. Si pōt deduci in naturalib⁹ et artificialib⁹ et meritorij. Si em querat quare nō sit ventus: dice ret phs. q̄ terra emittit vapores qui nō possunt ascendere: et q̄ talis planeta re gnāt. Si vltro q̄rā q̄rē hz planeta ta lem virtutē: Rndet q̄ deo a pncipio sibi dedit. & si querat q̄rē q̄ placuit sibi. si vltro. & quare sibi placuit: ista est questio hic tubet plato quiescere. Idē q̄ querit. Quare sūt famēs alicubi? Rndetur phs. Quāo seminaverūt nec collegerūt. Si vltro q̄rā. q̄rē nō: q̄ terra erat arida: dice ret ipse. & etiā sicco: q̄ nō pluerat. q̄rē nō pluerat: q̄ vapores nō eleuabūt in alto nec de sabāt. & hoc rnderet phs. q̄rē nō q̄ deus dedit talē virtutē. q̄rē dedit: q̄ sibi placuit. Sola ista rō satiat: alie autē rationes non satiat. Idē de mortalitatē

bis et infirmitatibus non est attribuendum causis secundis & instrumentalib⁹: sed diuine voluntati. Idē idē parer i causis artificialibus: notarius enim volens bene scribere cartam: multo indiget & multa cōcurrūt ad illā scripturā carthe scilicet colam? scindipediū: regula & lcanstū tñ bonitas literē nō attribuit colamo: nec alio: lz notario q̄ causa pncipalis. Idē de cilla que est optime fabricata: nō attribuit arte seu martello: sed carpētario. Idē de cypho argenti &c. Idē de illis operibus que sunt in hoc mūdo: sola dñi utna voluntas est causa oim q̄ sunt demo pto pōt q̄ nō est opus suū. Idē in operibus voluntariis & meritorij. Si dicat. & querat. quare dō. & ita intelligi: ut de quolibet alio: fuit ita factū? Si dicat. Qz tenet hic bonā vīdā & p tautit pētiō: nō le bar facere cōtra diuinā voluntatē & ordinationē: nōndū fatiat respōsio. Sed si dicat. q̄ ita placuit deo. illa respōsio fatiat. Et si querat. quare placuit deo? q̄ ista est stultia: q̄ vltro summū gradū nō est aliū. Idē dñi in pō. de se dicit. Eduxit me in latitudinem scilicet fāncitatis & bone vite: saluū me fecit. Nō q̄m voluit me. Et etiā habet ill. Reg. xxi. Quia placuit ei q̄ idē est. Et ita ratione lest parres totum attribuat deo: in hoc pōt hō errare: & sit deo magn⁹ honor. De hoc ep̄s plū i Job distīto q̄ vnoib⁹ p̄dicit q̄ngē ta paria boi: et totidem paria asinorum: q̄ sabel fecit duxerūt: & voluerūt interficere custodes: q̄ defendebat. Idē habebat septē milia capita onū: & dē die duxerūt: & etiā tria milia camelos. Idē habebat septē filios milites: & tres filias & eadē die dū comederūt in eadem domo facit: & conuiniū: venit ventus & diruit domū: & oppressit eos. Qñ aut venerunt noua ad Job: redit q̄ ipse dirisist. hoc fecerūt inimici: hōi: vel pētus: nō curant de scōis causis: q̄ solā sunt infirmū to: sed totū attribuit deo. Idē dñi dedit dñs abfuit: sicut dñs placuit ita factus est. Job. j. Idē Jacob q̄ estau frater suū: quē sūt ab eo. q̄ dñi voluit ista: si ad te p̄tinet: rndit. Paruuli sunt quos donauit mihi deo: fūo tuo. Gen. xxi. Ecce q̄ quō p̄ doctrina q̄ oia q̄ sūt in mūdo siue operib⁹ naturalib⁹ siue artificialib⁹:

sive volūtagio: deo ē cā pncipalis oim de pto culpa pētiō: de q̄ deo ē a deo culpa pō a pētiōe. Idē magi filias in piloro allegat Aug. di. Sufficit phiano icere & p̄tēri oim rex & opationū q̄ sunt in hoc mūdo cām ēē diuinā voluntatē. Idē q̄ d. b. mathias fuit ita scōis: si q̄rā q̄ fuit ēā ei? scitatz? Rndet q̄ ofonco & ieiunia vlt p̄nā: nō q̄ ite cause solū q̄ sūt in illa les & dispositiue: cā pncipalis fuit dñi placitū: p̄tēne voluntatē: nō p̄s. dñi patri. Ita p̄s. est ita scōis bñs mathias. Et inde fuit placitū an te. Pz the. Et nos taut q̄rē: gradus scitatz Mathie.

Primus sanctitas laicalis.

Secus sanctitas clericalis.

Tertius sanctitas penitentialis.

Quartus sanctitas martyrialis.

Si q̄rā q̄rē habuit tot grad⁹ scitatz? Rndet the. Ita p̄s q̄ fuit placitū an te. Dico pmo q̄ i mathia fuit scitatz: ali q̄ i h̄ p̄tēne: vt sernēt stricte dei pcepta & q̄ hoies ponat i corde suo nūq̄ facere qd sit dñi: p̄ toto mūdo acq̄redo. qd em p̄dēt hōi si mūdū p̄uenerim lucet: aie hō siue detrimēt p̄tēne: math. xxi. Dodicū lucet q̄ aliam p̄dēt. Qñ hō magis vult viuere fm diuinā ordinationē q̄ fm p̄p̄ā lēlationē: q̄n. scitatz caro ad deū. Tōs dñe ostendit oppōitū & motū inclinationē. Idē volo hūiliari: ad fūsdā vīa mādationē: sic dñi currēdo p̄tēne: erit exp̄dēs: ita est scitatz laicalis. De h̄ quē. Scitatz camini refo: & scitatz ego scitatz sum dñs deus vī. Et si querat. Dñi: quō scitatz abimur? Rndet. Cū dñi p̄cepta mea: & facite ea. Ego dñs q̄ scitisco vos. Luc. x. Idē m. b. mathias habuit scitatz laicalē. Cū em fūisset laic⁹: pōt⁹ gubernabat se fz dei mādāta q̄ fm xpa sentimēta. Dicit h̄storia: q̄ fuit ciuitatz bethleē & tribu iuda. Jam tñtis q̄lo fuerunt. x. trib⁹: & pncipalis fuit trib⁹ iuda de qua fuit p̄s: etiam bñs mathias. Pz quō erat nobilis gñe: parentes ei? erāt diuites & diuitijs & morib⁹: & habuerunt magna m diligentiā ad nutritiūm puerū. b. mathias: q̄ pueri in puericia luerāt vlt p̄dunt ex negligentia patēt: q̄ diuiti tūti eo ad i bñs eo. & dicit h̄storia: q̄ p̄tēne ipm ab annis puerilib⁹ diuiti de legis instructionib⁹ mandiparāt. Idē

practica. Dicit q̄lo p̄s ei? vocabat eū coram se di. ei. fūi scias q̄ deo dedit nobz pcepta & ordinationes fm q̄s debemus viuere: nō fm nostrā voluntatē seu inclinationē: nō cane ne dicas mēdaciū. Idē nē res nūq̄ necessitate. & cōtēnūm iudiū: & vilitate: tūc ē veritate. Alter enim rare semp est p̄tēne. Idē q̄ nō diffemaret aliquē vlt diceret malū de p̄mo ne p̄tēn deret: ne iuriā alitū faceret. Idē ne fur fū faceret: ne inuentū aliqd retineret: ne veller p̄tēne de iniuriā: vt oraret: & ad tēptū tēret: cū iūstō offm andiret. Ecce q̄lo dñe legis iftutionib⁹: cū mācipa tū. Et sicut augmentabāt etate: & augmētābāt scitatz. Nō legit ipz fecisse cor nolitatem imo dñi h̄stia. q̄ erat corpi mū distim⁹. Dñi sunt vīr & vīr ei⁹ fūdes sibi mutuā fidelitatē & modū. & dñi dñi res sūt p̄tēne. Scitatz mūdistim⁹ iūst fūges. Ecce scitatz laicalis. Ita p̄s q̄m. & dñi dñi habetis hic ifstructionē nutritiōis filios. Magna dñatio est parenti q̄ nō curāt de spūali ifstructione puerorū. Tñtis cognoscere qd p̄tēne. Sicut ipz nollet p̄tēne de filijs parulis de cibo potu: vestitu: morerent famē: nūq̄ ēēt magna crudelitas & magn⁹ p̄tēne. Dñi: p̄tēne est q̄ nō curāt iūst nēre de bñs q̄p̄ti nēt ad aliam: q̄ plus valet q̄ corp⁹. Quid est corpus nisi sacc⁹ stercoreū & cib⁹ ver mū qd morit & corrūpit & nō ēa. Idē Jo. vi. Spūs est q̄ viuificat: caro nō p̄dēt q̄. Sig tam magn⁹ p̄tēne est parētū: & nō curare de corpore filiorū: quanto magis de ala eo: & maxime quando sunt paruli tunc cūfecti possunt vt arbores tenues magni aut mūntine fz in furca inferni ca sūgabunt. Idē parentib⁹ dicit scriptura. Patres nolite ad frāctiā supplede i p̄uocare filios vestros: sed edncate illos in disciplina & correptione dñi. Ep̄e. vi. Dico secūdo q̄ in eo fuit sanctitas clericalis q̄ in hoc p̄tēne: vt dicit zacharias pater iōānis baptiste: q̄ fuit sacerdos. De mamb⁹ inimicorū nostrorū liberati seruamus illi. In sanctitate & iustitaco ram ipso oib⁹ dñis nobis. 2. nec. j. Tres sunt inimici oim phianorū. p̄ncipalis: p̄ncipalis: sed p̄ncipalis: scilicet diaboli: caro & mūdus. Diaboli manu sua ca p̄t. Dñi dñi dñi est ludus taxillorū:

De sancto Thoma de Aquino

quā volo p̄dicare. Pro cuius declaratione recipio. Itaque p̄ regula generali in sc̄a theologica: quā regula de servanti et praestanti. Ab initio huius mundi usque ad hunc mundum vult mittere aliquem sc̄m p̄gnat mundum illuminare seu reformatione consuevit binas prout identia ipsi sc̄m p̄gnat mittere vel p̄gnat prophetica vel p̄gnat vniuersaliter cognita. Hoc potest fieri declarari in quibus statu mundi sine lege nature: scilicet p̄ter. ḡse. Primo patet p̄dicta regula in statu sine lege nature. Dicit autem lex nature: quod tunc gentes gubernabant se solo in intellectu naturali. Ad eum habebat leges scriptas: nec libros: nec magistros: seu doctores: et duxit illud tempus ab adam usque ad moysen: transactis mille quingentis annis cum multipliciter peccata in terra: deinde voluit mittere vniuersalem hominem ad illuminandum et reformatum mundum. In hoc etiam ante p̄dicantur p̄nam: scilicet durauit et fabricatio archæ: p̄dicabat ut conuerterentur: quod diluuius habebat. Et tunc erat malitia peccatorum in mundo: quod intra centum annos non nescit nisi septem personarum. Forasque sua et tres filios: propter filios. Tunc autem deus ipse mitteret olem derat ipse homo prophetico dicente patre eius. Hoc in nobis ipso tempore dicitur. Ille vocabitur noe. Tunc p̄dicabitur nos ad olem sur et laboribus manum nostram terram: malitiamque dñs. Et tunc et inde qui solus vult ad litteram exponit istam p̄dicationem fuisse: quod primo noe luenit quod terra coleret quātū arando quod aut manibus propriis colebat terram. Et tunc est intellectus litteralis. Sed attenti p̄secuti ad intellectus spiritualis: quod noe p̄locat eo. Duplīter. Primo p̄dicando spaciū p̄ntē cētū annis et parte dei. Secundo p̄mittendo veniā de peccatis ceteris tūmāli: si uellet queri. Ista praxiam seruauit deus. Secundo hec regula p̄t in lege scripta: quod leuiticus tunc moysi quod deus in scriptis dedit legē: quod quā hoies uiuerēt: quod lex nature non sufficiebat: id dedit deus in more sententiā dedit litteras: quod quā fieri ceteri edent. Tunc enim misit moysen quod ostendit non homo prophetico: sed signo diuino. Dicit magister his toriis: quod iosephus quod cum moyses esset puer pulcherrimus et fuisset p̄filius pharaonis in filiū adoptatū: piecisset corone de capite pharaonis regis: dixerunt sapientes pharaonis. Dñe

moiat iste puer: quā hoc est signū quod iste puer deus uos destruat et regnū vrm. Alii autem volentes ipm a morte defendere dixerunt factum fuisse et ignorantia et pueritia. Et ad hoc p̄bandum et experientum posuerunt in manu sua vnam prunam de igne carbonem ignitū: quod immediate misit in os. Id fuit in os indicatio: sic enasit mortē. Id quod deus voluit ipse mittere excaabat se dicens. Dñe non sum eloquens ḡberis et nudius tertius: ipeditio et tardioris lingue sum. Ergo. Itaque dicit hystorice quod ex illo carbone ignito vel pruna quas apposuit os non fuit eloquens. Sed ista deus posuit corone fuit signū diuini. Quod ipse moyses est destructor pharaonis et reformatus: et reformato populo israel. Pruna igitur ignis significabat legem: quod deus in forma ignis sibi tradidit: moyses ore suo populo exposuit et publicauit. Ecce quod deus primo dedit signū anteq̄ fieret factū. Tercio p̄t practica dicte regule in lege gratie: quia deus in manu misit iohannē baptistam: vniuersi crediderunt in illū. Iohannes. Et ista ipm p̄mōstrauit homo prophetico p̄ angelū dicens. Hic erit magnus coram dñō: vniuersi a sacerdotibus bibens spiritus sanctus replebit adhuc in vtero matris sue: multos filios israel conuerteret ad deū dñi ipse. Luce. I. Tunc signo diuino quod virgo maria post conceptionē filii dei venit ad elizabeth. Iohannes exultauit in vtero matris. De quod dicit sc̄us Thoma. in. iij. sen. di. fin. vi. q. i. ar. x. iij. quod vniuersi liberi arbitrii sunt accelerati iohanne salutando christum et exultando in vtero matris: id dicit elizabeth. Ex quo facta est vox salutis: scilicet tue in auribus meis: exultauit infans in gaudio in vtero meo. Propter ad propositionem videndam et sciendam quod deus ad illuminandum et reformatum mundum misit beatum Thomam quod ex sua vita sc̄a et scientia clara totum mundum illuminauit. Et nūquid iam ante eum misit deus doctores sc̄os: scilicet Remigium: hystorice: Hieronymum: Chrysostomum: et Quare ergo iste fuit missus singulariter ad illuminandum et reformatum: quod nota quod doctores theologi sunt in triplici gradu. Alii doctores fuerunt quod habuerunt de se magnam et altam auctoritatem: sed non habuerunt claritatem: sancti op̄i et euangelice: doctores quod sunt ante

Sermo.

30. xlvij.

quod quod sc̄itate esse habuerunt magnam auctoritatem: sicut litera regis vel pape ex se ipso auctoritas: sed non habuerunt claritatem: imo ad intelligendum eos sunt necessarii: hystorice: et postea: inquit quod de libris eorum heretici recipiunt autoritatem et argumenta ad defendendum hereses suas sicut nos ad defendendum fidem catholicam. Secundo gradus doctores sunt aliquos doctores qui postquam habuerunt magnam claritatem: quia clare in libris suis posuerunt scientiam per distinctiones: argumenta et rationes: sed non habuerunt auctoritatem. Et defectus sigilli bone vite et deuotionis: nec sunt canonizati: sed aliqui eorum fuerunt boni sancti. Tertius gradus doctores sunt illi qui habuerunt auctoritatem et claritatem. In hoc tertio gradu est solus beatus thomas quod hys p̄dicta duo. scilicet auctoritatem et claritatem. Auctoritatem enim hys ex sua sc̄issima vita miraculis approbata et ex canonicis mentione: quod ecclesia vniuersalis videns tot miracula eius et libros suos catholicos: eos canonizauit. Et secundo hys claritatem: quod implet grammatice et philosophice doctrinam studere et intelligere. Clarus enim fuit quod multis questionibus in quibus Augustinus et Hieronymus videtur discordare concordauit. Patet ergo quod beatus thomas fuit specia litera a deo missus pro mundi vniuersali illuminatione et scientia clara sc̄ia. Ad est inuentus similis illi. Sin gloria quod in sua doctrina haberet simul tantam auctoritatem et claritatem. Ita quod thomae possunt rade re ad omnes questiones. Sed autem ipse deus mitteret: voluit finire istam p̄dictam ipm demonstrando homo prophetico: ut iohannem baptistam. Et signo diuino ut moysen. Pro primo dicat quod ille sc̄us heremitas et valde famosus venit ad matrem beati thome comitissam quod se grauiter ignorabat esse dicens verbum propheticum. Gaude dñs theodora: quod p̄cipies et paries filius et thomas vocabit. I. abysus ex profunditate scientie nomen eius. Hic erit magnus in toto orbe et vniuersa sc̄ia: et sc̄ia frater orationis p̄dicator. Recte sicut gabriel salutauit matrem dei: sicut ergo maria post salutationem hieris genitrix dixit. Ecce ancilla dñi re. Ita et beatus thomas dixit. Faciat de me et de meis dñs quod placitū est in sua voluntate. Tunc ostendit eum p̄ signū diuini

nale ut moysen. Ad quod fuit natus: et vniuersi esset anni etatis fuerat nutritus in matrem vellet ipsum abluere et denudasset eum in manu sua inuenit chartam angelicam salutationem solā cōmēntis mundi fuit sc̄us vniuersi charta habuit: sc̄ia et mater que multum erat spiritalis: quod sibi fuit missa a virgine maria. Magnū signum fuit scientie sue et saluationis: cuius fundamētū est filius dei incarnatus. P̄t regula. Id de sc̄ia sua loquens thema dicit. Antequam dedit me sc̄is verbum prophetale et signum diuinale. Ita sapientia: sc̄is qualem habuit p̄ mundi illuminatione et reformationem: nunc patet thema. Quatuor sunt signa seu effectus prophetie vere sapientie: que omnia fuerunt in beato thoma.

Primum est de fine ordinare. Secundum est offendere et sc̄ia dñi cauere. Tertium est perfecte docere. Quartum est p̄ferre et oia cōplere. Oia ista signa sine effectibus fuerunt p̄fecte in beato thoma: propter quod potest dicere. Antequam dedit me ista re. Et dico primo quod primo signū sapientie est de fine ordinare. scilicet vitas suā et ea quod hys facere ad finem debuit. Si enim vniuersi cognoscere an religiosus: clerici vel laici sit sapientie: attēde vtrū ordinat vitas suā ad finem: et ea quod habet facere: sc̄is vtrū seruat religionē: si sc̄is sapientie est: alio finis est. Ad fecit deus rationalem creaturam ut summū bonū intelligeret: intelligendo amaret: amando possideret: et possidendo frueret: ut dicit magister in. iij. sen. di. i. Ad ergo est finis boni in hoc mundo quod gaudeat magnas diuitias: honores: dignitates aut delicias: sed ut hic mereat ut per radices possideat: quod non habemus hic manētē ciuitatē: sed futurā inquirimus. ad heb. vlti. Qui ergo taliter ordinat vitas suā ut ad illū finem attingat sapienter de. Sicut et bonus p̄sona quod vndeas maris: fortuna: vtrū et p̄ntia nōne gubernat et ad bonū postū pducit sapienter effectus etiam quod in mari magno huius mundi p̄spicitur vel aduersitatem sc̄is vitas ordinare ut finalliter ad portū poradii pueniat: sapienter est: hoc non solū theologi dicunt: sed etiam philosophi dicunt. Sapienter est ordinare et me. sc̄is vitas suā ad debitis finem. Id videtur quomodo beatus thomas habuit istū effectum vel sapientie signū. Dicit hic quod

modo quā fuit quāq; annos mater reco-
dando de pōta fcti heremite ipſum tradi-
dit literis ſubpedit: et intra quāq; annos
tā pfect q; fuit magni grāmatici: logi-
cus et ppheta q; in duodecimo anno eta-
tis ſue nō habebat parē in ſtudior: et ſon-
tū fecit ſatuaclis: q; dñr ſancti thome.
Ecce qualiter ſcint ordinare vitā ſuam
ad finē ſtudiū: et ſciētiā habere. Ex
iſto ſine patres mittūt filios ad ſtudiū
nō aut ad ſectā dā ſibaldaria: ad diſcen-
dū autē dūmicatoriā et ſimilia. Iuuenis
enī q; vult habere ſciētiā debet eſſe atter: et
ca ſtudiū et deuot⁹ erga deū. Talis fuit
brūs thomas. Legitur q; qñ debebat ſe-
ponere ad ſtudiū pmo orabat dī. De-
clinare a me maligni: ſerutabor mādā-
ta dei mei. Clericus. Emire ipſi tuum et
creabitur: et renouabit facie terre. Oro.
De⁹ q; corda fidelū ſcī ipſi ſtudiatio
ne docuit: da nobis in eodē ſpū recta
ſapere te. Unde cū ſemel diſputaret mī-
rū acute et curialiter: qdā deuotus reti-
gioſus ipſum audiret cōtēplādo ipſum
admirans de ſcīa ſapiētia in puero tam
paruo: ſubito vidit radios ſplendoris ab
ei⁹ facie pcedere: totū mūdū illūmare
oſtendere in h̄ deo qd intēdebat de eo ſa-
cere. Quā aut voluit ſtudere theologiā
qñuit vbi melius legebat: inuenit q; in
gnēra p̄dicatoꝝ. Iō cogitauit intrare or-
dīnē p̄dicatoꝝ: et ſecrete venit ad priores
p̄uentus neapolitani aperiens ei ſuum
deſiderium: aſſerens q; de ſciētiā quā
deus ſibi dederat volebat deo ſeruire et
p̄mio: q; iſta ſcīa religio ad hoc eſt in-
ſtituta. Alij religiones ſunt ſolū vite cō-
tēplatiue aliq; ſolū vite actiue: ſed iſta
vtrūq; p̄prehēdit. Eſt enī cōtēplatiua in
ſtudiendo et orādo: actiua p̄dicando. In
p̄dicatioe enī cōplēt opa mīe: q; ibi ca-
p̄it demoniū et rōde redimūtur: eſurie
tes vbo diuino paſcant: inſuri ex pectis
viſitantur: nudi ſtatim induunt: et ſic de
alijs. P̄tor ſo letus ex vna pt e de ſcīo
puero: et ex alia pt timens comitē dixit
puero. Cū haberet licētā a parētibus?
Qui rñdit q; hoies mādialeor carnaleſ
nō p̄cipit negotia dei: ſed q; ipſe rogre
bat ei⁹ q; ipm recipet ad ordinem ahi⁹ p
aliq; ſpedire: q; facta ſpūalia ante de-
bem eſſe facta q; dicta: p̄pter quod prior

ipſum recepit. Ecce qñ ordinauit viſas
ſuā ad ſeruitū de i: nō ad ſpūalia. ſ. ad ho-
nores: dignitates: p̄latos et c. vt faciunt
multi. Iō p̄t diceret ſalomo poſq; de
dit illi de⁹ ſapiētā. Optum et datus eit
mhi ſenſus. ſ. ad intelligēdū phīſicū: et
innoctū: venit in me ipſus ſapiēt: ſcī
theologiā: p̄poſuit illam regnū. ſ. dñi
ſpūalib⁹ et ſecūb⁹. ſ. p̄latib⁹ eccleſiaſticis: et
diuitiis mhi et dixit in p̄paratioe illa
ſap. vii. Sapiētia quā habebat nō at-
tribuebat ſibi nec ingenio p̄prio: ſ. ſpū
ſancto. Ipſemet dixit ſocio ſuo ſecrete: et
papa reſert in canonizatione q; pius ha-
buit ſciētiā ſuam a deo inſuſuendo q;
ab ingenio p̄prio ſtudiō. ¶ Dico ſcīo
q; ſcīm ſignū ſeu effect⁹ ſapiētis eſt ca-
uer e oſſenſam. ſ. vitare p̄caſa nō eſſet
ſapiēs: q; ſapiētia et p̄ca nō ſunt ſimul
nec poſſunt ſimul ſtare. Sed ſciētiā et
p̄ca poſſunt ſimul ſtare: quia multi ſunt
magi magi et doctores: q; tñt magni
peccatores: ſupbiauari: luxurioſi. Ideo
aplo. ſciētia inſtat. i. Cor. vii. Sapiētia
aut. ſ. ſapida ſciētia. Sapiētia enī dō-
ctine ſin nomē ei⁹ eſt: nō eſt mīſis ma-
niſeſta. Eccl. vi. Tota ſapiētia non ſtat
ſimul cū p̄cio: nec ſimul ſtant albi et nī-
grī: calidū et frigidū. Autortas de hoc
In malinola animam. ſ. ſupbia: inuidiam:
iracondiā et malicioſam nō introibit ſapiē-
tia. Sicut in ſpeculo maculoſo nō intrat
imago: ſic nec in alom maculatam intra-
bit ſapiētia: ſ. ſcīa poſſit intrare: nec h̄s
bitabit i corpe ſubdito p̄cio: ſcī luxurie
gula: accidiē: vt dī ſap. i. Dicat hic quō
brūs thomas vitauit nō ſolū peccatū:
q; nunq; peccauit mortali: ſed etiā vi-
tabat illa q; poſſunt vitare ſpedire. Poſt
q; enī ſuit ordinē ingreſſus: fama ſuit
diuulgata de eius ingreſſu: aliq; dices
runt: nō eraltabit ordo p̄dicatoꝝ. q; tūc
nouit ſceperat: alij dicebat q; ſuit op
viniū: alij admirabant quō tā nobiliſ
puer et famoſus i ſcīa poſuit intrare or-
dīnē pauperū: mēdicinū. ¶ Iō p̄t ei⁹ pa-
ſtēt ſuſtinuit recidās dñi vbi heremite.
¶ Iō p̄t ei⁹ videt ſā mortū fuiſſe: ſ. fra-
tres ei⁹ carnaleſ ipſiſſet receperūt qñ
audierūt: et enī in curia iſtorioſe ſire-
derit. Quā audietes q; frater eorū fact⁹
fuerat p̄dicatoꝝ: dixerūt vt cōmuniter dī

eſt hoies inſidant et carnaleſ. Si frater
noſter voluiſſet eſſe clericus: potuiſſet eſ-
piſcopari: vel ſi monach⁹ albi vel niger
fuiſſet magn⁹ cleric⁹: et poſt abbas: et qñ
q; miſiſſemus ad eandē q; ſit pauper mē-
dicans in vituperium et de decus omniū
noſtrum: hoc nō placet nobis: q; nō intel-
ligeant opa dei. Et obſenta licētia ab
imperatore uenerunt ad fratrem eorum
vt ipſum letraherent de ordine: quem
inuenerunt extra conuentum cum qua-
tuor fratrib⁹ ipſius comitantibus: et re-
ceperunt eū volentes eum expoliare h̄s
bim: ſed nō potuerūt: et tanq; captū dure-
runt ad caſtrum et miſerunt eum in qua-
dam turri: promittētes ſibi honores vbo
na ſeporalia ſi vellet habitum deponere
et ordinē renūciare: ſed nihil profecerūt.
Et tenuerūt ipſum captum in dicta turri
et duobus annis: non tamē ſuit ocioſus
imo cōtinue ſtudebat ac ſi fuiſſet in ſtu-
dio: imo et p̄t habebat enī vñ magm. ſ.
illū q; docuit aploſ rudes in die penthe-
coſtes. ſ. ſpū ſanctū q; ſecrete docebat eū
et in dicta camera ſuabat ſuū ordinē et c.
¶ Iuidentes fratres q; ipm nō poterāt ſic
a bono incepto retrahere: cogitauerunt
p muliere ipm inclinare: cū tūc fuiſſet in
uenis. xvi. annos: et dixerūt. Iſte non eſt
ſanctior adam: nec fortior ſamſone: dñs
uid vel ſalomone: q; introducerunt domi-
cellā pulchrā pmittentes ei ſi poſſet ipſ
thomam inclinare q; ſibi donaria daret
ſatſo magna: q; reputauit ſibi ad magnū
honore: p̄pter q; ipſa orauit ſe ad ondē
dā v amitates. Que intrans camerā ipm
dulciter ſaluauit. qui tanq; ignotū non
ſtatim cognouit maliciā dicte domicelle
Que poſuit ſe cū eo in vbi. Deinde res-
cepit manus dicens. O quō eſtis frigid⁹
ponatio man⁹ in ſinu meo. Nota h̄n legē
dam. Dicatur quō angeli dixerūt. Et p̄-
te dei ſe cingim⁹ cingulo caſtitaſis quod
nullatenus decetero diſſoluet: et hoc i-
tū ſuit caſt⁹ q; decetero nō hūit mot⁹ in
illā p̄tib⁹ p̄tib⁹. ¶ Et iſt eſt cert⁹ de ſua ca-
ſtitate et v̄ginitate: ad h̄c tñ noluit ſoq; ſe-
crete cū mulierib⁹. O qd exēplū bat nos
bis q; ſum⁹ incerti de ſoſtitudie et canea-
m⁹ a familiaritatib⁹ mulierū: q; ſoit et c.
ſtē muliereſ caneat a familiaritatib⁹ ho-
minū et c. Dicat quō tūc fuit ordinē reſtitu-

tu⁹ et a fratrib⁹ cū magno gaudio ſuſcept⁹:
vt ipſi qñ redit de exilio egypti. Si ergo
ſapiētia eſt vitare p̄ca: et vñs tho. Ita vi-
ſant peccata vere ſunt ſapiēs. Et p̄t dīci
de eo. Cor ſapiēs et intelligibile abſine
bit ſe a p̄cio: et i oib⁹ ſuſtitie ſuccellus.
ſ. p̄fect⁹ vellaugmētū habebit. Eccl. i. iſt.
¶ Dico tertio q; tertium ſignum ſapien-
tie eſt docere p̄fecte. ſ. vbo et exemplo. C.
p doctrinā celeſtialē: verbo et exēplo: ſcī
p vitā ſpūalē. hoc eſt docere p̄fecte. Rō:
q; pictor ſolo verbo nūq; faceret bonū
discipulū. Iſta p̄dicatoꝝ eſt pictor de p̄-
gens nobis imaginē p̄riarcharū qñ p̄es
dicat de mia. Et p̄p̄e tarum qñ p̄dicat
de deuotione. Et aplo: qñ de charitate
et ſic de alijs. De patēria qñ de marti-
bus et c. Sed ſi ſolo verbo dicat: nūq; facies
ret bonos diſcipulos: q; op⁹ vt operi et iſta
ſeruus apponatur: vt ope adimpleat qd alio
ſeruādm p̄dicat. Alio dī nobis. o ribaldus
iſte tā bene dicit et male facit et c. iō bi-
cit ſc̄ptura. Cū ſapiēs p̄tib⁹ ſuā erudit
ſupple verbo doctrinali: et fruct⁹ ſenſus
illi. ſ. qñ opa p̄cordāt cū doctrina in vita
ſpūalī: ſiſtēs ſunt. Eccl. i. xvi. vñ de
nullo alio ſc̄to legit qd inuenit de ſancto
tho. ſ. de ei⁹ vita ſpūali et raptū et cōplati-
uio: qd eſt maximū in theologia: q; ita ra-
piebat et ita erat in poteſtate ſicut i ſua
eſt claudere oculos vel aperire. nec tunc
viebat ſenſib⁹ corpaliū. Dicat hic de ſi-
ſtula in tibia: eo q; nō mouebat de ſtudio
et cū eſſet delicatiſſim⁹ timebat q; medi-
ci cū canterū ignis dabāt ſibi medicinā
ſine curam. Dicat quō p mediā h̄orū an-
te ſuit ita raptus q; nō ſenſit canterū et c.
Idem de candelā accēſā q; cōbuſſit ſibi
p̄hos et nihil ſenſit cū legeret librū Boe-
ty diſſicilem et ingenioſum. Item qñ ad
p̄ces ſororis ſue iuit ad eius caſtrum: et
in camera ſuit raptus in cōtēplatione
q; ſoror credidit ipm fuiſſe mortuū: quia
nō rñdebat ſibi: et ſoror i necepit clamare
ſed ſocius fecit eā tacere dicens ſnam cō-
ſuetudinē: ipſo dimiſſo fuerunt ad p̄an-
dium: ſic ſuit raptus p tres dies vt pau-
lus ſine cibo et potu: et tercia die dixit ſo-
cior. hoc nīmī durat: ipſe cum ſorore
clamando magiſter thoma: et tangētes
reducerunt eum ad ſe. Quibus dixit.
¶ Parcat vobis deo: tam bonū p̄didiſ

in illa abstulit. Et ecce quia ita erat eius spiritualitas visibilis. Et quia quod otabat in ecclesia fratres antiquos obdormibatur cum videretur baptisum a terra eleuatum et seruoere spiritus ad se trahebatur corpus. Et de nobis miseris est oppositum: quod pondus corporis trahit ad se ipsum ad cogitanda de coquina sua taberna: non possumus orare quia debet remanere. Et dicit scriptura. Corpus quod corrumpitur agrauiat animam: et terrena in habitatio deprimunt sensum multa cogitant. Sapientia. Tercium est in nobis: sed non in beato Thoma. Inimico corpus sequebatur animam. Et sic posset legere: dictare: disputare: predicare: vitabat colloquia hominum: sed dens de alio mundo mittebat sibi cum quibus loqueretur: ut scilicet de passio ut angelos velatos de purgatorio ut eas suis orationibus suauetate sic solabat. Qui enim dimittit per deo solatides mundanas: deo dat sibi consolationes celestes. Dicitur de magistro romano quem ipse dimiserat pariter suus ut regeret scholas suas quia fuit nea possum. Qui mortuus fuerat nesciente sancto Thoma. Et cum otaret apparuit sibi alia eius dicens quod fuerat per dies in purgatorio propter negligentiam quam habuit in quadam innumerata sibi ab episcopo commissio. Dicitur hic et innumeratiles et heredes qui non solum sunt negligentes: immo sunt bona defunctorum occupantes et retinentes. A quo beatus Thoma quiescit multa dubia fecit de statu suo: de vita: de scia vtrum placebat deo. Redit quod sic: quod continuaret: quia magna gloria erat sibi parata. Multas alias questiones fecit sibi: ad omnia respondit: sed modo non est curia. Dicitur de sorte sua de funeta et missa in purgatorio ex vanis orationibus et picturis quod sibi apparuit peris ab eo suffragia. Que ad eam adiuta iterum apparuit sibi cum de purgatorio ad paradysum enolaret sibi regnatio. Qui etiam quiescit ab ea de sua vita et statu vtrum placebat deo. Nota in quodubia vivebat sancti. Et quia ita magis nos quam sumus per catores. Redit sibi quod in illa. Et cum semel otaret per fratrem suo quod imperator iterum fecit per defunctos ecclesie apparuit sibi angelus dei cum libro et ista layurina: et ista nota martiris de his aureis ubi inuenit scriptum nomen fratris sui. Per de eius vita

spirituali. Modo videndum de eius celesti doctrina. Qui cum volebat disputare: scribere: vel dictare: recurrebat ad orationem. Item quod sibi dubia occurrerent et statim ab angelis vel apostolis petro et paulo et visibiliter apparentibus de dubijs certissimabatur. Ecce quales magistros habebat: immo semel apparuit sibi homo maritus cum filio in brachijs qui ait filio. Fuit declaratio sibi hoc dubium. Et cum scripsisset super materia accidentis subiecti: posuit se in extremis altaris orans. Et dicit sibi crucifixus. Bene scripsisti de me thoma: ecce tua doctrina approbata a papa. Et postquam ergo recipies per tuo suo labore mercedem. Quid respondit? Dicit quod sit episcopus cardinalis. Et beatus Thoma respondit. Dicitur alia mercedem recipiam nisi te ipsum. Et quia christus est mentionem de mercede inuenit decem obitu. Postquam. Et tunc beatus Thoma scribitur dat victimam pretem in qua tractabat de predicta materia accidentis: quod non perfectum morte puerus. Idem de officio corporis christi quod de mandato domini pape ordinatum. Quod completum: librum super altare posuit: et ipso orante christus in forma pueri super librum se posuit dicens quod illa ordinatio erat sancta et bona quam tu intellexisti humanum posset obprehendere. Ergo de eius doctrina dubitari non debet quod non solum a vicario christi etiam ab ipso domino iesu christo approbata fuit. Quod librum est sunt ita per mundum multiplicati: idem de ipso cantatur hodie. Ipse tunc ibidem mitteret eloquia sapientia sua: quod in doctrina spirituali. Ipse palam faceret discipulum nam doctrine sue: et hoc quantum ad vitam spiritalem. Collaudabat multam sapientiam eius: et visum in seculum non delebit. Ecce. Et dicitur quarto quod quatuor signa sapientie est preueniter plere: signa sapientie est bene habere et merito plinuare. Et optime finire a plere. Nam si reputaret sapientia quod tempore idem signa. Tret romam cum magno labore et plerumque idem signa. Et sic loquitur. Thoma. mihi par est in gloria virginali preces mundi. Lapis preciosis que habebat in periculis significabat intentionem seculum quam habuit. Et sic aut figurabant libros: tractatus et epistolae septuaginta fecerat. Quod quod sunt de corone: una doctorat: alia

ei incipiunt bene: signa sunt ad portam paradisi quod est mors: redeunt retro per portam ad opem plere et plere. Unde auctoritas Sapientie. vii. et vii. Sapientia vincit malitiam. R. Attigit enim a fine visus ad finem fortiter: et disponit omnia suauiter. Not. per rationem duos fines in bona vita. scilicet liberationis sine intentione: executionis sine tempore: ut dicit philosophus quod primum in intentione est primum in executione: et econuerso. Finitis intentionalis est ut bona quod facit fiat per dei honorem et ale saluacione. Et du ratio bone vite ad attingere a fine intentionis visus ad finem temporis executionis. Sicut fecit beatus thomas quod semper per seuerant in bona vita propter honorem dei nihil faciens ex vana gloria vel hypocrisis ergo volens deus ipsum remunerare reuelant sibi finem temporis. Dicitur quoque cum ad actum certitudinis ad monasterium fosse non et certum de sua morte cum in trahat monasterium dicit: hec requies mea in seculum seculum habitabo quoniam elegi eam. Et quidam cometa apparuit super dictum monasterium per tres dies ante obitum sancti doctoris. Et alii dicebant hoc signum guerre: alii quod imo mortalitatis: et alii imo silentii magni principis mortis. Et mortuo sancto doctoris stella non apparuit. In quod opem venit ad associandum eum quod admodum testis de stella quod associatus reges orientis. Cum autem supplex dicitur consensum erat cecus: audiret obitum sancti doctoris venit ad stabulum ubi erat alai sancti doctoris in quo equitauerat: et sic illa crepusculum reputaret indignum in eodem equare. Cum autem frater albertus de britia oraret deum ubi reuelaret gloriam sancti thome apparuit sibi due reuerende persone. Una in habitu episcopali: alia in habitu saccardotico. Quorum unus erat beatus Augustinus: alii erbat thomas: et in nono risorio. Et dicitur quod cum torne duplici cappa gemis ornata cernitur: primo nifi fulgoris ceticus emissa mundo diffusit. Augustinus fuit sic loquitur. Thoma. mihi par est in gloria virginali preces mundi. Lapis preciosis que habebat in periculis significabat intentionem seculum quam habuit. Et sic aut figurabant libros: tractatus et epistolae septuaginta fecerat. Quod quod sunt de corone: una doctorat: alia

signitatis. habem ergo crepusculum plene tandi in bona vita. Qui autem adhuc non in cepit incipit dimittendo peractum. Et ecce quare dicit beatus thomas. Antecedebat me ista sapientia.

De sancto Gregorio. Sermo.

Beatus ille sermo. Mart. xlii. Sermo noster de beato Gregorio. Pro declaratio: huiusmodi per vii opem scire per quod seruitus spiritualis creatura per seque celestem beatitudinem. Pro quod scilicet quod inuenit clare in sancta scriptura quod fuit dei spirituale in hoc mundo habet tres gradus seu differentias.

Primum est de vita actiua vel opatiua.

Secundus est de vita contemplatiua.

Tertius est de vita prelatiua.

Primum tres gradus ponunt a beato Augustino quod dicitur: triplex est genus viuendi a ceteris: ociosus: vitiosus: et piosus. Et quod creatura bene seruit deo in hoc mundo in aliquo casu predictorum quando mortem sine dubio obtinebit benedictionem sine beatitudinem paradisi. Et quia beatus Gregorius in his tribus gradibus distinguit seruitutem christi in mundo: idem de eo dicit thesaurus. Et tres supple est modo iste funis. scilicet beatus Gregorius. Dico primo quod primus gradus seruendi deo in vita actiua est facere opera proficiosa: et visita proximo amore sui et dei. Et ad hec opera exercenda concurrunt quatuor cause. Prima est efficiens quod est deus et liberum arbitrium hominis. Secundaria est exercere opera misericordie ad erga proximos. Formalis vero que dat rei perfectionem. Et tertia finalis: que est respectus dei sine debita intentione: scilicet cet quod illa opera misericordie sunt amore dei non vane glorie: non intentione proprie utilitatis: non laudis ac. sed solum respectu dei fieri debent. Species enim bonitas vel malicie in actibus moralibus presumitur ex fine: ut dicit sanctus Thoma. primo ma scilicet. q. xvi. ar. iiii. Siue ista opera sint corporalia: siue puta quod respiciunt talia licet corporalia: siue sint spiritualia: alia vana meritoria sunt. Ad utilitatem enim corporis sunt opera mie corporalia: et esurientem pascendo: sitiendo potando: nudum vestiendo: peregrinum hospitando: et sic cetera.

In his em opib⁹ magis seruit hō deo q^u
p^{er} mōdū q^u dicit p^{er} s. Propt^{er} q^u vniq^ue q^u
fuit et illud magis. Si vos fuistis primo
p^{er} deū q^u magis fuistis deor^{um} p^{er} s^{er}u
in persona sua tale fuistis. Dicit em iū
dicto p^{er} s^{er}u op^{er}u m^{er} facietib⁹. Et s^{er}u
debidis m^{er} p^{er} m^{er}aducere. Non dicit. Et
runt pauper^{es} non debidit et comederē
sed ego currit^{ur} q^u q^uq^u vni^{us} et minimi
m^{er}u fecit m^{er} p^{er} s^{er}u. Matth. xij. 30.
q^u ipse recipi fuistis illud in persona sua
3° de opib⁹ m^{er} sp^{iritu}alib⁹ vite actiue q^u
exercent erga alia primo: q^u sunt mello
ra q^u corporalia: q^u alia est mello corp^{or}is. vt p^{er}
dicare b^{on}u d^{ic}are p^{er} s^{er}u in dubio p^{er}
f^{er}u m^{er}zigez^{er} er^{er}it d^{ic}at^{ur} et charis
t^{er}ine. cōsolari tristē sup^{er}portare tedio
f^{er}u vir p^{er}otegit et cōseru^{er}o. loc^{us} sociū: reli
giosus religiosum: vicinus vicinū et res
mittere iniurias inimici p^{er} s^{er}u deū: r^{er}
te p^{er} prima si fuit in bono statu vt p^{er} s^{er}
nent^{er}at^{ur} vt ad bonū statū reducā^{ur}. 3ta est
vita actiua sp^{iritu}alis fufendo vt dicitur
est. 2° de ista vita dicit scriptura. Nos in li
bertatē vocati estis fratres: q^u de de li
bertate liberi arbitri q^u nō cogit^{ur} nisi in
libertatē in occasione d^{ic}to: carnis: s^{ed} p^{er}
charitatē sp^{iritu}s fuit inimicū ad Gal^{at}. v.
3ta fuit vite actiue ita placet deo q^u
ex isto hō p^{er}sequit^{ur} eternā b^{er}itudinem. Si
vultis scire et itelligere: q^ure audiat^{ur} p^{er} s^{er}
lib de nobis q^u h^{ab}eat p^{er} s^{er}u et filias et
multos fuitores: q^uib⁹ d^{ic}at multas bi
uitas. Et mor^{is} deuotio vult ite in pe
grinationē: et in suo recessu recedim^{us} f^{er}
fuit et filias fuitorib⁹ suis si aliqui indi
gerent iuuat^{ur} eos: et recessit et in pegri
natione mor^{is} fecit. Filii aut^{em} et filie et r^{er}
longa p^{er}is absentia ex indigentia recur
rerūt ad fuitores patris vt: subuenirent
eis. Aliq^u dixerūt. Nō curo: ego habeo fi
lios et filias q^u op^{er}u m^{er} subuenire. Alii
aut^{em} amore p^{er}is pulch^{er} est eis de obd^une
cessariis. T^ude venit p^{er} filii dixerūt si
bi q^uo ferui fuit se habuerunt erga eos.
p^{er} aut^{em} diues et nobilis retribuit fuitoti
bus suis q^u p^{er}uisionē dederūt filios: alios
aut^{em} fuitores q^u noluerūt eis subuenire:
dure puniuit. 3ta diues et nobilis d^{ic}at
p^{er} s^{er}u d^{ic}at: q^u d^{ic}at et terra et plenitudo et^{er}
c^{er}. Qui h^{ab}et multos fuitores et ministros
eo sunt diues et multos filios et filias

oēs p̄p̄ianos: s̄z maxime et approp̄iatē
panp̄es dicunt eius filiū. It̄a dicit bea-
t̄o iōān̄s q̄ erat panp̄itico alius panp̄is.
Cūdē qualē caritatē dedit nobis de-
v̄t filiū dei nom̄inemur ⁊ simus. i. 3o. al̄.
Qui in die ascēsiōis n̄st̄i p̄ peregrinatio-
nem ad sanctuariū paradisi: recedēdo de
mundo ascendit corporaliter in celū. h̄o
quidā nobis abit in regione longinquā
accipere sibi regnū: reuertit ad iudiciū
et loquitur de se. Luc. xij. filii aut̄ sui. i.
paup̄es indigentes recurrunt ad diu-
tes: quibus pater eor̄ dedit quicquid ha-
buit. Nō credatis vos diuites habere bo-
nā et vestrā laboris: quia multi labo-
rant qui n̄h̄t luc̄t̄ur: sed x̄p̄s dedit vo-
bis. Aliq̄ aut̄ nōst̄i eis subuenire: aliiq̄
sic. Qñ ergo veniet p̄f. cad̄ iudiciū vestrū
vel illis q̄ in ogib̄us m̄ic corporalibus
buit ip̄salib̄ seruiert̄ sibi et filios suos
collocando eos ad dexterā v̄t saluentur:
alios aut̄ ad sinist̄ā v̄t puniant̄. Ecce t̄p̄s
ex v̄ta actus p̄sequit̄ h̄o b̄n̄fidiūnem.
Cū ad hoc auctoritas. B̄ti seruī illi q̄
cū venerit dñs inueniunt̄ vigilātes. i. di-
gentes in exercitio v̄te actus. Luc. xij.
Eimen dico vobis: q̄ p̄cinget se ⁊ faciet
illos discumbentēz transire ministrabit
illis. 3biden. Nota p̄cinget q̄ qui est
p̄cingens h̄z sumbitas restituit: s̄c̄? qui
nō est p̄cingens. X̄p̄s in gloria sue h̄ōs
n̄tatis nō est p̄ciet̄: q̄ tantā gl̄iam ha-
bet quātoz creatura p̄r habere. S̄z p̄-
cinget se dando gl̄iam alioz: q̄z posset
dare gl̄iam infinitis: nō tñ dat p̄miū. Ali-
cū creatur n̄st̄i s̄c̄dū meritū eius. Et
q̄ nulla creatura h̄z meritū infinitū: s̄z
cinget se dando gl̄iam fin mēsurā meriti
s̄c̄: et ita eponit̄ glosa. 3o dicit aposto-
lus. Cū iūq̄s p̄p̄ā mercedē accipiet fin
sui laboris. i. Cor. iij. S̄c̄dō dicit. Et s̄c̄-
ciet illos b̄b̄dēre: eo q̄ in v̄ta actus
suūdo laborarūt: cōr̄ndet eis q̄s quē c̄
in mēta p̄diss̄q̄ est in cēntia diuina. Cū
auctoritas. T̄os estis q̄ p̄manistis me-
cū in rētationibus meis: q̄ v̄ta actus
multas rētationes: h̄z cēdia et imp̄arē-
tias. Ergo dispono vobis et edatis ⁊ biba-
tis sup̄ mēsz mēz in regno meo. Luc. xij.
T̄ertio dicit: et transiēto ministrabit
illis. Non dicit s̄c̄d̄: sed r̄t̄f̄s. Nō. q̄n̄s
transiēto in beatiss. D̄t̄m̄us est: de fru-

tide diuinitatis trāst: oñdes eis suā hu-
manitate: & cōuerso in hīs obiectaliter
phisit beatitudo. Sēdo de intellectu per
clarā cognitiōē: q̄ ibi cōsistit viliō: trā-
sit in vōlūtate per trāitiōē & delectati-
ōē. Tertius trāst: ad oēs: q̄ rāta est de-
lectatio vōlūtatis & q̄ p̄cipit in lau-
des. Unde dicit Aug. viderē: & amā-
bimus: & laudābim⁹. Quart⁹ trāst: ad
gāudio. Accēdit talē in gādiū. Gādiū ē
et angēstia dei super vno p̄dicē vnam
p̄dicē. Lu. xv. Quintus trāst: est post
dē trāitiōē: q̄ gloriā aīe trādit in corp⁹
xvōlo solū aīe habet gloriā: & corp⁹ ias-
cent in sepulchris incinerat⁹: vt corp⁹
beatorū Petri & Pauli & aliorū. Sed
tunc glia aīe redibit in corp⁹: q̄
non est glia corp⁹ aīa a glia aīe: nisi q̄
glia aīe redidit aīi corp⁹. In terna
crāstall eadez lux est luminis & laterne.
P̄tergo q̄ ex seruitiū vite actiue p̄pter
deū homo mereē beatitudinē. In ista vi-
ta actiue beatorū Gregori⁹ seruiri deo.
Dicat ex eius legēda q̄o fuit de ciuita-
te rome ex nobili p̄genie romanorū: qui
adolecētes in liberalib⁹ artib⁹ sufficere
infructus tandē mortuo patre remāsit
heres magnarū opū: cogitauit expēdes
se illas pecunias ad seruitiū dei in opē-
rib⁹ mīe. Cogitate q̄ sui amici suadebāt
sibi ducere vxorē: s; noluit: & oēs illas pe-
cunias distribuit in opibus mīe corpori-
bus & spūalib⁹. Hā quatuor sunt condi-
tiones p̄sonarū q̄ habēt necessitatē: cor-
poralē: quib⁹ subuenire est magna mīe.
Primi sunt captiui: & quo ad aliqd̄ preci-
piū opus mīe corporis est redimere ca-
ptiuos: vt dicit. 1. Thō. iij. script. dist. xv.
q. ij. ar. ij. ex hoc cōmā liberat 2c. Sēdi
sunt paupes vēcundiq̄ de p̄sseritate
venerūt ad magnā paup̄ritatē: q̄ citi⁹ mo-
rereē fame q̄ medicare. T̄tios est subue-
nire est magna mīe. Tertii sunt pupilli
& ophami 2c. & his br̄s Gregori⁹ distri-
buit magnā partē hereditariā. Sēdo in
opērib⁹ mīe spūalib⁹ q̄ respiciūt alia: q̄
septē monasteria lāstuit: & mō reses nō
p̄t facere vñ sine adiutorio ecclē. Et
br̄s Gregori⁹ fecit septē. Cordius beas-
ti Bādict⁹: qui tūc incipiebat⁹ sup̄dantē
ad modū antiquorū vīlido vanitates et
superbities. Et ego ex iustitia nō acti-

ne ppter beū hō edēq̃ britāndie: ⁊ beatus Gregorius in dicta vita fermitur xpo in hoc mundo districtiorē dīem⁹ de eodē. Beatus nīc feru⁹. Sedē gradus. f. vite contemplatiue est melior: qui est occupare se solū in operib⁹ nīc spūalib⁹ q̃ imēdia te respiciūt beū. Ita q̃ materiale. f. op⁹ spūaliū: formale hūius vite contemplatiue solū respiciūt deū: vt orare deuote ⁊ feruore spūs certis hōmō dīc ⁊ cert⁹ hōris in nocte cogitare de alia paradiſe: gerere libros spūales vt de⁹ cognoscat: ⁊ audire missas: sermones: cogitare iustitiā dei in peno dānato ⁊ cogitare diuinam puidētā in mūdi gubernatiōe: potētiā in mūdi creatiōe: sapientiā in gñali iusticiā ordinatiōe. ⁊ sūp feruitū desiderabat dānd dīcō. Seruotius sum ego: da mihi intellectu dīc. f. ad ⁊ templā dī: q̃ contemplatiō est actus intellectus: et illa vita est melior q̃ vita actiua. Rō: q̃ ⁊ actiua faciat plus ⁊ feruiat: tñ plus contemplatur apud beū ⁊ contemplatiue q̃ actiua. Nota ad hoc similitudinē in cūtra pape et regis: in quo sunt multi futiles ⁊ inīcō officia. Cūbiculariū autē feruit solū in camera pōne regis ⁊ pape. Alii autē feruit cūtra: vt cōgnari ⁊ alii q̃ p⁹ laborat ⁊ pōna op⁹ ererēt: tñ p⁹ premiant illi q̃ pōna curat ⁊ pape pōna ⁊ sunt cū eodē camera. ⁊ magn⁹ qd est esse imēdiatē cū papa vel rege. Idē de papa ⁊ rege tēst⁹ xpo: cū⁹ palatū est ecclesiā: tēplū autē fuit⁹ xpo solū. Actiui autē cūtra camera laborāt. Et ⁊ plura feruitū facit: tñ malus est meritū cōtemplatiua. Autōtē de hoc: est verbū allegoricū. Eccelesie ad xpm dīcētis. Xpi vis tui: dei fui tui hī q̃ sūt eodē te semp iij. Regum. ⁊ Nota beati viri. f. a virtute seie bone vite ⁊ moralitatis: qz ritiosi nō possunt esse cōtemplatiue: beati feruitur. Et ostēdit de quibus loquit dīcō. hī q̃ sūt eodē te semp. f. cōtemplando. Nota semp: qz vita actiua finitur in mortē: cōtemplatiua non ita in morte cōtemplatiua crescit. Idē xps dicit mōrtē q̃ dedit ratē vite actiue ⁊ dīcerat pōna. Vñ non est tibi curē q̃ sotoz mea reliq̃ me solū ministrare: Rndit xps. ⁊ mōrtē mōrtē sollicita cōtra turbatoz op⁹ plurima. ⁊ ad autē actiua nōtē elegit sūm.

Univers

Univers

50. li.

quare sancte pſone dicunt lucerne ardentes. Autſanſ de hoc pſſia qñdẽ pſceſſat moſi vt faceret tabernaculum inter illa pſceſſa que ſibi fecit ſibi iſſidat. Et ceteros lucernas ſepſe: pones eas ſup eã de labijs vt luceant et aduerſo. Exo. xxx. Nota q: hoc nſu et de pſſo ad ſiſſit. Item in figura dicti ſunt moſiſqñ etſi de ſiſſit de hoc mũdo recedere poſſit: diſſit ſibi deus pater. facies lucernas ſepſe.

Septima penitentium.

Septima penitentium.

Some of the most important of these are:

Some of the most important of these are:

De sancto Benedicto

le vite a male fame: ribaldi gētes nōle
bāt cōfiteri elemosinas. Et id sub mā
tello scilicet: itē bñdicti volētes coōpire
suā malā vīfā: p eū tamā recupare: eles
gerāt ipm i gabbā. Cui hōm displicuit
ser dicitur fūgo i illoz mores venire nō
posset: hōm assensu dedit motus ei fuit: d
scia qz forte illi emendarēt vitā: tūc cū
eis: vīfā reglā eoz: 2 pñtutionibz inuenit
qz nō debant cōdere carnes nec hīc
aliqd pñtū: 2 pcepit suare regulā 2 pñt
tutiones. nolēs qz loqrēt cū mulieribus 2
hīcōs. Et monachi hōc vidētes qubz pie
tenebāt suā pñtū qd facerēt ibi vt rece
deret ab eis. Et dicitur: Ego scio qd po
terimus facere: demus sibi vinū infectū
qd bibedūt: oēs pñterfūt: ita fecerunt
2 in collatione dederūt sibi vinū infectū.
Cum autē beat⁹ bñdictus iuxta motē bñ
dictus vitum signū crucis: pph⁹ fran
gebat in quatuor partes: qz vbi sit signū
vite: non potest nocere cibus mortis. Et
intelligēs: vir dei qz de morte sua tractat
sentia: allocutus est eos dī. Misereat vestri
op⁹: deo: quare illa facere voluistis: Nū
qd non dixi vobis qz vestri meīs motibz
nō puenirent: Et recessit ab eis rediens
ad solitudinem. Ecce sīc quā habuit
ad crucem quā armanit: sensu infectus
mortuus fuisse. Ita debetis vos facere
quādo debetis aliqd cōdere 2 bibere si
gnētis vos. Et ecclia cantat. Salue
crux sancta: salue mūdi gloriā: vera spes
nostra: vera serena gaudia. Signū salutis
saluorū in periculis: vitale lignū: vitāferū
olī. Quantū ad terrā radiū: sicutus ra
diū: sicut despectus: pñtū: sicut ad fidē
Spes em fm qz est virtus theologicā
est qz persona nō desperat de mīa dei qz
fīcūqz sit peccatū: sicut sperat dīcēdo. Cl
sar medicū a deo ordinat⁹ 3 plagas ppet
b. 2 infirmitates: 2 sperat non solū sol
nare se: sed et multos alios. hīc habuit
b. bñdict⁹: qz em fama scitatio sue fuit
extēsa p mūdum: ceperunt nobilitatio
suas erbare nutriti dōs opotēt deo. Itē
clerici pueniebāt ad eū vt possent salua
ritū: qz tot fuit ab eo p̄garegi vt. rū.
mōnasterio pñteret. Creaditō qz de sic
tā pape. Et ita placuit deo: qz cū nō ha
beret aquā in quodā monasterio illorū:
immo distaret: mōnachi 3 mādato bene

dicti foderūt in rupe: statim fōs aqz val
cissime prorupit qz adhuc durat. Itē tpe
sancti sperabāt in dño 2 obūdabant: ita
qz ipsi dabāt elemosinas. Itē lūmē de
betis illuminari: sperare in deo nō in di
uitiis: nec in diuitiis: nec in pñsa vīfā:
nec in scētia nec in fortitudine. Cū dicit
apls. Dinitibz hūi: scilicet pape non subli
me sapere: nec sperare in incerto diuitia
rūted in deo vīfō qz pñtāt nobis oīa
abūde. J. Tm. v. j. d. d. d. alt. Sperate i eo
oīa congregatio populi: effūdite coram
illo corda vestra: deo adiutor noster leter
nū. ps. lxx. Quantū ad septimū: scptimus
radix est de charitate integrali. Dei 2
pñm. Cū apls. Mator autē hominū est
charitas. J. Cor. xiii. Charitas autē integra
lis est diligere deū sup oīa: 2 pñmū si
cut se ppter deū. Itam habuit beat⁹ bñ
dictus. Postqz em habuit magnā samā
sanctitatis ex charitate motus dixit ita
se. Mōdo, potes predicare 2 proficere: qz
pdicare cū mala fama est sicut scindere
gladio nō acuto: sed quando predi catore
hō bonā samā: tunc facit fructum. Itē
Breg. Sancti predicatores laudari appe
tunt vt reuerenter audiant: reuerenter
audiri desiderant: vt maiorem fructū fa
ciant. J. deo. b. benedictus famulos de vi
ta 2 de scia nō acqñt: sed habuit sciam
insufam: pñtū: pmo in castro mortis
cassit: 2 conuertit eos ab infidelitate: fre
gerunt idola in templo pollinis: oracu
lum beati martini fecit. Ecce charitatez
quā habuit erga pñmōs. Ex qua in vi
ta suā suscitauit mortuos. Item de chari
tate ad deū: qz vt philocali. d. deo semp
cogitabar de deo. Dicit illud singulare.
Cū d nocte ad portā camere oīes fere deū
ohdit sibi totū mūdū: oēs creaturas. b.
Tho. in quolibet. i. art. j. querit vtrum
b. bñdictus tunc viderit diuinū essentū.
Dicit qz nō: sed vidit oēs creaturas mū
di non solum in genere seu specie: sicut
in indistinctis: sicut tunc plus 3 pñtū
aristoteles vt ptoleme: vt alius pñtū.
Cogitabat etiam ardētē charitatis: ppter
quem deus reuelauit sibi diē obitus: se
pulturā aperiri fecit vt Jos. euā. 2 sexta
die postqz ad eccliam inter discipulos
mane orādo: spm efflauit. Tūc dicit sibi
die duo monachi vīfā ab eis: cēla in celū

Sermo.

So. liij.

tendentē fratā paleis 2 conuēte: in
moris lampadibus. Et vir clarus: de
lupis aut illis. hēc est via qua dilectus
dei benedictus ascēdit. Ergo sicut
lucerna fulgoris 2c.

De incarnatione filij dei. Sermo.

Ecce ecce. Verbum
hūmānis col
ligit ex euāgē. hōdier ne fe
stuitatis qd originalr has
bet Lu. j. Solēntis hōdier
na tota est sanctissime incarnationis filij
dei in vtero virginis: 2 de ista erit sermo
sed vt sit in filij dei 2 ei⁹ genitricis hono
rem: 2 nostraz animaz consolationē hu
militer pñtem: pñtū salutatiōē que
hōdie fuit dicta per angelū gabrielē 2c.
Credo qz multi mirant vbi habet istud
thema: qz videt qd nō sit in euāgē. nec in
ep̄la. Dico qz colligit ex euāgē in quo
ter de ecce: nō sine magnis secretis 2 trā
scendentibus. Pñtū qz angelus nūciat
virginē qz esset mater dei dī. Ecce concē
ples i vtero 2 paries filij. Scō qz bñ
ciuit virgini qz elizabeth conceperat dī.
Ecce elizabeth cognata tuar: ipozcepit
filij in senectute sua. Tercio qz finalr h
so pñtens dixit. Ecce ancilla dñi: fiat
mibi sū iūbm tū. Ecce colligit pñtū
sū the. 2. Ecce dictio demonstratiua. Di
cit em grāmāte. Da demonstratiua vt
ecce. Et est excitatiua: em ter ecce: qz
triamagna alia 2 trāscendentia sunt: qz
te vultu attendēda 2 pñtenda in ista
bene ista incarnatione: sicut

Diuinitas benignitas.

Humanitas utilitas.

Virginialis humilitas.

Ecce sicut aperiat aures cordis ad pñtē
plandū cū magna deuotione 2 affectione
ista rīa pñtē. Dico pñtū qz oīe cō
templanda ex ista bñdicta incarnatione
diuinitas benignitas: quā de nobis oī
dit in ista sancta incarnatione. Qd deus
amote nostri facit sit hō: hoc est plus qz
si aut fieret iūm: vel celū pñtū hūm
Creator facit est creatura: rex sermo: 2
dñs seru⁹. Pñtū oīe: pan: pñtū: debilis: eter
nus: tēporalis: infinitus: amere nostri fa
ctus est finis: 2 parus vt fōmā in hu
manitate immēsus circūscript⁹ in vtero
vtrūqz inuicē pñtū factus est possibi

lis. Nullus intellect⁹ pōt cogitare nec cō
prehendere istā benignitatem. Totū hoc
fecit ad ad iūndū nostrā fragilitatē. Ec
ce diuinitas benignitas. Ex ista rōne: qz
si oēs pñtē loquentes de ista materia
incipiunt p ecce. vñ. dñm. Ecce em deus
adunat mē: dñs susceptor est oīe mee.
ps. liij. 2c. Ista adiutorio nota parabolā
de illo magno rege habente vineā iuxta
suam palatiū: ad quam misit cultores p
mittens eis magnū salariū si eadem die
exerēt: alioqz nihil haberent. ppter qd
dicti cultores laborabāt diligētē: tūc
hōta resperat habebāt facere tñ qz
fecerāt. Tūc dñs filius regis per fenestā
qz illi nō poterāt perficere: voluit eos in
uare: 2 intrant camerā: se dissimulādo
recepti habiti cultoris 2 iūnt eos: 2 pñtē
cerāt 2 finalr illi habuerūt salariū. nōne
videt vobis magna benignitas i filio re
gis pñmogenito tñ humilitate se vt ferat
fores habere lucrū eis pñtū: Tūc
fuit humilitas filij dei. Tūc regis est
iste mūdus. Tūc em dñs exercitū do
mus isrl est. Et a. v. ad quā misit cultores
kz patriarchos 2 pñtū: pñtū sala
rium si oī solis occasum. i. mortē bene
cerent: intrat et regnū celoz. Tūc oī
dei iesus pñtū per fenestram sue scientie
qz nō poterant acquirere lucrū: tūc qz
ex morte xpi ei⁹ merito opa nra sunt me
ritoria: em mortē xpi nullus qñtū
sanctus poterat ingredi celū: erat enim
porta clausa. Itē filius regis intrant ca
meram pñtū virginis. hōdie: vñ. Idu
tus fuit velle illi rīfici a deo eos iūna
ret: qz ad mortē iūfūse continue la
borauit. Ecce qz dicit. Ecce em deus ad
iūnat me adiutorio gratie in presentē: et
dñs susceptor est oīe mee: sicut in ista eter
na. Itē ista dñs signum de ista incar
natione dicit incipit per ecce. Ecce ego
conuicet 2 pariet filij: vocabit nōmē
eius emāuel. Et a. vñ. Nota. Ecce ego
cipiet. 2c. em de alio mulieribus posset
coram assumere: de dñe assumpt⁹
2 pariet filij non patrē: qz nūqz fuit hō
nec est nec erit. Item nec spm scilicet: pa
riet filij. 2c. qz em erat cōuicet: qz fi
lius incarnat: sicut voluit: attēdere ad fi
nem hūmā incarnationis: qz est vt pñtū
cōuicet fieret dei amicus i filij dei: hēre

Univerſidad de
Bibliotecas

✱

rix: q̄ i illa saturatiōe nō est p̄m̄. Inue
 niti enī graꝝ ap̄ dñz sup oco creaturao
 sup̄te. Et igit̄e colola angel̄ sibi expti
 cont̄ ambrosiā suā: p̄p̄s p̄ ecce dñ. Ec
 ce p̄p̄s i vtero: a pa. n. v̄q. Regni c̄
 nō erit finis. Ecce h̄ tota ambrosiā q̄
 octo clausulas fecit: sed fides p̄ia ne p̄is
 nē: co: q̄ angel̄ sibi tūc declarauit. P̄m̄
 ibi. Ecce p̄p̄s i vtero: diceret aliq̄. q̄
 p̄p̄ p̄cere in vtero: q̄ alibi nō p̄cipiat:
 cū q̄ op̄s diceret: eo videret: ocn̄: sc̄
 p̄ alio p̄eo h̄ nō videret. R̄ndō q̄ non
 lineat̄ dñt̄ angel̄. Ecce p̄. i vtero: q̄
 maria tā an̄: aduētū angel̄ p̄cepit dñ
 in mēte p̄cipiō illā p̄p̄m̄: sed angel̄
 declarat̄ sibi maternam concep̄tiōem
 dixit p̄cipie. i vtero: nō solū in mēte i qua
 tā p̄cipit: s̄ i vtero: declarat̄ sibi modū
 p̄cipiōis: et ostendit q̄ p̄cipit granū sine
 fractura. Si dicat ab aliquo. hoc factū
 natura. Jam bene est des̄ta. Et nūq̄ p̄t
 plus dens q̄ sit gñe grauidanti: Et q̄
 dñō maria intellexit hoc: cogitate quale
 gaudiū habuit. Sed bō dñ. Et paries fis
 lum. Ecce natiuitas. H̄ paries filiū nō
 pat̄ ē: q̄ nūq̄ p̄ nec est nec erit h̄: nec
 p̄m̄ tñ. Si diceret aliq̄. Q̄uo est possi
 bile: q̄ p̄ situs i sp̄s sanctus sint vn̄z
 in essentia id̄ntificab̄l̄ q̄ filiū assumpsit h̄
 manit̄ rem: sicut p̄ sit h̄ cū sint vna es
 sentia. Declaret̄ p̄ fam̄l̄it̄ dñe s̄ole vno
 in quo p̄t p̄siderari pater generatio. s̄
 subātiā: filiū genit̄. s̄ radiū: sp̄s sp̄
 ratius. Colorat̄: tñ nō est nisi vn̄: folia: trā
 eunt radio p̄ fenestrā vitreā rubeam p̄
 olerius coloris: radio recipit illā colo
 rem: nō suba folia nec calor. Sic fenēs
 tra clarior crysallo erat. dñō maria. Jō
 cūct̄ ecc̄ha. Cū fenestra facta est. Et p̄
 est transiit radio: folio eter̄ni filiū dei
 intrāoā d̄ illuminandum domum huius
 m̄: n̄di sine fenestra fractū: dñe clarior
 rem̄sit. Et q̄ angel̄ dixit sibi: parice fi
 liū. dñō intellexit q̄ esset mater nō pri
 us nec sp̄sūct̄: sed filiū. Tertia clausula s̄
 vocabis nomē eiū i h̄m. Ecce passiōe: q̄
 lesus i d̄ est q̄ saluator: et cū passiōe
 saluati sum̄. vñ est Es̄eg. Aliq̄ nō nas
 cit̄ p̄m̄: tñ redim̄ potius est. Et q̄ vir
 go induit ab angelo hoc nomen: lesus:
 credo q̄ inclinauit sc̄. R̄dō q̄ antiq̄ p̄p̄e
 habebat̄ ip̄m in magna reuerentia. Es̄a.

40.115.

¶ Hic nōmē tuū ē memoriāle tuū in
 benedictio ale. Hic mea benedixit te in
 nocte. 3d laudabilis p̄fuit dō ē qn o s
 minal sedus inclinat. Si p̄dicātes qn p
 dicat corā papa inclinant qn nolant eij:
 q̄to magis qn sumus? papa nolat? Quā
 tū hic erit magn⁹. Ecce descēdit ad in
 feros: utā sicut erat magn⁹ in celo ante
 incarnatiōē: debuit etiā ondā magnus
 in terra corā hoib⁹ p miracula: voluit ē
 ostēdere suā magnitudinē in inferno: p̄
 ipm litigādo: et sedō p̄ces inde educen
 do. Quinū ibi: hī altissimū vocabit.
 Ecce resurrectiōē. Idē ibi p̄ q̄ dīfīnī
 tū holo h̄z p̄m gen⁹ ē duas differētiās:
 quia dō est alia rōnate mortale. Hic p̄s
 lionē aut p̄s erat rōnatio ē mortalis: id
 poterat vocari hī holo: sed p̄it resurre
 ctionē tū dīvocari fuit altissimū quia l̄
 mortalis ē imp̄ssibilis. Sertū ibi: dā
 bit illi dō ē be' sedē dō p̄trio eius. Ecce
 cū mirabilē ascēsiōē: q̄ sicut cathedra
 David fuit altior p̄ excellētiā ē potētiā
 dō alius regib⁹: sic x̄p̄s in gl̄a ascēsiōē
 fuit collocat⁹ in cathedra gl̄ie ad regnū
 dō sup oēs creaturas. Septimū ibi: re
 gnabit in domo iacob in eternum. Ecce
 facit encheribisile. Ecce eccl̄ia dō dom⁹
 iacobin q̄ est iherūsālm⁹ diaboli p̄ humi
 litatē. hoc est q̄p̄i ad hōm cognitionē:
 q̄ viciat vitiū dō mōdi. p̄ima dies ē
 quānila missa dicit in hoc mundo illa
 dies erit vitiū hui⁹ mūdi hoc habet ex
 illo textu p̄ti. Ecce ego vobiscū sum oib⁹
 dieb⁹ vsq ad p̄fūmationē seculi. Mat.
 vii. id est dō. Idē in tēpto scdō sui dō
 in celo sedes ei⁹. Octauū ibi: regni ei⁹
 sine gl̄ie sine pene nō erit finis. Ecce lū
 dictū gnale. Regnabit em sup malos et
 p̄denos rigore iusticiē: q̄ nūq̄ p̄ris
 liberabūt. Sup bonos ē brōs regnabit
 dūcor mīc in celo sine fine. De ista clausa
 sola p̄phetatū dō dicit. Regnū tuū res
 gnū em seculorū: dñatio tua in oī gene
 ratione. s. salmandorū gñatiōē. s. dñā
 dorū. p̄s et cū. Hic habem⁹ p̄mū
 eccl̄ie p̄fūmationē. ¶ Idē scdō p̄ hic est
 notāda humanahōilitas. Nō creditis
 q̄ p̄ul visitatē ē bone sit incarnari: q̄
 bonorū nōq̄ non indigeret dicit dō. sed
 p̄ visitatē nōq̄ quia oī bonum radicali
 p̄cedit a filiū dī incarnationē: sicut fū

[illegible]

De istis libet velle pōt recipere lū
men p̄ ista luc oīe. Quāntū ad p̄m dī
co q̄ p̄m radīus cō. f. de p̄dicta intel
lectuali q̄ in hoc p̄sū. v. hō scit elige
re illud q̄ meli⁹ ⁊ vtili⁹ est. J̄tā pruden
tīā habant beatus benedict⁹ p̄ p̄dictos
cō vidētes cō dīpositionē ⁊ ingēniū sūb
tīlītātē p̄nterū jēū ad studīū. hō. q̄ debet
recipere p̄dictos q̄ volūit mittere filios
ad studīū ne sint rudes grossīdī sub
iles. brūs. B̄dictus a pueritīa cōsentie
gētes nulli volupatī animū dedit. v. dī
cēt Greg. q̄ eius vitam scripsit i lib. dialo
gor. Cū aut fūisset missus ad studīū Ro
mā ⁊ liberalīb⁹ dīscīplīnē tradit⁹ ⁊ mu
ltos studētēs p̄ abīnīa vittorē ire cernē
ret. quoz aliqui sūdebat i lib. supbie.
p̄sūmptōis ⁊ vanitatīs. aliqui i lib.
avaritīe. ludi ⁊ satīratīs. aliq̄ i lib. luxu
ritie ⁊ carnalitatis. aliq̄ i lib. gule ⁊ vorac
tatīs. aliq̄ i lib. ire ⁊ malignitatīs. ⁊ sic de
oīb⁹. O dīct beatus b̄dictus mētor est
īgnorātia cū bona cōfī. q̄ habere ma
gnā scīam ⁊ meli⁹ cōscīam. q̄ de⁹ nō dat
parādīsū p̄pter scīam fōmīlī dat. p̄pter
bonā cōscīam. Hoc ē igit scīam scīam
secrēte recessit. de quo dīct Greg. laudās
eū ad sp̄ctū studīū ⁊ relicta domo san
ctē p̄erfectionis habūt quēstīōē mōra
līter. J̄tā radīo debet illūmīari relīgīō

clerici: seu talci si habent malos societa-
tes seu familiaritates in occasidēz peccā-
di: fugere ⁊ recedere ab eis imo etiā a pa-
tre ⁊ matre: ab amicis ⁊ soluent a tota
sua. De illa materia dicebat pps. Si con-
tus tui scandalizat te: erue eū ⁊ pūce
abs te. Si mā ⁊ pps tui scandalizat te:
abscede eū ⁊ pūce abs te. Mat. v. xxiij.
Quā qm huiusmodi ostēdit significā-
magis illi vel pfectior tui. si ergo scādā-
zat te pūce cū abs te. dū qd facit opes-
tat uignat pcuratore ⁊ pducatur: si ergo
scandalizat te pūce cū abs te. pūce qd
stinet corpore signat dñs vel amicus qd
tibi vitaz seu p. uisionē te sustinēdo. si er-
go te scandalizat pūce cū. Tūde dicat
mā. Infrumpamus vincula cor: p. p. a-
ctamus a nobis tugz ipforum. po. ii. sez
amozia vāti ⁊ familiaritatiaz p. que-
sunt in hoc mōdo qm eret facite nisi ex
istis malis familiaritatibus retraherēs
tui. Ideo fugere debet exēpio beati Bñ-
dicti: ergo licet lucerna fulgore illumi-
nabit te ex vita sua beatus benedictus.
Quātū ad scōm: radice fōs est de infir-
mita generalit. fū iuristas: theologos ⁊
reddere p. cuiusq. sū est: nec recipie ab
alio nisi qd iusto est: iusto iustitia dicitur
equitas. Jñs habuit beatus Bñdictus
de qua laudat a beato Gregorio. Cū em
fugeret de studio ⁊ iret ad desertū: hospē
tū fuit in domo cuiusdā mulieris pau-
percule qd mutuo receperat capisteriū
ad p. g. dñi triticū: fregit in duos ptes
⁊ hoc videt fuisse de terra: incepti fere
nō habes unde resisteret. Beatus autē
bñdct. ⁊ p. t. mulieri orauit forte sic.
De beo? omēs qd duos p. s. fundat: ⁊
gētilē aduocant ad vā sanctā fidē cas-
tholicā: aduna sūas duas ptes mulieri
sūas: sic reintegrat capisteriū reddidit
dñi mulieri. hoc miraculū vidētes incole
p. a admiratione in ingressu ecclē ipsū
capisteriū suspendērūt. Hicote hie qm
erant sui sanctos cū tū esset valde in-
uenio: in quo ostēditur vtrū iusticie. Qm
vtrū etēsi p. integratōē illi mulier pos-
set resisterē qd mutuo receperat. Mō-
liter illa radio luminis illuminat illi qd
receperat aliquid de usura. Jtē illi qd reti-
nent aliquid de mortuis nō cōp. tēdo
flamēta. Jtē si aliqd retinētiōē ecclesi-

50.15.

vi decimas et primitias: quia sacrilegiis est.
 37. Et si rapina et furtivitas ferrius aliquid
 retinetur. 37. Et si damnicatio aliquis soluat
 tur. 37. Et si impedimentis iusticia fuisse iuratis
 do. 37. Et siro pñlio obtulit alium offitit
 dñictum sine letitia: nemini ad resisti
 tionem: recipientis istud lumen: ira
 det et sup domū vñam. 38. aplo. Reddere
 oib⁹ debita: cui tribuitur tribuitur: cui
 vñat: recipiat: cui timor: timor: cui hono
 rem honore. Remini qñq⁹ debeatis: nisi
 si iuncti dñictio. Ro. iij. Quam ad ter
 tiū: ter⁹: rader⁹. Et de tēperatā corpali p
 quā in delictis hui⁹. mādū hō recipit me
 surā. 38. Et habuit. b. bñdicit. Nā post dñi
 cti miracula de capite: oēs gētes co
 piebāt ipm videret: tāgti Sreg. O dñi
 tpe bñdicitis: ego singlo vñū: posse cade
 re in alius. Dicit Sreg. Bñs bñd. 39. Et
 laudē fugit: deserti recessum pñt: q⁹ dñi
 pgeret: monach⁹: qdam scñs et fener ro
 man⁹: nōle ipm reperit: et desiderū ei
 cognoscit: habitū ei scñt querit: et ita
 di. in: forte habitū eremitici: et pñtēst
 bñ dare pñtēst panis: q⁹ cū cithella qñ
 die ei chorā sibi submisit: de cella
 sua: ista panē et aquā et raro legumina: et
 trit⁹: anto ibi in specula soli monacho p
 dñcto romano cognit⁹: māsit cōdebat: cō
 tinue panē et aquā: et forte raro legumina
 re. Solam habebat pellem et ossa. Post
 tres aut annos in die pasche qdam cle
 ric⁹ bone vñe. q⁹ scimauerat p qdragesi
 mam parauerat fñt bonū pñdium. Cui
 bonū apparē dñct. Tu tibi delictis ipa
 ras: et fuis me⁹ in illo loco cruciat sume
 Quipñius surgit cū alimētiā sñt cū
 re in specu reperit. Quē cū b. bñdicitus vñ
 differ: cogitant⁹: esset diabolus vñ illuz
 flo. Sed sacerdos dixit sibi qho erat in
 fus a deo sc. dñct. Omam⁹ cibū: q⁹ hos
 die pasche dñi est. Cui aut dñi h⁹ igno
 rat: q⁹ nō habebat librum nec bicularium
 Moxat habem⁹ creptō pñtēst nō fecerit
 minus ite magnam pñam vñ bñdicitus: h
 ad min⁹ seruicem⁹ teimnia eccle. In die
 pasche sacerdos dabit nobis pñditiū scz
 agni paschale filii illi⁹: onis beati gēg
 nis marie. 3. deo in isto sancto tpe cantat
 recta. Paradisi portas aperit nobis
 mñi tpe: incipiamus illud cñtes et des
 cātes: vñ in die resurrectōis cū dñō glo

Hicmur. Ecce sicut Incerno fulgore. 7c.
 Quantu ad quartu: quartus radius est
 scz de fortitudine virtuali: non de forti-
 tudine bellica. Fortitudo em fm q est vi-
 tus: moralis rbonu spiritus sancti: est for-
 titudo resistendi inclinationibus carnis
 occasionibus mundi: scilicet bonis: diabo-
 li. 3 nam habuit. b. benedictus. Cum em
 die vixisset in illa pnia r abstinencia: qu-
 dam die tentator affuit: nam nigra aule
 quasi merula cepit vultus ei? importune
 lissere vt musica: asintra: h ad signum
 crucis recitasset: tri mirabilis: iustitosa
 reatio carnis secuta est inuisibilis ipsuz
 tentido. Cepit em cogitare de quadem
 muliere gibbosa quam viderat in ciuita-
 te: i inhi tentatio augmentabatur q vo-
 lebat dimittere eremam: redire ad mun-
 dum ad inquirenda vitia: gibbosa qd
 fecisset illi fuisse pulchra: Sed ecce forti-
 tudo: q. katim post hoc nudu se ptecit
 in spinas: i vitiosas: itaq fuit tot? cruens
 status: i languinolentus. Et dicit Breg. q
 per vulnera cutis eduxit vulnus metior:
 nec post vngt tale aliqd sensit. Ecce forti-
 tudo maior q i decem gigantes vixisset
 Morali habemus hic exemplu resisten-
 di inimico nobro diabo: q niki pot
 Debitus est em hostia: q no pot vincere
 nisi volente. vt dicit Brego. Propter h d
 Aug. ideo est aliqd peccatum q volum-
 tariu. Nisi em esset voluntarium no eet
 peccatu. Et ore q fortes in bellor: pugnare
 uz antiquo serpente: accipiente re miz
 eternum cu beato bndictore. Quantu ad
 quintu: radi? qntus est pnia vir? theolo-
 gicalis. f. fides cordialis: dicitur fides
 theologica: a theos qd est de? qz line
 diate respiciunt deū p obiecto: q fides ē
 credere deo: sps sperare i deo: charitas
 diligere deū ppter se: primū ppter deū
 Sec? de fratrib? moralib? q bnt primū
 p obiecto seu creaturas. 3 hōcturē fidei
 excellenter habuit. b. benedictus ad illa
 que sunt fidei: f. ian: sed singulariter ad
 crucē dñi nñ iesu xpi 2 ad ei? nomē vt pz
 ei? legēdo: pbi sic habet. Cū oñi celes-
 tic ei? nomē 2 fama habere: qz p illum
 sacerdotē 2 p pastore sumo sue scitatio-
 nis divulgata: ptegetio cuiusdā mona-
 cherū ad eū veni: vt sibi pesser pcterit: qz
 abbac eo? erat mortu? 2 ei ipsi erāt ma-

Bib

nstatio maior: istatio. Sz pri^{us} salutē hō
 maria 2c. De declarationē hui^{us} verbi: ma
 ior: tione materie receptio a quadam
 lege a deo antiqui^{us} dato: in qua ostēdit
 quō sibi offerri d^e sacrificiū victorie de
 cens. hō q^{ui} obulerit victimam pacificam
 dñorē: pot^{est} solui: vel sponte offerens
 tam deobus q^{uam} de omnibus immaculati
 offerret: p^{ro} acceptabile sit. Hoc macu
 la non erit in eo. 2. euf. xxi. Docet e^{ss}e p^{ro}
 excellētiā dei: in quo nulla est macula
 purissimū est in substantia sua. 3o antiq^{ui}
 pri^{us} valde respicebat sacrificiū ne habes
 set aliquā maculā in oculis ne esset ces
 cer vel cōtractū 2c. dicebat aut illa lex
 Non immolabis dño deo tuo bouē: cū
 in quo est macula: aut quippiā vitii: quā
 ominatio est dño deo tuo. 2. euf. xxi. o
 mino signat p^{ro}na simplici: donat^{ur} per
 sonam nobilē hāc duo cōiun. s. potētie
 et scientie. Caneant ergo tales si volun
 t deo offerre sacrificiū q^{ui} sit sine macu
 la: q^{ui} alias abominabile esset dño. Pro
 p^{ter}ea beat^{us} georgius vt sacrificiū marty
 rū sui esset deo: quicquid seipsum obtulit
 maculāt: q^{ui} non legit vñ q^{ui} habuisse ma
 culā peccati mortalis: nō de eo dicit: tibi
 ma. 2. tibi vir. s. in futurū: inuent^{us} est si
 ne macula. p^{ro} 3. thema. Ego inuenio in sa
 cra scriptura septē maculas: scd 3o sunt
 septem pctā capitalia: scilz.

Prima macula est de supbia et vanitate.
Secunda de luxuria et carnalitate.
Tercia de auaricia et cupiditate.
Quarta de ira et malignitate.
Quinta de gula et voracitate.
Sexta de pigritia et ociositate.
Septima de inuidia et peruersitate.
¶ Nulla istas habet bñs Georgi: vt vis
debitis. 36 bñs vt qd inuenit est sinema
culi: qd em bz aliquis macula de istis: nō
intrauit in regnū celoz. Non intrauit in
eam aliquid coingnatum aut abominā
tionē faciens. 2po. xxi. ¶ Dico primo q
beatus georgius fuit sine macula supbie
et vanitatis p gratiam dei. Ho. quorne
q cōter dant supbia militibz: q omia
habuit excellenter bñs georgi: sed cus
studuit se a macula superbie.

Primum est nobilitas de sanguine.
Secundum pulchritudo de corpore.
Tertium dominium de hominibus

Beatus vir qui
in ep̄la hodierna. Ita sollicitus annus
ho beati Georgii fit ppter aduersionem
et huius ep̄iani in captione nobilis ci

Quartum victoria de inimicis.

Quando enim miles cogitat. Ego superis nobilis de genere antiquo et superbis in corde. Bñs Georgi⁹ habuit nobilitate sanguinis. Dicit historia q̄ erat capadocia nobilissimus: s̄ nūq̄ ex hoc ascendit superbia in caput suū. Quas nobilitates habebat in alio: filius regis xpi in regine seycethe. Et de ista nobilitate se appetebat. Sed in corpore sed de ista nō curabat: immo dicebat cū dauid. Que vtilitas in sanguine meo dñi descendo in corruptio nem. Secūdo pulchritudo corporis ē mltis occasio supbie: vadit ornari vt fatui. Non opus est folio suspendere cumbata collo. sed bñs Georgi⁹ ē pulcherrimus non tñ se appreciabat nū de pulchritudine aie vt esset alba et clara per veram fidem: et rubra p̄ memoriā passionis ornatā stetit. Recordabat de vbi salomō: nō dicentis. Fallax grā et vana est pulchritudo. Corpore mulier. Ista tñm coeū ista laudabit. puer. vlt. Tercio dñi holz est occasio supbie: qñ miles se videt capitaneū multoz. et. Beatus Georgius fuit tribunus. f. capitane⁹ mille hoim armato rñmē supbie: nec ulli faciebat in rñ: nec ipse nec sui gubernabāt sensū hūi liti. f. simplicitē. Iuxta illud. Quāto magis eos: humilia te in oibz et corā deo inuenies grātī. Quā magna potētia dei solius et ab humilibz honoratur. Altorā ne q̄stia: et fortiorā te ne scrutat⁹ fueris: sed que pcepit tibi de illa cogita semper et in pluribz opib⁹ eius ne fueris curiosus. Hō est em̄ sibi necessariū ea q̄ abscondita sunt videre oculis tuis. In superbiis rebus nōlī scrutari multipliciter et in plurib⁹ opib⁹ ei⁹ non eris curiosus. et. Eccl. iij. Quarto victoria inimicor⁹ p̄uenit dare superbiā victoriosa. Beat⁹ Georgius fuit semper victoriosus. Bñ habebat materiā supbiendi sed totū attribuebat deo dicens q̄ victoria inimicor⁹ grā et donū dei est: q̄ plerūq̄ plures vincunt a paucis: videntes superbi ob ipotētiā. id dicebat. Hō nobis dñe non nobis: sed nominati tuo da glia. p̄ q̄ macula supbie nō maculat eū: nec inuenta fuit in eo. Ergo bñs vir qui inuenta est sine macula. Sed sine macula luxurie. i. carnalitate: intus q̄ creditur fuisse virgo:

qñ em̄ capiebat aliquā villā: castrū vel ciuitatē: hoies carnales solent se dare vlti p̄ ad cadaver. Beatus Georgi⁹ custodiebat et cōseruabat mulieres ac si fuisset p̄ oim eaz. Imo dicat vobis vnus factus singularē qd̄ accidit in quadam puincia iuxta capadociā in qua omnes erāt idos latre. Rex vero illi⁹ puincie habebat vnicā filiam. Demones vero q̄ nō cōtētant de paucis peccatis. sed paularit⁹ decurrunt ad magnarū ordinatiōe actum est vt gētes illi⁹ puincie offerrent filios suos et filias suas diabolo. De hoc dñi in p̄. Immolauerunt filios suos et filias suas demoniis. Iuxta ciuitatē regis illi⁹ erat stagnū in quo erat draco ingēs qui adorabāt vt de⁹. Rex p̄ innocenti dēz suū q̄ si fouaret eum offerret sibi filiam suā: q̄ adiutus a demone oporuit eū implere promissum. Georgius vero diuina reuelatione omnia gentē sua solus sine famulo venit. Qui videns puellā talē oratā et scientem descēdit de equo q̄ res ob ea q̄stet. et. Que narravit beato Georgio totū factū dī. q̄ deus petebat eā in ciuibz sumitū: q̄ ei⁹ p̄ f. esset rex nō posuit ea liberare. Ad quā bñs Georgius Hō dubites q̄ vt nō nota xpi ego libera bo te hodie. Dicat qd̄ draco eruit dela cur: beat⁹ Georgius signauit se signo sancte crucis et eruit p̄tra eū quem pensit quo facto duxit puellam ad p̄m suum. Cogitate qñ domice illa vidit militē pulchritudine ita audacem. Cogitate qd̄ dicebat q̄ daret sibi ipm in virum: q̄ magis velle eum q̄ imperatorem. Pater antez dabat sibi filiā suā in vxorē: cū regno rñdit bñs Georgi⁹. Hō dērtis ea mltis xpo dñor baptizet: quia xpo illam: filias liberauit. Tunc baptizati sunt puella et rex poter ei⁹: et vlt. x. milia fuerunt in illa ciuitate baptizati. Ecce quomodo et sine macula luxurie et carnalitate. Qd̄ milites durissimē eam libenter dicentes. Tunc filia ad aulam meam: bñ tibi faciā. et. et ipsi deuotissime eam et nō dāco. Sed bñs Georgi⁹. vt mltos vobis libera uit eam et tradidit patri suo: nec voluit eam nec regnum. Et posuit dicere illud Tob. iij. Tu scis dñe: q̄ nūq̄ concepit supple mulierem. Mundā seruani omnia meam ab omni p̄cupiscentia. hūi

exemplum milites q̄ modo non curāt nisi de luxuria: nec sufficiunt eis mulieres cutiusa cōditio sine fiat. 3o Bñs. vt q̄ inuenit est sine re. Tercio fuit sine macula auaricie et cupiditatis. Cum em̄ potuisset multa congregare in captione villarum: ciuitatum: castrorum: non curabat. Item rex ille cuius filiam liberauit ex quo volebat filiam suā in vxorē dabat sibi in hūi thesaurū: noluit tñ recipere: sed vt daret p̄ ecclis cōstruendis: et hospitibus pro pauperib⁹ p̄sonas iuxit. p̄ ergo qd̄ fuit sine macula: q̄ post aurū nō abijt: nec sperauit in pecunia: thesaur⁹ Eccl. xxi. Sed hodie est ista auaricia mltis q̄ p̄dantur vasallos dicēdo q̄ sunt gratiose petitorum: s̄ includūt eos in ceribus vel alio loco dicendo. Non eritis quousq̄ detis tñ. Ecce gratiose petitorum: retinent sibi decimas et p̄mitas. Etā ipmet arrendāt iura ecclasticā magno periculo: alio nō p̄mittūt colligere decimas et p̄mitas. Etā ipmet retinet solidatā seruoz. et ancillarum: quia iam redditus non sufficiūt: tot sunt vantarates: id dicebat xps. Tūc et et canete ab omni auaricia: q̄ nō in obdātia cuius q̄ vita eius est ex hīs q̄ possidet. L. u. r. Quarto fuit sine macula ire et malignitatis. Nūq̄ em̄ voluit vindictā de aliqua iniuria sibi facta nisi fm ordine iustitie sed patienter sustinebat iniurias re mity sedo bono corde. Dicatur q̄ iniurie fuerāt sibi facte in tormētis quas patienter sustinuit p̄ xpo. Regnantib⁹ aut diocletiano et martiano imperatorib⁹: q̄ graues persecutiones dederūt xpianis. Isti miserāt dacianū versus p̄cos cappado: cie ad p̄sequendū xpianos vt se abnega rent fide vel tormētis interirēt: q̄ intra mēsem interfecit plusq̄. x. milia xpianorū: multi deficiebant in tormētis. Tūc bñs Georgi⁹ dixit intra se. diu militauit et bellauit cū equo et armis corporalibus: idā decetero volo bellare pedib⁹ erum armis sp̄alib⁹. Dedit omnio bona sua pauperib⁹ et i simpliciter habuit venit corā daciano qui cruciabat xpianos: clamādo dixit illi xpm p̄sterni. Omnes dii gē rñs demones: dñs aut ecclis fecit. Tūc dacianus interrogauit eū: vñ esset et quis vocabat. Qui rñdit se capadocem esse quo

ad nationē: q̄ ad nomē rñdit et dixit. Ego vocor georgius: et sum miles nominatus p̄ totū mūdus. Tūc dacianus iussit illū poni in euleo. Dicat qd̄ est euleus: qui memoras qd̄ xps fuit extensus in cruce sustinuit patienter. Tūc dacianus dē dī sibi aliud tormētū: cū ferreis tenalibus totū corp⁹ fecit dilantari: cognosce effusione sanguinis xpi in cruce sustinuit patiet. Deinde applicauit laniās igneas ad latera eius. Deinde iussit verbera et plagas sale p̄ficari. Et beatus Georgi⁹ dicebat. Hō susti cōdisne passionē hūi: tps ad futurā gloriā: q̄ reuelabit in nobis. Nam expectatio creature reuelatio: ne filiorum dei expectat. Tānti enim creatura subiecta est: non volens: sed p̄pter eum q̄ subiecit eam in spe. Quia ipsa creatura liberabit a seruilitate corruptionis in libertatem glie filioz dei. Scim⁹ em̄ q̄ omnis creatura ingemiscit et patitur vsq̄ adhuc. Non solum autē illa: sed nos ipsi primitias spūs habentē: ipsi in tra nos gentim⁹ adoptionē filioz dei expectantes redētionem corporis n̄rī. Ro. vii. p̄ ergo q̄ nō habuit trā nec odiū nec malam voluntatē sed dulciter sustinuit: idē cantat. Hō murmur resonat: non querimonia: sed corde tacito mens bene cōscia: p̄seruat patientiā. Secus de militibus modernis impatientibus et bicos: s̄s id Job. v. Tirū stultū interfecit iracundia. 8o iracundus. Rō: quia facit ille esset stultus qui volens recipere vñs dictam de inimico recipere venenū. Ita est de iracundo querente vindictam p̄rio interfecit seipsum. Omnis qui odit fratrem suum homicida est. f. sup̄ius. 4. Jo. iij. Quia macula est gula et voracitas. Ita em̄ macula destruit corpus et aliam. Primo destruit visum: sedo anhelus cor r̄spit: tollit fortitudinē: q̄ vinum p̄cutit nernos: aufert intellectū: inducit podagras: morbum caducū: et alias infirmitates. Ideo xps. Attende vobis ne forte grauetur corda v̄ra in crapula et ebrietate. L. u. xxi. Bette recipiat necessitatē ei⁹ bi et potus: hoies vltā necessitatē. Ab ista macula fuit liber bñs Georgi⁹. Fuit ei valde obfusa semper ieiunabat q̄dā gestim⁹ et vigilia ecclie quatuor tempora et bis i quibet hebdomada. f. feria tertia et

[illegible]

idolo et gentilibus q̄ erinerāt omnino de
struiri. Quo audit doliā in indignatōe
voluit vel q̄ adoraret idola: vel q̄ more-
retur. O fūte dixit b̄as Georgius: et q̄
modo credis q̄ adorare deos tuos q̄ ego
destruxi? Propter quod daciūm protu-
lit s̄niam capitalē q̄ sc̄m Georgius. Et p̄
mo q̄ fūsitb̄ cederet. Cū q̄ fūisset b̄stra
et p̄ ciuitate: r̄ capitalē s̄niam signo cru-
cis se munib̄: recepit: De daciā inde
recedens igne caestis subito consump̄t: et
a beas Georgius in celo receptus. Non
enī inuidit dōis daciā p̄is p̄missis: q̄m
inimico de delūa m̄t r̄iū sustinuit. In p̄-
ta illud. Deus q̄ precinxit me virtute ad
bellum: et posuit immaculatam vitam
meam. Be. r̄.

De sancto Marco, Germo.

Non timet deus
faciet bona. Eccl. xv. et epla
bedieria. pñs fmo nñ erit
illi gl'ioſiſſimi euāgeliste dñi
marche hodie est ſua ſolēntia et ſeſſū
ſi placet deo habebimus multas bñas
doctrinas p intellectus illuminatione
vite correctione et pñdum dēfectione
ſed pñmo ſalutē virgo maria zc. pñ
brens declaratiōne lūcioſi et materie
introductione ſciēduz q inter alia p qñ
pōt hñe ſufficiētiā et abundantia bono
rum zñ ſpiritualiu q etiaz ipſiū eſt ſi
mor dei. Qñ em creatura in corde ſuo ti
morose pponit nō facere aliqd cōtra deū
nec corde cogitādo nec ore loquendū me
p phēdo dicens. Deus cuſtodiat me
ne faciā aliquid cōtra eius volūtātē. Qñ
ſurgunt de mane commēdat ſe deo dicē
do. Mōdo incipit iſta dies: dñe guber
na me ne faciam maluz. Itē ſi incipiunt
viam: vel ſi ponit ſe ad menſam dicunt.
Mōdo habeo recipere reſeſtōnē dñe
vſqñ cum menſura comedam et bibam:
ne te offēdā. Itē qñ ponit ſe ad dormiē
dum et in opibz alijs. Tales timor dei
abūdanſiam bonz ſpiritualiu. Rñ ſi aſ
liquis hñ intra domū ſuam fontem vſuū:
certū eſt q talis non habebit penuriam
agne. Itā timor dei in domo conſcientie
eſt vſ ſons redundāgratia z ſpiritualiu
vſuū et pñfectionum et meriti ſuoz. Att
ctioſas dāuit. Timere dñs oēs ſcili eu

sczppiani qui in baptismo sanctificatur
qm nō est ipso sanctificatus. cū. p. mites
scz bonoz tēporaliū egnit. c. elieritūz:
lqz bonoz aut dñm. scz mōsōfō: nō mñnē
fur omni bono. p. xxi. Et ita ratiōne
de bñd mōro q temp tñmūz deū dicit
fñmā: q tñm dñm facit bona. Ideo
habuit bona tpaia hñc spūalia in po
ria. In hñtōia cñ beati marcī inuen
tia bona magna qz habuit.

Primum fuit conversio de veritate.

Secundum perfectio de humilitate.

Tertium de notis de sanctitate.

Et ecce tria magna bona dñi Marci:
re p̃p̃r̃ thēma. Quā tūmē dñi faciet bona
dñi p̃p̃r̃o q̃ p̃mā bonū bñl Marci fuit
cōuersio de veritate: q̃ p̃mō fuit inde
de tribu leui: & de gñe aaron. Erat etiā fa
cerdos: ad p̃dicationē m̃ bñl Petri apli
fuit ad fidē cōuersus. sc̃p̃l. Cognate qđ
venit cō multis argumētis & rōnib⁹: qđ
sibi soluit bñs Petri. p̃ma sunt de tri
mitate. Sc̃da de xp̃i incarnatiōe. Tercia
de passiōe. Quarta de lege moysi: & de
duratiōe cr̃. Quinta de t̃p̃e messie. Ad
practica: qđ bñs Marci⁹ audiuit qđ beas
tus Petri⁹: & alij apli p̃dicabāt de tri
mitate: qđ est vn⁹ de⁹: ille de⁹ est pater & fi
lius & sp̃s sanct⁹: dñi⁹ Marci⁹ h̃ non pōt
effugē: de. Mat. vj. Audi israel dñs de⁹
sup̃ra⁹ est. Itē rationē faciēs hodie in
dei. Sc̃z ecce r̃ñsio clarat⁹: pone h̃ se su
muat in deo sicut in nobis. Quā sibi b̃
sogit in nobis facit vnā essentia. Q̃ reddi
tū est inde qđ dīcimus tres p̃sonas: qđ
quasi tres g̃yātēs vel tres reges: h̃ sū
mundi in sole: qđ designat p̃r̃ sū filij
& sp̃s sanct⁹: sū nō est nisi vn⁹ sol: sed est
tante p̃fectionis qđ de se gñat radiū: quē
missit huc: sū nō recedit ab eo. Mō sub
stātia solis pōt dici p̃r̃ generis: radius h̃
linga solis: & calor: ab vtroq̃ p̃cedēs p̃
dīca sp̃s sanct⁹: sū nō est nīllius solis:
telli gñm̃: nos trinitatē: qđ de⁹ nō est im
pōssibile t̃p̃is qđ sol. Et dicit Petri⁹ marco.
Attende qđ propheta qđ loquunt de deo
p̃sonis tria ad innūdēdū trinitatē pronon
tā in antistitēte a legatōe dñi. Audi itē
dñs de⁹ t̃p̃: tria p̃ola sunt ibi ad innūdēdū
trinitatē pronon. Item Efa. vj. vbi dicit
Esaias. Tūc dñm̃ sedēt sup̃ solū erit
sum & cūctus: & plena erit dom⁹ mai

hate ei: et qd sub ipso erat replebatur
pl. ubi iter cetera vidit duos angelos
clauantes alter ad alteru. Scitis scitis
scitis dñs deus exercituum sic de multis
alijs antequam posset dici. O dñr
marc: credo trinitate alteri itelligebā
ego: errabā: nō video clarē. Scdā fuit
de incarnatione xpi. Dicebat et marc:
Tos dicitis q deus factus est hō: qñ h
est possibile: cum scriptura dicat deū ēē
inimabilem. Ego dñs ē nō inuor. 2da
lach. iij. Si factus est hō: igit mutatus
est. Sed ista ratio pcedit et ignozantia:
qz h deus sit immutabilis et inuor
est vbiq. Et eis creatura est plena vint
nitate: qz diuinitas implet totū mūdū
claritas solis totū aerem. Incarnatio
nihil aliud est nisi q illa humanitas in
utero virginis formata a ipso sancto erat
plena diuinitate: nō solū potēstialiter vt
est in ceteris creaturis: sed etā psonalit
ter: qz aīa nec seipsū posset saluare. Si
cut em ferrū ignitū calefactū illuminat
nōtūre ferri sed ignis. Ita illa humani
tas xpi habuit virtutē redimendi genus
humanū: saluādi credētes et obedientes
dñe diuinitati sibi cōiūctē: aīa enim
nec se nec alios posset saluare. Id dixit
petr: marc. Hō itelligatis q deū sit mu
tatus: sed illa humanitas fuit subāsta
ta in diuinitate psonalit. Tercia Marc:
credidit incarnationē. Tertia fuit d xpi
passio. Dixit marc: Tos dicis q xps
suffinit mortē et passionē in cruce:
saluat et sibi credētes et obedientes: cum
tū dicit dauid. Oia quecumq voluit dñs
fecit in celo et in terra: in mari et in oibz
abyssis. Si ergo xps erat deus: sine mor
te et passio poterat saluare bicēdo. Ego
parco ob: decetore custodias pos: que
admodū vnus rex facit vni generali re
missionē: itē rex voluit pati: capi et li
gari: Rndit et petrus dicēna. Scias qd
in deo iustitia et mia sunt sua essentia et
subāstia. In nobis autē iustitia et mia
sunt qualitates accidētis. Ideo hoīes
aliquotiens faciūt cōtra iustitiā: aliquo
ties cōtra miā. Sed deus in oibz ope
ribz suis ostēdit suā iustitiā: nō contra
miā sicut nec cōtra diuinitatem suā.
Si ergo remississet generaliter oibz: vt
dicit: opus esset miā: s; vbi fuisse sua in

stiterat aut dñasset oēs in inferno fuisset rtor iustitie: et ubi fuisset sua miaz? Oportuit ergo sequere modū i quo ostēderet sua iustitia summa solutio i cruce p̄tō sanguis et ostēderet summa miaz q̄ ip̄e q̄ nō tenebat voluit solvere. Et q̄ ita debuit fieri q̄ deo deberet pati. Itē dñs pphetauerat in ps. dñs de me re spice. Et quo psalmo ponit clare xpi passionē. Itē Esa. Tere languores nros ipse tulit: et dolores nros ipse portauit. Et nos reputauim⁹ eū quasi leprosum et percussu a deo et hūillatū. Ipse autē vulneratus est ppter iniquitates nras: attritus est ppter scelera nra. Esa. liij. Itē dñs. ix. post hebdomadas. lxx. occidetur xpus. Tūc bñs Marc⁹ credidit. Quarta fuit de lege moysi cū sit bona a deo data et multz magnis miraculis approbata: q̄ re ergo est dimittenda? Rñdit bñs Petr⁹ q̄ lex moysi fuit bona et sc̄ta suo tpe: sed mō iam nō esset bona. Dñcat s̄tutudo de pre q̄ dat leges pedagogo p filios paruo nutritio: p mittit eis fruct⁹ et. Ta lis lex bona est p pueris nutritio: sed nō p adultis: q̄ alia legē et pmissionem dāt pueris: et alia vltis pfectio. Ita fuit de lege moysi data a p̄e deo pueris iudeis: sed mō opz recipere legē euāgelicā et iustā petebat dñs dñs. Legē pone mihi dñe vīa iustificationis tuar: et exq̄rā eam semp. ps. cxviii. Et nunq̄ habebat tā lessem moysi: imo sed petebat legē euāgelicā. Tūc bñs Marc⁹ credidit. Quinta d tpe messie. Dicebat bñs Marc⁹ q̄ nō dñs ip̄s erat cōp̄ter: q̄ Esaias dederat signū dñs. Et cōstabat gladios suos in vomeres: et lanceas suas in falces. Esa. ii. In isto capto Esaias loquit de quersione gētiū ad messīā faciedo: nō violenter sed gratiose. Zbi dñs. Et auent ad eū oēs gētes: id est p̄tī multz dñs. Venite ascedam⁹ ad domū dñi et ad domū dei iacob: et docebit ros vias suas et. Cū ergo dñs et p̄stabit et intelligit q̄ p quersione gētiū nō ercebunt vltia ad plū: sed pres dñs dñs. Dom⁹ iacob veniet: et ambulātem in lumine dei nri. Tūc beat⁹ Marc⁹ credidit et fuit letus: rogauit beatū Petrū p s̄cā sp̄ali q̄ ip̄emet baptizaret eū: ita fecit et recepit ip̄m in discipulis suis. Ecce quō p̄dicatōe bñs Petri

fuit ad fidē xpi quersor: ab eo baptizatus: atq̄ in diuino s̄mone et discipulus. Itē bñs Petr⁹ vocabat ip̄m filiū dñs. Salutat vos Marc⁹ fili⁹ meus. j. Pet. v. Itē q̄ bñs Marc⁹ habuit p̄m bonū i quersione de vltate. Ergo q̄ timet deū et. Sedm bonum q̄ habuit fuit pfectio de humilitate. Itē dñs habere pfectionē humilitatis vltis q̄ quāto est maior: tāto est humilior: tūta illud Eccl. iij. Quāto magnus es humilita te in oib⁹: et corā deo inuenies gratiā. Ita fecit bñs Marcus: q̄ eū fuit ad fidē cōuersus habuit tantā sciam theologie q̄ effect⁹ est sc̄s euāgelista. Dñat⁹ fuit p̄m: Marcus sc̄s. Ecce quāta gratiā fecit sibi deus: sicut scripsit euāgelista p̄dicatō: vltis etia sua cōfirmabat miraculis. Qñ enim p̄dicabat de trinitate q̄ erat tres p̄sonae et vna de⁹. nō solū hoc p̄firmabat autoritate: sed etiā miraculo suscitādo mortuū sibi adductū dñs. Sicut est veruz q̄ pater fili⁹ et sp̄s sanct⁹ inuicem de⁹: ita corp⁹ et ala et vltis tria vñant in isto. Et statim suscitabat. Itē q̄ p̄dicabat de incarnatione et de passione et resurrectione. Itē alijs p̄firmabat miraculis et poterat dicere. Nō andeo aliqd loqui corā q̄ p me nō efficit xps. Ro. xv. et cū tot hoc erat ita humilis q̄ p nullo se habuit. Tūc enim q̄ papa. f. bñs Petr⁹ tñ ipsuz dñs: et humilitate ne faceret ip̄m sacerdotē nec ep̄m abscedit sibi pollicē. Magnū mirabile fuit: nōne esse sacerdotē est bonū: imo si h̄z tria sc̄z claram sciam: sanctā vltatē bonā famā: alia melius esset clerico non habere manus nec pedes. Dñbet ep̄m habere sc̄as claraz vt intelligat quid legit ad minus ad literā: sciat sacramēta ecclesie et for mā eoz. Beatus Marcus q̄ erat tantus theologus nō reputabat se sufficientem ad sacerdotiū. Itē abscedit sibi pollicē: et nō p̄moueret. Modo autē quilibet se reputat sufficientē: et dñt infinitos errores in euāgelio et. Et qñ deberent studere dñt se ad veniā et Indēdā: et faciūt se p̄curatores: et illa ignorantia vadit ad infernū. Qñ tu sc̄as repulisti: repellā te ne sacerdotio fungaris mihi. Ofec. iij. sc̄s in sacerdote redit sacrauita: et vñat sc̄as et h̄deste: q̄ h̄ tractare corp⁹ dñs

sua manibus: cuius lingua aperte celus sit p̄ depe. dñs. Quid sit sanguis. vltis. Quis em fidelis. Itē debet cauere a me dñs et blasphemus. Corp⁹ sacerdotis est sepulchrū xpi. Cogitare quātā ianctitatē dñs habere in vita. Et q̄ p̄m illorū qui p̄cunt corpus suum in larrinā larricem: manus p̄m est q̄ si duo p̄cuerent sanctū sepulchrū xpi in cloacā. Ideo dñs cū scriptura. Sacerdotes quoq̄ qui accedūt ad dñm sanctificant ne p̄cuiat eos. Ego. xix. Ideo bñs Marcus h̄z esset s̄ns etia: nō reputabat se dignum. Tercio dñs habere sacerdos bonā famā. Non sufficit clerico q̄ secrete sit bonus: s̄ q̄ oēs dicant bonū de eo. Antiqui qñ vñ clerici transibant p viam vel p vicū: itē tarde trāsiret: oēs assurgēbat dicēdo. De⁹ me habeat in vestris orationib⁹. Modo autē sunt tot vitia et vanitates sacerdotū rectorū q̄ p̄m loquant de ip̄is q̄ de iudeis et corā mala p̄ta. Nos sacerdotes recessitis de via et scandalizastis plurimos i lege. Triti sc̄is pactū leuiticū: cit dñs exercitus. Propter q̄ et ego dedi vobis cōceptibiles et humiles oib⁹ p̄p̄lis. Malach. ii. Ecce quare beatus Marcus h̄z haberet clarā sciam sanctā vltatē et bonā famā: itā nō reputabat se dignū sacerdotio et hūillat⁹ Itē abstulit sibi pollicē Sed deus p̄m sit: et beatus Petr⁹ vocauit eū vltis eū ordinare i sacerdotē et ep̄m alexandrie. Rñdit. Pater nō est possibile: ostendit sibi pollicis defectū. Sed beatus Petrus orauit et curatus est: sc̄as etus est sacerdos reus alexandrie. Ideo Lu. xviii. Ois qui se humilitat ep̄a stabit. Tercio magnū bonū beati marci fuit de notio de sanctitate q̄ est qñ homo i oib⁹ q̄ facit et dñt dat gloriā et honorē deo. Multa bona opera p̄duntur: q̄ multi ne sc̄iūt dare honorē deo sed dant honorē suo op̄i. Terbigra. Quare sc̄is filii sacerdotē vt vñat dñs et quiete: hic deficit deuotio sanctitatis: sed si facit filii sacerdotē vt oret pro vobis: et de⁹ ex eo laudetur et glorificet. Item si facit filium religiosum vt sit abbas et p̄m auster in theologia: vel ep̄s. Idem de re m̄tōde intariarū amore boim. Itud op̄ p̄dīt q̄ in iudicio qñ xps dñt vobis. Ecce qd ego feci p te quid fecisti tu p me:

Si tu vis dicere. Dñe ego remisi mortē prius et. Dñet xps amore cur⁹ regis: Ne spondes: p amore talis vel talis dñi qui me rogabat et. Et xps. Ideo vadat ad eū vt det tibi paradisum: q̄ habebit satis facere vt habebat p seipso. Sed qñ remissio sit p amore et honore fidei: tūc est duo tō sc̄latis. Itē op̄s. Itē fecit h̄mō tali inuicibilū soli deo honor et glia. j. ad Tim. j. Sic fecit beatus Marc⁹: qui venit alexandriā vbi p̄dicādo et miracula faciedo conuertit innumerabiles hoies: et fuit sibi dñs et rectoris terre indignatus tur cōtra eū. Rñdit non curor: quo ego do honorē deo in oib⁹. Cū autē ibi tā multiplicatis fratrib⁹ et ecclesia ab eis p̄strata miraculis cōmiserat. Ip̄e cū iuse sp̄asche cōcurrēte tūc cū festo gentiliū celebraret diuita ligato fūne ad collū: et traxerūt eū p ciuitatē ḡas agēre. Deinde occulto eo in carcere apparuit ei angel⁹ primo et sc̄s dñs iesus xps p̄forās eū. Cū autē i crastino traherēt eū p ciuitatē vt prius orauit dicendo. In manus tuas dñe cōmēdo sp̄m meū. Et tradidit sp̄s tū. Cū autē reliquias eius vellent cōburnare: facta est tēpestas q̄ fingerūt gēti les. Et viri religiosi sepelirūt corp⁹ ei⁹ qd postmodū apud venetias est translatus. Itē in omnibus honorificet deus p seipso xpm cui est gloria est imperiū in secula seculorū amē. j. petri. iij.

De sancto petro metropolitani. Ser.

Donabitur q̄ legitime certauerit. Clerbū illud habet testatū. i. ad Tim. ii. Et recitat⁹ est h̄s sim in ep̄a hodierna. Vodie p totū m̄s dñ in nra religioe p̄dicatōz sit festū de bñs petro martyre. Et sicut sit totū se sc̄s de eo ita erit et fmo noster. Erhabebim⁹ multas bonas doctrinas ad instructioem et s̄tutū correctionē p̄cōrum: et consolatioem atq̄ nostram. Salutē h̄go maris pmo et. Itud s̄bū p̄posuī p thema te et fundamēto s̄mōis h̄z solē intellectu. Itē corozābim⁹ in celis corozā gēti q̄ legitime certauerit i hoc mūdo p victoriā. Amore vñ ego s̄mō quot bella habemus in hoc mūdo: p q̄ habēdo victoriā coronemur in celo. Ecce quō materia

erit bona. Et inueni q in hoc mudo pro
habendo victoriam habem⁹ quinqz bel-
la in quibus vincitibus a deo datur co-
rona glorie in paradiso.

Primo habemus bellum contra nostras
intelligentiam: de quo habemus victoriam
per simplicem credentiam.

Secundo habemus bellum contra nostram voluntatem: de quo habemus victoriam per humilem obedientiam.

Tertio habemus bellū cōtra nostrā carnem: de illo habemus victoriā p purā abstinentiā.

Quarto habemus bellū contra diabolum: de illo habemus victoriam per veram sapientiam.

Quinto habemus bellū contra mundum: de quo habemus victoriam ꝑ mansuetudinem ⁊ patientiam.

¶ Quidam hio modis sunt victor beat' pe-
trus, qd de eo singulariter dicit ibidem.
Coronabit qd legitime certauerit. Et co-
pino q in hoc mundo habem' p'ius satis-
forte, i. in nra intelligetia natural'. Intel-
lect' em' nosse natural' erit rone rei
rabilis & in se & t'ra de se. dicdo qd
hoc est possibile: ac si nō diceret ab aliq
noueritis q' ego vid' equos volare: sta-
tim intellect' cogitat & bellat dicēs. Quid
est possibile hoc cū nō habeat alas? Itē
si dicat q' vltra mare sunt hoies qd ab-
vnu pedē solū tam magnū q' tegit se-
eo contra plunā & solē: statim intellect'
querit rationes ante q' assentiat firmis
ideo est regula phie. Qd propter hoc a-
mirari ceperūt phi' philosophari. i. est
nos facere marine qd videb' et eclipsin
solis & lune: dicebant quare est hoc: quē
est possibile? hmo. xpo n' hnt est ex-
traneū & tā t'ra de se mirabile q' secretū
fidei xpiane: si q' sunt res glorie disti-
cta: qd nō sit nisi una essentia & diuinitas
trīs psonarū: statim intellect' bellat q' re-
rationē. Sed vincit p' simplicē credētia
captinādo & subigādo eū ad credē-
dum illud qd dicit ille qui nō pōt mēfir-
nec decipere: nec dicit p' sui ap'li p'dica-
nerūt: & ecclia affirmat & determinat.
V hoc triumpho mereamur coronam i cel'
Itē de rē incarnatione fuit vnu aliqui
it' extraneū mirabile & laudatū q' de
facto est hō: p' est q' o p' fuit fuit fuit

lapie: et eam lutum magis est inabrabile: q
dno infantis non fuerit factus qd in vtro
vno: puelle: statim intellectus querit rap
tione. Sz habet victoria dico. Credo
dne simpliciter et quonque dicitur: apli
predicauerunt: ita habet in euangelio: et
ecclesia de te terminat. Item de facto alta
rit: q et verba ipsius facerentur forte
petros celli aperiat: xpo descendat i ho
stia: et i multas hostias: et vox mea in
vultus aureos: cu diuini hostia non di
uelli: xps: totus integer monet in qua
libet particulari imago in tepeculo est in
quauis cruce parre. Sz statim intellectus
quit quo est hoc possibile: quo fiat xpo
in hona sededo an ascendere huiusmodi
di: Sz victoria habet p simpliciter credens
ti. De ne ego credo simpliciter quo vos or
dinalis: et ecclesia tenet: et miraculo e
ghmari. Sz ha est victoria et q meremur
corona in celo: hic subingido 2 capitula
do intellectum nostrum. De hoc dicit apls.
Destruere ocm alium dine erollet: se
aduerbis filam de: et in captiuitate redi
getes ocm intellectum in obsequio xpi. v.
Cor. x. Ex tali victoria subingido intel
lectum ad credendum dat corona a do i celo
no vni: regni corruptibilis: q hodie has
bet 2 cras possidetur datur corona glie
duodecim stellarum: et de 29 gine mas
ria Apoc. xij. 20. ulter amicta solis: et luna
sub pedib: et 2 capite et corona stella
ru duodecim. 20. oroliter pot dici be quo
libet xpciano habet triumphum p intel
ctum p simpliciter credens. 3. Ita mulier esta
xpiana amicta solis. i. xpo p simpliciter cre
dens. Et luna scz scie p hie sub pedibna
et 20 curado in his q fidei sunt de patio
nib: 3. In capite et corona stellarum duodeci
cim. i. duodecim articuloz fidei: sz q fue
runt duodecim apli: qui articuli cofine
tur in credo. Id est. Ecce hic duodecim
peritates: itaq: duodecim stelle. Et set pul
chra corona regine: in qua esset stella mas
tuzina: pulch: nec est corona que dat anti
me q h victoria de intellectu suo. De q
dicit apls. Bonu certame certauerunt
columiani: fide seruauit: in reliquo sup
ple seculo reposita est mlti corona. ti. T.
mo. iiii. In isto bello habuit triumphu bea
tus petr: marty: q fuit idgobard: de ci
uitate Cumana: ubi erat multi heretic

Et infideles: et ei parces oēs fuerūt infideles: inter quos erūt beatus petr⁹ et ioh⁹ rola inter spinas. Qui cū esset puer qñq; vel sex annos: uenit de schola in qdā platea: et nūmīo amīculo suo infidelē. Et querent uide ueniret. Rēdit puer q de schola. Interrogatus qd dīcasset. Rēdit cū. Credo in deum patrē re. Unūcūlus autē repēdēdo eū dīxit. Et quia docuit te hoc modo: credas q nō est ita. Rēdit puer. Ita docuit me magister: habebat ita in charta mea: ita ego credo. Et rāuē culus uoluit eū puerē: sed erat sibi dīctum q nō faceret: si faceret sibi aliquid rōnēs q dīcta pueri: quia Rātim puerē ēt uiculus. Et fecit sibi rationes de pīla: q puer amībulat: pūo amīcūlus īndīgnatus pūllit eū dī. O petrīne: mecuz pēndīs pos? Rēdit puer. In sīg fīde uolū uīnere: et morī. Et tūc recepit fīdem ī fantā fīrmitatē q dēsiderabat: et orabat morī p fīde. Qn uidebat corp⁹ pīfīcent alī dīcīt. Adorā me de nīc rīde dīces bā. Attā nō ē morī p te: et p fīde tua: ut in dīe mortu⁹ s p me. Tū cū fēmel so cī? qreret ab eo scīre opatīōē quā faciebat in eleuātīe corp⁹ rōnē dīxit sibi itā q nō placuit sibi. Itat q rō. Si uīcēb? īntellecū pūīū p sīmplecī credetū dū coronab? et petr⁹ habuit victorīas: ergo coronabūt q. legītime certauerūt. Dīcāt habetis hīc exēplū p addīscatīōē Credo ī deum: nūllus pōt se excusare. Sicut eū ab īllīstīs cantīōnēb? et sīmbolūz addīscere potēstis: dīcere īpū quothē mīme: et serō cū pēstacīōē: sic lucrāb? corona. Bēdīctus erit qui ī hoc cōsīlīū tennerit. Scdm pīlū eū q uolūtatem p pīlū. Sug oēs creaturas hō bz hoc qbz līberum arbitrīū ad uolēdū et dēfīdēdū quicquīd uult. Hūc. Deus ab īnītrō constitutū hōīem: et relīquī: eum ī mānū cōsīlīū sūi. Glosa. īa lībertate arbitrīū. Eccl. iij. Victōria habet p būmītem obēdīentīā. Et līber arbitrīū obēdīēdo deo. Terdī gīa. Sī uolūtās te īnclīnat ad supbīā: pōmpā: uīnatatē: de⁹ pīcīpīlū būmīlītatem: uīcas. Dīcīs īnclīnat ad sērbīdī: tūc q pos pēdīfīcīlūz būs mīlītatē: pōt? uolo uobīs obēdīre q pīcīpīlū uolūtātē. Idē dī anarīcīa: īnūrtatīa: īnūlōīdīa īt acīdīa. Ecce qūo hō vīctō

Scrimo.

folr.

ria p humile obediētia. qñ dicitur p p
dicit in nocte p filio. Et iñ mētiā iñna vo
luntas fuit. Et filio triumpho meremur co
ronā paradisi. Huc. hoc aut h3 p certo
rit q collitēqz vita ei iñ i pbatōe fuit
rit coronabit. Itō. iñ. Qu iño bello. b. pe
trus habuit victoriā. Pōtēqz em habuit
victoriā de intellectu pūmptice credentiā
voluit habere victoriā de voluntate p h
militē obediētiā. nō solū obediēdo preces
pīs qbus oēs tenemur obedire. Et cō
silio euāgelico. Jō tūmāt nīm ordinē
pdicatōis. pōtēqz se cognovūt dicit. O
q malitēst fūit inter serpētes. 2 bestias
veneratōis. sine iñia parētū recessit ad
monasteriū pdicatōis. quia sic incipit
par odo nē. Et dicit aliqui q adhuc vi
uebat. b. domitius. dicens piori quō erat
natus a nutritus inter infideles qui non
credunt articulis fidei. sed deus fecit. si
bi gratiam. q nō fuit ab eis. de. epr. pro
pter qd volo. inquebat. intrare ordinem
vīm. q p dicit fidei rpi. De quo piori. rōes
fratres fuerunt. gaudia. q erat puer tam
famulus. rēceperunt eum. in quo ordie
obediūt. non solū pceptis dei. sed etiam
pīliis. Servant. em ibi obediētiā
generalem. pīnitiā angelicā. paupiatē
apostolicā. nō oporerebat hīe clancā si
cuti. modo. qz nībi habebat. in cella. vt lu
craret meritum paupiatē apostolicē.
Item servant ceremonias religionis in
cibo. et potu. et ieiuniis. in habitu. et mēti
rit. in inclinationibz. in aliis. ita q sua
vita nō erat nisi exēplū religionis. Et qz
si c. humilitabat se ad obediēdiā nō solū
deō. Et iob. ppter deū. Et obediē
bat ei in miraculis. Nota de blasphemio
heretico quē respēdēdiū qz itad fieri. Cū
ille nō corrigeret se iūto foris blasphe
miabat. petrus erat at vt de. auferret sibi
dñm. et q ita male vtebat cor. subito
obediētiā ei iūritus. Ecce quō de. facit vo
lūtatē illor. q facit volūtatē dei. Sī qd
de illo. et q voluntatē ei. facit. hūde.
grandit. Jo. fr. Ecce quō habuit victoriā
de volūtatē p humile obediētiā. Ergo co
ronabitur q legitime certaverit. et. Mo
raliter habet. hic exēplū obediēdi hōe
pīo dei. carēdi a blasphemio. qz ex isto
pōtē videntur necessitatē. r. moralitatē.
Iam. De blasphemio. alibi debere

fiert punitio. Et pderet lingua. Et iz res
ciros no la qat deuo faciet: qz mortent
hinc pessione x pme. testamento. Wne mas
ledici erut q pderit tera: condnati
erut oia q blasphemauerint te. tho. xiii.
Tertiu bellu est ppiam carnem. Ecce
quo sequit p ording. Ppim bellu est in
relectum. Sedm ptra voluntate nostrā.
Tertium p carne: de qua habem victo
ria p purā pmentiam. Qn hō hz etatem
discernendi: caro cōsurgit ptra ipsum q
vellet contemplari: caro aut vellet in de
lectationibus: a luto luxurie volutari vt
porcus. Caro concupiscit aduersus spm
spūs aut aduersus carnē. ad Gal. v. Sed
vincit p purā pmentiam v puram pnam
humilitando carnem afflictionibus. Si
cut enim equus cui auferitur annona fiat
simpliciter: ira deiequo corporis auferen
do delectationes sibi placitas: abstinen
do a cibo apotus: solum recipiendo neces
sitate. Sed illis q nimis curant de coipe
accidit vt dno q nimis curat de suo equo
qz pūit eū in lutum. Teneat corp sub
freno temperantie: vt vinatis in pace. Ex
hoc triumpho meret homo coronā in ce
lo. Aucto. Qd pulchra est casta genera
tio cū charitate. Apud mortales est em
moria illius: qm a pmo deum nota est: a
apud homines. Et sequit. In perpetuis
coronata triumphat. Sap. iiii. Nota cum
charitate. Aliqui sunt casti: nō cū cha
ritate: sed ex necessitate. Verbi gā. Sūt
multi religiosi vel clerici q solo timore p
dendi honorem: a samā vniūt caste. Sed
habent istud desideriu: si posset fieri se
crete faceret. Talis castitas non est pul
chra: cū charitate: qz nō amore dei: sed
timore periculi fit. Idē de multis milie
ribus castis solo timore: sed si secrete pos
sent: darēt se luxurijs a imūdijs: tales
cois deo sunt meretricēs. Jta habuit. b.
petrus martyr: q cū magnis abstinentijs
a afflictionibus a pspirationibus vite sem
per pseruauit virginitate: vt papa testat
in sua canonizatiōe testimonio pssorū.
In hō em in corde desiderauit illud op
h forte in somnijs: hoc non est culpa. c.
Fuit em pūus vt puer quinqz annorū
ppter hoc de faciebat sibi gram: qz qū
sagebat infirmos: statim curabant: illis
inabat cecos: curabat surdos: multos. c.

Tantā gram habebat ex sua vī rignitas
te q. etia eius vestes curabāt infirmos: a
possumus dicere de eo illud 2. u. v. Quid
turba querebat eū rōgere: qz pūus de
lo exibat: a sanabat oēs. p. 3. victoria quā
habuit ptra cornū. Ergo coronabitur q
legitime certauerit. xpoalr habetis hic
exemplū vniūdi caste. xpo. n. em deficiunt
in illo filio a vinctunt. Dicat iusta audi
tores. c. Jd apls. hec est voluntas dei san
ctificatio vestra: vt abstineatis res a for
nicatione: a sciat vniūdi vestrū vas
suum possidere in sanctificatione a bono
re. i. T. bella. iiii. Quartū bellū est cōtra
diabolum q fortiter deat cōtra nos nec
cessat die ac nocte. Bellum intellectus vo
luntatis a carnis cessat antiquitatis: qz bel
lū diaboli nō cessat. Jd petrus apls. Jfces
sobijs estote a vigilate: qz aduersarios vī
diabols tanquā rugiens circuit qrens
quem deuoret. i. Pet. v. Vincit aut p ve
ram sapiam dupl. Aliq em vinctū dia
bolū expellētēs eū a fer: nō solum a se sz
a tū ab alijs pperā sapiam: ista est me
llor victoria. Sicut miles q diligētē cus
todit castrū sibi pmissus a regē bñ facit:
q nō custodit castrū: cū hoc acqrit regi
ppm sua sapia a astutia: meretur maius
salarium. Jta si ille q predicat custodit
castrum: persone sue per bonam vitam sa
lis meret coronā. Sed si per sapiam vint
ne pdkationis acquirat regi xpo castra
inimicorum qn pdkando cōuertit supbū
q erat castrū diaboli p supbiā vī p auari
ciā: sic de alijs talis meli meret coro
nā. Auct. Pascite q in vobis est gregem
dei puidēs nō coacte sz spōtanee fin
deū neqz turpiliu: a fāz volūtatē me
qz vt dñantes in clerici: sz forma facti gre
gis: et alor: cū appuerit pnceps pastoz
inmarcessibile pceptis glie coronā. i.
pe. v. Jta victoriam habuit. b. petrus. qn
em fuit magnus vīdunt theologia lecepit
pdkare. Qd castra acqrit xpo. pmo
em spe custodit castrū corporis. i. b. pa
pa q nūq peccauit mortali: sz in gratia
baptismaliter vīdunt se a pūne augmē
tando. Deinde predicando sapiam dei.
Quot superbi fuerunt conuersi a fecerūt
p enitentiam: a sunt modo in paradiso: ex
sua pdkatione. Jtem quot auari a vī
rari. Jtem quot luxuriosi a cōcubinari:

quot gulosi: quot tracidi q remittebant
inimicis: a facie bāt pacē: quot infidels
heretici conuersi sunt. Si ergo per verā
sapiam qz consequit coronā: qd dicem
de beato petro: Coronabitur. Dicat hic
deinde adducta p estum solis mirabili
ter ppter populū consolationē. xpoalr
habetis hic exemplū docendi filios futo
res a ancillas vīas: qz qn hō docet alios
illud bonū qd hō tat: hō acquirat coronā.
Auct. Rectorē te posuerūt noli extolli:
esto in illis quasi vnus ex ipsis. Curā il
los habere sic pldera: omni cura tua ex
plicita recūbe: vt leteris ppter illos: or
namētum gratie accipias coronā. Eccl.
xxii. Quintū bellū est qz istū mundū tpa
lem qui bellat sz nos in infirmitatib: pau
peratibus: siccitatibus: tribulationib: a
aduersitatib: id ē xpo. In mūdo pssimā
habetis: sed confidite: ego vici mundū
Jo. xvi. Vincitur autem iste mūdus p fir
mam patētiā: mēdo. Wne vos possēt
me inuare: sed ex quo vobis pīz q patiar
patienter recipio. Ex hoc hō meret coro
nā. Apo. ii. Ego fidelis vīq ad mortem:
a dabo tibi coronā vite. Jtem victoriam
habuit beatus petrus. Dicat cum esset in
qzitor a disputat et ptra hereticos nec si
bi poterant rādere: heretici tractauerūt
eius mortem. Fuit em venditus vt xpo
vt dum iret p vīum: occideretur. Act. ci.
martyr: a quo pūit sanguis de arbori
bus illius membris vbi fuit occisus a ces
lum fuit vīsum apertum: xps cū agine
maria respiciens in celo bñ petrus. Jta
terra vbi fuit occisus: habuit magnā vī
tē ad curandū infirmitates. Fuit sepult
honorifice: a lapidē accendebant flumē
de celo descendente: id cantat. Ad sancti
petri tumulū frequēs vir descendit: acn
landi: tūlū lapidē accendit. Miracu
lo q fecit in terra a in mari in mulie
ribus p filijs habēdis: infinita sunt. p. 3.
ergo quō beat petrus habuit victoriam
de intellectu p simplicē credentiā: de vo
luntate per humilem obediētiā: de cor
ne per nitidā cōtinentiā: de diabolo p ve
ram sapiam: de mundo per firmam patē
tiā. Ergo beatus vir qui suffert tentatio
nem: quoniam cum probatus fuerit: acci
pet coronam vite: quam repromissit de
diligētib: se. Jacobi.

De sanctis Philippo a Jacobo
apostolis.

Ecce quō compotati
sunt inter
filios dei. hī pūm illud ter
nual: Sap. v. officiali in c. l.
hodierna. hodie est festū duo
rum gloriozū aplos. Et si de vno aplo
ē magna sollicitudo: multo maior de duob
bus. Jta a vmo erit de duob: aplis. Et si
placet deo habebim bonas doctrinas
ad pūm instructionem: p dō: correctio
nē a vīte reformationē. Sz pūm illud
go maris. c. Pro hūi verbi declaratione
materie pūm de intro. actione. sciendū
q inter oēs sanctos q fuerunt a pncipio
mūdi: sunt a erunt in postē: quē pūm
excellentius dicunt filij dei vni apolo
si. J. i. c. oēs sancti a deuote pūm dicās
tur filij dei: magis pūm a super omnes
apostoli dicuntur filij dei. Rāto est ista.
Nam filiatio diuina causat in homine ex
vita spūali: que habetur per gratiam a p
sentiam spūali: sanctio: qz pūm magis
sit magnus vī pūm: vel magis vī seugra
duatus si non hz vīam spūalem: non
est filius dei: sed inimicus. Sicut em ses
tus conceptus non hz rationem humane
filiationis: donec in funditur anima rōna
lis: a complet humanā vitam: a dat esse
substantialē in spe. i. c. hūana. Rāto ad hoc
pulchrum miraculum beati petri marty
ris de muliere pariente fructū carnis. c.
p. 3. ergo q filiatio humana venit ex spū
rati. nati: qo deperdit per mortē illud
corp non hz filius nec gita vestro pūm
loquendo. Jta hz hō sit genitus a deo in
baptismo: sed pūm: sit magnus vī
c. n. si habeat vīā spūalē a spūm scēti: se
cum per gram: non hz filius dei: sed qn
post baptismum a cōfirmationē hō vīnt
in vita spūali: qz plus curat de aīā est
spūs a melior corpore: q de corpore: Dos
let de peccatis pteritis: canet de futu
ris. Talis hz filius dei. J. c. Quicunq
spūm dei agnuntur. a regunt: mouent et
informantur: hī filij dei sunt. ad Ro. vii.
Jtem alia de veteri testamento. Wnū
loquē pūm: qz tenent vīā spūalem:
tem: dicit. Ego dixi: vī estis: filij excel
sē. Jo. lxxi. Act. diū esse nō est nati
sed per participationē. Wdo ad propo

non habet signis: non creditis aliqd. Ita sermo ppetuus: et optime ordinatus est ut ista regis xpi vel papae sed qñ ille q pducit earet signis bonis: non credit ubi. Ita est cā quare mō nō querūt in istis dehis nec peccatores. Apłi autē habebāt vitā spūale: sicut dicebat ore ista ferna bant opes: ideo credebāt eis. Ideo apłs. Ad mōdū aliqd loq eor q p me nō efficit xps. Ad Ro. xv. Tercia rō nō solū habebāt doctrinā celestē: et vitā spūale: ed etiā habebāt opa diuina. s. in miraculis q faciebāt: quia qñ dicebāt de articulis fidel vt de trinitate: de incarnatione xpi et passioe: resurrexerūt: et ascēderūt: p habebat hoc nō solū autoritatis: sacre scripture fed etiā p demonstrationē euidentē seu potissimā. s. p miraculū. Idē neq mirū si querēbant gētes. Idē dicit de apostolis. Illi autē pfecti pducuerūt vbiq dñs cor operante: et sermone pfirmate sequētib signis. xpar. vlti. Dicam vobis vñ singulare de beato philippo: qui pducendo p syriam venit ad quādam ciuitatē vbi erat qdam oratio terribilis q emittebat angelibz vt furm de calce emittit fumū de corūpebat oēs de illa ciuitate: et interficiebat multos. Quibz dicit philippus. Credite mihi: statim istam pfringite et in loco ei crucē dñi adorare: et infirmi vestri curent et sanent: et mortui suscitent. Et inceperūt clamare dicendo. Tñ fac vt sanemur: hanc martē pñius pfringemus. Tñ sanctus philippus draconē pcepit et in locū de deserti iret: et nulli nos ceret. Qui statim recessit: vlti nō cōparuit. Tñ sanctus philippus oēs sana uit: et tribus mortuis ex dracone bñficiū vite impetrauit. Sicqz vniuerso credētibz eis p bñficioz et dracone ordinatus. Itē. No. morali dracone corūpēna cōmunitatē est notabilis psona vñus in maiori taquia et pcepto oēs corūpūntur. Si aliquo loco est aliqz clericus vel religio sine pce ubiqz: talis dicit et est dracone corūpēna: et occidens omnes: audiedo missam suā et. s. habebat duo remedia: scz pñiū intinare plato: sed qd rectores faciūt ordinatioz q oēs male mulieres essent in laponari et sic dracone eribit de vobis: et infirmi et mortui ex peccatis suscitabunt et. Idē dicit septima. Resurrexerūt

et modicū sermō totā massā corūpūnt expurgate per sermōem vñus nona cōspicio sicut estis agniti. Et tempore ista nrm immolatus est xps. Itaque ppetuū non in sermone veteri: neqz in sermone maiore nequitie sed in agnitiōe sinceritatis et veritatis. Et sequit. Aucter e mātū ex vos bñficeris. j. Cor. v. vide ibi pulchritudine. Quātū ad tertiu signū diuine nltitatis nō est ei passio martirialis. p xpo ei sustinuit martiriū. Unde cū pācasset et multos ppos querēset: et esset iam annorū octoginta septē. Post hēc infidelēs cū tenēret: et cruci ad instar magi sui. s. iesu xpi quē pducant affigerūt: et crucifixum etiā lapidauerūt euz. Et sic ad dñm migravit: felicitē vitā cōpitulū. xpar. vlti. Ita nos velim mortē in cruce pēnitētie: qz sicut crux fuit xpo afflictio sed in ea voluit mori: ita pñis est afflictio: et in illa opz nos mori si volumus saluari. Idē apłs. Qui xpi sunt carnē suam crucifixerūt cum vitio et pceptis. ad Ga. v. xpar. vlti. vñus de vita beati iacobi q est: sed eam dicā breuiter in decē pclusionibus. Prima pclusio quare dicit iacobus nō non ad bñficioz iacobi zebedi filio iōānis euāgeliste q dicit maior: eo quia pot fuit apł. Tñ hēc pñitudo in religio nō bñficioz: vt ille q ingreditur eam: s. for vocetur: ille q posterior minor. hñt pōt etate aut scitrate vel dignitate. Idē dicebat apł de se. Ego sum minimus apłorum. j. ad Cor. xv. cum sñ sit de maioribus in dignitate et scitrate. s. quia vltimus fuit vocat ad apostolatū et. Ego sum minimus et. Secūda pclusio q dicebat iacobus iustus: ppter meritū excellētissimē sanctitatis. Hāc pñitudo. tante reuerētie et sanctitatis fuit: q vñus mō sēcra nō bibit: carnes nūq manducauit. Tercia pclusio q dicebat iacobus frater dñi Sed qñ: quia certū est q xpo maria nō peperit nisi xpm iesu: qñ q dicit frater dñi cū nō esset nisi panguineus germen nō filius marie cleopae sed dicebat frater dñi: quia simillimus sibi fuisse perhibetur: instanti vt pleriq in eoz specie falleret. Unde cum iudei ad capiendū xpm pergerēt iuda qui xps a iacobitā q eoz familiaris optime discerneret: s. gñi oculi acceperūt: dicēte iuda. Quē

eunqz osculatus fuero: ipse est tenete eū et. Mat. xxij. Tanta erat similitudo eoz qz sanctus Ignatius q erat in antiochia et nūqz viderat xpm in epla ad beatum iōā. dicit. Si sicutum est mihi apł. re ad hierosolyme ptes volo accedere: vt viderē illū venerabilē iacobū q cognominatur iustus: quē referit xpo iesu simillimū facie: vita et mō querēntis: ac si eiusdē vteri frater esset gemellus. Quēdicit si video: video et ipsum iesum xpm sñ oia corpō eius lineamēta. Quarta pclusio q erat magne orationis et deuotionis. Cortes in orōne genua flectebat vt callos in genibus sicut in calcaneis videret habere. hñc solus inter apłs ppter nrm mīā scitrate suā pmittebat intrare i scra scōz: non qdē cā imolationis: sed orationis. Quinta pclusio q mortuo dñō in die veneris sancta: potū vñit se non comesturum donec videret dñm a mortuis surrexisse sicut dicit hieronymus et iosephus in libro de vitio illustribus. In ipsa autē die resurrexerūt cñ vñq ad die illam non gustasset: eidē dñs apparuit: ac eis q cum eo erāt: dicit. Ponite mēsum et panē: deinde panē accipite bñficiū et dñi iacobi dicit. Surge frater mi comede: qz sñi hois a mortuis resurrexit. Sexta pclusio q primus inter apłs missam celebravit. Nam ppter excellētiā sue sanctitatis sibi hñc honorē opo noli fecerāt. In antiochia petrū missam celebravit. Marcus in alexandria. Iacobus in hierlm. Quā apostoli debebāt ire ad pācandum p mundum tenēret qñ illi quio eoz esset epi hierlm: et fuit pclusio q iacobus. Q qualis honor: in ciuitate vbi lepit xpianitas: vbi xps passus est. Apłi autē oēs erāt sacerdotes et epi ordinati a xpo: sed nō vt in certis ciuitatibus essent epi. Septima pclusio: qz hñ singularē patietia. Tñ cū septimo anno epātus eius apł ad die pasche quēntis sen tinterrogaret eos iacobus ita p eos fecisset dñs: corā ppo referebāt. Tñ ergo septē dieb? iacobus? euz aliis apłs in tēplo pducasset corā cappta et aliqz iudeis instanti vt iam ppe esset q baptis rivellēt: repēte ādam tēplum ingredies clamare incepit. O viri israelite qd faci nos: cur ad istis magis vos decipi pmit

tis? Intm aut pplm cōstanti vt apłs lapidare vellent. Ascendit aut hñ ille sup gradus vbi iacobus pducabatur: ipm pceptis deorum et cruce claudicauit. Cū alios infirmos sanaret: noluit seipm sanare: sed ppter honorē iesu xpi illū diuisum voluit portare vt boni miles. Octaua pclusio q fuit martē gloriosus. In anno em epāt sui octauo vidētes iudei q nō possent occidere paulū eo q ad cesarē appellasset: et romā missus fuisset: p secutiōis sue rabie in iacobū: uertēt q cum occasione querētes. Ideo ad eum quēnter dicentes. Quamuis test reuo ces pplm: quia ipse erat in iesu pñans q ipse sit xps. Depcamur q se vt dissuas deas oibus quēntentibus in die pasche de iesu. Tibi em obtemperabim? oēs: et de te tā nos q ppos testimoniu ferim? quā tuus es? psona nulli accipio. Statuerūt illi ergo sup pinaculiū tēplū: voce magna clamātes dixerūt. Altroz supissime cū oēs obsequere debem? an nuncia nobis qd tibi videt de iesu. Tñ iacobus cū ingēti voce respōdit. Quid me interrogatis de filio hois? Ecce ipse sedet in celis a dextris dei: venturus in dicare viuos et mortuos. Hoc audientes xpianiani gaudii sunt valde. Pharisei autē et scribe dixerūt. Male fecim? tale testimoniu fīstare iesu. Ascēdam? et pceptis semus cum deorum: et clamauerunt dicētes. O or iustus errauit. Ascēderunt ergo et precipitauerunt eum a lapidibus obnebant eum dicentes. Lapidem? iacobum iustum. Qui detectus nō solum mori nō potuit: sed quēntis et sup genua procumbens orabat dicēno. Rogo dñe diuide eis: quia nesciunt quid faciunt. Tñ vñus ex ipis peritiam quātionis arripens validō icru caput eius imperit: et cerebrū excussit: talisqz martirio migravit ad dñm. Nonā pclusio q refert iosephus q ppter peccatū mortis iacobus iusti factum est ex pñiū hierlm: dispersio iudeoz: sed nō solū ob mortem iacobus: sed etiā ob mortem dñi: precipue bec destructio facta est sñ qd dominus dicit in euangelio. L. uc. xij. Nō relinquet in se lapidē sup lapidem: eo q nō cognouerit semina visitationis tue. Tñ vñus em filius tēspasianū imperatoris hñs

De inuentione sancte crucis. Sermo. j.

Scdo in persona beate yelene cruc
cem requirentis.

Mo verē tēdūm.
De pmo ptractādo x̄bū in p̄sona xp̄i
in cruce p̄t̄: n̄a dicit ip̄e xp̄s. m̄hi ubi
sit. q̄ veniā ad gloriā resurrectionis co
p̄t̄enit p̄ cruce. Iuvenit enī clare l̄i
era scriptura q̄ xp̄s multos fuit in p̄
t̄iculis mortis inter iudeos: et diversimod
fuit et̄ mors interea: s̄ nullus al̄i mo
dus moriēdi placuit sibi nisi in cruce: a
lios modos moriēdi v̄itūti fugiēdo
ol̄it. Sed ad mortē cruce venit grati
ip̄emet de galilea in hierl̄m. p̄lo q̄d
fuit in p̄t̄iculis moriēdi statim q̄ fuit nar
t̄ūc enī rēgebat herodes al̄ienigena
et fanote imp̄atoris romani obtinuit re
men iudeos: q̄ and̄as nat̄ivitātē regi
iudeoz a reit̄o: oriēti: locū nat̄ivitātē
a rabinis iudeoz voluit p̄fuz occidere
p̄pter q̄d m̄it̄i hoies armoz p̄ occide
rent q̄d p̄ueros ch̄istat̄i b̄t̄es et cr̄
at̄inētiēz ita faciēti. Et angelus d̄ni
apparuit ioseph d̄ico q̄ inseret in egypt̄
p̄t̄m cū puero et matre eius: s̄c̄e nat̄i
xp̄s. Et fuit cōpleta p̄phetia Job. i. pu

ros p̄miserūt gladiō: ⁊ enasi ego solus.
Querit q̄re illa mors it̄ placuisset: Rñ
sio mortis ad intrucēdū nos vt̄ vitēm?
mortē gladii sp̄ualis. f. excoicationis. Le
git q̄ in passione gl̄i petr̄ portabat gla
diū. S̄mo petr̄ h̄s gladiū eduxit eib:
⁊ percussit p̄thicus tuū: abscidit auriculā
eib̄ petr̄. Jo. xvi. Rñ q̄ gl̄i petr̄
petr̄ portabat gladiū: q̄ gl̄i papa v̄ p̄
lat? h̄s gladiū s̄ntē excoicationis. Iste gla
di' multū ē t̄mēd' a canēd'. Sicut ei gla
di' materialis scindēdo diuidit mēbrū
a corpore: ita gladi' excoicationis diuidit
⁊ scindit hōiem q̄i est mēbrū mysticū
ecclesie a corpore ecclesiasticū q̄i in eccle
siā daret̄ m̄lti optō: quā velle poti' an
p̄dere dignū: an flare in excoicationē: po
ti' velle p̄dere dignū etiā man' ⁊ pedes
e. esse q̄ excoicat' p̄ mediū hōrā. r. q̄
iij. Qs. Nil sic d̄s formidare p̄tians q̄
separari a corpore p̄t. S̄t el̄ separari a cor
pore ei' nō est mēbrū ei' r. si nō est mē
brū ei': inuēgetur sp̄s ei'. Tūc ibi pul
chra c. abist. d̄ excoicationē. Dicat mira
culū de arbore nucū. Ecce rō quare x̄p̄s
noluit mori gladiō: vt̄ nos vitēmus gla
diū sp̄ualē: q̄ ferit q̄i d̄: denūciat' talē
excoicatū esse ei'. Fugire q̄ a facie gladii
q̄i vltorūq̄atū est gladi'. Job. x. Fugit
h̄s facie gladii q̄i ponit se l̄ rōne: q̄
statim h̄s finemū abolutionē. Rñ? q̄
causa h̄i comēdo: bibo et dōmō sicut
aū excoicationē: comēdo panē et. sed nō
comedit aia q̄ ē pei'. S̄cō x̄p̄s fuit in
pleto mōnēdi p̄cipit' vt̄ recitat' 2. n̄
ce. iij. X̄p̄s em̄ nūi' fuit i cinitate bet̄
leē: fuit nutritus in ciuitate nazareth.
Jō d̄ iesus de nazareth. Et incepit p̄di
care ⁊ miracula facerē i ciuitate caphar
naē. Tūc indei dixerūt. Quā audiu
mus de te facta in capharnaū: fac et hic
in patria tu. 2. u. iij. Respondit eis x̄p̄s
in s̄nia q̄ nō merēbant: q̄ nō credebant
in eū: m̄a dep̄ictebant eū dicēdo. Nō
ne hic est n̄i' faber? 2 illius mulieris ma
rie. Et repleri sunt oēs h̄i: r̄r: furrerūt s̄
eiecerūt ei' erra cinitate: ⁊ dixerūt eū
vix ad fugiēti montis: super quem ci
nitas illa erat edificata: vt̄ precipitarent
eum. Ipe nō reddidit se iustitib' eis:
q̄i dicebāt perquirēdo eū ⁊ vbi est? Ies
us autē trāsieit per mediū illorū: ibat

Zu. iij. Quare noluit sic mori? q̄ si vo-
 luisse per illā mortē etiā saluasset totū
 mundū. Rō quare noluit sic mori: vt de-
 bet nobis instructio: vnde dicitur: morē pē-
 tū q̄ sit et pēdō supbie. Quā em̄ dēmo-
 strāte precipitare in infernū: p̄mo te-
 cit ed ascēdere in supercilii mōtis fu-
 bit. Nbi gr̄a. P̄mo de religiosi: q̄ enī
 religiosi vniū denotē in claustris fer-
 re dē regulā? S̄stitutionē: ita vbi pla-
 vadit ad paradīsum: sed diabolu velle
 ip̄m p̄cipitare in infernū ponit in corde
 suo hāc imaginatiōē dicens. Quare tu
 nō vadis ad studium: et forte esles magi-
 strus in theologia: et post q̄ssos regis: deinde
 ep̄sc̄: sic dimittit denotatiōē et obseruā-
 tiōē x̄i. Et q̄ est alte in supercilio mōtis
 p̄cipit adire in infernū: de qua dicit dauid
 diabolo. Detecisti eos cu3 allenarentur
 p̄o. lxx. Idem de simplici clerico q̄ ha-
 bet paruū b̄ficiūz non curat de concubi-
 na: q̄ n̄ possit p̄uidere sibi s̄silio: nec dat
 amicis. Q̄ dicit diabolu: ego facia te de-
 scēdere. Ponit in corde suo vt ponat se
 cū magnz b̄n̄i vt cū eis h̄eat b̄ficiari. Et
 cū suū altē p̄cipit ad diabolu. Deteci-
 sti eos x̄i. Idē de vobis laicis: quādo me-
 chanic⁹ vell laborat vniū simplici d̄
 p̄o labore vll officio: vadit recte ad para-
 disum per viam planam: sed diabolu
 nit se in corde suo dī. Quare tu nō es-
 sis in s̄silio? In officio velle vt talis x̄i. Et
 sunt s̄c̄i n̄s̄i aliud querūt q̄ lucrū t̄p̄a-
 le. Detecisti eos x̄i. Idē de mulierib⁹
 q̄ em̄ mulier vniū simplici: curat de
 domo: de filiis: diligit virū suū: et obedit
 ei in obsequiis et honestis: talis mu-
 lier recte vadit ad paradīsum: sed diabolu
 ponit in corde suo vt sit d̄na: quomōdō
 sit sup̄ditiōē v̄s̄i: q̄ n̄b̄i faciat nisi q̄
 ip̄a ordinabit dicens: quare ego nō facia
 vt talis facieret: quare nō ibo vt talis fa-
 ciar? In d̄a x̄i. Q̄ quot mortuū p̄cipit. Ideo
 dicit Job in persona p̄cipit ad diabolu
 Eleuasti me: et quasi super, ventū veniens
 elisti me: valde desicio q̄ morti trades me.
 Job. xxx. Ecce rō quare r̄ps noluit mori
 p̄cipitatus. Tercio sit in pericū mortis
 di sap̄is: s̄o: vt narratur a Ioanne enī
 gelista. vii. et x. cap. Cum enim r̄ps p̄-
 darer iudici de suadimitate dicens.
 Amen amen dico vobis: i quis scripsit

meum seruauerit. Item euangelicam
mortem nō videbit eternum. Joā. xii.
Cui dixerunt iudei. Quem teipm facis?
Nūquā tu maior es patre nostro Abrahā
q̄ mortuus est: p̄phete mortui sunt: et tu
dicis. Si quis fmonē meū rē. Rēdit Jē-
sus. Amē a men dico vobis: anq̄ Abrahā
ficeret ego, sum. Tunc inde dixerunt mo-
riatū. Tulerunt lapides vt iacerent in
eum: dicit Joānes. Jēsus q̄r abscondit
se: et eruit de templo. Quare noluit mo-
ri illo moite: Rēdeo q̄ ad instructionem
nostram et p̄cō anaricie. Anar^o est
vt lapis dur^o frigid^o nullā h̄ns pietate
de p̄mo indigenti. De anaro dicit Job
Cor eius indurabit vt lapis. Job. xii.
Anari ergo moriunt lapidati. Et lapi-
dibus percutiunt quot sunt modi anari-
cie. P̄m^o lapis est p̄m^o modus anari-
cie q̄ d̄ rapina. Iſto lapide pcutiunt do-
mini t̄pales a diabolo q̄ nō sunt cōfēs
si suis redditis: q̄ nō sufficit: tot sunt
volutates q̄ faciūt p̄grāt modos vas-
rios ac 3 suos vasallos. Scdō lapis d̄ si
monia. Iſto lapide pcutiūt pharisei et
religiosi q̄ nesciūt dare bñficiā nec mini-
strare sacramēta nisi cū pecuniis ac totū
op̄s emere. Tertio lapis d̄ vsura. Antiq̄
tus soli indei lapidabāt iſto lapide: sed
nō rēptiam si p̄sent aliquid oticū: statim
dicūt: vos dabitis mihi t̄m̄sura est: dā
natio: q̄ p̄stando nec etiā p̄p̄a pos-
set aliqd recipere sine p̄cō. O quot lapi-
dant iſto lapide. Jē si h̄nt aliqd vendē-
re ad sp̄s: vendūt anp̄t p̄pter expe-
ctationē: vsura est. Jē si p̄nt sup̄ posses-
siones recipiūt fructū: vsura ē. Jē si p̄o
mutuo obligāt libertatē alteri: ad canē-
dū vel mōdē sūm mōdē. Si ergo
vis censuālia sit ea emptio et nō veditio
p̄cō n̄t inſit: alr aut̄ quis mō q̄ cas-
piat pecuniā: vel aliqd equāles vltro for-
tē: vsura ē: et alar dānatio: vt p̄ xlii. q. iij.
putat: imo sola spes vlturorū facit. xlii.
q. iij. si fenerauerit. Quarto lapis ē frano
male vōdendo vel emēdo. Iſto lapide tas-
pant mercatores: tabernari: hospita-
larū: h̄mōi. Quint^o lapis ē calūnia. Iſto
lapide lapidat iuriste: aduocati: iudices:
p̄curatores: notarij ac calūniose dilatori
q̄li: nea: faciūt q̄ d̄r si lites v̄dila f̄lūt
pecuniis ac. Sext^o lapsi est q̄ d̄ dēctio.

De inuentione sancte crucis

Ita lapides lapidant q̄ detinent sibi solis
 datam seruop̄ an collarum: decimas xp̄s
 mittas et legata defunctoꝝ: nō p̄plendo
 testamenta. Itē illi q̄ detinet illud q̄ in
 uenerūt. Ecce quot lapides p̄stet diabolus
 3 hoies. 3o xp̄s noluit mori lapidat⁹
 3o dicit scriptura. In via rutne: id ē auas
 ritie nō eas: nō offēda in lapides: nec
 credas. te. v. e. laboriose: ne ponas ani
 me tue scandalū. Eccl. xxiij. Quarto fuit
 in periculo moriendi infortatus seu po
 tionat⁹. 3o ē ēni venit paup̄ in hunc mū
 dum iuxta p̄phetiā zachā. ir. Erulta sa
 tis filia syon: tubila filia hierlm: ecce rex
 tu⁹ venit tibi iustus et saluator ipse paup̄
 Et infm̄ tenuit vitam paup̄erē in hoc mū
 do q̄ nō habebat domū ad camerā post
 sermonē: sed inuitabat ab aliquo et. Jus
 dei 3o immiti fuit vidētes q̄ cū nō pote
 rant occidere nec p̄cipitando nec lapidā
 do: voluerūt ipsum potionare secreta: et
 inuitabant eum ad prandiu. Et potētiis
 cogitare si faciebant filii hierlm de arse
 nico sublimato potionando vsuum vel a
 liud. De hoc p̄pheta i persona xp̄i dicit.
 Tu dō de monitratū mibi cognouit
 ostendisti mibi studia eoz: cogitauerunt
 p̄tra me p̄stia dicentes. Mitam⁹ lignū
 in panē eius: et eradam⁹ eum de terrā
 uentū: et nomen eius non memoret am
 plius. hier. xij. Sed xp̄s qui oia faciebat
 nolebat comedere de cibo venenato: 3o
 noluit mori ista morte et. Rñso ad istruē
 dū nos vt vitē mortem potionatam ex
 peccato luxurie. Qui ēni vult potionare
 cōter ponit venenum in cibo dulci et
 delectabili. Ita facit demō. Cibis dulcē
 et delectabilis videtur luxuria et. sed ibi
 est venenū p̄cti q̄ aīam occidit. Cibis ē
 venenatus: nisi fiat inter vtrū et vtrū ser
 uādo modū et. Job. Nūq̄ poterit aliq̄
 gustare q̄ gustatū affert mortē: Job. vi.
 q. d. nō. Null⁹ p̄tuncq̄ eluriret vel sitir
 ret: comederet cibum quem sciret vene
 natū esse. 3o dicit. Nūquid poterit et. Et
 tu luxuriose comedi: de illo cibo quē scis
 venenatū veneno p̄cti morra: is: nisi sis
 fidelis. Quarto fuit in periculo moriēdi
 per crucē seu crucifixus. Sed iste mod⁹
 moriēdi placuit sibi et accepit. Tis
 dentes inde q̄ nō poterat ipsum occide
 re p̄cipitatu: lapidatu: nec potionatu:

dixerūt. Monatur crucifixus: vel crucifi
 gatur: parauerūt crucē. Et tūc xp̄s p̄ci
 cabat in illa pronuntia. i. galilee: scitens
 quod iā inde parauerūt crucem: ait dñs
 scipulis suis. Ecce ascendimus hieroso
 lymā: fili⁹ hols tradet p̄ncipib⁹ facere
 dotū et scribis: eodē nabūt eū morte et.
 Mat. xx. Ita q̄ nō violēter: s; grat⁹ venit
 ad mortē crucis: data sūta a p̄pheta nō
 appellatur nec se excusauit: sed dicit 3o.
 q̄ datus sibi crucē eruit in eū q̄ de cal
 varie locū. 3o. xij. Quare iste mod⁹ mo
 riēdi p̄e alius placuit sibi: Rñso iā sci
 tis q̄ totū malū tā alay vt peccatū igno
 rantie: inclinationes malic⁹ et corporū
 vt infirmitates: dolores: labores: et finis
 liter mors totū hoc venit ex peccato ade
 et eue: quare p̄ctū venit ex receptione
 illius fructus vitis. Xp̄s ergo venit ad
 reparandū oia mala tam clarum q̄ cor
 porū. Ipse ēni est ille fruct⁹ de quo dicit
 ngm̄ marie. Vndic⁹ fruct⁹ v̄triusq̄
 reuerfus est fruct⁹ ad arborē: quare ibi
 cū historie grecorū antique q̄ arbor cru
 cis: erat de illo in ligno de quo addā res
 cepit fructū. 3o q̄ xp̄s fuit in arbore cru
 cis: tūc fruct⁹ fuit in arbore restitū: et re
 parauit oia mala q̄ ex p̄cto ade fuerūt secu
 ta sūdo ordine: q̄ sicut mala ale vene
 runt p̄mo: deinde mala corporis. Sic xp̄s
 reparat⁹ p̄mo reparauit mala anima
 rum: dādo remedia p̄ baptisimū et q̄ res
 mīstōt oia p̄ctā: et repouit sciam denūciā
 do nobis gl̄iaz padis. Qū autē redibit ci
 to: dñs cito ad iudiciū generale: repa
 bit mala corporis: q̄ tunc resurgem⁹ im
 passibiles et imortales et. Ecce rōne 3o
 voluit mori in crucē. Et de hoc habet sū
 gura Numeri. xij. de serpente eneo sū s
 p̄s in parabulo: q̄ totū figura fuit pas
 sionis xp̄i: et nos sum⁹ saluati. Ergo dñs
 i enāgello. Sicut moyses exaltatū spen
 ret deserto: ita exaltari opz filii hols. i.
 crucē: vltimū credit i ip̄s nō pot: s; hōt
 oia eternā. 3o. iij. id dicit ap̄s Gal. vi.
 Mibi autē abist gl̄iari nisi in crucē domi
 ni nri 3ho xp̄i i q̄ ē sal⁹ vita et resurrectio
 Quātū ad scdm hoc v̄do. p̄tractabit i
 p̄sona scē helene crucē regēti. Nā post
 xp̄i passionē: resurrectiō: a descēsi
 scē crux faciebatur infm̄ta miracul⁹: q̄
 duo multi querebantur ad hācē christi.

Sermo i.

So. lrv.

Q̄ dixerūt inde ista crux destruet nos: id
 ob: 3o lat ne appiantur inuentat: et foderūt
 in mōre caluarie quasi. et. passus sub ter
 ra: tibi abis. Ierū. scām crucē: vbi fuit
 abscondita p̄ annos. et. et vltia quonq̄z illa
 sancta mulier helena mater cōstantin
 imperatoris ipsam inuenit: q̄ nonit fuit
 ad fidem conuersa ex multis miraculis
 sibi factis: p̄pter q̄ illa sancta mulier ve
 nit hierusalē ad inq̄redūz crucem christi
 q̄ oēs iudeos sapientes corā se vocauit.
 Cū autē regina interrogasset de cruce et
 de loco vbi fuerat dñs crucifig⁹: illi nul
 latenus indicare vellent: insit oēs igne
 cremari. Et illi timentes tradiderūt ius
 dam dicentes. vte oia q̄ q̄ris indicabit ti
 bi. 3o ēni totū scit. Ad quē regina ait.
 Per crucē hāc fime te perimā nisi mibi
 dixeris veritatē. 3ho iā in puteū scēci
 insit p̄cti: ibi de molestia famis crucis
 vi. Cū ergo die septimā inde extraxerūt
 locū vbi sancta crux era venisset et oia s
 fer: locus subito cōmouet: et fum⁹ aroma
 tum miri odoris sentit: ita vt miraret in
 das: et diceret manib⁹ iocis. In p̄sate
 p̄te tu es saluator mundi. Et p̄cingens
 se viriliter incepit fodere: et vngiti pas
 sus foderet tres crucēs absconditas repit
 Cū autē crucē xp̄i ab aliis discernere nesci
 rēt posuerūt eas in medio ciuitatis: et cū
 circa horā nonā q̄daz iumento mortu⁹ de
 ferret: iudas secrete tenuit: p̄mā et secū
 dam crucē sup̄ corp⁹ defuncti posuit: sed
 neq̄ illi surrexit: apponente autē eo ter
 tiā defunctus rediit ad vitam. Et multa
 alia miracula circa infirmos fuerūt ibi dā
 facta. Vltimū autē in aere vociferando
 clamabat dñs. Q̄ iūdo q̄d fecisti: Iude meo
 cōtrariū opatus es. Nā ille me suadente
 fecit p̄dictionem: et me remuente cru
 cem xp̄i inuenisti. Per istā multorū iura
 tus sum aīas: p̄ te videtis iā lucrati. Per
 illā regnab⁹ i polop: te iā expellor a re
 gno. Respondit iudas. x̄p̄a te dñat et a
 d m̄sum ignis eterni. Et baptizatus est.
 Et multi iudeos: vltis vltis tot miraculo
 querū sunt et baptizati in glottam dei.
 De ista inuētiōe sit hodie festū: potuit
 tunc dicere bñ helena. Mibi autē abist
 gl̄iari nisi in crucē bñi nri 3ho christi
 Dicat hic q̄ta fuerit vtr⁹ crucis ad cui⁹
 rādū oēs infirmitates et hodierna die en

nisi obisset q̄ sanctas corp⁹ esset anime
 noticiā: deus nō est occisus p̄cti. Vltis
 est melius p̄ aīa q̄ sint infirm⁹: et eēt iā
 ni. Nō ergo recurratis ad demōes vel
 ad cōiuratores: sed ponatis sup̄ iherusa
 lē emplastrū crucis xp̄i cū note 3ho: cui⁹
 colore deuotiōis et sanctitatis: ista est xp̄i
 crucē xp̄i q̄ habebitis sanitatē: id cāta
 modo. Salue crux scē: salue mundi gl̄ia
 vera spes nostra: nō ferēs gaudia: signū
 salutis: salus in periculo. Virtus crucis
 etis apud infideles maxime per oia cō
 portat. Nā refert Gregorius i lib. iij. dia
 logos: q̄ quādā die quidā iude⁹ romani
 venērūt: cū declinata esset iam dies: et vbi
 remanere possent minime reperisset: in q̄
 dum tēpto idololatri ad dormiendū se con
 tulit. Qui ip̄i loci sacrilegiū p̄mescēre:
 hūis fidem xp̄i nō haberet tū signū. cru
 cis se munire curauit: nocte autē media
 euigiliā vidit malignos spūm multitu
 dinē: et sathanā sedentē: et omēs et assis
 tentes. Et venēs vna de malignis spi
 ritib⁹ adorauit eum. Cui ille. Cū venis
 Et ille. In tali p̄uincia fili et bello pluri
 ma cōstauit. No. bñ: in legenda vsq̄z ibi.
 Nos vacuū: signatū. Ad hanc vocē illa
 malignorū turba disparuit. Iude autem
 ad ep̄m venit et oia p̄ ordinē euarravit et
 baptisimū suscepit. Quātū ad festū: ver
 bum p̄positū p̄tractabit in p̄sona cui⁹
 lib⁹ hols vere credētis. Nā gl̄iam quam
 nos speram⁹ in celo habem⁹ p̄ xp̄i crucē
 q̄ in illa passus est: id nullus oī xp̄i pas
 sionē intrauit in celū: sed vbi vel ad iher
 nū: vel ad locū purgandorū: vel ad locū p
 uoloz: sūel libum: vel sinū p̄fectoz q̄d
 sin⁹ abrae. Vltimū q̄d infern⁹ est in corde
 terre: vbi sunt domūculae vt in corde pos
 mi. In sinū gabrie abist ale scēoz. P̄tia
 fuit abel et. i. ibi expectabat xp̄m q̄ extra
 xit eos inde q̄ surrexit a mortuis. De v
 p̄pheta zach. ir. Tu quoz in sanguine re
 plamenti tui eduristi victos de lacu in q̄
 non erat aq̄. Nō autē ex quo xp̄ianus sit
 credēs in xp̄m et ei obediēs: quādo mori
 iam inuenit vortam padis apertam in p̄
 tate crucis. Crux xp̄i clausa est padis di
 cit raban⁹: sed requiritur credētia et obe
 diētia: sic vadim⁹ ad gl̄iaz padis quā
 p̄ crucē habem⁹. 3o dicim⁹ mō. Nos autē
 gl̄iari opz i cruce dñi nri 3ho christi

quo est salus vstra et resurrectio nostra: p
quem saluti et liberati sumus.

De sancta cruce. Sermo ii.

Enacuatus est

scandalum crucis ad Gal. v. hic de lare quid est scđdalu
improprie dicitur. Scandalum
en est vocabulum grecum: et in lingua
nostra vulgari idē est qđ impingere vel
ledere: et cadere: xpi gra. qđ aliquis vas
dit qđ suū vā: nō auisando se impingit in
lapi dē: vel in aliquo lignis: hoc dī scđdalu
lum. Tū dicit bñs T. ho. u. u. q. r. n. artic.
f. qđ scandalum est dictum vel factum p
bēa: uter occidit de ruine. Et h. bñdē pul
clae declarat p sctitudinē obicere: idē ibi
dem. Idem spiritaliter qđ aliquis tūce
pē bonam vitam vel in religione: vel in
mitria: vel in statu clericali: vel in statu
seculari caueat ne impingatur p famula
ritates vel oīas. Quot hoīes: qđ multes
res: quot vi dūre. cadunt directe ad pas
radium p viā bonē vitē: sed post modicu
impingunt a frāgunt sibi collum peccan
do mortaliter. Tū dicit scriptura. In via
ruine. i. periculosa in occasione peccandi
nō eas: et nō offendas in lapides: nec cre
das te vie laboriosae pōnas aie tue scđ
datum. Eccl. xxxiii. Mōd ad ppositi in sus
era scriptura inuenit triplex scđdalu sine
ocasio peccandi cont. a cruce. Chasli.

Prīmū est discipulorū adherentium
et hoc remebat ex ignorantia.
Secūdu est hominū delinquentiū:
et hoc veniebat ex malicia.

Tertiū est psonar. nō credētiū: et hoc
veniebat ex cordis duricia. Sed qđlibet
sctoz fuit enacuati. Prīmū fuit enacua
tū p xpi glōfiaz resurrectionē. Sed fuit
enacuati p celli luminofaz optiōē. Tertiū
p cruce xpi intraculofaz inuentionē.
Tū dicit thema. Enacuati est scandalum
cruce primū scđs 2 tertiū. Dico pmo qđ p
mū scandalū seu occasio cadēdi in pctm
est discipulorū adherentiū. i. aplos. 2 alioz
rum: hoc veniebat ex ignorantia. Ante
xpi passionē et resurrectionē oēs discipu
li valde scđdatisabant de cruce xpi intm
qđ nō possent patiter audire nec credere
qđ xps obiret i cruce. Tū cū semel xps vi
ceret eis qđ oportebat eū ire hterz: 2 ibi

multa pōi a senioibz et scribis 2 pncip
bus sacerdotū et occidit in cruce: et tertiū
die resurgere: qđ discipuli audierūt talia
scandalizati sunt. Antm qđ petrus assumpsit
3hm cepit increpare euz dices ab ita te
domine non eris tibi hoc. Qui cōuersus
bit: i. petro. Tūde post me sathana: scan
dalū mihi es: qđ non sapis ea qđ dei sunt:
sed ea qđ hoīz. Mat. xvi. Ho. Tūde post me
sathana. i. aduersarie scđdalu mihi es:
qđ nō sapis ea supple pñtia qđ dei sunt: sed
ea qđ hoīz. Pro huius declaratiōe nota si
militudine qđ aliqđ ciuitas est ab inimicis
obsessa cui rex est potētissim⁹ ab hoīb⁹
ciuitatis datur cō silium resū vt p potēs
sū et violentiā liberet ciuitatē dicendo.
Ex quo vos dñe est lo potēs liberare ciui
tatē et gentē vram p potentia: ecce silium
hoīz. Sed pñtia dei est a dioppositū. Ad 13
xps rex et messias est summe potēs ad
liberandum ciuitatēz gñis humani: per
potentiam 2 violentiā: tū noluist: sed p hu
militatē: et patientiā: et iustitiam: salsiss
ciendo patri soluit liberare et ipaz redi
mere. Tū est pñtia dei. De hoc pphā.
Ad eū cogitatio dei mee cogitationes vte
neq; vie mee vie vestre: dicit domin⁹. Qz
sicut exaltant celli a terra: sic exaltate sūt
vie mee a vīs vīoz: et cogitationes mee a
cogitationibus vestris. Esa. lv. Qz ergo
petrus et alij apli nesciebant pñtiā dei:
sed hominū errabant: ptopl qđ dixit xps
petro. Rescitis ea qđ dei sunt. Tū scđd aliū
aplos veniebat ex ignorantia. Ideo dixit
eis xps in nocte passionis. Oēs vos scan
dalizati sumini in me i ista nocte. Mat.
xxvi. Et hoc qđ oēs fugerūt qđ iusta consi
lium dei exultis permittit se capere et liga
ri et. et per humilitatē: et patientiā: et iu
sticiā: voluit mundū liberare. Tū qđ dī
scipuli videbāt crucē maledictā: cā vīcē
dō. O maledicta erup. Sed hoc scandalū
fuit enacuati p glōfiaz xpi resurrectio
nē: qđ xps apparuit eis: et aperuit illis
sensu et intelligerent scripturas. Luc. vl.
Et intellexerūt fructus puenientes et cru
ce. Prīm⁹ qđ xps ex passioe crucis affec
tus est glōfiaz corpis. i. impassibilitatē: cla
ritatē: agilitatē: et subtilitatē. Scđs fr
ctus de liberatiōe sanctorū patrum de in
ferno: qđ intelligentes apostoli tunc bñ
dicebant deo. Tertiū fruct⁹ de vniuer

salī redēptiōe: qđ soluit precia supabun
dā p oib⁹: multi nolūt exire capitiua
te: cupiēti eorū 2 nō dñi qđ soluit. Quar
tus fruct⁹ est: qđ p passione xpi in cruce
porta paradisi fuit apta oib⁹: credētib⁹
qđ ante fuerat clausa oib⁹: gñaliter vtra
quinq; milia annorū. Postqđ aut apli in
tellexerūt hoc clare sicut in die veneris
scđs 2 sabbato scđdatisati maledicebant
cruce in mōre calmarie xpā: ita in die re
surrectionis illuminati suppliciter eam
adorabāt dicētes. Tū cruce adoramus
dñe: 2 tuā gloriosam receptim⁹ passionē.
Nota hic moratē de adoratiōe et bñdis
ctione crucis. Scđm scđdalu crucis fuit
hoīm delinquentiū: hoc veniebat ex ma
litiā. Antiquitus enī erup erat suppositū
et passulū maledictorū: sicut mō furca
vñ nō est mirū si maledictos scandaliz
abant maledictōe crucis: sicut modo la
trones: homicidē 2 pñtiores maledictū
furcā 2 qui eū fecerūt ex malitiā: qui p
uerant in pctis suis 2 timē suspēdi. Tū
erat tūc de cruce qđ cāvidebāt. Rom au
tē nō timebāt hoc scandalū. Ideo dauid
p mactula diligēti⁹ legē tuā: non est
illū scđdalu. ps. cxviii. Sed hoc scđdalu
fuit enacuati per celli luminofam optiō
nē. Post xpi passionē per. ccc. annos ros
me erat quidā impator. i. Constantinus
āte pueriōne enī erat inideliōz idolola
trā: tūc ipis pñs vbellauit 2 tra romanū
imperii: congregata est iuxta danubiū
flumiū multitudo innumērabilis barba
roū violentiū flumiū trāsire 2 oēs regio
nes vsq; ad occidentē suo dñio subingas
re. Ad vt Constantinus impator cōper
rit castra mouit 2 tra danubiū se cū suo
exercitu collocauit. Barabaro p aut ere
scēte multitudinē 2 tā flumiū trāsente.
Constantinus immo terrore cōcutit: qđ
nō poterat fugere nec bñ in tā multis
tudine pñtari: Sequenti igit nocte ab
angelo excitat 2 vt sursum respiciat ad
monet. Qui celū aspiciē vidit signatū
nō ex clarissimo lumine: hūc titulu lites
ris aureis scriptū. In hoc signo vinces.
Qui celesti visione pstatatus sctitudinē
cruce fecit: ipaz qđ suū exercitū ferri
iussit: ruenq; in hostes i fuso in fugam
vertit: 2 multitudinē maximā interfecit
Tūc cōstātus oēs rēpōz pñtices cō

nocuim⁹: cui⁹ hoc signū esset vltimū
requiūt. Quib⁹ se nescire dicebāt: qđ
xpiani aduenerūt: et sancte crucis mys
teriū tūc trinitatis plen⁹ enarrarunt.
Tūc ergo impator qđ virtute sancte
cruce talē habuit victoriā: dñi qđ tā mi
rabile signū nō debebat esse supplicium
maledictorū. Tūc fecit legē p totū mūdū
qđ signum crucis nō esset supplicium: 2
refugiū delinquentiū. Propter h decet
ro crux xpi fuit dilecta a delinquentibus
2 maledictoribus 2 honorata: 2 manda
uit fieri furcas ad suppositū maledictorū
rū. Ecce qđ fuit euacuati scđs scđdalu
cruce: 2 decetoro si maledictos potes
rant fugere ad templū dei 2 tenere se ad
cruce liberabant. Ideo Aug. Crux que
erat suppliciu latronū tam trāsit ad frōz
tes impitōrū. Nota hic moratē de cō
fidentia nostra in infirmitatibus 2 ptra
pericula in cruce pñda: qđ si impetrato
ri inideli victoriā contulit: quātomagis
xpiani si habemus in deo deuotionē fa
lutē impetrabit: Oēde signatū turp
phetiā. Can. viii. Sub arboze malo sulci
tauit. Ibi corrupta est mater tua. Ibi
violata ē sentiri tua. Pone meos signa
culū sup cor tuū: vt signaculū super bras
chiū tuū. Et loquit eccleie xpiane qđ est is
ta synagoga: qđ discipuli xpi qđ eccleziā
pmititū i ceperūt filij erāt synagoge.
Ideo deus p os salomōis dixit eccleie.
Sub arboze mali. i. crucis que fecit nū
pomiū albu 2 rubicūdu. i. xpm susten
te. i. eccleia xpianā: qđ tūc incepit. Tūc. i.
in xpi passionē corrupta est mater tua. i.
synagoga crucis: qđ mēsiā. Tū tu pos
ne me vt signaculū sup cor tuū: vt signa
culū sup brachiū tuū. Ostendit modū si
gnandi eccleie xpiane: sed aliqui faciūt
oppositū signatē: se sup ventrē facientes
cruce bñ petri qđ nemini saluat. i. fac sup
brachiū. i. de scapula ad scapulam. Ito
mō. Si cō deuotione facilio crucē: i. pa
berabit vos ab oibus periculis. Tū dicit
ecclesia. Salue erit scđs: salue mōdi glo
ria. Tertiū scđdalu est psonar. nō credē
tiū. Et istud venit ex cordis duritia. In
credulū enī vt inde agant 2 pagani scđ
dalizant audientes qđ de⁹ fuit i cruce su
spensus: cum tā inde habent clare in
suo libro 2 pphetiis quod messias de⁹

debat in cruce pati: ut p[er] in p[er]o. hely. he
 let deus deus meus respice. In q[uod] d[icitu]r
 uid p[er]ice loquit de xpi passio[n]e. J[er]e. 23.
 tu. d[icitu]r q[uod] credidit auditu[m] n[ost]ro: bras
 chium d[omi]ni cui reuelat[ur] est: et ascendit
 sicut virgultu[m] cora[m] eo: sicut radix de ter
 ra siliu[m]. N[on] est species ei neq[ue] decor. et
 cetera q[uod] sequunt[ur]. Et loquit de messia et
 de passio[n]e xpi. Nec de alijs p[oss]t exponi ni
 si de deo: f[aci]t q[uod] etia[m] iudei deo exponunt
 J[er]e. mo. f[aci]t. Deut. xviii. de captivitate
 iudeo[rum] dicit. Et eris v[est]ra tua quasi pen
 dens i[n] te. T[em]p[or]e nocte: d[icitu]r: et n[on]
 credes vite tue: s[ed] messie. Iudei ergo n[on]
 possunt se excusare ex ignorantia: s[ed] ex du
 ricia d[icitu]r. O[mn]es p[ar]tes n[ost]ri mortui
 sunt iudei. Nec agere poterit se ex
 cusare ex ignorantia: q[uia] machometus d[icitu]r
 cit in Alchorano q[uod] credant euangelio
 christi: qui dicunt xpm crucifixum fuisse
 in qua[m] erat h[ab]it[us] sed allegat[ur] dicit d[icitu]r
 do d[icitu]r ad mort[em] p[er] me. De isto sc[ilicet]
 d[icitu]r d[icitu]r ap[osto]l[us]. Nos p[ro]dicamus christu[m]
 crucifixu[m] iudeis quid[am] supple est sc[ilicet]
 datum: gentibus aut[em] stultitia. i. Cor. i.
 23. sed hoc scandalu[m] euacuatu[m] est a mul
 tis iudeis qui tunc erant in iherosale[m] p[er]
 miraculosas crucis imm[un]itione[m]. Dicitur
 de imm[un]itione miraculosa sancte crucis
 per sancta[m] helenam imperatricem. Con
 tinu[um] imperatoris matre[m] que venit iheru
 sal[em] ad querendu[m] cruce[m] domini. Intelligit
 res iudei q[uod] propter hoc venerat: tunc
 ruit co[n]ciliu[m]: determinatu[m] ne aliq[ui]d sibi
 diceretur de hac materia. Que vocavit
 o[mn]es sapientes. Nota de historia: sic eni
 euacuatu[m] est scandalu[m] crucis: dimissa du
 ritis: visis tot miraculis. Et iudas q[ui] cru
 ce[m] invenit baptizatur a cyriaco appella
 tur: a hierosolymis defuncto ep[iscop]o ibide[m]
 in e[cc]l[esi]a ordinal. Deinde pro xpo martir
 effect[us] e[st] a iuliano apostata. co[n]versu[m] aut[em]
 ad fide[m] xpi cantabat dicentes. Nos aut[em]
 gloriari op[er]i[n] cruce d[omi]ni n[ost]ri iesu chi
 sti in quo est salus v[est]ra: resurrectio no
 stra: p[er] que[m] saluati a liberati sum[us]. Mo
 raliter dicitur hic de medicina crucis
 adhibenda i[n]firmis diabolo i[n]fectis
 cu[m] sano cruce. Tu dicit Greg. Si nosse
 desideras crucis virtutem: crux est infir
 morum virtus: egrotantium medicina.

De corona domini. Sermo.

Corona de sp[irit]u

Corona de sp[irit]u
 nio imposuerit capiti eius.
 Jo. xix. Sicut sancta Mater
 ecclesia heri fecit festum 2 so
 lennitate de sancta cruce d[omi]ni n[ost]ri iesu
 xpi: eo q[uod] in ea fuit passio[n]is hodie. o[mn]i
 do n[ost]re fratru[m] p[re]dicato[rum] facit vbiq[ue]
 totu[m] mundu[m] festu[m] de corona d[omi]ni qua fuit
 coronatus in sua passio[n]e in die veneris
 sancta. Et de ista materia erit etia[m] fmo
 n[ost]r[um]. Salute[m] etia[m] virgo maria. 2. p[ro] i[n]s
 troductio[n]e materie p[re]dicande: sciendu[m] q[uod]
 inter alias magnas reuelat[i]o[n]es q[uod] xps
 fecit b[ea]to iohanni euangeliste in apocalypsi
 fuit vna valde clara de materia hodiern
 na: de qua ipse dicit. Vidi celu[m] ap[er]tu[m]: ec
 ce equus albus: 2 q[ui] sedebat sup[er] eu voca
 batur fidelis verax: cu[m] iustitia indicat
 2 pugnauit. Oculi aut[em] ei sicut flamma ignis
 2 in capite ei[us] diademata multa. Apoc.
 xix. hic fuit sermo clausule 2 b[ea]ti notande. p[er]
 mai. Vidi celu[m] ap[er]tu[m]. Ista ap[er]tura si
 gnat incarnatione[m] xpi q[ui] de celo voluit
 venire i[n] v[er]biu[m] i[n]f[an]tis. Tunc eni[m] de celu[m]
 fuisse ap[er]tu[m] sicut q[ui] aliquis d[omi]n[u]s dat ali
 quod donu[m] de habere bursum apertam.
 Ita etia[m] de deo illo maximo dono filij dei
 que[m] de pater donauit p[er] n[ost]ra redemptio[n]e
 q[ui] misit ip[su]m in h[ab]itu[m] m[u]ndu[m]: ideo d[icitu]r celu[m]
 fuisse ap[er]tu[m]. Sec[un]da ibi. Ecce equ[us] albus
 ecce: hic co[n]seruatio christi. Equus albus
 fuit eius gloriosissimu[m] corp[us]: q[uod] sicut res
 gatur a milite freno 2 co[n]carib[us] amoris
 2 timoris equitate sup[er] sella: sic corp[us] xpi
 fuit a sp[irit]u s[an]cto gubernatu[m] freno te[m]p[er]antie
 2 caleorib[us] amoris 2 timoris filialis: vel
 reuerentialis: sedete in sella virginis: s[an]ctis
 vel puritatis. Talis eni[m] debebat esse
 nobis p[re]f[er]re sanctus innocens impollu
 tus 2 segregatus a peccatoib[us]. Ad heb.
 vij. Tertia ibi. Et vocabat[ur] fidelis 2 ver
 ax. i. in doctrina euangelice p[re]dicat[i]o[n]is.
 Fidelis. i. ad complendu[m] o[mn]es p[ro]missio[n]es
 nos factas i[n] petri testam[en]to. Clara: q[uod]
 doctrina euangelica qua[m] p[re]dicauit pura
 2 vera 2 certa co[n]tinet veritate[m]. Quarta
 ibi: cu[m] iustitia indicat 2 pugnauit: h[ic] in
 humani generis redemptio[n]e: q[ui] voluit sa
 cere sine viol[en]tia 2 potestate: sed cum hu
 miliate patientia 2 iustitia satisfecit pa
 tri: pugnando p[er] nobis i[n] die venis. Quin

ta. ibi. oculi aut[em] eius sicut flamma ignis. i.
 in eius gloriosa resurrectione. Ratio: q[uia]
 sicut flamma deitas ala 2 corp[us] simul asce
 deru[n]t glorie resurgendo. Sec[un]da ibi. i. cas
 pite eius diademata multa. Ego quesivi
 amore v[est]ri in sacra scriptura quor[um] xps
 coronas habuit. Et inuenio q[uod] ad illu[m]i
 ne pape v[est]rator[um] habuit tres coronas.
 Prima fuit de sapientia diuinali.

Sec[un]da fuit de p[er]sona corporali.

Tertia fuit de p[re]sidentia generali.

De sec[un]da loquit[ur] ihema. Corona de sp[irit]u
 m[un]do. Et de ista sit solennitas hodierna
 m[un]do p[ri]mo q[uod] rex n[ost]re iesu xpi fuit co
 ronatu[m] in hoc m[u]ndo corona de sapientia
 diuinali. p[ro] cuius declaratio[n]e sciendu[m]
 q[uod] sapientia recte de corona triplici r[ati]o[n]e
 p[ri]ma q[uod] corona in capite portat[ur]: q[uod] ali
 bi portaret n[on] diceret[ur] coronatu[m]. Sic sa
 pientia ad iustitiam corone in capite relidet
 ideo d[icitu]r vulgariter de p[er]sona sapiente. O
 quo h[ic] bonu[m] caput vel bonu[m] testu[m]. De
 ista d[icitu]r. Corona aurea sup[er] caput eius ex
 pressa signo sanctitatis. Eccl[esi]a. xlv. Not.
 expressa signo sanctitatis: aliqui habent
 coronam sapientie in capite: q[uod] sunt apti in
 aliqua facultate vel theologie vel iuris
 2 ad legedu[m] disputandu[m] p[re]dicandu[m].
 I[tem] n[on] expressa signo sanctitatis sed vas
 n[ost]r[u]m: q[uod] co[n]suetudo eoru[m] vita n[on] co[n]cordat
 cu[m] diuina sapientia: s[ed] q[uod] vita co[n]cordat cum
 sapientia: tunc corona sapientie est exp[re]ssa si
 gno sanctitatis: q[uod] habent magnu[m] sciendu[m]
 2 deuotione[m] 2 bonu[m] p[re]sciam. Sec[un]da ratio
 est: q[uod] corona caret terminis. i. fine 2 p[ri]n
 cipio. Jo. d[icitu]r diademata quasi duo demens
 fine 2 p[ri]ncipiu[m]. habet eni[m] figuram cir
 cularem 2 n[on] quadrilateram. Ita sapie
 tia diuina caret fine 2 p[ri]ncipio: vt deus
 sicut eni[m] in figura circulari n[on] vni[us] p[ri]n
 cipio: ita p[er]sona sapiens q[uod] facit: facit ad
 laudem dei 2 n[on] ad vanu[m] gloriu[m] seu lu
 cr[u] v[est]r[u]m p[er] honores seu dignitates mu
 danas acquirendas. Sec[un]da de multis q[ui]
 habet sciam sed n[on] diuini: q[uod] q[uod] finis eoru[m]
 n[on] vni[us] p[ri]ncipio. i. deo. T[er]t[er]ia. T[er]t[er]ia
 Multi sunt sapientes i[n] legib[us] qui labora
 uerunt in s[an]ctis: p[ri]ncipiu[m] est a deo: quia
 o[mn]is sapientia a d[omi]no deo est Eccl[esi]a. i. Sed vt
 dicamus de fine v[est]r[u]m sit ad deu[m] v[est]r[u]m m[u]ndu[m]:
 si eni[m] finis eoru[m] est mundan[us] n[on] diuini
 mus: p[ri]ncipiu[m] est a deo: finis vero n[on]. Si

en[im] homo interrogat et audiet de deo
 quare studeo: que est intentio tua: o[mn]es res
 ip[se] d[icitu]r: vt post q[uod] suero baccalare: vt
 doctor: vadam ad patriam 2 bucaz p[ro]p[ri]os:
 ero aduocat[us] 2 co[n]gregabo. Ecce qua
 lis finis: cu[m] finis debeat esse de deo p[ro]
 studeat fin[em] deo 2 iura regam p[ri]mo p[er]
 sona[m] mea[m]: deinde co[n]tate. 2. J[er]e. de cano
 nistis: q[uod] cu[m] p[ro] dignitatibus obtine[n]do:
 p[ri]ncipiu[m] est a deo: 2 finis n[on] co[n]cordat.
 S[ed] si diceret. Deus dedit canones 2 se
 ges vt ecclesia 2 m[u]ndus eis gubernet[ur]. Jo
 volo studere vt sciaz me regere i[n] ecclesia
 de istis finis est bonis: post datur vo
 bis beneficiu[m] vel dignitas: bene venerit
 J[er]e. de theologis. 2. Jo. solu[m] pauperes cu
 rant de theologia cultus principiu[m] est a
 deo: s[ed] finis multo[rum] est ad m[u]ndu[m]. i. vt vis
 deant: laudent: habeat co[n]fessiones: sa
 miliaritates: curas vel ep[iscop]atu[m] 2. talis fi
 nis n[on] vni[us] p[ri]ncipio. S[ed] theolog[us] d[icitu]r stu
 dere vt cognoscat deu[m] 2 eu[m] cognoscendo
 dilatat: faciat ip[su]m alios cognoscere et
 amare p[re]dicando vel legendo: s[ed] sic lucrat
 coronam gl[ori]e qua[m] multi p[er]dunt: eor[um] finis
 est solu[m] ad illa m[u]dana 2 t[ra]nsitoria. Tu
 Jacob[us] ap[osto]l[us] dicebat. Non est ista sapia
 desultum descende[n]s a p[er]e lumbis. i. diuini
 nati: sed terrena alio[m] diabolica. Jac. iij.
 Tertia ro q[uod] corona q[uod] d[icitu]r floris: emi
 net fulget 2 ornat. i. q[uod] tuor[um] sec[un]da de garlan
 da seu crinali q[uod] est simplex. Ista coro
 na sapientie eminet i[n]tuor[um] floris: ante et
 retro: a dextris 2 a sinistris. flos q[ui] ante
 eminet est cognitio dei: q[ui] est creator 2 gu
 bernator o[mn]i[um] creaturar[um]: simplex i[n] essen
 tia 2 trin[us] i[n] p[er]sonis: p[re]miator bono[rum] et
 punitor maloru[m]. flos retro est cognitio
 creaturar[um] q[uod] sunt i[n] triplici gradu: q[uod] a
 sunt pure sp[irit]uales vt angeli 2 ale: quod a
 pure corporales vt elem[en]ta 2 i[n]f[er]i: q[uod] a
 i[n]p[er]iales 2 corporales vt homines. flos a
 dextris est cognitio bono[rum] op[er]u[m] q[ui] facit
 re tenemur: gl[ori]e sp[er]sede. flos a sin
 stris est cognitio peccato[rum]: vt cau[n]t: a
 pena: inferni vt vident. Ecce triplex ra
 tio quare diuina sapientia de corona. Jo
 salom[on] loquit[ur] de sapientia diuina dicit.
 Sapientia dabit capiti tuo augme[n]tu[m] gra
 tia: 2 corona incl[ina]ta p[re]get te. p[ro]ner.
 iij. Dico q[uod] ista corona que est sapientia
 diuina xps fuit coronatus. Nec coro[n]a

Univ

Univ

Univ

Sermo.

Sermo.

40. lxxviii.

40. lxxviii.

populos et eos nutriendo i deuotione et pe-
nitentia: tradidit eos ad deum. Tales in in-
dicto erant christi iudices. Tunc dico vo-
bis: quod qui reliquitis olara secuti estis
me in regeneratione cum sederitis filii homi-
nis in sede maiestatis sue: sedebitis et vos in
per sedes. xij. indicantes. xij. tribus istis.
Mat. xij. Tercia conditio est et pecora car-
pi. Isti sunt qui in hoc mundo inueniunt vitam
desiliu: sed deo: bibendo: luxurando si-
cut bestie sine freno regunt sensualitate.
Cum asinus videt asinum: equus equum et ita
homines bestiales sine freno rationis et timoris
dei sequuntur sensualitatem peccato huius
luta oportunitate. Quarta conditio est: vo-
lucres celi. Isti sunt sancti angeli qui in iudi-
cio separabunt bonos a malis. Quinta con-
ditio est: splices maris. Isti sunt demones qui ut
piscos latrant et padant per mare et a demo-
nibus per mundum. Isti stabunt in gula inferni pa-
rati ad recipiendum malos et secum portabunt
Super oculos autem spiritus habet dominum vni-
uersale merito sue passionis.

De sancto Joanne euangelista qui discipulus
Joannes ante portam latinam. Sermo.

Hic est discipu-
lus ille quem diligebat Iesus.
Jo. xxi. Secunda missa ecclesia hodie
festum facit et magnam solennitatem
de sancto Joanne euangelista qui dicitur Joannes
ante portam latinam. Sed in anno ecclesia
facit festum de sancto Joanne euangelista: primo
festum et maius est circa festum natiuitatis christi
secundum eodem: de isto habeo vobis
dicare. Et si per deo habebimus bonas
speculationes et morales instructiones: sed
per salutem christi maria et hoc habet locum
de sancto Joanne euangelista. Hic est discipulus
ille et loquitur de amore Iesu christi ad bea-
tum Joannem. Jo ego habeo mortuum et ro-
nem predicandi et declarandi modo quot sunt
gradus amoris et dilectionis quos deus habet
ad suas creaturas: amor vestri ego qui
sunt in sacra scriptura inueni quod sunt
tres gradus amoris.

Primus est de amore generali.

Secundus de amore speciali.

Tercius de amore singulari.

In primo gradu deus diligit omnes creaturas
generaliter sine exceptione. In secundo diligit
omnes bonas personas per deuotionem. In

tercio gradu diligebat Iohannem euangelista.
Et de tertio gradu dicit the. hic est disci-
pulus ille quem diligebat Iesus. i. amor
singulari. et cognoscit in summa tota mate-
ria predicanda. Primus gradus diuine di-
lectionis est: quod deus diligit omnes creaturas
generaliter sine exceptione: quoniam crea-
tura erunt. Ad istum deus erant diligere
angelos sanctos et holos: sed etiam animalia: ma-
iores: lapides et cetera. Et per ad omnia. Nam
quibus et artiter bonus seu magister dis-
git omnia opera sua quantaliterque modicantur
quod moleste fieri eis aliis detrahatur.
Clerici ergo. Si artiter domos cum omni sa-
pientia sua fecit nam pulchra optime dis-
posita et ordinata domus: de illa dicatur
malum et detrahatur: displicet magis nec
hoc habebit pariter cum vult in suis op-
bus laudari et commendari. Sic etiam deus
a principio fecit domum huius mundi sapien-
ter disposita et ordinata: superius in celo
sunt camerae. In mansiones paradisi in quibus
habitabant nobiles et barones amici regis
Iesu christi: fenestre sunt sol et luna et stelle.
Hos autem sumus hic in mundo in stabulo
cum bestibus. De ista domo dicit propheta
O istud magna est domus dei: ingens
inestimabilis: locus possessionis eius. Ma-
gnus est et non habet finem supple in duratio-
ne excelsus et immensus. Baruch. iii. Hic
fecit deus cum magna sapientia: mensura et deco-
re. Unde dicitur. Quam magnificata sunt
opera tua domine: omnia in sapientia fecisti. ps.
cxi. Quia quod omnes creature sunt opera dei:
id est omnes creaturas diligit generaliter. Nec
habet patientiam in aliis dicit malum desilio
creaturis quantaliterque modicis: in eis
vult commendari. Ideo quoniam tu videbis serpe-
tem vel busonem sine aliis aliud turpe
animalis maledicere: etiam magnam peccatum est:
sed dicat. Benedictus deus: et non animal sine
quod creatura fecit. Recitet hic miracu-
lum de sancto Balaam: etiam quod de se de-
deret in mare: de vno loco indignatus de
magna vero maledixit vno: propter quod
de hoc habet magnam peccatum inclusit se
in quadam cella: fecit prius clauem in ma-
re promittens se non inde erit: quod illa
clauis inueniret: in hoc recognoscere se
remissionem habuisse de peccato: non annu-
do quodam piscatore presentant sibi piscem
vnum cuius pelle interius est clauis cum aperire

tur et cetera. Ecce quod peccatum est maledicere crea-
turas deus diligit. De ista gradu amo-
ris diuini dicit sapientia. Diligit omnia quoniam
et nihil odisti eorum quod fecisti. Nec enim odies
aliquid quod creasti aut fecisti. Sap. xij. No. di-
ligis omnia quod sunt. Ecce amor generalis
et nihil odisti eorum quod fecisti: ecce sine
exceptione. Et assignat rationem dicens: nec
enim odies aliquid quod fecisti: sed ponit amor. Ec-
ce primus gradus. Vnde venit hic bene
quod omnes utiles omnia. Prima enim sit peccatum
desiliu: et occidere creaturas. Si pec-
catum sit eis maledicere: videt quod maius pec-
catum sit ipsas occidere: quod maius peccatum
est hominem occidere quod ipsum maledicere
dicendo. Maledictus sit impius huiusmodi. Ideo
esset videtur de aliis creaturis: non de
berem occidere pulices: pediculos: ciny-
pheos et similia. Et ista ratione fuerit aliqui
qui habebant peccatum occidendi pulices
et cetera. Quod quod creatura dei sunt. Sed non
habent conscientiam occidendi pedices: gallinas:
lepos: pisces: huiusmodi. Pro declaratione
huius questionis sciendum quod deus fecit
omnes creaturas duplici fine. Primo per ho-
more et gloria diuina. Secundo per utilitatem hu-
mana. Concedendum est quod ne illud quod deus
fecit creaturis sit honoris dei et uti-
litatem humanam: potest hoc per creaturam
et occidere et occideri eorum sunt per nostra
utilitatem. Et ista potest hoc occidere pulices
et cetera: et occidere pedices et gallinas: mu-
rones et huiusmodi non est peccatum de secundo: et oc-
dat cum fine propter quod facit sunt per nostra
utilitatem. Et ista potest hoc occidere pulices
et cetera: et occidere pedices: nec enim per
mittit nos dormire: et non est peccatum immo-
meritis: oppositum est stultitia seu error.
Idem possum occidere lepos: vulpes: et
illa: quod dantur nos. Sed sunt sunt
pauis quare deus fecit creaturas: est per ho-
more et gloria diuina: in eis deus laudet
et benedicat. Et sic est principalis finis. Idem
magnam peccatum est maledicere creaturas: quod
in eis maledicatur et creator. Idem est
peccatum blasphemie quod repugnat huic fini
principalis. Et sic dicebat Daniel. Benedictus
est in secula. Dan. iii. Si dicat. Et quo for-
mice et musce patet deus benedicere et diligere
sic. Benedictus sit. Vos homines et omnia creaturas
ita dicit deus laus. Ad id argumentum si
dicitur. Si peccatum est creaturis maledicere: et

deus magis peccatum esset desiliu et cetera. Et
sic. Si maledictio et destructio inueniantur
vniuersim: dico quod maius peccatum est crea-
turas desiliu et maledicere. Maius
peccatum enim est hominem occidere quod sibi dices
re maledictus sis tu et cetera. Si autem sumatur
dissonanter: sic quod desiliu referatur ad
creaturas: maledicere ad creatores: ma-
ius peccatum est maledicere quod desiliu: quod
sapientia blasphemiam: ad opus. Benedictus et no-
lite maledicere. Benedicite cum gaudentibus
sicut cum stentibus. Ro. xij. Et hoc de peccato
quod. Secunda quod quam vos pollicetur nihil
facere est. Vos fratres dicitur quod deus diligit
omnes creaturas et cetera. Quoniam. Vnde hoc
amore deus diligit peccatores et bonos et de
mones: hoc quod est finis plures interroga-
tiones: per diuina logica: si diceret vel
dicat. Frater: melius scilicet dulce et amare.
Vnde quod sunt in vna: etiam cum deus.
Vnde deus diligit peccatores et bonos an non
quod peccatores duo dicit. In naturam seu substan-
tiam hominis: et culpam seu peccatum que est
in eo. Cum ergo querit vtrum deus diligit
peccatores an non. Quia peccator duo
dicit. In naturam et culpam. Opus videtur cum di-
functione: dicitur quod deus diligit naturam
quod opus suum est: sed non diligit culpam
seu peccatum: quia non est opus suum. Nota
ad hoc per oppositum vultatem similitudinem
de pictore qui diligit imaginem quam ipse
pinxit: sed cum de turpata: non diligit macu-
lam et cetera. Ita de deo: imago quam deus
depicit est anima ad imaginem et similitudinem suam
intantum: quod anima possit videri a nobis
absque macula: nolens comedere et cetera. Sed
peccator superinducit maculam seu turpitudinem
diuine peccati: propter illam puniit peccato-
rem eo quod anima maculavit imaginem dei.
Similiter: odiosus sunt deo simplices et im-
pures eius. Sap. xii. Nota similiter: quod deus
odit impietatem propter eam odit etiam
impium: ita quod eadem ratio odit est vtriusque. Quod
de bonis: ad idem. Quia vult dicit
damnam esse: duo dicit. Creaturas dei
et culpam obstatinam irrepabilem: ratio
ne cuius datur sibi pena seu punitio de
bonis. Vnde dicit. Vnde sibi pena: quod tu macu-
lasti: et vnde pati imaginem meam. Ita quod
deus diligit naturam: sed non culpam. Idem
amistis vos et carnis a maculis peccato-
rum. I. supbia: invidia: luxuria: et appropi-

mare voluerit creatori. Jovult q' hostia
ita ipe est dicto. x'p'o sit munda: r'nan
cia munda: p'p'ia: corpora: a alia. Nam
ppter inuicidit' fuit repobari' sacrifici
peteri testamētū. Auct. Nō est mihi volū
tas in vob' dicit dñs exercitū: d' munu
nō fuscipia de manū v'ra. Malac. i. f'ia
ergo rō. Si malata: irrationabilia cul
pē: q' sint sine macula eō q' sibi ap'p'ia
de' q' s'omate vult aliquid a rōnā
esse mūda: cā l'itino l'itino p'nt. f. cōtri
tione: p'f'itio: r'atificatio: ergo, lau
mū mundi elio: aufferet malū cogita
tionū v'ra ab o'ctio: meis. Quickette ag
re p'feret: d'fite b'ficare. efa. j. Et hō
de p'lo gradu. Scōs v'ra: d'ine d'ine
ctiois est: q' de' d'iligit amōre speciali nō
oēs creaturas generalit' er'ed' solum b'f
nas p'pter eaz' deuotionem. Rō: q' i' b'
nushomo vel bona: n'ul' d'iligit o'mē
p'rimo amōre generalit': d'iligit tñ parē
tes amicos: a vicinos amōre specialit'
eis loquēdo: p'uerfando: comedēdo: dādo
a lunando &c. J'f'a em' f'it: f'igna amōtis
specialis. Sic et d'ens i' d'iligit oēs crea
turas generalit': tamen solum b' noo
d'iligit specialit' cū eis loquēdo: conuersādo
&c. dicit. J'f'ido. in lib. de summo bono q'
quando q'sorēt loquū cum deo dicēdo
p'f' n' e' &c. Et cum x'gine maris qñ dicit
Aue ma. Et d'ens loquit sibi r'ndēdo qñ
in. ofone dat p'olationes aliquas: a illu
minationes: q' ille sunt d' l'ectioes. a
nōne qñ tu orati de mane deuote: v' p'or
ti matutinas: v' missam: sentis i' a sin
gularit' p'olationē: Deus loquit tēci qñ
legis vel f'udes in libro. a ibet em' e
st o's dei. Scōs conuersando: qñ d'uōf'is
simul b' de: c'ia: illi simul sint v'na: oēs
tñ d'ikent. p'p'ia: prope est de' illis q'
d'iligit sin'gularit': q' intra oēs e' femp'
conuersat' a stat cum eis. Auct. De' e' cha
ritas e'f'z: q' manet in charitate: i' deo ma
net: de' in eo. j. Jo. iiii. Tercio comedē
do: q' p'one bone a deuote sepe debent
cōicare: tunc em' hō comedit cum x'p'o in
mensa sua. bñ est amicus regis q' comē
dit cum eo. Quāto dādo: x'p'o em' d'ile
ctis suis specialit' amōre mittit dona: vni
bonū humilitatis: alteri bonū liberalit'
tatis: alteri bonū castitatis v' patientie
&c. Et iō sicut amicus regratit' amico:

[illegible]

esperat. Talibus dicit xpo. Sicut dilexisti me p^r amore specialit^r ego dilexi vos. xpo nec dilectioe carnis nec dimittit de v^{ra} bonis. Si dicat. Nonne xq^{uo} mane dimus in dilectioe v^{ra} t^{em}p^{or}e t^{em}p^{or}e dicet. Si p^rcepta mea seruaueritis q^{ui} in hoc s^{er}uitut^r p^r h^{oc} declinet a malo et faciat bonum: mebitis in dilectioe mea. Sicut q^{ui} p^rcepta patris mei seruauit: a meo in ei^{us} dilectione. Jo^h xx. p^r t^{em}p^{or}e grad^u. Tertius gradus diuine dilectionis est de amore singulari q^{ui} dilexit totum euangeliz^{at} p^rpter su^{am} p^ruoc^{atione}m. Non solum est xps d^{ile}xit i^{oh}ann^{em} q^{ui} amore g^{ra}ti^{as} et sp^{iritu}s: sed etiam amore singulari. hoc declarat sc^{ilicet}. Multi b^{ea}tⁱ d^{ile}x^{er}unt p^ramilias domus dilecti: dom^um su^{am} q^{ui}q^{ue} est i^{ta} amore g^{ra}ti^{as}. Ad solum est dilexit vxorem et filios et famul^{os}: sed etiam summa. Deinde amore sp^{iritu}s: dilexit filiu^m sibi magis si n^{on} est pulch^{er}u^m humile et obediens. Ita etiam in domo huius mundi deus v^{er} p^ramilias dilexit: et obsequaturus g^{ra}ti^{as}: a bonis sp^{iritu}s. Sed inter o^mnia habebat vnu^m filium sibi n^{on} est pulch^{er}um. i. Jo^hann^{em} h^{ab}u^{er}u^m humile et obediens. Sec^u de alijs apl^{icis} q^{ui} habueru^{nt} vxores. Sed io^hann^{es} semper fuit pulch^{er}. p^{ro}p^{ter} in ore non loquedus illa materia: in oculis ab aspect^u: a au^{tem} r^{ati}oⁿe n^{on} pot^{est} audire turpia: in manibus et malis tactib^{us} i^{ta} corde a malis desiderijs a cogitationib^{us}. p^{ro}p^{ter} q^{ui} xps a v^{ir}go maria diligebat ip^{su}m singulari amore. Cui^{us} est xps in passione crucif^{ix}us in cruce: videret sibi mat^{re}m trinit^{em} et desolatam: v^{er} l^{oc}u^m ip^{su}m p^{ro}olari sc^{ilicet} q^{ui} v^{ir}go maria singulari amore diligebat io^hann^{em} dilect^um sibi mat^{ri} q^{ui} rectet io^hann^{em} in filium. Ecce amor singularis ex sua pulchritudine v^{er} g^{ra}ti^{as}. Q^{ui} d^{ile}x^{er}u^{nt} deberemus labazaret effemus pulch^{er} et casti^{us}: v^{er} vxor seruauit modum suu^m pulch^{er}: magi pulch^{er} sunt s^{ed} illi q^{ui} v^{ir}u^m p^{ro}uocet: sed super o^mni pulch^{er}o^{rum} s^{ed} h^{ab}u^{er}u^{nt} tales em^{er}g^{er}u^{nt} diss^{er}u^{nt} q^{ui} p^{ro}p^{ter} p^{ro}p^{ter} h^{oc} io^hann^{em} de cuius dilectioe dicit^{ur} thema. hic est discipulus sicut quem diligebat i^{esu}s. d^{ile}xit h^{oc} gl^{ori}a. Ne de. d^{ile}x^{er}u^{nt} io^hann^{em} i^{esu}s non excep^{er}it: cetero singulari: sed p^{ro}p^{ter} cetero h^{oc} diligebat familiar^{iter} v^{er}u^mq^{ue} sp^{iritu}s p^{ro}rogata castitatis amplius dilectione fecerat dignu^m. Nota h^{oc} q^{ui} angulari dilectionis

gnū. Et euāgelio hodie. et hystoria huius
fuit de dolo feruēt olei. Dicit euāge
līstā qd xpo volēs oī edēre petro morte
rīst qd debebat pati p xpo dīcti sibi. Cū
esset iunior cingebat se: abulabās vbi
volebas: cū aut scemurē crētē dēs manus
tuas. sū cruce: alī tē cīget. sū cruce
līgādō: dūcet te q non vis. sād moztē.
Ideo venī seque me. Sicut ego moriar
cruce: et tū. petro verovīdēs iō hīe
volēs scire sī morietē per martīrīum dī
st xpo. Dīc hīc aut quid tū. qmō morietē
Respōdit iētūs. Sīc eī volo manere dōs
nec venīst quid aī tētm se sequere. Ex
hoc apī opīnatī sunt q iōānes non mo
reretur vīso ad dīem iudīcī: cū dīct. dōs
nec venīst: sed īpsemt iōānes annū
lat illā opīnīem dī. Et non dīct iētūs
quīa non mortīfēc sīc eum volo manere
re donec venīam. Hīc eī volo manere
re: sē ne morīat per martīrīum: q licet
multitudo fuerit ī tōmētō rē dē: sū ipm
feruāt quousq hīc. xpi. anno: tūne
xpo venīt ad eum dī. venī dilectē mī. rē.
Ecce hīc dīct. Sīc euysolo manere. f. sū
nō vīdī: īncolumīst donec venīst supple
ad eū. Recte xpo oīdīt iōānes amōre quē
oīdīt fīgīt mātī ad quā venīt ī fine dī.
tē. tē mī colōba mea rē. Et sgo sine dōs
lōr: emīst spm. Ita etiam dē iōāne. Ecce
rō quā nō fuit mortu: cū dō dōmīas
nō īmpatore fūisset mīssus ī dōmīā feruē
tīs oleī rome an portā latīnā eo q: cōtra
beetā ipm īmpatorīs pōicabar chystī
fīdes. Dīct hystoria brentē. Et fuit cō
pleta pphētia sīs. que recte vīdēt fūst
se de beato iōanne dīctē xpo iōān. Cū
ambulauerit īn igne nō cōburnēd: sū
mā non ardebit īntē: q egodīe: sū
scīas īsraēl saluator tuus. Et q honora
bīst fūst: cē īn oculis mēis et glōr ego
dīctē te. sū. illū. Dūm effīcīnt hōno
rabīles īn oculis gentīuz sūne hōīm: sed
non īn oculis dēī. Alīquī per opōstūm
īn oculis dēī: sed nō hōīm. Alīquī nec īn
oculis dēī nec hōīm. Alīquī aut fūnt hō
notabīles īn oculis dēī: īn oculis hōīm.
3tū dē est mēlī. p rīmī fūnt pōne hīpo
crite facie et polīate ad cītra: ostēdēd
tes magnā hūmīlītātē: sūnt aut fūnt ples
nī supbia: vana glōrīa: presumpstōne rē.
Tales īn oculis dēī vīdēt corda nō fūnt

honorabiles. Sed hoc qd sunt honorabiles in oculis dei sed non hominibus: sunt glorie deuote qd oia et faciunt pnia: ita aliquos forte faciunt alii bona intentionem: sed eos scandalizant. Talibus dicit apls, prouide tes bona non tñ corā deo: sed et corā oibus hoibz. Ro. xij. Tertiū qd nec in oculis dei nec hoibz sunt honorabiles: sed ab omnia bilis sunt publici et notorii peccatores: vt cō cūbimari et meretrices ephusotes etc. De qd dicit septima. Et erat cū malefecerint et erant in rebz pessimis: quā sic puer: se: et fames gressus eoz. puer. ij. Quarta ti qd sunt honorabiles locutides et homines sunt illi qd saltem viuūt et tale intentione hnt in factis vt quicqd dicit vel faciunt p honore dei et saluatiōe alia: cauēt ne in aliquo scandalizent gentes. Tñ apls de se dicebat. Si esca scandalizat fratre meū: nō manducabo carnes in eternū: ne fratre meū scandalizet. Id. ad Cor. viij. De isto gradu dicit scriptura de thobia et cognatiōe sua. Ols aut cognatio eius ois generatio et tñ bona vita et in sancta conuersatiōe permanit ista vt accepti essent tam deo qd hoibz et cunctis habitantibz terrā. Thob. iij. In isto gradu sunt beatus iohannes euangelista: ideo sibi dixit christus. Ego dilexi te etc.

De sancto Barnaba apostolo. Sermo.

Rat vir bo

Bn plenū spūctōr fide. Tertiū istud habet i actibus apostolorum. c. xij. Jam scitis qd festum et solennitas pfectus tota est beati Barnabe iustitiam: ita ierit et sermo noster. Et si placet deo de sua scititate vite poterim recipere episcopū gubernādi. Vis tam nram vt ad paradysum pueniamus: et vti sit salutes vgo maria etc. Pro ins troductōe materie p dicatione posset hic qd rere aliqda simplex et ignoras. Unde est hoc qd brās barnabas dicitur apls: cūz apli sint. xij. et hō nō sit de nūero illorū. Stricte qd solū sunt apli illi qd xps tota sua elegit et misit p dicare: et apls idē est qd missus: et solū fuerūt electi. xij. Au toritas. Tocant discipulos suos et elegit xij. et hōz: qd apls nō iustit: vt habetur Lnc. x. c. et nō iustit ibidē. Idem dicit xps Hōne duodecim hōz sunt diei: Si quis

ambulauerit in die non offendit: qd lucē hnt mudi videt. Si aut ambulauerit i nocte offendit: quia lux non est in eo: vt hōz. xij. Ad loqba de die naturali: quia viuunt hōz hōz hōz: nec de viali: qd aliquos plures hōz hōz: aliquos pau ciōz et s. i. loqba de diei: qd dies ille: de qd dicit. x. p. et dicit vna in artho suis sup. milia. Duodecim hōz hnt diei sunt duodecim apli qd fuerūt clari in scititate et simul cō xpo. Ito nō nec brās barnabas ne pautus sunt de duodecim aplis. Sed brās marthias fuit de numero illorū: quia l3 in vita xpi nō fuerit de nūme ro aplorū tñ succellit iudere iā xps in cor de suo elegerat ipm qd dicit. Amen dico vobis qd vos qd secuti estis me i regnatio ne cū sederit fili hōis i sede maiestatis: sicut sedebitis et vos sup sedes duodecim iudicantes duodecim tribus isrl. Mat. xij. In diea auctoritate nō loqba de iuda sed de brō marthia et succellere quē iam in corde suo elegerat. Si aut largo mos do volum? loq de aplis: non solū illi duodecim qd p xpm in vita sua fuerunt electi sunt apli: sed et illi qd post xpi ascensio nē fuerūt electi sunt apli: sic sunt plus res qd xij. Brās paulus maximus aplorū quē elegit cū ierit damascū ad persecndū xpianos dicebat. Tres electionis mihi est ille: vt posset nomē meū corā gentibz et regibz et filiis isrl. Act. ix. Et ista rōne in bullis papalibz in sigillo plūbeo paulus ponit ad dextrā: pper? ad sinistram: als bulla esset falsa. Rō: quia brās p trus fuit elect? a xpo in sinistra. I. in hac vita mortali qd p sinistra designat. Paulus aut electus fuit a xpo in dextrā glie: quia iam xps erat in glia impassibilis et immortalis: et iā brās barnabas fuit elect? a xpo in dextrā glie. De ista electio ne auctoritas. Jctunantibz autē discipulis dicit illis spūctōr. Segregate mihi paulū et barnabā in opus ad qd assumi pti eos. Tūc ieiunantes et orantes: imposuēt eis man? dimiserūt illos. Et ipsi quidez misit a spūctō adierūt. Act. xij. Patet ergo qd brās barnabas est verus aplus xpi: licet non elegit eū in vita. Si aut dicat: de omnibus discipulis quare beatus barnabas fuit elect? in apostolū et non alij? Ratio assignat in thēmate di

este. Erat vir bon? Nota erat vir: nō dicit erat homo: quia multi sunt hoies qd sunt magni peccatores: sed vir dicit a virtute: qd erat virtuosus et bon?. Patet thēma: in quo subtiliter ostēditur quatuor ex cellētie de beato Barnaba apostolo. Prio qd fuit alte virtuosus: qd erat vir. Secdo qd fuit plene p: qd erat bon?. Tercio qd fuit vere gratiofus: qd plenus spiritu sancto.

Quarto qd fuit digne gloriosus: quia plenus fide. Dico pmo qd brās Barnabas fuit alte virtuosus: qd erat vir. i. virtuosus. Quid est virtuosus esse? Dico qd qñ intellectus memoria et voluntas et opa sūt fin dei et eius iudicia: et non curāt qd dicunt gentes: sed qd debet fieri fin dei talis est virtuosus et fortis. Sic em dicit de illo qd leuiter cadit modico vito vel impetu: nō habet virtutē: nō est fortis: ecce quāt cadit. Sed qñ stat fortiter dicit. O virtutē hys fortis est. Ita spūctōr totus hnt mundus est plenus vito qd sunt tērationes demonū. Spūs. i. vito grandis et fortis subuersus montes et pterena petras. iij. Reg. xij. Montes alti fuerūt adam: eua: samson: dauid et salomon: tñ subuersi fuerūt vento tentationis: non erāt fortes: qd ita sim ceciderūt. Ideo virtuosus et fortis fuit qd non pmittunt se cadere quacūq tēratione. Secdo qd qd portat onus fortiter dicit virtutem hys: iste fortis est: secus si cum onere cadit. Ita qd libet nostrū portat magnū onus carnis. Sap. ix. Corp? qd corū rumpit aggrauat oia. Qui ergo pmittit tēse cadere onere malay inclinationū carnis nō est virtuosus nec fortis: sed ille qd tenet se fortiter est virtuosus. Tercio pñs vita non est nisi qdam via arenosa. Tot sunt occasiones peccādi. I. audicō vidēdo: et operando et oportunitates malay: ille qd nō cadit est fortis et virtuosus. Quarto in hoc mūdo habemus multas erūnas tribulationibz. Doloz et infirmitatibz: paupiatū et psecutionum: ita qd mūti cadūt p impietatiā. Sed qui scit se tenere fortiter p vitem tentationū: cōtra onus malay inclinationū: cōtra enam occasionū et cōtra impetus tribulationum: talis est virtuosus. Auctoritas de illo scō Job qui in hīs quatuor fuit fortis: idē

dicat de eo. Tñ. i. virtuosus erat in terra hys noie Job. Et erat vir ille simplex: qd cū haberet corp? et oia: solū scōbat alia quā regēbat: et rect? et nō pmittit se cadere: et cō simēs deū: quia diaboli tēratio nō cecidit. Et recedēs a malo. I. vito carnio inclinationis malay. Jo. i. Talis fuit brās Barnabas. Erat vir. i. virtuosus: qd despectis cūctis tpalibz bonis virtuosus apperebat celestia et eterna. Nota qd fuit de cypro de ciuitate in cassio de gne aaron de tribu leui hns domū et possessiones: et erat iustus in lege moysi: quia audita fama virtutis miraculor et doctri ne aplorū volebat videre et audire: et ves nit hnt hnt: et vidit aplor et audiebat sermōnes eoz et erat totus attentionis. Et qd ipse erat magn? clericus et cognoscebat spū aduētus messie p pletū: cū magna reuerētia et attētiōe audiebat sermones aplorū: nō fuit illuminatus. Nota cū qd diligētia est audicōs fmo: deinde dicit ita se. Et quo auduit doctri nē istorū: hō mūnū volo videre corū vitā: qd multi p dī cant bñ qd tñ viuūt male. Et vidit qd vine bant cōster null? habebat. nec portabat pecunias particūlariter nisi rectores hōmibz et mulierū. Et fuit multū pfectus et corū vitā: deinde respicit miracula eoz qd curabat cecos: surdos etc. O dicit beatus Barnabas. Et qd posset ista facere nisi de? Nota aliā p dationē. Et reuerfus est cyprū et dicit oia bona suare recepto cōgerio ad amicos: venit ad aplor diceo eis vñ erat: de quo gne et tribu. Et illumina tus p dicationibz supplicanti eis vt ipm reciperēt i societate: fuit recept? et baptizatus Barnabas: quō idē est qd fili? p dicationis qd apli fuerūt valde p diti de eo et p dī bonorū tpalium posuit ad pedes aplor vt distribuere paupibz. Erat ergo vir: idē xps sibi apparuit in ofone di. Cōfessio. i. virtuosus estō Barnabas: qd pres mīa eterna p dīca. O hys p mīationibz re terrenay accipe celestia. De hīs aut qd dicit auctoritas de biblia in qua marie vita brī Barnabe hnt. Joseph aut qd cognominat? est Barnabas ab aplis: qd est in scriptatū fili? p dicationis leuitis cyprī genere: cū haberet agrū vōdicit eis: et tulit p dī et posuit ante pedes apostolorum. Act. iij. Idē possumus dicere de eo

Haec princeps militie regis fuit erat
vir magnus apud dominum suum et honoratus. Per
illud enim deus dñs salutem fuit. Erat enim
vir fortis et dñs. ita. Reg. v. Morali p
nobis. Si vos de mundo non habetis tñs
tam salute dimittetis oia p deo nec tene
mini. Nos religiosi tenemur ex voto: sed
dimittere tenemini oia de malo iusto: d
vires: carnis rapina: et calūnia soldato:
de decimis defuncti: foris: de alijs. f. male
emendat vel venditor: et restituere de illis:
de bono iusto potestis aggregare p nobis
et filijs. Itē tenemini ad restituendū de dam
nia dñs: et multi non faciūt sibi pñctiā.
Si ex negetia vñs vel sceleris oucoffe
in: rāuit capū vel vñs alteri? Itē curia
nō cogitaris tenemini satisfacere. Idē
de notario q in testamento faciūt muta
re voluntate testatoris. Itē si papaver vñs
dñs volebat dare aliquid olivul vel bñficiū
et vos impedistis: tenemini. Idē de sal
tis tñs: in iudicio in dñm pñmi. Idē
si aliq displicuit vobis: et vos odio tol
litis: nol vñs vel ostiā: et bñm
tenemini: null? curat. Idē de iudicibus
ad iudiciū: notariis: pcuratorib? nō pos
telis: saluari nū restituendū dicit ille
scñs patriarcha Jacob Labā facero suo.
Ego de dñm reddēb: quicquid fursum pi
bat a me erigebat. Gen. xxi. Sed et ex
lētia bñ Barnabe est: q fuit plene pñs
q erat bonus. Propter est bonū est q nō
solū pñs curat de bono sūt: sed et iā p
curat bonū pñmi sūt: q alio nō esset bon
nus si solū curaret de se. Auto. De? mā
donit vñs curat de primo suo. Eccl. xxi.
Idē dicit Dion. p. Bonū est qd est cōia
rñm vel diffusū in supi. f. ad vñs itatez
aliorū. Idē dicit rex achis ad dñ. Scio q
bon? es tu i oculis meis sicut angel? dei
i. Reg. xxi. Angel? est dei iā nō possit p
dere glia: nec ipas augmētare essentia
liter: expedit tñ q alios ad bonū litiget:
et a malo reuocet: et pñs q esse bonū ē
curare nō solū de bono suo: s; et alteri.
Scñs dñs Barnabas fuit nō solū bon? d
bono suo: sed et alteri. Cupiebat enī sal
uare totū mūdū: qre incepit ire pñctio:
de vñs in vñs de ciuitate in ciuitate:
nolebat hñe vñs ciuitate nec domū pro
ptiā: erat vir bon?. Singulr dīcā vobis
vñs bonitatē quā fecit qñ paul? fuit cō

uerfio in via dñs iret damascū: rediit hñ
rusale? q voluit fodari pñs: oēs fugie
bāt: sciebāt ipm pñctioē. b. Barnabas
solū se sibi allociatur et ipm ad aplos du
xit. Cū aut paul? venisset iherlm restauit
se fugere discipulos: oēs canebāt eundē
credētes q esset discipul? Barnabas at
apphēsum illū duxit ad aplos: et narra
uit illis qd in viadisset dñs: qñ locus
tus est eñ: qñ i damasco fiducialr eges
sit i noie ielu. Act. ix. No. qñ se iū? et gau
diū fuit factū de ei? cōuerfioē mirabilē.
Itē nota qñ pie recedistis sibi socijs
ioanē, marcū vocastis: dimiserat eū cūz
tullisset i piculo mori: pñs Act. xii. et. p.
Idē q possum? sibi dicere. Bon? es tu et
in bonitate tua doce me iustificaciones
tuas. ps. cxxii. xpo autē et nos debemus
hñc bonitatē habere nō solū pñando
bonū nñs: sed et pñmi. Accidit autē qñ
in domo q vir erit bon? et deuot? et pñs
erit malus: deuot? leprosus seu lamitica
et vñs. No sufficit viro dicere. No cūz
roissit q saluē aliam me: sed opz q
bonis modis et vñs dulcib? inducit eū
ad bonū. Et p oppositū si mulier ē bona
et vir sit malus: iuratur: rapto: iusto: et
pñs sit bona et deuota opz qñ vir erit in
bonis q ipsa dulcit inducit eū ad bonū:
dicēdo. O marite qre nō consistim? re.
Idē d paritib? erga filios: nō sufficit ha
bere et tenere filios pñs et iudicio: sed
qñt bñ nutrit: in urē: nec mētāt: nec
furent? re. No. qñt matres tenent? eis
ondere et signet? scōet? re. mane et sero: et
si filij sunt mali culpa est parentū: qñz
de se sunt boni tñ erūt damari et mala
cura filiorū: qñt arbor tenuis pñt adas
parit: et si nō sit est culpa ortulans: ita re.
Ortulani in orto xpi sunt illi de mētis
monio q plāt arbores. filios. Si ergo
aliqñ sunt tortuosi et male vite et ribaldi
re. culpa est parentū. Si qñ filij et mē
me domesticorū curā nō habet: fidē nes
gaut? et est infidelē deterior. j. Timo. v.
Itē q habet aliquod officiū vel regimē
ciuitatis ve cōitatis debet pñrare boz
nim non solū sūt: s; etia totius ciuitatis
corrīgendo peccata. f. cūctis. Tertia excellētia
quia fuit vere gratiofus: qñ plenus spī
ritu sancto. Sciendū q grātia grātū fas
ciēs nō est nisi q pñs habeat spñs

etum: qñ simul stant et simul perdunt qñ
homo peccat: sed beatus barnabas habe
bat simul spñs et grām grātū facie
tem. Idē dico q erat gratiofus in oib? vi
ctis et factis suis. Nota qñ fuit pñm
in ciuitate antiochie et magnā turbā cō
uerit: et ibi ipse mutauit nomē. X. f. ant
est tunc dicebātur discipuli. hoc nomē
discipul? est correctorium. f. ad apostolos
quorum erant discipuli. O dñs bñs bar
nabas. Melius est q relatio cognomina
tio sine derinatio fiat ad xpm. Idē ordina
uit q discipuli vocarent xpiant? pñs Act.
ix. et fuit cōpiera pñs. f. dñs. dicentis
Seruos suos vocant nomine alio. In q
qui benedictus est super terram bñdixit
tur in deo amen. f. lxx. Item qualiter
recusant diuinos honores sibi oblatos
re. Act. xii. pñs iudicio spñs sancti repelle
bat ab eo spñs iāz glia: oia referebat
in deum. Ideo poterat dicere. Spñs tu?
bonus deducet me in terram rectam. pñ
clū. Moraliter habetis hic doctrinā q i
oib? factis et dñs vestris deis honores
deo: q multa opera bona pñm qñ hos
nos nō dat deo. Omne qdēq factis in h
bo aut opere: oia in noie dñi nñi xpi
facite. ad i. Col. iii. Quarta excellētia
quia fuit digne gloriosus: qñ plenus fide
q pñt plenitudinē fidei fuit glorific
tus: qñ fides xpiana bz tantā xñtez q q
eam tenet in corde sine errore vel falsa
opinione deus facit ipm gloriosus in mis
raculo in hoc mundo et in alio p glām
eternā. Idē qñ curabat aliquē dicebat. Fi
des tua te saluē fecit. Non dicit hñlitas
tu avel patientia tua re. Auctoritas. Ac
cessum habem? p fidē in grām iāz in q
nam? f. faciedū miraculū: et glām in
spe glie filiorū dei. Ro. p. Idē dñs barna
bas ex fide firma qñ habebat predica
bat oēs: et curauit oēm infirmitatē. Non
legit q portaret aliū libū nisi euāgelij
bñ martij qñ magis large ponit vitam
xpi. Et qñ portabat sibi infirm? ad curā
dum: ponebat illud euāgelij sup eū in
noie xpi re. et curabat. Ecce quā fuit i
hoc mūdō glōsio mirālis et signis: in
alio in omni re. No. hic eius martijz.
Moral? nota q erā fides xpiana bz tāā
stutē: qñlo vt sciatō est: qñ tota pñm
Credo in deū et dicatis mane et sero:

cum pñctioē. De? re de cādē accen
sā q est ligit nisi respiciat? alit dñ. Credi
di. f. i corde: pñt qñ locut? sum. f. in ore: et
quofrēso aut hñlitas? f. iñ mudo. ps. cxi.
De scñs Joane baptista. Sermo j.
A hiteq exires
de vñs sanctificauit te. habet
vñm iñd textualr in libro
hieremie pphete. et i. et reci
tatione in epla hodierna de vigilia re. Sa
lute? hñs maria re. pro introductione
materie pñctioē et declaratiōe themat?
sciendū qñ le magn? propheta et amle?
dei hieremias in epla hodierna recitat
magnas grās quas deus fecit sibi dñs.
factū est xpm dñi ad me dicēdo. Pñs
qñ te formare in vtero noui te: et añq exi
res vñs sanctificauit te: et propheta in gē
tibus dedi te. hier. j. In his vñs nōz
rat quāto magnas grāias quas deus
fecit sibi.

Prima familiaris colloquutio.
Secunda eternalis predestinatiō.
Tertia specialis sanctificatio.
Quarta ppheticatio illuminatiō.
De primo. f. familiaris colloquitiōe: qñ
cū hieremias est adhuc puer de? sibi lo
qubāt familiariter. Cast de Abas cui p
singulari grā de? voluit loq: in qua eto
te: nō qñ erat puer vel iuuenis: sed quan
do fuit. lxx. annos. Gen. xxi. Si hieres
mie fuit loent? cū adhuc? cēt puer. Ecce q
re dicit. Factū est xpm dñi ad me dicēdo
De sedā? essentialiter de? predestinas
uit eū vt est sanct? in hoc mundo: et glie
suo in paradiso: hoc reuoluit qñ vt as
periret sibi libū predestinatiōis: i quo nul
lus legit nisi de?. Si vñs intelligere iñs
grām: cogitat illud vñs. Nemo sit vñs
amore an odio dign? sit. Eccl. ix. S; bie
remias scuit? quā deus sibi dicit. Pñs
qñ te formare in vtero noui te non solum
scientia speculationis: sed etiam scientia
approbationis. De tertia scz sanctifica
tione special. Marina grāia qñ fuit
sanctus dñs natus. Hoc habuit pro singu
lari grāia quando fuit quingentorū an
norū: quia tñ fuit a deo sanctificatus.
Sed hieremias iam in vtero matris
Anteq exires de vñs sanctificauit te
De quarta. f. illuminatiōe ppheticā: qñ

deus fecit enim consiliarium suum et secreta
sua: reuelata sunt videri. id dicit. Et pro
phetia in genibus dedit se. Ista vba et iste q
tuor gre ppe et historie dicunt de ihe
renia ppheta: appropiate et allegorice
recitantur de beato Joanne baptista ho
die in ecclesia: q si etia deus fecit istas
quatuor qdasset fuit in vtero sanctificat
is dppropiate dicit thema. Anp extres
de vltima re. Quasi amore vestri quot
sint modi quos deus tenet ad sanctifican
dam peccatores: et qui sint. Et inueni qd sunt
quatuor. Et de quinto modo loquitur thema
Antep extres de vltima re. et sunt modi
isti qui sequuntur.

Primus est finalis contritio.

Secundus penitentialis confessio.

Tertius est materialis ablutio.

Quartus baptismalis ablutio.

Quintus specialis preuentio.

¶ Dico pmo q vnus modus que deus tenet
sanctificandi peccatores est finalis contritio:
vt qui psona vixit diu in peccatis et mala
vita sine timore dei et veredicta getum
nec curat de deo: immo forte non credit
Sed finaliter qd dicitur: deus aperit sibi
fontem: tunc datus sibi contritionem de
peccatis: ex q purificatur et sanctificat ala.
Sed istud non facit quoties: q in tota
sacra scriptura non legit q aliquis fuerit sa
ctificatus nisi vnus. scilicet de q dicit Leo
papa: q semper fuit male vixit: nup fecit
allq bonu in vita sua: et p sua criminis
bus captus et sententiat fuit et ad lat xpi
suspensio: subito xps aperuit sibi fontem
inter miter flumē contritionis: venit ad eu
d dicit xps eo q magna singulibz et suspens
ris. Vnde memeto mei dū veneris in res
gnū tuum. L. ne. xlii. Et xps sibi rādens
dicit. Amē dico tibi hodie mecu eris in
padis: fuit sanctificatus ab obibus suis pec
catis. Sz posset queri ab aliquo: cū duo
legant latrones suis: cū xpo suspens: qua
re vnus fuit sanctificatus et alius non? Respon
sio q a setis doctoribz assignat est ista. Vnde
cū en zigeliste q xps expiravit hora nos
na: tunc sol est alse et inclinat declinare
ad occasum: vmbra brachy xpi tēgit
latrones: fuit tūto vntus q puerit eoz
Neq mirū: q legit in actibus apolorum
q vmbra bti Petri sanabat infirmos. Et
etu. v. dicit qd ponebant infirmi in gra

baris p plicos: vt vmbra bti Petri tanges
ret eos: qd mirū q si vmbra xpi conuert
bat peccatores: de nullo alto legit q habes
rit mala vta et bonu sine nisi de latrone.
De isto mō sanctificandis bz ppheta. Cō
grega eos qn gregē ad victimā: et sanctifica
eos in die occisionis. Iherem. xli. hoc d
cebat ppheta orando. Vnde quilibet nrm
se vellet sanctificare: huiusmodi ad vltimū rha
bere bonum sine. Jo vsurarij et lenones
et meretrices qn māt dicit. si deus pōt
tabit me ad bonū sine: bonū erit: si ipi no
lunt hūc bonū vta: id nō hēbūt bonū sine
Jo nō expectet etia sine: sz p tpe dimittat
mala vta et peris et veniat ad deū: q in
fine tot sunt dolores q nō pnt hūc deus
sione nec piritione: nec recordari de pec
catis: nullus dicat eia de q latroni peper
cit pect mlti. Cōsidere de dei mīa sine pe
nitētia nullū est. Jo mō p tpe redire
ad bonū vta et pntiam: sic eritis sanctifica
tia petio. Ita dicit apls hōmīa pēdibz
postq redierūt ad bonū vitam. Liberati
sūt a petō serui facti estis iustit. Iuma
nū dico ppter infirmitatē carnis vte. Si
cut em tēphibit mēbra vta seruire l
mūdicie et iniquitati ad iniquitatem: ita nō
exhibete mēbra vestra seruire iustit in
sanctificationē. Cū em serui essetis peti
liberi. iustit iustit. Quem ergo fructū
habuistis tunc in illis in quibz nūc erab
setis: Nā finis illor mors est. Nūc nō l
berati a petō: serui autē facti deo: habet
fructū vestrum in sanctificationē: sinez nō
vitam eternā. Ro. vi. Secundus modus sancti
ficandis est vlt p pntialē pessionē: q p
sona q fecit plura peccata supbie et vni
tatis: auaricie: cupiditatis: luxurie: car
nalitatis: sic de aliis nō expectat finem:
q lunens nō expectat senectutē: nec fa
nus infirmitatem: sed de bona bona re
dit ad deū: dolet de peccato: et pponit ab
sinere: pntel: acceptat pntiam: satisfact
parit inimicis: suat se: cōdicat deuote.
Jo mō multi sanctificant: ista est secunda
rius modus. Ito modo magdalena fuit
sanctificata: vt bz L. v. q in inuēture cec
dit nesciens se canere intm ita q fuit dispa
mata q pdidit nomē et vicebat peccatrix
sz qd fecit: nō expectauit senectutē nec fi
nem: sz audita simonibus chylis dicentz
pntiam egre re. O dicit ipa: adhuc pote

vo saluari si faciā pntiam: venit ad pedes
xpi et lachrymis rigauit pedes ei: et rece
pit in semina pntiam: amara: ofones et
sharint q. x. annis fuit in deserto so
litaria q nūc comedit nec bibit: domie
bat sup lapide re. Iste modus est melior q
primus. De isto dicit Iohā. Fluminis i
petus leniat ciuitatē dei: sanctificauit
tabernaculum suum altissimus. ps. xlv.
Nota fluminis impetus. i. pnties. Qua
tuor se pntit in aia peccatoris pnties
tis. i. flumē olei: flumē mellis. flumen aq
et flumen sanguinis. Et de quolibet istor
rum dicit. Fluminis impet. Ipe primo
de cathedra dei procedit lumē olei mīe
significatū p oleū qd est medicinalē: cu
rat vulnera interio: cōtra errores et
falsas opiniones voluntatis: cōtra odia
et rancores. et memorie: de bñs hōmīum
oblisiones. Curat em vulnera cordis cō
tra malas cogitationes: cōtra mē
dacia et falsa pntia re. cōtra a malis
aspectibz: aurium ob auditu malor: vbo
rum: manus a furtis rapinis percussibz
bus: tactibus in iudicio. scilicet totū cor
poris: vulnera luxurie tanq bonū me
dicus mittit flumē sue misericordie: v
gens vulnera peccor. Ecce qre dicit. Flum
inis impet: q subito venit. De secun
do etia mittit flumē mellis i spiritibus
eti: et hoc qn psona recipit spem venie:
dicendo verū est q sum peccor et feci multa
mala: sed decetoro emendabo vitam meā
fui superbus: et pan: sed decetoro volo hu
miliari: sic de alijs. De tertio flumine
aq est qn psona veniens lachrymas pro
petis dī. O miser qd erit de me: Si dico
nō est flumē: sed distillatio aliorū lachry
mar. Dico q ino: q maior: dntē habz
vna gutta lachrymarū q totū mare ad
obtinendū petā. De quarto flumine san
guinis est qn ex petis hō disciplinat se.
Ista pntia est pntia homicidii: et oibz q
tractant et pntit bñm et alieu? fm il
lud. Quicqz studerit hōmīa sanguine
fundi sanguis illius. Gen. ix. Ecce quaz
re dicit. Fluminis impet. No. sanctificat ciui
tatē dei: q gaudia et angelos dei in celo
sup vno petōe pntas agite. L. ne. re. Si
ficanit tabernaculū suū altissimū: qdū
hō est in petio est habundā peccor: sz post
q fluminis i petus mīdauit eum: efficit

camera et habitaculū dei. Tertiū modus
melior. scilicet mortis: ista est afflictio: q aliquis
p fide catholica vel p aliqua iustice ma
nutenda morit p xpo martyre efficit et
sanctus: vt si captiuus permittit se oc
cidere anteq si de catholica vellet abne
gare martyre est: et numer sanctos mar
tyrū pputaret. Idē de muliere captiua: si
permittit se interficere anq pē tēret pec
cato est martyr cū bñ catharina. Item
lter pianos si meretrix pntat: post
queritionē cogit p aliquē: ista iudicio tā
dē ab illo occidit: martyr efficit. Idē de
fuitore cui pēcipi facere aliq dā multa do
mito et nō vult facere: occidit a dño: mar
tyr est. idē de muliere nolente pntire vi
ro i aliq inhonestū: occidit viro: mar
tyr efficit. Idē de illo q manentē cō
munitatē si ppter hoc occidit martyr est.
Bz q psecutionē patiunt ppter iustitiā
qn ipoz est regnū celoz. mat. v. De isto
mō sanctificationis dicit ppheta. Prepa
rauit deus hostiam: sanctificauit vocatos
suos. Sopho. i. Quartus modus est baptis
malis ablutio. Iste modus est leuissimū
modū non solum pueri sanctificant ab ori
ginali peccō. Vnde dicit qd ēq anima de se in
quantū est ad imaginē dei est pulchrior
sole. Nulla creatura corporalis est ita pul
chra in corpore q supposset videri re. sed macu
latur qn infundit. Sicut si ego mitterez
velū albi in cōchā de tineta sine incans
sto. Ita de aia si moriat aū baptismum
nō intrat padisum sz posset venire ad pos
sam petis ingressus. Sz dicit sibi a xpo. re
spicias te qd es turpis. Jo ego stares
cū istis: Rndet aia. Vnde ego nullū pec
catū feci. re. Et xps. Et iō nō dabo tibi pe
nā cū illi de inferno: remittit eā ad libū
pueror: vbi nō est ignis nec demones: et
ibi sūt delectabiles et dispensat inter se
ca. Nō intrabit in eā aliq coinquatum.
Apoc. xxi. Ito mō et adulti sanctificant nō
solum ab originalibz etia ab obibus actua
libus iniquis mortis adulti ante pec
catū: sicut enolar recta via et si qn bñs
fuit oia peccata ex q nō fecte accedit ad
baptismū. No. Sz petulas dicentes q oia
pueri nouit baptizati quatuor mortū trā
sit purgatorij ex dolore mris re. Nō cre
datis: q error ē. Sic sanctificatio dicit apo
holi pēdies aliq fuisse: sz ablutio estio

et ceteras mulieres. Ad nec semel in anno
solat. Intra in. Et nec coicare in pascua:
Et obliuiscitur preceptis penalis sub pena
dationis alicui sine sepultura corporis: ut
per extra de peccatis. et utrumque ser. Item
antiquis si aliquid deficiebat in ecclesia
erat benigna correctio inter parochianos
et curatos: quod quilibet volebat illud facere.
Dicebat populum: pvidebimus domum
dei: prople pvideat de nris. Ad contem
dunt de opposito. Dicit rector. Nos de
deus facere: quod vobis seruit. Dicit popu
lino deberetis facere quod recipitis reddere
totum est. Item. Ad huiusmodi enim torrensibus la
detur retrahere radios suos: vel sol tu
stific pro de: nris: ita est completa prophetia
dauid. nesciuerunt neque intellexerunt in te
nebris ambulantes: mouebunt alia fundus
meta terre. ps. lxxxi. Nos. nesciuerunt. scilicet
signare nec credo in deus: nec per nos: neque
intellexerunt. scilicet quid debeat facere de
spualibus: in tenebris ambulat. Sed o vi
deamus: an illuminent valles: quod quoniam sol re
trahit suos radios a torrensibus: adhuc illi
illuminat valles. Valles dicuntur: ciues
burgenses: mercatores et persone diuitie.
Rector: quod sicut valles abundat frumento: vi
no fructibus: et huiusmodi. Ita predicti abundat bi
uitis. Item per valles huiusmodi ambulat delecta
biliter: ita isti viuunt delectabiliter. habent
plures domos: et magnas: bonos lectos
et cortinas: vasa aurea et argentea: escas
et. et de istis dicit autoritas dauid ps.
lxxiii. Valles abundabit frumento clama
bit quod ad primis: et item huiusmodi quod
ad secundum delectabiliter viuunt et edificata.
Ad videamus: an illuminent a sole. Dico
quod non: ita retrahit radios suos. Antiqui quoniam
vin mercator: ciuis vel burgensis: possidet
bona sua in terra vel maribus: per ignem
ita tamen alii congregabant se dicendo: talis pos
sedit alia sua: et ita huiusmodi possent edificare eterne
nre: non inuenimus: ego do tamen et. Item si
vin possent auferret oculis alteri: totum est
huiusmodi et malicia. Antiqui quoniam vin dices ibat
extra villam: si videbat caput incultum vel vi
neam petebat inquirere quid esset: quod si ibi
cebat de talis factum ibat ad illam dicens.
Quare vinea tua vel caput est incultum? Item
non seminat: de quo vinetis: Dicebat illi
le. De hie non habeo inuenta nec semet et. di
cebat dicens. Ad teneamus bledum vel pecu

nio: recipiaris bestias meos &c. 2. nō dī
 catis alienū. 2. dō si ventrē paup labora
 tor ad diuīte pētes ad eo decet florenos
 ad pñdandū pōset seminare &c. diceret
 dūco: placet mīhi: qñ pveniet notarius
 dicetis q sunt duodecim: 2. ita ponet in
 charta 2 ita furabitis: int aut q dānabit
 ipse laborator ppter fallūm iuramentū:
 notari: 2 refect: 2 ergo sol iustitie occidit
 eos. Antiquos qñ videbat viduū fūen
 vel puellā paupculā discoloratā &c. dices
 aut cui es: dicebat eis: filia est talis 2 vo
 cobat patrē dicēdo sibi: 2 qre nō marita
 tis istā: nescitis q piculū est tenere puell
 tas magnas? Rēdit patrē: q mīri velleſt
 eā: q ipse est bona: 2 nō qñ bōte. 2 dice
 bat dūco. Ecce ego do vobī sūm: mīhi dī
 catis 2 dēto sibi virū. 2 dēbat mulier 2
 ego do sibi vñ lectū &c. 2 s; mō qñ dūco
 videt iumentulū paupculā mittit ad eā
 vñ ruffianū dicēs q si vellet loq secum
 daret sibi tūmē 2 facit eā meretricē. Et
 nunq dēbi qd est illud colloquū? Et q
 pociat ab illis est sol. Antiquus si ali
 quis vēdebat aliqd alienū mercatoris dī
 cebat quātī valeret. vñ dicit Aug. q quā
 dā vēdidit vñ rē pēto p ea mediū flo
 renū. O dicit mercator q ēptur erat rē
 illā. Cū essetis decepti: q illa res va
 let decē florenos: 2 ideo dabo vobīs nos
 vērē 2 ego q sum mercator lucrē aliqd
 vobiscū. Sed mō statim vñ quīq; dēct
 piet aliū. Nā vēditor vult decipere em
 ptorē 2 ecce vobis. Antiquus si vñ merca
 tor vēdebat: 2 vicinū suū nō vēdebat qñ
 psecerat venditōne suā dēbat emere
 volētibus. Ego itaq vendidi hodie: 2 ille
 nō vendidit qui hī ita bonū pannū &c. vt
 ego: vadit ad eū: sed mō est inter eos
 tanta inuidia q nullū facit alteri qd sibi
 fieri velleſt. Antiquus furatū vel rectores
 cōsūtio notēbat aliqd recipere de cōsta
 te nisi salarū iā eis taxatū. 2 aut volūt
 vñ recipere. Ordinationes ei cori sunt
 vt tela aranee q solū refiner mīscū: non
 timēt deū. 2 ergo a quallib; sol iustitie
 refratit radios suos &c. 2 videtur cōpēta
 ta. pphetia pī dicitur: 2 qñ abūndabit
 iniquitas: refrigescet charitas multorū
 Mat. pīi. Tercio videamus an illi mī
 net cōsas q sunt sacerdotib; Rō: q cosse
 sunt eleuare 2 altiores valib;. 2 ita facit

doctores et ministri altaris super alios sunt
elevati ad feruendum xpo et ministrandum
Id dicit bernardus. Separauit vos deus is
rael ab omni populo: et sumit sibi vi
feruaretis et i. cultu tabernaculi flaret
coram frequenter populi et ministraretis ei.
Hume. xvi. Sed dico quam sol iustitie
ab eis retrahit radios suos. sapienter
denotant. Antiqui aut habebat tan
ta denotione q. etia in via parua pater
chia vbi no erat nisi vnus clericus surgebat
de nocte ad matutinas et tangebant capan
nas: est bene factum: v. g. gētes no surge
rēt: tñ qñ audierūt capana dixerūt. Bes
nedicti sūt deo. Idcirco comū altari accessio
lume dicebat vna matutinas deuote et
distincte: intm q. multe gētes veniebant
ad ecclesiam vt audiret: sed mō vel nō puls
sant. capane: vel si pulsant ibi nō surgat.
Sed capane dicit matutinas de nocte:
ipsi autē dicit matutinas rubeas vel al
bas in horto vel platea vel in ienestram
deuote etc. Cū tñ de qualibet litera et v
ctioe habeam: reddere pputū in iudicio
dei. Antiqui parabāt se ad missam: cō
stitebāt et celebrabāt quasi quotidie
cū magna denotione: sed modo si nō habēt
denarios nō curāt celebrare: s. si sunt pe
cunie tñ celebrāt. Antiqui facer dot es
cōsiderātes q. eorū lingua erat clausopa
radit vt dicit Gregori⁹ canebāt q. iuras
mētis et mēda cū: cōseruabāt manus a
ludio et tactib⁹. Ad aut iurare et reuega
re plus inuenit in eis q. in latronibus: si
militerbicere mēda et in ludo ipsius
primi. Itē cōseruabāt corp⁹ qd ei monu
mētū xpi ppius et verius q. sepulchru
in hierusalem mō pūciūt se in latrina lu
xurie tenēdo cōcubinas: ergo sol occidit
eis. Et nunq̄ videt vobis paruū peccatū.
Itā vnus s. p. vt cōcubinarinus dānat
totū pplū ppter fūdālū et detractiōē.
Et plus peccat mulier cū clerico semetip̄
cū pūtib⁹ hōib⁹ laicis. Ideo fiat statu
tū pūtib⁹ in xmo sancta re: Antiqui
etiā facer doctes dabāt exēplū bone vite
q. qñ facer dos q. aliqua necessitate irra
bat villā vel ciuitatē et trāsibat p. vltimū
ocōs surgebat et le orationib⁹ et cōmēdas
bant osculando sibi manus et oculos etc.
Et modo dicunt. O facer dos vadit ad
illam re. Pēius dicunt de illis q. de in

deus et malo exemplo vire qđ videntur
qđ iam sol retrahit radios suos a torren-
tibus et conualibus et cōstito. 3a cōpleto
est pppetia etzechielis dicentis in per-
sona dei. Sc: erdore dei cōtēpter leg-
gē meū et polluerit sanctuaria mea. In-
ser sancto et pphānū nō habuerit dīstās-
tās: inter pollutū et mundū non intellere-
rūt: et a sabbatis meis quērierunt oculos
suos: et cōquidabāt in medio eoz. Et
chle. xxi. Quarto videam⁹ an sol illumi-
net colles. Hā colles dicunt religiosi tri-
plici rōne. Prima qđ colles: trāsfēret
mōtes de vna terra ad altā: sic p religiosos
trāsferunt mōtes paradisi ad terrā istā.
Sēda qđ colles dāt gaudiū et leticiā exal-
teri⁹ patrie cōtēplatiōe. Sic religiosi
cōtēplant patriam adquā tendimus et
cōstitūt paradisi quā quērimus: quia nō
habemus hīc manente cōstitat sed futu-
rū inquirimus. ad heb. xli. Tertia quia
cōtēter in collib⁹ via est arena et aspa. Sic
vita religiosoz est arida et aspera. Nam
de ipis dī. pinguet. sin deuotiōe spe-
cialis deserti et exultatiōe colles accēdit-
tur. ps. lxxii. Et ponunt tibi predice tres
cōditōes. 3a hīs etiā nō apparet splen-
dor solaris sicut aniquit⁹ qđ seruabāt
castitatē angelicā habebāt cōt cōstita-
sim expellebant malas cogitatiōes: rō-
ciauerūt ab illis leuitiōibus: oculos
aures et manūs et totū corpus. Et modo
pauci tantū velint habere specialis
sibi directas: incipiūt a Credo in deū
et finit⁹ in carnis resurrectione: sed nō
intrabūt in vitā eternā. 2a et esset illis
habere generales qđ speciales: qđ phari-
saei tales qđ deū dīcedo: si nō vīsio
cōse in corde. Antiquitas seruabāt illam
paupertatē apostolicā: qđ secū portabāt
ola quādo exibāt de villa: sed modo ha-
bēt pulchras cellas et qđ eos opz habere
plures clauas qđ si esset mercator. Anti-
quitas clauas obediētiā generale et
ad ola qđ rōnāz dura aspera et difficilia
et cōtra cor statim obediēbāt prelato. hīs
nō obediētiā fratris minoris quā
dus fuit ad pādicandū et pcepto dñi. frā
elici. 3te. de sancto mauro qui ex obedi-
tia intrauit flumē et extraheret: puerus
qui submergebāt. 3te i vitiis patrē de il-
lo qui dīm int⁹ literā o impsectā et c.

modo obedientia est parva. Et si prela-
tus precipit aliquid? cor statim apper-
tat. de certitudine aut nihil servat: sed
quilibet potest vivere ad libitum suum: ergo
si se retrahit radios. Id de religiosis di-
cebat hieronimus in suis prophetis dicens.
Ecce magis hi simul frangerent iugum. f.
pota essent alia: ruperunt vincula. f. ceris
in manibus. Hier. v. Quinto videmus an
sol illuminet mores. Mores autem sunt pre-
lati ecclesie et domini spiritus ratione duplici. Pri-
ma est: quod ut mores eminent in altitudi-
ne domus et dignitatis. Secundo quod in mon-
stris? vox resonat: in suis qui hoc clamat vis-
cent due voces. Sic precepta et ordinatio-
nes eorum resonant per mundum. Resonant
altis modis? Echo. f. vocis reuerberatio.
Sap. xvij. Ab istis modis? id recessit sol
fuit et charitatis. Antiqui? plati coa-
cti intrabant prelationem cogitationes pericu-
lū. S. i. mōdū in anxitate quāle ppu-
lū dabo de aia meā: pto matius est red-
dere cōpūtū de tot aliis? f. mō laborant
cū rege et cū simonia iurāt. Antiqui? qñ
erant intus cōpūtābāt hoc mō. Nam va-
let epātus meus sex milia florenoz: re-
tinebāt duo milia p vita pport: duo mi-
lia dabāt in opibus ecclesie sine ecclesia
et duo milia i elemosinis. Et mō oīas
milia nō sufficiūt: tot sunt pōpē: vanitas
tota: imo opz luere nonos modos error
quēdā pecunias et. Antiqui? plati p dīca-
bāt: Angustinus: Ambrosius: Gregorius
et. sed mō totū est vanitas et pōpa et. Jā
cōpletū est vbi apli dicētis. Oēs q̄ sua
sunt querūt nō que iesu xpi. ad Phil. ii.
De dñis aut spalius iā cōpleta est pro-
phetia Esa. p̄cipies tui infideles: socii
furs. Oēs diligunt numerā: sequūtur re-
tributiones. Pupillo nō indicant: causa
vidue nō ingredit ad istos. Esa. i. Nota
principes tui infideles: ex favore inordi-
nato quē dāt infidelibus. f. indeo et oga-
renis cōtra legē: quē debet esse separati et
sic dñi. Secundo socii furs: oēs indei sunt
fures: q̄ vltura furtū est: f. indei fundant
se in illa avaritia. Ad generabāt fratri-
tus ad vltura. Deut. xxi. hoc dicit moy-
ses nō vī daret hēctis: f. vī vltorēt mai-
perit quē admodū dicit Luth de sitibus
suis istis sodomitis: ac si ego dicerē cui-
dam luxurioso. O rēbalde quare peccas

cū vltore alterius? vadas ad imponat non
quēdā sibi licent iā cūndi: q̄ ego dñi re-
cipiunt a iudeis: ideo dicunt socii furum
oēs diligūt munerare. Ad corrigunt pec-
cato notoria: secus de oculis. f. iat ergo
ratio finalis qñ sol naturalis iā retrahit
radios suos a torrentibus: a collibus a
cōnallibus: et a mōtibz: tunc dī factum
est: dies transiit. Et iā ad oculū videtis
q̄ sol iustitie mō nō illuminat vel splen-
det in torrentibus nec cōnallibz. Quid g
dicētis: nūq̄ dñs mādū erit cito et vñ
cito breuiter? Ideo bonū est p̄terire: resti-
tuere: remittere iniurias et. Ecce qua re
dicebat themas. Ezechabz impletum est
tempus parandi.

De sancto Joanne baptista. Sermo. lii.

Manus domini
erat cū illo. habet hoc vbi
reptualiter. Lu. j. officialiter
in euāgelio. Tota solentia
p̄oieria est istius gloriose et sancti pas-
trarche: p̄phetie: martiris et amici dei lo-
annis baptiste. Sicut et sermo noster erit
de eodē. Si placet deo habebimus mul-
tas bonas instructiones ad nostras alas
rū p̄olationē et vīse cōrectionē. S. p̄is
mo salutē i. x. p. maria et. Ceterum istud
p̄positū p̄ rēmate et fundamēto totius
nostri sermons dicit de beato Joanne q̄
man? dñi erat cū eo. Pro hui? vbi mō
ri declaratiōe et materie p̄dicāde intro-
ductiōe sciendū q̄ in sacra scriptura taz
in veteri testā q̄ in nouo inuenit q̄ p̄ ma-
nū dei intelligit? vbi dei infiniti? quā
cūcta opat. Sicut nos manib? facimus
opaz: sicut man? hoīs vel mulieris ha-
bet quinqz digitos quib? operat? ita vir-
tus xpi habet quinqz attributa quasi qñ
q̄ digitos quibus deus cūcta operat?
est. Primum est potentia: secundum sapientia:
tertiu mila: quartū gratia: et quinqu inspi-
tia. Primum attributū virtutis dei dī pōs-
tia q̄ est quasi pollex. Ideo dē fecit ope-
ra creatiōis: celi et flēstis: elemēta cum
p̄prietatib? et cōstētiō: et elemēta. f. hoīs
mines: tum: arborē: montes: valles
et. Secundū est sapientia quasi index. Ideo
gubnat omnia: facelum: solē: lunam.
Tertiu attributū est mila quasi digitus
in edius q̄ longior est alijs: sicut mila dei

sug nia opa eius. David. Miserationes
eius sup oia opa eius. Ideo operatus est
operam ostre redēptionis: quia maxima
mīa fuit velle luminiari: et credētes et
obedientes. et aliter. Et iā voluit suspen-
di in ligno cruci: nec sui suspendendū in
furca inferni. Quartū est q̄ quasi medi-
cus tangens venā cordis ipm illuminan-
do ad cognoscendū p̄tā et cōuertendū
et cōstēdū et. Ideo opatus est opa iusti-
ficationis p̄tōz: vī sunt septē sacramen-
ta ecclēstica. Quintum est iustitia quasi
auricularis: q̄ minor alijs apparet nūq̄
q̄ in hoc mōdo boni non remunerāt: nec
mali puniunt. Ideo opatus est opa retrī-
butionis. Ecce quinqz digiti virtutis dei q̄
bus deus cūcta creat. Auctor. Quid
ignorat q̄ hec oia man? dñi fecerit: in cu-
ius manu aia oīs vinctis et spūs vīfuer
fecerit? hoīs. Job. x. p̄tā q̄ manus
dei dī et? vītus infinita: quia oia corpalia
et spūalia: corruptibilia et incorruptibilia
fabrīcat? est. Cū g vītus diuina opata sit
mirabiliter: magnas excellētiās i beato
Joanne baptista: id dicit the. x. man? dñi
erat cū illo. Inuenio q̄ manus virtutis dei
opata est in beato Joanne baptista quinqz
mirabilia alta et singularia.

Prima est annūciatio glorioza.

Secunda generatio virtuosa.

Tertiu sanctificatio gratiosa.

Quarta manifestatio gaudiosa.

Quintum nominatio miraculosa.

Ex his dicit the. x. man? dñi erat cū illo.
Dico p̄is q̄ manus virtutis dei opata est
in b. Joanne. bapt. annūciationē gloriozā: q̄
quinqz fuisse gentios: vel in vtero matris
p̄cept? fuit mirabilē nūciat? f. Metet ar-
changelus gabriel q̄ vīti marie nūciant
filij dei miraculosam incarnationē nūcia-
uit etiam zacharie p̄i beati Joānis nū-
titiatē. Ad p̄dictū zacharias pater bea-
ti Joānis et ezechabz er? mater se ferunt
multis annis in vtero monior: nūq̄ ha-
buerūt fructū plis. Cū aut fuisent iā e-
mes et antiq iustū q̄ dicit Nicolaus de ig-
ra q̄ iam dimiserat ofonem quā cōstēne-
rant facere vī de? daret eis fructū dī suo
matrimonio p̄pter eoz antiquitatem: za-
charias aut cū esset sacerdos magn? se-
niet intravit in templū dei et oraret: non
vī obficeret p̄i: p̄ dicit magister Nicolaus

lano de lyra: sed orabat deū et mitteret
messiā eius p̄missum mādū saluatorē: q̄
debat sū sēpus p̄letū p̄phetiarū: oas
bat quasi vellet dicere. P̄lōz non fuit
gnus habere p̄lemā in mōdo dñe mīte
messiam et. Et ipso sic orante. Ecce appa-
ruit sibi archangelus gabriel respicēdo
et clarus: intū q̄ zacharias treme na tū
multū: q̄ dicit: est spūs sine boni sine ma-
li terrere et incutere terrorem qñ appa-
ret. Rō: q̄ ex fragilitate carnis nō possu-
mus sustinere visionem spūs. Ideo dicit
b. Lucas de virgine maria. Et turbas-
ta est in sermone eius. Lu. j. Et angel?
bonus statim dat consolationē: ideo flā-
tim sibi dicit. Ne timeas zacharia: qñ
erandū est oratio tua: q̄ messias veniet
illuc: in videris et. Etiam annūci-
atōz q̄ zacharias oratus p̄lōz p̄pariet
sibi filiū: vocabit nomen eius Joānes:
et erit gaudiū tibi et exultatiō: multi in
natiuitate eius gaudebūt. Erat enim ma-
gnus corā dño. P̄lo erit magnus: q̄ ope-
ratiōe. vīte: q̄ non bibet vīn: nec aliq̄
liquor quā possit inebriari: nec comedet
panē nec carne: nec pisces: nec fructus
sed cibis ei? erit mel sine inter et locuste
et. Erat nō de auro: serico: lana: nec
linos: sed de pilis cameloz: nō dormiet in
lecto: sed in terra: non morabit in ciuita-
tibus: sed in deserto. Secundo erit magnus
corā dño in sanctitate vīte: qñ ante cūa
natiuitatē iam erit scilicet. Spūs dī reple-
bitur ad huc ex vtero matris sue. Lu. i. nec. j.
Tertio erit magnus corā dño dī oīa ma-
gna vīlitate: q̄ multos filios israel con-
uerteret ad dñm deū et ad hēd mēssia ad
p̄nam. Quarto erit magnus corā deo i bī-
gnitate: q̄ p̄cedet an cū in vtero spūs be-
ne: q̄ sicut bēssas vītur? est ant cū dīcā
gale ad p̄dīcā dñi an? dñm: Ac sic de-
niet an saluatoris aduentū spūs nūtiat
do mādū et oādendo. De isto nouis za-
charias habuit gaudiū singulare. S. cō-
siderata sua senectute videt man? suas
rugatas: cogit: ta senectute sue vītoz
eius sterilitatē: dubitantibz deficit. Et
dicit angelo. Tū hac scīd: ego em sum se-
nere: vītoz mea p̄cessit i dieb? istis. Lu. j.
Rūdit angel? ad modū p̄one in vīgnita-
te. Dubiū ponit in vītoz meis q̄ mēnti
nō possum: q̄ angel? bon? non p̄tēmeus

De sancto Petro apostolo

Quantum predicatorum. Predicatio est rete: quia sicut rete est data colligata et una chorus da trahit: sic predicatio euangelica est de diversis choris. Cantoribus: omnibus et pabulis. et ideo colligata. Si predicatio sit bene ordinata et trahit una chorus: scilicet themate: quod est fundamentum: omnia predicationes istas mittit deus. Hic. xv. Propter hoc ecce dies veniet et mittet eis piscatores multos et piscabunt eos: multos piscatores: multi: quia apostoli: martires: confessores et nos. Quod dicitur. Exarate retia vestra in campis. Hoc dicitur piscatoribus: quod habent magnum sciam et tenet piscatorem: et noluit se dissipare ad predicandum ad capiendum pisces. Ecce hic dicitur. Venite post me: et si diceret. Dimittite illa: parca parva cum qua multi capitis pisces: et ponite vos in magna navi ecclesie: et cooperaturus. Dimittite retia illa et habetis doctrinam euangelicam. Dimittite illud mare et facia vos piscatores hominum: regnum mittit: aliorum. Hec omnia intellexit petrus: scilicet divina quia ipse ore suo dixit. Venite post me. et Cognovit ipsum verum messiam: et. Et dicitur petrus habere loco rectis doctrinam euangelicam: et posset in navi ecclesie et quidam piscari homines propter obediuit. Ad id euangelium. Relictis retibus et navi secuti sunt eum in conspectu petri: et andreas. Scilicet et petrus: scilicet genibus dixit coram ipso in corde suo: Holo rete nec nauem: et vos posuistis in corde meo affectio ne piscandi in mari hominum: mundi cum navi ecclesie et doctrina euangelica incorruptibili. et subito iussit eum ipso. Ecce propria obediencia petri. Dicitur hic de seculo huius mundi. Ad omnes vocamus a ipso. Christiani iudei: quod garant: nos volumus ire. Vocat enim nos illuminando corda nostra: datus cognitio de peccato: et statim debemus ipsum sequi: et accedat nobis ut samuel qui vocabatur a deo et ipse ibat ad hely. Hoc historiam. Reg. iij. Hoc sic fecit: hoc dicitur. Vocabam me et ego respondebo: et non hely. Job. xliij. Contra tales dicit ipse. Vocavi et resistit: et alii qui habent predicandi officium: omnes sunt piscatores: rete est predicatio euangelica. Ego memento rete: et cum aliquis audiret predicationem: ponit dimittit petra:

petra et habet redeam: posuit ad debilitatem: predicator: per dicerem: non piscem cepi. Cum nos bis vel miles per predicationem dimittit populum: ad invicem: rancore in amico suo: cepimus vnum delphinum. Et tales pisces et piscatores ipsum placet deo. Idem de nobis: una dimittit paritatis ornamentis et hinc: et hinc et pponit breviter: tunc potest dici quod cepimus vnum tonitruum. Cum autem in predicatione convertit agricola aut simplex homo: caput fundulus. Idem de muliere paupe caput vna fardina. Et inde iudicium dicit ipse predicatoribus. Venite nunc parate. Et qui ipse dicit. Deum dicitur ipse ridebit. A septe de piscibus: quod predicant. Jo. xij. Quod erit ista predicatione dicitur: Dne ego non sum piscator: nisi assuas et vos fam. I. pecunias: rancias: comeras: familiaritates et famam: Idem amore dei labores: mus ut capiamus alas. Ad id iudicium quod venit cum aliis: quod querit dicendo. Ecce vos pisces: quos ego predicabo. Quod piscator et alius dicitur: dicitur petrus fecit quod in prima predicatione perit in milia elapset homines. Vide Act. ii. et iij. Quod ad sedam scilicet per quod dicitur petrus: et dicitur: parca et alia parca: quod dicitur: et symon: quod sedo modo intererat ponere tristitia. Epistola de qua aplo dicit. Que fin dei tristitia est: penam in salutem stabilem operatur. Cor. vii. Hoc. quod fin dei. I. quod displicet homini de offensionis factis deo: talis habitudine mereturque veram penam facit. vbi xpo. et Beati qui lugent: qui ipsi per solam. I. in deatitudine celesti. xpo arcedatis ad penam dei petri. In quibus enim fecit penam in comedendo: potando: vestiendo: in comedendo: sciatis quod semel fuit interrogatus: quam vitam ducetis. Respondit. Cibum quotidianum est panis et vinum: alius: a raro cum oleribus: quod solum in magno festivitatis. Ecce vita sua: et esset papa. Sed dicitur. vbi et eruerunt tot capones: ne galine: saltem: felle de diversis maneribus: et sunt in mensa platato. Dicitur tristitia: quod ille alius dei petri erat gratia: depererunt capones et alia predicta. Itaque fuit interrogatus de vestitu et respondit. Vestimenta mea tunica quam vides cum me: tota in hyeme et in estate. Ecce prima vestimenta petri: et dicitur. Sed gratia vestimenta: tot sumptuose vestes et quas possit platatus: tot foderature: dicitur quod mactet

Sermo.

Fo. lxxix.

luis petri petiit eas et. Itaque vita sua fuit talis quod de oculis recit fontem lachrymarum: recordas de renegatione per quo quidam vixit lachrymarum: et dicitur post ipsum ascensionem. xxxv. annis: et l. de vitiis illius: bus dicit scilicet micro. quod tunc habebat quod habebat faciem quasi adulterum ex caliditate lachrymarum. Hoc. pliaz de renegatione. Ipse peccavit per os ipsum renegando: id fecit penitentia per os non comedens nisi panem et olivas. quod dicitur peccasti: id ieiunabis. Secundo renegavit ipsum calefaciendo corpus: fuit vixit iohannes: id fecit penam in corpore solus portans tunicam cum mantello. Tercio sicut facies sua non sufferechdata ipsum negare id sicut. Isti sunt fructus vigne penitentiae. L. iij. Facite fructus digne penitentiae: ut per quod quis peccat: per penam agat et. Moraliter habet petrus per trina ipsum abnegationem: quod ex timore mortis abnegavit ipsum: tunc fecit penam. annos octo de penam. Quid erit illi renegationibus quod non solus ter: sed milles in die renegat per vna minima re: vel parva occasione iurando magna inramenta blasphemando ipsum: O maledicte renegator: quod erit de alia tua: Scilicet petrus per trina negatione statim fecit: sed debetis tunc facere quod non timore mortis: sed mola conscientie iudicis iuras. Itaque b. petrus: solus dixit: non cognosco eum. Cogita quid erit de alia tua. Amore dei adhibeant modi quod ista debet stabilita iuramenta cessent. Ego dabo vobis tria remedia. Penam quod vos mulieres qui habetis filios paruos: si iuratis ne furum sitis per adverbium. Secundo modus quod habet iuramentum potest sub illa lege. I. solueret tunc quod per iuramentum a dare pauperibus in die dicitur: sic corrigeret. Tercio modus corrigendi penitentem ad rectores patrie quod per statum dicit ordinare quod iuratis deo puniant tali modo et. Multi parceret huius qui tangunt ipsum honore. Sed qui rectores non corrigunt ipsum debet dicitur. Quia rectores populi inquit agunt dicit dicitur: et iugiter tota die nomen meum blasphemant. Propter hoc debet populus meus nomen meum in die illa: ego ipse qui loquar ecce assum. I. puniendo. Et l. iij. Ecce de seculo scilicet in hoc quod dicitur: symon. i. ponis tristitia. Quod ad tristitia scilicet per quod dicitur petrus de dicitur et e contra in mentio. In omni quod faciebat predicationem: celebrando: et alia opera studiosa exercendo

semper respiciebat honorem dei: quod notat in hoc quod dicitur: bartholomeus: qui interpretatur simplicitas: non dicit dupliciter. Cum ei aliquis aspicit modum et ad honorem et non ad deum cum dupliciter. Accidit talibus ut gallo qui vno oculo respicit celum: et cum alio granum. Scilicet autem petrus in omnibus habebat rectam intentionem ad deum. Cum i. po. Hoc nobis dicit non nobis: sed nosi tuo bono gloriari. Ecce simplicitas. Et isti merentur beatitudinem. Cum dicitur. vbi in mundo corde: qui ipsi deum videntur: per separationem: et in alio seculo per eternam possessionem. Scilicet huius istas habuit beatus petrus: quia ipse papa et vix carius ipsum transivit per aliquem cum sanaret oculos infirmos: etiam vmbra sua sanabat infirmos curabant. Dicitur quomodo qui scilicet ipsum transivit per aliquem cum ponebat infirmos ut vmbra tangeret eos et sanaret. Act. v. Sed cum toto hoc tanta habebat simplicitatem quod nullas habebat hypocrisis seu vanam gloriam aut presumptionem. Scilicet sicut simpliciter perit et contraxit seipsum quod erat filius simplicitatis. Et poterat dicere. Scio de meo quod tu peris corda: et simplicitate diligis: vbi et ego in simplicitate credidi meum: obtuli vniuersa hec. I. per. v. Tu peris corda creature et servus dei et recta intentione: et si est simplex diligens est: et id in simplicitate cordis mei dicitur: et servus tibi non corde. Moraliter hic est sciendum quod penam quod respicit deum in opibus nostris est intentio. Ad id vbi faceret oia bona modum de gne bonorum et non fierent recta intentione nihil valeret meritorie. Merito ergo. Ad practicum magnus opus meritorium est religio intrare: in istum qui dicitur beatus Thome. i. q. lxxix. ar. iij. ad tertium: quod vultu religionis sit recta intentione: scilicet sit per penam est maius prope peregrinationis terre sancte: quod est ipse: sic alexander tertius dicitur habere extra de voto et voti red. c. scriptura. Et postea subiungit Thome. quod rationabiliter potest dici quod aliquis consequatur remissionem peccatorum: olim per ingressum religionis: quod huius est quod peregrinatio terre sancte: quod ad promotionem in bonum que ponderat abbas iustitia pena. hec Thome. ibidem. et in ista pulchra de hoc ibidem. Sed istud opus pervenit. Ingressus religionis et patitur quod intentio est pervenire et tunc peripat

q̄ sperat q̄ fili? p̄ter erit abbas vel
magi in theologia: aut ep̄s: iō lūctis
eū ad religionē: n̄ nisi hoc speraret ip̄e
nūq̄ religionē ingrederet: q̄ talis intē
tio nō est ad dē: sed ad mūdū & p̄st me
fili: p̄l ut irat vt uiuat in regē nō seruā
do religionē: ista intētio est pueria. Nam
mcl̄ esset religioſo q̄ esset latro q̄ reli
gionis sō seruādo q̄ debet. Itē p̄dicare
verbū dei est magnū meritū: q̄ est ma
gnū opus si intētio sit recta: s̄ q̄ aliq̄
p̄dicat p̄pter vanam gloriā seu famam:
vel p̄pter pecunias has intentionem ad
mūdū: totū p̄dit & dīnat. Querit bea
tus Chō. q̄libet. v. q̄. r̄. art. ii. in corpore.
An p̄ p̄miaz potest q̄s recuperare anreo
lam q̄ bigne p̄dicanti p̄missa est si p̄ vas
nā gloriā. cam p̄diceret: dicit q̄ non:
q̄ nō fuit lucrāt? ip̄am lūptā suā dñi.
Amē dicorobis receperit mercedē suā.
Mat. vi. p̄d̄t tñ accipere gratiam dei si
emendat: vel p̄ bonam p̄dicationē aliaz
de nouo p̄t lucrāt? aureolā: sed p̄dit a
multatenus p̄t recipi. Item in bello
suo illi q̄ vadūt magnū opus faciunt si
hāt rectam intentionē. Beati sunt q̄ mo
riunt p̄pter iusticiā: vel defensionē reis
publicis: inter martyres sunt glōſi: s̄ ecc
lesia nō faciat festū. S̄ si faciūt p̄pter
vanitatē: vt multi dicētes: amore dñi mei
ec. O famel tali casu opz p̄ponere amo
rē & respectū diuinū & verā iusticiā dicē
do: faciamus hoc amore et zelo iusticie.
Itē vel cenabim? in tabernaculis imit
cor. nostrorū p̄ victoriā quā habebim?
vel cū deo in paradiso ex q̄ defendim? ius
ticiam: sed q̄ habeo intentionē fatuā
totū bonū opus p̄dis. Sicut i remittere in
furios: parcere inimicis: magnū op? est
si fiat p̄ deo & amore p̄p̄i: sed q̄ sit nō ob
dei reuerētiā seu amorē: sed intercessio
nē p̄sonaz: totū meritū p̄dit. Dicit p̄a
ctice: si papa vel rex rogaret te q̄ remit
teres: forsitan remitteres: & tñ p̄ xpo nō
remittis. Dicit q̄ in iudicio xps oñē
deus vulnera dicet: ecce q̄ feci ego: p̄ te
videamus q̄d fecisti tu p̄ me. Si remit
ti amore sui: dabit tibi p̄dissimū: si de re
missi amore pape vel regis vel aliorū
dicet tibi. Quā ad illos ergo vt dēt tibi
p̄dissimū: q̄ habebit satisficere de ip
sio. Si remittis pura intētiōe p̄ honore

xpi: tūc xps accipiet te p̄ manū bī. Ange
lue bone & fidelis. Mat. xxv. Autemini
vt i n oibus ad deū dirigatis intentionē:
vt in oibus honorificet de? p̄ scilicet xpm
cui est glia & imperiū in sēla sēlorū amē.
i. p̄. ity. Quātū ad q̄rā p̄ntē q̄ est dñs
ra passio cū diuinatione q̄m sēdam in
ter p̄tationē vult dicere sū? colūbe. Ecce
hic maris p̄ius suū. Dicit q̄ sacerdotē
veteris testamenti offerebāt deo colūbā
p̄mo deplumabāt. Itē frēgerūt sibi alas
itē frēgerūt colū: & inclinabāt sibi caput
& tale sacrificiū multū erat deo acceptū
bī: vt d̄. Leui. i. p̄olocantibz est & oblat
tio suauissimi odoris dñi. Quā brūs p̄e
tr? fuerit sū? colūbe: p̄z i cū mart? p̄p
pter patiētā quā habuit & p̄ternā bñs
tudine. Si q̄d patimini p̄p̄ iusticiā bñ
i. p̄. ity. Dicit q̄m brūs petrus possit
p̄dicant p̄ multas ciuitates villas: & cō
uerteret plures gētes in antiochia & ali
bi: vñt romā: ip̄e tibi p̄dicat? p̄ man
datum neronis impatoris q̄ p̄cepit fide
rē nō p̄dicat: fuit captus. Xpiant enē
volentes eā liberare: dicebant sibi. O p̄
nos liberabim? pos: fuge de ista. Tan
dem acq̄scens eis fingit: cū p̄gredienti
de ciuitate apparuit xps cū cruce in hu
meris. Quē vidēs Petrus dicit. Dñe q̄
vadis? q̄i diceret. Ego egredior de ciuit
tate: & tu ingrederis? R̄dīt xps. Temo
romā iterā crucifigi dī. Semel sūi cruci
fix? i hērē: nūq̄ volo iterū crucifigi. Cōle
bat xps dicere q̄ possit fuerat in hērē
crucifix? in p̄sona p̄p̄ia: & i p̄sona petri
debat rome crucifigi. Quā petr? itē
gēs statim reuerſus est in ciuitatē: p̄a
ad celū. Et dixit petr? amica suis xpi
nis ciuitatē: q̄m sibi ap̄parnerat xps &c.
p̄z q̄m erat deo acceptabilis & gratus
sui. Ip̄e aut fuit reuerſus ad captiōē
impatoris: venerūt ministri & habuit sen
tentiā crucifigēdi in cruce quā ip̄e ados
rauit dicens ministris. Pro grātia peto
q̄ nō crucifigatis me capite sursum: xps
magister me? sed caput ponite deorsū.
Dixerūt ministri. Malus tormētus erit
sibi: cōplaceamus sibi in hoc. Dñ autē
esset in cruce nō cessabat p̄dicare stan
sibus in circuitu eius. Ostendit h̄ nobis
doctrinā quod nō debemus cessare a
p̄dicationibus frigore: nec calore: nec

laboribus: sed conari in p̄uerſionem aia
rum. Et ip̄o sic stante xps misit angelum
cū colonis violaz: & xps aperuit ibi li
brum tenēs in manu in quo brūs p̄ter
legebat: post ea dixit. Dñe Iesu chris
te gratias tibi ago q̄ me portasti ad finem
operis: dñe recomendo tibi istos xpias
nos filios generatos in vero sponse tue
f. in ecclesia per baptismū. Et sic tradidit
sp̄m: quē angeli dei portauerunt ad gliaz
Dotaliter hec crux petri non erat sicut
crux xpi: sed reperio q̄ et ponitis sp̄es ve
strā in cruce bñ petri que nullū p̄t sal
uare: nec etiā sc̄m petrū: nisi virtute xpi
Cū. Vñt abis gloriari nisi cruce xpi nisi
Iesu xpi. ad Gal. vltimo q̄s for? est: ista
qui ponit de facto: s̄ nō mente sp̄em in si
gno diaboli: q̄d est circulus. Nam sicut
in religioſi in principio horarū invocant
deum signo crucis dicēdo. Deus in adiu
torū ipsi faciunt circulus: quia in circuli
tu impli ambulant. Necesse totā practicā
defectū illorū q̄ nō bñ se signāt in intro
tu ecclesie: in mēla: nullius ponēs sūū inle
cto. Idē in p̄sbyteris benedicēdo aquā
panē: et quodq̄ dēterius est super corpus
xpi faciunt rotulum. Ostendit h̄c quomō
debent signare. Hoc contra signum nullū
stetit periculum. Instruite etiā vos ve
stros de hoc signo crucis. prophetia: Cā
ric. viii. Sub arbore mali suscitauit te: po
ne me signaculum super cor tuum & bra
chius tuum &c.

De cōmemoratiōe b̄i pauli. Sc̄m.

Notum vobis
facio euangelis. Gal. i. Et re
citāt in epla hodierna sicut
totum officiu est b̄i Pauli
ita et sermo &c. Salutē virgo Maria &c.
et resumāt schema. Quēto solet fieri de
istis duob? ap̄lis petro & paulo vter eoz
fuit maior et excellētor? hūc q̄stioni opz
rādere cū distinctiōe: & est talis r̄sio q̄
isti duo b̄ndicti et glorioſi apostoli petr?
et paulus possunt considerari tribus mo
dis: sc̄licet.

Sc̄m cōditiōe apostolicam.

Sc̄m p̄tationē ecclesiasticam.

Sc̄m p̄dicationem euangelicam.

Si p̄parare volum? sc̄m p̄ditiōnem
ap̄licā: r̄deo q̄ vn? nō est maior alio v?

excellētor: s̄ equalis: q̄ ita? sicut al
ter est ap̄lo Iesu xpi: sicut oēs p̄sbyteri
fm cōsecrationē Eucharistie eq̄les sunt
petro et paulo: sed pri? fuit elect? in apo
stolatum petri: et vltimo paulus. Et de
hac cōditiōe ap̄lica de? tñ vñ q̄stio alteri
dat: q̄i dicēs xps petrus: voluit hūc nouis
simo. i. paulo: dēre sicut & tibi. i. de ap̄lica
cōditiōe. Mat. x. Ecce p̄mo distinctio.
Sc̄do si fm p̄tationē ecclesiasticam loquīs
mar maior est petr? q̄ paulus: q̄ papa
maior est legatio. Beatus petr? fuit apo
stolus p̄p̄iet? & p̄a vltio & p̄i vicari? : cū
dixit xps. Tu es symon fili? iohanna: tūp
caberis cephas. Jo. i. Cephas grece. i. ca
pitane? vel maior aliorū. Vñt paul? fuit
xpi ap̄lo & legat? a latere: q̄ p̄ totā mūdū
poterat epos facere: & b̄nficia alia dare.
Idē d̄. Legatide signatur s̄ q̄ deo exhor
tate p̄ nos. ii. Cor. v. Si ergo p̄z p̄cel et
nē ecclesiasticam petrus fuit papa & paul?
legat? a latere: apparet petrū fuisse mas
iorē. Tercio si loquimur fm p̄dicationē
euangelicā: paul? fuit excellētor & abundā
tiot petro in ardēt p̄dicationē & et ap̄lis
alio: s̄ in p̄sona ip̄i? p̄ excellētiā p̄t b̄
cere the. Hosti vobis facio euangelis. Hoc
excellēti? p̄tinet ad eū: q̄ maior est p̄dica
tiōe euangelica. p̄z the. Reperi iuxta the
ma q̄ p̄dicationē euangelica b̄i pauli h̄bit
sup p̄dicationē & aliorū excellētiā tribus.

p̄tio q̄ fuit magis ap̄la & copiosa.

Sc̄do q̄ fuit plus clara & luminosa.

Tercio q̄ fuit magis longa & v̄tuosa.

Ergo b̄i p̄tinet ad eū thema. Hosti vo
bis facio euangelis. p̄tio dico q̄ p̄dicationē
euangelica. i. pauli super alios ap̄los fuit
plus ampla & copiosa & aliorū ap̄lorum.
Hā post receptionē sp̄s sancti in die p̄sbe
coſes q̄libz accepit vñā portionē vel re
ationē p̄ mūdū ad p̄dicandū euangelis. Pes
tr? fuit i iudeā & antiochia. Vñt Joā.
in phrygiā & arthē: in ethiopia. Jacob?
maior in hispaniam. & imitatem p̄dica
tionem p̄dicare habebant. Sed beatus
paulus non accepit regionē limitatā
sed per totum mundum vniuersum ibat
vt dicit p̄tero. in li. de v̄ris illustrib? q̄
xxvii. amō iuit de ciuitate in ciuitate:
de terra in terrā p̄dicando non cessabat
Ecce q̄m fuit plus ap̄la & copiosa: quā
nō fuit in terrā certā vel regionē: sed q̄

De commemoratione sancti Pauli

heraliter discurrat. Idem dictum in
e. collecta. **De** q. vinner suz mudū dea
p. Pauli p'dicandū docuit. Et nota ma
gnū mirabilē op'as ap'li Petrus Iou
nes & Barptolome' &c. quando veniebāt
p'dicare in alijs ciuitatib' fidei r'p' recipie
bat p'visionē a ciuitate et a p'bis homi
nib' q' r'p'a dicebat. L. x. r. **Wign'** est opa
tione mercedis f'as de Paulo dicit ter'
Act. viij. Erat artis scenofactione. **Dicit**
Glossa: tenos. i. tēda & chorda: dicit ergo
q' sciebat facere chordas et sacre & de
sibi p'uidebat: q' certo t'pe opabatur euz
aliq' de illo officio vt p'videret sibi: & cer
to t'pe d'icabat: & certo orabat: **Id** dicit.
Argētū aurū aut vestē multū capiti p'
sibi s'p'it scit: q' ad ea q' m'it op' erāt r'his
q' mecu' sint m'istrauerunt manus t'he.
Act. x. **Itē** q' p'dicabat de x'po p'tra man
datū imperatoris n'cissio x'berabant
ip'm p' villā. s'z p'pter hoc nō dimittebat
p'dicationē. Alia die lapidabāt eū: nec p'
pter hoc dimittebat. Quē vidēs m'istrū
imperatoris ita fortē posuerūt ip'm in cam
p'o clauso ad leones: sed in nullo sibi nō
cuerūt: imo libebāt sibi pedes. Et sic ob
nūdatis passus est m'ltas l'urias & v'itu
peratōes p' q'p'o et p'dicationē. Tūc
ergo vobis q'uo sūt sua p'dicatio sola et
copiosa sup' o's ap'los. Recte tenuit pan
lus sup' alios x'pi p'ceptū q' debuit in
celū ascēdere dicit vobis & m'ā sanat. Eun
tes in mūdus vniuersūz p'dicate euāgē
lium oi creature. **Mat. xl.** **Matth** r'p' p'
ponit tres clausule in quib' o'ndi p' b'i
catorib' x'bi dei q'd agere debeant. **P'ga**
cum dicit eūtes in mūdum vniuersum
Hō dicit q' simus in vna ciuitate seu vil
laret in mūdū vniuersum. Hō nō sol la
ret in vna p'te firm' nō calefaceret mun
dum: t'ne vna pars eēt p'bnia: et alia fr'i
gida: et alia t'neofas: sed sol discurrit p'
totū mūdū & illuminat et calefacit et sa
cit fructificare. Sic boni r'elicti v'ite as
postolice dāt r'p' totū mūdū. Caneant
ne eos retineat voluntas: s'z discurrāt o'
mūdū illuminādo i fide catholica calefa
tificando i charitate & dilectōe: & faciēdo fructi
ficare in oib' p'is m'ie et meritis: q'
ip'o vna e'ca est m'aria sic o'fa et excel
lens: t'āto est p' necessarii q' voluatur i
olle nō adhereat olle ab itra: sicut patet

de cucurbitis. Sic si aliquis est delictus in deuotione et excelles in scijs: p̄fectus in p̄dicatione: necesse est sibi q̄ faciat mutatione: sic nō adhererebit q̄ receptis familiaritate alius: sūte spūali vel alijs p̄sonis: sū p̄det deuotione: vel cogitabit ex quo h̄c habeo manere: in digne carne ra p̄ tenēdo vinū granū etc. Et sic q̄ q̄ret familiaritatem raderet sibi sū oīe: et cūboret se etc: amōrē q̄ debet habere ad deū pōit in creaturis. S; q̄n mouet se de sicurēdo: p̄dicādo: nō p̄gredietur p̄sonas: nō hūmā: q̄ fecim portare mox: tēneat curat de familiaritatib⁹ nec carne ris. Ecce q̄r dicit. Etes in mūdjs vnt̄ nerum. Tñ p̄p̄a Oīes dicit figuratiue. Effraim fact⁹ est subdiceret⁹ panis q̄ nō reuerlat: comed erunt afflicti robur ei⁹: et ipse nesciuit. S; et canī elenī sunt ei⁹: et ipse ignorauit. Oīes. vii. Nota Effraim. p̄sona alia vel cresco et p̄sona cresco in scijs deuotione vel excellēti p̄dicatione. Dicit q̄ est facta sicut panis coctus iter cinereo q̄ nō reuerlat: de vna pte est de sili ruct⁹ siue adustus et ex alia crud⁹. Sic est de p̄sona q̄ nō reuerlat a h; excellēti vītā: calefacit se in amorē mūdjs refrigerans se de deo. Et q̄d sequit⁹? Aliē cōdes: crēt robur eius. Adhuc habuit mensaz et incepit dimittere deū: deuotionē: et h; chrymas cōp̄ctiōis et de modico in modicu vadit i terrā: id dō. Hō est illis comutatio. Rōq̄: mō satisfactio gl̄ioni dicit. Quare mutat se fratres q̄libet anno de p̄sentu ad cōsentu: q̄ opz cū baculo sili latioso agitare et mouere sicut eus cucurbitas vel cūbū delictarū: adherant capiēdo familiaritatem. Secūdo dicit p̄dicate euangeliū. Hō dicit om̄ium: vel vgl̄iū: vel horatiū: sed predicate euangeliū. Tota scriptura est euangeliū figuratiuum vgl̄iū figurat et clarū. Tñ rota erat in medio rote. Et Ecce. i. Scit⁹ q̄r p̄cepit p̄dicate euangeliū: q̄ alie doctrine nō h̄nt finē seu terminū ad p̄ncipiū sicut de fonte q̄ nō pōt ascēdere naturalr p̄ canale atq̄ tūc q̄ sit sonus: q̄ caret vītute ad pl⁹. Ita de doctrina p̄dicta videam⁹ vñ et cū. Hū q̄d de intellectu: hōz imo: q̄d nō pōt facere et alijs ascedat i celū. Et tū q̄ predicationē eas: semp̄ eristeren⁹. S; doctrina euangelica q̄ eruit de celoz: ad illum locū

Sermo

50. lxxxi.

De quo eruit facit ascendere psonam que
ipam predicat ⁊ fuit iō xpo Jo. iij. Aqua
quam ego dabo fiet in eo sors aquae salte
tis in vita eternā. Jo predicat euāgelij: Jo
predicare xba dānatorū dānatio est. Mi
cit eis hycro. q. Aristo. ⁊ Plato in infer
no sunt. Accipe ergo doctrinam xpi q. dus
cit ad vitā et est biblia q. libenter dā: lly
bui nō potarū dicunt libij mortio. Terg
tio dicit o creature. s. hinc inde: nō dicit
solum in vna ciuitate: nec dicit magnis
dominis: sed etis agricolis. Jo solū dūm
tib⁹ fuit paupib⁹ ⁊ alijs: qz omni creatu
re. Dicit magis Tincet⁹ q. dolet. Ita res
perit in lōgobardia nouē valles heretico
rū ppter defectū p̄dicatorum. Dicit sibi
vni⁹ de illis valibus. frater. xxx. anni
sunt q. nullus frater venit huc nec clerici
cūs ad instruendū nos in fide: fcs veniant
heretici de pib⁹ lōginqs et p̄dicant nos
bis suos errores q̄s enforcem⁹ si habuiss
sem⁹ doctrinā euāgelicā. Jo dicit o crea
ture: in eo loco supple. lō heremias in
spū vidēs hunc defectum dicit. Paruuli
petserunt panem: nō erat q. frangeret
eum. T. hie. iij. puili. i. rustici. simplices:
pauperes: ⁊ ignozātes: ⁊ heretici petier
doctrinā euāgelicā: nemo ministrāuit
eis. Sed btōs paul⁹ vniuersaliter extendit
doctrinā euāgelicā. Jo dicit. Hōis vobis
facio euāgelij. Dico scō q. p̄dicatio
euāgelij bit pauli fuit super omes alios
plus clara ⁊ illuminata. Audite bñ. Oēs
alij apli p̄dicabant doctrinas quas a xpo
audiuerant: sed non viderant: sed beat⁹
Paulus p̄dicabat illud quod viderat:
qz real⁹ fuit rapt⁹ in celum. Ioannes xpo
fm spmū dicit. Euāgelium q. euange
lizatum est a me: nō est fm hoies suple
purū: nec ego ab hoie. s. puro accepī illud
⁊ didici: p. p. nunciationē Tefu rfi. Ad Ro
la. j. Gloria non habui ab hoie. f. mortali:
sed immediate a xpo deo ⁊ hoie habui: quē
vidi in sua aīssē dīuinitate cū rō cu
ria celestī: in eo dicit tibi: bit didici: rō
lūo: potes dicere q. in celo emperiali in
schola angelorū trib⁹ dieb⁹ auduit ⁊ scri
uit plus q. salomō aut oēs philosophi
tota vita sua. ⁊ In hōie vite. ete. ne ei
so efficit bñ magis. Nec mirum si quod
agr. color: rustici: vel rudēs ignor. itea vel
pni hodie nari baptizati ⁊ mortui si

intrat schola angelorum. apud libro vite p
dei et sibi onus maiore sciam hnt in pun
cro q' rpo xpia ant scilicet doctores ha
uerunt in hoc mdo vnde: qd bde gentes
laboretis tre ad istud studiu: q' in vno mo
mento est intellectus illuminat' oi scia:
nec opz legere p capla fve distinctione
hic liber solu hz duas cartpas. s' hiant
tatem 2 diuinitate. Et rpo est liber vite
Cogita si infans velut scilicet intrans para
dum hz in puncto istam sciam: qd be
beato paulo q' rpo dieb' fuit raptus p
potentia dei et aia eius tribus dieb' 2
nocibus fuit ibide. Q' quanta sciam
dunt addiscere: bn poterat clare veracit
et lumine p'dicare. Et vt meli' intelli
gatis ponā in practica vt veniamus ad
moralitatem. Cū si vnus diues homo
edificasset domū que cōstitisset decē mī
libus florenoz et veniret amicus eius
de vltra mare quē iunxisset iam sibi on
deret totam domū dicendo amico. Mo
neris amice q' ex quo nō fuistis hic edi
ficauit istam: domū: ista est camera vbi
domo ego in ista sili mei: in ista sen
tisset. Ecce coquinā stabili: 2 cellarium
ec. Sic et fecit rpo q' ondit sibi totam do
mū padisi. Q' p' pulchra est illa. Certe si
q' solu posset p'dere caput p' aliquā fene
strā ad videndū domū padisitanā est il
la pulchritudo corpallis q' flaret hō cū
cūis sine cibo et potu et esset mirabil' p
glosorum: etiam si nō videret rpm nec vir
gine xpia: solu et pulchritudine corpo
rali: est: id ē. Q' is q' magna est domi
ni 2 ingens. Inefsimabilis loc' posset
sionis eius. Magn' est 2 nō hz finē sup
ple in duratōe. Baruch. fil. T'ot' mūd'
est quasi vnus pūct' respectu illius do
mus padisi cuius minima camera ē ma
ior decē regnis. neq' mirum: q' vna sciet
est maior hispania. Ecce quomō ondit si
bi polatiū regni. Consequenter rapuit
eum et ondit sibi nouē ordines angeloz
in celo: 2 nūq' boies sciperūt aliqd de cin
done paul' reuelauit eis. Palo ondit si
bi p'mū ordinē angeloz humano modo
loquēdo: vbi est rector seu capitane' son
et r'aphael: est vidit paul' illā pulchri
tudine dicit. Q' dicit: oho est b'us q' huc
venit: 2 vir poterat loā fia sciet attente:
de illa gl'iosa habitatione: etiam videret

In iudicio: quia nescit divina iustitia proci-
piu dare criminis. Si si esses in des-
erto et in circuitu tuo essent inimici tui vel
omnia bestias ferarum tu liberaberis. Et si
repperit fac cruce cum note tesu: et si noce-
bit. Contra omnia pericula est medela. Tui
turris fortissima nome dñi: ad spz currit
iust: et exaltabit. Proverb. xvi. Nomen
dñi: locutus est nomen eius iesus.
Luc. vi. Si secretu cu tribus vicibz caput
beati pauli saltant significans virtute et
predictos tres defectus. Ecce quo bñs pau-
lus non solum invitavit: etiam in morte: post
mortem pñclavit. Ergo delusio tertia cla-
ra est. i. quo sua pñclatio fuit magis longa
et tuosa et terna. Notu vobis facio et.
De sancta Margarita. Sermo.

Fluenda vna
preciosa margarita ablit.
matthe. xlii. Cogitans
magna deuotione et scripta
est beate margarite inue-
nio quinqz virtutes in ea in quibus stat to-
to perfectio sanctitatis.

Prima est vera humilitas.

Secunda sancta caritas.

Tertia firma stabilitas.

Quarta pura claritas.

Quinta plena felicitas.

Et subit iste quinqz virtutes notant in
quinqz vñs thematis. In pma dñi: f.
in uera ostendit pma virtus: et in secda scia:
et in tertia tertia et dico pmo qd bñ mar-
garita fuit ornata magna virtute et est ve-
ra humilitas: q notat in pmo vñs the-
matis cu dicit. Inueta. Rñ. Inueta for-
tius hñanc pñclio fuit supbia. Dicit
qñ dñs vult facere ad libitu suu: nec vult
obedire madata diuini: hec est supbia
Dicit quo lucifer vult parificari deo.
Ecce sua pñclio p supbia et sibi pñclien-
tia: noluit stare sub regula sibi a deo da-
ta: noluit hñclare se dei voluntati: s; vo-
luit facere s; suā inclinationē. Ecce pñclio
et pñclio sua. Idē de adā cui pcepit deus
in signu dñi ne comederet de ligno ve-
tito: s; de alijs. Si tenuisset regulā bonū
fuisse sibi et nobis: q nullā miseriam nec
tribulationē nec mortē incurrissemus: q oia
ista habemus ex suo pñclio: s; noluit: mu-
lier lecepit malū dñi. Et quare nō comede-

mus? Ipse comedit: et ecce hic sua pñclio
et sequetur nra ex supbia. Idē dñi. Si
pñclio nūq in tuo sensu aut in tuo pñclio
dñari pñclio. Rñ. Ipa em intitu sumy
pñclio oia pñclio. Angeloz et hoim. Tob.
iii. Si q per supbia pñclio creatura: q nō
vult viuere iuxta regulā sibi a deo data
p oppositū. Iqñ nō vult facere iuxta suā
voluntate seu inclinationē s; iuxta dei or-
dinationē inuenit: vñs iuxta dñi: dñe ego
sum inclinatus ad supbia: pñclio: vanitates
et. s; q vos dñe pñclio oppositū: ideo
volo humiliari. Idē dicit de alijs pecca-
tis iuxta auditus facultate. Idē dñi. Inue-
ta. Dicit historia breuiter d pastore ha-
bente centū oves: et pñclio vñs qua inue-
ta letus dñi. Congratulamini mihi oēs:
q inuenit onē quā pñclio. Luc. xv. Iste
pastor est pñclio: centū oves sue sunt humi-
les et obedientes suis pñclio. Rñ q oia
madata legis in summa sunt decē: des-
des decē multiplicatio sūt cētū: signat
pñclio decē madata. Sup ser pñclio
vna ovis qñ erit de grege: et comedendo
vadit de herba i herba. Sic pñclio xpianus
ovis xpianus: ovis clausula est obedientia
et madata: q qñ pñclio ovis dñi: et
pñclio dicere cu dñi. Errant sicut ovis q pe-
runt qre seruū tuū dñe: qñ madata tua nō
sunt oblit. ps. cxi. Querit ovis a pñclio
qñ dat sibi cognitionē de pñclio: inuenit
cā qñ dat sibi pñclio dñi pñclio: portat i
humeris p suā passionē dicens angelis
amicis suis. Congratulamini mihi oēs
et. Ecce quare dicit inuenta. Idē videas
mns quo beata margarita habuit verā
humilitate. Dicit cu cēt filia pñclio
antiochie ciuitatis: sed parētes ei⁹ erāt
infideles: qñ habuit nutritiē xpianā. Cū
aut beata margarita esset. vñ. vñ. an-
no: nutritiē predicabat sibi quolibet die
xpianus et virginē mariā intū q secrete bñ
margarita fuit baptisata et fecit vñs ca-
sistatis. hoc vñs scis pñclio habuit eā ero-
sam eā flagellādo: nec pñclio hoc voluit
adorare idola: pñclio qd pater voluit eā
interficere: sed mñ dñe. Cūa mor-
tua pñclio dñi vel q abnegaret xpianū vñ
patre. Et ipa voluit poti⁹ abnegare pñclio
q xpianus: potuit dicere eā dñi. pñclio
et mater mea dereliquit me: dñs autē
assumpsit me et. ps. cxi. Et dimissio ornas

mēto et vestimentis recessit de domo pa-
tris et iuit ad bonū nutritiē pauperum
q habebat. ps. vel. xxi. oues quas comisit
margarite custodire dñs sibi q cas-
uerit a neminibus et locis separatim: ne
hotes eā inueniret solitaria et sibi noce-
ret: s; iuxta viā in pñclio pñclio oves.
Dicit hic pastores q simul cū puellis
stāt in memorio. et. Dicit pñclio qñ
beata margarita custodiebat oves: pñclio
derate hic suā magnā humilitate. Cū
esset iudica de quorū cognata margaritis
pñclio humiliant se tñ indnēdo. e. sim-
phic panno. Idē pñclio erat in palatio nūc
in heremo. Idē autē cōsedebat gaudium
mō panē cū caseo: ante dormiebat in ma-
gno lecto et. nūc autē cū illa pauperū
trice et. vñ ergo vobis an fuit hñclio. Si
bñ q humilitas facit inueniri pñclio et bñ
margarita fuit ita humilis et audiuisset
ergo dicit thema inuenta et. Margaritā cū
volum⁹ humiliari si nō possum⁹ vt beati
margarita q dimisit oia ad minus illū
valuit nimis pñclio in habita vitra suū
statū seu cōditionē dimittat: q illud non
est vñs. Idē de clericis q nō vadūt in ha-
bitu clericali sed seculari dimittat. Idē
de religiosis q non potūt habitū suū in-
pta suā regulā. Idē dicebat pñclio. Dicit
a me q mitti suz. sin vñs et cōneriatioe
et humilis corde. mat. xj. Dico sedo qd
habuit sanctā charitatē q ostendit cū dñi
eī vna. Dicit aut sic. Charitas pñclio est
amor dei ardētissimus: s; qñ pñclio cha-
ritatis oia que dicit cogitat operatur
ordinat ad beatitudinē dicit vna. Rñ. Cha-
ritas recipit dñs sunt opposita q cupidi-
tas spargit cor in reb⁹ mūdaniis: s; cha-
ritas vñs et gregat cor in alijs vñs
lōs nisi deū. Dicit hic pñclio de vñs
bus soteribus: s; magdalena et martha
ad quarū domū cū pñclio venisset las-
sus et sēssus: martha fustigabatur in exer-
cizio charitatis pñclio pñclio et magdale-
na de istis nō curas: posuit se ad pedes
xpianus dñe dñe dñe mihi aliq bonū
verbū: vel de quo predicatis hodie. Tis
dēs martha q soter sua fustigat dñi. do-
mine nō ē tibi cure q soter mea reliquit
me solam mibitare dñe ergo illi vt me
adiunet. Qui rñclio xpianus dñi. Martha mar-
tha sollicita es et turbata ergo plura

potro vñs est necessariū. vñs cordis
ad deū. et. x. pñclio ergo q charitas ostē-
ditur cum dñi vna. Dicit quo beata mar-
garita habuit istā virtutē. Cū dñi s; se-
mel iuxta vñs pñclio oves et esset. vñ.
vel. x. annos decora valde in corpore
sed pulchrior in aqñ: illuc trāsiuit oib⁹
pñclio pñclio xpianus: qui vidēs
sā pulchra puellā admirari fleit dñe
Si ista puella est generosa dñe eam in
vñs. Sin autem dñe eam in cons-
cubina: fecit eā venire corā se. A qua
quesiuit tria. pmo nomē suū. Sed ego
nūc. Tertia cōditionē. Ipse autē humi-
ter rñclio dñe. Ego vocor margarita. i.
perla. Dicit pñclio pñclio nomē s; z
pñclio. Sed de genere nobilitatis
sum patriarche. Tertia de cōditionē chri-
stiana sum. Rñclio pñclio. Prima duo sunt
cōnientia: sed tertia nō qñ stultitia est
adorare hominē crucifixum tradidit
discipulis et mortuū in cruce. Rñclio mar-
garita. Et quo scitis vos q pñclio sit mor-
tuus in cruce. Rñclio. qñ ita legi in libris
xpianorum. Et margarita. In eisdem li-
bris inueniunt q pñclio est de⁹ et homo
vñs pati in cruce ne sibi credentes obe-
diētes pariantur i inferno. Et volēs mar-
garita et causa pñclio ipsum ad iram
vt eā disset ne perderet vñs: dñi
pñclio. Stultitia est de eisdē libris recipere
vñs et aliud. Et ipse indignatus posuit
eaz in carcere tenebroso. Ecce charitatē
quā habuit nō curas de pñclio nec de ho-
nōre seu pñclio sibi factis: qñ nos
luit nisi deū: et poterat dicere. Tñ perū
a dñe hñc requirā vt inha. in do. do. do.
die vite mee. ps. cxi. Margaritā hic vñs de
mūdo isto habetis exemplū vt vñs
vos q habetis cor disperit in campis
vincio: alio libris et. sed ad minus in die
dñe opz vos recolligere. Dicitur q si
seruatis sēta vt fieri debet recolligēdo
cor in die sēto ne cogit et de negocijs va-
nīs: os ne loquatur de mūdaniis: qñ
dñe oportet missam completam et cū sē-
tio: et deus dabit vobis abundantiam et
omnia vestra plus proficient seruandis
sēta q ex omnibus curis vestris: deus
custodiet vos a siccitate: mortuū: s; a
me et. Dico tertia q habuit firmā stabi-
litate que ostenditur cum dicitur: pñclio

De sancta Maria Magdalena

et sua de respectu peccatorum: et non ita in
dantur eis. **Deinde** de latrone dicitur factus est
ille peccator: et dicitur et suus: et ex eo non
fuit expectat: sed per quatuor agnoscebat sibi.
et ille adhuc addit et multiplicat furta et
se res adhuc expectaret fuit: magis quoniam
seruorum iudicabit. **Et** ipse deo factus non
reputat fuit: et summe misericors. Nam
postquam peccat fuit sit peccator: scribit
lib. dei. **Deinde** dicitur. **Imple** meum videri
oculi tui et libro tuo oculos tui: bene. **ps.** cxxxv
viii. **In** ista est data. **Et** ille peccator sit ipse
morietur. **Ezech.** xlii. **Et** illam dei. **Et**
omni sunt et per incepti peccator: peccator
fuit factus: et in ista dicitur executionis iustitiam
dicit. **Idcirco** in angelis ipse. **De** ille sit
addit malum magis et multiplicat peccata.
Idcirco ipse. **Expectem** eius adhuc. **Idcirco**
remittas dicit. **Ipse** dicit: quod non sum? **Idcirco**
non peccator sit miseratio eius. **Idcirco**
sit. **Idcirco** gratiam non fecit de angelis.
Idcirco doctores theologici concorditer dicunt
quod Lucifer qui fuit erat iustior: michaele et
angelis malis: tunc erant sancti: sed postquam
peccauerunt deus non expectant eos per
annum nec per mensem: et sic statim executionis
fuit facta et peccati sunt in infernum irre
uocabili: inquit: quod nec ipse passio nec car
natio nec aliquid opus ipse passio: de quod
est ipse. **Idcirco** factum fuit fulgur
de celo cadente. **Idcirco** sit sicut fulgur ipse
inquit: in malis peccati ceciderunt de celo:
non quod sumus vermes de expectat. **Idcirco**
sit ne vobis maria magis: inquit per certo. **Et**
sit per primus digitus. **Sed** in digitis
dicit: deus in seculo opere beate magdalena
in benigna conuersione. **Postquam** enim
expectant ipse: sit quatuor anni. **Idcirco**
opus quod trahit carum quod releuet manu mea.
Idcirco practica quam tangit euangelium hodie
num quod glossa. **Idcirco** quod peccatissimus
ipse erat peccator: ipse venit predicare
ad locum ubi erat: et oculos gestos venirent
ad sermonem dicebat. **Idcirco** propheta. **Iesus** de
predicare: et ad magis ad eum audiendum: ipse
etiam venit: et credas quod videret: ad videret
et ornata tota. **Sed** cum ipse predicaret: videtur
eam sagittant in corde incipiens predicare
et in iustitia: dicitur quod per ta modica de
clatatione magis est pena. **Idcirco** semper dicitur
in inferno. **Idcirco** sit superbia. **Idcirco** magis. **Idcirco**
bat colla respiciendo hinc inde. **Idcirco** quod

diuiti sic xpm predicantē: incepit inclinare
 caput & flere: & xps primum ar p̄dicatione
 Et xpo dixit m̄te q̄dā t̄muitant xpm. I. I. I.
 mon lepulos: cuius domus erat circa dos
 m̄i magdalene: xps et magdalena ha-
 beret maiore occasione uenēdē: uoluit
 concederet circa ianuā domus ianuā
 apertis. Et xps uoluit tenere dosm̄ ad
 ianuā: ne ip̄a recederet et intrare. Mag-
 dalena aut̄ reuera de sermone ad domū
 suā incepit deponere uanitates & ornāmē-
 ta: uixit simpliciter cum marito: & capite nu-
 do: iuxta prius domo ibi xps conieciat
 uenit ad xpm. Cogitate quā fuis. I. I. I.
 uoluerit et alio: iareis nō p̄misi. Cog-
 ito ego q̄d quā lo intravit domus: simō
 lepulos dixit sibi. Quid uultis homo: hic
 s̄ sc̄o signo a xpo sibi tacuit simō. Et ma-
 galena uenit retro ad p̄decep̄t osentās
 & ingenuo uigener: clamans in corde
 suo: & flens: dicens. M̄a dñe: m̄a dñe:
 m̄a dñe: q̄ p̄ peccatoribus de muliere
 nati uoluit. O dñe: m̄o dñe: m̄i in-
 dulgentiā delictorū. Ego sum ois: & lo
 ad p̄dicationē: infirmā ad medicinā: timidā
 ad fortē m̄e & gratiā: sic iachymus
 lauabat pedes xpi: & capillis tergebat.
 Simon incepit mala cogitare intra sedē.
 Hic f̄i esset p̄p̄a sc̄et vtriq̄: & a qualis
 esset mulier q̄ r̄ḡit eū q̄ peccat̄ f̄it. Lu-
 y. vii. Et magdalena, uidēs q̄ xps sibi nō lo-
 quebat dixit in corde. Q̄m̄dā dñe p̄c̄is
 m̄i: Tunc xps respexit simonē & d̄. Tis
 des hanc mulierē: remittant ei peccata
 multa. Et mirū nō oia: Et xps dixit sibi
 Remittant tibi peccata tua. S̄ iterum
 potuit dubitare an remittat tibi penā.
 Et xps tū dixit sibi. fides tua te saluā
 fecit: q̄ si tū fuisset moxus p̄pter petm̄
 nullū habuisset purgatorū. Itē ad hunc
 potuit dubitare q̄ esset inuentus an ad
 hunc caderet in pet̄. Tū p̄p̄a dixit. Q̄d
 in pace. q̄ d. Ego dabo tibi bonā p̄seuerā-
 tiam. Ecce infirma m̄a. De ista m̄a ut
 Greg. in homil. h̄o. Quid mirum fra-
 tres marīa uenientē ad dñm suscipiēt:
 traxit et cō. a m̄e quā ch̄ & tū alis
 gant in p̄dicationē. Morali h̄ dicit q̄
 dimittat p̄c̄a exemplo magdalenē: & a-
 dā ad xpm in p̄fessione: confessor tenet
 cō loq̄ sibi. Q̄ dicit p̄p̄a in p̄fona p̄c̄is
 B̄n̄i q̄ dñs adiunxit in ep̄anolinū h̄o.

Sermo.

50. lxxv.

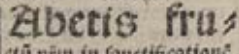
distat in inferno aia mea. Jo vi. thema
 xpi sua operuit inopi. Tertiū dicitur
 est alia pmoctio est dicitur. Hicior: xps
 no nullū despicit nō pō cōderēdē ad ar:
 lino honorat dīa grāa ⁊ dignitate. Ho.
 quinq; officia q̄ xps dedit mōte magō.
 gradatū post suā quēstionē. Pilo fecit
 thesaurariā suā: magnū offm. eiq; xps p
 dedit: nō postulat pecuniā: sed dicit
 x̄arē: q̄ pōsi fermōne circūpēz oliv.
 glo. si q̄s cū luitatē ad pādū. hoc scōs
 brā magō. distilla sedebat xpm audiēdo
 finēdo. 3. pōsicebat hospitiariā. p̄a
 recte p̄d. lū p̄ iclu xpo ⁊ inior: inuitate
 cū: ego solū vobis: sic exquebatur
 offm thesaurarie. Lucto de b. 3. ter facie
 bat iesus p̄ ciuitate ⁊ castella p̄diciō ⁊
 euāgelizatiō regnū dei ⁊ duodecim cūz
 illor: mulieres alique: maria q̄ vocat
 magdalena: q̄ misist radant. et de facit
 fatibz suis. L. u. vii. Sed nō deponēdo
 ē a p̄lo officio: fecit eam secretariā suā
 L. u. p. x̄aria sedebat secus pēdē b̄ti te
 suz audiebat x̄bū illi. Ex isto textu b̄i
 q̄ est secretaria. Non enī legit q̄ in isto
 plamēto fuisset ap̄line alijs: sed solus
 solamēc x̄būm q̄ xps sibi dixit. fuit sc̄i
 tum: q̄ nullus euāgelistarū ipm pōit
 sed cogito ego q̄ ipa petebat ⁊ p̄o audi
 re de ordinatiōe ⁊ gloria sc̄dō. Et xps
 dixit quō in celo sunt tres hierarchie
 et nouem ordines angelos. Jtē quō aie col
 lō: ant in isto ordinib: quō in p̄lo ordi
 ne collocant penitētes et sup. oēs quātē
 ibit mater mea. Credo q̄ ip̄a petūt de
 se in quo ordine collocaretur: forte fuit
 dictū a xpo q̄ cū seraphinis ex arde: et
 charitate. Jtē petūt de penio inferni ⁊ d
 purgatorio ⁊ limbo pūcro: ⁊ xps sibi di
 xit totū. Ecce quō fuit secretaria. Tertiū
 offm fuit q̄ fecit ē familiarē suā ⁊ sociā
 matris sue. I. v̄gntis marie: ⁊ ēfiet pū
 rior sole: dedit tñ sibi istā sociā. nec despe
 ciunt peccatores: tñ xps fecit eā familiā
 rem ⁊ sociā matris sue. Rō: q̄ xps ordi
 nāuit duos vias ad paradisum. p̄mo ē
 innocētie sine de innocētiā purgā: res
 ete vadit ad gloriā. Cūde dicit dō. b̄s
 non p̄uābit bonis eos q̄ ambulant in
 inōciā b̄s. lxxxiij. Alia via est digna
 p̄ia: q̄ si deus non ordināuit nisi viā

innocentie: despere possem? nos. Jo. 8. et
nam: idam pñm dñi. pñm agnoscere
propinq. et in regni celoz. manñ. p
ipñm vias de? elegit duas maras. pñ
q. tult pñm innocēte fuit vgo maria: et
ipñz sequit. oēs innocētes et ipñz per
veritñ. pñ pñma q. pñm tult pñm
fuit beata maria magdalena in nono te
flamēto: ipñ em fuit captiua: iō hodie
cantat ecclia. 2. audemus opus dei ma
ria genitricis. f. hygne laudamus i maria
peccatrice. f. penitēte. 3. illa et speculū pñie
maria: hec et exemplum pñie. Quortuz
offm fuit q. fecit eam apothecariā: me
diciā suā. 2. agnum offmñ etie medicū
vel apothecariū regis et papei in eoz
manibus ponit vñam suam. hoc offm ex
creuit bea: maria magdalena qñ xpo sa
tigato ex finire vñit manus et pedes et
caput. Jo. 30. r. dicitur. Maria hec erat
q. vñit dñm vñguento. 2. exterit pe
des eius capillis suis. Quintum offmñ
2. manus eius q. eam fecit apostoloz quod
est altus offm 2. principale. Auctoritas.
Hospi primitias spñs a: entes. ad Ro.
vñ. Glo. q. tempore pñ? 2. ceteris abū
dantius. Petrus 2. paulus 2. alii fuerunt
apostoli. Lini et peccatores: f. morta
magdalena apostoloz apostola. f. missa
ad convertendos apostolos dubios 2. pñ
resurrectione. Anctoz. Clade ad fratres
meos: die cio. Ascendo ad patre meū
patrem vestrum: deū meū 2. deū vestrū.
Cenit. ergo maria magdalena annūciō
dis pñis: q. vñ dñm: hec dixit mihi.
Jo. 30. Jo. cantat ecclia. O Lmpoz mar
garia pñsugida: q. resurrectione ipñ
nunciando apostoloz apostola fieri me
ruist. Quortuz dignitas manñ nle dei
fuit spñalis affectio suz pñctio q. consi
sit in hoc qd dixit xps. Si vñ pñct? eē
vade 2. vade ola q. habes 2. da pauperib?
2. habebitis thesaur. in celo 2. vñt scire
me. 2. at. xps. hic venit dñs pñr. f. vade
olaz eē pñpñs spñs. 2. vñ sequere
me. ecce hic doctrina euāgelicalia. In
hū duob? consistit pñctio spñs. 3. ha
duo habuit excellēter beata maria ma
gdalena. Nam post xpi ascensioē: q. hū
p. christo non indigebat pñm: vñdis
du quoniam habuit 2. pñd pñpñ?
n. posuit ad pedes apostoloz iura xpi cō

radine genti? 2. spificiū. scilicet. 3. in
dicta autoritate ponunt tria vocabula:
dixit dñs qđ est nōmē potentie qđ patri atq;
tribuit. dñs nōmē lapitricis qđ filio appo;
pialit: nōmē bonitatis qđ spificato
attribuit. Scđo pđicant qđ xps est deus
2 homo: 1. iudei? qđ illud est qđ in iudei
pture. ps. lxx. 3. israel si audieris me nō
eris in te de? recēs: neq; adorabis deus
alienū. Rñdeo qđ xps incepti esse hō
recēs: nō tñ incepti esse deus recēs. 2. i
cēt altitudo de filio regis: pel impatoris
p. annoz. qđ fit miles: nō tñ fit nouiter
filius regis &c. Tercio qđ pđicant d xpi
passione: tūc iudei? 3. quare hoc? qđ moy;
sē dicit. Dñs quasi vir pugnator opō
nōmē ei?. Exo. xv. Et piera si de? fuisset
opō qđ oportebat pati 2 mori: nonne po
tuit remittere oibz dīcēdo: simus ami
ci decetoro? Rñdeo qđ 1 deo essentia hī
sunt miseri cordia 2 sufficit: qđ sua essen
tia est: in nobis hō accidētalia. Et g hī
cū deus nō pōt dimittere suā essentia:
ita nec suā miam 2 sufficiā. Si oib? pep;
cisset vbi esset sua sufficiā. Si oēs dñas
fuit rigore sue iusticie: bī fuisset sua mīa:
3. dñs voluit seruare modū vt siml? oñde re
tur sua infinita mīa 2 sua sufficiā. 2. i
re cordia fuit offēsa quia voluit pati in
nocens 2 sine culpa. 3. iusticia nō soluens
paciū sufficientissimū &c. Quere languis
res nostros ipse tulit 2 dolores nostros
ipse portauit. Esa. liij. Quarto qđ pđica
bat de sacro altaris &c. 2 iudei? 3. Cōs dī
ctis qđ gētes veniant ad vestrum sacri
ficium 2 facietis eos adorare panē et
vnu: qđ tñ scriptura dīcat. Dñm deū suū
adorabitis. Deut. vj. Rñdeo qđ a pñcipio
mūdi vsq; ad finē deus voluit in forma
corpali adorari: tñ deus in sua substantia
non possēt videri: vt tpe moysi in arca in
nube &c. 2 modo in figura panis. Panis
dat vitā. Et de ista ordinatione dīstī ba;
uid. Exaltate dñm deū vestrum: hoc dīci
tur clericis: 2 adorare scabellū pedū ei?
id est hostiā psecratā: hoc dīcitur toti po
pulo. Sic iudei nō poterāt qđ dīcere sibi
vnu vicit eos brūs Jacobus: 2 fuit com
pleta pphetia xpi dīcētis. Ego dabo vo
bis os. 1. eloquentiā 2 sapientiā: cū non
poterāt resistere et qđ dīcēte omnes ad
uersarij vestri. Luce. xxi. ¶ Tercio dīco

De sancta Anna matre beate virginis Marie. Sermo.

te totius sanctitatis q̄ in ipso matris
existens erat sc̄l̄ cogitare q̄ quāta sc̄l̄
tas remāsit in br̄a anna q̄ ipam portauit
a nutritio. dādo sibi illa q̄ habebat. p̄go
maria dabit matri sc̄l̄tatem. rō fuit s̄
ctio: perfectio et sp̄aliter iocūm colo
rū. Ho. s̄titudinē ad hoc de rosa q̄
ligat ab vno et dat alteri: et ille eā postat
et tenet in manu clausam: quia ergo re
manet plus de odore illius rose vel po
mi in dante an recipiēte: Certū est q̄ in
recipiente. Ita rosa paradisi a pomū vni
tum p̄go maria p̄ iocūm fuit data be
anne p̄ ḡnationē: br̄a anna recepit: pos
tante nutriti: a trib⁹ p̄ omni lactanti: p̄
q̄ remansit in ea de odore sc̄l̄tatis. Ita
est rō quare sit sc̄l̄ de br̄a anna et nō de
iocūm. Et ecce antefatus q̄ b̄ facit ad
p̄p̄tūm. 2. et amittit iust in dīo sc̄z vo
p̄p̄tūm: q̄ntemini memorie sc̄l̄tatiōis
eius. sc̄l̄tatis br̄e anna. p̄. xvj. 3. s̄m
rōcōm tangit thema di. habetis fructus
vestrū in sc̄l̄tationēz vestrā malorē q̄
p̄ter et iocūm. p̄. 5. thema. 4. Inueni
m⁹: br̄a anna habuit fructū suū. s̄. virgī
mariam matrē dñi nri iesu xp̄i. sc̄l̄tē.

Sperando certe

Conferuando digno.

primo per deuotes orationes.

Escóo p' largas elecmofynas.

Tertio per multa ieiunia.

Quarto p votum & pmissionem.

Sermo.

Posuisti nos in orto misionij ac. Et pl
rantes petebat pte. Tu cu semel brā zi
na in orto videret mūdū cū aliq̄ anteq̄
brā Anna sies dixit deo. O dñe hñc au
cule dedisti tot filios q̄b⁹ cū magno labo
re puidet. Dñe da mihi pte aliq̄. Ecce
pmū modū recurrere ad deū oīdo. q̄
null' aliū pōt dare filiū vel filiā. q̄ req̄
ritur ibi creatio. Hāc dñe format corp
in prero mīa ac si de terra v' luto forma
reos imaginādo deinde creat atam de nihilo
pactēs q̄o dñr. Man⁹ sue dñe fecer
runt merz placmanerūt me: & non pater
nec mīratorū in circuitu. V' clemento q̄so
q̄ sicut latū feceris me: tñ pulnerē redu
ces me. Hōne sicut lac mulsisti me et si
cut caseli. me coagulasti zc. Job. x. mō ha
bens cogit offere q̄ ptem scti. multorum
q̄ qā nō pñt hñe pte de suo misionio. re
currūt ad diuinos. sortilegos zc. Jō peni
temini & ptemini & petatis a deo: q̄ isal
libitū rē si fruct⁹ matrimonij sñ vñt al
pē vobis vobis. Auctotitas pñt de hoc
Anē amē dico vob: si qd perieritis pñz
nole me obabit vob. Jō. xvi. Ho. i. nōle
mōe quod est Jēsus. i. saluator. Pettitur
nole saluatoris quādo hō petiū rē et ille
qd saluatiōē & non ad dñationē. Scō
Goachim & Anna petebāt protē a deo p
elemosynas: q̄ dixit angelus T hōbie.
Bona est oīo cū ieiunio et elemosyna.
Tob. xii. Et q̄ ipi erāt diuites nō de vñs
rēfēd de suis possessionib⁹. Et dicit vie
rony. q̄ faciebāt tres ptes de suis bonis
Prīmā dabant deo. Scdām pegrinis o
pbanis & pauperib⁹. Tertiā refiniebant
sibi et familie dom⁹. Ho. quō dñi debant
suo frumentū. Primā q̄ mīstēbāt tem
pō: scdām apportabāt paupib⁹. tertiā p
te. Jdē d vno: oleo: z alio. Jdē mō oratio
Inuat elemosynas: & conuocuo. Jō dicit
Scriptura. Ex substatia tua fac elemosy
nam: noli auertere faciē tuā ab vñlo pau
pere. Jā cū sūc v' nec a te auertatur fa
cies dñi. Tob. xii. mōrālē hñs doctria
q̄ si nō potēs facere tāta elemosynas
pet tenemini: nec eos sufficit: solnatis
omnino decimas et primicias. Sunt atq̄
qui q̄ dicit. O dabo ego bona mea ma
lericis: & zubariorib⁹ nō certe. Dicitur v'
deō vāt et nō eis. Si autē d⁹ tenet malos
clericos ipē castigabit eos: & ex hoc no

Debetis sibi auferre ius suū. Quā si res te
net malos scutifferos nō ē hoc auferre
sibi redditus: q̄ alios recipit sibi incom
missus. Ita et deo: q̄ dñi est terra & pleni
tudo ei⁹ orbis terrarū & vniuersi q̄ habi
bit in eo. Et si p̄as nobis cōcedit. p̄ cē
tu annuati: In signū dñi reuocāt sibi de
clm. Itē ipe nō comedit: s̄ dñs fuit fuit
bus. Et q̄ n̄ sibi cōcedit & p̄ferat
alia totū p̄ditur. Quā vos creditis h̄re bla
dū: vel vinū: nō dicit deo: q̄ male mibi sol
sistis: totū vastabo. Jō veniat tēp̄tates
grādines: et. Jō malachi. iij. dicit deus
Tuo configitis me in decimū & p̄mittis
et in penuria vos maledicti estis & me vos
figitis gēa tota. Reinediūhō est. Infer
re oēm decimū in horreū meū v̄ sit cib⁹
in domo meā: p̄bate me super me dicit
dñs. Si nō aperuerō vobis catharactas
celi: et effunderē vobis benedictiōē p̄p̄
ad abundantia: et increpabo p̄ vobis de
uorates. Nō. inferre. Nō dicit q̄ dimittat
in vneio: est cāpis v̄ comēdāt bestie: pot
et. Jō si nō potestis facere tantas ele
mosynas v̄ brā Anna ad minus restitua
tis furtis: rapinas: rapinas: solidatas: dā
na. Jō Jacob ait. Ego om̄e dānū reddē
daz: q̄qd furtim pibis: a me exigebas.
Gen. xxxj. Tercio p̄betis et ieiunio: i
eiunē nobiles & delicatiss: oia ieiunia & p̄
cepta suauant: et etiā alia dicēdo. Ut de
corne nostra eriat fruct⁹ matrimonij: sa
clom⁹ fruct⁹ ieiunij. Et poterat dicere
vterq; humiliabā in ieiunio atq; mem
oro moa in sinu meo queret. Ps. xxxiij.
Nōnal habebatis hic doctrinā et fruct⁹
ieiunij ecclē. Ad hoc maxime tenent il
li q̄ p̄it h̄re vñ bonā refectionē. Aliqui
laboratios erulant se a re iunio ecclē
se q̄ tñ nō excusant si nō audiat missas te
luni. Jō ne bibant in tabernis in loco
p̄bi haberia domū. Jō ap̄s. Nunquid do
mo nō habetis ad mādūdū & bibe dē:
Jō illos q̄ bibūt in tabernis aut ecclē: s̄
dēt om̄nis: Jō illos q̄ nō ventūt ieiun
m ad ad missam. J. Corin. ii. Quarto
p̄betis prole a deo p̄ p̄missioē: q̄ si
mul Joachīm & Anna fecerūt votū: q̄ si
deus daret eis fructum matrimonij ser
uiret deo in tēplo. Sicut si vos nō pro
misteretis: q̄ esset relictiois vel religio
sua. Et multū damnuat et n̄tāmissio

bus et postea facientes vota vna carates eo
pore. Sed peccatit et fractio voti aliq
no qd hominibus qd est in illis. Ergo
ait sapienter. Si qd vultis deo ne
materis reddere. Displicet est et infides
lia et intra pmissio. Sed quod chg vo
neris reddere. Multo meli⁹ est no vouere
q p⁹ votu pmissa no reddere: ibidem.
An sunt iacencia faciut aliquod votu v⁹
cunt. Et in iacobu 2c. et trāsest de an
no ad annu: no curat cōplere: q sunt
senes petūt dispensationē in voto. An po
nit certū tps intra illud qd compleri. Si
aut no ponit tps determinatū itelligit
statim cōplere. Et q sunt multi q no eu
rant de deo: dānant. Jō cauendum est
a votis. Patet ergo qd fructus beate an
ne fuit in sanctificatione longe desiderā
do. ¶ Dico sedo q brā anna habuit fru
ctū suū scz vniū Mariā sperādo certe:
qū fuit certificata p angelū quē deus sibi
misit. pto quo nota hic historiaz qū
Joachim et Anna venerūt de Nazareth
in hierlm ad templū vt offerrent fin
plures tudine. qd Joachim q erat nobilis baro
voluit offerre sacerdos respectū eū dicens
Et qd estis vos? Rōdit. P⁹ ego suz Joa
chim seruitus vester q venit offerre: sas
cerdos. Certe nō recipiā oblationē vram
q vos estis maledicti a deo qz nō habes
tis protēstionē ergo est qd aliq⁹ peccas
tum secretum est in vobis. Et ait illi Joa
chim. Patet nescio in me aliq⁹ magnū
peccatum: nō possum excusari a petio:
qz nō habeo prolem: et sibi displicet mi
hi. Et ait ei sacerdos. Recedat a templū.
Et Joachim rōdit. P⁹ nō faciatis mihi
istam verecundia. Ait sacerdos. Certe
nisi recesserit: ego nō faciā officiū nec sa
crificium. Tunc Joachim cū magna ve
recundia eruit de templo. Si ita velle
modo facere faceret. Expellere aliq⁹
de ecclesia de nobilit⁹ statim diceret senti
fer. Per cor⁹ meū talis morietur: ego in
uentū euz. S; Joachim patienter recessit
et nō fuit ad domū et verecundia vicinon
se fuit ad pastores suos: ad sibi: et ibi
flena orādo dicebat. O domine qd pec
atum est meū: q ita sum maledict⁹ 2c. ¶
por⁹ ostē q anno q erat in tēplo qd audi
uit q sacerdos ita ostendebat cum viro
no videns q vir su⁹ recesserat de tēplo:

statim prot⁹ vt pfortaret virū suū et refrenas
retēdū ne noceret sacerdoti exiit. Sic plo
ravit ad domū. hic habet exemplū mulie
res qd debent pfolari viros suos quater
negociis trifatur: et qd veniunt ad dos
nū viros debent eos pfolari. S; sunt ali
q q nō cōsolant eos: s; magis p trifant.
An aut brā Anna fuit in domo et nō in
uenit ibi virum suū: tunc transiit sibi ro
tum desiderū de creaturis. Et flerit: ge
nibus et ait p viro suo scd et iusto vt
de⁹ eū pferaret. Ecce sancta pfortūm
aut iachim sic orando fieret in deserto:
apparuit sibi archangel⁹ gabriel: Joa
chim timuit: q ista est cōditio spūs: quia
caro non pot⁹ sustinere pferitiam spūs: s;
cōditio boni spūs est statim pfolari dicē
sibi. Ecce ofones tue sunt exaudite. Et il
la pfectia quā habuisti de⁹ misit me ad
te vt nūciē tibi q tu de prore tua habebis
vniū filiū non filiū: qz erit melior cunctis
filiis: et erit mater regis messie regis ce
li 2c. Et in signū hui⁹ vade in hierlm in
porta deaurata invenies Annā vxoē tuā
qz ego ista etiā nūciabo tibi. Et angel⁹
recessit et apparuit anne in domo scilicet
nihil sciebat de viro. Bene poterat dice
re angel⁹ illud. Tōs p⁹tristabimini: s; tri
stitia v⁹ vertetur in gaudiū. Jo. vi. 20.
saliter fin qd viri in p⁹ma gaud. Joachim
et Anna steterunt viginti annis orantes
elemosynas dāto: ieiunantes: voventes
et cū toto hoc nō obtinuerūt prole. Et qz
in ista verecundia a sacerdote sibi facta
habuit patientia: statim habuit pmissio
nem de ple. Et quo sequit⁹ q melior est
patientia qd ofones: elemosyne: ieiunia:
vel promissiones corā deo. Nō cogitare
hic qz si vultis h⁹ patientiā in iniuriis: v⁹
factis: ista v⁹ valet plus: qnd deū ad
obtinēdū illud quo indigetis in hoc mū
do et saluationē in alio q aliq⁹ dū. Jō
eicite foras rancores: odia et malas vo
luntates. Jō dicit scriptura sancta. Pa
tientia vobis necessaria est vt volūtatē dei
faciatis: et possetis pmissione. ad he. x.
Ecce quāly brā Anna habuit fructū suū
in sanctificatiōe orando certe 2c. ¶ Dico
tertioze pferū dō bigne. s; triplic. P⁹lo
in vtero in q formatū corpe: et creatio fou
a deo: in eadem die: et hora fuit sanctifica
tione: mensibus fuit in vtero matris san

cta et benedicta mater eius beata An
na canebat q non quarebat hincinde vt vi
ri: canebat a tripudij: qz ex his m⁹ m⁹
liceres p⁹dit thesaurū eis cōmissum. S; se
cundo conseruauit post natiuitatē spām
lactando. Jta faciebant sancte mulieres
antiquas. Sed nō statim dicit viro vxo
habebis nutrice: hoc facit vt ipsa pos
sit ostendere vbera 2c. Nolunt dare lac filio
et dant caniculet male faciūt: qz sicut
vter⁹ est camera prolis: sic vbera cellas
rium ipsū debent esse. S; brā Anna ipa
met voluit lactare v⁹gnē xpā: qz filii:
et filie recipiūt bonū pplexione a matre:
sed p⁹ant eam multoties et malo lacte.
Nota hic exemplū de illo nobilit⁹ in ioms
bardia q habuit nutrice filio suo: qd p⁹
to lacte lactauit filiū lacte cuiusdā por
ce ne pderet bonā promissionē et salariū:
q fuit a v⁹rit sicut por⁹. Ecce quāly des
struitur p⁹lecto. Jdē de captiuis qui los
ctāt filios dñor. Tertio conseruauit eaz
in templo. P⁹st q beata Anna ablaeta:
uit v⁹gnem dixit viro suo. Domine nō re
cordamini de voto: Rōdit: imo. Jdeo com
pleam⁹ votum. Nō dicerat. Expectemus
q habebit decē annos vt multi. ¶ Et qū
sunt p⁹che tunc dicunt: dabimus sibi
aliam gibbosā vel monoculam 2c. Et sta
tim Joachim et Anna presentauerunt
deo filiā suā in templo vbi fuit decēz
annis continuis in seruicio dei. Jō possu
mus dicere beate Anne. habebis fructū
in sanctificatione: conseruando digne.
Moraliter hic habebis exemplum statu
di in templo dei in diebus dominicis et
scdis audiendo missam et sermonē. Qui
bene vult seruare festa debet facere qns
q. P⁹lo cessare ab oibus opibus tempo
ralibus non facere barditonuram: nec
aliud opus seruile. Nō: qz in dñica xpo
cessant ab oibus negociis et laboribus
et surgendo: ideo vult q xpiani represen
tantes illam resurrectionem et qetem de
scant in diebus dominicis. Idem scis
qz illa die quenerunt in quiete glorie.
Qui autē non vult quiescere: semper la
borabit in inferno. Secūdo q ieiunū au
diatis missas. Dicit rō mee taberna d⁹
aperiri: aū missas in die festo. Tertio q
sitis p tpe l missa. Nō in principio debet
esse: s; in p⁹fectiōe sit p vob. Quarto de

betis esse in missa quousqz det bādictio
a sacerdote. Multa q nō loquimur dñi mis
sa d⁹. s; hodie abusus est: q nō faciūt mis
sa loqui de vanto reb⁹ sed missa 2c. Mes
mento ergo vt diem sabbati sanctifices.
Sed de istis q seruāt ista qns potest d⁹
ei. habebis fructus s; bonoz operum in
sanctificationem vestram.

De sancta Martha. Sermo.

Martha Mar
tha sollicita es. Luc. x. Octas
no die a festo beate Marie
magdalene sit festum beate
Marthe sororis sue quia octavo die post
beatam Magdalenam ascendit in celum
Jdeo de ea voto nunc vobis p⁹dicare. Sa
luterur p⁹na virgo Maria. Thema pro
positū est v⁹gnē xpi ad beatā Martham
In q ostēdit xps summariē vitam quāz te
nuit Martha. factuam: mortine qz iste
due sorore: Maria Magdalena: et Mar
tha diuiserunt sibi duas vias spūales.
Beata maria magdalena dedit se vite
contemplatiue. Maria sedēs sec⁹ pedes
dñi audiebat v⁹gnē illi. Luc. x. Martha
qz elegit v⁹ tā actiū: dās se laborib⁹ p
xpo cū dicit. Martha martha sollicita es
tanta. nota cū d⁹ dupliciter Martha mar
tha: qz v⁹ta actiua si bona est non solum
enrat de corporibus: s; et de alab⁹: dāns
bona p⁹lia 2c. P⁹tz qz summariē xps ostē
dit v⁹ta brē marthe. S; subtiliter volēs
vobis p⁹dicare de isto v⁹bo inuenio qz in eo
ostēdunt tres excellentie brē marthe qz
habuit in hac vita.

Prima est puritas virginialis.

Secūda est pietas proximalis.

Tertia est dignitas personalis.

¶ P⁹ia ostēdit cū d⁹ Martha. Secūda cum
d⁹ martha: tertia cū d⁹ sollicita es. Dico
pmo 2c. nō d⁹ sollicita es. Dico p⁹na
riaca idē est q domināo. In hoc ostēditur
puritas v⁹gnalis q nō est nisi dominium
qz p⁹na recipit sup sensualitatē corpis
nec cogitādo nec loquēdo: nec opando ali
quā coram p⁹ne luxurie et dñat qns sen
sib⁹ qns custodiēdo. Dico p⁹ de quolibz
illa corruptiōe a v⁹no qd brā martha
pferuabat se in puritate virginali. Jō de
martha. i. dñana vel pncipalē: qz sicut p⁹
ceps nō h⁹ supra se aliq⁹ dñantē iniquā

tum tollit: sic nec puritas: & gualis habet
supra se maiorē gradū castitatis. 30 dicit
Seda. Sola est castitas iugalio: melius
continētia uirginalis: sed optima pfectio
uirginalis. Ecce pncipat⁹: sed cum pau-
cissimi qui habeat illā puritatē uirginale
quā quonū nulli nisi pueri parui: ita e-
tiam inclinant ad masculū. Dicit qūo tūdū
ac. 3 pctrin luxuri. 30 ipso facies de h
pluribus iunior Joanne dicit. habes paucos
nolui in sar. llo q non inquinauerit uel
mentis fuerit ambulans tunc mecum in al-
bis: quia digni sunt. 2p. iij. Nota in sar-
dio. Sardis iuxta hebraicam interpretat
tionem. i. pulchritudo principatus: q. ma-
gna pulchritudo est qm illi de infirmo-
seruati sibi fidē castitatis: pulchri⁹ de ui-
dus castitatē seruanti⁹: sed maximū q
est pncipat⁹ & gmitatio. 33 q sunt pau-
dicatur hystoria de demone in corpore eu-
fudaz nolēte erire nisi dicerent tres mil-
se a tris⁹ clericis uirginib⁹ ac. 34 eo dicit
principium euangelii. Mulier qdaz mar-
tha nomine. i. dominio suo corpori reco-
pit ipm in domo suo. s. p. turis iunior
nez que semp fuit⁹ 30. Quesito est hic q
fuit rō q martha pseruauit uirginitatē
cum bti maria magdalena foror sua fue-
rit ita inhonesta i sua inuēte qd essent
pulchre equaliter et diuites: et non timē-
tes aliquē post mortē parentum: quare
ergo fuit tāta diuersitas? Rādeo presu-
posita diuina ordinatione q est cā oim res-
tuz: non inuenio aliā rōnem pculiorem
nisi infirmitatē quā passa ē bti martha.
34 eo audiuisti hystoriā de muliere ha-
bente fluxū sanguinis. xii. annis que ha-
betur 22. ut. i. dicit Ambro. expresse q
ista mulier fuit beata martha. Quia in-
firmitas facit tria: primo facit pdere co-
lorem: secundo fecit ipm fastidiosum et
de diolais sine grauemitatio fecit ipaz fe-
tidam. Quam infirmitatem habuit im-
mediate post mortem parentum. 30 mul-
lus miles nec scutifer curauit de ea. Op-
positū fuit 8 magdalena iunene pulchra
sera: solatio: q pssitabat a militib⁹
2 scutifer. 2 kal hic 3 mulieres q oscula-
tur boles iunene di. O tu es amic⁹ me⁹
O bndi tu infirmas pseruasti a pectis
30 Ecclia. iij. Malitia uinis hōie obliuio
nē em facit luxurie maghe. Ho. malitia

infirmitas: que initium habuit a malitia diaboli: vultus horrebat ipse pro respectu eternitatis: non est nisi vna hora. 20. cetera habemus hic exempli recipere patienter infirmitates quas deus non daret nisi per salutem anime. Quot peccata videntur ratione infirmitatis: Ad quam mulier erat clauda vel huius plam in oculo: non curat de tripudij: remittit ad. cetera hic hystoria de petronilla filia beati petri apostoli: pulcherrima: non videbat filia piscatoris: et impotens. Et quidam comes volebat etiam in vxore. Ad quam mittebat milites et. Ad sententiam beatus petrus rogant: ipsum mittit et sibi sequebatur et. Ecce ratio quare martha fuit homo et non maria magdalena: nam dicit. In domo appropriant super me nocentes et edunt carnes meas. Qui tribulant me in iudicio mei. Tentationes: ipsi infirmi sunt sunt et occiderunt. ps. xxi. et cetera. xxi. Infirmitas grauius sobrietatem facit aiam. Deo sedo quod scilicet excellentia de pietate primale. In elemosinis corporibus et spiritualibus quod tangitur cum de sedo martha. i. pueros seu irritas sedis inter pietatione bebrat. fincitas ad bellum: quod fit per pietatem primalem: sicut quando aliquis ente incitat a iuri irritat et. Ita opibus pietatis dabo panem vinum et pecunias pauperibus: homo incit ad diabolum. Sic faciebat martha. i. irritas: deo de ista pietate dicebat apostolus ad discipulum suum timotheum. Exerce te ipsum ad pietatem: non corporis exercitatio ad modicum vultus est. Pietas obstat ad omnia vitia est: promissiones huius vite que nunc est et future. et ad Timotheum. Exerctatio respectu operis pietatis: igitur: elicia tio. cetera per opus pietatis ad modicum vultus est: quod solum sibi per deum gubernatio corporis: opera pietatis: et quibus datur habetio promissionis vite que nunc est et future: iuxta hoc psalmi operi: beata martha dedit te operibus pietatis ad ipsum et ad discipulos suos in domo sua recipiendo. Dicitur hystoria que in die romani postquam ipse predicauit: circumspectis cibis cum illis vespere esset hora: regressus est herbaniam cum discipulis ad prandium in domo marthe. Mar. xi. id martha dicebat hystoria ipse Dicitur quod postquam ascendit: non dedit oia penes pedem ad pedes apostolorum: dixerunt ipsam pauperem. Ecce opera pietatis: corporis

ralia. De spūalibus autē dicit: cū ppter
 exiliū venisset ad puticiā quō p̄dicaba-
 tans p̄tione alabō de coquina spōssi-
 cii ministrā eīcas spūales: intū q̄ ip̄e
 ex vna parte ⁊ beata magdalena ēr alle-
 p̄dicabāt ⁊ p̄dicatō quērtieris totā p̄-
 nunciā. Dicit q̄ quō p̄dicabat de articulo
 fidei: ⁊ de trinitate: incarnatiōe ⁊c. p̄ba-
 bāt hoc miraculo: curatō infirmos ⁊
 ideo quērtiebāt. Ille pietatis maioris
 ērat q̄ corpaleo. Dicit hic cū recederet
 de territorio aquēi vī irer ad amonionē
 trāsivit p̄ tharacū vbi erat ingēs draco
 maior balea ⁊ erat semipisq̄ ⁊ femiani
 malitiō vīuebat in aqua ⁊ in terra. Et in
 aqua rhodan subuertebat naves. trās-
 cūtes vī comederet hoīes. Sing quoq̄
 tēs illi⁹ terre sciētes suō scītate fēz brē
 marthe recurrerūt ad eā vī puidēret
 hoc. Dicit q̄ quō beata martha cū aqua
 bñdiceret cruce intū ⁊ draconē. Cōmēdes
 hie ⁊ ⁊ aqua bñdiceret. Et cū draco velleret
 lucideret: brā martha subito cū scuto crū-
 cis dixit. Ecce crucem dñi fuge ⁊c. ⁊ liga-
 uit eū. Et draco sc̄p̄bāt eānt onis sequē-
 pastore: interfecerat eū. Et cū memorā
 hui⁹ miraculi dē mō loc⁹ tharacū: cū an-
 diceret norent. Linger loc⁹ pel lūc⁹. Sed
 q̄ ille draco dicebat tharacū: id loc⁹ dē
 mō tharacū. p̄ hoc hoc intū ad amonionē
 ⁊ cū p̄dicaret ibi in p̄dām magna platea
 vbi est nunc quētus p̄dicatō: quā tunc
 nū infidelio vōles venire ad sermonē si-
 ne nauī maridopotuit trāsire rhodanū ⁊
 submersus fuit: ⁊ post tridū inuēt⁹
 Brā martha suscitauit eū denote orōdo
 fēz xpm q̄ sicut ipse voluit suscitare la-
 zarū fratrem suū iracebat suscitare illū in
 uenē: ecce quō excrebat opa pietatis: id
 dē martha. I. irritatō demonē p̄ opa p̄ietas
 tēs corpalia: spūalia: idē dicit cūgēstū.
 ⁊ martha it̄ fargebat circa frequēs mi-
 nisteriū tā corpale q̄ spūale. Dicit illū
 fudo de duob⁹ mittit⁹: hū vñ custodiē
 castrū regi: alī⁹ sōlū custodiē castrū fēz
 ēt acq̄rit mltā alia castra ad inimic⁹: cui
 magis tenebāt rer⁹: si ōne magis tenebāt
 illi q̄ custodiē ⁊ acq̄rit alio: imo. It̄ de
 cūlibet nostrū cōmisit castrū. f. op̄a: id
 custodiāt ad inimicū ne trāp̄. Debet nū
 q̄libet nō esse cōfēt⁹ de seipso: fē multa
 alia ⁊ acq̄ret p̄dicatō: expellēdo demo-

nes: qđ sit qđ supbia humiliat: anar: qđ
 fuerit &c. Itē de septē peccis. Qđ cum gēta
 diligētia pđicatorēs dberēt facere magis
 cōquestas marie magis qđ habet ictas.
 Itē murtia nō solā custodiūt castitū suū:
 s; et multa alia rps acqđsunt: id rps dixit.
 Qui aut fecerit 7 docuerit h. magn' rps
 cabit in regno celoz. Mat. 23. Docere et
 nō facere bonā vitā nūqđ valet: id apls.
 Itē dē ex tibi. castitū suū custodiūt
 7 lectis ehoratūtiō 7 doctrine. Noli nes
 illgere sūm qđ in te est: qđ data est tibi.
 Iad. 2. tibi. Dico tertio qđ rāgil dignit
 tas personalis cū dī sollicita es. I. anar.
 Nā psona in dignitate existēs debent
 esse sollicita. ad Ro. 12. c. Qui psonā solli
 citudine supple pñficiat: cō dī sollici
 ta cōstendit dignitas psonalis. Dicit
 postqđ nō pñficiat qđ fecit pñi mona
 steriū montaliū in tharaso: multe pgi
 nes illuc trauerūt: nō habebāt reddi
 s; suis manib' operabant: 7 qđqđ laca
 bant ponebāt in cōi. Nō comedebāt car
 nes nec pignēdine aliquā: tō modicū ex
 pēdebāt. Dicit 2 montales qđo nūqđ
 faciūt: s; octio 7 vagās vadit p 2 pēn
 tū respiciendo hinc inde &c. Dicit qđo p
 septē dies ante suū obitū vidit celos ap
 pte: multitudinē angeloz. Nam beate
 magdalene sororis hie secum postantē.
 Et sic rps sibi reuelauit qđ octidie dē ipsa
 etiā veniret ad gloriā paradisi. Dicitur
 qđo in nocte qua debuit ad dñm migras
 re: in camera sua fecit accēdi magna lū
 minaria. Et qđ domuit et oēs qđ erāt i ca
 mera nisi ipsa: venērūt demones 7 errin
 perūt oīa luminaria: ipsa orauit. Qđ dñs
 dñs dimittetis mei tenebrā: Et sic dēscē
 dit bēa magdalena soror suo cū lumine 7
 accēdit oīa luminaria. Itē fecit sibi lege
 re pñfessionē sūi lucar: habuerūt multo
 ad ore beate marievirginis. Et sic obit.
 Dicitur hie miraculū sancti frōtōni:
 qđo miraculo oñēditur għa bēa magda
 lene: 7 beate marthe. Qđo rps in babb
 tu epālī: 7 bñs frōtōn' rps fecerūt epe
 quibus ipsi' corpō. Et cū posuisset corp'
 in sepulchro dixit rps. In memoria eter
 na erit iusta hospita mea. In hoc cogn
 nerūt ipm ipm esse. Et de nullo frōtō nec
 fāt legit hoc nisi de ista 7 de hysse ma
 riar: rps fuit in erouia virginis.

bur, demones i camera vbi hō mortuū
 ⁊ abscondēt se luppiē: q̄ non videntur nisi
 aliquoties a sanctis p. o. n. t. Et calcaneū
 quē est vltima pars corporis: signat mor-
 tem: obseruabāt. Ecce quaternio nō
 mīlūm custoditē. Sed remedium quod
 deus dāt nobis est: quādo homo penitet
 de peccatis: fuit confessus ⁊ satisfecit ⁊ pro-
 pōit abstinere. Sic quando anima exiit
 a corpore in grātia deus mittit angelū
 suū sū p. mīssione a deo: faciem Exo-
 r. xxi. Ecce ego mitto angelū meū q̄ p. res-
 cedat te ⁊ custodiāt te in viatē: intrōdu-
 cat in locū quē preparat. Quantum ad
 tertiū dicit q̄: tertia declaratio est tro-
 pologica ⁊ moralis. Pro qua notant octo
 pūera in liberatione beati petri: signifi-
 cantia octo quē de⁹ facit volens libera-
 re peccatōrē a carcere: vult ipsum redu-
 cere ad bonam vīam.

Primo angelus illuminauit carcerē.
Secundo percussit in latere petrum.
Tercio petrus erexit se.
Quarto ceciderunt cathene.
Quinto petrus precinxit se.
Sexto celsitauit se.
Septimo circumdedit sibi uelamētū.
Octauo secutus est angelum.

[illegible]

frus erexit te fricatio oculorum: credes q
esset somnū. Ecce ppositū nō redeun
di ad peccatum: tunc hō stat recte ⁊ circa
dei. Ideo dandū. Surgite pōnē. Feder
tis q mādicatoris panē doctōis. pō. errot.
Quarto ceciderit cathēn. Ecce pmissio
Quarto peccata mortalia hō homo: tot ca
tēntis est īgnatus: qñ hō pñter ⁊ confes
sor eleuā. manū dicit. Ego te abolu
oēs rāpūnt. Magnū mirabile est: quia
omnes hōiemū di cuiuslibet non possunt
soluere vñā cathēnā. Sed tanta est vñus
pñssio: vñ statim oēs rumpunt. Dicit ī
mīraculū breuiter de illo magno pecc
catore in omni specie peccatorū: quī īndu
ctus alique deuotarum personarum
fuit ad ecclēsiā vñ confiteretur. Cūq
fuit ad portā ecclēsiē: quedam scī pso
na vidit septē demones ipsū hōiem ca
thēnis trabentes īntrare ecclēsiā.
Sī dicit ab aliquo: quare nō retinebant
eū cum sit ita potēssē? Rēdō q ppter
ibēg. arbutū qd nō possunt cogere. ⁊
qd aplo. Cūus est sermo dei ⁊ efficax:
penerat ibi oēs gladio incipit. Ad
deū. illi. Quid tu cū dicit angel⁹? pñge
t. hīc substitit: ondit resistit uirum. Hī
ille q tenet bonā allōz ⁊ non resistit: q
nāte ample in pompis: vanitatu:
multa confiteris. Et qñ a confessorib⁹
dicunt eis q creditāt ⁊ qd fringāt fer
rent. O opōset me minnere de statu. ⁊
Ecce quare dicit. Prehige te peccator:
nō faciendo vanitatem de bñs. Valterius
ad resistere opōset ⁊ pcingere se. ⁊
qd pō. L. x. x. Sūt lumbi vestri pñcti
vīuendo de bono iusto. Et lucerne ardē
sūt in manibus vestris. Iopa meritisia.
Sexto calcia te. Ecce īremissio. Inuria
mū: discalcia te. Hō est iuratur: ⁊ sentit
a iuripartiteo: ⁊ vindictā q sentit
māgior: dicendū ē: p corp⁹ pñ ego me
indicabo. Calcia iuripartiteo īstro
de p amorem dei. In iustro p timorē
inferni non sentit iniuriā prius qñ
qd magna. Nullus sic discalcia. pō
traf paradisū. State q calcia iurip
allōne enā gēlū pacis. ad Ephe. vi. Se
tūmo circūda te pñctis tūi. Cūstē
tūi. Hōc signat hōnēā pueritatem. ⁊
p stellis cooperit alia indumenta. Ita
pacta cōuersio cooperit peccata. ⁊

30. **Act.**
 queris: fuit honeste corā deo a pre ante
 p deuorā ofonem: a pietatis a pre post
 a deitris p elemosinā: a sinistris p patri
 tū. Sic em circumdat vestimentū. 30. vñ
 cit 30. Beatus q̄ vigilat a custodit vesti
 mēta suae: nudus habet: p̄videt tur
 pitudinem suam. 2. **Poe. xvj.** Ocrano cum
 dū. sequere me: oñdū p̄mūio: q̄ sancta
 scriptura vocat sacerdotem angelū. 2. **Ma
 lachū. i.** Labia sacerdotis custodit scien
 tiam: legem regit: de ore eius: quia an
 gelus dñi exercitū est. Notare hic q̄te
 sanctitatis debet esse. **Epistola. hie dicit**
 a dicit. p̄oñq̄ habuisti cognitionē de pe
 catis: p̄titionē a p̄positū nō redediſt re.
 Sequaris angelū meū corā. 30. **p̄s dicit**
 Quā mihi lucet meā corā: q̄ bibi meum
 sanguinē: hū p̄p̄a eternā a. **Jo. vj.** Tunc
 petrus p̄t dicit. Domine nō es p̄p̄it me
 meum herodis i. peccato.

De sancto laurentio martyre. Sermo.

Abetis fructu vestrum in sanctificationem. Tercia istud habet originem ad Rom. 11. 17. recte tamen in epistola currentis festivitatis. Sicut tota festum et solennitas hodierna est habet laudem multis christi et christi et fimo nostre mortis que de eius vita la gloria et morte et passione dolorosa poterimus recipere bonas doctrinas etc. Salutem patrum ego martha. Pro declarationis quia habet et introductionis materiam per dicendum sciendum quod in sacra scriptura bona opera sunt nostra et mercedis que hoc facit in hac vita dicuntur fructus vite humane. Ratio est. Nam principale ultimum finis quod homo expectat est de ardore est fructus. Nam si in isto suo habet quicquid pulchram arborescentiam non est contentus de radicibus vel de ramis floribus vel de foliis sed de fructibus quia est illud quod speratur. Idem est de domino iesu christo qui habet arborum pulcherrimam scilicet ecclesiam militantem clausam preceptis et consiliis plenam arboribus que subest christi iustus est una arbor. Unde dicitur mar. vii. Video homines velut arbores ambulantes et plantantur in die baptismi: et rigantur aqua baptismi. De istis arboribus principaliter vult deus fructum ducere. Ideo dicit ecclesia domino iesu xpo.

ecce sanctus: Xpius papa vadens ad ce
lebrandum illius sollempni fecit transfundit p
celebrandum illius: quidam fama bti sancti
vocavit eum: solus suam sanctitatem dixit eum
fecit. Quod habuit ita chorū 2 dilectus q
papa volebat militem celebrare sine eo
Iteq; papa celebrabat pplem dicit qd eo
se erat multos hostias et. Tunc adhuc
dabat eis de sanguine christi communi
cantibus: commisit bti laurentio dūci
sanguinis dispensationes: sed postmodum
fuit statutu qd non daret sanguinis pple
2 immo ppter periculum qd possunt sequi
et scandalu: qd etiam iam in hostia conse
crata est sanguis xpi et naturalis 2 comit

tanta et. Deinde papa fecit eū diaconū
 cardinalisq; diceretis ppter obediē
 tiā acceptatū. Būthēpban' 2 Lauren
 tī' fuerūt diaconi cardinales. Et officiū
 istū nōdā nobis habet hoc nōle cardinales
 S; nō creditis q; et hoc ite mutauerūt
 statū vel modū suū viuedi: sed vltē sicut
 pri' i cibo: potu 2 vestitu 2 obsequiis.
 Ecce quib; laurentius facit fructū de
 singulis psonaliter possum' sibi dicere ih
 ma. habet fructū v. c. c. Et pcedat anto
 ritas panū dī. beatus volūtas dei sancti
 ficatio sua vt abestinet vob; a somnia
 tione et sciat pūctualit; pfm vas suū
 possidere in sanctificatione 2 honore mōi
 passionē desiderat sicut 2 gētes que igno
 rant deniq; ad Thessa. iij. S; b. lau
 rentius fecit fructum de mīa pxiatimi
 quia ita erat mīticetor q; nūq; libere vi
 nebat: sed totum dabat pauperibus xpi.
 Nam tunc tempore erat in roma impa
 tor qdā xpianus nomine philipp' qui
 dī fuisse pxius a beato laurentio. S;
 post fuit imperator quidam xpianus nō
 mīne: Decianus: magnus psecutor xpian
 orū: qui scens q; su' pdecessor dederat
 ecclesie totū suū thesaurū: voluit repelere
 violentē pxiū thesaurū. hoc scens
 b; laurentius distribuit totū thesaurū
 2 perquirebat romani que tunc erat ma
 rima: 2 ibi inueniebat xpianos abscondi
 tos mēti imperatoris dabat eis elemo
 sinas. Primo in anima eos cōfortādo in fi
 de. S; b. cōposu; contra reficiendo de illo
 thesauro. No. er legenda sua qūo curā
 uit illā vīdū q; habebat in domo suam
 eos xpianos absconditōres: dedit eis lan
 gas elemosinas: 2 confortauit eos 2 dixit
 q; miles non potest meli' mori q; iusto
 bellorū illuminant ceccos: si distribuit
 totū thesaurū in pūis causis: 2 caritatē es
 ciebat. Laurentius bonū op' opatus est
 q; p signū crucis ceccos illuminant 2 et be
 sauros ecclesie dedit pauperib;. Ecce fructus
 beati laurentii de mīa pxiatimi. 2 d
 rātr hic beatus laurentius dedit in hoc
 er pūis dūlū? 2 potentibus qualiter so
 debet habere in pecunia. Nā cognauit
 b. laurentius q; nō posset illū thesaurū
 redimere in pecunia contra imperatōrē
 Ideo p man' pauperum misit in celum
 ppter hoc dicit imperator thesaurū qu

cū. Facillatē esse ē quā rēgiōna
 nus pauper ē celū deponatur sit. Ad idē
 ergo mān pauper sūt mēse campōr.
 Et dico q̄ sic: p̄ xpm sūt affecurate. Es
 cū infirmus securitatis ē scriptura. **Da pauperib⁹ ⁊ habebis thesaur⁹ in celo.** **Mat. xix.** Nihil pōt perdi. **Mat. audite**
oēs scimus q̄ non possumus dare ut time
re nec possidere diuitias hui⁹ mundiq̄
hodie vel cras opz eas dimittere. Sed si
vultis ne p̄dantur dicit in ⁊ anno pau
per. Nunq̄ esset magna sollicitudo diuiti
 periculum passum trāsire in q̄ omnes
 deperdat nisi secum vellet portare pecu
 nias: nunq̄ esset melius dare in mensa
 capitis: **Mat. xxi** sūt in hoc scitis
 Oēs habemus transire passum mortis
 periculolum: ubi oēs deperdat. **Interrog**
ant vros ⁊ filii scitis. Nā qū medius
dicit. Facti estis: dicit vros. Per agnē ma
ria cista qū pecunia erit mea. Scitis? ⁊
parates rapit ⁊ alia nuda vadit ad in
dicium. Ad quā dicit xps. Et quō vens
ita. Et ridit sic. Dñe: si deperderat. Tūc
ps dicit. Quare non dedisti pecuniam
meā ad mensam: ego pensum cum viu
is. I. crederetis vtiq̄ ergesset illam. Lu. xi.
Qū ille le poterit excusare: nullum
nisi dicat. Dñe: fui hui⁹: ⁊ xps dicit: id
vadas ad hospitale finitor: ⁊ remittet eū
ad infernum. Id rectiparis exemplum a
beato laurentio ⁊ habebitis thesaur⁹ in
celo. Ille diligit pecunias q̄ eas custodit
eternāl: non ille qū deperdat. Id hui⁹
ctus est qui non dimittit filio eius rē si
tutionis. Ideo Jac. iii. Que de furto ē
sapit est ⁊ de bonis confitens plena in la
strectib⁹ domus. Tertio est fruct⁹ ⁊ pa
tientia martyriū. Inner: fo q̄ sustinuit
dece formata: in eis habuit patientiā.
Primum. Nam videns imperator q̄ non
poterat habere s̄bstantiā: opprobriū in fi
titium p̄stantiā. Propter qd fuit ca
piv⁹ ⁊ in tenebroso ⁊ fetido carcere cor
⁹ p̄deribat: sola p̄p̄tatio transiens
per choros angelorū sic consolab⁹ ibi
Et potest dici de eo. Qm̄ hac p̄terita
tionē solo corde constituit cogitatio ⁊
eruditate in illa eterna patria conuer
satio est. Sed in tormento fuit. Nam post
multis diebus fuit in carcere sine cibo
potu: cogitanti decimo q̄ esset debilitat⁹

habetis fructu pectus in sanctificatione,
De sancto Dominico. Sermo.

Vos estis sal
terre. Mat. v. originali r. in
enā ho. recitatur scribit ho.
bū lito. Sic totū offiū r. fo
lētitas pntis dicit est gloriofissimi pntis
dicit nri 2 pfectionis. b. dicitur r. fimo nri. S.
placet dno habebim' multas bonas do
ctrinas re. S. 3 pnt' salutē hōg maria re.
pro aliq' declaratioē hnt' hbi r. intro
ductioē materie pōdicandē scdum q' oēs
creature corpales vifibiles q' sunt in hoc
mūdo hnt vñ offiū in gñali. rēpntat'
2 fignē res fpuales r. inuifibiles. Et ita
est vñ rō de pncipalib' quare deus
creauit mūdū: q' ad rēpntandū reāliffi
biles r. fpuales. Rō est: q' fpu vifim' r.
fim' mortales i hac vita nō poffim' vī
dere res fpuales nifi p figurā r. rēpnta
tiones fites. W effect' hnt' est ex parte car
nis q' fpedi: q' nō pōt vī lere nifi corpora
hac: ficut ille q' corā oclateneret berilio
virides p vī rē de aīq' q' videret effect' vī
ride vī rēb' dicit: nō est ex pte oclatē
sed de vitrio fime berillis neccientib' rē
pntare nifi fub colore fuo. Ita ē de nobis
Oclatē hnt' corp' ficut berilio: iō nō
pnt vīdere nifi corpora: f' dī miffio beril
li fcy carne fctū vīdēt' fpuālia: angelos:
aīos. Ecce defect' vñ ē q' in hac vita nō
videm' res fpuales. Et ita cōfīs doctri
na in pñs in fī. De aīa: in theologia.
Wicit cū pñs. Impossibile est nobis itellē
gere nifi per phantafmata. i. fimilitudī
nes. In theologia etiam dicit Wtonyū
Impossibile est nobis aliter facere dī
nūm lūmen nifi pelamine figurā fuerit
circūclatū. Propter hoc fciens deus q'
fpuālia a nobis in hoc mūdo nō pnt
vīdēt' creauit mūdū in quo qūbet crea
tura pntancūg parua rēpntat' 2 figurat
fpuālia. bī gñā. Null' pectū vīdēt' vñ
in hoc mūdo xpīe nēc vīdēt' marīe: nec
aliq' apłoy. Iō fubtilis pīctā pīngit
imagines nō ad oclatē f' ad rēpntādū
xpīe: vīdēt' marīa: alios fctōs. Iōdēa
fubtiliffima depīngit itū mūdū tāp' rō
fadū plēnū imāgīnibus ad rēpntādū.
Iō dicit apłoy. Inuifibilia dei a creatura
mūdi p ea q' facta fūt intellēctā cōfpī

clunt: sempiterna quocq; et vniuersi vniuersi
fama et sint leculabiles ad Ro. i. p.
p doctrina ista p rone et autoritate quoe
creature corpales hnt ide officij gñale
id illa infirmitas et spualis pfectio aploz
et illoz tenentia vna aplica voluit xpo vi
p vna creatura corpale figurare. I. p. ca.
35 dicit xpo aploz vestra aplica tenentia
singulz b. dñico patri info. Mos estis i
terreno ptiq; et. Et ego sum in materia
parada quia vno voto vobis pducere. Mo
sum ergo iteo p pectates sal p pna
signat mibi apostolos et singulariter bea
ta Dominicus patrem nostrum.

Primo sal ieiunat de infectione
Secdo sal pferuat a corruptione.

Tercio delectat in refectione.

Ex istis tribz additionibz sal representat. b.
dñico ptiq; singulz b. vos estis sal terre
Quo pmo sal emendat de hereside de
hoc. iij. Reg. ii. dicit textu q ille scito p.
pheta a amie dei ysaie venit ad ciuitate
de hierico p pccos et rectorascit vni
uersat ad eum dicetes sibi q illa ciuitas
erat nobilis et pulchra hñ b onu terro
ris q; de defectu: qñ aq sal infecte et i
ciuit terra heret: et iñst psonas q bibu
de illa aq. 35 ppos estis ita sanctus e
amie dei p pssz i hoc pducere et dare re
mediu. Rndu pphas pmet mibi. Affe
re mibi vas nouu. Cñq; attulissent vas
dicitur. qñ habet sal: qñ attulisset spa
sit sup aq. hoc factu dñit. hoc dñi
dñ. Sanant has aq. Sanare sunt q a
in die hñ furto xñu bñssit q locut e
st. Reg. ii. hic sunt qñnoz secrete decla
rada. Ptiq; q est ciuitas hierico. Secdo o
sunt ille aq infecte. Tercio qd est vas no
uū. Quarto quid e sal sanas et purificas
aq. Ciuitas hierico signat ecclesiaz. Hie
rico fin interpretacione hebraica inferpe
tur luna. Ecce xpianitas vnus: r falis.
ecclesia q recte facit cursum lune. Nā i lu
na inuenio septē differētiās seu status
pno est nouus. Secdo est crescent. Terti
pleno. Quarto minus. Quinto est gñis
Sexto est eclipsans. Septio erit pfect
3 de ecclesia. Ptiq; finit i luna noua re
aploz: qñ pmo apparuit xpianitas
stricta: et sic simplr ibat xpianitns hab
bat tot supbia nec vanitates in plat
cent mo. Secdo non fuit mēdo finit

tēpē: qz ex miraculis q̄ sēbāt tunc multū
 querebāt: sic eccl̄a augmētābāt. Ter
 tio fuit plena tpe ieron̄ doctor: qz ex
 cōrū p̄dicatōibz tpe doctriis t exēplis sc̄is
 tatis tota infidū illuminauerunt: qz tpe
 ang. tota ap̄lica erat xp̄ianoz. Quarto
 fuit minūe. t tpe q̄ religiōs p̄dicatōrū
 t minorz inceptōrū: tūc p̄p̄ p̄cā cūtoz
 subito p̄sistenti ad corrigēdū illa p̄cā
 vengerūt in religiōis. Quid mō est q̄
 ratur: qñ luna ḡrat: nō videt p̄ duos vel
 p̄ tres dies. Ita mō qñ nllū obediētia ex
 h̄bet papē: cōfētū: q̄ bñdū: q̄ p̄p̄o sit
 sup̄a p̄cā: aliq̄d ecd̄m̄. Sicut eccl̄a
 p̄sib̄l̄: hoc tpe antip̄p̄: tūc qñ mor
 na appareb̄t. Sicut dicit simplicēs qñ
 luna eclipsat: dicit q̄ mortū: tota appa
 ret sanguinea. Talis erit tpe antip̄p̄. p̄
 p̄ter sanguis xp̄ianoz effusioez. Sē
 ptimo post mortē antip̄p̄ erit p̄fecta: qz
 tūc oēs ad fidē xp̄i reuertēl̄. Ecce cursus
 eccl̄ie. 3o eccl̄ia s̄ḡr p̄ hiericō. lunā.
 Et de vltimo statū dicit dō. Sicut luna
 p̄fecta in eternū: testis i celo fidelis. p̄
 lerr̄yū. ¶ Sēdo videndū est q̄ sunt aq̄ in
 fecte hūm̄: cūctatis. 3te aque sunt vitia:
 p̄cā t mali modi vitiū xp̄ianoz: qz qñ
 aduentū beati dñi: oēs gētes erūt infe
 ctē. fides obliuio: bāb̄: p̄ntes: erūt
 iū fūfidiō. De hoc. Apo. v. xvi. Multi ho
 mines mortui sunt de aq̄: qz a mare sa
 cre sunt. Sed dicit bell̄r: bāb̄atur vas
 nouū. Ecce ordo p̄dicatōrum dē vas: q̄
 p̄tinet plures fr̄es. 3o nouū t vet̄ plus q̄
 oēs. Si volumus loq̄i q̄tūm qd vasa
 essent solia q̄ sunt. t castitas angelicalis:
 p̄p̄tatur ap̄lica sine euangelicā: robe
 dic̄ia ḡralis. Et q̄tūm ad officiū p̄es
 dicatōis qd est p̄ infidū discurre: non
 camēro edificare. 3an ē religio. d. dicit
 q̄tūz ad essentia: tatorū hoc ē. ch̄istū
 ordināuit. p̄m̄: p̄ior tūc xp̄o: qz dicit
 sanet. Tho. in. ij. q. lxxviii. art. iij. ad
 t̄r̄r̄sū q̄ apostoli relin quētes oīa. p̄pter
 Ch̄istū: p̄ouerūt p̄tētia ad p̄fectiōis
 statum: qz elicitur q̄ illa vōnerūt: se: ca
 sitatē: p̄p̄tatur obediētia ch̄istū. 3te
 de officio p̄dicatōis p̄ceptū ē. dices.
 Eūto i mūdu vniuersūm p̄dicare euā
 gelium omni creaturē. Mor. vlt. ecce hic
 religio ch̄isti i fiamer cū beati domini
 cū i b̄b̄m̄: ergo cū tēp̄m̄: sūo. p̄
 p̄tatur.

tria pota. scilicet castitate agelicate: panprate
enagelicate: obedientia ghalitols caueat
sibi qubet de ordine isto. Jte ire ad pdi-
canda no ponere se in vno loco. Jd dicit
historia bti dñci. Cogitavit intrinere or-
dine q fratri pdicator: diceret q est. Ec-
ce q quod est religio anstq. Et bonus reli-
giosus ista seruati iudicio ghalit qñ res
gñe agnanti plati stabat i terra cu alio
ipse habuit cu opio alte cu iudice. Cum
xpo: Qñs honor est iste. hic rñdet vñ
qñt litigio se q est lter clericos a religio-
los. Dicit clerici q ipsi fr erut anq reli-
giosus: qd no est. Nā no fuerut clerici vñq
in die eene. i in pñs fuerut religiosi: scz
opio q pdicta vñerunt. Scz religio beati
dnici de vas noni. Jñs ad ceremonias:
vt. l. portemus coppa nigrā a scapulare
albu sc. Jte q comedamus i refectorio:
a sñia. Jñs ad istas ceremonias est vas
noni. De isto vase postumus dicere qd
xps dicit de panto q fuit pñus in oñs p-
dications. pñus. l. pñcipalis: vñtūm
Jñs ad vocationē ad apłatum. Tās ele-
ctōm est mñtū lñe. fōdo pdicator: vt
pōret nomē mñi corā gñtibus tregibus
Act. ix. Quarto videndū est qd est sal in
vase. Quare hie. b. dñicus in vase ordinis.
et pñma pñcipitate: q sal emūdat de in-
fectione. Sic b. dñicus pñt in vase no
no emūdat infectiones pctōz hñt mundi
Nā totus mūdus erat infectus magna in-
uidia ad inuicē: venit. b. dñicus pñs
cās charitatē dei pñmi. Et hoc figura
uit de. Nā mater ciuonidit in somnis se
gestare casulū occisū in ore scutū ba-
lulante: q egressus er pñto totū mūdū
incēdere videbat. de q mater admīrno
illuminata fuit a deo di. q fñt. fñus eēt
casus magnus de oñi xpi q latraret cō-
tra lupos lferutignis in ore ei: qdebant
mūdū infāmare in amore dei a pñmi
Jte ad infectionē luxurie: q ante adñes
tū bti dñci tāta erat infectio hñt pñt q
ñs nullus erat mūdus. Sed venit. b. dñi-
cus pdicādo castitatē a paupratē: ad hō
gñes habuerūt deuotioē. hoc iā ante
figurauit deus. qz matri spūali vñmō est
b. dñicus puer qñ stella habēs in frōte
q totam terrā suo lumine perlustrabat
Quare anspicata matri ei: est ingenti gau-
dio qd piderat nunciāre. Jñ q inuñt q

licet stella est pura a clara: sic ipse debe-
bat iducere gñes ad claritatē et purita-
tē castitatē. Jte totus mūdus erat infectus
supbia: pōpa a vanitate. Scz ad pdicatio-
nē a doctrinā a exēplū. b. dñci multo pñs
ne humiliabant dimittēdo vanitates or-
namētōz: scutiferōz: equoz: vasoz: a n-
ri a argētz: similia. hoc oñdit deuotioē
esset delicate nutritus puer forte vñt. dñi
dephēnēsi frēqñter lecto relicto super
terrā qcūbere oñdēs humilitatē. Jtem
mūdus erat infectus gula. Jā vñq dragēs
ma cognoscebat nec teluma qñuoz tēpos
tū ne vigilie scēdō: sed. b. dñic. emūda-
uit ad ista infectioē: qd oñdit qñ ipse de
cēmo abstīnit a vino seruabat sepe in
pane a aq. Jte mūdus erat infectus auari-
cia: furis: furtis: pñmo a deceptioē:
sed. b. dñic. pdicādo a p exēplū emūda-
uit. hoc significauit ope: dñi est in valē-
tia vbi erat fames magna a paupes mo-
riebant fame: dñites dicebat. Custodia
mus bona nra p nobis et filiis nostris.
qz illud nescim: qñ dñabit. Scz. b. dñi-
cus vendidit libros et supellectilia sc. a
osa dedit paupibus ppter qd dñit capro
nocati ei: exēplo fecerūt elemosinas.
Jtem de pctō trē: qz gñes volebat dimi-
tere sen remittere luxurias: pñsiderabāt
vindictā. Scz venit. b. dñic. pdicans pas-
sionē a faciebāt pacē. hoc oñdit ope:
qz qñ pdicabat in carcassona: vbi erant
multi heretici a faciebāt sibi multa vñtu-
peria. tñt a qñ pñdebant in eā: susti-
nebat patēter. Jte mūdus erat ociosus
in bonis spūalibus. nullus curabat face-
re pñiam. Sed. b. dñicus eēt oñdit xpo a
exēplo: qz ter in die disciplinabat se cas-
tēna ferrea: pñt q. b. dñicus vt sal po-
siti i vase nouo nauauit a emūdat: aqz
pctōz. Jd. be. b. dñico pñt intelligi xpus
Aug. in homel. Aquis pctōz quoz con-
dēdā extingūē dñs: ferōbz: apłicā fas-
lem dñs misit. Jñ dico q scda pñtō fa-
lis est q pñuat de corruptione: non tñt
corruptionē faciā curat a emūdat: ima
etiā pñuat. hoc pñt: qñ homo vult
pñuare carnes vel pñces: ponit in eis
sol: qd restringit humiditates sc. hoc iā
sit clarū a auitas de. T obia qñt: qz
pit vñt. pñce de q comederūt partē: et e-
ra salierūt q sustinerēt eis in vñquozqz

gñerūt et i roges cūstātē medoz. Tob.
vi. Jta de. b. dñico. Nā inuenio q iste mūdus
debut corrūpi a finiri bñ sunt dñcēti
omni a vñtra clāpñ. Scz xpo maria volēs
mūdū adhuc pñuare posuit salē. sc. b. dñi-
cū a saluauit mūdū. Nā legit in floribus
sanctor: a in vita bñ dñci eñt in duobus
locis vñso quā vidit. b. dñicus a. b. fran-
ciscus: a qñ erāt tome laborātes pro
pñmatione ordinis suor: de quo papa a
cardinales reddebant se difficile de re-
tā noua: qz petebāt pñmationē stat: pñ-
alte a plus basse. Alie ppter vñtō pñtē-
tū in studio. a actiua. Jā opā pñtālia
exercedoz: celestēdo: a pdicādo vbi fati-
tur fameliū xpo dei. Ignorātes in fide in-
firmunt sc. Et mortui. l. pctōes sepeliūt
in vulneribz xpi. Jte captiui diaboli re-
dimuntur. Exercent militiā: qz demones
vincunt. Q quoz castia. l. pctōes ex pñ-
catione subiectunt xpo. Scda tā basse: qz
despecti nñtis: qz mendicantes: iō papa
volebat pñmare: qd no erāt reddituati.
Cūqz vna nocte. b. dñicus esset in qdam
ecclia orāto: a bñs frāscis: in alia vñsus
est eis xps cū tribz lāceis volēs mūdū
destruere. Dñ aut fñt scēdicerēt ltra se.
O si nullus sanc: erit in celo q renocet
istam trāz. Et subito venit xpo maria: si-
cut veniret mulier festina ad eripendū
filio a lupis deuorandū di. O fili mō por-
tatis lāceas qz luenistis portare clauos
in manibus vestris p mūdū. Rñdt xps
audientibz scēto dñico a frāscis. Mater
mea a amplius qd debeo facere cum tot
gratias feceris mūdō misi patriarchas
a pphetas a illos occiderūt: a finālē xpo
met iui sc. Dicit historia pñs modo nō
parcā. Jte tres lāce mūdū destruxerūt
sunt tres magne tribulationes mūdū in
breui tēpore. pñia est tribulatio: a pñ-
tio antipñ q lācea pñt dñci: totū mūdū
pñorabit sc. Scda est flagratio mū-
di p ignē totū mūdū pñurēt sc. Tertia
est fñtā xpi iudicialis. De his tribus lā-
ceis auctoritas alleatocē. ii. Regū. xviij.
de Abisālo filio dāuid pñdore a rebelli:
sed intersectus fuit tribz lanceis a loab
principe militie. Dicit historia. Tūlt q
loab tres lāceas in manu sua vñst et eas
in corde abisālo. ii. Reg. xviij. Quare eos
luit deus vt tribz lāceis Abisālo occide-

retur: cū vna fuisset sufficiēs: maxie hol-
suspensio sc. figura fuit. Nā filius pñtor
deo patri est totus mūdus iste facies J
dei mādāta expellēs patrē suū. l. deū de
mūdō qñtā pñt. Sed princeps militie scz
xps interficet eos tribz pdictis lanceis.
Etia tpe bti dñci mūdus debebat a xpo de-
strui: a corrūpi: sed xpo maria posuit salē:
scz dñicum obtinens vñā pñgationem.
Cogitate modo hie quō totus mūdus est
in vñā pñgatione: a nō habem: xps cer-
tūz dñt pñditionē. Si pñerit bñ: sin-
gūt nō parcā a mō. Jñ cōtēplāmini si
mūdus sit correctus in his regionibus.
Credo q nūq fuit tāta pōpa a vanitas
sc. hñt mō est: nec tāta luxuria nisi tpe
Noe. Nā hospitā fuit plena a vñte etiaz
fuit plene meretrices. Jñ lāce poma cor-
rupta cū dñis i breui ora erāt corrupta.
Jde de auaritia: vñsaria: qz mutant noia
vñras vocēs: scēto cūstālia: qz qñ lñctio
nō est emēdi vt vedēd: sñ mutuādi vñra
est. Jte nec pñt iustis quicquid recipitis
vñra fōtē est vñro et bñnotio. Jtem de
symonia in clericis: oia sacra mñra finali-
ter habetis emere aliquo mō. Jde dñi
dia: si aliqz lter religiosos bñaliquā ex-
cellētā pñerandi: vt de scētia pdicādi
olū innēdēt. Jde de clericis a talis dñi
gu. Jā videtis q nec quadragesima ser-
uāt: nec vigilie apłoz: nec quatuor tēpos
rum seruāt sc. De ira iam videtis: imo
quod pelus est contra deuūz rationem
Si aliquis facit aliquā iniuriā a nō pos-
sunt habere illuz interficiūt aliqñ amī
cum illius inuocēt cōtra lus diuinū: qz
est pñra iudiciū diuinū a humonū qñnos
cens occidatur. De accidia. Nā ad hoc
venit mūdus vt oēs reputent otiosos i
fñt negotiator: sed si vñcant aliq mñstio
dei a oñi dicunt otiosos: sñ in sero appas
rebit qz fuerit otiosus: a qz mūdus non
est correctus: imo qd dēter: est religio-
nes que erant date ad corrigēdū mūdū
fay sunt destruite. Cūde si modovenerit
beatus dñicus: vel frāscus nō inueni-
rent suū ordinē. Cū ergo mūdus non sit
correctus quid sequi: nisi q in breui cor-
rumpet ante venturū iudiciū dñi: scēto
alio obiectiōnibus rñde sc. Ecce sal: scz
bñs dñicus ppter hoc laudem: dñi dñi
cendo. Jñ dñicus redēptor oim qui salu-

[Handwritten signature]

Non veni solue
re legē: sed adimplere. *Mat. v. 17.* et euāgelio pñtū octauas
rū bñ dñci. *Act. 13.* v. lo. incipe
re materiā valde necessariā. sc. de obse
nantia xpī et decē mādatorū: que est via
plana: recta et regatō eundē ad paradī
sum. *Idē dicit xpo. Si vīs ad vitam in
gredī: serua mādātā. Mat. 23.* Salutes
tur virgo maria. Et refutatur thēma.
Istud est vñm xpīstī dicentis. Ego nō
venī hunc mundū soluere legem: sed
seruare et implere per operā. *Idē nō
veritīs q. tota lex bñ summarie pñtū ē
Decem pceptōrū signatē deus voluit
cōprehendere totā legē in decem pcep
tīs suis in numero denario vñ mētrē
cordaremur cog. Quia sicut dedit nob
decē digītoz in manu cum potuissēt p
ter res seu pñctōrē dēdissē quibus opera
mur. Ita voluit dare decē pcepta et non
plura quibz operemur meritorie. Et q
manū finit pñtes magis visibiles habē
teo decē digītoz: ideo dedit decē pcepta
vñ recordaremur q in decem tenemur.
Q si esset possibīle q ī vñgula cūstibēt
digītī scriberet eorūm pceptum de lī
ra indelebīlī. Ideo ait *Job. Deus in o
mī oīm homīnū signat. ī signū dat vñ
nōserūt singulī opēra sua. ī decem pcep
ta. Job. xxxiii.* Sed licet sint decem: t
men non vñ et decimū pceptū cōincidūt
quia ambo dicunt: nō concēpisco: ideo
quasi pro vñō repurgant. Et sic sunt nō
nem ad signandū q qui seruāt ea ibī
enim de nōem ordinibz angelorū: et
sunt ita ordinatā ita pcepta: q prima
tria pcepta ordināt creaturam circa
deum: alia tria circa proximū: alia tria*

primo quare fuit datum.
 Secundo quia a xpo fuit cōfernatum.
 Tertio quia a nobis qd esse p̄dicatum.
Et de p̄mis r̄sp̄d̄ p̄ceptis notādi q̄ illa
 cor hominis ordinant ad deum: quia, oia
 opera nostra bona vel mala procedunt a
 corde: tanq̄ a primo principio seu fonte.
 Ideo dicit scriptura, Omni custodia ser-
 ua cor tuum: quia ex ipso vira procedit si
 bene custodiatur: sin autē ab ipso proce-
 dit mors. Prover. iij. Id xps volens nos
 ordinare et circa se: primo ord. nat cor n̄m:
 scilz vt sim⁹ sibi fideles. Quia sicut mi-
 les qui hz inimicos capitales: vult ha-
 bere iustitiam: primū qd vult de deo est
 q̄ promittat sibi fidem cordis. Ita deus
 q̄ habet multos inimicos mortales. Desi-
 mones quos posset annihilare se veller:
 sed supponat eos dōns nobis exemplz
 suppositi ad inimicos nostros. Et quādo
 aliquis vult stare cū xpo tunc cōducit: sicut
 in baptismo: cō.uctor est sacerdos: q̄ in
 ad portā dom⁹ dñi an̄ q̄ intres ip̄o dicit.
 Quid petis? Et tu r̄hdes, fidei r̄p̄d̄. Et sa-
 cerdos. Et fides xpi qd dabit tibi: Rēdes
 vitam eternam. Et sacerdos. Ergo obre-
 hūcia saluare. Et r̄hdes. Abrenuncio: et
 tunc homo baptizatur. Ecce conductio et
 instrumentū fidelitatis: quod homo facit
 dño. Ideo dat deus p̄mū p̄ceptū ne eis
 inimicis suis homo habeat parlamentū
 seu consiliū dñi. Ego sum dominus deus
 tuus: non habebis deos alienos corā me.
 Exod. xij. vñ attenti et falsi sunt deīdēs
 volentes honorē diuinū: vt sacrificia zhu-
 tūmōdi q̄ soli deo debent: eis adherē-
 tes dicūtur dñi filii et p̄dōtores: quia fies
 gerūt fidem xpo p̄missam in baptismo.
 Ita est r̄d p̄mi p̄cepti in sequare fuit da-
 tum. Ad videndū est experimentālter si
 liter a xpo fuit obseruati cū dicat i f̄be-
 mate. Nō veni solvere legē: s̄ adimplere
 dicat. cū xps p̄dicaret p̄ iudeis dñs
 esse messiam et saluatorem in lege p̄mis-
 sum iustitiam a deo: iudei non credebāt si

bl. Rō q̄ ip̄i expectabāt et etiā adhuc ex-
 pectāt q̄ messias ē venturus cū magna
 potentia ⁊c. ⁊ quia: p̄sibat ita pauperis
 me desperatū eū. Imo q̄n. b. 3o. b. oñdit
 cū dī. Ecce agnō del ⁊c. dīxerūt iudei. Nō
 cū dī. lūmus hūc regnare super nos. ⁊c. p̄p̄.
 Iōcāt quomō demēs in cordib⁹ obse-
 fōm clamando affirmabāt. Q̄ Iēsu fili
 del tu es messias et saluator mūdī. Q̄ dī-
 xerunt iudei magis credentes diabolo
 q̄ p̄p̄. Mo essias dī esse ille. Et p̄s non si-
 nebat ca loq̄. Auctoris. Exibat autē
 demonia a multis clomātia ⁊ dīctia q̄
 tu es filius del. Et Increpando nō sinebat
 ca loqui: q̄m sciebat ipsum esse p̄p̄. ⁊c.
 Et hīc q̄sto q̄re p̄s nō sinebat ca lo-
 q̄. maxime cū dicerent veritate: q̄ forte
 q̄dā iudei fuissent q̄nerit: Rñso: q̄ rō q̄
 re nō sinebat ca loqui fuit vt seruaret le-
 gem: q̄ saluatiōne hoīz p̄s noluit vi-
 carilo demoni. Mō videntū est q̄to ⁊ q̄
 iter istud p̄ceptū cū a nobis predcandū
 del seruandū: q̄ p̄ nullo necessitate mun-
 di p̄p̄ diaboli ē p̄curāda sanitas: nec
 ad diabolos seu diuinos recurrēdū: vt
 p̄ exemplo p̄p̄i p̄dicto. hīc p̄s multitia et
 p̄m illoz q̄ p̄ famitae obrinenda: recur-
 runt ad eos: ⁊ dīcti nō habem⁹ medicos
 hic. Dicat q̄ recurrāt ad nomē Iēu: si al-
 quā medicīnā corpore nō poteris habere:
 estia iusticiā. Vt mod⁹ q̄uo fur moib⁹
 q̄ signo crucis dī dīcti Iēu. Et dicat q̄
 p̄m est illoz q̄ p̄ sciēda nīitate vel vt in-
 tēdit redp̄ta recurrūt ad eos: cū esset
 meli⁹ sustinere destructionē ⁊ p̄ditiōnez
 oīū mūdī ⁊ mortē q̄ tre ad eos: nō dīcti
 p̄p̄ura. Ne declinēt ad magos: nec ab-
 stul aliq̄d scīficetmini vt polluemini p̄
 eos. Ego dñs de⁹ vī. ⁊c. i. et. Rñ. No. ne pol-
 lumini. s. p̄ p̄ditiōne. Nā multū mala fa-
 na est p̄ditiō. Ita q̄libz xp̄ianus hīc p̄dī-
 or recurrere ad diuinos. Q̄ dīcti ne pol-
 lumini. s. p̄ falem sām: s. recurrat ad
 deū. Rñōne p̄s assignat vī. Ego sum dñs
 de⁹ oīs. Sī dīcat: o ff forte hī rideret no-
 de ad hīc nīitate sciēda: vī de re p̄ditiā
 quē sciēda: vel be sanitae obrinenda. M-
 iatur q̄ mōi: istas sit necessaria: vltres
 dīcti: avel sanitas sit ale p̄fessionē: de au-
 dīcti te bano q̄d p̄ctionis nīi sunt ale
 q̄e na hī grao. Tōtalē diuini nī. notōi
 q̄ gētes p̄fessionalr vadūt ad eos entia

petrus p dñs ⁊ rectores cōstitū. Ecce p
ceptū dei ⁊ eius q. Tūc sine mulier i q
bus phitonic vel blunaticis fuerit p
ritus morte moriunt. Si dicatur domi
ne et qua morte suspēsus an submersus
ec. Rēda 2 apidit⁹ obnunt eorū: sēz oēs
popl. Rō q oib⁹ de popo nocent. Si bi
tat: dñe erit pētm occidere eos: sēz Respō
derū: qūqz eoz sit sup illos. Sed p
pū ordinat os p reuerētia dei. Jā scit
q pūus nūciū manifestō illa q sunt
corde est os. Jō dicit scriptura. Et abundā
tia cordis os loquit. Būus hō de bono
tesaurō cordz pferit bōa: et mal⁹ hō de
malo tesaurō pferit mala. Mat. xj. Jō
et quo dñs ordinat os pūus pceptū
ordinat statim os bi. Nō assumēs nomen
dñi dei tū in vanū: nec ei hēbit infonē
ti. Innocēt⁹ ⁊ impunitū dñs eum: qui al
sumperit nomen dñi dei in frustra. Eoz
xx. Jā scitis q qñ hō loquit⁹ de psona ho
norabili nōnūi suo adlūgit aliquam bi
ctiōē honoris: vt dñs petrus vel mag⁹
petrus ⁊c. xpo nullus dñs honorabilior
deo est. Jō vult vt eum reuerētia ⁊ hono
re sui hō loquat⁹ de eo. Nō. Irare in vo
nam. In vanum iurat quādo sine necessi
tate vtilitate hō iurat. Necesse iura
di est qñ hō p superiorē cogit in iudicio
vel alio vtilitō qñ p bono pacto altquo
rum iurat. Bene illi q sūt veritate. Q
iuramenta sunt quolibet die in vanū di
cendo. Per deū sic vel sic sine necessita
te ⁊ vtilitate. Dicit aliqui ego dico verū
ideo possū iurare. Nō sufficit dicere ve
rum fed aliud requiritur. s. vt fiat po
pter necessitatē vel vtilitatē. xpo fiat con
clusio si iurare in vanū sit tū pētm qñ iu
rat falsē vt faciat pō oia ⁊ pēditioe:
dicēdo p deū vnet⁹ tātū cōstat mihi re
sista. Et quāto magis iuro eoz nōt p
capit v corp⁹ ⁊c. Et sūo pl⁹ iurare addo
spectū vel re aut blasphem iō re. Jō di
cit nec est infonēti. p3 rō hēcti hūi⁹ fecit
di. xpo vidēam⁹ expectāti in xpo dicit
Nō veni solvere legē: s. adimplere. Jō eo
dno. pmo q nūq iurabat nisi p aduer
biā dicēdo. Amē. certe: si volebat ma
giā affirmare pnotificādo: dicēdo amen a
mē: vt dicit Ioannes euangelicū solus.
Tali modo vōa mulieres debetis sūne
hijos vctros vt iurent p aduerbiā. To

possetis corrigere defectum furandi me-
lius q̄ regere: quo a puritate erunt li-
nutriti. Si forte iurati: corrigantur bene
Scdm q̄ videtur xpo est q̄ recitat a duo-
bus euangelistis Mat. xxi. et Luc. xxi. q̄
in nocte passionis quādo xps a princepe
sacerdotū interrogabatur an ipse esset
messias: et an esset filius dei. Xps sciens
iudicij casū tantū tacebat et n̄ resp̄di-
rit debet. Tandem princeps dixit. Ad iu-
ra tēp̄ dei vindictā dicas nob̄ si tu es xps
filius dei. Tunc sc̄lo xps q̄ malum esset
sibi de affirmatione: tñ q̄ admiratio p̄f
reuerentiam nominis dei consensit veri-
tatem dicere. Ego sum. Tūc iurati dico vo-
bis. Almo videbitis filij hominis sedē-
tem a dextis M̄tis dei etc. Tūc oēs sur-
reuerunt. Sum. videatis ergo quāta res
ueritū xpi ad nomen dei. Exēplū habe-
tis hic q̄ si aliquis vestrum sit capti⁹ pro
aliquo crimine et tūc cum iuramento
petit a te veritatem si fecisti hoc q̄d des
des facere: Si non dixi veritate forte es
noder corp⁹: it̄ dānabit alia. Si dicit fiet:
de iustitia et modestis quid facies. Dica-
tur q̄ ex quo p̄ iuramentū ostendit: eo de
des dicere iudicet. Dñe it̄ plus diligā vis-
tam meā q̄ aliq̄d tñ plus diligā honore
dei et nois tui verum est q̄ feci. Et si for-
te deus liberabit te: et ad minus iūrat.
Iustitia eris saluus in padiso. Nō tñ osu-
der: iuramento quēquos astringere. Sed
scdm allegata et probata iuste iudicare.
hic apparet si p̄ vita propria nō d̄ fieri
falsum iuramentū q̄d petiit est illorū
pro aliqua primi ostēdite aut a dāno p̄
seruandū iurāt falsū: cū p̄ toto mūdo p̄
seruandū nō d̄ fieri falsū iuramentū. 3o
xps in oīonequā fecit de p̄f n̄. Primarie
titio est sc̄ificet. nomē tuū. Tertium pre-
ceptū ordinat opus. Ecce optima ordi-
natio. Primū ordinat consecutiō osis
tūz op⁹. Sc̄ificis em̄ q̄ quibet domin⁹ qui
habet. Fuitores indomū quib⁹ p̄uide-
re oib⁹ necessarios vult de eis aliquid p̄s-
titum. Itē dñs de⁹ dat nobis seruitiū q̄d
vult est q̄ ex quo laboratior: seria secūda
et tertia etc. q̄ in die dñica seruatiū sibi
de septē dieb⁹ hebdomade dabitū sibi
vultū dicit. Memēto vi die sabbati sc̄ifi-
ces. Etc. xxi. Nō in nullo sc̄cepto dicit me-
mento nisi in isto ad innuendū q̄ ex quo

[illegible]

dum q̄ dñs fcs sũs solum caput retin-
nit: fcs surrexit q̄ caput galline dederunt
canib⁹. Jste rex est d⁹ hñs solā vnā col-
lūā. fcs pmanā per quā totū ip̄s caruit
et ne moniamur fame eī dimisit nobiscū
dādo nobis sex ferias: fcs ferias: fcs q̄z
liq̄uāt: quim⁹ fcs est dñs sabbat⁹. So-
lam sibi retinuit caput. fcs dñam. Et nos
q̄ facim⁹: damus ipsūz canib⁹ in ferriā.
p̄io mulieres dāt superbia: conando 2 pe-
nariā q̄ tētat de superbia: conando 2 pe-
gendo se. in die dñica v̄ videantur in-
uenia. fcs inuenio q̄ tali die vadūt ad u-
panā dāt. Alimodo principi luxurie. 2 u-
fetes dant ipsūm dñm p̄ auariciā
fcs inuidi q̄ iudicant trāscunt. De quib⁹
dñs dicit in ps. dicit. Aduersum me lo-
bant q̄ sede bant se. Dant ipsūm Beelze-
but: q̄ tentat de inuidia. fcs gustos dant
ipsūz Beelphégor: q̄ sic sūt excessus ci-
ui et potus re. fcs iracūdi dāt ipsū Beel-
berith: q̄ in dñica recipiūt gladiēs p̄u-
tendo se. fcs occidit dāt ipsūz Bazaroth:
q̄ nesciūt opari p̄sualr. fcs dicit d⁹. Sab-
bata mea custodite et sanctuariorū mēme-
tate ego dñs. Lxx. lxxi.

¶ Intra eadē octauas. Sermo. ii.

Non veni solue
re lege sed adimplere. Mat. v.
Sermo noster erit de secundo
ternario madorum dei qui
ordinant nos circa primū ex quo sū. ber
debet omni pma pcepta q̄ ordinant circa
deū. Sed saluet pmo nro Maria. Sed q̄
q̄ heri tēgiti. Observantia pceptū dei ē
via plana et recta usq̄ ad paradysus. We
quo Esa. xix. Ite ēst via ambulare in ea
z nō declinetis neq̄ ad dexterā neq̄ ad
sinistrā. Rega neq̄ ad dextrā neq̄ ad sin
istram. Nam duplīter est cōtra dei prece
pta. Aliqui trāsgredīantur dei pcepta. et
acq̄rāt aliquā prosperitatē. dignitatē. seu
honore. Iūi declinat ad dexterā q̄ signat
p̄p̄eritatē. Aliqui faciūt cōtra dei prece
pta timore alicuius dāni seu periculi. et
tales declinat ad sinistrā. Sic q̄ via man
datores plana. Et tot sūt diectē q̄ sunt p̄ce
pta tria pma pcepta de quibus p̄dicat
n̄ heri sunt p̄ncipalia et maiora. De
quibus allegorice dixerat Moyses
Exodi tertio equinto. Vbi n̄ viam triū

et tunc est bulla. Si dimiseritis holbus
petra cor. dimittet et vobis p[er] vester cele
stia delicta. Si aut[em] non dimiseritis ho
libus: nec p[er] v[est]r[um] dimittet vobis petra
v[est]ra. Mat. vi. Ergo remissio. Sed sunt
aliqui diabolici q[ui] non solum nolunt remis
tere: immo impediunt alios ne remittat di
cedo. Tunc dicit q[uod] vos estis inde. De
m[un]do hominibus d[icit]. Gen. x. Quicq[ue] eni
dem humanu[m] sanguine[m] fundet sanguis
illis. In iudicio dei vel aliter p[er] p[ro]p[ri]am
disciplinam que est p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a hominibus
datur. Terciu[m] p[re]ceptu[m] est circa o[mn]es p[ro]p[ri]as
mos g[e]n[er]ales q[ui] dicit. Non facies furtu[m].
R[ati]o huius p[re]cepti est. Non quilibet homo
in domo suauit[er] habere q[uod] quilibet filius
vel seruitor c[on]tente[m] de parte sibi data p[er]
e[um]: nec haberet p[ar]ticipat[i]o[n]em s[er]uare et
p[ar]ticipat[i]o[n]em alteri. Ita vult deus: n[on] totu[m] mun
dus est dom[us] dei. O israel q[uod] magna est
domus dei: i[n]g[re]ss[us] locus possessio[n]is ei[us].
Baruch. iii. Et ipse diuinit[us] et dedit tibi
magna[m] dom[us] possessionis: reddidit et illi
p[er] v[est]r[um] dom[us] u[est]ra[m] luteam. Et tibi de
dit magna[m] nanc[is]: illi v[est]r[um] barcha: et sic
de aliis. Ita diuinit[us] ipse q[uod] scit q[uod] est ne
cessaria quilibet. Ideo non obest t[ame]n
p[ar]ticipat[i]o[n]em alteri. Nam ante q[uam] ipse diuinit[us] q[ui]s
bet poterat recipere ad libit[um]: ut ait. Qui
p[ot]est capere capiat. Mat. xix. Terciu[m] b[ar]
p[re]ceptis maris adhuc non sunt diuinit[us]. Ideo
qui p[ot]est capere capiat. Sed capri p[er] v[est]r[um]
non tangunt p[er] aliu[m]. Ita de m[un]do a p[ri]ncipio
ante q[uam] esset diuinit[us] quilibet potes
rat recipere: sed modo facta diuisione q[uod]
libet sit contentus de parte sua. It[em] p[re]ceptu[m]
mirabil[iter] seruauit x[ristus] q[uod] non solum
l[u]m non recepit aliud ab aliis: imo p[er] resit
tutide[m] culus ad furti u[est]r[um] p[ot]est m[un]di in
cruce q[uod] aliter p[er] herode[m] decollat[ur] uel la
pidat[ur]. It[em] parabolice q[uo]d erat uir
et uxor nobilis. Et uxor respectu[m] in poma
rio cuiusda[m] orti vicini. uoluit furtiue con
habere de pomis. T[ame]n c[on]sentit nec p[ot]est
si furtiue: et h[ic] fuerit sancti[tas] p[ot]est cor
m[un]di q[uod] uoluerit l[ite]re paradisi furti
eis dicit. Pomu[m] non est restitutu[m]. Id[em] di
cebat filius eor[um] si fuissent sancti et amici
dei ad portu[m] paradisi uiceba[n]t. non p[ot]est
p[ar]ticipat[i]o[n]em v[est]r[um] furti non est restitui
et quoniam p[er] v[est]r[um] q[uod] dicitur. Et si furti
fuit. Dicit h[ist]orie grecor[um] q[uod] d[icit] eod[em]

ligno fuit crux x[risti] de quo ena recipit po
mu[m]. Id[em] q[uod] x[ristus] fuit suspensus in cruce
t[ame]n pomu[m] fuit restitutu[m] pomario. Sicut
malus. i. pomu[m] inter ligna situu[m]: sic di
lectus meus inter filios. C[on]tra. i. Sed fa
cta restitutiue furti ad a filiu[m] sui habue
runt gloriam. P[er] ergo q[uod] x[ristus] habuit
furtu[m] exolum. Dicit hic q[uod] illos q[uod] dicit
q[uod] furari fructus non sit p[er]m[issu]m: cu[m] t[ame]n totu[m]
malu[m] generi h[um]ano ex furto fructu[m] cues
nerit. Si ergo furtu[m] fructu[m] e[st] t[ame]n peccatu[m]
quantomagis furari florenos p[er] furtu[m] se
creta: uel v[est]ras: uel retinendo solidatas
seruor[um] uel bona defuncto[rum] non c[on]pledo
testamenta: uel nolle reddere q[uod] mutuo
acceperunt: imo minant eis uel i[st]u[m]at
eos. It[em] dicit scriptura: Qui furabatur
iam non fure[m]: magis aut[em] laborat operan
do manib[us] suis q[uod] bonu[m] ei[us]: ut habeat v[est]r[um]
tribuat necessitati p[ot]estati. ad Eph. iiii.

Intra eandem octauas. Sermo. iij.

Non v[est]r[um] solues

re lege sed adimplere. Mat.
v. Terciu[m] istud. Modo oportet
et dare complementum mater[ie] p[re]ceptis
p[ro]p[ri]is deinde quibus restant it[em] decla
randa que ordinat[ur] personis in se ad tes
nendu[m] bona[m] v[est]ra[m]. Sed v[est]r[um] gratia et benedi
ctio diuina sit nobiscu[m]: salutem x[ristus] mas
ria et refumat ibema. Pro declaratione
huius verbi q[uod] h[ic] difficultate[m] in theolo
gia sciendu[m] q[uod] inter alias magnas differe
ntias inter p[re]cepta humana et diuina
est ista. Quia p[re]cepta humana q[uod] dicitur
positiua non vocant[ur] p[ro]p[ri]e iustitia substa
tiue: sed p[ot]est vocari iustitia adiectiue. R[ati]o
q[uod] o[mn]ia p[re]cepta iuris positiu[m] sunt m[en]sura
ta et limitata regula iuris intellectus huius
m[en]ti. Id[em] dicunt iustitia sicut due res equa
les non se excedentes: s[ed] minime dicunt ius
tissime. It[em] p[re]cepta diuina et intellectus q[uod]
illa sunt. Id[em] dicunt iustitia. Iusta hoc dicit
de[us]. Per me reges regnat[ur] legib[us] c[on]ditos
res iustitia decernunt. Prouer. viii. Sicut
iustitia de iustitia q[uod] c[on]cordat cum p[re]ceptis
et p[re]cepta humana dicunt iustitia q[uod] c[on]cordat
dant cum ratione et intellectu: s[ed] non p[ot]est
vocari iustitia substantiue: quia non regu
lant tota[m] nostram vitam. Sed p[re]cepta di
uina possunt vocari iustitia: quia m[en]sura
tur intellectu dipo et non humano: imola

electus humanus multoties admirat
dicena. Quare hoc. Et etia[m] dicitur in
itina. Ratio q[uod] sunt r[ati]o m[en]sura et regu
la totius vite nostre. p[ri]mo sunt r[ati]o m[en]su
ra: regula intellectus q[uod] o[mn]is se regere ad
credendu[m]. It[em] voluntatis q[uod] debeat se
habere ad desideradu[m]. It[em] memorie ad
non memoradu[m] iniurias nec vindicandu[m]
It[em] cordis ad non concupiscendu[m]. It[em] quinq[ue]
q[uod] sentiu[m] ad v[est]r[um] gubernadu[m]. Ideo dicit
scriptura. Deu[m] time et mandata eius ob
serua: hoc est o[mn]is homo. Eccl[esiastes] vii. Hor
hoc est o[mn]is homo: ablatiu[m]. f. esse g[e]n[er]e et ve
ritatis. P[er] ergo differetia inter p[re]cepta
humana et diuina: q[uod] humana dicunt in
iustitia diuina iustitia. Ideo dicit ap[osto]lus ad
Ro. vi. Exhibete m[em]bra v[est]ra seruire in
iustitia. i. p[re]ceptis dei in sanctificatione. Et
tria m[em]bra p[ri]ncipalia sunt in nobis que
debem[us] exhibere ad seruendu[m] iustitie.

Primum corpus: per honestam con
ueruationem.

Secundu[m] lingua: p[er] veracem locutione[m].
Terciu[m] cor: p[er] m[en]surat[i]o[n]em affectione[m].
Ideo dicit paul[us]. Exhibete m[em]bra v[est]ra
et. Dico p[ri]mo q[uod] debem[us] exhibere corp[us]
seruire iustitie. i. p[re]ceptis per honesta[m] co
nueruatione[m]. Ideo dicit. Non mechaberis
Nam op[er]io fuit falsa aliquo[rum] q[uod] istud so
lu[m] p[re]ceptu[m] p[ro]hiberet adulteriu[m] et non sim
pliciter fornicatione[m]. Immo dicit: et quale
p[er]m[issu]m est peccare cu[m] muliere soluta: et non
feci sibi violat[i]o[n]em. ego d[icit] solum sibi placuit
sibi et mulier fecit ego iustitia: et non nota
ratione huius p[re]cepti et sunt due a p[ri]ncipi
pio m[un]di v[est]r[um] ad x[risti] incarnatione[m]. Et
tres ad incarnatione[m] v[est]r[um] ad finem m[un]di.
Ideo sunt quinq[ue] r[ati]o[n]es p[ro]bantes q[uod] sim
plex fornicatio e[st] p[er]m[issu]m mortale: nec vnq[ue]
aliquis sine speciali dei dispensatione po
terit facere illu[m] ac sine peccato absq[ue] p[er]ic
ulo mortali. p[ri]ma r[ati]o est quatu[m] ad alia p[er]
creatione[m]. Secunda q[uod] ad corpus p[er] fornic
atione[m]. Et it[em] due r[ati]o[n]es a p[ri]ncipio
m[un]di durat[ur] o[mn]is ad finem m[un]di. p[ri]ma g[e]n[er]
ratio q[uod] ad animam. Ita scitis q[uod] anima
hominis facta est ad imaginem dei: et p[re]s
ciosissima est plus q[uam] capilli virginis vel
lac seu vera erit vel aliquod corporale.
Modo si t[ame]n magnu[m] peccatu[m] esset p[ro]p[ri]e
re capillos virginis vel lac vel cruce[m] x[risti]
in se requisitu[m] eo q[uod] saperet infidelitate[m]

et heresim: q[uod] magis de ala q[uam] p[er]ic[ul]u[m] in
latria[m] iugur[is] est malus peccatu[m]: dicitur
cui factu[m] iniuria: Nunq[uam] creator t[ame]n q[uod]
tibi c[on]stitit aliam reliqua[m] t[ame]n p[re]ciosa[m]:
Ideo dicit ap[osto]lus. hoc est volu[n]tas dei san
ctificatio v[est]r[um]: ut abstineatis p[ro]p[ri]os a for
nicatione non solum ab adulterio ut sciat
vnusq[ue] v[est]r[um] vas suu[m] i. corpus vas ale
posidere in sanctificatione et honore. It[em] ad
Thessa. iiii. Secunda r[ati]o que t[ame]n t[ame]n corpus
est. Nam si aliq[ui]s deturpat vasa figuli que
fecit pulcherrima ad comedendu[m]: si h[ic] i[n]s
t[itu]t[us] a v[est]r[um] plus applicat doctores
cui sit iniuria R[ati]o figulo cuius sunt va
sa et supponit. Id[em] de deo. Nam corpus
ra n[ost]ra sunt vasa lutea a deo facta ut ser
uiat in m[en]sabe i. celo. Si ergo tu detur
pas vas dei: dicitur. cui factu[m] iniuria. Nun
quid deo: Id[em] dicit scriptura mundamini
q[uod] fertis vasa dei. Et alia. Ultra p[re]dictas
duas r[ati]o[n]es addunt tres post incarna
tionem x[risti]. p[ri]ma est adoptio spiritua
lis. Nam si rex haberet filios g[e]n[er]ales seu
viduas: et vos q[uod] non habetis v[est]r[um] p[er]e
catis ea aliqua illar[um] sibi placuit: d[icit]
cui fecit iniuria. Nam q[uod] regi d[icit]o[n]is
fecit p[er]diti[o]nem. Ideo o[mn]es mulieres illie
sunt x[risti] de sua sponsa. Ecce h[ic] gentes p[er]
baptismu[m]. Et dicit. Cui facio iniuriam.
Nunquid christo patri eor[um]: quia nisi cui
cas bar in v[est]r[um] non vult q[uod] aliquis t[ame]n
gat filias suas. De ista materia p[ro]phetia
do dicit p[ro]pheta. Abominatio facta est in
israel. i. iustitia et in iherosale[m]. i. clerico q[uod]
filiu[m] dei habuerit alienu[m]. Ipsi non erat vi
ri. Et p[er]deret d[icit]o[n]is v[est]r[um] q[uod] fecerit hoc. Ma
lach. ii. Secunda r[ati]o[n]es p[er] consecratione[m]
baptismale[m]. Nam qui sciet de urpat ca
lice[m] vel corporalia p[ro]secrata magna iniur
ia facit deo. x[ristus] quid est plus consecra
tu[m] corpus x[risti] vel calicet[ur] tarum est q[uod]
corpus x[risti] q[uod] h[ic] recipere intra se cor
pus et sanguine[m] x[risti] c[on]dicando. x[ristus] p[ro]
cere ipsum in latria[m] iugur[is] m[un]di magnu[m] pec
catu[m] est. Id[em] dicit ap[osto]lus. Fugite fornicatio
ne[m]. Omne p[er]m[issu]m quodq[ue] fecerit hoc ec
tra corpus est. i. in a[li]a. Qui aut[em] fornicat
in corpus suu[m] peccat. An uest[er] q[uod] m[en]
bra v[est]ra templu[m] sunt sp[iritu]s sancti qui in
vobis est. p[ro]pter p[ro]secratione[m]. Id[em] ad Cor.
vi. Tercia r[ati]o p[ro]pter p[ro]secratione[m] et s[an]ctitudi
ne[m] qua[m] cu[m] x[risto] habem[us]: q[uod] ad eade[m] corne

specifica quasi de eade pecta panti indu-
tus. 30 magni infortia facim? xpo debetur
pando carnis similitudine. Ideo dicit 2 eo
papa. Ego feci vobis similitudinem tuam
omne confor factus nature non inverte
re vilitate degenerare puerfatione redire.
Pz error multos. multos dicentia am-
plius fornicatione non esse peccat. Nam
hoc asserere est heresia. Ad videamus
quo xpo hoc preceptum seruauit. Que-
ritur sit in theologia. An xpo potue-
rit natura humani assumere in vtero vi-
due sicut in agnoscit? Dicit q sic. 33 singu-
lariter elegit virginem & ipse fuit tempus
go. 34 para ipse fuit expertum tunc illi
actu sicut ego feto quale sapore h3 ferru
no ppter amoris alium sed vt nobis das-
ret exempli candenti ab illo peccato. 30
dicit scriptura. Tunc dicebat vt est nos-
bis pontifex sanctus: innocens impollut?
segregatus a peccatis? & excellit celis sa-
ctus. ad heb. vii. In ista autoritate vltat
quos grad? Inuitur. Aliqui faciunt luxu-
ria cordis. cogitatio in illo delectando.
Sed timore vel confusione vel alteri rei
causa non faciunt opere: ex hoc perditur
sanctitas. Contra istu gradum de xpo 32
sanctus: qui nūq habuit talia desideria.
Secundo alij sunt ita mali in corde p talia
desideria q nesciunt loqui nisi de mulie-
ribus. Contra quos aplo. Corrupti bo-
nos mores colloquia praua. 1 ad Cor.
xv. Hier. ad rusticu monachu. De specie
bus mulierum nunq disputes. Et q xpo
nūq de tali materia loqbat? de innocens.
Tertio impollutus: contra illos qui pen-
sant sibi molliti. Quarto segregat? a pec-
catoribus: contra illos qui peccat cū alijs
de facto. Quinto excellit celis fact? con-
tra mulieres que sustinent oscula ample-
xus: dicdo amicus meus est &c. & sequi-
tur multe impuritates. 30 autem? illi 3
matrimonio vt seruent modum: et q non
sūt de matrimonio nullo mō debēt curare
de illo actu: ne faciāt contra hoc pceptu
quomodo. Ecce quare dicit apostol?
Exhibete mēbra vestra &c. Dico scdo q
debemus exhibere linguā ad seruandū
in similitudine per veracem locutionem. Ideo
dicit. Non loquaris contra primum tuum
testimoniu. Exo. xx. Ratio huius
precepti est: quia officiu lingue est loqui

veritatem: signare ea que sunt in corde:
imaginatio: & intentiones cordis. 2 par-
ti. Ex abundantia cordis os loquitur. Et
phs. Voces sūt note. 1. signa earū q sunt
in ala passionis. Officiu oculi est. videre
& ostendere res s3 coloris & qritates: offi-
ciu auris audire: inuicem? & ambulare. Ad
sicut officiu oculis impediret p periam
in oculis? auris p furditatē: ita officiu
lingue impedit & inordinat p mēdaciū
qd auertit sibi officiu: q mētur est dicere
contra illud qd tenes in corde de proximo
30 deus precepit. Exo. xx. Ne loquaris
contra primum tuū fatiū & testimoniu. Nā
omne mēdaciū est contra primum vel cō-
tra aliū vel cōtra se: dicendo quod est ita
in corde tuo. 30 omne mēdaciū est pecca-
tu mortale vel veniale. Xpo seruauit hoc
preceptu. Nā ait ipse qui est veritas pui-
ma & eterna. 30. 1. iiii. Ego sum via ver-
tas & vita nō solū nō dixi falsum: immo
nō permittebat corā se dari aliqd falsū
testimoniu contra viuos nec mortuos. Con-
tra viuos dicitur. Historia euangelij qn
fuit in berhamia: magdalenū vidēs eū
falsum enim pccatissimo vnguentū vntit
statim iudas & alij contra eā inceperūt da-
re falsum testimoniu dicēs. Tū qd pō-
tio hec &c. O illa fatua et similia verba.
Et xpo qui absentibus faciebat se aduo-
cātū dixit. Quid molesti estis huic mulie-
ri? Bonū est opus opata est i me. Matt.
xxv. O benedictus est ille q in absentia
manuū est diffamatus. 30 de mortuis.
Dicit alij qn obloquunt de mortuis
Mortui estis nō pōt lingua mea sibi no-
cere. Dico q imo pōt sibi nocere duplici-
ter. Nam 1 si mortuus corpore fuit tū in
cordibus multos per bonam famā: qn
tu diffamas eum auersis sibi illū vitam.
Scdm malū qd in iudicio dei lingue ob-
loquendi nocēt aīe. hoc cōfirmat mira-
culo de religioso mortuo q 13 seruauit
fatu n seruauit cerimonias & in multis
decebat. Cūq frēs q dicebāt pfallere
rū corā corpore icipissent ipsum iudicare.
O dicebat vnus bñ potabat: & alter itat?
sine aqua: et sic de talib. Subito frater
surrexit: dicens. Parcat vobis deus fra-
tres: quia in magno piculo me posuisti
in iudicio: vbi accusabar a demonibus:
iudicabar a vobis: mesciebā quibus pua

rhāderē. 2. idē xpo defendebat mortuos: vt
p3 2. n. rti. Duo casus acciderūt tpe xpi
dū ipse predicaret. Vnti surgebāt dice-
tes se eē mēssim. Inter ceteros iudas
galile? & qui multū loquebant eū: pfallas
ingulant oculos. Chy hoc referret xpo
aliqui dixerūt. O mali hoies erāt. Xpo
statim fecit se aduocātū dixit. Putatis
q hi gal. let pre oibus galileis pēdēs
fuerint: q talia passi sunt? Nō dico vobis
sed nisi pnam egeritis: oēs simul peribit-
tis. 2. n. rti. 3. tē turris siloe cec. dit 7 op-
pressit. rti. hoies: de quib. loquētes co-
ram xpo dicebāt. Magni pēdēs
erāt q ita eis accidit. Et dixit xpo. Pu-
tatis q i ipsi debitores fuerint pter oēs
habitationes in iherl3? Nō dico vobis: sed si
pnam nō egeritis: oēs simul ybibitis. Dī-
cāt q plures dānant p diffamationem
q p furtum. Rō: q furtū qn videtur dat
cōpnationem cordis: & finalr restituit.
Sed iha ex quod dicta sunt transiūt &c.
& tradunt obliuioni: sic nō restituit fas-
m. 3. tē matius furtū est fame q pecunie.
Prouer. xxi. Xdē? est nomen bonum: q
dimittit muliere. Dicit de restitutione fa-
me xpo v el scripto faciēda: alio non pnt
saluari. 30 teneam? p illū apli. Deponē-
tes mēdaciū loquimini vritatē vniūscuiq
cū proximo suo. Rō: qn sum? inicē mēbra
ad spū. iiii. Dico tertio q debem? erbi-
bere cor ad fūidū iustitie p mēsuratā
affectionē. Sicut 1 pmiū pceptū ordinat
corp? ita nonū & ceterū q coīdūt ad iustit
cor. Ratio huius pcepti est: q cupiditas
est radix oīm malorum. 1 ad thi. vj. Radix
oīm malorum est enuidia: quam qdam
appetētes errauerunt a fide: & inferne-
runt se doloribus multis. Tu autē o hō
dei hic fuge. Rationem assignat apladi.
Nā q volēs diuites fieri incidunt in tēta-
tionem & in loquum diaboli & desideria
multa inutilia & nociva q mergūt hoies
in interitū & verditionem. 3. bidē. Dicit
ex quo doctor vel mercator ciuiū vltōna
pponit in corde. Ego volo diffari factū ē
o diffas est: s3 bz facere qd i se ē sub rimo-
re dei. Et si de dābi dat diffas de bono
iusto recipiat: aliter nō dicit. 30 de? cū
bet volens puidere dixit. Non concupi-
sces domū proximi tū: nec desiderabz pro-
rem ei? nō seruū: nō ancillā: nō bonū nō

asīnū: nec ola q illius sunt. Exo. xx. 3. bidē
pceptū seruabat xpo q nō oportebat cō-
cupiscere: q dñt est terra &c. imo nō fuisse
nō debz cupidus hoīum suā societate. Dī-
cāt historia d illo doctore cupido q dī-
xit. Magni sequar te qd h3 iherl. mat. vii.
Dicit hic glo. q fiete veniebat ad xpm: &
cupiditate dñtus quidē intrinseca que
xpo faciebat. O dñt ipse: ego sociabo me
illis post q seruo facere talia: lucrabor
infinitas pecunias. 30 xpo q nō solū vi-
dit oēs etiā cordes dixit sibi. Tūpēs so-
neas hnt: & volueris celi nidos. Filij autē
hoīs nō h3 vbi caput suū reclinet. Mat.
vi. 30 vt diligamur a xpo & velti nō h3
in suā grām recipere: & postea in gloriā:
nō solūm? legē: sed imptam? vt fecit
xpo q est in se se fecit bñdīc? Amen.
Cū octa. bñ dñi. Sermo.

Vero vigila:
in oibus labora. habet vbi
studu eligina. li. ad Clm.
hoc thema dat mihi mortu-
um predcandi de quodam virtute ad sal-
uationem aliarum multum necessaria. f.

de virtute vigilie circa seruitiū dei. 33
pimo salutetur. 30 maris. hoc vñm
est apli ad illū. suū spūale. 2. iiii. di. Tu
vigila. Rō: qn sibi dñt hoc dñi
est q videbat in hoc mundo multos nes-
cigentes circa seruitiū dei: & essent pa-
de diligentes circa seruitiū humanū
de pargādū dñitas: honores &c. 33 nō 3 iu-
cro spūale ppter hoc apla dicebat dis-
cipulo suo. Tu nō vigila &c. p3 cur
declaratione lumen q diligēter vigilat
hoies mūdant ex quatuor rōnibus: scz
propter amorem huius temporaliū.
propter timorē periculi mundialiū.
propter dolorē afflictionis corporaliū.
propter clamorē vociferi rei sensualiū.

Et ex qlibet istos debem? nos vigilare
spūalr. 30 dicit thema cūlibet nrm. Tu
vigila. Dico p3o q vigilant aliq in
hoc mūdo ppter amorē huius tpaliū: sicut
mechanici. s. fabi ferrarij & sartores: &
illū q cū lumie pnt opari in nocte: vigilat
in serore surgunt de mane pñt labor
rādo huius lā in vati sint pñt illi dñe
hic cū gaudio bibūt de mane. De h seris
pture antos. 13 sit clarū. Oīs faber & v-

Univer

Univer

f.

f.

agis mō recurrēdū est ad eā; qz de
 abebim' p'dicare vt sentiam' dei. o.
 e. Saluatur p'go maria r. refumat
 mar. p'io breuiter declarande i nro
 lione materie est scēdū q' vita huma
 ois siue mulieris h3 tres ptes aicē
 o gradatim. sp'ma est bona: scēa est
 ois. tertia est optima. p'ia christi na
 i: ista ē r'gal bona. Scēa ē vita g're:
 ē sp'ial' melior. Tertia christi gl'ia
 ē celestialis: optima. Et q' v'rgo
 iam fuit p'nta vt habet christi nā
 i: g'refēd' est alic. 30 d' eo d' thes'
 Optima p're elegit sibi maria. ¶ p'ia
 p' vite hanc d' vita nature: q' est
 v'la est. clem' al'. corp' p'ntia: et
 si bona: q' effect' i creatura dei est:
 si creatura dei bona est: n'bil' reus
 ū ab ea: vt d' i. d' t'm. i. v'la. Scēa est
 g're: ista est melior: i. est p'ntia
 tu v'mōne g're dei cōla. Quidā est
 dei est est creatura illuminat' et i'el'
 ū ad credēdū veraciter: infamat' vo
 ratē ad diligēdū sinceriter: g'bernat
 mēbra corp' ad operandū vtiliter.
 de ista dicit dauid in ps. v'ens deus.
 Qm' melior est mīa tua sup'et'ra la
 mia laudabit' te. Z' abba m'co. h'ic in
 t' p'ntia: qm' melior est m'fictio: q'
 tua. s. g'ia p'ntia s'cu iustificans: q'
 i. mīa. nō est: q' non datur m'fictis
 iustificēd' gl'ia dei mīa. Alie aut' g're
 loquētes vel coopantes ar'gunt' p'
 m'fictis: scd' g'ra p'ntia nō. 30
 d' m'fictis est mīa tua. i. g'ra p'ntia
 s'cu iustificans. ¶ Tertia vita est
 ista: ista est vita gl'ie. Si queratur
 ut dicatur optima: Respondet: quia
 vita i. nature dependit' per mot'
 s'cu v'la g'ra p'nt' dependit' p' p'cc'
 i mortale: sed v'la gl'ie non: q' q'
 intrat p'cedim' est ista p'ntia: q'
 impeccabilis: ergo vita est optima: r'
 p'ntia est optima. ¶ Optima ē est g'ra
 e cor. 2d' heb. vlti. Ecce tres p'ntia
 e humone. T'rgo aut' maria habuit
 qm' nature corporale: s'cu aliquos
 c'ozos. i. annis v'it. Et p'ntia d'
 q' v'it. i. v'it. habuit etia v'it' g'ra
 s'p'ritualis super omnes creaturas.
 sed non fuit contenta de his: sed quē
 se p'cedat v'it' gl'ie: desiderabat est

et cum videret quod periret per peccata
 mortalia, sed videret gloriam non per
 intrinsecos peccatos, sed per ista stigmata
 impecabilis: ergo vita est optima et
 pulcherrima. Optima est, cum est habitus
 cor. ad heb. vlti. Exce tres partes
 e humore. Triginta autem maria habuit
 ante naturam corporalem: fin aliquos
 cretor. xx. annis viri. Et postea dixit
 q. xix. lxvii. habuit etiam vltimam gratiam
 spirituales super omnes creaturas,
 sed non fuit contenta de his sed quiesce-
 re precebat vltis glia: desiderabat esse

[illegible]

Universitäts-
Bibliothek
Bonn

Universitäts-
Bibliothek
Bonn

Universitäts-
Bibliothek
Bonn

Sermo

Sermo

i

i

So. ci. b.

quid dicit. Inter natos mulieru et. ppter hoc dicit. Iam. Dico enim vobis: maior inter natos mulieru ppheta solne baptis-
ma nemo est. ppter q parabat pnia san-
ctis. Deinde venit principiu fontale to-
ri. scilicet iesus xps. Et isti q cu eo fue-
runt comedentes et ceperunt maiore di-
gnitate et illuminatione: id aplos ad Ro-
m. Hos signi pmitas spūs hñtes. Glo. f.
tpe pñis et ceteris abundantius. Deinde
venerunt martyres sancti et bñdicti: nec
in tñta scitator apli: deinde pñiores.
Et ista ratione iohannes q antiquis scis
xpo fuit ppheta: et psequēter sanctior
fuit singulariter amicus xpi. Jo. in. Ami-
cus spūs. Iohannes: q fiat et audit eū: gan-
dio gaudet ppter vocē spūs. Et apli qui
de bonis scitator fuerunt pñi et simul
cū xpo fuerunt sanctiores et magis amici
xpi. Idcirco pñi q amicus est alter ipse.
Jo dicit xpus ad aplos thema. Vos amici
mei estis: pñi thema. Ad. resurgendo
istam materiam vñm de oibus apostolis
ad beatū Barptolemeū inuenio q pro-
pter tria habuit amicitia dei: que tria si
volumus habere erimus sibi similes: in
duo equales. Nam in eo fuit.

Primo spiritualis oratio.

Secundo vniuersalis subiectio.

Tertio mortuialis afflictio.

Propter qd dicit xps brō Barptole-
meo singulariter et nobis gñaliter. Vos
amici mei estis. Dico pmo q brōs Bar-
ptolemeus habuit amicitia spūalē cū xpo
p spūalē orōne. Rō. Hā respiciēdo: collo-
quēdo et conuersando amicitia et amor
generat iter duas pñonas. Ita tria fuit
in deuota et spūali orōne: in qua pmo re-
spicit et pñipat xps a capite vsq ad pe-
des. pmo quo caput spūis coronatū
fuit: aures q audierunt vituperia et blas-
phemias et sic de alijs. Et sic amor diu-
nus itat in cor recogitādo tāta pulchri-
tudine nri amoris sic stupratā et. Secūdo
colloquēdo: ratiocinādo: et dicēdo. Dñe
parcatio mihi ego fuis et tati pctō seu de-
fectu: dñe inuēti me. Et sic itat amor
Tertio cognoscēdo: cōtēplādo quō pñi
sedet i mēsa eternitatis: dormit cū eo cō-
tēplādo requiē xpi. Ito modo habetur
amicitia cū xpo. De hoc scriptura. Qui
diligit cordis mūdiciā ppter grātiā la-

biōrū suoz hēbit amicu regē. Proverb.
xij. x. Odiciā cordis ē separari a mūdiciā
mīs negotior: oratiō et cōtēplatiō vā-
care. Ita fecit brōs Barptolemeus. Audi-
te singularia de eo qd de nullo alio legi-
tur. Nam ita erat deuotus q dicit hñs
ria q orabat cētēs flexis genib⁹ p die et
cētēs p noctē. Si ergo ex orōne pñquis
tur xpi amicitia q: agitur brōs Bartho-
lomeus. Sed quō intelligit q cētēs in
die et. Dico q sic intelligit. Hā decē ex-
cellētie legunt de deo q est vnus in sub-
stantia et trinus in personis. et. l. potentia
sapientiā: bonitas: creatio: gubernatio: re-
deptio: glorificatio: cōdēnatio: purificatio:
iudicatio. Et quēlibet istarū excellē-
tiarū hz decē effect⁹: et decē decies sūt
cētū. Et ppter ista cētēs in die flecte-
bat genua. Dicit pñica quō pñis si
gnabat se signo crucis: ostēde quō se si-
gnare debent assignādo rōnes. Deinde
cōtēplabat pñm effectū potētie dei
totum mūdū sustinēti. Et post dicebat
oratiōne a xpo ordinatā. f. Pater noster
et surgebat. Deinde iterū flectebat genua
et signabat se quia crucis: hñs clausis et
paradisi: ut ait Rabanus. Et sicut q vult
camerā intrare opz aperire et. Ita d ce-
lorū cogitabat q oēs creature sunt nihil
respectu diuine maiestatis. Et post dice-
bat pater nri: sic d alijs. Ecce quare hñ
flora dicit. Cētēs flectit genua in die et
nocte et tñs. Si ergo ex orōne spūa-
li creatura pñt assequi xpi amicitia: ergo
et beatus Barptolemeus et. Postum⁹ dis-
cere q est amicus dei recordans de xpi
verbo. Luc. xviij. Oportet. f. qui vult ēē
amicus dei sēp orare. f. mane et sero et
nō deficere. Oportet nos cētēs i die et.
Moraliter. Hō opz nos orare cētēs in
die: s. decēs qñq de die: et decēs qñq
de nocte nō curādo de effectib⁹ illis: sed
cōtēplādo illas decē excellētiās. Pri-
mo signādo se et purificādo cor: cogitans
de potentia dei qui de nihilo cūcta crea-
uit: et qñ senties cordis dulcedinē dicas.
Pater noster et. Secūdo cogitādo cū
sciam quō oia scit et videt et nihil latet ei
nec abscondē ab eoz sic dicat. scdm Pa-
ter noster. Tertio de bonitate: q dñs
fecit amore holim fecit: q ipse nō indige-
bat celo et terra: et sic de alijs. Quarta

creationē oim in diuersis generib⁹ gra-
tid⁹ et. Quinto gubernationē quō pñi-
det oibus de victu et vestitu et. nec desit
cit nec superest in capite anni et. Sexto
redēptionē: q ne aliq sibi credēs et obe-
dies suspēdat in inferno voluit suspē-
di et. Septimo glorificationē i aia et or-
pore beatis in die iudici. Octauo cōdē-
nationem cū quito rigore dñat impēni-
tētes et hoc venit timo cordis et. Non
no purificationē animarū in purgatorio
et. Decimo iudicationē iudicij genera-
lis in quo erūt boni ad dexterā: mali ad
sinistrā et. Ecce quare de sanctis predi-
cat xps: et vñt rescripti in exēplū. Jo alt
dō in pñ. f. v. Benedict⁹ de⁹ qui non amo-
uit orationē meā et miam suā a me. Glo-
ria Angustin. Hō amoueatura te oratio
tua: nō amo uebis a te mīa diuina. Dñs
co sedo q beatus barptolemeus habuit
amicitia dei p vñm subiectionē: q oib⁹
pceptis dei fuit obediēs. Jo xps ait. Vos
amici mei estis si feceritis q ego pceptis
vō. et. Jo. xv. si dicat q fuit obediēs
decē pceptis nō est magna laus: quia oēs
tenemur obedire. Rñsio. Ipse fuit obe-
diēs pceptis decē et pñis: et etiā mōda-
tio aplis. q oia seruauit que pceptis
xpi aplos dicēs. Euntes in mūdū vñner
sum predicare euāgeliū omni creature
et. v. vlt. Vbi xps ostēdit locū vbi ē pre-
dicandū. f. in mūdū vñuerso: nō solum
in vna villa: ciuitate seu pñcia. Recre-
tabat vñm mortuū dicēs: sicut tres pñone
diuine sunt vnus deus: ita oia et corpus et
vita sint vnū in te: surgas et mortuus sur-
gebat. Ita postq predicauerat de inear-
natione philo sophi dixerūt cōtra. f. in
ti ad infinitū nō est ppositio equalitatis
vel inēsurabilitatis. f. p mēsurā vel equa-
litate sed et p portio consilietatis. Et
hoc est necesse q primū principiu inuēni-
et causa finis et. Ad pñā d istā verit-
tate curabat leprosum vel surdū et. f. et
de passiōe xpi. ne sibi credēs et obediē-
tes suspēderent in furca inferni et phycō-
rra arguēdū dicēs. f. frustra si pñura
qd pñ fieri p pauciora. Cū ergo deus o-
lo verbo pñt saluare qd oportuit qd pati
et. Rñdeo q regula hz verus qd frustra
fit et. si ita bene fiat. Et ad probandū
hoc curabat mutū. f. et de facio altaris

etiā quersio iudeis argente: q virtus
dei est in salutē oī credēt. f. in deceptus
optime seruauit deus barptolemeus
Dicit qd post receptionē spūs sancti in-
cepit predicare in hierusalē vbi multos
conuertit. Deinde p iudeis et sic pñcādo
fuit quousq puenit ad vltimā mūdū. Se-
cundū pceptum xpi ad apostolos fuit de
bello. Oī quale bellū id est apostoli. mor-
dēni predicatorēs veniunt in tēpore pa-
cis predicare inter xpianos: s. apostoli in
ter infideles et philosophos pñcabāt de
cristiā altissimā et nouā. Sicut de trinita-
te: f. lucet natione: de xpi passiōe: de sacra-
mento altaris: disputantes cum philoso-
pho et. Militabāt cōtra naturā que dñt
infirmitates cōtra demones: et cōtra mor-
tē suscitādo mortuos: curādo infirmos:
et repellendo demones. Autoritas. hos
duodecim misit iesus pñcipiens eis vñ-
cens. Euntes aut predicare dicentes: q
appropinquat in regnū celorum. Infrin-
mos curate: mortuos suscite: leprosos
mūdare: demones eicite. Mat. x. Ad pñ-
cādo de bello beati barptolemei. Nota
q postq predicauit de trinitate. f. qd ē
deus in essentia et trinus in pñonis. Sta-
tim philo sophi cōtra arguebāt. Multis
plicatis suppositio: id est individuis ne-
cesse est esse essentia multiplicit. Beatus
bartholomeus rñdebat di. hoc verū est
in creaturis: sed nō in creatore ad quem
pñi nō pueniūt. Et ad probandū infir-
tabat vñm mortuū dicēs: sicut tres pñone
diuine sunt vnus deus: ita oia et corpus et
vita sint vnū in te: surgas et mortuus sur-
gebat. Ita postq predicauerat de inear-
natione philo sophi dixerūt cōtra. f. in
ti ad infinitū nō est ppositio equalitatis
vel inēsurabilitatis. f. p mēsurā vel equa-
litate sed et p portio consilietatis. Et
hoc est necesse q primū principiu inuēni-
et causa finis et. Ad pñā d istā verit-
tate curabat leprosum vel surdū et. f. et
de passiōe xpi. ne sibi credēs et obediē-
tes suspēderent in furca inferni et phycō-
rra arguēdū dicēs. f. frustra si pñura
qd pñ fieri p pauciora. Cū ergo deus o-
lo verbo pñt saluare qd oportuit qd pati
et. Rñdeo q regula hz verus qd frustra
fit et. si ita bene fiat. Et ad probandū
hoc curabat mutū. f. et de facio altaris

quod fuit magne difficultatis ad credendum
pluribus dicitur contra. Locum quoque coru
dem proportionem: ut patet in illis. Physico.
Ratione autem barptolemeus: hoc est. verum
naturaliter: sed istud est supernaturaliter: ad
probandum curabat infirmum et. patet bella
que fagit ipse in dicta autoritate. Matt.
x. bonos et iustos misit iesus et. Tertium pre
ceptum est quod dedit apostolus fuit de paup
te. Mat. x. Nolite possidere aurum neque ar
gentum: neque pecuniam in zona vestris. Non
perdite in via neque onas tunicas: neque cal
ceamentum: neque virgulas ista paupertate con
uertebat gentes. Deicebat enim gentes Quid
voluit ista nobis? Et alii dixerunt salutem
nostram querunt: non pecuniam. Dicit hic
miraculum quod fecit in india de curatide si
lle regis a demonio: et quod rex misit sibi
tot pecunias: et nihil inde voluit recipere
Dicitur quoque querit regem vocis de illa civi
tate. Ecce bellum sumus. Ita si nos modo
essemus boni: non diligere mus tantum
bona temporalia: non solum christianis: etiam
infidelibus converterentur: quia sumus ma
le vite non solum infideles non convertun
tur: sed christiani perierunt fidem. Dico ter
tio quod beatus barptolemeus habuit am
icitiam christi per martyriale afflictionem: per mor
tyrium enim homo acquirit amicitiam dei.
Pater noster abraham scilicet est: et per mul
tas tribulationes probatus amicus dei es
se fecit. Iudith. viii. Nota quatuor mar
tyria beati barptolemei quod ponunt a qua
tuor antiteticis doctoribus. Dicitur primo quod
post conversionem potestatem regis astringens
frater potestatem misit mille homines armos
ad capendum beatum barptolemem. Primum
tormentum quod sibi dedit fuit sustinere cessio
adeo fortiter quod miraculum erat quod non mo
riebar: in quibus rebus dicebat iustus opti
ma medicina est ista. Istud tormentum pos
uit beatus Ambrosius. Secundum tormentum ad ma
iorem sui penam fuit quod crucifixus versape
dibus in altum: istud ponit doctor thesaurus magi
ster. Tertium postquam fuit a cruce depositus
fuit excoisus. Constante pena. Istud tor
mentum ponit theodorus: infans dicitur esse
qui in pelle in collo predecebat. Quar
tum tormentum est quod fuit decapitatus. Istud
tormentum ponit historia. Si ergo ex mor
tyriale afflictione quod efficit amicitia dei:
igit maxime beatus barptolemeus. 2005

raliter si volumus intrare paradisum: oportet
quod in his quatuor tormentis sumus similes
beato barptolemeo. Palmore sim fuisse
bus celi. Nam quod aliquis in aliquo statu
malo diu vivit et emendat se statim per oblo
cutiones suorum creditur. Dicitur de quos
libet qui aliquis convertit ad deum et cepit
bona vitare statim veniunt sustinere celes
tes. De hoc ait apostolus. Omnes qui pie voluit vi
vere in christo iesu persecutionem patient. II. ad
Th. ii. Secundo oportet ut simus crucifixi. Crux
significat penam quam debemus sustinere.
Ad Gal. v. qui christi sunt carne sua crucifi
xerunt carnem et concupiscentias. Tertio oportet
ut simus excoisati. Si habetis pellem leo
nimis superbie et vanitatis humilitemini. Idem
de avaritia. Si habetis pellem vulpinam oportet
excoisari restituendo vicinas et illis dolores
esset: sed oportet restituere vicinas et. Job. ii.
Pellem finale vite vitare luxurie et. pel
lem. Sale et cuncta quod habet dabit per aia sua
et. Quarto oportet decapitari. Caput ubi ve
nit ad motum est superbia et presumptio quod
homo superbit et presumit de vanitate sua
scilicet vel ingenio. ergo oportet decapitari:
quod in istis ois peccatis est superbia. Eccl. x.

De sancto Augustino. Sermo.

Lucerne arden
tes in manibus vestris. Ters
bus istud habet textualiter Lu
ce. xii. et officialiter in euangelio
presentis solennitatis. Sicut scitis hodie
per totum mundum in ecclesia dei sit festum
illius magni et gloriosissimi doctoris bea
ti augustini episcopi de eo erit sermo
presens maxime quod si deo placeat in sua vi
ta invenimus multas bonas materias
speculativas et morales. Sed et deus de
nobis sua gratia abundanter infundit
tur. Ergo maxime. Pro brevis declaratione
verbi posuit materiam predicande istius
ctione secundum quod in sacra scriptura situ
tes infuse quibus de doctor virtutum sanctis
sicut ois humanas dicunt lucerne ar
dentes. Non quod sicut camera obscura et ne
brosa illuminat et pulcherrime lucem har
dentibus. Sic camera conficitur humane
illuminationis et pulcherrime et tenebras et
turbiditudo peccatorum virtutibus a deo illu
minata. Quia cum hoc est in peccatis et in mala vita
domino consilium est obscura et tenebrosa: sed

quod deus accendit ea lucernas: et tunc efficit
clara et pulchra: tunc deus vult ea inho
bitare. Tunc autem. Delicite mee esse cum si
lis holis. In peccatis illuminatis. puer.
viii. Sicut ubi gra. Consilium plene vane et
peripeteia super tenebrosa est et habitatio
demonum. Sed quod plerique creatori et illuminati
lucerna statim cordibus dimittendo po
pas et vanitates et. tunc est pulchra et clara
et habitatio dei. Item persona avara ca
meram per seculum obscuram plenam pulchritudinis
quod non curat nisi de terrene bonis. Sed quod
a deo accendit ea lucerna et tunc paup
tia spiritualis efficit clara et pulchra: quod habet
beatitudines pecunias et bono iustorum tunc
ponit in eis spiritus necesse est manum recipien
do necessarios distribuit egenis. Idem
de persona luxuriosa camera est per seculum non est
nisi domus porcorum: sed quod a deo accendit lu
cerna et tunc castitas et castitas et clara et
pulchra et. Idem de persona inhumilis et ha
bet offitium regimine et. et per seculum est ca
mera diaboli et inuidia diaboli mors in
trauit in orbem terrarum: sed quod accendit lucer
na virtutis dilectionis fraternalis efficit
pulchra et clara. Idem de persona gulosa et
cessive comedendo et bibendo se inuicem eccle
siam frangendo post prandium missam audiendo
Sed quod accendit lucerna statim abstinen
tie et castitatis etiam tunc efficit clara. Idem
persona iracunda quod non vult remittere iniu
rias: sed idem in corde cum desiderio vindi
cte. Sed quod accendit lucerna virtutis pa
tientie: camera conficitur efficit clara et pul
chra: sicut dominus noster et rex iustus
ipso fuit patienter remittendo et. et magis
nobis quod sumus vermes et. Idem de persona
acidiosa et in labore ad congregandum
bona spiritualia. et tunc a meritis acidiosi
est. Sed magis illi quod laborat per suam terre
ntis congregandis diligenter dicunt qui
autem in bonis spiritualibus dicunt negligen
tes. Sed in fine apparet quod tales veniunt
coram deo et animum lucem portant mit
tunt per seculum ad hospitale miserorum et ad
infernum. Sed quod accendit lucerna vir
tutis diligenter et. per ergo ratione quod vir
tutes infuse quibus illuminantur a deo cum
lucerna ardent. Huiusmodi quod allego
rice dicitur poterit filio suo iesu christo. Sa
cies lucernas septem panes carum super car
delabris: et luceant et aduerso. Exo. xxxv.

Ad istam fuit dictum moyses allegorice christo
Septem lucerne sunt septem virtutes predi
cte. Nota facies lucernas. virtutes se
ptem: quibus christo facit eas in aliam mis
sione. Idem dicitur vocat christum dicitur
per christum. Dicitur statum ipse est rex glorie.
quod per christum superbie. et ex opposito illuminat
lucerna humilitatis. Contra peccatum avaritiam
est lucerna spiritualis paupertatis. Contra
peccatum luxurie lucernam castitatis. Contra
peccatum inuidie lucerna charitatis. Contra
peccatum gula lucerna abstinentie. Contra pec
catum ire lucerna patientie. Contra peccatum ac
cidie lucerna diligencie. et cetera huiusmodi
loquor ego in themate dicit augustinus. et. Sa
tis augustinus: lucerne ardent. sunt in
manibus vestris. Non solum solum in oculis
nec in auribus: nec in ore: sed in manibus
bus quod multi habent predicatas virtutes solum
oculis legendo virtutes: quod sunt apertae et scien
tes: sed cor vita est virtus. Illi habent
virtutes solum in labiis: predicando legendo:
et disponendo de virtutibus: sed cor vita est
scandalosa. et cetera ista dicitur. Lucerne arden
tes in oculis vestris vel in labiis vestris.
Illi habent virtutes solum in auribus vel in os
et illi qui audierunt sermones: sed audierunt mo
ne nihil ponunt in opere. Idem dicitur. Lucerne
ne ardent in auribus vestris. Non sufficit
habe virtutes in oculis nec labiis seu au
ribus: sed in manibus: vel sicut legunt au
diunt vel predicant quod ita servent et faciant opere.
Et quod ita fecit. Augustinus. hic idem iterum posuit
sibi dicere. Lucerne ardent. et tunc
aliam pulcherrime in manibus vestris
non solum in oculis: cetera dicitur: speculando
nec in auribus audiendo: nec in labiis predi
cando: sed in manibus opere servando. et
posse verificari de eo vno prophetia zacharias
que quod angelus suscitavit a somno. Quid
tu vides? Et dixit. Cuius est ecce cadela bruz
aures totius lapas est super caput ipsius. Et
septem lucerne super illud Zacharia. Nota
ta candelabrum quod totum dicitur. Augustinus.
Illi doctores dicunt lucerne. Item de
cedit lucerna: et in abscondito ponit: neque
sub modio. Luc. x. Et ad istam per se vocat
quemlibet doctorem lucernam: sed super
candelabrum. scilicet beatum Augustinum:
quia quod dicitur quod omnes doctores qui
venerunt post eum: assentiant super eius
doctrinam sanctam: puram: catholicam: au
gustinam.

Ecclaut be

De iohanne in carcere. De iho

nem Job vi. Punctū pductivum

50. cr.

[illegible]

poterit etiam alii facere: nec aliquis audeat
bar hoc redarguere nec corrigere. Pro
pter quod iohannes venit ad herodem. Et quod
petri erat notum publice cum corripendo
redarguit dicit. Non igitur libet herodem fratrem
tuum: est enim factus quod tu teceas ista merces
trunc. Cogitare debet ipsa fuit indignata. Et
brui iohannes se regina reputat dicens
intra te. Si iste iohannes uisus ego sum p
da. Propter quod illi die in stabat apud herod
ta. Et occideret iohannes de mane. Et de sero
Huius factus est modus mulier. Decebat si
bi herodes. O maffi edictu potero ego
occidere istum tu scem holem et prophetas
quod fecit tor mundus. Et illa. Si non. Et illa
tis me sic. Finalit at quod herodes erat ita
luxuriosus et carnali amore cecatus dixit.
Quid fiet ne sit tumultus populo. Et illa ait
Capit pmo et uidebitur quod faciet populo:
si hoc poterit sustinere deinde alit aliud.
Tunc herodes dum iohannes pateret misit
hoies ut caperent iohannem. De hoc Mat.
xlii. 2. et ar. vi. Ecce autem captio ubi iohann
nis fuit ex parte herodis et molitudo in
infamia. Morale habet tres doctrinas
nos. Una fignit hoies. Secunda mulieres.
Tertia costates et rectores. Pila autem he
rodas ad hoc benigni et seculi decreet co
gnata. huiusmodi principis fuerunt oculi
et pulchritudine respiciendo. Deinde ex
oculis uenit cognatas leone. Deinde
de locutionis in ore. O si possemus loq
truffando et. Deinde factus de truffis:
de tactu ad oscula. Quod ubi uult vivere ca
re de custodie portus oculis et non res
picere: quod alio modo. Idem iohannes iohannes
in persona inuenimus et respiciat libet
mulieres dicit. Oculis meis defotatis
est aliam me: quod si habet etiam omnia me
rita patrie habet: prophetarum et. Si a p
cto et respiciat mulier et edificando ea
perduuntur aliaque peccatis mollescit.
Et modo autem iuncens et scutiferi ubi debe
ret acquirere merita: et emulaciones peti
ri p dunt merita et augmentant peccata
eundo ad ecclesiam: sermones: et ad loca
ubi scit conspire mulieres ad uidentia.
Ergo ait. Ergo. Non deest intueri quod
non licet edificare. Qui habet pulchro
votum potest intueri licet et edificare
sed ubi illa qua non licet temptare. An
te oculos tuos ne videant transire: ut

De decollatione sancti Joannis baptiste

Sed doctrina tūc agitur mulieres quibus non fuit in ore oscula facta? et militantes suspectas: quod si factus peccatus errat. Et quod ibi est pueritudo cognata possit cognatus osculari: tunc pueritudo est. Nam pueri sunt in incaliscunt. Sed mulieres carnis vobis. Dicit mulieres: si aliquis vir et solus? dicens: vos mecum quere osculata estis illi hunc. Rndet O dñe ipse est cognatus? me? a nullo cō: putaret paritela. Sed si hō si senex? nūc sit cognatus? ei? tñ nōlūt ipm osculari etiā si sit germanus. Sed auferat vos: quia vbi est inanis pueritudo: maior diabolus tetatioris aplo ait. Fugite fornicationem. Iad Cor. vi. et ad Eph. iij. Nolite locum dare diabolo. Locus dñi diabolo trinitas fando cōgēdo. Tertia doctrina: tūc agitur retores ciuitatis. Nam ipm peccant herodes secrete. Joā. nō curauit corrigere eum: de peccis occulis nō puniet cōitas. Sed quā fuit notoriū: tūc corripit: ne corrūperet totā ciuitatē et terrā. hic hnt exemplū dñi doctrinā retores cōitatis? qd corripit petā publicā et notoriā. alio ira dei est sup villā vel cōitatē. Petā secreta nō cadunt in iudicio hominū: ex illis puniet cōitas. Tertiū gra. Si aliquis secrete peccat: cū aliqua muliere de? damnauit ipm: sed qñ est notoriū: qñ nullo pōt tergier fatione celari: nūc corrigat: tota ciuitas puniet. Ecce qñ dñs iohannes qui erat rāq̃ rector et pilatus voluit corrigere illud peccatū. fiat q̃ ordinatio in cōitio. Sed publica peccata. Et si tenebris cōfiliū qd dedit aplos illi magne ciuitati Corinthiorū de quodā zēbinario rōne enia ciuitas parietat mortalitates: sic ciuitates: alio mala: et paulū q̃ adhuc vix nebat scriptis eis vñ habebat illa mala dñi. Qñ. i. notorie audir infōa fornicatio et al fornicatio qñs nec int gētes: ita vt vix pñs sui aliqō habeat: sequitur. Tollat de medio vestri qui hoc opus fecit. Rescitis qñ modicum fēmetū totaz massam corumpit. Auferat malū ex vobis. Iad. ad Cor. v. Dicit sedo q̃ dñs pñr? esset de sua morte in artū illi de q̃ dicit tñ. Decollauit herodes Joā. in carcere. Nota practica. Ex quo beatus iohannes fuit cap? illa iniqua mulier nō quieuit di. eus. Sic fugiet de captione:

vel liberabitur a pñr: clamabit? me. Sed nō quiescit donec sit mortuū. Et ipsa cū herode tractatā morte suā. herodes non audebat eum occidere: qñ timebat pphētā inter se tractauerat secrete. Dicit herodes. Tūc die in festū mee natiuitatis. Nō. q̃ facere festum natiuitatis nisi de sanctis est. Natiuitas: tunc ego inuitabo barones et maiores regni et tenebim? modū q̃ isti pñtēt in morte iohannis: ex quo isti sunt mecum bñ quietabim? pñm: in fine pñdū in tradidit puella. Et q̃cquid perierit sibi datur iurāmēto firmadore ipsa petet caput iohannis: de iuramento facto me pñtēt simulatore. Qd cū hāc pñtētā simulationē habuerunt videt inuū in bñdōis scholasticis vbi sic dñ. Credibile est q̃ herodes cum viore de nece furauit: vt occasione inueneret occidēdū. Ordinato igit pñm: illa mittit filiā q̃ optine sciebat tripudare: q̃ mater sibi offēderat: quātreo cū ostendit filiā? modū oēdāt et tris pudandū p̃. Pat nñ. vel huc maria mīnistrū aut faciebāt sibi tam signū q̃ veniret ad saltādū q̃ coram oibus saltauit et placuit cūctis tam ebriis. Rex aut ostēdēdo magnū gaudiū vocant ei vi. pete qd vls et dabo tibi. Et iurauit illi qd quicquid petisset dabo tibi licet dimidium regni mei. Et illa. Domine peto qd de hoc possim petere siue q̃rere pñm amatre qd petā q̃ alibi comedat. Que cū exisset dixit matri sue. Quid petā? At illa dixit. caput iohannis baptiste. Sed dicit rex: qd corā oib? q̃ vñ regis iuramento roboratū irreuocabile est. Cum q̃ litroissit statim cū festinatione ad regē petuit dñs. Tolo vt pñm des mīhi in disco caput iohannis baptiste. Audiens hoc herodes deus se cōtristatū simulauit. Tristitia pre ferebat in facie cū leticia haberet in mēte: illa aut. Dñe rex attendat qd mō tu ramēto pmissisti. Tūc matres et barones eiā ebrj dixerūt regi. O dñe detis sibi et ad est magnū qd dare sibi caput vniū heremite paupis: faciat. Et ait rex. Dicitis vos ita. Et illi. Ita dñe. Tūc rex mī sit spūlator: cū disco in quoportaret caput iohannis. Iohannes aut videns hōiem credens q̃ sibi notaret pñdū: qñ vidit scilicet dixit. Tūc est cib? Et ille. Non

Sermo.

Jo. xxi.

posito tibi cibis: mo caput tuū erit cib? Audēs iohannes q̃ mori debebat alia voce clamabat dices. Dñe de? me? In manus tuas qmēdo ipm meū. Tunc caput iohannis pñdū: puelle datur et a puella matri adultere pñtāt. Ecce qualis brū iohannes scholasticus: magisteriū vite sanctitatis formam: mo inuēit: pñtātis speculū: pudicitie titulus: castitatis exēplū: pñle via: pñdū: vena: fidei disciplinā. Iohannes maior hōie: par angelis: legis summa: euāgelij sanctio: aplos vix silentiū pphētaz: lucerna mūdā: pñtātis iudicis: totū mediū trinitatis. Et hīc tūc datur incestuose: tradit adultere: addit saltatrici. Morat iohannes hic dñ esse martir. Tūc dñ cōtāt ecclia. Prepositus martir heremite cultor. Tūc nō pro fide mortu? est: q̃ herodes nō faciebat sibi q̃ fitionē de fide: sed qd corrigebat eum de pñtō iurij. Nō. q̃ nō solū qui p fide pñt: sed etiā q̃ morit p pñtute aliq̃ manus tenēdo martir efficit. Si quis occidit a blasphematore: quē repēdit martir efficit cū vñ iohannes: et esset magn? mator rōne habet martirū q̃ repēdit blasphemū? luxuriosū: q̃ mains pñm est blasphemā q̃ luxuria. Incōparabiliter manus pñm eēt semel dicere malas grates. et q̃ interiere cētū hoies. O quot martyres possent esse mō si vellēt. Sed retores pñdāt ne turēt gentes deum enormiter. Si aliquis notorie diceret malū de regē nō iustineretur: de deo q̃libz pñt loq̃ ad libitū: nō ponit in trissa qñ sciat aliquē iuratozē vt rēdāt puocant eū vt iuret: sic de alijs peccis. Sed ipm qñ fuit locur de merito et pñm martirū dixit. Mat. v. Beati q̃ psecutionē patiuntur ppter iusticiā: nō solū dixit ppter fidei: q̃ fides est vna pñm theologicis: sed iusticia est gñalis p omni virtute tñ hōilitatis q̃ abstinentie et castitatis. Tūc si mulier dñcēdo ribaldis occidit martir efficit. Nō. de brā. Eantia virgine et martyre de qua in Galēdis natiuitatis dñi: ppter hoc dicebat scētus Petrus. Res mo vestrum patiat quasi homicida: aut fur aut maledicens: aut alienoz appetitor. Si aut vt xpianus nō erubescat: glorificet aut deū in isto note. 1. Pet. iii. et c. pcedet. Sed si qd patimini ppter iusticiā

clam bti. Tercio restat nōc videre dñs sepultura corpau. Iohannes. q̃ iohannes habuit tres sepulturas pñm. Tūc iust corpore alia caput: alia alie. Prima fuit corpore. Corp? aut ei? line capite habuit honorabilis sepultura. Dicit euāgelium q̃ officij pñt et audita ei? morte venerūt et tulerūt ei? corpus et posuerūt in monumento. Sedo. fuit caput. Et istum fecit ista mala mīhi q̃ pñtato sibi capite a filia timēs ne pphēta resurgeret si cū corpore caput sepultū fuisset: cōte in pariete palatii fodit et ibi caput posuit: et sepe caput volebat videre timēs ne resurgeret: q̃ bñ fuit pñm. Tūc cū semel caput iohannis in manib? tenebat: eide gauādeus plurimū inuolaret di. Ite iohannes vos voluitis me separare ab herode: sed ego abstuli vobis vltaz et caput a corpore. Et diuino nutu caput ipm in ei? facie in fuffauit. Et illa misera pñm expirans: ut et demones ei? aliam ad infernū duxerūt. filia hō ei? cū sup glaciē tripudians: res: sed ea glacies resolutū: et ipa in aqua pñm submersa fuit: nō tripudiat cū demonib? in inferno. herodes aut t exis illi missus ab impatore: bide miserabilis licet vñ finit. Ecce q̃libz pñm fuit. Tercia sepultura fuit alie. Et ista fuit in limbo inferni. Nō credatis q̃ alia iohannis statim ascēdit in celū: qd nōdū ipm p suā mortē et passionē aperuit ianuā celī. Sed descēdit ad limbū cū scis patrib? q̃ limbus est in corde terre: ibi cū inferis est infernus dñator. Deinde limb? puerrū. Tercio locus purgādoz. Quarto in perierat loc? patrū scōz. Ad pñm mīhi hic: qñ scī patres viderūt aliam iohannis dixit. Et qd cō tū? Et ille. Et nō eos gñoscitis vos illū de quo dixit. E saluo. Tūc clamatis in deserto. Et gaudij sunt sancti pñs. Et narrat eis quo ipm baptizauit a mūdō oñdāt. De ista sepultura dāuid dixit. Quis est hō q̃ vincit et nō videbit mortē: et nec aliam suā de manu inferi. q. d. nñ. In pñ. Ier. xxi. et c. Nos relict habemus h doctrinā magne pñtationis. Bñs iohannes cū rāta sanctitate et vite asperitate descēdit ad infernū: nō si creatura mortū post baptismūz anteq̃ peccet statim euolat ad celū. Idē iudicā de quoqueq̃ oño infideli nō fite venge

teos baptisat. Ecce nō qualem grām
habem⁹. Idē facim⁹ condignā pñiam
de peccato deo sp̃s. Penitentia agite: ap-
propinquet ei regnū celoz. Mat. 117.

Sermo. i.

Boquasi

tionē hōi ppositā et introductionē materiē
pōdicat: scitēdū qd r̄pōs iter alios bonos
pparandos et p̄p̄os q̄s dedit de se suis
seris aptis et discipulis fuit ista. Ego sum
vitis: et vos palmites. Qui manet in me
et ego in eo: hic fert fructū multū: qz
me nihil potestis facere. Eminentior. Jo.
15. Ecce qd r̄pōs in ista autoritate voca
se vitē: et discipulos et in p̄sona corū oēs
seos vocat palmites. Et pōnit dīna r̄
nea. Quā affirmatiua: q̄iā negatiua.
Affirmatiua est qz sicut palmes manē
vite ab ea recipiēs humore fructificat
alio nō ita r̄pō est vitis et radicē suē raba
ea oim bonoz et virtutū et instructio. Cui
qz manet in hac vite. S. p̄ verā fidē abqz
erore dubitatio et falsa credētia: p̄deno
rā et p̄p̄os et obediētīa faciēdī suā volun
tatē et fuit suā p̄cepta: talis recipit ab
eo humiditatē gr̄e et facti cū abūdare et
fructificare. Primo et intellectu fructu co
tēplariōis. In memoria fructu bone re
cordatiōis. In volūtate fructu amoris
et dilectiōis. In ore fructu orōis. In o
culis fructu lacrymatiōis. In auribus
fructu dinos auditiōis. In manibus
fructu elemosinarū largitiōis. In toto
corpe fructu asistētiōis. Ecce rō affirmā
tiua q̄r qd in palmes manet vite per
credētiā et obediētīa fructificat. Jo dicit
Ego sum vitis et vos palmites: et manet
in me et ego in eo: hic fert fructū multū. Scdā
rō est negatiua quā agit cū dicit. Quis
est me nihil potestis facere: qz palmes a
vite se nullū potest facere fructū: nihil valet
nisi ad p̄burdū in igne. Sic r̄pōs a
vite. I. a r̄pō scilicet gladio peti mortalis
qd dubitat in fide si ē sic. Et nūqd dō
dubitare in fide de dicit. Abat r̄pō
q̄ habet si ē sic et tenet malū vitis
clisus est et nullū facit fructū meritiōis

qꝛ sine me. a. g. i. a. in infuētia nihīl potēti
facere. 3o d. ibidē. Sicut palmes nō pōt
facere fructū a semetipso nisi māterū iol
te. sic nec yos nisi in me māteriz. Ex hui
rōnibꝫ 3o qꝛ dōs ihō xꝑs de se. pꝑrie d.
ēgo sum p. v. z. c. ecce excellētia xꝑi. Tū
go at maria nō hꝫ egle excellētia cū xꝑo
qꝛ ipse ē creator. i. i. p. i. a. creatura. nō i. p. a.
nō ēqꝫar se xꝑo. hꝫ tēpēratio xꝑi i. a.
assimilando se dicit. ēgo sū virg. nolo c.
ēqꝫari vel dicit. s. assimilari. fructificā
ti. s. i. h. fructificat v. p. i. c. i. p. i. u. m. i. a. z. a.
qꝛ cōsu p. i. n. c. i. p. i. a. l. i. o. m. ēgo post ē. nō
equaliter v. v. i. l. i. s. d. i. c. i. t. s. i. c. i. t. qꝛ notat s. i.
tudinē. patet thēma. De ista māteria i.
uent quatuor. fructus in quibꝫ d. go mā
ria fructificauit quasi vitis.

Prim^o est de pñuclatione angelicall.

Seco de sanctificatione spirituali.

Terzi de pînă la capul corpului lui Ișid.
 Quarto de magnifico pînă la i

...bia ergo maria & go fructificavit oñi

vitis ppter qd dicit. Ego qñ vitis fructi
ficauit. Et dico pmo ec. pio ips fructi
ficauit in fructu de pñciatio angelica
lqz anteq fuisset pcepto fuit angelice
pñciatio. Et scito qualt angelus eo
briel totº lucidus nñciatº hñm morie
q eēt mater filij dei. Qd dñt euāgelista
lucas. pñlus est angelº gabriel a deo in
ciuitate galilee cui nomen nazareth ad
virginē deipñdā viro cui nomē erat io
seph de domo dñi: nomē hñginis maria.
Luc. i. Ecce pñficiatio angelica ducto
fructu est pñpñdñ. Sñt hñgo maria hñy
tis: nō equalit et vitis fructificauit. Et hñ
q fuit pcepta fuit pñciata. Ille magn
doctoz hñero. affirmat q ioachim pater
hñginis marie: brā anna etº mater vigi
ti annis fuerat infimonia q nō habue
rūt infimonia fructu. Et tñpa erat ipiº an
ne q erat pplexionis frigida: et erat fieri
lis. Sed qd fecerit: nō recurrerit ad b
ninos vel fortilegus: sed ad deū: q nūls
lus pōt dare nisi deº. Qñ euz deuotione:
ofonibº: ieiunibº: elemos: nñs: vigiliis
pegrinationibº: recurrerit ad deū: vos
nñcs q si deº daret eis fructu ec: q dā
rent deo. Et euz semel ioachim fieret ex
vna pte: et anna ex alia: appñt eis angē
lus gabriel pñfians eos dñ. q ofoncs et
alia habu erat deo accepta: q habere

pnam filiā: nō filiū: sed filiā: q̄ esset sc̄a
 anteq̄ nata: que cōderetur in frābilitē
 q̄ de sup̄natūritate iunt op̄ matrimo
 niū in sua generatōne: et anna p̄cepit. Ec
 ce qualiter fuit ab angelo p̄nūciata vr̄
 p̄p̄. 3o dicit. Ego quasi vitis fructificā
 ti in suauitate odoris: flores mei fruct̄
 honoris et honestatis. Eccl̄. xlii. flores
 vocat verba que dicit angel̄ parentib̄
 suis. Fructus honoris fuit virgo maria
 Et honestatis: q̄ nō legit̄ q̄ vnq̄ ioachi
 cognouit aliā nisi vr̄orē suā. Ita et ho
 nestas matrimonii. Ho. 2tra filios q̄ fran
 gunt honestatē et legem matrimonii. Ec
 ce quot peccata 2currūt. Primum est lu
 turie abominabilitas: q̄ de nō vult q̄ il
 lud op̄ fiat nisi inter vir̄ et vr̄orē i mat
 rimonio. Etiam si homo h̄bet mort̄: vr̄ces
 ter medic̄ q̄ faceret illud: alis mortuus
 est i cin̄. 3o mort̄ nisi h̄at vr̄orē et medi
 cus est excommunicat̄: dando 2 filiū tali
 q̄ non est de matrimonio. Ita est condem
 natum hoc peccatū: q̄ nullo modo est lic
 tum illud nisi in fr̄u matrimonii. Ideo
 b̄at honestatis. Et cōcordat ap̄ls dicē.
 honorabile cōnubium in oib̄ et 2 hoīb̄
 nūciatur. Fornicatores em̄ i ad alios
 eos indicabit deus ad iud̄. vlt. Secūdi
 us est de rapina: et de furto: i iniuriā: q̄ si
 ego do tibi cappam meā et postq̄ in eas
 possideris: aufero eam tibi i do alteri: ra
 pinam facio. Rapina maior est q̄ hōq̄
 b̄dit corpus suū vr̄ori: deinde i do
 alteri: furtum et iniuriā facit: q̄ cor
 pus viri vr̄oris est: et cōuerforis ap̄ls
 2 vult̄ sui corporis potestatem non h̄t
 sed vir̄. Sicut autē et vir sui corporis po
 testatē h̄t: sed mulier. Ergo nolite fran
 dare iniuriā ad 2 op̄. vii. 2 trā p̄cū
 est maior: sc̄z proditionis: q̄ si vnus mi
 les dat fidem alteri militi: q̄ erunt socii
 in p̄lo si frangit sibi fidem coposito pōt
 sp̄z redarguere de fide: siue proditione
 re sibi compūm duelli. Ita in matrimo
 niū vir dat fidē coposito vr̄ori: cōuers
 so. iō q̄ frangit fidē p̄ditōr est. Et si vr̄or
 est socī pōt assignare viro p̄ditōrē
 p̄m corā p̄o rege. Sed q̄ sunt debiles
 recurrunt ad deū ad linguā 2 ad oēs
 suos plorando. De talib̄ dicit ap̄ls. Si q̄s
 suū et maritū domestico curam non
 h̄t fidem negauit i est infidelis deceptor

. Iod. T. m. v. Nullus est magis domesti-
 cus q̄ vxor. Martiū p̄ctū: 2. māt? ē sacri-
 legium. Scitis q̄re de? ordinauit mātū
 moniū q̄d est vñ de septē ecclesiis sacra-
 tis: ad signādū q̄ ip̄s duxit ecclesiā in
 sponsum suū quon nūq̄ dimittet ppter
 illam cui est fidelis. Qñ ergo fr̄ agio ma-
 trimoniū in eo falsator sacramenti. Et si
 tr̄ facerēs. esset falsator sacramenti
 si q̄ debet eleuare hostias cōsecrāā ele-
 naret hostiam p̄p̄ti. Sacramenti hoc
 magnū est. Ego autē dico in ip̄o et in ec-
 clesia. ad Ep̄he. v. C. Secundu? fruct? r̄p̄
 fuit sanctificatio sp̄ualis. Nam in conce-
 ptioe dñi Jesu xp̄i sim? in instanti cōcur-
 rerū quon nō fr̄ corp̄o formatio: ale crea-
 tio: vtriusq̄ sanctificatio: passioe q̄rā ad hu-
 manitate: q̄r vñ sōns totū? sanctificationis
 summa: sanctificatio creata est sup̄ om̄i-
 nē purā creaturā: q̄rto humanitas: 2. di-
 uinitas ip̄io. De hoc dixit angel? vtrū
 simi morte. Qm̄ cū er̄ te nacet sanctum
 vocabit fili? dei. L. uc. j. Si fr̄ ego feci. fru-
 ctū sanctificationis nō dico cōgiter: nec ipsa
 dicit: ē dicit. Ego quā vitio. f. qz nō in
 inf̄i s̄i eius corp? fuit formatio: sed q̄r
 eius corp? fuit formatio: et ala creata: 2. f.
 fusa: q̄ illa dñi pceptio: sermōis q̄ est p-
 fectio: pceptio feminis imp̄fecta: nō
 expectat de? nōrē m̄fēs: nec vñ nūc
 etiā hebdomadā vñāmo credi? q̄ eadē
 die 2. hora fuit sanctificata sup̄ eos sanctos
 et sanctos 2. etiā angelos. Victorius de v̄
 dō in p̄o. l. Aluminis ipet? sanctificat ciui-
 tatē dei: sanctificat faberū metallum suum
 altissimū. De eno in medio eius nō cōmōs
 nebitur adu. cam. de? ma. dñu. In quo
 p̄o q̄tuor ponit de eius sanctificatiōe.

Primo quantitas.
Secundo figura.

Ter'cio firmitea

Quarto primito.

[Primo] $\text{m} \cdot \text{il} \cdot \text{q} \cdot \text{titae}$

marie cū dī. flumīnīe īper: q̄ totū flū-
mē būdnarū ḡerlarū c̄fūmū ē sup cē-
rē ī fēfīfīcārōe. In fēfīfīcārōe dīlōz fēfō-
rū īnfundūt vna ḡrīa ḡē dīnīe: q̄ vñ fā-
c̄rū hāūt vñ gūtā ḡē: alīis alīā. 2c. Qd
ī hōīne mārīa fuerī flūmīnīe īper
2er. Ceterīa p̄r p̄rtes datur ḡē spīr-
tuo: 2dīe vērō totam: ē īnfūdīt plēnī-
tudo ḡrārū: p̄p̄ qd dīcīt fēfīfīcāt cūlter

te dei. Quando virgo fuit sanctificata nul-
lus hō sanctificatus angelis fecerunt. O q̄
gaudium fecerit. Rō: q̄ dixit xps q̄ gan-
dium est angelis dei in celo sup vno pec-
catore penitente agente: ergo quāto ma-
gis sup agnē marie: que nūq̄ peccavit.
Ecce quare dicit. Alūmū impet? letifi-
cat civitate dei. Secōdo declarat sua digni-
tatem: dicit sanctificavit tabernaculū suū
atissimū. Si camere missū sunt opor-
tuit ornate: dignū est q̄ camera regis sit
magis ornata. Tō dignū fuit vt taberna-
culū suū scz camera in qua filius dei
debeatur novem mēibz habitare fuis-
set super oēs sanctificata. Ver. ego puto q̄
et copiosior sanctificationis benedictio:
q̄ in alijs sanctis in vtero sanctificatis i cā
descenderit que non solū ipsi oīum sancti
et vltimū eius ab omni peccato deinceps
immanem cōservaret. Tercio declar-
atur sua firmitas cū dicit. Deus in medio
eius eius nō cōmouebit: qui scz habitat
in ea per grām. Differentia est inter cas-
dere et p̄moveri. Cedit hō per pctm mor-
tale: ideo ap̄s. Qui se estimat stare. i. in
gratia dei videat ne cadat. i. ad Cor.
x. Et cōmouet q̄ pctm veniale. Nunq̄
fuit aliquis sc̄tus nec sancta quin cecide-
rit vel cōmor? fuerit nisi xps et xgo ma-
ria: q̄ cōst? i. in hac vita habuit primi-
legium sanctoz q̄ sunt in celo q̄ non pos-
sunt cadere nec cōmoveri. Dāuid in
ps. exultū. Nō cōmouebit in eternū q̄ ha-
bitat in hierlm. Sic virgo maria: q̄ nun-
q̄ peccavit moraliter nec venialiter: nec
corde cogitando. x. ipsa em̄ fuit illa mū-
lier foris de qua Salomon q̄sinit a suis
doctoribz dicens. Mulierem forte quis
inveniet? p̄uener. vlt. Nullus doctorū
sc̄nit r̄sponderē sp̄s sancti? Nō r̄spondit dicens
p̄uener. Et de vltimis suis: aqua in vltima
estate debuit esse. Rō: q̄ illa sp̄s mulier
rem forte cōcipit p̄ sp̄s quod inter-
fatur mille. q̄ tot anni fluxerunt a Salo-
mone p̄ q̄ ad agnē mariam. Quarto
declarat primū: dicit. Adm-
trabit eā deus mane diluculo. Et loquitur
de sanctificatione virginis marie. Innu-
tio ser hora in quibz sanctificavit crea-
turas aliq̄as: scz hora completorū: hora
vesperarū: tertia hora meridiei: quarta
hora tertiū: quinta hora prime: sexta in

aurora. hora completorū vt scitis est in so-
lis occasu. Tria hora significant etiam il-
li qui vixerūt in peccatis et malis p̄or-
at et p̄stunt miam: et deus dicit eis p̄tricio-
nem tales sanctificantur per contritio-
nem cordialē. Sed in tota sacra scriptura
nō legitur q̄ aliq̄ fuerit sic sanctificat?
nisi de vno: scz de latrone. de quo leo pas-
pa dicit q̄ nō legit q̄ vno fecerit aliq̄
bonum: semp fuit malus et vitiosus. Et
hora completorū quādo fuit indicatus ad
mortē habuit tantam cōtritionem de pec-
catis q̄ vix potuit formare verba dicens
memento mei dñe dñi veneris i regnū
tuum. Cui xps. Amen dico tibi: hodie me
cum eris in paradiso. Luc. xxiij. Nō sit
ita stul? q̄ dicat q̄ de? ita miserabilis mi-
hi sicut latroni: q̄ malus miraculū esset
q̄ male viuentes faceret bonū finem q̄
suscitare mortuos. De ista sanctificatiōe
dicit iherlm. Cōgrega eos quasi greges
ad victimā: et sanctifica eos in die occisi-
onis. iher. xij. Alij sanctificantur hora ves-
perarū ut illi q̄ nō expectat finem: sed
ante redeūt ad deum cōsistentur faciunt
afflictiones. Tales sanctificantur p̄ pe-
nitentiā sacramentalē. Tertiū dicit apls
postq̄ fecerūt p̄niam. Nō liberati a pec-
catis. i. per p̄niam: serui aut facti deo: ha-
bitis fructū vīm in sanctificatione. ad
Ro. vi. Alij sanctificantur i meridie q̄ ser-
uet calor sicut martires q̄ seruire sp̄s
occidebantur pro honore xpi. Ibi sancti-
ficabantur per per passionē sacramentalē.
De q̄ dicit scriptura. Preuauit dñs ho-
i. i. i. corp? suū seu martyres ex seruire
sp̄s sanctificati vocatos suos. Sopho.
i. Alij sanctificantur hora tertia. vt infan-
tes p̄ ablutionē baptismalē. De ista dis-
cit apls nolite baptizari. p̄ cōdices aut
aliq̄ fuisse: sed abluti estis: scz sancti-
cati estis: sed iustificati estis i nō dñi nri Je-
su xpi et i sp̄s in dei nostri. i. ad Cor. xij.
Alij hora prima in ortu solis fuerūt sancti-
cati q̄ in vtero matris q̄ nāsceretur eis
fieri sunt scz vt iherlm. i. ad Cor. xij.
Remia q̄n? erire de vltis sanctificati
de. iherlm. i. Tria auctōs nō rogat ad cre-
de dñi nri q̄ q̄ debuit nasci fuit a deo san-
ctificat? Idē de brō iōā. bap. Luc. i. Sp̄s
sc̄s replebit adque ex vtero mris sue: i
xgo maria in aurora fuit sanctificata: non

expectant de? nonē mentes: nec vno re.
in eodē die i eodē hora. Ecce quare dicit
Admtrabit eā deus mane diluculo non
hora p̄p̄terit nec vesperarū. re. sed ma-
ne in aurora. Ecce enim fructus sanctifi-
cationis. Tō possumus dicere in laudem
xpi et agnō gloriose illud dō. Dñs dā-
bit benignitatē. i. in incarnatione et terra
nostra. i. xgo maria dabit fructū suū. ps.
lxxxiij. Tertius fructus xpi fuit de pres-
entatione t̄p̄li. Nā post sui natiuitates
fuit p̄sentat? in tēplo dñi. Luc. ii. Postq̄
completi sunt dies purgatiōis marie sz
legē mo est tulerunt illū in hierlm vt li-
berent eum dñs sicut scriptū est in lege
dñi. Quomodo masculinum adaptariens
vultū: scz dñs vocabit. Et vt daret hos-
tiam p̄ eodē: dedit par turturibz aut duos
pillos colūbar. Sicut dicit dñs: nō dico
equaliter: sz post natiuitatē ex vtero ma-
ris et post oblationē suā fuit deuotissi-
me in tēplo dñi p̄sentata. Rō. distonā bre-
uiter speculādo de ascensu agnōis p̄ ro.
gradus in tēplo dei non illa ascēso fuit
ministerium angeloz facta eam dicentibz.
Cū dicit. Eze. p̄mo dialogos. Tñs mōdo
visibilibz nihil p̄ creaturā inuisibilem dis-
ponit. Qd pōt intelligi et declarari ad
modū p̄p̄terit in die nuptiarū: que vlti-
ad ecclesiam dūcunt per p̄ntes earum i
ex tūc assumunt a p̄sanguine sp̄s. Tūc
ascēsus. ro. gradū: signabat aliquod mi-
sterium futurū i marime de brā agnē:
vt tangit ihero. i. q̄ supra nonē ordines
angeloz archangeloz. scz. Tō cantat. Exal-
tata es scz dei genitrix sup choros an-
geloz ad celestia regnata: supra ser gra-
dus sc̄s. i. agnō: p̄fessor: martirū. aoo
soloz: p̄p̄terit: p̄fector: erat subli-
māda. Multe sūt p̄gregare sūt diuinitas
tu suppressa eo vniuersao. puer. vt. x. x.
rātē notat h sup hōc q̄ parentes vni-
nō distigēs fuerūt ad p̄lendu et facie-
dūz votū sz p̄uētes et nō p̄lētes q̄ ly di-
cant doctores q̄ mar? inuēitū est quando
medilite vora hō f̄nat castitatē: p̄nerta
tem: et obediētia: p̄ sine voto ceteris pa-
ribz: sz est in periculū et pctm fractio vo-
ti: sz est pctm est h homicidiū. p̄ sc̄s
i. beologi q̄ mar? pctm est falsum inramē
tū h homicidiū. Et brōs Tho. dicit q̄
mar? pctm est fractio voti. Rō. sz clericos

ignorantes: dicitēs q̄ pctm luxurie nō est
mar? pctm. Clerū est in laicis: dicit sufficit
ad dānationē. In clericis autē i religiosis
est de maioribz p̄pter votū. Conuēntis g
a votis nūq̄ p̄lētis. dicit em̄ scriptura.
Si qd vultis deo ne mortis reddere re.
Duplicit em̄ ei infidelis et stulta p̄mis-
sio. Eccl. v. Nō ne mortis reddere. Si fa-
cis votū intra certū sp̄s p̄lendu: debet
illud p̄lere intra illud sp̄s alio plus pec-
cas q̄ si occideres hominē. Si aut nō sta-
tuit certum sp̄s debet p̄lere statz ha-
bita oportunitate. Tō dicit ne moris.
Nota sz illos q̄ nunq̄ inueniunt sp̄s opor-
tunus est q̄ sunt senes penitunt dispensa-
tione m. Duplicit ei em̄ ei infidelis et stul-
ta p̄missio q̄ nō p̄lēt: stulta p̄missio ē ei
q̄ sit sine deliberatione. Primo ex deuo-
tione aliqui subito faciūt votū. Secōdo ex
indignatione q̄ eis sit displicentia aliq̄
subito faciunt votū vel non intrā di do-
minū istius: vel nō ludēti cum eoz huius
modi p̄lētati: et vōcōdo frangunt vo-
tū: q̄ nō bz seruari. Tercio ex tribula-
tione: scz doloris et infirmitatis: vel in p̄-
su multibz: et post nihil faciunt quasi v
sit deū decipere. Itē nota sz illos q̄ p̄m-
tunt filios ad fustidē dei in religioe vel la-
cerdoto: et post nihil faciunt nec curant
expectātes filiū gibbuloz vel filiū: vt illā
dent r. c. ecce q̄re dicit. Si dō vultis fac.
Quert? f̄net? xpi est vel fuit de magnis
f̄catidē vniuerso vel sp̄s: huius xps fuit i
ter. onno ita vixit q̄ nō reputabat mas-
simo. reputabat faber lignari. Sz in
baptismo fuit magnificatus: quia iohannes
baptista sancti apti sunt sup eum eodē
secundū sp̄s sancti in specie colūbe super
eum et vox patris in tonitru dicit em̄ filius
me? dilect? . x. x. i. et Luc. i. i. i. Tū apud
hoies fuit ita magnificat? iustis q̄ fuit i
desertum. Sicut xgo maria: non equalis.
Et ecce quādo. Ex quo xgo maria fuit p̄s-
tata in tēplo in quo stetit decem annis
cū alia agnōibz. Nō essent moniales: ita
faciebāt antiq̄. Nota p̄ro p̄ntudines
de p̄ntis nō venientibz ad ecclesiam. Ro-
ta de hiero et de desponsatione: et qua-
liter sp̄s sancti descendit in sp̄s colum-
be sup agnē sc̄s fuit ioseph: quādo madū
sup xpm in baptismo: et sic xgo fuit vol-
de magnificata. De isto fructu dicit Sa-

romon in persona virginis. Sub umbra illius
que desideraueram sedi. s. pr. sit mihi in
patre et in fratre et in fructu et in dulcis gusturi
meo. Ca. ii. Nostra no. h. sup. hoc q. n. go
fuit deponere a. non de pnti. Qm. em. sit
p. n. go de pnti. per n. matrimonium est: et
n. non sequat copula carnalis: nec possunt se
parari nisi p. ingressum religionis: si n. non
fuit secuta copula sine publice: sine clau-
strum: sine pnti. Si claudere: eredi-
con sunt nec pnt. separari. 3o si claudere
constrahunt: post ppter timore paren-
tu vel odii ipsa ducit alia: ipsa copulatio. Et
pnt. q. est vir et etia si ipse vir cu. alia:
leno est. Q. q. sunt multi q. credunt h. fe-
pori et n. hnt. 3e sunt alia multa impe-
dimenta. Q. n. non creditis aliqd. facere i
baptismo vel p. n. m. g. d. e. q. obo. vultis e.
copulatio et comatres: est ita q. si estis
pariti: de aliquo vel aliqua etia v. r. o. le-
gitima est pariti: et: et exonerat: si n. non
sit pnti. n. g. d. e. q. obo. vultis e. 3e sunt
re cu. illis possit dispensare. 3e si clerici
qui baptizant h. filios n. possunt con-
trahere cu. illis q. ipse baptizant. Et q. si
sunt in hoc casu. 3e si h. filius cu. aliqua
consequenda ista q. r. u. gradus: n. est ma-
trimonium. 3e dicitur si n. g. d. e. q. obo. vultis e.
istis v. r. o. de peccatis primo cum m. fe. elio
ita ergo n. est v. r. o. v. r. o. Nec papa posset
dispensare: nisi in aliquib. gradib. n. t. n.
in oib. q. n. cu. forate vel v. r. o. fratri-
q. e. p. r. a. leg. d. i. n. i. s. Null. pnt. h. m. f. e.
et filii. 3e si peccatis cum forate suat:
e. conuersio: si v. r. o. peccatis cu. p. r. e. v. r. i. r. e.
Si sunt in tertio vel in q. r. o. gradu: papa
posset dispensare. 3e est optima p. n. t. u. s.
do q. n. debent deponere q. sacerdos pro
clamat: si est aliqd. q. sciat impedimentu
q. veniet: si aliqd. sciat impedimentu se-
crete: si reuelat sacerdoti. Et in in mul-
tis locis n. faciunt istas p. clamationes et
male. 3e sunt aliqui q. v. o. h. p. r. e. r. u. t. et v. r. i.
conueniunt: procurant sibi separationem
cu. falsa testib. q. r. o. Non pnt. separari nec pa-
pae nec etia petr. ap. l. posset dispensare
nullo modo possunt separari nisi p. ingres-
sum religionis an copula. 3o ap. l. h. loq.
in matrimonio: sicut sunt p. p. i. o. n. y. ego s. y.
d. n. o. v. r. o. q. v. r. o. n. d. i. s. c. e. d. e. r. e. v. r. o. v. r. o.
non dimittat. i. ad Cor. vii. Et si q. r. o. 3o
ch. y. et Anna v. r. i. t. a. e. t. e. r. n. a. p. m. e. r. e. b. i. m. i. n. i.

Quod vobis prestare dignetur pater et
filius et spiritus sanctus. Amen.
De natiuitate beate marie virg. Ser. ii.

Memoria mea
in g. h. a. t. i. d. e. s. e. c. u. l. o. y. Eccl. xlii.
et rectoris est statim in epistola
la hosterna. Sedem q. scitis
hodie est festum et solemnitas b. n. d. i. c. e. r. e. n. a.
tuitatis virginis marie q. n. nota fuit de
v. r. o. m. a. r. i. s. s. u. e. b. e. n. e. d. i. c. t. e. A. n. n. e. Si p. l. y.
deo habebim. bonas doctrinas scientia
les et instructiones morales: sed vt verba
sint ad honore dei: saluet virgo maria.
Istud verbu. d. i. n. p. e. r. s. o. n. a. v. i. r. g. i. n. i. s. M. e. m. o. r. i. a.
m. e. a. s. e. z. m. e. e. n. a. t. i. u. i. t. a. t. i. s. S. e. c. u. n. d. a. e. s. t. q. u. i.
i. n. s. u. m. m. a. g. n. a. l. i. t. e. r. s. u. n. t. d. u. o. s. e. c. u. l. a. P. r. i. m. u. m.
e. s. t. c. r. e. a. t. u. r. a. r. u. m. s. p. i. r. i. t. u. a. l. i. u. m. et m. o. r. a. l. i. u. m.
r. u. p. t. i. b. i. l. i. t. u. m. S. e. c. u. n. d. u. m. c. r. e. a. t. u. r. a. r. u. m. c. o. r. p. o. r. a. l. i. u. m.
et c. o. r. r. u. p. t. i. b. i. l. i. t. u. m. P. r. i. m. u. m. e. s. t. c. e. l. l. u. m. e. m. p. y. r. e. a. l. e.
M. e. q. u. o. s. t. r. a. b. u. s. a. n. t. s. u. p. e. r. S. e. c. u. n. d. u. m. e. s. t. c. e. l. l. u. m.
e. m. p. y. r. e. u. m. m. o. r. v. t. c. r. e. a. t. u. m. e. s. t. a. n. g. e. l. l. u. s. e. s. t.
r. e. p. l. e. t. u. m. S. e. c. u. n. d. u. m. e. s. t. t. e. r. r. a. d. e. q. u. o. i. a. v. u. l.
g. a. r. i. t. e. r. d. i. h. o. c. s. e. c. u. l. u. m. q. i. z. t. e. r. r. a. s. i. t. p. r. i. m. a.
n. e. n. o. i. t. c. r. e. a. t. u. r. e. c. o. r. p. o. r. a. l. i. u. m. s. u. n. t. c. o. r. r. u. p. t. i. s.
b. i. s. e. s. 3o Salomon ait. S. n. a. t. i. o. p. r. i. e. r. e. t.
g. n. a. t. i. o. a. d. u. e. n. i. t. t. e. r. r. a. a. n. t. i. n. e. t. e. r. n. u. m. s. i. a. t.
Eccle. i. M. e. o. q. c. r. e. a. t. i. o. i. s. t. o. r. u. m. d. u. o. y. s. e. c. u.
l. o. y. p. o. r. d. i. c. i. g. n. a. t. i. o. R. a. t. i. o. q. g. e. n. e. r. a. t. i. o.
a. l. i. c. u. i. u. s. c. r. e. a. t. u. r. e. e. s. t. c. i. u. s. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. 3o
p. h. i. l. o. s. o. p. h. u. s. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. g. n. a. t. i. o. n. e. d. i. c. i. t.
G. e. n. e. r. a. t. i. o. e. s. t. p. r. o. g. r. e. s. s. i. o. d. e. n. o. e. s. s. e. a. d. e. s. s. e.
z. q. i. s. t. a. d. u. o. s. e. c. u. l. a. s. c. e. l. l. u. m. z. t. e. r. r. a. h. a. b. u. e.
r. u. n. t. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. p. r. o. c. r. e. a. t. i. o. n. e. q. u. i. a. n. t. e. c. r. e. a.
t. i. o. n. e. m. c. e. l. l. i. z. t. e. r. r. e. n. u. l. l. a. e. r. a. t. c. r. e. a. t. u. r. a.
n. i. s. i. s. o. l. u. s. d. e. u. s. t. r. i. n. i. t. a. s. i. p. s. a. S. i. d. i. c. a. t. a. b.
a. l. i. q. u. o. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. t. d. e. u. s. t. u. c. v. b. i. h. a. b. i. t. a.
b. a. t. D. i. c. a. t. q. i. n. c. a. m. s. u. e. e. t. e. r. n. i. t. a. t. i. s.
I. n. c. o. r. r. u. p. t. i. t. a. s. D. n. s. e. x. c. e. l. s. u. s. z. s. u. b. l. i. m. i. s. i. n.
h. a. b. i. t. a. n. s. e. t. e. r. n. i. t. a. t. e. E. s. a. i. s. t. o. y. s. e. c. u. l. u. m. c. r. e. a. n. t.
c. e. l. l. u. m. z. t. e. r. r. a. p. r. o. n. o. b. i. s. E. t. q. t. u. n. c. h. a. b. u. e.
r. u. n. t. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. e. s. s. e. n. d. i. i. d. e. o. p. o. r. d. i. c. i. g. e. n.
e. r. a. t. i. o. E. t. c. o. o. r. d. a. t. m. o. y. s. e. s. d. i. I. s. e. s. u. n. t.
g. e. n. e. r. a. t. i. o. n. e. s. c. e. l. l. i. z. t. e. r. r. e. q. u. i. c. r. e. a. t. e. s. u. n. t.
i. n. d. i. e. q. u. o. s. e. c. i. t. d. e. u. s. c. e. l. l. u. m. z. t. e. r. r. a. m. S. e. c. u.
l. i. D. i. c. i. t. e. r. g. o. v. i. r. g. o. m. a. r. i. a. M. e. m. o. r. i. a.
m. e. a. i. n. g. e. n. e. r. a. t. i. o. n. e. s. c. e. l. l. i. z. t. e. r. r. e. f. i. g. u. r. a.
t. a. s. u. l. t. z. d. e. c. l. a. r. a. t. a. z. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. a. P. a. r. e. t.
t. h. e. m. a. M. e. m. o. r. i. a. m. e. a. i. n. g. e. n. e. r. a. t. i. o. n. e. s. e. c.
u. l. o. y. E. x. q. u. o. v. i. r. g. o. m. a. r. i. a. r. e. m. i. t. t. i. t. n. o. s.
a. d. g. e. n. e. r. a. t. i. o. n. e. m. s. e. c. u. l. o. r. u. m. v. i. d. e. a. m. u. s.
q. u. i. d. d. i. c. i. t. d. e. h. o. c. s. c. r. i. p. t. u. r. a. D. i. c. i. t. e. n. i. m.

In principio creauit deus celum et terram. Ter-
ra autem erat inanis et tenebris erat
super faciem abyssi: et spiritus domini ferebatur
super aquas. Dicitur deus. Fiat lux. Et facta
est lux. Et vidit deus lucem quod esset bona:
et diuisit lucem a tenebris: appellauitque lu-
cem diem: tenebras noctem. Fructusque est ves-
pere: et mane dices vniuersi. Gen. i. hic sunt
decem clausule continentes totam festiuitatem
hodiernam: propter quod dicitur deus maria.
Memoria mea in generatione seculorum.
Prima clausula est cum dicitur. In principio
creauit deus celum et terram simul. Ista simul-
tas creatiois celi et terre figurabat simul-
tatem coniunctionis matrimonii iocachim
et anne. Iocachim dicitur celi. R. d. q. tota vita
sua fuit celestis: licet esset nobilior: pote-
rat dicere. Nostra querelatio in celis est.
ad p. h. i. l. i. u. m. Anna dicitur terre: quia fructifera
in influentia quam recepit a celo: potest
exponi de ea illud ps. lxxviii. Benedixit
ibi d. n. e. terram tuam: quia primo erat steri-
lis. Et sequitur. Dominus dabit benignitatem
et terra nostra. s. b. r. a. anna: nostra. p. p. t. e. r.
vtilitatem quam ex ea habuimus dabit fru-
ctum suum: s. y. r. g. i. n. e. m. a. r. i. a. s. P. a. r. e. t. e. r. g. o.
q. u. o. m. e. m. o. r. i. a. v. i. r. g. i. n. i. s. q. u. a. n. t. u. m. a. d. p. a. r. e. n.
t. u. m. c. o. n. i. u. n. c. t. i. o. n. e. m. e. x. p. r. e. s. s. a. t. u. r. z. f. i. g. u. r. a. t.
c. u. m. d. i. c. i. t. I. n. p. r. i. n. c. i. p. i. o. c. r. e. a. n. t. d. e. u. s. c. e. l. l. u. m.
z. t. e. r. r. a. m. S. i. d. i. c. a. t. u. r. a. b. a. l. i. q. u. o. s. t. r. a. t. e. r.
c. o. n. t. r. a. q. u. i. n. o. n. v. i. d. e. t. u. r. b. o. n. a. e. x. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m.
i. o. a. c. h. i. m. d. i. c. a. t. c. e. l. l. u. m. a. n. n. a. s. a. n. c. i. o. r. i. o. s. i. o. a. s.
c. h. i. m. d. i. c. a. t. t. e. r. r. a. 3o e. c. c. l. e. s. i. a. f. e. s. t. i. n. a. t. d. e.
e. a. z. n. o. d. e. e. o. R. d. h. u. i. u. s. f. u. n. c. t. i. o. n. i. s. s. u. n. t.
q. u. i. a. n. n. a. h. a. b. u. i. t. m. a. l. o. r. e. p. a. r. t. i. c. i. p. a. t. i. o. n. e. s.
c. u. y. g. i. n. e. m. a. r. i. a. q. u. i. p. a. t. r. e. s. p. p. t. e. r.
n. e. g. o. c. i. i. s. g. a. l. e. p. a. r. t. i. c. i. p. a. t. d. e. p. u. e. r. i. a. p. a.
r. u. s. s. y. m. m. a. t. r. e. s. E. s. t. e. r. g. o. n. o. t. a. n. d. u. m. q. u. i. s. i. c. u. t.
r. a. m. u. s. v. i. o. l. a. r. u. m. v. e. l. r. o. l. a. r. u. m. p. l. u. s. r. e. d. o. s.
l. e. t. i. n. i. l. l. o. q. u. i. d. o. m. p. o. s. t. a. t. q. u. i. n. e. o. q. s. o. l. u. s.
t. a. g. i. t. S. i. c. e. s. t. i. n. p. a. s. s. i. o. q. u. i. f. a. c. i. t. p. r. i. n. g. e.
n. e. r. a. t. i. o. n. e. s. i. l. l. i. a. c. c. i. d. a. r. e. t. r. a. m. u. s. v. i. o. l. a. r. u. m.
m. a. t. r. i. z. r. e. c. e. d. i. s. s. e. d. m. o. t. e. r. p. o. s. t. a. t. i. v. i. r. o.
z. p. o. s. t. n. a. t. i. u. i. t. a. t. e. m. l. a. c. t. a. t. z. t. e. n. e. t. i. n. b. r. a. s.
c. h. u. s. o. s. c. u. l. a. t. e. r. 3o i. o. a. c. h. i. m. p. a. r. u. m. f. e. c. i. t.
E. t. t. a. a. n. n. a. t. e. r. r. a. d. i. c. i. t. i. o. a. c. h. i. m. c. e. l. l. u. m. R. d.
q. u. i. m. u. l. i. e. r. q. u. a. n. d. u. c. i. q. u. i. s. i. t. s. a. n. c. t. a. z. v. i. r. t. u. o.
s. a. d. y. e. s. s. e. s. u. b. d. i. t. a. t. e. v. i. r. d. e. s. s. e. b. n. o. i. s. i. m. a. s.
i. o. i. n. d. o. m. o. Q. u. i. s. i. c. u. t. t. e. r. r. a. n. o. e. s. t. n. i. s. i. p. s. i.
c. i. u. s. r. e. s. p. e. c. t. u. c. e. l. l. i. a. q. u. o. r. e. c. i. p. i. t. i. n. f. l. u. e. n. t. i. a.
q. u. i. a. l. i. s. t. e. r. r. a. n. o. f. r. u. c. t. i. f. i. c. a. r. e. t. i. t. a. v. r. o. r. e. s.
i. p. e. c. t. u. v. i. r. i. a. q. u. o. r. e. g. i. t. u. r. z. e. q. u. i. e. r. g. o. i. o. a.

ch. i. m. erat vir b. n. e. i. d. e. o. h. a. b. e. a. b. m. a. d.
i. o. u. r. a. t. e. z. p. r. i. m. i. t. a. t. e. z. i. n. f. l. u. e. n. t. i. a. i. n. d. o. m. o.
q. u. i. a. d. n. u. r. o. v. i. r. o. y. d. e. b. e. t. e. s. s. e. v. r. o. r. e. s. C. h. i.
c. i. e. v. r. o. r. e. s. t. a. z. m. a. i. o. r. y. q. u. i. m. i. n. o. r. u. m. d. e. f. e. r. a. t.
m. a. r. i. t. u. s. s. u. i. s. h. o. n. o. r. e. s. y. e. s. t. e. r. j. z. e. r. s. u. n. t.
a. l. i. u. e. r. i. i. m. p. a. t. o. r. i. s. P. r. o. p. t. e. r. h. o. c. i. o. a. c. h. i. m.
d. i. c. i. t. c. e. l. l. u. m. 7. a. n. n. a. t. e. r. r. a. M. o. r. i. a. i. n. s. t. r. u. m. t.
t. u. r. h. i. c. m. u. l. i. e. r. e. s. n. o. i. n. t. r. e. i. n. c. a. p. u. t. c. a. n. t.
v. t. v. e. l. i. n. t. h. a. b. e. r. e. d. i. t. u. m. v. i. c. e. d. o. E. g. o. e. r. o.
d. n. s. b. o. m. u. s. p. r. o. c. e. r. t. o. g. a. l. l. i. n. a. c. o. s. t. a. b. i. t. z. e.
q. u. i. a. n. a. t. u. r. a. z. l. e. g. e. s. d. i. u. i. n. a. l. e. s. z. p. o. n. t. i. f. i. c. i.
c. a. l. e. s. z. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s. d. a. n. t. v. i. r. o. q. u. i. s. i. t. d. n. s. 3o
a. n. t. i. s. t. e. s. p. o. s. E. t. i. i. n. p. r. i. m. a. h. e. b. d. o. m. a. d. a.
q. u. i. e. s. t. i. s. n. o. u. e. v. i. r. d. i. s. t. i. n. c. t. u. m. a. l. i. q. u. o. d. e. p. o. s. t.
n. o. n. s. u. i. l. i. n. e. b. i. t. i. m. o. c. u. d. u. l. o. v. a. l. e. t. p. r. o.
m. u. l. i. q. u. i. v. i. r. d. y. e. s. s. e. c. e. l. l. u. m. d. o. m. i. n. a. n. d. o. r. e. v. r. o. r.
t. e. r. r. a. s. u. b. i. e. c. t. o. d. o. d. i. c. i. t. s. c. r. i. p. t. u. r. a. M. u.
l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. s. u. b. a. n. t. e. s. s. i. n. t. i. c. u. t. t. e. r. r. a.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i. e. r. i. o. s. i. c. u. t. x. p. o.
c. a. p. u. t. e. s. t. e. c. c. l. e. s. i. o. S. e. d. s. i. c. u. t. e. c. c. l. e. s. i. o. s. u. b. i. o.
e. s. t. e. s. t. e. p. o. s. t. a. t. i. m. u. l. i. e. r. e. s. v. i. r. i. s. s. u. i. s. i. o. z.
d. n. o. i. q. u. i. v. i. r. c. a. p. u. t. e. s. t. m. u. l. i

tiente. Si sacerdos mō expelleret nobi
 le d' ecclesia. x. excoletaret: quid diceretur?
 Certe puerit' sacerdoti dīcēdo. Tace
 tu clericus: aliter lues. Nō sic Joachiz: p
 nacter recessit seruās p'sūmē sēpture. Nō
 voluēt p'p'os defendētēs charissim: sed
 date locū ire. ad Ro. xij. x. mlieres etiā
 instruntur qñ vident virū tristem q' ali
 quotes ex negotio magnio tristant q' a
 bēt virū cōsolarī: sed vnt aliq' vroz
 rabide que augēt tristitiā viris de om
 nibus dantes culpam vroz. Jō autēfiss
 pos q' mulier data est in adiutoriu viri.
 * Gen. ii. Nō est bonū hoīem esse solū: fa
 ciam' ei adiutoriū sile sibi. Quarta clau
 sula est. Spūs dñi ferebatur sup aquas.
 Ecce hic promissio de virgine maria ad
 Joachim: cui esset cō postorū: x. heret dī
 cens. Dñe fissa sterilitas venit ex peti
 tio meo indica mibi x. Jdē de anno. Sup
 p' istas aquas lachrymarū ferebatur
 spūs dei. i. angelus. Qui facit angelos
 suos spūs. ps. clij. z ad hebr. i. qui venit
 ad joachim q' timent: q' caro nō pōt susti
 nere visionem spūs: sed timet vt agnos
 qui videt leonē. Dicat qdō reuelant i
 bi de filia habēda. Jdē dixit anne. In ci
 uis signū dixit qd inuenirent se ad por
 tā aurēā in iherusalē. x. moxat' instrui
 mur hic habere patientiam. Joachim x.
 Anna viginti annis fuerunt sine ple: et
 faciebāt elemosinas: oratiōē x. z non
 obtinuerūt: sed q' habuerūt patiētiā in
 veracitā sibi facta a sacerdotē: statim
 habuerūt p'missionē z obtinuerunt hōi
 bere prole. Patet ergo q' qui vult aliqd
 obtinere a deo sine satisfactōe sue remis
 sionem peccatorum sine proles: plus va
 let patientia q' aliud. Joachim em pote
 rat se vindicare de sacerdotē sed noluit:
 ista vos debetis facere. Et quanto maior
 est iniuria remittēdo: tāto facilius obti
 nebit qd opor. Jdē ap's ait. Patientia
 vobis necessaria est: scz ad obtinendum
 quod petitur: vt volūtatem dei facietis
 repositis p'missionem. ad heb. x. Quarta
 clausula ē. Dixitq' de'. Fiat lux. Ecce
 conceptio virginis marie. Dicitur qd
 cred' q' anna z vir eius separauerūt se
 a thoro: q' antiqui sancti non vtebantr
 matrimonio nisi ratione filior: z qñ sen
 tiebāt vroz gravidā separabant se vroz

tiente. Si sacerdos mō expelleret nobi
 le d' ecclesia. x. excoletaret: quid diceretur?
 Certe puerit' sacerdoti dīcēdo. Tace
 tu clericus: aliter lues. Nō sic Joachiz: p
 nacter recessit seruās p'sūmē sēpture. Nō
 voluēt p'p'os defendētēs charissim: sed
 date locū ire. ad Ro. xij. x. mlieres etiā
 instruntur qñ vident virū tristem q' ali
 quotes ex negotio magnio tristant q' a
 bēt virū cōsolarī: sed vnt aliq' vroz
 rabide que augēt tristitiā viris de om
 nibus dantes culpam vroz. Jō autēfiss
 pos q' mulier data est in adiutoriu viri.
 * Gen. ii. Nō est bonū hoīem esse solū: fa
 ciam' ei adiutoriū sile sibi. Quarta clau
 sula est. Spūs dñi ferebatur sup aquas.
 Ecce hic promissio de virgine maria ad
 Joachim: cui esset cō postorū: x. heret dī
 cens. Dñe fissa sterilitas venit ex peti
 tio meo indica mibi x. Jdē de anno. Sup
 p' istas aquas lachrymarū ferebatur
 spūs dei. i. angelus. Qui facit angelos
 suos spūs. ps. clij. z ad hebr. i. qui venit
 ad joachim q' timent: q' caro nō pōt susti
 nere visionem spūs: sed timet vt agnos
 qui videt leonē. Dicat qdō reuelant i
 bi de filia habēda. Jdē dixit anne. In ci
 uis signū dixit qd inuenirent se ad por
 tā aurēā in iherusalē. x. moxat' instrui
 mur hic habere patientiam. Joachim x.
 Anna viginti annis fuerunt sine ple: et
 faciebāt elemosinas: oratiōē x. z non
 obtinuerūt: sed q' habuerūt patiētiā in
 veracitā sibi facta a sacerdotē: statim
 habuerūt p'missionē z obtinuerunt hōi
 bere prole. Patet ergo q' qui vult aliqd
 obtinere a deo sine sanitatem sue remis
 sionem peccatorum sine proles: plus va
 let patientia q' aliud. Joachim em pote
 rat se vindicare de sacerdotē sed noluit:
 ista vos debetis facere. Et quanto maior
 est iniuria remittēdo: tāto facilius obti
 nebit qd opat. Jdē ap'ls ait. Patientia
 vobis necessaria est: scz ad obtinendum
 quod petitur: vt volūtatem dei facietis
 repositis p'missionem. ad heb. x. Quarta
 clausula ē. Dixitq' de'. Fiat lux. Ecce
 conceptio virginis marie. Dicitur qdō
 credi' q' anna z vir eius separauerūt se
 a thoro: q' antiqui sancti non vteban't
 matrimonio nisi ratione filior: z qñ sen
 tiebāt vroz gravidā separabant se vroz

post ablatione filii
ammat matres nutri
matres volebat eos lu
deus vbera multiter
hobus: sicut vteru
filii ita vbera sunt cel
Joachim videntes q
proles: credo q sepan
per qd de: nat lux.
generatio hginis m
culpe facta est. Mo ad
liop sunt multe teneb
carnalem z corrupta
neratio hginis marie
luce habet. ij. Reg. xxi
re oriēte sole mane ob
Sic ista cōiunctio Jo
noia fuit. Moraliter in
matrimonio qui in fili
habere intēctōe pred
ne vbi dei generat filio
boli: qz istos qui fuerū
supbia facit filios dei
de alio. Talis debet e
tius matrimoniu vī ge
seruitū: alio iudicant
sicut de predicatorē q
ctu sed de vana glia la
ritatis adulter vocat: q
lario q de fructu in pp
ad Cor. ij. Non sum
flora plurimi adulter
in predicatione nō spū
sed fauorē humanū. E
dis ordinatis intēctō
qz iste diabolus hgin e
fortiss. Oīendā tibi q
preualere demonū. h
ita sint pluri vī deū a
cantiā: sue libidini ite
z mul' quib' nō est inte
bet potest atē demonū
clausula est. Et facta ei
ficatio hginis marie. H
vī sicut de nobis qui in
z nascimur z nutriūm
mā fuissēmus mortui
intelligē. Sed statim p
formatū tota creata fū
Ideo sit festū de eius c
cta est lux scz sanctifica
tim angei in celo fecer

be lactabat tribus
 lactat eos: et p̄met
 lactare: q̄ id dedit
 non ad ostende nū
 expositis est camera
 larium. Et anna e
 et nō poterat habere
 erunt f̄ a lecto: pro
 p̄ illa benedicta
 rie: q̄ sine tenebra
 it in generatioe f̄
 ne p̄pter inuētiōe
 parentū. Sed ges
 fuitur lux. De fili
 q̄. Sicut lux auro
 flos nubib⁹ rutilat
 lumē 2 anie lumi
 nificum 2 bene illi de
 ho p̄cedis debet
 icarioris: q̄ p̄ semi
 na deo de filiis d
 filii diaboli per
 p̄ humilitate 2 ita
 f̄ intentio facien
 meret p̄les deo ad
 adulteri corā deo
 nō curat de fru
 ctibus f̄r familia
 q̄ plus curat de fa
 ctis: deo ap̄s att
 us sicut plurimi.
 tate verbū dei qui
 ad fructū querūt
 ego in filiis habet
 ne vestra ad deū:
 us potestatis. Aus
 ti sunt quib⁹ pōt
 nāq̄ q̄ cōiugium
 se 2 a sua mēte ex
 a vacet sicut eq̄s
 flect⁹. In hois h
 t. Hob. vi. S. Gra
 t lux. Ecce sancti
 dē credatis q̄ fue
 ptis cōcipimur
 si ante baptis
 anaremur: in his
 oib⁹ corpus fuit
 e fuit sanctificata
 cōceptione: q̄ fas
 tidio in eo. Et ita
 nāt. f̄nū cōceptio

2. *Sur ora est illud*
 3. *et rectis corde: scz*
 4. *clunari ad pccm: nec*
 5. *erit ante me: ad fl*
 6. *atē: nec ante p. affe*
 7. *rancore: ut dicit.*
 8. *Examinis huius i do*
 9. *monis facti sanctificati*
 10. *prima clausula est.*
 11. *Est bona. Ecce nati*
 12. *flora vidit i. vides*
 13. *et deinde videre fe*
 14. *bona erat angel? q*
 15. *et deinde bona hoib?*
 16. *et de pccationem: bona*
 17. *et sequunt penitē b*
 18. *et sequunt per fenerā*
 19. *augmento gratie*
 20. *et ductio: bona*
 21. *et ad adepti sunt h*
 22. *bona de purgato*
 23. *fragilis: bona nati*
 24. *uentunt ad portu*
 25. *itū: in terra: q*
 26. *per*
 27. *itū. Et hoc qd se*
 28. *penit in cognitiō*
 29. *nā: hōies p habi*
 30. *tici. De hac nati*
 31. *gore: ut dicit. Hester*
 32. *a lux oculi vīa est.*
 33. *in oculis lucē a te*
 34. *in seiplo p sentat.*
 35. *et mūdā: et mūdā*
 36. *ebit operit terrā*
 37. *Ab initio tenebris*
 38. *reginē mariā. De*
 39. *reginō marte per*
 40. *p. habuit tres an*
 41. *fecerat exolverūt*
 42. *olo vi in monast*
 43. *et ascendit quinde*
 44. *annica sponsū qū*
 45. *itū dīcedo. Ita it*
 46. *angel de pccatō ma*
 47. *et quindecim gra*
 48. *et esse tante san*
 49. *et celū super nonē*
 50. *et etiam ascēderet*
 51. *et hoc figurabat*
 52. *et seipm Salomō*
 53. *et etia Salomō*
 54. *et creature angelice*

Univ...
erhumane
pergrella
2002liter.

Univ...
erhumane
pergrella
2002liter.

necessitas inquantum boni est homini
 sic esse. Alligat^r es vrom: noli querere so
 lutionem. Solutus es ab v^ro: noli que
 rere vrom. Et autem accepit vrom
 nō peccasti. Et si nupierit vgo nō pecca
 uit. Et igitur ut carnis habebat hu
 iusmodi. Ego aut vobis parco. hoc itaqz
 dico fratres. Tēpus breue est. Reliquuz
 est. vt qui habent vrom: itaqz nō habens
 se sint. i. ad Cor. vii. Et nō recipiebant
 familiaritatem cū aliquo homine: maleu
 lori: sic custodiebat sic plus q^d nō. mo
 et mulieres deuote canere a nimia fa
 miliaritate: qz inclinat hominem ad malū
 Decima clausula est. Et factū est vespe
 r 2 mane dies vn^{us}. Tēper dā sinta vici
 Ecce Ioseph antiquior: mane vgo mas
 ria iuuenis. tui. annor: dico vn^{us} per des
 sponationem. Ad practica dicat q^{uo} sa
 cerdos respondit vtrūqz Marto d. 3 sic
 modus est inobediens etc. Sed virgo plus
 denter replicat vicius. Paternos alle
 gatis cōsuetudinē hūmanalem: nunq^u
 est maior autoritas diuina si dicēs. No
 uet 2 reddite domino decos: vt ait deuid.
 Dicatur q^{uo} sacerdos posuit 1 cōsilio
 in q^{uo} fuit cōsiliū v^ro deus cōsulerē
 in re tā noua. Qui ostendit de sinceram
 etoz sacerdoti q^{uo} tua voluntas erat q^{uo} illa
 virgo haberet spōsum de genere dauid.
 Ideoqz fieret pēconizator: ocs cōpō
 farent virgas 2 ponerent ad altare. Ho
 tā in legenda lombardia. Dicebant iu
 uenes carnales: de qua vigne de illa ma
 ria tam pulchra. O benedict^{us} erit q^{uo} illa
 tam pulchra 2 diuitem vnicam paren
 tū habebit. Dicatur q^{uo} libet eoz
 parabat se etc. Nō opus est folio suspen
 dere cymbala collo. Ioseph vero cogita
 uit 13 sim de genere dauid: q^{uo} sum tes
 ner 2 q^{uo} sum pauper 2 vgo iuuenis 2 di
 uis etc. hec 2 similia cogitatio non cur a
 uet portare virgā dicebat. Iuuenes dice
 rent de me. O ille senex dicebat q^{uo} in
 ses deuotior: iam vengo recipere p^{ro}ph^{et}
 Dicat q^{uo} nullū signū fuit ocs v^ro. Et
 sacerdos iterum orauit etc. d. quē de v^ro
 p^{ro}ph^{et} q^{uo} ille cui debetur virgo non portauit
 virgā. Dicat q^{uo} iterū venerit ocs cū
 v^ro: i. v^ro Ioseph sicut 2 fructifica
 uit am^{pl} 2 galas: spiritus sanctus in sp^u

iii.

ele colūe et descēdit sup eā. dicit qđ n
go maria orant v de⁹ daret sibi spōm
aliqđ pōm v esset sibi patrē nō mne
nē carnate: qđ fuit sibi dicit qđ talē sen
erat suus sponsus: pponit gaudia est. Sed
mō sibi pnenē: pponit sententia: dicit. Qđ
facere cum illo: nolo. S; nō sic fecit qđ
maria. Ecce qđ facta est vespē et mane
dies vñ. d. d. Mellor est dies vñ. s; sibi
matrimonium in atrio tuis spm milia. Et
fuit ppetra. pphetia: Et sa. xj. Egredietur
hga. f. abscissa per ioseph de radice iesse:
qđ ioseph fuit de genere dauid: et hōs de
radice ei⁹ ascendet.

Leslie, a young woman, is a member of the same church as the other two. She is a member of the same church as the other two.

Letitia est affectio in
bonis. Et per istam
materiam credo qd erit
deus et beatissimus in
marie gloria: et nos
dispositio. Solus
tur ego maria. Notandum qd ista tria: scilicet
Experientia sensualis,
Evidentia naturalis,
Promittentia diuina.
Manifeste ostendit qd gaudia et letitiae huius
mundi tristitia et doloribus sunt admixta:
et nullus potest hic habere gaudium purum.
Primo hoc docet experientia sensua-
lis. Nam in magnis festiuitatibus quando habet
letitiae et dolet in miseria in maxillae propter
clapas et presbyteri attendunt in tristitia
dolet eis caput et gurgur et. Alii dolent
in subis et trispindio. Item in magnis com-
muniis et nuptiis come. Item bibendo: et ri-
dendo: statim sequitur aliquis de aliquo re-
vel tristitia et. Secundo hoc docet euidentia
naturalis. Regula est philosophi. Quod omnia
media participant naturam extremorum. Ita
riores pars de illo quiescit inter ignem et mi-
seriam et. Item vitae presens est in medio duobus
extremis. Triarios. Superbia et infer-
ni. In paradiso est purum gaudium. In uel.
Gaudium et letitia obdormire facit et fugit. Do-
lor et gemitus. Et cetera. Nota differentiam
inter gaudium et letitiam. Gaudium consis-
tit in corde. Letitia quandoque non solum
in corde sed extra ostenditur nec potest
obscundi. In inferno est totum oppositum

40. cenvj.

q̄ ibi est. Dolor: plorat: amaritudo: tristitia: desolatio: et pura tristitia nec gaudet de aliq̄. Vnde scriptura in plena d̄nator: placentib. Defect gaudii cordis nostri: v̄sus est in tuctum choros noster. Cecidit coros capitis nostri. Et nobis q̄ peccamus. T. he. v. Hec v̄sum h̄is in medio: inter paradisi et infernū. 36 p̄cipuum de v̄tor: q̄ oia sunt hic m̄ra. Gaudia: et letitia habemus de celo. Amaritudines et tristitia habemus v̄l in error: acedat et sum. Cōsolationes et letitia sunt et gutte mellis: q̄ d̄ distilla: v̄lo defano mellis spissificat si de sano in arbore pestibidillaret gutte in ore. Sed quia infernus est p̄cipuoloz nobis: q̄ est in corde terreidit et p̄io abundat amaritudines: et tristitia q̄ cōsolationes et. Propter hoc dicit Boetius. Oia dulce do felicitatis humane multo amariis dimbus est resperis. et permixta. hoc et h̄a patet et diuina prudentia: q̄ si hic gaudia essent puras: essent nimis dissoluti nec timerem? deū et. Si amaritudines: dolores: et tristitia essent puras: tunc in inferno veniremus in desperatione: quia persona tristo sine spe cōsolatiōis desperat et. Ideo prudentia diuina temperat gaudia cum tristitia: et conuerfos q̄ bonus coquinarius est: et in cibo nimis dulci ponit sal: et in cibo salso ponit mel. Q̄n tu co letus a gaudes de aliquo honore dignitate seu lucro: cibis et dulcior cogita. Expecta modicum: quia in breui mortis: et temperabis gaudium. 36 quando tristitia de aliqua aduersitate: perditione bonorum vel amicor: et. n̄ debes desperare: quia in breui si poteris ibi mel vel facces: consolatiōis. 36 dicit scriptura. Nūmerere miscebitur et extrema gaudii tuctus occupat. Proverb. xiii. Paret ergo doctrina de perieritio sensus: euidetia naturalis: proutis densio diuinitatē gaudia h̄utis mundi sunt imitatio infantum q̄ ab illa doctrina virgo maria mater dei non fuit ercepta: immo in quolibet gaudia et letitia x̄po si li liue sibi miscent dolores et tristitia. Ideo dicit ipsa x̄po. Ego mater pulchre dilectionis: q̄n ad gaudia et timoris s. de tristitia. Ho pulchre dilectionis. hoc v̄ra dilectione mōdano corrupta et

De natiuitate Marie virginis

lupus. Septem enim fuerunt gaudia p[er]p[et]ua
sp[irit]us v[ir]ginis marie in quolibet p[er]p[et]uo
insistent ubi i[n]f[er]uit. Primum gaudium
quod virgo habuit fuit in die carnatio
nis quando iacta fuit mater dei. Quis
sentire istud gaudium? Inuenitur enim ex
dictis sancto p[er] doctor[em] q[uod] in illo p[er]fecto vir
go maria legebat in biduo: quam intelli
gebat p[er] p[ro]ph[et]as in illo p[er]fecto. Ecce vir
go concepit p[er] pariet filium: vocabitur
nomen eius emmanuel. I. nobiscum deus. Esa.
viij. Si. legedo virgo maria cū maxima
demonstracione contēplata est dicens. O dñe
z p[er]ta erit sanctitas z dignitas illi? h[ab]i
tis. Oro dñe ne mortar quousq[ue] videris
illa h[ab]i[n]t. Conferua mihi aures vt illa
audiō: oculos vt videā: sic de alius mem
bris: vt in his possim tibi fuisse. Et cū sic
p[re]pararet: ecce angel[us] gabriel totus ruti
lās itruit cameram d[omi]ni. Virgo bñdicta:
voscello illa. De q[uo] h[ab]i[n]t nō modicum
admirata: q[uod] ip[s]a nō se reputabat digna
vt esset famula illi? h[ab]i[n]t. Ad quam? ge
lus. Tios eritis mater dei incorrupta. Q[uod]
sicut granū format itra tunicā onellane
seu nacta: ita in utero tuo formabit illud
corp[us] d[omi]ni. Q[uod] h[ab]i[n]t sensit se gravidā: cogi
tate quale gaudium habuit int[er]m[us] q[uod] si ola
gaudia z delectaciones h[ab]i[n]t: mūdi essent
vnta i vna p[er]sona: nō equarent gaudia
letitie z solatiōi: dulcedini h[ab]i[n]t. Et si
cū h[ab]i[n]t ante cōsuevit orare d[omi]ni. Ad te le
nant oculos meos q[uod] habitas in celis: tūc
orabat. Ad te leuauit oculos meos: q[uod] ha
bitas in celis z i vtero meo. Ecce gaudium
Et nota q[uod] gaudia virgo i[n] nō esset aliue
tar: incepit onū cāticū d[omi]ni. Magnificat oia
mea dñm. Et exultauit sp[irit]us me[us] in deo
salutari meo zc. In quo cāticō sunt decē
versiculi. Ratio: q[uod] sciebat q[uod] decem men
ses portaret f[ili]ū d[omi]ni in vtero nō p[er]p[et]uo
tos z de decimo recepit septem vel octo
dies. No. z exultauit. L[et]itia saltauit f[ili]ū
et h[ab]i[n]t. Sicut ille qui recipit rumo
reode noniter papa creato. Ecce gaudium
Sed ecce tristitia. Dicit q[uod] vteruo h[ab]i
tis ingrossabatur. Hoc vidēs ioseph nō
modicū admirādo intra se dixit. O miser:
quid est hoc? Dicit b[ea]t[us] Bernardus q[uod]
er vna p[re] dicebat. Impossibile est q[uod] ray
f[er]ā creatura peccauerit. Et ex alia p[re]
dicebat. Hoc natural[iter] nō p[ot]t fieri: tunc

q[uod] cogitauit occidere dimittere. Edignosuit
lacrimulas volēs recedere zc. Cognate
tristitiam virg[ini] mo[n]dō audebat reuelare
secretū: q[uod] nō erat vt ille muliercule: q[uod]
fomniat: totū dicit zc. Et q[uod] v[ir]a ama
petebat. F[ili]a: q[uod] ē hoc zc. R[ati]o: audebat vir
go maria. Xp[ist]us deus fuit quia est. Et mas
ter fiebat ex vna p[er]ter ioseph ex alia. Co
gitate tristitiā h[ab]i[n]t. Et s[er]mo dicebat.
Dñe nō audeo reuelare vteru[m] secretū:
q[uod] nescio an placeret vobis: sed vos dñe
reueleris. Sponso meo ne dimittat me. ne
sim diffamata. Ecce tristitia. Iō dñe. n[on] ag.
Cū eēt desponsata m[ar]ia ioseph ioseph:
q[uod] h[ab]i[n]t p[er]uenit: tunc i[n]f[er]ta est in vtero habēs
de sp[irit]u sancto. Ioseph aut[em] vir ei[us] cū esset
iustus: z nollet cā traducere: voluit oculis
sedimere eā. Xp[ist]us. I. p[er]ualit iustitū
mur h[ab]i[n]t illud magnū gaudium dicit n[on]
p[er]p[et]uo. tēperetis timore. Cogitate d[omi]ni
intra se dicens. O miser: ego sum m[od]o in
tāto gaudia de h[ab]i[n]t p[er]ter: q[uod] scio ego an
erit bona: legalis zc. I[er]emias d[omi]ni cogitare
O miera quid scio egon habeo pacē
cū illis: an erit zeloty. us de me z filia.
I[er]a faciebant antiquis illi sancti hoies
Ecce q[uod] d[omi]ni scriptura. Accellerūt ad cōi
tum: sed cū timore d[omi]ni nuptiar[um] iunū
exercebāt. Tob. ix. Ad crāt ibrosissolutio
nes nec locutiones zc. Scdm gaudium d[omi]ni
principalib[us] fuit in natiuitate x[rist]i. Dicit
q[uod] in nocte natiuitatis fient alie mulie
res in par tu habēt dolores z multas mi
sertias: h[ab]i[n]t maria habuit m[od]o magnas
z inuitatas consolationes: tota resp[er]e
debat in facie. O dixit ioseph: vultis pa
rere benedicat. I[er]a dixit h[ab]i[n]t maria. Et
ioseph voluit vocare obdetrice: sed vir
go prohibuit eā. Et ioseph ait. Nos est
iun[ct]io n[on] i[n]epta. Et h[ab]i[n]t respondit.
Deus prouidebit. Dicit q[uod] x[rist]us eruit
vteru[m] virginale: vt radus solis trans
iens per fenestrā vitreā zc. Et ip[s]e m[od]o
go recepit eum in membris: z n[on] fuit
ita clara sicut meridies. Et virgo gaude
bat: q[uod] videbat se virginem incorruptam
habentē filium dei. Et dicebat. O dñe:
vos veni istis in hunc mundū ad saluā
dum genus humanum zc. z oculabatur
oculos eius d[omi]ni. O oculi benedicti cōtem
plantes celestia: z manūs: dicebat. B[ea]t[us]
dices manus que celū z terrā creauerūt:

Sermo iij.

So. crv.

z sic de aliis membris ei[us]: z ioseph etiam
adoiuit eā: voluit vocare nutriticē vt da
ret tibi lactē h[ab]i[n]t nō habet
loc[us]: q[uod] dicit medic[us] q[uod] lac x[rist]us procedit
de eadē radice. Et h[ab]i[n]t orant dicens deo
patri. Dñe q[uod] pascitis omne animal pui
deatis filio vestro zc. H[ab]i[n]t h[ab]i[n]t marer
virgo vtrum peperit sine dolore saluato
rem seculor[um] sola h[ab]i[n]t lactabat vberē de
celo pleno. Quale gaudium habuit q[uod]
auduit angelos cantantes zc. q[uod] vidit fi
lium adariat a bestijs in p[re]p[er]io: z a pes
toribus. Dñe istud gaudia ait p[ro]ph[et]a. Le
tabitur deserta z inuata: z exultabit solitu
do: z floreb[un]t quasi lilii. Germinans ger
minabit: z exultabit letabunda z loudāo.
Esa. xxxv. Virgo maria d[omi]ni deserta: p[ro]pter
asperitatem vter[is] inuata: q[uod] nullus h[ab]i[n]t
transiuit per eam. Et exultabit. A de nati
uitate filij: solitudos: q[uod] semp volebat sta
te solitaria. Dicit enim amb[rosius]. Angubat
publici: amans secum habitare. Germinans
in gaudis z laudib[us] d[omi]ni germinas
bit parido filij dei. Ecce gaudia d[omi]ni nati
uitate filij. Sed statim sequit tristitia. Nā
octaua die dixit ioseph. Bñdicta z h[ab]i[n]t
sancta: q[uod] cū magna reuerētia zc. I[er]a scit
tis q[uod] hodie est octaua die natiuitatis: z
fili[us] dei q[uod] venit adimplere legē z nō solu
re vt liberet sibi credētes z obediētes: id
hodie d[omi]ni circūcidi. Et h[ab]i[n]t q[uod] intelligebat
secretū circūcisionis: q[uod] figurabat passio
nem: erat signū sen arra: q[uod] vt mercato
res dant signū zc. I[er]a x[rist]us venit ad forū
h[ab]i[n]t mūdi ad emēdū aias precio sangui
nari: z voluit in principio dare signū
s[er]u[us] x[rist]i. florenos. I. guttas sanguinis.
Sed virgo iō incepit flere: maxime q[uod] h[ab]i
seph recessit ab eā: i[n]it ad indeos ad ra
binum. Hoc significabat q[uod] vnus discipu
lus rece[ss]it. eno x[rist]o fret ad indeos: vt ius
das. Et hoc intelligēs h[ab]i[n]t flebat. Scdo
q[uod] ioseph venit cū multitudine indeor[um]:
q[uod] sicut mō congregātur in baptismo: ita
tūc in circūcisione. Hoc significabat q[uod]
miret passiois t[em]p[or]e turba seu multitudine
in leon ad capiendū filij ei[us]: z virgo ma
ria flebat. T[er]tio q[uod] h[ab]i[n]t p[er]itantes si
lium significabat q[uod] p[er]itaret iudicibus.
Quarto d[omi]ni nomine i[er]u[sa]l[em] tūc sibi imposito
figurabat finem datam irrenocabiliter
de passioe sua. Quinto eleuatio similitud[inis]

figurabat ex[em]plationē iuxta crucē. Sep
to q[uod] circūcidebat clamauit. Et hoc si
gnificabat clamorē x[rist]i in cruce: h[ab]i[n]t
bat p[er]tine. Septimo in p[er]tine iō recipie
bat sanguine circūcisionis: h[ab]i[n]t iuxta
q[uod] in passione sic colligeret sanguinē filij
in velo suo. Octauo posuerit vngū i vultu
nere: figurabat vngū ēta creptio x[rist]i i ses
pulchro. Nono q[uod] post circūcisionē pos
fuit eum iter in p[er]itantes. Hoc figura
bat sepulturā. Ecce falsa tristitia cū gau
dio natiuitatis. Et poterat dicere h[ab]i[n]t. Sp[irit]us
sanguinis tu mihi es ob circūcisionē
Epo. iij. Xp[ist]us h[ab]i[n]t i[n]structionē d[omi]ni
gaudio filior[um]: q[uod] deus vobis dat filios.
De q[uod] gaudia d[omi]ni x[rist]o. Jam non m[od]o
p[er]tine p[ro]pter gaudia: q[uod] n[on] ē h[ab]i[n]t i m[od]o
dā. Et vos igit nūc q[uod] ē tristitia habet
I[er]a aut[em] videbo vos: gaudebit cor v[est]rū
zc. Jo. xvi. Q[uod] obdetrice dixit. P[ro]ficiat
vobis fili[us] est z tota dom[us] gaudet: d[omi]ni po
ni falsa cogitādo: q[uod] scio ego de filio filio
an erit i[n]f[er]us v[est]r[um] b[ea]t[us]? z cū magno i
more debetis stare: maxime ne i furca liser
ni sit suspensus p[ro]pter molū nutritiū q[uod]
datis eis. Pascitis em eos cibo corporis: z
nō sp[irit]ualis: q[uod] ē melior. In quolibet mane
z sero o[m]nibus filio p[er]tine. Dicit magne
q[uod] mater d[omi]ni dicere filio de mane. Fili
mi scias q[uod] est vna regina in celoz: osten
dat se signare z orare. In sero cū timore
dicat mater filio. F[ili]i mi mō de nocte
dāt. Demones: filios q[uod] ponit i lecto
sine ofonē: hos malefāt zc. f[ili]i v[est]r[um] o[m]nib[us]
eis pantrates: vt vadāt cū gladio zc. Ma
tres o[m]nium puellis q[uod] dñt chorisque.
Et debetis esse cū magno timore: q[uod] ha
betis reddere rōnem deo de filiis. Iō ait
scriptura. Nō iocidēter in filiis impijs. Si
multiplicent: nec obdetrice sup[er] ip[s]os: si
nō est timor dei in illis. X[rist]us est ei v[est]r[um]
timens deus: i[n]it filij impij. Et subdit
Vtile est non sine filiis: q[uod] relinquere si
bos ip[s]os. Eccl. xij. T[er]tio q[uod] h[ab]i[n]t
Marie fuit in die apparitiōis: q[uod] n[on]
venerat reges orientis. O quale gaudium
fuit illud: Virgo stabat cū filior[um] dicunt
doctores: adhuc in illo loco vbi peperit:
subito magn[us] rumor fuit i ciuitate: beth
leem. Jam potēssis cogitare q[uod] equorum
hoies in aduētū triū regū faciūt magnū
rumorem. Et penerunt ad locum vbi erat

Non veni voca

Non veni voca

eritōne charitatū: q̄ sicut videt̄. Ignē cir
ca ferrū: igitur: ita volūtās tuā et inlāmā
ta dīnitatē ad dīlīgēdū dēū sup̄ elarē
p̄p̄tū sicut sēp̄m. **W.** charitatē est: q̄
in manet in charitate in deo manet et de
q̄ in eo. **Jo. iiii.** Jē est de⁹ p̄pe tuū q̄rū
ad p̄tā p̄ hēitātē et quēstionē: q̄ sicut
pānus colorat⁹ est p̄pe tuū: ita seu color
p̄p̄ta p̄p̄ta iusta et tincta seu colorata sun
titate corā deo oculis humilib⁹: in auri
bus audīdō: q̄ dei sunt in manib⁹: exten
dēdō in oratōe: in gūtture p̄ rēp̄ratiū
in corp̄e sp̄m aīstēdō: et memoriā passio
nis xp̄i. **p̄t̄** q̄ p̄p̄ta iusta tincta est et.
Tu it̄ nobis es dñe: et nōmē sc̄m tuū
in corā est sup̄ nos. **p̄t̄e. iiii.** Ecce quō
p̄p̄ta iusta est p̄pe deū. **Jo** dāuid dīcīt
Prope est dñs oib⁹: innocētib⁹: eū: oib⁹
innocētib⁹ est in veritate. **ps. cxiij.** S̄
persona peccat̄r: iniusta est iōge a deo
nō dīstāt: q̄ dīstāt: q̄ si sic stat⁹ p̄p̄ta an
nīstīrēf: s̄ dīstāt: ac p̄tōre differē
tia format⁹: q̄ sicut dī de duob⁹ pānis
ut̄ā p̄p̄tīnē: it̄ vñ p̄t̄ fūbitis et aster sit
radios: illi dīcūt dīstare: nō localiter: s̄
format̄. Sic est de deo et p̄tōre propter
differētiā inter tantā sc̄tītātē et tantam
īnīq̄tātē. **Jo** dāuid **ps. cxvij.** Iōge a pec
catōib⁹ salus. i. testis: q̄ iustificatiōnes
tuas. i. sc̄tītates tuas nō exīstent. **p̄t̄**
ergo quō iusti sunt p̄pe deū: p̄tōres dī
stātēs a deo. **mō** clarū ē q̄ q̄ est p̄pe nō
vocat⁹: s̄ ille q̄ dīstāt vocat⁹: p̄pter hoc dī
cebat **ps.** Illi vñ vocatē iustos. **Rō.** q̄
iā sunt mēch: i. venerūt eos saluare in p̄e
nerentiā p̄tōres vñ. s̄ conuertant. **p̄t̄**
thema. J̄sūd thema gñale appropiādo
brō **matthēo** ap̄lo et. Inuenio q̄ brūs
matthēo euāgēlīca ante suā quēstionē
erat iōge a deo: q̄ erat īnīstus emagn⁹
p̄tōr. **Jo** deus tuus vocatus a deo dī. Veni
sequere me. Circa eius vocatiōnē de brō
matthēo declaranda sunt quatuor.

¶ Quātū ad primū modū sue quēſſio
nis ē uocationis ſuit gratioſus. Quēſui
quōt officiā habebat beatus Mattheus
ē innēti qđ tria officiā habebat mala in
hoc mūdo: ſcēz officiū periculōſum: offiū

criminosum: et officii odiosum. Officiū per
riculosū est officii feneratoris qđ ipse ha
bebat in cunctis captharum qđ esse
maritima tenebat tabulā huc melior cā
bi. Officiū est et periculosum tractare
tātas pecunias: qđ sicut qui tractat olei
carbones vel pice inquinaū ab eis: ita qđ
tractat pecunias. Et ppter hoc dicit feri
ptura. Qui tergierit pice inquinaū ab ea.
Eccl̃i. xii. p. 31. moneta. Rō: qđ mu
tas nigredines dimittit in aīa tractatū
pecunā. Primo in cogitatioe: scđo in tēp
perditione negotij occupatione. In
signū hui⁹ moneta siue sit aurea siue ar
gentea. qđ tractat dimittit maculas ma
gnas in manu hoīs: qđ raro est quinq̃
neratores faciūt fraudes re. Scđm erat
criminosum qđ erat usurarius. Ita dicit
Scđa qđ post quēstionē distribuit p̃pria
qđ rapere solebat aliena: scđ p̃suras.
Dicit qđ alio mutuabat decē p̃o duodecē
et sic de alijs speciebus vsure fm qđ requir
t semere minoris: vedere pluris ppter
expectationē. Item mutuando sup̃ pos
sessione recipiendū fructus. Sic facit
multi et exultant se dicendo salte qđ eccle
sia permittit re. Fūd est cōtra diuinā
ordinationē: quē vult qđ oīs creature li
bere ministrent et cōcent illa qđ deus cō
municauit eis: vt patet de sole qui cōmu
nicat lūmē a deo sibi cōsacratū p̃tra tene
bre: calorem contra frigū: inuictiam
ad fructificandū. Idē de igne qui cōcōat
suis claritatē et caliditatē. Idē de aere ad
respirandū et de aqua ad lauandū et p̃fecte
capēdū: terra plātāscē. Si ergo creatu
re irrationales cōcōat quāto magis nos.
Iō magnū petm̃ est usurarius. Ecce offi
ciū criminofum. Sed ille qui libere et si
ne vsura accommodat: iustus est vt dicit
propheta. Altr qui ad vsurā non accēdo
daucit iustus est. Eccl̃i. xxi. Tertij
officiū erat odiosum et tediosum: quia
erat thelonarius in ciuitate captharū
colligēs iura imperatoris. Ideo dicitur
thelonarius: id est publican⁹ quia tene
bat officiū publici thelonarij. Itē offi
cium est tediosū et odiosum: qđ aliq̃tē
sales faciūt magnas iniurias et potesta
te quā habet. Er̃sa rōne. Joānes bapti
sta ad quē venerunt publicani dīctēs.
Quid faciem⁹ et saluti sum⁹? Respōdē

reuelat illud cherubimio: illi reuelat si
ind seraphimio: illi thronio: illi domo
nationibus: illi virtutibus: illi p[er]p[et]uis
bus: sic oēs mittunt: sed nō oēs veniūt
in hūc mūdus: ergo h[ic] habet nomen a t[er]ra
mūd[us] (p[er] h[ic] h[ic] in o[mn]i s[an]c[t]o. Autentico a
hodie in modū cāstilitie cātat in ecclesia.
Collaudam[us] venerantes oēs celi milit[es]
teos: p[er]cipue p[ri]matē celestis exercit[us]
michaelē in p[ro]te p[ro]terentē babilon. i. d[omi]n[u]m
bolis: p[ro]pter q[uo]ddicte nomen. Cuidete ne cō
tēnatis vni[us] ex his. f. segregādo ab o[mn]i
eccle[si]a. q[uo]d. p[ro]p[ter] pape a p[ri]ncipio clerico et
h[er]etico a secularibus. Cuidete ne cōtem
et. p[er] h[ic] thema: sūm in materia p[re]dicā
da. Inueni in sacra scriptura q[uo]d p[er] v[er]bi
tates habemus a s[an]c[t]is angelis. Ideo
nō est aliquis expellendus ab officio ec
clesie. Nam in hoc mundo

per angelos sum⁹ 3 demones defensati.
per angelos sum⁹ 1 tetationib⁹ 2 solati.

Per angelos sumus ad verā penitentiam provocati.

Per angelos sumus in fide christiana informati.

Per angelos sum⁹ corā deo advocati.
Per angelos sumus in celo festuati.

¶ Per angelos erim⁹ ad gloriā portati.
¶ Dico p̄lo q̄ p̄ sc̄tōs angelos sum⁹ in

hoc mūdo ꝑ demones defenſi. Bene eſt
nobis neceſſariū. Rō: qꝫ nos nō poſſumꝰ

videre demones inimicos nostros: qz ve
lū carnis l'pedit: q̄ amoto vidēt ab alijs: et

mirat. Sz ipsi inimici videt nos: stāt i do
nib?: in vna 2c. Et nisi habere mus ango

los defensores destruiré y no os salvaré: que
creatura nacísteis para ser sofocados y no para

ref baptisimū, Itē qñ peccat ne faceret, pe
nitētīā: s; angel⁹ bon⁹ defendit. Ites, qñ

creatura facit aliqđ bonū et orare; missā
celebrare; iudicare; et filios edificare et crea-

turā statim nisi boni angeli nos defenderēt
 nō in oībus opērib⁹ et citō nos ptegūt.

Ham dicit beat⁹ Tho. in prima parte. q.
a. crili. ar. i. in corpore: qui querit extri ho.

mines impugnent a demonib⁹. q̄ de mo
nes impugnat hoies: s̄ cōtinuū bellū

inter boles e demones. Juxta illud apł
ad Epł ni Non est nobis fluctatio ad

versus carnē & sanguinē (z aduersus p̄n-
ticipē & p̄st̄rē aduersus unū dī rectore

tenebrarū harū 2^ara spiritualia neq̄tie

50. xpiij.

celestibz. Cū circa ignationē illā du-
 opz considerare: p dicit ibidē: pmo ipan-
 ignationē nēdico impugnationis ordi-
 nem. Impugnatio quidē ipa ex demoni-
 malicia pcedit: q ppter inuidiā pfectu
 hoim impedire intunt: q ppter superbā
 multitudinē diuine potestatis aduersū pā-
 deputādo sibi ministrōs determinatos
 ad holm impugnationē sicut z āgelū dī
 ministrāt in determinatōz officiū ad ho-
 salutem. Sed ordo impugnationis ipse
 est a deo q ordinate nuntio malis vti ad
 bona eis ordinando. Sz etiā rā angeloz
 ipa custodia q ordo custodiē reduci ad
 deum sicut z ad pmanz auctorem. hoc ille
 ibidē. Et sic quis pmittit nos de pccatū
 tñ pbet auxiliū angeloz: iō recte facit
 de: vñ s: pastor q bz multos oves in
 nemore ad custodiēdū: q b: dat pastores
 z canes a lupis deuocent. Itā fecit ipa
 q dicit. Ego sum pastor bonz: cognosco
 oves meas: cognoscent me mee. Joā. x.
 Nos hō sum: oves pascentes in terra.
 hui' mīdi: deuocaremur alijs inferni-
 tili ipa mitteret ad nos pastores. s. fan-
 ctos angelos q custodiunt regna: pui-
 tates: ciuitates: villas: castra: z quālibz p-
 sonā in piculari: vñ ait dō. Angelus iusto
 mādauit de: tēz custodiāt te. i. oibz p-
 tuis. ps. re. Dicat practice qdō de: pceptū
 āgelis iusto qm' sicut bz parere: ipa q ola
 videt vocat vñ āgelū suo. ppo noie: vt
 ait dō. oibz eis noia vocō. Nos nescim'
 nisi rra noia angeloz. i. nichil ad: gregorius
 raphael. Cū dicit. Ecce vides ratē mī
 rā: tū hōz pariet: zmīro nōbū illū vel li-
 tiaz. Et āgel' rīdet. Dicit: reputo mihi
 ad mariaz sūas thonorē q zmīritz: mihi
 creaturā ad imaginē z silitū adinē vestrā
 factā vestro sanguine redēptā: humano
 mō bēdēdo eis intelligendū. Et qñ nascit
 creaturā citius venit humanis angelūq
 obiectū. Ex hoc sequitur correlariūq
 nō p' aliquā molie partē sine obiectūe
 āgeloz: qñ nōbū dicit creaturā illam
 quonqz est in parā dīuē in inferno aut
 purgatoriū. Nō dīo qsem pnt p' pā cum
 creaturā: sōm p' paratū ad adiūā
 dūm creaturā respiciēdo creaturā de ce-
 loiq' faciēdo q vadat. Et vt dicit. b. tho.
 p. parte. q. xxi. ar. vj. Angelus custos bz
 qñqz deserere eum quem custodit iūctū

pmittit q̄ subdatur alicui tribulationi: nāq̄ tñ totū eum dimittit. Et sic intel-
ligit de angelis sūt. Et dicit h̄iero. q̄
declaração istā auctoritate. Magna est di-
gnitas aīaz. vt vnaqueq̄ habeat ob ortu
matutinitatis angelū bonū sibi in custodia
deputatū & delegatū. Nota. Magna est di-
gnitas aī- rum. p̄ aliorū multos oib⁹ dat
vnum postorem ad custodiendū & nō cu-
libet vñdēt xpo cuiuslibet p̄one dat rñ
libet angelum: & cuiuslibet ciuitatis &c. Dicit s̄
rēz habet oīes: vt antiquitus reges ad
suerunt habere oīes: vt vocāret duos
barones & milites vt irēt ad nēp. custo-
dire oīes rē. q̄ nō indignarent maiores:
duces: comites: & barones: & tñ maiores
sunt minores. Igēl celi q̄ maiores reges
terre: tñ nō reputāt sibi ad iniuriā im-
pire in nemus huius mundi: nimo repu-
tant sibi honore. Tūc ergo vobis an de
bemus facere festū de eis: nō certe: id
videre ne cōfentiam. De custodia angelū
loq̄. & nota fm beatū Thō. i. par. q. xxiij.
per totum. vñdēt h̄z. viij. ar. Dico scđo q̄
in nostris tentationib⁹ p̄ sanctos ange-
los. in tentationibus cōsolamur. Qñ al-
quis demō tentat aliq̄ de aliquo peccā:
angelus videns hoc de celo subito pluq̄
aquila descendit non tñ cogit. creaturā vt
faciat bonum nec malū: sed dimittit in li-
bertate arbitrii sed p̄sistit. si facit aliq̄.
Ego nō audio rē. Dicit q̄ alia est locu-
tus angelorū alia hoīm: vt declarat b̄tius
Thō. in. i. p̄te. q. cxiij. ar. i. q̄ ex hoc q̄ vñ⁹
angelus ex sua voluntate ordinat suum
conceptū ad manifestandū alteri: ei ma-
nifestat: tunc de ei loquit sine formatione
vñdēt: vt ibidē ad longū declarat: & nō
ait ap̄s. Si linguis hoīm loquat & ange-
loz. i. ad. 2. corin. xij. hoīes loquunt vñdē
formati in aere: nō loquunt sc̄ angelī
sine aliquoties ex miraculo: vt gignit ma-
rie iuit locusus gabriel danieli: & tō b̄tīz
loquunt cōter nō ad hoīm. sc̄ ad aures
dēt intra hoīm. sc̄ ad iugularē nēm: q̄
illaz possunt imitari: vt declarat b̄tius
i. p̄te. q. cxiij. ar. iij. Ecce angel⁹ q̄ loq̄ b̄tī
in mē: nō dicit ad me. i. iuch. q. iij. c. b̄tī
gfa: qñ angelus malus dicit b̄tī. Tu pos-
tes p̄gare magnos diuitias si velles
mutare. x. rozenon pro. xij. Ista est lo-
cuto diaboli. Et si ore cordis attende:

et in magis honorabantur: pl^u humiliter
bant. Jo. x. p. 1. Aut cui multum datur est
multum querit ab eo. Et cui comodum est
multum: plus petent ab eo. 2. n. r. 3. Ita de
c. b. 7. Franciscus humiliter recordatus
tra se illius xpi. Quamto magis eo. 1. d. i.
utiq; dignitate: exaltatione: scilicet ac
humilitate in oib^{us}. Eccl. 1. 1. Quarta gra
dia est de charitate diuinali. Ha in in
erat inhamatus in amore dei: 2. primi q
volebat q^o oēs saluarent. Et in signū hu
ius fundauit ordinē sūm minorū: q^o fun
dato fuit sibi dicitur q^o regula erat multū
fortis: nec posset. fuari: q^o sepearet. Re
spodit. Ego scripsi q^o xps ore suo ordi
nauit. Jo. nihil mutabo: q^o seruus in fā
dū nihil pōt mutare. Qui illam regulā
seruat scdus ē: q^o mori posset canonis
parit: vix de mite vn^o fuer. Deinde di
xit. Et nunq^u etiā mulieres dñi saluari
Redit. Et nūq^u xps de muliere voluit na
sci: Jo pro saluatiōe mulierū fecit aliū o
dinē. Ecce quāta charitas. Deinde vt de
statu mīmonū posset facili^u saluari se
cit tertia regulā. Et q^o ita erat ardēs in
charitate apparuit qñ seraph. Et subit
o ac si a balista emitteret clau^u qdā de
uerso percussit manū dextrā: deinde sinis
strā: et in pedib^{us} habuit plagas intm q
poterat dicere. Ego signata dñi iesu. In
corpe meo porto. Gal. vi. 17. Dicit qñ ex
hūilitate abscondebatur plagas vt videret
panā gloriā. Optime fuaat illō pceptū
Charitas vltra magis ac magis abū
det. ad. Phis. i. xic habem^{us} exēplum nos
religiosi: q^o nō possum^{us} rāā habere cha
ritatē. b. frāctus: ad min^{us} habeamus
istā formā seruādi regulā. Non. vīuam^{us}
sicut alij vīuūt: sicut dñs: vt dixit apls
Quicūq; em in lege peccauerūt p lege
iudicabunt. Ro. 2. 13. Et religiosorū est res
gula. Dicit practica de examine 1. cap.
culpa in iudicio xpi ad portā paradisi:
cū miraculo illi^{us} frātis minoris q^o le
git in vita beati frācti cōposita a. r. 10. fo
cū. Si vellet se religiosus excusare di
cēs. Dñe nō fuant: q^o alij non fuabant.
Jo vadas cū eis ad infernū. Dicunt alij
qui: pelatius dispēlat. Nota differentia
inter dispēlationē 2. diffipationē. Dispe
satio est relaxatio iuris cōis p loco 2. tē
pore. Pro loco qñ cō rege h3 comedere

ac. Tpe scilicet pēssilēte vel venit de for
ris laissu ac. Sed idifferēter cōmedere
car nes nō est dispēlat: s. diffipatio. Et
q^o dispēlat sūo mōrē q^o vñt peccat. Reli
giosis em bz respicere regulā vt mulier
vana speculū. Charitas nō laicorū et sū
cerdōrū pñt in duob^{us}. Prio vt dicat of
ficiū diuinū distingere ac. Secdo vt viuāt
honeste ppter illū sacramētū q^o tractāt
ac. Charitas laicorū vt seruēt dñicū ipsi
filiū 2. famulū 2. alia: q^o magis proficiūt
cāpi 2. vinee 2. alia ex. missa q^o ex vfo labo
re. Jo. 1. ad Cor. xvi. Omnia opa vestra
sūt in charitate. Quarta rā. 1. est firmitas
ppetualis: q^o in tota vita sua pseue
rauit in scitāte 2. bona vita. 2. pñt inci
piūt seruire deo seruet vt religiosus in
nouiciatu: sed ex q^o fecerūt pfectionē. 2.
dicit vñs: ego sum inuile: ego sum ma
gister. Hō dicit vñs vñs ab inuile vel
ad magisteriū: sed vñs ad mortē. Idem
de clericis deuote incipit s. sed. pñt
sim dimittit ac. Idē de clericis vt h3 ca
lida q^o pualatim frigeat. Hō sic fecit. b.
frācti: sed firmiter pseuerant. Prop
hoc de sibi reuelant diē sui obitus di.
Tati die venies ad paradisiū 2. reuela
uit fratrib^{us} suis: 2. in die obit^{us} fecit por
tare cineres 2. ciliciū. 7. posuit se ibi nud^{us}
petēs habitū sibi accommodari a gardia
no quousq; obuisset. In obitu aut alio ei^{us}
sanctissima clara vt luna visa ē celis ascē
dere. Jo cōtinuamus in bona vita. 2. mo
dus est cogitādo 2. dicēdo itra se. Cū
mus est ann^{us} vbi ego erā q^o vadit mo
do: si tūenit se meliorē dñi stat: signū est
q^o ambulasti. Hō credatis q^o perfectio
scitatio pñt solū in additiōe bonorū
operū: sed pñt in additiōe bonorū ope
rū cū augmēt obenorū. Ita fecit bea^{ta}
Franciscus. Ideo dicit thema. Lucer
na fulgoris illuminabit te.

De sancto Luca euangelista. Sermo.

Ignus est ope
rari^{us} mercede sua. 2. n. r. 3. In
tellect^{us} vñs vñs vñs sēdm in
tellectū quē volo pertractare
est ite. Beatus Lucas bonus operari^{us}
dignus fuit mercede sua: scz de glo
ria sua. 2. modo pertractādo istud verbū
inuenio in sacra scriptura q^o per quatuor

virtutes singulariter meremur gloriz
paradisi: scilicet

Per generalem obedientiam.

Per liberalem misericordiam.

Per diuinalem sapientiam.

Per virtutalem penitentiam.

Ecce hic quatuor virtutes p quas i sa
cra scriptura clare ostendit q^o possum^{us} oēs
qrere salariū glorie celestis. Et q^o btūs
lucas habuit istas qtuor i gñali: 2. quā
bet in particulari: 1. possum de eo con
cludere thema. Dign^{us} est operari^{us} mer
cede sua. 2. 1. dicam^{us} de qualibet. 2. 1. di
co pmo ac. 2. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

De sancto Luca euangelista

Sermo.

So. cxviii.

perdite. Item oēs religionē eēt ita pa-
tientes: nōq; ex aliqua iniuria abstulit
pūbū aliquid. Dicit q; vtrūq; mulierū. Jte
pmo ibat ad patrem veniens lz fuisse
iniuriat. Accipit acidiā: q; sicut ovis est
perditus ita ipse bñ luce. Q quot pmittunt
perdere rpo: q; nō fecit hū mandatum dei
possum dicere q; habuit obedientiā ge-
nerali. Tōrū hoc dicit beat' hīero. in p-
logo sup lucā. Lucas antiochenus: na-
stus ēgnus apud antiochiā medicine ar-
tis egregi' sine crimine fuit: neq; vxorē
pāp habuit: neq; filios in vgnitate p-
manēs dñō maluit desuere. Ergo possū
magis dicere. Dign' est opartus mercede
sua. Vtrūq; hic est notandū nobis q; ad
mā habeam' obedientiā ad deū mādā
ta. Jō dedit de' decē digitos i manu cō-
cladendo p sūlū. Si vis ad vitā ingredi
fua mādāta dci. Mat. xix. ¶ Dico scdo
2c. Liberalis mīa est qñ de bonis spalis
bus vel spātib' hō dat idigētī: talis me-
ret' salariū glie. Quilibz ei thesaurari'
dispensans bona dñi fm volūtate dñi sui
meret' salariū. Mōdo qñ dicit dñes ē dis-
pensator 2 minister illi' magni regis ies-
us xpi. Ad credatōs vos esse dños: nec ta-
lis stultitia intret in corda dñitū: q; qui
dñs est nulli tenet reddere cōpū: vos
autē de oib' opz reddere rōnē qñ acqñs-
istis: expēditis 2c. vñ ad vltimū quas
drātē hēris dare cōpū xpo. Jte error
dicēdo de meo pecuniā 2c. Nūq; pote-
ro recipere aliqd i teresse: facit multos dñs
nare. Rō est vñario: sed reat' xps est
dñs. Vñ est terra 2c. vos dñites estis
solū ministri 2 dispensatores. Sic nos eri-
met hō vt ministros xpi 2 dispensatores.
J. Cor. iiii. Si g dispensatio fm volūtate
fuit: digni estis mercede. Glōrias sua ē
vt dispensatio pto in domo vñ in vñs ne-
cessitatib': nō in vanitatib': q; alī pūm-
ret vos 2c. Scdo recepta necessitate de-
ret vos pūm: vel mutuetis sine vsura. Ec-
ce qd dicit in arumētū cōmissionis. Tu
vincas nō fenerabis fratri tuo ad vsurā:
pecuniā nec fruges nec quālibet aliā rē
fratri autē tuo ad vsurā id quo indi-
get cōno. labiat bñdicit tibi dñs decē-
tuus in os ope tuo. Deut. xxiii. Proditōr
esset dispensator re gio si de pecuniā res
gio diceret: nūq; de meo moneta pote-

ro recipere emolūm? An autē dñitū li-
beratio aia vadit ad portā padm: dicit
xps. Quid fecisti: Rndet aia. Dñe oīspē
sant bona vñ fm volūtate vñtrā: rece-
pta necessitate dedi. 2c. i. mīniam sine
vsura: mercede glie recipit. Auto. Qui
cūq; potū dederit vñt et mīnūis istis ca-
lice aq fr igide tñm: pōmagis qd dat vñm
2c. In noie discipuli amē dico vobis nō
pder mercedē sua. Mat. x. Item Luc. vi.
Mutū date mīpī inde sperantes: erit
merces vñ multa. Qz si de vsura debe-
ret recipere cūq; florēns 2 nō facit: de-
dabit sibi. ec. hīc glōriā in padis. Pz
ergo qñ ex mīa acquirīt glōria padm.
Dicit hic de mīa beati Luc. Qñ ei ad-
dunt samā duodecim aplos: qñ vñdēs
cū medicop: curātū oēs infirmitates:
surdos 2 cecos 2c. admīrās q; ars medi-
cine nō sufficit ad hoc: voluit ire 2 vides
re aplos: cū adhuc esset infidelis: 2 venit
ad hierlm ad b. Petru dī. Audim samā
de curis vñs qñ factio: thideo q; estis
paupes. Et beatus petrus dixit sibi qñ
qdā magn' medicus venerat de celo: et
offedit eis artē q; sine purgatione sanas-
ret 2c. finalr pñdant sibi fidē rpi: quā
firmant miraculis. Propter qd bñs lu-
cas baptizabatur: petu a beato petro vt
diceret sibi an habebat aliqd facere: 2 pe-
trus dixit. Si vis pfectus esse vade 2 vē-
de oia q; habes 2 da paupibus: et habes
bis thesaurū in celo. Dico qñ fuit res
vñs antiochiā 2 vēdidit domū: posses-
siones 2 quicqd habebat. Mō dixit ipse
oportet q; istud distribuat paupibus: q;
q; bñs q; aliq; sunt paupes qui vadunt
ad tabernac 2c. isti non habent nisi vñ
cam rationē: vt homo det eis: quia sunt
ad imaginē dei. Alii sunt paupes bo-
ne vite qui seruiunt xpo: ideo illis dabo
Portauit sacū pecuniā 2 posuit ad pes-
des apostolorū vt distribuerent paupe-
ribus. hoc extrahit ab illo textu. Actū
iij. Nota ibidē textum: quia dicit quot
quot em. Nota vñuersalr loquit: post
sestotes agroū aut domoū erāt: vendē-
tes afferbāt pecia eorū que vendebāt
2 ponebāt ante pedes apostolorū. Vñ
debat autē singulis prout vñcūq; op'
erat. Ergo si ex liberali mīa homo mere-
tur regnū celorum: quid dicemus de

beato luca. Dignus est operari? 2c. xpo
raliter hū dico vobis q; teneam ad hoc
q; si in domo: vel in buria vñtra habetis
aliquid de malo iusto: distribuatē resti-
tuendo: iusto corrumpetis quicquid habe-
tis: vt pomū corruptū corrumpit alia: ista
florē' corrupt'. Sicut pñcū ergo pos-
mū: pñcū restitūdo: sic pferuatur bo-
na. Si hētis aliquid de mortuis: de hos-
pitalibus: vel de ecclesiis de seruitutib'
de laboratorib': de vsuris: 2 furtis redda-
tis ne corrumpant alia. Reddit omib'
debita. Ro. xii. ¶ Dico tertio 2c. Vñla
sapientia est scire gubernare perionam
suam iuxta dei voluntatē: in vñtibus 2
bonis operibus: vñtra hoc attrahere vo-
nis modis aliis ad deum. Sicut si rex cō-
mitteret vñū castrum vñi militi dicens.
Scias bene defendere istud castrum ab
inimicis. Si ite miles sit arēmus et va-
lens et non solus custodit illud castrum
fideliter: sed etiam faciendū pugnas in
inimicis: acqñt regi. r. vel. xv. ant. xxx
castra: nūquid tunc meret' regio solariū?
imo. Jia de nobis qñbet nfm hz vñū ca-
strum sibi pmissum. f. semetipsum a regi
xpo: q; plus diligit vñū castrū de istis q;
rex regū: dices in iuramento pmissionis
Custodi semetipsum: etiam tuā sollicitē.
Deut. iij. In fine qñ dicit regi xpo. Ec-
ce dñe aliam quā pferuam 2c. meret' sola-
rium 2c. Sed qñ nō solus custodit castrū
p vñā: sed vñtra hoc lucratur de celsis
inimicis. per bonas vitam seu doctrinā
Castra inimicorū sunt pñone male: ppe-
catores. Persona supba est castrum post
sestium a diabolo leuātū: et sic de aliis
septem. Et expugnant p vñctā vñā 2 p
etnam bonā pñcandō qñ cōuertitur su-
perbus et humilitat: subijcī xpo: 2 sic de
aliis. Vñ q; pctōes quertit pñcator tot
castra acquirīt: talis magnū satarium
meret'. Auctoritas 2 fuit dicitū victorios-
so Abne in persona pñcatoris. Noli
timere et abia. i. pñcator: ego pctōr tu'
sumet merces tua magna nimis. Gene-
rv. Nota noli timere: q; pñcator multo
fuit hz inimicos. Primo demones. Secū-
do detractores: inuidos 2c. Seminat
iustitā merces fidelis. Doner. xj. Semi-
nator iustitie in agris pñciet et pñciet
tor. Jñam sapientiam 2 vñtatem habuit

beatus lucas etc. ellet. q. xxxv. annis
predicauit per mundum cum beato pau-
lo: socius suus fuit: ibat de villa in villas
2c. Q quot castra acquiruit xpo. Nō rece-
debat ab aplo: intm q; dicit aplo. In pñ-
ma defensione mea nemo mihi affuit: lz
oēs me dereliquerunt. Lucas est: mecū
solus. i. Tm. iij. imo etiam hodie quos
libet dicit bellat 2 acqñt castra: f. suo de-
uoto 2 magis pñcator euāgelio q; altorū
et cū actib' aplos. Vñla est dicit q; aliū
facuerūt sicut de pñciet et notissime
bñ isā bap. de annunciatione virgine. Lu-
cas hoc dicit. Item de natiuitate xpi in
pñciet: et p angelis cñstantib': solus lu-
cas de hoc dicit. Item de pastore' ad o-
rantibus solus lucas dicit. Item de q; rē
cñtione 2 tēpī pñcietōe. Jte de vñā
xpi a. xij. annis vñq; ad. xxx. solus dicit. Lu-
cas. Erat subditus illis. Dicit lyra q; vñ
nabat ioseph 2c. Et b. Lucas ista habuit
a vñgine marie que multū ei diligebat:
q; erat vñgine et tēpī cñt diligebat vñgine
ideo eā depinxit 2 fecit veronicā. Tense
bat em ad vñgine m dices. Virgo bñdicit
2c. Matthe' 2c. Marcus non dicit ali-
quid de annūciatione et natiuitate: 2c.
Item de passione dixit bñdicit: alū euan-
gelistē nihil ponit nec dicit nisi q; dixit
hēly: hēly: dicitis mihi q; alia vñā dixit.
Et vñgine marie incepit sere dicens. O lu-
ca hoc esset renouare dolores. Et lucas.
Et vñgine gñosa: bonū est q; xpiānt in cap-
pter deuotionē: vñgine marie 2c. Ad quē
alī virgo. In die veneris sancta qñ loan-
nes venit ad me dicens: q; filius me' bu-
cebatur ad crucifigendū: cñti domū et
obuiant filio meo 2c. Cñti mulieres fien-
tes post eū: sū me' verēs sead eas vi-
rit. Filie hierlm nolite sere sup me: s; su-
per vosmetipsas flete 2 sup filios vños.
Et virgo marie et leas vño flet. So-
lus lucas scps hūc vñdū sicut habuit a
vñgine marie. Jte alia die lucas dñit a
vñgine. Tm qñ fuit in cruce dixit aliq;
vñū. O dixit vñgine marie: tā magn' do-
lor 2c. pñciet illis 2c. Jte q; fuit de vñ-
tino vño 2c. In man' mās 2c. Itaque nā
gelidū luce est magis pñciet: intm q; beas-
ta martha ex his deuotionib' in suo oib'
tu solū istud euāgelidū luce voluit vt sibi
legeret: a pñciet legebat per oēs eccles

fla. dicitur fratre nrm. glossa. Lucā: cu-
tus lano est in euāgelio p oca ecclesias re.
u. Cor. vii. f. ita ergo rō. l. i. ex dula sapiē-
tia aliquis meret salariū glie: bñs Lu-
cas 26. Dico quarto 26. Pula hgnatē
et ieiunare: discipulare: se: vel portare cili-
ciū 26. Et faciebāt scti dñe: franciscus:
bñdicit 26. ex hīs meret salariū glie. Au-
tēstia: Bñ q nūc enuritis: ecce ieiunā:
qī saluabimini. Bñ q nūc stetit: qī ride-
bitis. Sequit: gaudere et exultare: ecce
merces vra multa est in celo. Luc. vi. Di-
ceret hic aliquis. Quid oportet facere
altitudinē xpo qī rōdit querēt. Domine
quid boni faciāt: et habebit vitā eternā:
Dicit xps. Si vis ad vitam ingredi ser-
ua mandata dei. 2 nō dicit: fac pñiam: igitur.
Rūdo q ad seruandū bonā vitam
in futurū: sufficit seruare mādara. Sedē
pceptis: p pñis pñis est pñia. Et
xps hoc pceptū dī. Pñiam agere appropi-
quabit em regnū celoz. Mat. iij. Et nisi
hoc faciāt: ecce qd dicit. Dico vobis q
nisi pñiam habueritis omnes simul peri-
bitis. Luc. xvi. Itā fecit brūs Lucas q
xxvii. annis laborant cū paulo inter in-
fideles: ut fuisset mortuus: nullū voluit
ipsum occidere: sed ipse scdm mortifica-
tū: iustitiam apli. Mortificate mēbra
vestra que sunt iūo terram. a. Colo. iii.
Mortificate corp suū qui penitē: itaz vir-
tualem facit. Itā ecclesia n collecta sua di-
cit. Dñe sctificā m: lucas euāgelista q eru-
cia mortificationē iugiter in suo corpore
p tuū nolo amor: portauit 26. Deo grās.

De sctis Simone et Iuda apo. Ser.

Conformes gñs
filij dei. Itā xps istud textua-
liter ad Ro. viij. et in epistola
hodierna. Tota festiuitas: io-
lūtras 2 offi hodiernū est duobz sctis
apostolorū simonis et iudē: illi pā-
rotis: q de illo xpiani nō faciūt festū: sed
demonēs in inferno. Sed iste dicitur in
das thadeus sanctus bonus et apostolus
Jesu xpi. De his etiaz erit sermo noster
Si placet deo de eoz vita 2 sanctitate re-
cipiemus instructionem vīe. Salutetur
virgo maria. Itā vobz dicit in ecclia
hodierna: loquēs ei de his duobz apo-
stolis dicit q isti duo apli fuerūt cōfor-

mes. i. similes imaginis filij dei. Pro cuius
intellectu opz declarare qd est ima-
go filij dei. Pro quo sciendū q imago p
pula filij dei est vita sctā: benedicta 2 p
cta xpi. Nō q q fricte vult cogitare vitā
sanctissimā xpi. Sctus incarnationē: mas-
tatem: queratōne: passionē: resurrex-
tionē: 2 eius ascensionē: nūmer q erat
ppria imago filij dei: 2 nō filij virginis.
Sicut em imago alicui sancti vt virginis
vel beati petri 2c. representat sanctū vt
sanctam: ita vita xpi denotat contemplā-
ta representat nob q est filius dei eterni
Primo in ei incarnationē: q sine dōm-
ne in matre virgine fuit cōceptus. Item
q nat⁹ de matre virgine sine dolore pa-
riente. Itē de noctis claritate: q de corpore
xpi procedebat claritas pñis: a. fo-
le. Itē de angelis cantantibus et tripus
diantibus et cantentibus cantantibz. Etia
in excelsis deo 2c. Itē q a bone et asino
in presepio adorat⁹: 2 etiam a pastozibus
Item de stella orientis et tribz regibus
Item miracula que fecit in vita. Item in
baptismo celū fuit apertū: et sps sanctus
in specie colūbe visus est: 2 vox pñs in-
tuit dicens. Hic est filius meus dilectus
2c. Itē resurrexto: 2 ascēso. Oia ista oīs
debant Jesu christum ee filium dei eter-
num. Patet ergo q vita xpi est imago p
pula filij dei. Ideo dicit apostolus in per-
sona xpianozū bone vite. Nos omnes
reuelata facie nō cooperata facie vt iudei
gloriam dñi speculantes: in eandem simi-
ginem transformamur. ii. Cor. iii. Nota
transformatio: Sicut em pictores quāz
do volunt extrahere aliquā imaginē pos-
nunt illam coram se 2 illam contemplā-
do depingunt. Itā sancti coram se pone-
bant imaginem filij dei: et vitam xpi
ad cuius similitudinem ordinabāt suā
viam. Primo respiciendo vitā xpi. Cōfor-
nationē in qua oñs infans 2 humilitate
q voluit de illo palatio descendere ad
carcerem huius mōdi: dicebat. Qnā-
tum ego debeo humillari qui suz vermis
putridus 2c. Itē cū esset dñs oīm voluit
fieri pauper. Ideo vīabant auariciam.
Item potuit eligere oīm infem 2 noluit
nisi virginem. Ideo vīabant luxuriam.
Itē cū nullū haberet peccatum: voluit sa-
cere sctam obliuiscia q. x. diebus: et nō

etibus ieiunauit nihil comedens: nunq
fuit talis quadragesima: tota em alta vi-
ta xpi erat quadragesima: non comedens
matē riali. Et ista conformitas non sōlū
scriptura dicit ipsoz consanguineos xpi
sed fratres propi xpianitatem. Hōne ma-
ter eius dicit maria et fratres ei⁹ simō 2
iudas: 2 Mat. xij. Cōformes imaginis si-
lij dei. i. in corpore materiali. Dicitur istaz
vel simile ē formatē possumus nos ha-
bere cū xpo in corpore virtuali: et erit me-
lior q istoz duoz. Itā em fuit carnalis
sz nostra erit virtualis q est melior. Itā
ē penitentia de qua xps erat indur⁹: itā
q cū fuisset. xxx. annoz: videbat. i. l. vel. l.
Jo. viij. Dicit glossa q ex teinūto et las-
bibus et afflictionibz videbat. Lanno-
rū. Si ergo volumus esse pformes nō cu-
remus q nō sum⁹ filij marie cleophe: sz
alteri⁹ sororis virginis marie que prior
erat q maria cleophe. i. pñia: q quando
xps maria fuit trū annoz: incepit pñiaz
facere. i. in templo 2c. Itāus ergo sim⁹ fi-
lij: q sz simō et iudas fuissent filij marie
cleophe et consanguinei germani: christi
nisi fuissent filij penitentie p bonā vitam
damnati fuissent. magis sunt sancti 2 sol-
nati q unt filij penitentie: qz sunt filij
marie cleophe. Itā est de nobis si facim⁹
penitentia: de quibz dicit apostol⁹ nō cō-
fundit fratres eos vocare. Filios qui sa-
ciūt pñiam. ad heb. ij. Aliqui valde su-
giunt istam parentelā xpi: elōgantes se
a pñia. Primo a teinūto: vīgiliaz: qua
dragelime nolant audire missam ieiunii
Si em aliq hz loq regit vel pape: quer si
bi ne habeat obhelliū sctidū: sic qī oīo
fuit in ieiunio est quasi inelsum⁹ pot dice-
re. Dicit qī oīo mea sicut incensum i cō-
spectu tuo 2c. Alii ieiunant p totā die: 2
collatione frangūt ieiunū comedentes pa-
nem 2 ordinationē ecclesie: et volentes se
exentare dicunt maiorē confortationem
dant confessiones q comedūt pñia 2c.
Dicat similitudo de duobz: quoz vnus
in quadragesima comedit bonoz pñcem
et cum bono saluamēto: et alter de pas-
ne 2 vñs modici fructu cū caso antiquo
quis istoz fregit ieiunū vel quadragesi-
mā: nō q comedīt pñis: sz daret maiorē
confortationē: q nō fecit 2 determinatio-
nē ecclesie. Dicit doctores specia lter pe-
trus de palude in. iij. di. xv. or. iij. q hīs

Secundo in anima rationali.
Tertio in opere virtuali.
Quarto in queratōne spūali.
Quinto in pñatōne euāgelicali.
Sexto in passione martyriali.
In his sex fuerunt xpo similes. Itē di-
cit thema. Cōformes imaginis 2c. Dico
pñio 2c. in corpore materiali. Sz qre ma-
gio isti duo q alij: q isti fuerūt filij ma-
rie cleophe sororis virginis, secundogeni-
te. Dicit qūo beata anna mī xgnis ma-
rie nō q habuit filios: sed habuit tres fi-
lios. Prima fuit virgo maria genitrix dei
Secunda maria cleophe mater istoz apo-
stolorū simonis et iude. Tertia maria
fuit salome mī Joānis euāgeliste 2 Ja-
cobi maioris. Propiniores erāt isti duo
simō 2 iudas: xpo q alij qī filij scōgeni-
te. Qūo honor est iste sicut si rex veni-
ret se dīcapite optime pecie pñia: dices-
ret duobz mīlitiibz. Inductis vos de fine
vāgnū honorē 2 maiorē dilectionē oīs
deret illis q de medio induerent pecie
panni. Itā pñiosa scarleta fuit beata
anna mater xgnis. De ista pecia caput
fuit virgo maria: de qua xps inductus ē
veste humanitatis. De illa ei fuit maria
cleophe: de qua induti fuerunt isti duo.
Itā pecie fuit maria salome de q idē

De sanctis Simone et Iuda

[illegible]

infectatores sarorum: et orpharai: ad quos omnes gentes recurrerant pro sanitare obtinenda: vel pro re perditâ inueniendâ: vel pro filiis &c. quando innocentes desinones dicendo: factus hoc vel hoc: quia per missionem iudicia fuit factum. Ad ipsi demones nemine possunt curare nisi a lectione cessando: ac si ego essem sanitabilis: cum acu vel alio infligierem vobis dolores in nervis vel dentibus &c. Ita facti demones qui ex peccato possunt dare dolores peccatori deo non sâdentes: vt recurant ad eos pro sanitare: et dent fidem eis vt tandem damnent. Scilicet corâ rege inhielât cû istis habuerit magnû & fletu dicat de spêritû &c. de quæritio regis ex intraculis. Ergo fuerit conformes imaginis &c. Morali modis sunt in mundo opera diaboli: multum non credunt facies: recitât est qd de fecit nos: et mōstret nos. Modo opus diaboli est qd nō vult adasptare illud qd de bñ fecit vt faciant multas lites pingendo se &c. Scitis qualis insinua sit deo. ac si melior pictor mundi fecisset vobis pulchram imaginem: vt qui nec scis depingere velles illi adaptare. Itē de deo. Cogita qd de fecit depingere &c. quare ergo vos vultis aliter facere vos? Illa deus dedit vobis multisibus vbera grossa: quare vobis ita contringitis ea? Idem de oculis de dedit vobis oculos paruos et vos facitis &c. idē si fecit capillos nigros: et vos pulis rubeos de causâ de bonis &c. Itē qd ois ppo abscondit faciem suam a vobis: qd habetis faciem diaboli & nō suâ. Si dicat. Vnde ego sum creatura vestra &c. respōdebit. mentiris. Dicat qd mulier maritata potest se lavare et mundâ tenere ne sit turpis: vir habet displicentiâ. Itē castitiam suam potest tenere mundâ: ne vir sentiat molli odorem: ne habet fastidiû. Nec viri debent eis consentire vt depingant se: sed debent dicere: qd vel hoc factio p me vel p alio nō pro me: qd non in domos: quando vaditis extra &c. Ideo dicit scriptura viris et etiam parentib⁹. Nolite commuicare operibus instructis: scilicet picturis etiam tenebaturis: magis autem res dorguitur. ad Ephe. v. Dico quarto &c. Chistius autem pauperime voluit conuerteri in hoc mundo amore vti. Scitis

Serino.

50. cxx.

gratia dñi nostricū christi qm̄ proprie
vob̄ egenus factus est cuius affectu dñe vob̄
fuit inopia vob̄ dñice effectus. ij. Co. vi.
vñ. In hoc tñi dñe sancti apostoli vñ
rūt sibi cōformēs: q̄ postq̄ querēt rūt
q̄ p̄fidiā z babyloniā: z tot m̄lia xp̄ia
noz̄ tñi p̄ p̄grime idēti. Qd̄ dicit rēta
les hoīes nō debent sic incedere: obtulit
eis magna donaria seu dona thesauri
z. Ap̄l̄i aut̄ vñ sēcrotā despiciētis dñe
rūt. Nihil terrenū vel carnale: sed solum
volumē dei honorē z aīarum salutiō
nē: de illa p̄monē edificauerūt ecclē
sias: hospitālia zc. Ecce quomodo in cō
uersatione fuerunt xp̄o similes. z. vñ
ter hoc tangit religiosos: clericos z eret
icos. Religiosi n̄ debēt habere solita
stricta: necessitatē tēp̄is: nihil amplius
recipere: etiā si vellet dare: quia hoc des
truit ordines qui a principio sēp̄erūt
cum tanta paup̄ratē: q̄ beatus Bernar
dus de folijs fagi comēdat: zc. Is post
regē z principes philocapri de eis edi
ficauerūt eis magna monasteria: dātes
eis villas z castros zc. infans q̄ tota reli
gīa est perditā non fuit nisi p̄or̄ grossi
p̄pter hoc br̄s m̄ticus z s̄cificus
instituerunt suos ordines sine redditib̄
vñ essent mendicantes: z in p̄p̄i dēo
tū gentium: edificauerūt magnos do
mos eis zc. etiam totū est perditū. Ideo
de eremitis qui incipiūt stricte sed p̄
edificāt zc. paupertas apostolica ē
ita custodiēda sicut puella suā seruati
uitatē: q̄ multū philocapri m̄tūt sibi
localitā: n̄ recipit: crī putana. Idē de reli
giosa. Sicut mulier que vult caste vi
uere nō vult recipere dona si est pauper
z inuit sibi elemosina: sibi p̄o recipere
re p̄o necessitate. Ideo seruamus bene
dōc: q̄ n̄b̄ deficit nobis s̄ necessarij
Item de clericis: cauēt a simonia z bis
cant bene z deuote suum officiū: q̄ de
p̄rouidebit eis Item laici cauēt ne re
cipiant aliquid per vīrā: nec alia quali
terēq̄ inuise. Si non potestis seruire
tantam paupertatē quā apostoli:
magis aut̄ laborat operandū manib̄
suis q̄ bonū est vt habeat zc. ad Ep̄he.
ij. Qd̄ dico quinto zc. Christus p̄dicat

bat gentes penitentiam. Postq̃ dixerat
aliquo secreta theologie de alio mundo
factum rediret se ad moralitates. Tūc
mit ioh̃s predicans euangelij regni dei
m. dicens. Penitentiam ⁊ credere euangelio.
2047. I. In hoc apostoli faciūt sibi simi
les. Dicitur quomodo postq̃ quierunt
multas gētes: quedā puella philocapta
fuit de quodam q̃ paulatim uenerunt de
uerbis ad tactus ⁊c. Ad illo fuit impres
gnata: ipsa cooperata ē in partu cla
mā: ⁊c. fuit discoperta: uolens celas
re illū lucem q̃ diffundebat: diffama
uit vñ discipulū discipulū s̃hoꝝ: apostolus
uigilā: sanctum ⁊ deuotū. Dicitur quo
modo fuit liberat⁹ ⁊ sanctis ap̃lo: mira
culose per loquelam queri nonnet nati
⁊ uoluerūt p̃dere nocentē: ut p̃t in legē
de ⁊c. Post q̃ quō fuerūt similes x̃po per
dicando euangelium ⁊ penitentia nolēs
tes perdere illū ut posset penitentias
facere: q̃ nolo mortem peccatoris sed
magis uiuat ⁊ conuertatur. ⁊zechielis
xvi. Moraliter habemus hic duas do
ctrinas. Prima post puellā vt canēt a
criteriū amoris. Dicitur contra cōsuetu
dinē puellā nō eam tūm ad nūm: q̃
tūm sit totum malum. Secunda doctri
na est non diffamare aliquē: illa q̃ cre
do est damnata: q̃ nō reuocauit: sicut est
necessarium restituere ablatum: magis
est necessaria restitutio fame cū sit ma
ius furtiꝝ. Pro uerbis ioh̃is. xvi. Melius
est nomen bonū q̃ diuitie multe ⁊c. Aug
gustī. Nō pigeat q̃ ipsa ore proferre
me dicam: tande facta sunt uulnera. ⁊ De
co sexto ⁊c. Christus mori uoluit ut ho
mines ad eū traheret. Christus semetip
sū peccatis nostris immixuit: ⁊ illius pia
tuitis. ut nos offerret deo. i. Petri. iij.
Ita isti apostoli per predicationes ⁊ tra
hebant gentes de errore mortui sunt in
ciuitate Sam̃e: ubi adorabāt solent se
cerant idolum: dicendo q̃ mibi pulchre
nec clari⁹ in mundo: quia illuminabat:
calefaciebat: ⁊ faciebat fructificare: ⁊ il
lud idolum adorabant. Cū autē apo
stoli predicarent contra istum errorem
clare ostendendo quod nec sol nec luna
nec stelle sunt adorāde. Ratiō: quia licet
habeamus lucem ⁊ calorem ⁊ sole sen
sistis: nec gratias ei⁹ nec ritus agere deo

Extraxit longum mentum figurabat populus
Iudeorum: quia fuerunt tot Iudei qui
Christiani. Sed de scientia sanctorum est
notandum. Et hoc est magna consolatio rus-
ticorum bene viventium. Nam in puncto in
quo gloria scriptio per rusticum sine pueri in-
tra paradiis: bene aperit sibi vnum li-
brum solus habens duas chartas: et subito
habet notitia omnium artium: scientes naturas et
virtutes proprietates omnium rerum. Sic li-
ber christi. prima charta est divinitas. Se-
cunda est humanitas. Plus scit tunc unus
rusticus videtur: scilicet in hoc omni apostoli et
virgo maria: quia per eibus fuit illuminata.
hoc tangit Gregorius. Quid est aliud non
videant qui videntem oia videtur: sed in pas-
radiso non sunt in agistri nec predicatorum
doctores alios: quia tunc complet prophetia
Ierem. xxxi. Ecce dico veniunt dicit dominus:
non docebit ultra vir primum suum: et vir
fratrem suum dicet. Cognosce dominum. Omnia enim
cognoscit me a matris meo usque ad ma-
trimonium dominus. Sed in hoc mundo in di-
gnis magistris. Ideo tenetis bonam vitam
et studetis modo in libro charitatis et dile-
ctionis: quia tunc scietis oia. De tertio
nota quod christus fuit magnitudo sanctorum
virtualis est clementia. Diligens: quia gloriam
quia ipsi habent desiderat non habere: et
quod pro nobis ut ad illam gloriam pervenire
mus: pariter enim amici christi quos ibi ha-
bemus orant pro nobis. Dicat quoniam in cas-
thedis sunt scripta nomina existentium in
gratia secundum similia eis correspondentia. San-
dere et exultare: quoniam nominata vestra scripta
sunt in celis. Luc. x. Cogitate quoniam amici vo-
stri vident ibi nomina scripta: letantur
et rogant deus ut conservemur in gratia. Et
scilicet quoniam homo peccat mortaliter: delectat nomen
et scribit in inferno. Huc. Qui autem peccat
necit mihi: delebo eum de libro meo. Ezech.
xviii. Cogitate quoniam amici vestri cum iam non vi-
det ibi nomina nostra scripta: non possit ibi esse tri-
stitia quoniam tristarent: tunc orat deum ut per-
sistat de peccatis et faciamus penitentiam. Ecce
clementia sanctorum. Huc. Cyprianus. Pa-
triam nostram paradisi communis computamus: pa-
rentes patri archas et prophetas habere
cepimus. Ut quod non per omnia: et quod
non curam: et patri nostram videre et pa-
rentes nostros visitare possemus: mag-
nus illic charorum numerus nos expectat:

turba filiorum: parentum et amicorum: qui
sunt de sua salute securi: quodque nostra
salute solliciti sunt.

De omnibus sanctis. Sermo 11.

Merces vestra
copiosa est in celis. Matt. v.
Volumus nunc vobis predicare
de ois sanctis dei: quod
rum beatitudine hodie per totum mun-
dum fit solennitas. Ideo et sermo noster
delectatur a meritis audiat a vobis in laus
dem et reverentia dei principaliter volumus
sanctorum: presentem virgini illud loca-
le. quod ipsa tam diligenter. scilicet salutationem an-
gelicam. hoc vobis est christi in euange-
lio hodierno dicentis oibus sanctis para-
disi. Merces vestra. et gloria et beatitudo
quam habetis est in celis copiosa. Ad id
beatitudine sanctorum secundum mortuum thema
fiora in festum requirit volo tria prin-
cipalia declarare.

Primo de loco et gloria excellenti.
Secundo de numero sanctorum. tractandum est.
Tercio de statu sanctorum convenienti.
Iste declaratus credo quod intelligens glo-
riam paradisi. Quantum ad primum de loco
et gloria excellenti dicitur. In celis
non in terra: quia in hoc mundo non habuerit
magnam gloriam: sed labores: et tristitia:
sed in celis habet gloriam. Ad apostolum
in persona omnium sanctorum dicit. Nostra quere-
satio in celis est: unde et salvatorem expe-
ctamus dominum nostrum Iesum christum: qui refo-
rabit corpus humilitatis nostre: configu-
ratum corpori claritatis sue. ad philippum.
Questio est si theologicis per prophetas
Certum est hoc quod gloria sanctorum est in celo
empireo immobilis et immutabilis. Cum
ergo celum empireale non sit nisi vniuersa: quia
respondeo dicit in themate. Merces vestra
copiosa est in celis plurimum: maxime quia
Lucas recitat hoc vobis dicit. Ecce mer-
ces vestra multa est in celo. Luc. vi. Res-
pondeo quod de celo empireo postea. Nos
qui dupliciter: scilicet contra vel distincte. Cum
numiter autem loquendo tota portio
est supra primum habet: vel celum est illud
num: vel aque dicit celum empireale: et
sic non est nisi vnum celum empireale.
Et isto modo loquitur Lucas in predicta
omnitione. Si autem volumus loqui de

celo empireo distincte scilicet est distinctum
et ordinatum in nouis ordinibus angelos:
et quoniam quilibet est maior tota terra isto
modo sunt multi celi. primum celum est sic
sanctorum angelorum qui simpliciter dicunt ange-
li: qui descendit ad custodiendum nos et
adiuvandum. In isto ordine habuit perlo-
ne penitus eos qui in hoc mundo assurgunt cor-
ne in aliquo modo. Sed cum sit magnum se-
cus de eis. Dico vobis quod gaudium erit in
celo coram angelis dei. non dicit coram
angelis super vno peccatore penitentem agente
Luc. xv. Secundum maius est archangelorum
qui sunt substantie spirituales. In isto scri-
buntur per sonum qui afflicti de spirituali ha-
bent simul deuotionem spiritalem: non solum
affligunt et torquent carnem per afflictio-
nem: sed etiam constant spiritum per deuotio-
nem orando: legendo: contemplando: et mis-
sas et sermones audiendo. Ideo dicitur
quod christi obtemperare deo per deuotionem
spiritalem: bonum est ponere in domino deo spem
meam. psalm. lxxviii. Tercium est excellenti est prin-
cipatum. In hoc habuit de sanctorum per
sonas qui ultra afflictione penitentem et deu-
otionem spiritalem dederit se ad misera-
tionem fraternalem non miserabiliter sed co-
piose et abundanter quo magis delectans
fuit in elemosinis dando quam in co-
gregando. Beati misericordes: qui ipsi
misiam consequuntur. Matt. v. Quartum maius
est potestatem. In hoc sunt patet et vltra
afflictione deuotionem et miserationem
habuerunt patetiam virtutis: et ex mul-
ta tribulatione seu aduersitate recipiunt
emaris odorem cordis: sed deus sed dulciter
se conformant diuine voluntati: non mur-
murant sed deum laudant. Ideo ait apostolus.
Patientia vobis necessaria est ut volumus
tate dei facientes reportetis promissionem
eius. Beati. Quintum est virtutem. In hoc
sunt pones que vltra predicta habent
cordantiam primalem ex nullo iniuria re-
cipiunt desiderium vindictae: nec auferit
verba bonique sui et vindicta neminem
oderunt. Ideo dicit scriptura. Cum omni-
bus hominibus pacem habentes: non veni-
etis pacem descendentes charitatem est
vindictae: sed date locum ire. ad Romanos
nos. xii. Tertium est dominationis: maius
et nobilissimum. Ibi collocant qui habent pre-
sidentiam humanam: scilicet imperatores reges:

Duces: et comites et populos: rectores
qui habent dominum in istis bono titulo: et
seruant iustitiam: non faciunt rapinam:
nec obtemperant iniuriis: sunt contenti
de suis redditibus: imitantur iustitiam
et pacem: et magis secundum ordinem iuris
et consuetudinem. Idem dei prelati qui
intrant per portam quando sunt in
bono gubernat se. De redditibus sciunt
tres partes. vnam dant ecclesie et hospitali-
bus: aliam pauperibus: tertiam retinent sibi
magis curant de alibus quam de redditibus
tales qui moriuntur cum magno honore in
isto sexto ordine collocant: qui transiunt
per ordines angelorum: archangelorum et.
In quibus ordine sit eis magnum seculum. In
cuius angelis facimus magnam seculum: tot
omni sunt qui nullus huc venit de istis. Ad
dicit scriptura. Si delectamini iocundari
et seipso reges populi diligite sapientiam
ut imperpetuum regnatis. Sap. vi. Septi-
mum est thronorum qui quiescent in contempla-
tione glorie. In hoc videtur illi qui in hoc
mundo tenuerunt paupertatem apostolicam:
dimittentes per christum oia habita et habenda
et etiam desideria habundantiae habent
cor liberum: sed in diuites sunt virtutibus
Talibus dicit christus. Amen dico vobis quod
vos qui reliquistis oia et secuti estis me
in regeneratione cum sederitis super thronos
in sede iudicantis: tunc sedebitis et vos
super sedes. xii. Indicantes. xii. tribus. Matt.
xix. et Luc. xxi. dicit sedebitis super
thronos. Octauum est cherubimorum: id
est plenitudo sapientie. In isto habuit illi
qui dant se ad scientiam et innotum in
deum et peritiam: habent talem claritatem
intellectus quod ois etiam illuminatur de eius
dicit scriptura. Qui docet fuerit super
buit quasi spiritus dei in mente: qui ad ma-
giam erudit multos quod si fuit in per-
petuum eternitatem. Dan. xii. Nonum est
raphanorum qui sunt maiore et excellens
fides oibus aliis. In isto sunt pones de
charitate supernaturalis: maior botum est
charitas. i. Cor. xiii. qui sunt eterna sta-
tim ad ignem ignescunt: tales sunt ita ar-
dentes in amore dei: quod statim quando co-
gitant de eo liqueunt in laqueis: sunt
sunt ois tabetis pro deo. Tales quan-
do moriuntur collocantur in isto ordine cum
magna solennitate sicut seculum dicit cum ho-

noie collocat a pso. Id dicit apostolus
Sup oia charitate habere qd vinculu
pfectionis ad Col. ii. Ex ista declara
tione patet qd licet celum empyreale no sit
mū pñs loquedo coñfite in dñs in fine
noue ordinis sunt plures celi. Et fz hoc
dicit ppa oibz sanctis. Merces vestra cor
porea est in celis: qd nō oēs sancti sunt in
pno ex mēse dñi cum angelis: ali
qui cū archangelis &c. Sic ergo patet de
cor glia excellenti: qd in celis. Quātu ad
sedz vidēdū est dñ numero sanctorū: tran
scendentū an sint multū: qd de multitudine
sanctorū dicit thema. Copiosa est in
tātu qd brūs iōānes enāgelista cū deus
ostendit gloriā vt amicus ostendit amico
domū suā: vlt. beatitudinē multorū de
qua dicit in epistola hodierna. Cū tur
bā magnā quā dñmūnare nemo pote
rat. Apoc. vii. Sed est hī questio bona
& intricata. Videret aliquis. Vtrū est qd
iōānes dicat esse turbā magnā: quāsi
innumerable. Et nūq dicit pps. Mult
ti sunt vocati: pauci vero electi. Mat. x.
hec difficultas theologica cōcordat sic
qz de sanctis possum loq dupliciter: scz
ab solute respectue. pmo modo sancti
multi sunt quasi innumerales a nobis
& fm istuz modū loquit iōānes quando
dicit. Cū turbā magnā &c. Secundo
mō loquēdo sunt pauci electi: & fm istuz
modū loquit christus. Multi sunt vo
cati. Nota similitudinē de pugillo are
ne absolute loquendo: in quo sunt quasi
infinita grana: sed comparative loquen
do respectu montane arene pauci gra
na sunt. Ita etiam natura humana est
dā mōntana arene. Multiplicabo semē
tū sicut sēctas celi: & velut arenā qd ē
in littore maris. Gen. xii. hoc fuit dictuz
ob ea: sed multo magis potuit dici ade
de ista montana arene: scz humane na
ture recipit deus montē plenam. Iusto
rō antm in manu dei sunt. Sap. ii. De
ista materia vide in illo sermone omniū
sanctorū. Cū turbā magnā &c. Quā
tu ad tertium de statu sanctorū con
tinenti. Et qd vno de gloriā san
ctorū excellenti: qd numero sanctorū
transcendentis: videndum est de statu
sanctorū continentis de quo dicit. Mer
ces vestra. Salarium est quod. i. habet

runt ex bonis operibus que hic fecerūt.
Gloria istū sanctorū possum vobis
declarare tripliciter: scz
Primo per potentiam excellentem.
Secundo per scientiam resplendentem.
Tertio per bonitatem diligētem.
De ista materia vide in sermone superio
ri. scz. Cū turbā magnā &c.

In die animarum. Sermo. i.

Cogitatio
p defunctis orare. i. Ma
cha. vii. Tota sollicitudo
cū presentis dicit est pro de
functis orare omnium fidelium defun
ctorū. Sicut sancta mater ecclesia heri
fecit festū de sanctis animabus que iaz
sunt in paradiso que ibidem sunt cū cer
titudine: sic hodie fit de animabus que
sunt in purgatorio sperantes ad parad
sum peruenire: ppter hoc etiam pater eccle
sia vt cito ad gloriā introducant. Id vo
lens me ordinatōi ecclesie pformare vo
lū nunc vobis predicare de animabz pur
gatorū. Sed pā saluetur virgo maria.
&c. Pro fundamento sciendū qz de
creant. Mōdū magnā differentia fecit
inter creationem creaturarū corpora
lium vitam habentium & hominē. Quia
de creaturis corporalibus vitam habē
tibz aliq habet solū aliam vegetatiuā
vt plantę que possunt augmentari. aliq
autē habent aliam vegetatiuā & sensiti
uam: vt animalia irrationalia. Sed hō
habet animā vegetatiuā sensitiuā &
intellectuā. Et est talis differentia iter
creaturā corporalis & hominē: quia in
creaturis vitā habentibus anima vege
tatiua & sensitiua educit de potentia ma
terie. Et quando creatur mortalis: anima
vegetatiua & sensitiua mortis desinit
esse: nō sice anima intellectiua hominis: que
non educitur de potētia materie: nec ha
bet fundamentū: nec aliquod sustentas
mentū actiue: immo ipsa sustinet corpus
& totū esse corporis est ab animā ipsa
sola deo creatur in vtero matris. Ideo
mortuū hominē remanet in suo esse qd
nihil habet a corpore. Ideo dicit deus.
Oīs ale mee sunt vt anima patris ista &
aia fili mei. est. Eze. xlii. Aia que peccā
uerit ipsa morietur. Ibidem. Cū hō pec

cat mortuū mortis aia: qd perdit diuinā
gratiā: nō pōt esse essentialis. Id mortu
tuo corpe aia intellectiua remanet i suo
essentiali esse & ppetuali. id dicit deus a
pncipio. Faciamus hominē ad imaginē &
similitudinē nostrā: & pōt piscibz maris
volatilibz celi: & bestis terre: vniuersę
creature. Gen. i. Not. ad imaginē & si
militudinē nostrā: qd sicut vnū de deo in to
to mōdo: in qualibet ei pte: & regit et
gubernat mōdū tū nihil recipit: sed dat
sibi esse. Et si mōdus corrūperet: ex hoc
nō corrūperet de: qd nihil habet ab eo.
Ita de aia intellectiua in toto corpe
& in quibet ei parte &c. Id corrupto cor
pore nō corrūpit aia. In ista excellentia
homo pōt de piscibz maris: vniuersę
creature: qd in illis aia totū esse habet a
corpore: ipsi corrupti corrūpit anima.
No. hic errorē saduceorū qd recitat a tri
bus euangelistis. Mat. xxii. Mar. xii. &
Lu. x. qui credebāt qd sicut in aliis crea
turis corrūpit simul corpe & aia: etiā sic
in hominē dicit pps. Erratis nescientes
scriptura & neq stutē dei. De mortuis
aut nūq legis in libro moysi qd di
xit illi dei. Qd sum deus abraā deus ysaac
& deus iacob. Non est deus mortuorū sed
viventū. Nos ergo multū erratis: quia
ta erratis nescitis scripturas qd dicunt
oppositū. Recitāt deus qd creat aiaz de
nihilis. Nos ergo multū erratis: quia
q maxime & multū nocet hominē: est nō
credere aie ppetualitē: qd ex hoc statim
pōt spem glorie quā nō desiderat: pōt
timorē penarū inferni qd non vitat. Iis
amotis oīa pēta veniūt sibi in pōptu:
quia non timet diuinū iudiciū. Propter
hoc diabolus subtilis singulariter tētat
gentes de isto errore: quod admisso gētes
faciliter peccāt. Talibz accidit vt asino
q oculis clausis circūit tēbā. Sic a dia
bolo clausis gēti oculis aie. f. spei et ti
moris circūeunt bona tēporalia: & in fi
ne inueniunt se deceptos. Id dicit pps.
Multū erratis. Cōtra hunc errorē scā
mater ecclesia fecit heri solēnitatē de san
ctis animabz qd inūt in paradiso: & ho
die de illis qd viuūt in purgatorio. Ideo
dicit thema. Est cogitatio. i. ecclesie vni
uersalis p defunctis: scz qd sunt i purga
torio orare. Patet thema. Nota p de

functis: nō dicit pro omnibus vniuersas
literas: p defunctis particulariter seu
indefinite. Nam defuncti sunt in triplici
gradu seu differētia fm Aug. in libro de
cura pro mortuis agenda.

Quidā sunt ita boni & perfecti qd no
stris orationibus non indigent.

Quidā sunt ita mali & pueri qd oratio
nes & suffragia nihil eis piciunt.

Quidā sunt mediocres qd de nris oras
nibz & suffragiis magnū pfectū sentiūt.

Et dñs tertius dicit. the. Est cogitatio
&c. Quātu ad primū sicut sunt illi qd

iam sunt beati in paradiso qui nō indi
gent nostro suffragio: immo nos indigem

eorum. Ratio: quia in instati in quo aia
innocētis vel condigne penitētis intrat
paradisum: statim recipit salariū simul

totū de omnibus bonis qd fecit: sine cor
de cogitādo: sen ore loquēdo: vel ope fa
ciēdo. Idō aqū frigidā si non potest

dare aliud p illo habebit salariū in pa
radiso. Auctori. Quicunq potū dederit

vni ex minimis istis calicē & oque frigide
tū in noie discipuli. Amē dico vobis nō

perdet mercedē suā. Mat. x. Quanto er
go magis ex magnis opibus. Nam ser

uat deus modū aliquorū dñorū qd seruitori
bus suis nō soluit modicū: sed sū: intm

q gradus glie essentialis nūq post aug
mentat: ideo dicit Job. Constitui ter

minos eius: scz glorie essentialis qd prete
riri nō poterāt. Id est pbi & signāter me

dicq augmentū essentialis hoīs cōter
terminat in tertio septenario qūis etiā

pluribus delectationibus valeat et pin
guedine dilorari. Ita etiam de aia qd in

trat paradisum: statim attingit ad vlti
mū gradum sue glorie essentialis vltra

quē nō est acesis: dilorari tamen quia
gaudet de bonis operibus qd faciunt p

pter dei honorem & ppter vtilitatem nos
stram: hec vocatur gloria accidentalis

Sed glia essentialis qd est vīso dilectio
& fruīto nō augmentat. Ecce quare dis

ct. Cōstitui terminos ei. f. hoīs: scz
augmentū corporalis & glie essentialis qd

preteriri nō poterunt. Ideo nō oramus
eos vt ipsi oret p nobis dī. Quare pro no

bis oīs scit dei: vt digni efficiamur pro
missionibus xpi. Quātu ad scz nos

In die animarum

in qua sunt ita mali & peruersi sic qd no
sunt oratōes qd possunt eis valere: sicut
sunt peccata qd scilicet se stare tueri in
peccatis & mala vita & nō querunt. De
ordinauit vltimū humilitatis ad paradisi
vltimū ipsi voluit ire per viā subdit: sic d
alia nec contenti nisi ppter verecundiam
mādi: & tunc sicut tales qd moriūt statiz
baptizant ad infernū. Venerunt in bono
dies suos: in puncto ad inferna descens
dāt. Job. xij. Hora in puncto. sonare pec
catorū: vt si mola caderet de aere subito
in mare. hec declarant Joānes qd vult
angelam cum magna lapide molari. Ad
que Joānes. Quid est hoc? Rādī angeli
lus. hoc impetu mittit bābilon. Lēdus
sicut sunt illi qd nullū ordinē seruāt in
vita sua mittent in pfundū inferni. Apo.
xviii. Quid aut nō plicat ofones nec suf
fragia. Rōq: sicut mēbro obfissa & mor
tuo vitāta cibaria nō plicāt: nec mēdis
cinefice nec dānatio in inferno: qd rāq
mēbris mortuis a corpe ecclie totaliter
abfissa vitāta cibaria ecclie. f. corpus
e sanguis iesu xpi & ofones & bona opa
nihil plicāt: intū qd oēs misse diceret
tur p vna alā dānata nō pliceret sibi in
quocunq: nec etiā medicīne ecclie nec
facta eis possunt plicere: nec cōfortatio
scilicet doctrinā. Mortuo hōie ipso nul
la erit vltro spes. Poner. xj. Hora mor
tuo impio: nō dicit hōie pētorē: qd pētor
est hō impius: qd impio est pētor impeni
tens. Ecce quāle impietate facit: oēs ha
beret filiā pulchra & gratā caderet in
pētorē: noster eā inde extrahere: vel i ignē
teu in lutū vel aquā. Sic quibet pētor ha
beret vna filiā legitimā: pulchra & gratā
salutem: & vides qd cadit in lutū supbie:
et tu posses eā retinere p humilitatē & nō
curas. Itē in ignē avaricie dimittis co
dere dī. p certo ego pgregabo pecunias
& tu posses eā extrahere p restitutionē
nō curas. Itē cadit in lutū p decursus
luxurie: & posses eā retinere p castitatem
& per abstinentiā: qd venter & ille partes
vīcine sunt & talis dī impio: qd nō curat
de sua filiā: vno verius de filiā xpi. Ideo
dr. Mortuo hōie impio nulla erit vltro
spes: nec alleanā dī nec deponendū on
penarū inferni: nec exēndi. Et hoc ex
tira pā error aliquorū bīcentium qd licet

suffragia non possent eos extrahere de
inferno: tū dāt eis aliquā alleviationem
& potationē: hoc est error. Et dāt exēni
plū de famulo qd portat onus cui dāt ad
comedendū & bibendū: it nō deponat
onus genas: qd nō possunt onus depo
nere: tū sentiant refrigeriū & error est:
tū augmētāt eis pena qd hō orat p ali
quo qd est bānatus quīs hoc nesciat: nō
solū tū nō valens ad exēndū: sed etiā sibi
penā auget. Declarat p similitudinē de
militē captivo in barbaria cui mittit p
cū sed p dāt in mari: qui qd selt precūz
pātū nō solū nō exit de captivitate nec
refrigeratur: mo cruciat qd selt qd p dāt
est pātū. Sic etiā precū de alab: & suf
fragiū misse & orationes & c. qd vident
qd nō possunt eis plicere cruciat & ma
ledicūt se & dīe natiuitatis. It p eis non
orandum: qd indigēt suffragiis: non hī
possunt eis plicere nec valere. Aug. di
cit. Si scire aliam patris mei in inferno
conscientiā habere orare p illo. It orat
ecclia dī. Qd in inferno nulla est redē
ptio: misere mei dī & salua me. Qd Quā
tū ad terrā quidā sunt mediocres qui
de nostris suffragiis & orationibus habent
magis placidū sicut talis pētor: qui
hī fecerint multa peccata: sed p tpe quer
runt ad dēū & confitent: sed nō curānt
cōtritione vt maria magdalena: cui de
remisit pēta qd tūm ad culpā & penā. Ta
les qd decessit vadunt ad purgatoriz:
qd culpā remittuntur in cōfessione: tū
adhuc remanēt siue resāt pene ad solū
dūm: vel hic vel in purgatorio: in quo est
ignis clarus. Secus de illo inferno qd est
obscurus. Ille autem ignis est in infernū
tū dīuine iustitie: quia alīs sūma corpus
tūm non possit agere in animam spiri
tuāle. Sicut sba corporalia sacerdotis
non possunt trāsfundantare nō in iustū
sunt instrumentū dei. Ita de illo igne in
quo alīquī stant solum per momentū:
& subito trāseunt vt sagittā: alīqī stant p
horā: alīquī per diē: alīquī vsq ad diē
iudicii sūm qd deo placet. Et qd tūq: tū
parum stent: vident sibi sēstisse p centū
annos: ita pena est dura & aspera. Qui
purificati per bonum angelum inde ex
trahuntur & ad paradysum deducuntur.
Sicut em bonus argentarius qui vult

Sermo

h.

So. cxxxi.

facere pulchrū opus auri vel argenti nō
ponit aurum vel argentū in ope quousq:
in furnello est purificatū. Ita ipse opus
mus argentarij purificatū aias qd dicitur
aurum ex charitatia plicat argen
tum ex clara credentia in inferno purga
toriū. Auctōritas. In igne pbat. i. purga
tur aurū et argentū: hōies hō receptibi
les in camino purificatiōis. Eccl. ii. Sed
ecce hic cōsolatio: qd tps eis a deo
laratum p suffragia orationū: elemos
nā: p mltas: p mltas: p mltas: p mltas: p mltas:
nūq: tam in tali conditōne deo tūpauit
eis tps dicens. Tu stabis hic p diem vel
horā vel annū: tū tam bonus adiutoriz
posses habere & c. p pō istis oramus. Est
cogitatio: scz ecclie vltis p defunctis exo
rare. Rōq: sicut rex si teneret milites in
carceratū sub terra p aliquo crimine in
pane et aqua: nec aliquis posset loqui cū
eotalis non posset se iunare: sed opz tu
ibi cōplere tps a rege sapatum: nū amī
ci sui clerici: regis tūent euz qd cō
gregati vadunt ad regem dicendo. Dne
talīs amicus noster est: cap: & bene me
retur ipse: sed ecce dīe nos sumus serui
tores vti & c. pntamus vobis istā cupāz
auri vel mltis florenas. Deinde vadunt
ad reginā rogantes eam vt intercedat p
illo apud regem: cui pntāt centū plas de
preciosis. Deinde ad piliarios & secreta
rios regis: vsq ad stabularios dant do
na. Qd regina & oēs rogant p illo: et rex
scit de munerib: factis dī. It ipse debe
bat stare p quinq: vel sex annos: volo qd
non stet nisi p mētem et qd datur sibi ad
comedendū: vel erat statim. Ita fit hō
die de amīcis nris: de qbus cōstam: qd
sint in purgatorio in illa dura captiōe: p
pter hōdie congregati vadimus ad regem
spūm domo sua: scz ecclia supplicādo
cōtēter & gñaliter p oib: & c. p mltis
mus peccatores: tū serui sum: & p mltis
sibi cupā auri: scz hostiā psecratam in q
est: ipse verus deus et verus hōm fuit in
vltro virginis mariā pl: placet sibi qd
si regi psecratē mille milia florenas
si clerici sūnt boni: qd aliter dicit Greg.
Cū is qd displicet ad intercedendū mittit
torrati animā: ad deteriora: p mltas
Deinde ad reginā virginē mariā pntā
do sibi Dne maria genib: stēpis dicēdo.

Hinc maria ego maria orate p patre
meo vlt mēte mea & c. p placet sibi qd mar
garitē vlt placet vlt regie. Deinde ad pili
arios. I. p mltas pntādo: cōlo florenas
p mltas & c. vltas ad stabularios. I. pauperes
qui vadunt per terrā. Et factio ope debet
deo offerri. Et tū rex ipse p et benign
qd non misit intencione offerētis alienat
penā: vel extrahit de purgatorio. Qd ipse
set ridet pccatū qd hodie est de purga
torio sanctū: p mltas. Scit qd salubris est
cogitatio: p defunctis exorare vt a peccat
soluant. It. p mltas. Rō. scit: qd placet
deo: salubris est: hī erat alas a penz pur
gatoriū: p mltas amīc offerētibus.

In die animarum. Sermo. ii.

Omnes qui in

monumētis sunt audite: troce
fili dei. Tū bñ istud hī cri
ginali Jo. v. rectissime in
euāgelio hōdie notum. Sicut
heri fecim: memoriā & solēmnitē oīs san
ctorū qd iam sunt in paradiso in glia cele
stia: hōdie hī officiū de oibus alab: q
sunt in purgatorio. Et quēnt multū be
ne: qd nos nō sum: sufficientes extrahere
de eis de purgatorio: iungim: nobis om
nes sanctos. It mō volo p dīcare de sta
tu & conditōnibus aliorum. Materia est
de qua nullus quasi p dīcat: & est tamen
materia vtilis & necessaria. Salutē: p
virgo maria & c. Notandum est igitur q
articulus est hīc xpiane & veritas clara
qd in fine mōdi oēs gētes. I. boni & mali
magni & parvi: fideles & infideles: hīc re
surgere in iudiciū: in aduentū xpi ad in
dictum. Et hoc dicit sonitus T hōm. iū.
scrip. vltimū. i. q. j. ar. j. q. ii. Et tū est: q
anima separata corpore est quasi imp
fecta: ideo p vltimam perfectionem has
beatitudinem anime corpori contingetur
vt dicit ibidem doctor: hoc fiet in resur
rectione. Est tū etiā alia ratio ad hoc qd
certū est qd bona vel mala que fecim: nō
solum fecimus cū ala: sed simul cum ala
et cū corpore. Itō em sunt abianima co
gitando: deliberando: desiderando: et or
dinando: sed in executione corpus affos
ciatur anime. Et est ista ratio deo: p mltas
dat alabus gloriā vel penā qd corporis
Alime em sanctorū iam sunt in gloriā: et

corpore eorum adhuc sunt in terra. Et ergo vult deus quia a prius habuit meritis tum erit habere gloria. Sed quia finaliter in executione operis corporum operatur et partem suam vult deus per corpora resurgat: et sic simul et alabus habebant gloriam. Idem de malis operibus per alia ordinando: cogitando et habuit suum peccatum sic desiderando et ordinando: sed in executione corporum operatur. Corpus enim cum alia facit hoc invidiosum et vindictam vel furatur vel luctu ratur. Ideo de primo dat penam animabus. Tunc sunt modo gloriando et machos meriti in inferno: quia prius demeruerunt ergo prius puniuntur anime quam corpora. Et quia corpora in executione cooperta sunt: ideo vult deus et suscitetur in iudicio: ut simul et alabus habeant damnationem. Ista est ratio quare boni et mali resurgunt: ut corpora simul cum alabus recipiant gloriam vel penam. De hoc est auctoritas apostolica: in symbolo. Ad cuius adventum omnes homines resurgere habent cum corpore suo: sicut redditori sunt de factis per prius rationes: qui bona egerunt ibunt in vitam eternam: qui vero mala in ignem eternum. Ista resurrectio non fiet per posse naturalem aliquid creature: videtur. Tunc in illis diebus. q. i. arti. q. iii. obi. dicitur quod simpliciter loquendo resurrectio est miraculosa: non naturalis: nisi finem quod videtur ad legem declaratur: quia creature possint occidere viuos: non in prius suscitare mortuos. Solus enim creator quod de nihilo creavit: solo deo cuncta creavit: non ut magis asculabatur deo. sed verborum dicendum: habebant luminaria: et statim ipse dicit effecta sunt: et ait David. Tantaque virtus est: ubi quod de nihilo fecit creaturas suscitabit verbi sui imperio. Quid est plus creare de nihilo: an restituere illud quod iam fuit? Certum est quod plus est creare: quod est de nihilo aliquid facere: quam illud quod est facere aliquid ex presupposito: quod argatur de pulveribus argenti facit serphus ut erat prius: quod de nihilo non posset facere serphum argenti: sed ergo mirum si sumus argentiarius deus ex pulveribus corporum restituat. Integra corpora quando in iudicio precipit venire omnes mortuos dicent. Surgite mortui et. De ista voce loquitur thema dicent. Omnes qui in monu-

mentis sunt et. De ista voce dicit David. Ecce dabit voci sue vocem virtutis. Gloria suscitandi mortuos. Patet thema. Sunt hic due questiones subiecte.

Primo super prima clausulam thematis. Omnes qui in monumentis sunt.

Secunda super secundam: cum dicit. Audient vocem filii dei.

In prima clausula christus respondet tacite questionibus: si esset sibi dicitur quod suscitabunt in iudicio: respondet. Omnes qui in monumentis sunt. Est hic igitur questio. Quid erit de illis qui non sunt nec unquam fuerunt sepulti in monumentis: sicut sunt illi qui moriuntur in desertis et comedunt a bestis. Item de his meritis qui comedunt a piscibus. Item de his libus qui nunquam habuerunt monumentum vel sepulchrum: quid ergo erit de istis? Non tam pro illo dubitandum rationes. Prima est ista. Secundamorem. Pro prima. literaliter quod impossibile est aliquem mori quomodo cunctos: quin sepeliatur in monumento. Et hoc dicitur sic. Nam deus fecit quatuor monumenta generalia pro omnium hominum corporibus: et nullum est quod in aliquid illorum sepeliatur. Et ista monumenta sunt quatuor elementa. Terra: Aqua: aer: et ignis. Terra est monumentum communis: nec licet aqua nobilior monumentum sit quam terra. Sed quia non est consuetudo: ideo raro ibidem sepeliunt homines nisi per delicta puniantur: et isti comeduntur a piscibus: sed qui sepeliuntur in terra a vermibus et serpentibus. Nobilior autem est comedere a piscibus quam a serpentibus vel vermibus. Tertium monumentum m. aer est nobilior: in quo sepeliunt suspensi: sed et comeduntur ab avibus. Atque sepeliunt in igne: sed illi qui condurunt. Non enim aliquid est corpus hominis nec fuit nec erit quoniam in tali quo istorum monumentorum sit sepultum: vel in omnibus: quia sicut corpus est mixtum et compositum ex quatuor elementis: in illa resolutur: ergo quocumque valet in monumentis sepeliatur. Ideo dicit christus. Omnes qui in monumentis sunt et. Quod autem elementa dicantur necessarium sepulchra vel monumenta: hoc patet ex scriptura david psalmi. Sepulchra eorum sed hominibus illorum. Corporum in

eternis. Modo nec monumenta sepape nec regum: nec christi durabit in eternum: quia ignis et flagrantia destruet et aurum et argentum: quia purgabit totum mundum: et remones bit omnem impsectionem ex culpa relictam: et impuritatem imitacionis: et erit dispositio ad gratiam perfectionis: ut dicitur. Tunc ad legem in illis diebus. q. ii. arti. q. ii. q. ii. Et etiam totus mundus innotabit: ut dicitur. i. illi. dicitur. xlvii. q. ii. arti. j. Ergo necessario auctoritates intelligitur de elementis: quia nihil elementatum remanebit: et de elementis intelligitur cum dicitur thema. Omnes qui in monumentis sunt et. Secunda ratio est moralis ad bonam instructionem nostram. Invenit in sacra scriptura quod persone male vite dicuntur sepulchra. Et ad hoc est ratio: et auctoritas. Tunc est: quod ceteris monumenta maxime et divitum de foris sunt ornata et picta: sed in tuo plena corruptione cadaverum. Tales sunt persone male vite et peccatores: qui extra sunt ornate: et picti: sed intus sunt plene peccatis. Terribilis ista. Quia videtur regem coram quo portat ensis qui representat iustitiam quod ipse facere debet et cibus: tamen forte contingit quod ipse erit in suis talis sepulchrum est et. Idem de malo prelati: papa vel cardinalis: et. Jam videtur extra quod sunt ornati et. sed si sit male vite: porcum luxuriam: simoniacum et. pulchrum monumentum est ad extra: sed intus causam ab eorum plenam peccatis. Idem de predicatoribus qui ad extra portant habitum nigrum qui significat honestatem: ut olivam puritatem: sed si sit male vite et. Idem de clerico qui iam portat coronam regalem et pulchrum supplicium: sed si intus sit corruptus: sepulchrum est. Idem de vicario et de ballivo qui extra portant baculum: sed si intus sunt repleti criminibus et delictis: sepulchra dicuntur. Idem de mulieribus qui ceteris incedunt ornate et picte: sed intus secreta erit putana plena odii et malis voluntatibus et de desideris: sepulchra sunt. Et ista ratio scriptura vocat molas personas sepulchra. Talibus dicebat christus. Te vobis scribe et pharisei hypocritae et similes estis sepulchris dealbatis: qui a foris apparent hominibus speciosissimi: homo plena sit ossibus mortuorum et os spurcitia. Sic et vos a foris quod apparetis hominibus iustissimi: autem pleni estis hyprocritis et iniquitate. Matt.

xviii. Ecce quare male persone dicuntur monumenta. Cum ergo dicitur christus in themate. Omnes qui in monumentis sunt et. q. d. non solum boni de quibus nunquam fuit dubium: quia et hic non habuerunt remunerationem: calibet habuerunt in celo. Nam ratio dicitur et ista licet remunerent. De malis autem sunt dubium ex illo verbo David. Non resurgemus in iudicio: neque peccatores in perditione stotum. Ex hoc opinati sunt aliqui quod peccatores non resurgent: sed dicit imo: quia omnes qui in monumentis sunt et. Non solum loquitur de bonis: sed etiam de malis: ut patet ex dictis. Ad auctoritatem David dicitur quod in iudicio boni non resurgent per iudicium sed per iudicium: maxime illi qui tenuerunt vitam operis: quia dicitur. Tunc in illis diebus. q. i. arti. q. ii. q. ii. iudiciaria potestas pauperum debet propter tria. Prima ratio est: quia propter deum omnia derelinquunt et solum christo adherent: et id non est eis aliud quod eorum iudicium debet in iustitia desecrat. Tunc ratio dicitur ad indicandum reddunt. Secunda ratio est: propter humilitatem: cum coram deo exaltantur: sed nihil de respectu facit hominem in hoc mundo ut pauperes: ergo merito exaltantur vel alios inducent. Tertia ratio: quia pauperes deservunt ad predictam potestatem: ut deservat ibidem. Et ergo non omnibus pauperibus reprobis: sed illis qui relinquentes omnia sequuntur christum in perfectionem vite. Nec ille ibidem. In illa ergo die homo martir: et apostolus alii sancti de vita applicaverunt conidicantes cum christo: totum mundum erit subitus inferi: a dextera et a sinistra: christus dicitur. Mater mea quod vobis videtur: non quod christo indiget: quod illis: propter honorem regni et speculorum. Sic peccatores non sic resurgent ut inducent: sed ut iudicentur. Nec peccatores in perditione: sed ratione iustorum: seu sanctorum: sed inferna erant a sinistris. Idem christus in dubium illorum dicit. Omnes qui in monumentis sunt. Patet ergo quod clara est prima questio. Secunda questio est super clausulam secundam. Audient vocem filii dei. Contra est hic: quod si certum est quod in monumentis quo cuncti mori sumus in eis non sunt nisi corpora putrida et resoluta. Talia autem corpora non possunt audire: quia non est ibi anima: quare ergo dicit. Omnes qui in monumentis sunt audient vocem filii dei: si non habent aures et

In die animarum

aniam? Ratio est: q. sicut de ordinantur
quatuor monumenta corporibus: ita et
quatuor in animabus: non est aliqua
bona sine mala quin in aliquo istorum
collocetur. et ista monumenta dicuntur re
ceptacula q. conuenient alibi post mortem
assignatur: ut dicit scriptura Th. in. h. di.
x. ar. i. q. i. et in istis anime collocantur
et in monumentis. Monumentum igitur
primum est infernus damnatorum.

Secundum est limbus puerorum.

Tertium est locus purgandorum.

Quartum est locus beatorum.

Omnis ale vadunt in aliquem istorum
quatuor locorum sicut corpora in aliquem. quan
do ergo dicit xps. Oes q. in monumentis
sunt: intelligitur de alibus quando ad q.
tuor partes mundi clamabitur. Surgite
mortui etc. Ista vox audietur in inferno
damnatorum: in limbo puerorum: in pur
gatorio: et in celo. Et statim q. libet alia
fate dei inueniet nisi corp. quod cognos
cit: sicut tu de mane surgis de lecto: et co
gnoscis tunicam qua expositus fuisti in se
ro. De istis monumentis potest intelli
gi illud Mat. xxiii. Misit angelos suos
cu tu ba et voce magna: et congregabit ele
ctos ei: et quatuor ventis: a summis celo
rum vsq. ad terminos eor. Nota o sum
mis celos: i. non ordinibus angelorum
in quibus anime sanctorum sunt collocata
et oes audient vocem vsq. ad terminos eo
rum. Terminus est illud qd plus distat
q. oes qui sunt ibi audient etiam illa voce
tuba. Non intelligitur q. sit ibi tuba ma
teriatis: s. q. illa e vox xpi resurrexio
nem imperantis et dicentis. Surgite mor
tui venite ad iudiciu: et est vox angeli
qui per dicit sanctus Th. iiii. di. xliij. q.
i. ar. ii. q. ii. in corpore, erit terribilis: et
go comparatur voci tubae que est vox ter
roris. In ipso monumento. In inferno da
natorum ibi est ignis quasi flama de sul
phure: q. dicit scriptura Th. iiii. di. i. q. i. ar.
ti. i. q. i. q. loc. infernalis erit et co
petat miserie danatorum. Tunc fm sunt
ibi lux et tenebre prout maxime spectat
ad miseria danatorum. Ipa aut visio est de
lectabilis fm se: ut h. in pncipio metas
physicas. Quidam oclorum maxime diligi
bilis: eo q. per ipsum plura cognoscim:
s. p. occidenda contingit visioem esse affli

ctuum in quantum videmus alia nobis: no
cia vel repugnantia voluntati. Et ideo
in inferno hoc mo d. hic locus disposi
t. ad videndum fm lucem et tenebras q. ibi
nihil ppterem videat: sed solus illa sub q.
dam ymbrositate, videtur: que, afflictio
nez cordi gerere pat. Tunc simpliciter lo
quendo locus est tenebrosus: s. in etiam
diuina dispositio est ibi. aliquid luminis
quantum iussit ad videndum illa q. torq.
re possunt. Et ad hoc factu facit naturas
luminis loci: q. in medio terre vbi infer
nus posuit ibi no pot esse nisi ignis fecus
lentus et turbidus et quasi fumosus. Hec
ille ibidem: no in sunt ibi necessaria
lignos: q. durat p diuina voluntate. Ibi se
peliunt anime illorum qui tenent hic mala
vitam: ut religio si: clerici et alij: nolunt
corrigi nec facere penam: q. tales mortui
tur ale sepeliunt: in inferno. Auctores
xpi de quodam luxurioso diuitie guloso:
pomposo etc. Mortuus est diuice: sepul
tus est in inferno. Et loquit de alia: quia
corpus in terra fuit sepultus. Luc. xvi. Er
go infernus de sepulchra fuit monimen
tum. Et pro istis no est intentio ecclesie
facere aliquid bonum: q. eis non pdeset: eo
q. sunt danati. Si oia bona q. hodie sunt
in mundo et non fuerint facta essent p
vna ala danata non extraherent eam de
inferno quia ibi nulla est redemptio: nec
excundi: nec penas allevandi. Qd ostendit
tur de illo diuice q. q. fuit in tormentis
in illo igne: elenatis oculis in celum dis
xit. Ps. Abba. et continue petiit vna gutta
aque: nec vniq. obtinuit nec obtinebit: et
hoc signat q. nullum refrigeriu pnt h. e.
Auctores de hoc. Mortuus hodie imple
nulla spes erit vltra deo. Prover. x. Ite
mo quisemus nos faciamus penitentiam:
si vna ala de illis: posset erire et facere pe
nitentiam. O qualem penitentiam face
ret: nos miseri no curam: s. p. procrasti
namus ac si effemus certi de vita. p. pos
to diu viuendū dicit scriptura. An obis
tum tuū opare iustitiam. i. penitentia: quo
niam non est opus inferos inuenire cibū
id est refrigeriu. Eccl. xlii. ergo non elis
gamus ibi sepulchra vel monumenta
In scdo loco. i. limbo puerorum: ibi sepeliunt
pueri non baptizati. Iste loc. est circa is
ternum damnatorum: sed non est ibi

Sermo ii.

So. cxxxviii.

ignis: no sunt ibi demones: nec tormeta:
nec dolores: sed no habent lamē gratie:
nec claritate glorie: nec habent plus de
fca naturali q. habuerint in hoc mudo
phi: et apli: s. hic no habuerint scientiaz
aliquas: q. caro impedit: sicut si ego tene
re crissali abicōditā sub cappa: sed ex
tra cappā ad lucē solis resplēderet: ita
oia illor pueror. Ibi sunt filij xpianorū
iudeor. q. agnoscunt: alior infidelium
in solo originali decedentes. disputant:
letant et gaudent adiuicē: sed nunq. vis
debunt deū: iste locus de eor monumē
tū de qbus d. in scriptura. Quid tu hic
aut quasi quis hic: q. exidisti tibi hic se
pulchra: s. s. xxi. Et loquit pueri in ori
ginali decedenti. Ter dicit: hienā de tribus
locis secl metione. Prmo de vtero ma
tris in quo fuit cōceptus. di. qd tu hic sup
ple p. traxisti q. no habes paradysum: Et
rūdere pot. nihil feci nisi tū cōtrari ori
ginali. Scdo de mudo in quo est natus. di.
Hut quasi quis hic: d. scisti p. tētiā: re
spondere pot. no. Tertio de limbo di.
q. exidisti tibi hic. In limbo sepulchri: s.
quia nunq. fecerunt aliquid peccati in
mundo: ideo non habent tormentū: sed
sunt immidi et illa carnali generatione
a qua no possunt sanari nisi p baptismū:
ideo remittuntur ad limbū: de quo dicit
xps. Amen amē dico vobis nisi q. rena
tus fuerit ex aqua et spīritu sancto no p
introyre in regnū dei. Jo. iii. Nec p istis
oramus: q. non possunt inde erire. Ter
tius locus est purgatorij et est in corde
terre circa locū puerorū: ibi est ignis q.
durabit vsq. ad diē iudicij solū: est ibi in
magna latitudine et pfunditate: ibi enī
sunt anime penitentis: qui hic no pfer
cerunt penitentia: nec de peccatis habuerūt
tantā p. tentionē quantū habuerūt magdas
lenax: tēnerūt penitentiam datam a
confessore nī addendo cū proposito non
redeundi ad peccata. Tales quādo mo
riunt non vadunt ad infernū nec statim
ad paradysum: quia oportet cōplere pe
nitentiā. Sed ad purgatorium vbi sunt
fm tempus a deo ordinatum: atque p
diem: alique per mensem annū vel on
nos: v. circa iusta pēti purgāda etc. Iste
locus dicitur etiam sepulchru animarū.
Auctores allegorice. Emerunt ex illis

agrū figuli in sepulchra peregrinorum.
Mat. xxv. Nota emerunt: s. p. nia eis
data a cōfessore: agrum non carcere in
ferni: sed purgatorij vbi sunt flores: vt
in agro gratiar. et orationū: s. no merito
rum dicētes. Dne ponas in corde filij
mei: vel amicos: manumissorū: vt in
pleat voluntatē tuā etc. q. vero sunt nes
gligētes: nec curant adimplere petiit a
deo iustitiā cōtra illos. Ideo auferunt
manumissores et heredes: q. deus faciet
illis iustitiā qui sunt in maiori pena: si
hic cū corpore et aia cōburerentur: q. ille
ignis est maioris actiuitatis. De hoc di
cit scriptura. Nunq. deus faciet vindic
tam elector suorum clamāntium ad se
Luc. xvi. Et q. multi sunt in purgato
rio qui non fecerūt testis: vel non habebant
vnde: vel quia subito mortui sunt:
vel si fecerunt non cōpleter. Ideo ecclesie
sic ordinauit pro oibus istis hodie ora
re. Sunt tamē inter oia tria p. pua que
defunctis plus prosunt: vt dicit sanctus
Th. in. h. di. iiii. q. i. ar. ii. q. i. s. s. s. s.
oratio: sacrificiū altaris et elemosyna.
Unde dicit sic in corge. Suffragia viuo
rū p. sunt defunctis fm q. vniūtriusq. p
bns charitate: et fm q. itēio viuo. refer
tur in mortuos: ideo illa opa p. pue
nata sunt mortuis suffragari q. maxime
ad cōiunctionē charitatis p. tinent: vel ad
directionē intencionis in alterū. Ad cha
ritatē autē p. tinentū eucharistie p. p
pue p. tinent cū sit sociū eccliasice vni
o. cōiūctō illū in quo tota ecclesia vni
et p. iudicat. x. p. m. Tū eucharistia est q. i
charitatis otio siue vinculū. Sed inter
charitatis effectus p. pua ē elemosyna
ru opus: et ista ista duo ex parte charita
tis p. pue mortuis suffragant. i. sacrificiū
cū ecclie et elemosyna. Syer p. itēio
nis directe in mortuos p. pue valer o
q. oio fm rōnē no solū dicit respectū ad
orantē sicut et cetera opera: sed directū
ad id p. quo orat: ideo ista tria ponunt
quasi p. pua mortuorū subsidia. Quid
quēdā alia bona que ex charitate sūt
pro defunctis eis valere credenda sunt.
Hec ille ibidē. O si haberes oculos cla
ros videres q. anime hodie erunt
de purgatorio et processionaliter intrant
ad nuptias parad. Jam paratur pranz
S S S i

Univers

Univers

Univers

Sermo 1.

Univers

Univers

episcopos: ne expēderet de ecclesia florensis in
annorum: dabat in ecclesia. 2c. Dicit
et tunc semel: vultaret episcopos equans in
asino: ne cessaret ipse: obuiait duo
bus equis: Dicit historia quod equus
habebat: milites ceciderunt. Et indignati
de beato martino que non cognoscebant
percutiebant eum bene: ipse nihil dicente
2c. Episcopus patientia et asperitate corporis: ob
fecit sibi gratiam in mortuis suscitandis
ac si a somno eos excitaret. Morali nos
tate iuxta illud apostoli. Mortificate
membra vestra que sunt super terram. 2c.
ad Col. iii. Quinta virtus fuit firmitas
vite: quia perferentia in his asperitati
bus et virtutibus usque in finem. Tunc est
circa centum annos: in fine deus misit
sibi angelum nuncios: ei diem obitus
fuit: ipse revelavit discipulis suis: qui di
xerunt. Cur nos pater deseris: ut cui
nas desolatus relinquis? Inuadit enim
gregem tuum lupi rapaces. Rogabant eum ut
rogaret deum ut amplius viveret. Qui co
pationis eis oravit dicens. Domine: si adhuc
populo tuo sum necessarius. 2c. Medici
autem qui visitabant eum dixerunt sibi quod
mutaret lectum. 2c. qui noluit: dicens quod
ubi viveret volebat mori: hoc erat mira
culum: quod si aliquis non vellet facere: esse
frustratus: quod si animus oneratus cadit: opus
deponere onus. 2c. iacebat in dorso: ut per
quandam trapam seu fenestram respiceret
celum. Et fuit sibi dictum ut vinceret se.
Respondit. Simile me celum videret: ut
spiritus dirigatur ad deum. Si finaliter ve
nit diabolus ad eum. Ausus vos: quia
quidam homo fuit sanctus: in fine ve
niunt demones: ego maria obtinuit pro
gratia me in fine videret demones. Mar
tinus autem reprehendens eum dixit. Quid
hic stas cruciata bestia? Nihil in me sunt
reperies: sed stas ab hac me susci
plet. dicit coiter quod quoniam martinus erat puer
quingentis annos: invenit vna obolus: quod re
cepit et non restituit: et diabolus habebat
illud petrum in scriptis. Et b. martinus non
re cordabatur: quod orantibus deus sibi reve
launt: statim confessus est et restituit. hoc
dixit: quia peracta omnia in baptismo remissa
sunt. Et ergo hoc non est verisimile: quod de
narium subtraheret: si possibile est. 2c. d.
cogitate hic si ratio modica contra tam san

ctum vis diabolus habuit: quod faceret de
re rapto: quod tot milia florensis rapuis
sit: quod dicit. Et eum vel milia florensis
de viura: furtivo vel rapina tulisti: vos tu
dices quod de snatimista habuisti totum. 2c. et
tu latro. 30. in odo de bona hominis respicia
tis domum et buriam: et restitutionis etiam
si oladeberetis vendere. Dicit quod tra
didit animam sanctissimam in manibus an
gelorum: et fuerunt audiri cantus angelorum
Dicatur miraculum quod factum fuit cum cor
pus honorifice portaret ad sepulchrum de
duobus pauperibus cecis et claudis. Ces
cus enim portabat claudum: claudus di
ligebat ceco videri gentes videntes. Tota
charitate dabat eis largas elemosinas
Qui ergo audiebant miracula quod corpus
bati martini faciebat nolentes curare
questum amitteret voluerunt diuertere ne
obuiaret sacro corpore: tunc per intentionem
ne obuiaret: curati sunt. In quibus
magna scitatio: cum in miraculis regeretur
fides et denotio patientis. De ipso legitur
quod fecit pauca miracula in nazareth. propter
eorum indevotionem. 2c. 30. pseruaret in mor
na vita: quod ipse dicit. Qui perseuerauerit
usque in finem: hic saluus erit.

De sancto Martino. Sermo. ii.

In diebus suis
placuit deo. Eccl. xliii. Inter
alia preciosa que nobis deus ob
dit in hoc mundo est tempus
et dies quibus volumus: quod in hoc solo tpe
potest homo penitere et conuerti: amo
re dei ac gloriæ eternam acquirere: in
illo aut tempore non. Huc. 2c. opus opa
ri opera et na qui misit me donec dies et
veniet: non quod nemo potest opari. 30. 1c.
Hoc significat statum post mortem in in
ferno: ubi sunt tenebre exteriores: ubi ne
mo potest operari: sed recipere quod opus
tus est. Ideo Chrysostomus. Cum vivis: fac
si quod facturus es: quia ultra neque fides est: neque
labores neque penitentia. 30. Salomon dicit
est. Quodcumque sibi non potest facere ma
nus sua: instanti operare. Sicut. Dum
dies est: dum tempus habes: sequitur
nec opus: nec ratio: nec scientia: nec sa
pientia erunt opus inferos. Sicut. Vale
bunt tibi post mortem: magis in prosperis.
Eccl. ix. Est et tempus malum preciosum.

Ans. Nihil preciosius tpe. Sed heu ho
die nihil vilius reputatur. 30. aplo. Ecce
nunc ipse acceptabile: ecce nunc dies salutaris.
1c. Cor. vi. Qui igitur dies suos non expē
dit talis plz deor: de quolibet tali dicit
2c. b. missa. In diebus suis placuit deo.
Que verba ad laudem gloriam sancti mar
tini applicanda: sciendum quod reperio quinqz
dies in quibus ipse deo placuit: et nos ex
plo suo etiam placere debemus.

Primus est innocentie et puritatis.
Secundus est adolecentie et agilitatis.
Tertius est inuictutis et integritatis.
Quartus est senectutis et antiquitatis.
Quintus est deceptationis et delictus.
In quinqz dies sunt quinqz etates. 1c. b.
iste gloriosus scitus placuit deo. Primus
est innocentie et puritatis: quod innocentia et
pueritia valde placet deo. 2c. b. pater ipse
mo ex ipse laudatione. Nam in euangelio le
gitur. 1c. postquam ipse intrauit hierlm in die
palmarum: venit in templum: ubi erant pueri qui
clamabant dicentes. Osanna filio david.
Tunc dicit aut princeps sacerdotum. 1c. Scri
be et pharisei indignati sunt: et dixerunt. Tu
dixisti quod isti dicunt. Gelus aut dicit eis. Tunc
dixit. Nam legistis quod ex ore infantium et la
ctentium proficiat laus. Mat. xx. Secundo per
ex familiari conuersatione. Nam in euange
lio legitur quod oblatus sunt christo paruuli: et ma
nus eis imponeret et oraret. Discipuli autem
2c. inuenerunt offerentibus: et increpabant eos:
non quod nolent quod benedicerent a christo: sed quod non
dum habebat plenam fidem: putabat quod christo
lassaretur per importunitatem eorum: etiam
propter charitatem dignitatem phibebant: quod
cum videret ierosolima indignam tulit: ait il
lis. Simile paruulos venire ad me: et nolite
phibere eos. Tunc enim est regnum celi
rum. Et qui pueros et imbeciles manuum
super illos benedicebat. Mat. xix. et Mat. x.
Tertio ex conformitate: et ipse fuit filius
eius: quod voluit nasci puer. Sed verum est quod
nisi puer: ad christum veniant et christum laudent
non placet christo. 30. ista duo requiruntur
s. quod ad eum veniant: et ipsum laudent. Que
perfecte fuerunt in beato martino: quod venit
ad christum et laudauit ipsum: quod iuxta legem
suam martinus fuit laborie pannoniorum
oppido otundus: sed in italia papie ali
tus. Et pater qui erat tribunus militum
sub constantino et iulio cesare: mater sua

adorabant idola: et mortis erat ducebatur
eum ad templum idolorum: sed cum esset. 2c.
annorum: noluit ire ad templum: nec vos
lebant adorare idola: verberabatur a pas
tre: quare nec propter hoc faciebat. Mi
cebarent eis per inspirationem spiritus
sufficienti. Tunc eis non fuit quod filios suas
tuas adorantes creditis quod sunt dii: quod
fecerunt mundum: non loquuntur nec audiunt.
Tunc dicunt christiani. Quod b. genitrix dei
monia: deus aut celos fecit. ps. xcvi. Et alii
bi. Similes illis fiant qui faciunt eos: et
omnes qui confidunt in eis. ps. cxviii. 2c.
xxviii. Tunc illis esse tales? Erre credo
quod non: ergo quod sunt dii: non boni: nec cre
dam in eis. Et veniebat in ecclesiam christiana
notum: videri ibi crucifixum et imaginem
virginis marie tenentem filium in mani
bus: et sacerdotes hostias eleuant: et
terrogebant sacerdotes. Dicit. Domine: de
crucifixo quod est hoc: quod est hoc de ima
gine virginis marie: ista ista diu ventris
ita statul sicut alii: et sacerdos dixerunt
quod plenum et omnia indicant. Primo de
virgine maria: quod o filius dei venit incar
nari: in eam ad redimendam nos: quod oportet
bat quod esset deus filius debebat nos redime
re: et hoc ut posset pati et portare mortem quoque
meritum. Et concubus fuit quod de virgine
nascere et hoc. Et iste imaginis filii non sunt
dixit: sed per eas memoriamur: nec eas ado
ramus: sed illos quos representant: hoc
fuit propter rudes. 2c. Puer autem factus
fuit valde puerus: et interrogauit de ho
stia. Respondit quod erat ibi deus sub illa al
bedine post glorificationem aliquorum ver
borum: sicut per infra coartat: hoc potest
deus facere: qui mundum de nihilo crea
uit. Dixit puer. Ego sum de parte vestra.
Et sic contentus rediit ad domum: et for
tum narrauit patri et matri: propter quod
fuit acriter verberatus. Tadem inuicem
parentibus ad ecclesiam confugit: cates
cunim se fieri postulauit. I. in forma
Et didicit pater nri. Huc me. caritatem
fidei. Credo: quod quod deus deus
bat. Sic de eo potest dici illud sapientia
phineas filius elazar in bonitate sala
cr. itate anime sue placuit deo. Eccl. xlv.
carphineas interpres ore requiritur. Et lo
zar interpres de mens adiutor: signifi
cat et b. martinum qui fuit filius dei propter

De sancta Cecilia virgine et martyre

Ecce hinc puto luciferi et aliorum applau-
ditio nobis. Sed et p. istio fuit holus. Nam
deus in initio creavit adā et eū et tanta
fela quod erat doctor et p. vlt nūc nō fuit
p. nec doctor q. tanta secretis: s. nō p. tēti
voluerūt scire v. d. bonū et malū. Tō er
p. uis fuerūt de paradiso: afuissent dāna
n. n. q. p. uia sunt eos. Ecce p. ma perdi-
tio. S. p. ma fuit liberata d. Cecilia
quia in tanta humilitate p. seruauit se q.
nunq. habuit supbia in sua mente. Tria
sunt em que communiter dant superbiam
mulieribus et puellis: scz

Prima est pulchritudo corporis.

Secunda diuitie in ornamentis.

Tertium nobilitas generis.

Illa que h. h. it. a. p. v. t. m. supbia ha-
beret certe magnā. It. a. tria habuit bea-
ta Cecilia: sed armauit se p. v. t. m. super-
bie. Nam cū esset pulchrior oibus domi-
cellis romanis: ne supbiret recipiebatur
tanta et abstinentia vt esset discolorata.
Modo nō solum dimittit de pulchritu-
dine: immo augmētāt sibi colorē: vt dica-
tur ego sum pulchrior. Et, beata cecilia
dicebat. O misera si ex me a pulchritudi-
ne aliquis caderet per p. p. s. c. t. m. q. d.
dicere deo: Ideo affligebat se bidua-
nis aut triduanis ieiuniis p. s. d. n. o. suā
pudicitiam cōmēdabat vt cāret ecclesia
S. d. m. quod a mulieri superbia est co-
pia ornamentorum: vestitio coronarum: annulo
rūtioculatio: quia l. s. sit pulchra: si non sit
ornata: erit humilis: sed q. simul cōcur-
rūt pulchritudo et ornatus: tunc insurgit
superbia. Sed b. a. cecilia ne supbiret in
vestimētis sericis et deauratis ornamentis:
q. habebat patrē generosum et di-
uites: nec legit aliam habuisse. p. m. o. r.
nadā carnē. Nec ex toto quidebat parenti-
bus p. d. c. e. r. in hoc: sed ad carnē indue-
batur cilicior: et ex c. p. afflictioē habebat hu-
militer: idē cantat ecclesia. Cilicior cecilia
carnē suā domabat: desup deauratis
vestimētis tegebatur. Tertium est nobili-
tas generis: q. h. v. l. melius cogitat: ego
sum de genere regali. Sed p. hoc beata
cecilia cū etiā fuisset de maiori nobilitate
et romanorū dicebat intra se. Ego h. a. z.
beo duos patres: pater carnis est iste: s. z.
post in baptismo recepit xpm in patrē: s. z.
ecclesiarū. In matrem. Et q. faciebat legere

habuit euangelii xpi in quo legebat vel
de xpi humilitate: vt de paupertate et. Et
sic humilitabat. Ideo dicit ecclesia. Virgo
gloriosa euangelii xpi gerebat in pectore
nō dieb: neq. noctibus vacabat a collo-
quio diuinis et oratione. In lectioē em
recipiebat deuotione: et post p. p. l. a. b. a.
et sic p. s. r. u. a. b. a. t. se in humilitate ne supbi-
ret de pulchritudine nec ornamento: nec
generis nobilitate. Recre videt q. d. a. n. i. d.
p. p. h. e. r. a. u. i. t. de eius humilitate dicens.
Ego aut cum milij molesti essent supple
parentes vt ornaret me: induebar cilicio
cōtra ornāmētā corporis humilitatē in tes-
tunio aliam meā p. pulchritudine corporis
ris: oratio mea in sinu meo quertel cō-
tra nobilitatē generis. Ecce q. d. o. f. u. i. t. h. a.
berata a p. m. a. p. d. i. t. i. o. n. e. Ideo regrestan-
tū deo dicit. Liberasti me a perditione.
S. d. a. p. d. i. t. i. o. quare multi perditur l.
hoc mūdo est p. d. i. t. i. o. corporis ex luxuria
dētur due p. s. o. n. e. equalis compendios:
quā p. n. a. s. i. t. c. a. s. t. a. et alia luxuriosa: licet
sint claudē cōplexione: castus vinct na-
tura: viginti annis plus q. luxuriosus.
Nā luxuria est vt ignis q. totum p. b. u. r. i. t.
Dicat parabola de quodā diuitē q. con-
gregauit bona sua p. c. e. l. i. o. s. a. in quas
dā camera: et subitus inferi? posuit ignē
in paleas: et cōbussit: et p. d. i. s. t. i. t. quicq. con-
gregauerat. Ita. est de p. s. o. n. a. luxuriosa
hole vel muliere. Corpus em est vt dos
mus inferius: et est sensualitas q. est p. l. e. s.
na paleis. E. s. a. p. l. a. m. a. z. quid clama-
bo: o. s. c. a. r. o. s. e. n. u. m. Superi? est p. s. e. l. e. n. s.
tia vbi sunt oia bona meritorū: s. z. q. n. v. l. l.
calefieri per luxuriā q. non est nisi ignis:
tūc oia merita cōbūrūt. Et in signum
huius q. calefit luxuriosus: erubescit in
facie et tandem cōbūrūt: et perdunt oia
bona meritoria etiā si haberet tot vt
go maria. O et quot sunt q. perdūt totum
thesaurū meritorū p. p. t. e. r. modicum sola-
tium et viuūt parum. Dicit. Auertis q.
Ideo passeres ita parū viuunt: quia sunt
valde luxuriosi. Iohānes euāgelista virgi-
tatem et iūdit parum. Dicit. Auertis q.
Ideo passeres ita parū viuunt: quia sunt
valde luxuriosi. Iohānes euāgelista virgi-
tatem et iūdit parum. Dicit. Auertis q.
Ideo passeres ita parū viuunt: quia sunt
valde luxuriosi. Iohānes euāgelista virgi-
tatem et iūdit parum. Dicit. Auertis q.

Sermo.

30. celis.

h. Ignis em luxurie dupl. accendit. Pri-
mo natural. ex carnis inclinatione. Seco-
do ex diaboli tētatōe: sed de? tuat bonos.
Idē dicit. Aditior p. p. e. c. t. o. r. facinus es m. i. s. e. r. i. o.
h. d. a. d. o. volūtate ieiunadi et abstinenti.
H. o. a. p. s. t. u. r. a. s. t. a. m. e. s. z. luxurie q. circūde-
dit me: s. z. sensualitate. Ad ista p. d. i. t. i. o. n. e.
fuit liberata beata cecilia. Dicat q. cum
est circa etate sexdecim annorū parētes
sui voluerūt ducere virū. Sed ipsa se
crete p. n. e. r. a. t. v. i. r. g. i. n. i. t. a. t. e. et excusabat se
multip. quia erat nimis iuuenis et ne-
sciret regere domū. Sed ex infestatione
parētū habuit p. s. e. n. s. i. r. e. v. t. i. p. s. a. haberet
sponsū. Et cogitauit q. sicut ego ma-
ria habuit sponsum: et tū seruauit x. g. i. n. i.
tatem: ita cogitō q. mediante dei gratia
ipsa induceret spōsū ad castitatem: et fuit
desponsata cū quodā nobili milite voca-
to valeriano q. s. c. i. n. a. b. a. t. vt fieret nu-
ptie: sed beata cecilia orabat vt p. s. e. r. u. a. u. i. t.
et in virginitate. In die aut nuptiarū di-
xit ecclesia q. cantātil? organis cecillauit
go in corde suo. Ioh. d. i. c. a. t. u. r. a. d. f. o. d. e.
c. e. s. a. f. i. a. t. d. n. e. c. o. r. m. e. u. et corpus meū im-
maculatū vt nō cōfundat. Dicat q. d. o. in
nocte q. fuerit in camera non posuit se
in lecto: sed q. fuerit soli dixit Cecilia
sponso suo. Unū secreta velle vobis d. i. c. e.
re quod nūq. dixi. Alui nec patrū nec
matri et. Qui iurant secretum tenere.
Tūc dixit sibi. Hueritis q. est q. d. a. a. n. g. e. l. u. s.
amator me? qui si videt q. vos tā
gatis me interficiet vos. Et ille q. vt lu-
pus veniebat ad oīē dixit. O vos. forte
diligitis alia: quia vir cum vxore pōt vti
m. i. s. t. i. m. o. n. i. o. Respondit cecilia. Ego dico
hoc ad indicandū quia angelū dei habeo
amatorem q. nimio zelo custodit corpus
meū. Et sponsus incepit timere dicens.
Nisi mihi offēdatis non credam. Tunc
beata cecilia orauit: ecce subito appa-
ruit angel? cū duab? coronis de rosis et
liliis celi dicens. Ex p. t. e. d. e. i. p. o. r. t. a. u. i. i. s. t. a. s.
coronas. Et sicut hucusq. p. s. e. r. u. a. u. i. t. v. i. r-
ginitatē etiā decetero cōseruetis. Et po-
suit coronas in capitis eius: q. nō mar-
cescūt nec p. d. e. t. a. d. o. r. e. Tūc ambo simul
fecerūt votū virginitalis q. v. i. u. e. r. e. n. t. v. t.
maria virgo et ioseph. Ecce quomō fuit
liberata ab ista p. d. i. t. i. o. n. e. s. o. l. u. m. i. p. s. a.
sed et spōsus. Morali? hic habemus exē-

plum et doctrinam q. beata cecilia et illa
sponsus erat virgines quādo venerunt
ad matrimonium. Mirum est de sponso
cum esset iuuenis. xv. annorum tā nobi-
lis et diues et cū nō non inueniat puer.
xx. annorū qui sit virgo. Jam cōpleta est
p. p. h. e. r. i. a. d. a. u. i. d. Corrupti sunt et ab omni-
bus nobiles facti sunt: nō est q. faciat bonum
nō est vltq. ad vñ et. scz de adultis. Alii
qui sunt nō cōtēti de vxore sua vadunt
ad alias. Alii ad lupanar. Quid dices
mus deo q. tā mole gubernam? nos: To-
lum? em equū aut asinum esse castum: et
nos nō sum? Audite. Parā vltimū et iaz
mortalitates regnāt in mūdo q. antiqui-
tus erat inaudite. S. z. ex q. d. a. m? nos cor-
ruptionibus: et de? mittit corruptiones.
Idē seruem? castitatem. O q. pulchra est
casta generatio cū cōiugitate. Nota mihi
sunt casti timore: s. z. p. s. u. s. i. o. n. i. s. et. Alii
valet: sed castitas cū amore dei lila ē pul-
chra. Tertia perditio est t. p. i. s. ex p. c. t. o. a. c.
cidie. Deus dat nobis tempus. Qui dat
t. p. s. x. annorū: alteri. x. aut. x. x. ad f. o. d. e.
dū bona opera vt in hoc mūdo acquiras
mus paradisi. P. s. e. m. l. i. b. e. r. a. u. i. t. n. o. s. a.
catenis iherm. p. o. s. s. e. n. t. i. e. s. u. e. r. e. a. p. e. r. u. i.
nobis ianuam celi per baptismū. Restat
ergo vt nos radam? p. b. o. n. a. o. p. e. q. z. ex q.
capit? est solut? a vinculis: x. p. c. i. s. solutio-
nis est solutū restat vt captiui vadat. Idē
ait domid. Idunt de virtute in virtutem
videbitur deus deorū in syon. Sed quid
facit act. dia: Illa facit homines stare in
vno loco: imo facit redire retro. Quon-
do em homo incipit habere discretionē
et cognoscit se: tunc homo incipit ambu-
lare. Modo bicasso mihi quantū ambu-
lastis et. Dñe ego sum p. s. i. c. sicut fuit an-
te decem annos et vltimū non p. c. i. o. s. t.
em nauis flaret. x. annis in vno loco nō
faciendū omnes mirant. Ita om-
nes nos trāstretamus ad celum: et quot
anui sunt q. incepimus et stamus in vno
loco: imo redimus retro. Quia invidia dei
non progredi retroredi est: ait Berni.
Terbi gratia. Si queratur a religioso:
quot annos habetis in ordine x. v. l. x. et.
Et nouicius eram deuotus: sed modo nō
h. i. t. Idem de clericis qui in primo anno
sunt deuoti et. Idem de laicis: si querat
modo sunt decem anni etatis deuotus

De sancta Cecilia virgine et martyre

Ita pariter et non nihil. Ecce peditio teporis. **B**enedictus est qd potest dicere: non sum deuotior qd heretici placet deo etas et. Contra istam pditionem dicit scriptura. Non sum subractionis filius, in pditione: sed filius in acquisitione aie. Heb. x. Nota qd otiositatem vocat subractionem. Subtractionis est qd de bona vita incepta et de oratione hō dimittit in vnum: modo aliud dicit. O nūquid esset toties ieiunare vel tot orationes dicere: et sic de simili bus. Id dicit, nos non sumus et. Ab ista pditione se custodit: et liberant bñs cecilia. Si est vultis scire in qd expendebat tepus: dicit vobis. Dicit qd dormiebat separata cum domesticis in vna camera et ipso ius aliar surgebat in media nocte fin illud dō. Media nocte surgebat illud tps. Primo in deuota oratione. Secundo in enigmatica lectione. Tercio in deuota cōtēplatione. In aurora aut audiebat missam deuote et cum silentio: et post parabat carnes et legumia p christiana captiua et tñtis et. et postabat eos in corpore et aia: et circa meridiē tota fessa ipsa pūdebat non carnes et. Post dicebat vespere: post hoc ibat ad predicationē infidelibus christiano iustis qd vna predicatione cōuertit. ecce infideles ad fidem christi: qualibet dñica pñtebat et cōcabat iuxta antiquā cōsuetudinē. Ecce qñ in operibus ipse expēdebat tēp: nō erat otiosa. xpoale habetis hic exemplū orandi qñbet mane et sero: recipi di certā orationē et cōtinuā di: dicēdo deuote genib⁹ seris: ac si videretis deū signando vos primo. De cōte dicēdo. Credo et. et de⁹ erit vobis cū in oib⁹ negotiis. Et si in quolibet die nō potestis audire missam in aurora vt antiqui: ad min⁹ tñ omni die dñica audiat missam cōpletā et cum silentio et. Et si in quolibet dñica nō potestis cōcabare ad min⁹ in vascis cōcietis. Itaqz fratres mei dilecti stabiles estote: immobiles: abādantes in omni opere dñi: semp scientes qd labor vester nō est inanis in dño. i. Cor. xv. Quarta pditio est auaritia: credant emānare pecuniā et pecuniā cōgregando et custodiendo: et illud faciunt eos perdere. De hoc dabo sūstīdīnem ad oculū de duob⁹ hōib⁹ qd volūt se ad aliū

etuitatem transferre: oib⁹ veditis tendere pecuniā. Et est sic qd inuita p quā habent trāsire sunt latrones qd depōdant eos. Et dicit qd factum de pecuniā portanda: Dicit vñ. Bonū remediū est p cābium. Dicit alē auar⁹: absit. Pecunia mea ibit mecū nō separabo meum finālē depōdā et mortē fame. Alter vñ recepta rēbō ista vicit letē post et epulabāt. Ita i. pposito oēs nō opz trāsferre ad aliā ciuitatē. Nō habem⁹ hī ciuitatē manēte ad heb. xij. In trāsitu autē est passus pñctuosus plen⁹ latronib⁹ in qd oēs depōdant: pape reges: cardinales et. scz in passu mortis. Sed qd facit pñctus ponit certe in mēsa nūmulariorū qd sunt manus pauperum idipōnit pecuniā suā assecuratā p reges xpm. Ecce clausula. Ma paupib⁹ et habebis thesaurū in celo. Mat. xix. Ideo pñctus ne misericordes qd hīc faciūt largas eleemosynas dando vobis: bladiū vñ et. dat et ponit in mēsa cābū et in padio in uenient securitātē. Alia ponit istā cōm bñ in frōte scriptā. Sed dicit, auar⁹. Nō debet hō se adeo expōnere qd non possit statū tenere dicēs. Ego dimittā in testamēto et. O stulte et nescis possum periculum. Uidet ergo vobis an auaritia facit perdere pecuniā: Unde ait scriptura. Perde pecuniā ppter fratres amicos et nō abscondas illam sub lapide in pditione. Eccl. xix. Nota perde pecuniā. Et qui qñ dat elemosynā credūt qd illud p datur: sed talis pditio bonatē. Etiam seminator videtur perdere granā: sed bonū perditio est et fructuosa. Ideo dicit. Perde et. Et non abscondas illā sub lapide dure auaricie in perditionem. Ideo beata cecilia quando incept persequit contra christianos cogitant se cito morturā. Id anteq⁹ venisset ad passum periculosum fecit cambū et posuit in mēsa i. in manib⁹ pauperū pecuniā. Tlocant domesticis suis quas nutruerat ad seruitiū dei: illis que voluerūt viuere inuiginitate dimisit aliquid vt possent viuere etia cū laborib⁹ earū ne essent otiose. Alia vero pecuniā dedit viduis: orphanis et captiuis: et solum domum sibi reliquit. Ideo vobis papa dixit de ea. Cecilia famula tua dñe quasi opib⁹ argumētosa nō deseruit: recipio flores qd exē

Sermo.

So. cxliij.

pñs sanctorum patrum: et facies fruct⁹ sanctiario. xpoaliter inueniunt eaz: qd de certo quicquid retinetis: i. passu erit depredati: ergo de qd vinctis in alio mundo: si hīc p ista modica et miserabili pñta et incerta tñ laborati. Nunq̄d p illa vita beata perpetua. xpitatis ergo illuc aliqd vnde vinitis. Unde xps. Beati misericordes: qñ ipi mihi cōsequuntur. Mat. v. Et quanta pditio est glorie et ex constantia: et est qd hō incipit bonā et sentā vitam: vel in religione: vel in sacerdotio: vel in matrimonio hō vadit ad paradysum recta via. Sed si illa bona vita dimittit: perditur gloria. Dicitur similisudo de curiosis incipientibus ardenter currere ad bñtū: qd propter spinas dimittunt cursum et alij precedunt et in erant. Ita accedit multis. O quot sunt religio qui ardent inceptum currere ad xpm qd in capite cursus tenet coronam et animando clamat dicens. Venite ad me oēs qd laboratis et onerati estis: et reficiā vos. Mat. xi. Sed caueatis de spinis. Spine sunt derisio et truxte qd mali faciunt de bonis et deuotis. Si vero ille timens derideret. O miser et oēs truxte de me: et dimittit bonā vitā pñt sic coronā glorie. Alii aut plurimi homines dimittunt pñt modicā firmitatē capitis: vel stomachi: vel tēstiones diaboli: vel occasione mūdī dicentes. O miser ego non consuevi ista hīc. Id dimittit bonas vitā et. De hīs qd pñderūt sustinentes: et qui dereliquerunt vias rectas: et diuerserunt in vias pñuas. Et qd faciunt euz inspicere ceperit dñs scz in iudicio pñtari vel generali. Eccl. i. Sed beata cecilia in vita sancta et virtuosa quam incepit continuauit de bono in melius xps in finem: et tunc habuit coronā p martirium. Post qd ipse pñes occidit sponsum suū: vocat eā querens de sua conditōe. Que rñdit dicens. Stulte queris: quia vel queris de cōtione spūali. De ista dico qd sum xpianus: vel queris de carnali de ista dico qd sum nobilis. Si dicatur qd rñdit cum iniuriis: qd erat luxuriosus et timuit. Ideo pronocauit ipm ad fratem suū amor cōuertitur. Et ait iudex. Tu es fortiliga et deceptor: qd pueris corda gentiū: vt pater in viro suo qd mortu⁹ ē

qui adorauit hōies et viciis. Rñdit ipsa. Non sum deceptor: qd opus est ipssam et. Tūc iudex dedit inlam vt cōbueret vt deceptor: sed vt penam haberet: scilicet eā pñt in balneo siccō et ignito: in quo scit p vñā die nocte herouit dicit qd pñta et armis: sed vellet pñt distribuere domū suā et expulsa fuit a dño: et si fuit in balneo mortuo. Et erat magna ratio: qd ignis luxurie illud corpus nō pñssit: id nec ignis materialis. Et hoc miraculo multi cōuertebant. Tūc iudex pñt eam decapitari: que ter percussa non fuit mortua: et erat lex romonorum qd in decapitatione nō darent nisi tres ictus. Tūc amici receperunt eam dicentes: qd est hoc: Que ait. T riduana. a dño posita inducitur: vt domū meā dño eccliam pñerare. Quo facto exprimitur fuit coronata. Id ē exēplo pñtate i bñā vita.

De sancto Clemente. Sermo.

Asputas est si

delis seruis et pudentis. Ipsi verbum istud textualiter Mat. xxi. et officialiter in euangelio hō pñderunt. Sicut officiū a solentibus pñtis dicit est vñ gloriā mirabilis martiris beati Clementis: ista etiam erit sermo nū. Et habebim⁹ multas bonas doctrinas speculativas ad illuminationem intellectus: et morales ad correctionem vitioz: et informationem xpianis. Sed pñs mo saluatur virgo maria et. Verbus pñtū finem intellectum quē volo pñtāre indiget declaratione. Pñt quā ē scilicet dum qd regula et doctrina vniuersalis in theologia est qd de⁹ dat et distribuit gloriam celestē paradisi finem bonā vitā quāz hō tenuit in hoc mūdō: quia quāto pñs na fuit melioris vite in hoc mūdō: tāto hō maiorē gloriā alio. Nō hūi⁹ nō cre⁹ dāt qd veniat ex aliq̄ obligatōe necessitaria et pñt de qd de⁹ nō obligat creature sed ex gloriā et voluntaria pñtione sua: qd fissa pñt. De hoc dabo vob⁹ vñā sūstīdīnem quā ipse tāgit. Si ei aliq̄s domus hō captiuos qd fuit: ibi obligatur dñs dare salariū captiui p nutritio: vt dare eis hereditatē suā: certū ē qd nō: qd tā ē debīto captiui tenet fuisse dñs suo: scz si dñs pñt et gloriā pñt: captiui dare salariū p

Quilibet operis tunc tenet: non ex obligatione necessaria: sed ex obligatione voluntaria. Ita est de nobis. Tercia est qd oēs sumus: scilicet in capitulo xpi. Auctoritas. Em prius estio pto magno. j. Cor. vi. Precedum fuit sanguis xpi. Auctoritas. Ad corruptibilibus aut: vel argento redē pti est de va no postea eductione paterne traditio nis: sed pfecto sanguine quasi agni im maculati Jesu xpi. j. Pe. j. Ex quo empti sumus: cap sin i sumus. Honor est esse capti uum: tūc dñi cū necessaria gratiosa pro missio. Si aut vellet: diceret. Et nūquid estis mei capituli: seruitus: multū fecistis qd debuisseis qd possuisset vos in carceres ire inferni. Ecce de hoc auctoritas. Nunquid grām hz feruo illi: qd fecit qd imperare ratio puto. Sic et vos cū feceritis oia qd precepta sunt vobis: dicite sui inuicem sumus: qd debuisseis facere fecim. Lu. x. vii. Ite dicit xps: qd vobis dicit: et sua pmissa ordinatōe voluntaria et gratiosa non vult qd sine salario seruiam: si bñsum pro quolibet bono opere qd tunc qd modico amore sui facto vult dare salarium. Et quanto sunt meliora: et maiora: tanto dat mai' salariū. Ecce auctoritas. Notarius fuit bñs Matthe' de tota ex ceptione. filii' hoīs ventur' est in glia patri sui cū angello suis: et tunc redder vnicuiqz sin opa ei'. Matt. xvi. Ecce vñ venit retributio. Cū ergo bñs clemens martyr gloriosus in hoc mundo fecerit multa opa virt uosa et meritoria: serue rit in vita aplice pōssumus cogitare qd habuit magnā remunerationē in pa radiso. De hoc querit thema: qd est iter rogatio admiratio de maximo premio qd habet clementis ppe egregia merita vi te sine. Quisputas modo est in glia fidel et prudēs ex pñdicta regula? Stūs clemēs quā in hoc mundo fuit xpi fidelis seruus et prudens. pty thema. Thema tangit tres magnas virtutes et excellentias. Prima ē credulitas diuinalis: qd fidelis. Secunda bñitas cordialis: qd seruus. Tercia sagacitas vtualis: qd prudēs. Cū admiratio dicit thema. Quisputas ē fidel' et prudēs. Qd dico pmo qd beatus clemēs habuit credulitatē diuinale: qd fidelis. Ille dicitur fidelis deo qui fir miter credit veritates fidel per deū leat

natam: reuelatas: fm qd fides xpiana tes net et consistit: vt bñs clemēs. Nota qua liter venit ad istā credulitatē. Dicit hñto ria qd tempore apostolorū beat' clemēs erat romē que tunc florebat: filius mas gni dñi: sed nūq' viderat parentes suos de quib' audiebat multa a narrātibz et desiderabat eos videre: et desiderabat scire si erat alia vita: vel si quando morie batur corp' et anima: et qd cōcludebatur pars negatiua: recedebat tristitia: qd autē alioquo argumento insolubili cōcludebat pars affirmatiua: qd. Lerat alia vita in qd ate vivebant: erat multū letus dñs. O adhuc videbo parentes meos. Ad pñs clemēs: tunc tempore Romē erant quatuor scholē pncipales: scz tres philosopho rum: et dñe theologorum. In scholē legū non curat immortalitate anime. De scho lā theologorū habet Actus xvi.

Prima schola erat epicureorum.

Secunda stoicorum.

Tercia peripateticorum.

Quarta erat iudeorum.

Quinta erat Christianorum.

Prima ergo schola: erat epicureorū: dñs et eoz magis vocato epicur'. Isti te nebant qd felicitas hominis consistit in delectationibus carnis: scz comedere: bi bere: dormire: iuriam facere. Isti non credebant aliam vitam. Et sumebant fun damentum ab auctoritate illius magni philosophi Salomons qui in libro ecclēstias dicit. Dicit in corde meo de filiis hominū: probaret eos deus: et oñdes ret filios eē bestias. Idcirco vñ interit' est hominis et inuentorū: et vñusqz equa cōditio. Sicut mori homo: sic et illa mori riuntur. Simili' et spirant omnia: nihil habet homo tumentio amplius. Cuncta subiacent panitati: et omnia pergunt ad vñum locum. De terra facta sunt: et i ter ram pariter reuertuntur. Quis nouit si spiritus filiorū adāz ascendat fursum: et si spiritus tumentorū descendat deorsū: et deprehendat nūq' ē meli' qd les cari hominem in ope suo: et hanc eē par tem illius. Ecclesiastes. iij. Fortis aucto ritas est: nūq' bene intelligatur: et multū er rant. hoc verū ē qd Salomō dicit istam auctoritatem. Sed ipsemet in dicto libro declarat quomō intelligit dñs in multis

his locis dicti libri. Vidi cuncta que sunt sub sole. Anima autem rationalis nō sit sub sole. Virtute solus nec influentiarum nature vt anime tumentorum: qd nō effe ctus solis: nec celi et. sed sit supra solē. Virtute dei qui cam creat et. Salomō au tem solū loquitur de sensibilibus: et de his que habent esse sub sole. Et sic est intel lectus verus dicte auctoritatis. Beatus autem clemens audiens opinionem illo rum tristis recedebat. Secunda schola erat stoicorum: qui totam felicitatem hu manam ponebant in honestate virtuali. Isti erant otiosissimi meliores: vivebant discretissime: prudenter: temperate et foris contra inclinationes carnis. Sz alique eoz dicebant qd anima moriebatur cum corpore simul. Et consequenter: qd tota felicitas erat in hoc mundo viuendo virtuose moraliter: bene: decipiebant eū in hoc: qd aliquis moriebatur: non vi debant aliquid erire de corpore homi nis. Sicut nec de corpore bestie quātūz cūqz obseruaret. Sed ecce hic deceptio eoz: qd alia qdū est in corpore non potest videre nisi corporalis. Rō: qd velus carnis limpe it. Terribi gratia. Si ego tenerem vitreas rubeas ante oculos: quicquid vi deret esset illius coloris: qd iudicat sz illum colorem. Idem si essent alteri' co lores. Ita flet de anima qdū est in cor pore non potest videre nisi corporalia sz diuina carne statim videt spiritus ange los bonos et malos et animas infernas: purgatorias: celum et. Ideo apostolus. Titulus nūc p speculum in enigmate: tunc autem facie ad faciem. i. Corinthio ruz. xii. Aliqui alii qui erant de illa scho la dicebant et melius qd est alia vita: et Seneca Diogenes: Aristoteles: et mul ti alii faciendo istam rationem. Certum est qd domin' potens: et sapiens: et iust': suis bonis seruitorib' dat remunerationē: nem: malis autem scripserat: dat puni tionem. Is et. Cum ergo boni in hoc mundo non remunerentur: immo multi boni habent hūc multas miseras et deso lationes: nec mali puniuntur immo bñi hñ multas pñsolationes. Ergo dicebant ipsi Oportet dicere qd est alia vita in qua boni p mientur et mali puniuntur. Qd beatus Clemēs audiebat ista: consolabatur spes

rans videre parietes. Tercia schola erat peripateticorum qd ponebant felicitatem humanam in veritate intellectuali. De ista erat Aristoteles: Plato: Socrates: Anaxagoras et. qui semper studebat ad cognoscendum veritatem. Isti tenebant qd erat alia vita in qua anime vivebant: faciendo vnam rationem quam tangit philosophus in libro de anima: scilicet qd substantia spiritalis qualis est anima rationalis non accipit esse suam nec vñ uerem: nec durationem qd re corporali: im mo ipsa communicat rei corporali eē et vi uere: et cū alia rationalis sit substantia spiri tualis: per intellectum eleuatur super omnia corporalia: et nihil recipit a corpore humo dat esse corpori. Anime autem tu mentorum recipiunt suum esse: qd corpo ribus: ideo morientib' corporibus desinunt esse: sed non sic de anima rationali Isti autem consolabatur multus beatus Clementēs: quia isti erant maiores philo sophi sed non erant christiani. Quarta schola erat iudeorū: in qua inuenit duas opiniones fm qd dñe crant secte iudeorū: scz saduceorum et phariseorum. Saducei non credebant aliam vitam dicentes qd moyses non fuisse locutus de alia vita pro mittente gloriam bonis et penam malis. Sed omnes promissiones sunt in hac vi ta in signum: qd non est alia vita. Sed erra bāt in hoc: quia lex moysi solū fuit ordi nata ad finem regis messie: qui fuit filius et terminus illius legis. Ideo nihil promittebat in alio mundo: quia hoc spe ctabat ad messiam. Ideo Moyses non fuit locutus de alio mundo. Vñum est qd moyses fuit locutus de creatione inu mentorum: et nihil dixit de creatiōe an gelorum. Rō: qd loquebatur p pñs rationē: scilicet qd rer' messias declararet ea que sunt alterius mundi. Ecce quare saducei errabant. Ideo dixit xps. Erratis nescitis scripturas: neqz virtutem dei. Marc. xij. Alia secta erat phariseorū: et isti cre debant aliam vitam. Quinta schola erat christianorū. Prim' qui legit theologis. Ro me fuit beatus Barnabas: et post lege bant ibi pet' et Paul' qui clare dicebāt: pñsolationes de clariabāt: qd est alia vi ta i qd boni a deo premiantur: et mali puniuntur in maximis tormētis. O dicebat beatus

formar corpus: baptizat et audit confessiones. ne ignare. Patre. Item nolite vocare vobis sup. terram. An? est em pater vester q in celis est. 2c. Mat. xxiij. Tunc patri pater caror. 2c. esse filius 2c. p. d. c. d. o. c. t. r. i. n. a. n. o. m. i. n. e. v. e. t. e. r. i. s. t. e. s. t. a. m. e. n. t. i. s. 2c. i. c. e. t. v. e. t. e. s. t. a. m. e. n. t. i. s. n. o. n. o. b. l. i. g. e. t. n. o. s. i. n. o. i. a. s. u. n. t. f. i. g. u. r. a. n. o. v. i. t. e. s. t. a. m. e. n. t. i. s. Q. u. i. e. m. i. n. f. i. g. u. r. a. p. i. n. g. e. b. a. n. t. i. l. l. i. s. 2c. d. o. c. t. r. i. n. a. C. a. n. v. i. j. L. o. q. u. i. t. s. p. i. s. s. a. n. c. t. a. s. x. p. o. h. o. l. O. i. a. p. o. m. a. i. a. u. t. o. r. i. t. a. t. e. s. 2c. d. o. c. t. r. i. n. a. s. n. o. v. a. 2c. v. e. t. e. r. a. d. i. l. e. c. t. e. m. i. s. s. e. r. v. a. n. t. s. i. b. i. S. i. c. u. t. e. r. g. o. x. p. o. i. n. s. u. i. s. p. d. i. c. a. s. t. i. o. n. i. b. 2c. d. i. s. p. u. t. a. t. i. o. n. i. b. c. u. i. n. d. e. i. s. s. e. r. v. a. n. t. u. t. r. e. g. u. l. a. q. u. i. c. u. d. o. c. t. r. i. n. i. s. n. o. v. i. t. e. s. t. a. m. e. n. t. i. s. I. t. a. o. i. a. s. e. r. i. b. a. d. o. c. t. r. i. n. a. s. I. t. a. r. e. g. u. l. a. t. e. s. n. u. n. t. b. r. a. c. a. t. h. a. r. i. n. a. q. u. i. s. u. n. t. i. n. m. a. g. n. i. s. 2c. s. u. b. t. i. l. i. b. 2c. d. i. s. p. u. t. a. t. i. o. n. i. b. 2c. p. d. i. c. a. t. i. o. n. i. b. 2c. c. u. a. u. t. o. r. i. t. a. t. i. o. n. i. s. n. o. v. i. t. e. s. t. a. m. e. n. t. i. s. I. t. a. d. e. e. a. d. i. c. t. e. m. a. p. e. r. t. 3. t. h. e. s. a. u. r. o. I. n. v. e. n. i. o. q. u. i. b. r. a. c. a. t. h. a. r. i. n. a. s. u. n. t. i. n. m. a. g. n. i. s. 2c. s. t. r. i. c. t. i. s. t. r. i. b. 2c. d. i. s. p. u. t. a. t. i. o. n. i. b. 2c. i. n. o. i. s. d. e. d. e. d. i. t. s. i. b. i. v. i. c. t. o. r. i. a. s. p. r. i. m. a. s. u. n. t. d. o. m. e. s. t. i. c. a. s. e. c. r. e. t. e. s. S. e. c. u. n. d. a. s. u. n. t. p. h. i. l. o. s. o. p. h. i. c. a. s. a. c. u. n. d. e. T. e. r. t. i. a. s. u. n. t. p. a. n. n. i. c. a. s. t. e. r. r. i. b. i. l. i. t. e. r. S. e. d. i. p. s. a. c. u. a. u. t. o. r. i. t. a. t. i. o. n. i. s. n. o. v. i. t. e. s. t. a. m. e. n. t. i. s. h. a. b. u. i. t. v. i. c. t. o. r. i. a. s. 2c. I. t. a. d. i. c. i. t. p. e. r. t. e. d. e. t. h. e. s. a. u. r. o. s. u. o. n. o. v. a. 2c. v. e. t. e. r. a. I. n. c. o. p. m. o. 2c. p. r. i. m. o. e. s. t. d. i. s. p. u. t. a. n. t. c. u. m. m. a. t. r. e. s. u. a. S. e. c. u. n. d. o. q. u. o. d. s. c. i. t. o. h. e. r. e. m. i. t. a. T. e. r. t. i. o. c. u. v. i. r. g. i. n. e. m. a. r. i. a. E. t. b. r. a. c. a. t. h. a. r. i. n. a. h. a. b. u. i. t. q. u. a. t. u. o. r. e. x. c. e. l. l. e. n. t. i. a. s. p. r. i. a. e. s. t. n. o. b. i. l. i. t. a. s. g. n. i. s. q. u. i. s. i. l. l. a. r. e. g. e. g. y. S. e. c. u. n. d. a. e. s. t. p. u. l. c. h. e. r. r. i. t. u. d. i. n. a. m. a. r. i. a. c. o. r. p. o. r. i. s. T. e. r. t. i. a. e. s. t. s. a. p. i. a. i. n. t. e. l. l. e. c. t. u. s. q. u. i. p. r. o. v. o. l. u. n. t. p. r. o. d. i. c. e. r. e. a. r. t. e. s. l. i. b. e. r. a. l. e. s. i. n. q. u. o. t. i. n. p. r. o. f. e. c. i. t. q. u. n. u. l. l. u. s. a. n. d. e. b. a. t. c. u. e. a. d. i. s. p. u. t. a. s. r. e. h. a. b. e. b. a. t. e. s. t. i. n. t. e. l. l. e. c. t. u. s. v. a. l. d. e. c. l. a. r. u. s. Q. u. a. r. t. a. q. u. e. r. a. t. d. i. v. i. n. i. s. s. i. m. a. q. u. i. c. u. m. e. s. s. e. t. d. e. c. e. m. 2c. o. c. t. o. a. n. n. o. z. o. r. o. b. i. t. e. i. u. s. p. a. t. e. r. 2c. i. p. s. a. r. e. m. a. n. s. i. t. h. e. r. e. s. E. t. e. x. i. s. t. i. o. q. u. a. t. u. o. r. f. a. m. a. s. u. a. e. x. t. e. d. e. s. b. a. t. p. o. r. d. e. i. n. f. r. a. q. u. i. s. i. l. l. i. n. s. i. m. p. a. t. o. r. i. s. r. o. s. m. e. v. o. l. u. n. t. e. a. s. i. n. p. r. o. x. i. m. e. m. i. s. s. i. t. n. u. c. i. o. s. s. u. p. b. o. c. a. d. m. a. t. r. e. D. e. q. u. o. s. u. n. t. m. a. t. e. r. m. u. l. t. i. s. g. a. m. i. f. i. c. a. q. u. i. m. u. d. a. n. a. e. r. a. t. q. u. i. s. i. l. l. a. s. u. a. e. s. t. s. e. t. l. i. p. a. t. r. i. x. 2c. n. o. c. i. a. n. t. s. i. l. l. e. Q. u. e. r. u. n. d. i. t. M. a. t. e. r. m. e. a. p. l. a. c. e. t. m. i. s. i. b. i. p. b. o. n. o. c. o. r. r. e. s. g. n. i. m. e. l. b. e. v. i. r. u. s. v. t. d. i. c. i. t. s. I. t. a. s. i. c. u. t. d. i. c. i. t. q. u. i. s. a. m. a. e. d. e. p. r. u. d. e. n. t. i. a. m. e. a. n. d. n. u. l. l. o. m. o. d. u. c. u. a. v. i. r. u. s. n. i. s. i. p. r. i. m. a. e. s. t. i. d. e. a. q. u. i. s. o. c. i. e. t. a. s. v. i. r. i. 2c. p. r. o. x. i. m. i. n. o. e. s. t. v. n. i. s. d. i. c. i. t. I. t. a. d. e. t. e. m. p. e. r. M. a. t. e. r. r. e. p. l. i. c. a. n. t. s. E. t. n. u. n. q. u. a. e. s. t. i. c. i. t. u.

vos tre romae: vel ipsi huc venire ad vide dū: Abit. 3o rudiū marri. Mater vos scitis q multi sunt defectuosi: q sunt fatui vel infirmi. 3o nūq ducā virū nisi videā prius. Et mater: nunq fuit q mulier respiciat virū. Rndit vbi est sapiētia mea? Sapiētia bat vt hō sciat se regere a gub. bernare. Nā nullus emittit aliqd in sacco. 2 ait mater. Filia: qd ergo rñdebim? im perator: quales excusationes. Rndit sic cut vobis placuerit: q ego nullo mō cōs sentirē. Ecce disputatio domestica. Mas ter nō anxia cogitavit vt p quēdā sanctū heremita eā ad mīmonū induceret: ppter q bā catharina 2 heremita locuti sunt. Dicit em sibi heremita. Audini qd sūt impatoris vult vos in pzo: hoc erit magnū bonū nō solū vobis: s; et regno vro frndit. Sicut dixi mī me: ita et dico vobis q placet mibi mīmonis: sed opz me videretū quē recipiā: nō faciā. Tūc scūs heremita a deo ispirat? cogitavit tractare aliud mīmonū. Nā tunc bā catharina erat infidelis. Et heremita dixit sibi qd ipse seuebat: vbi dñs nobilissimū q d: xps iesus q ē tāte potē tie: sapiētie 2 pulchritudinis q sol: luna mirantibz matre hōmī. 2 c. Tellestisū in spōsum? Rndit bā catharina q pmo vellet eā videre. Tūc ait heremita. Ergo ista nocte dormiat sola in camera vsa sine cameraria 2c. 2 orabitio genibz Res pō dīcō. Virgo maria ex vsa mīa ostē dātis mibi siliū vrm. Et ego ex alia pars te rogabo vt vobis oñdāt. Et ipsa hā to ta philocapta deiecit recessit ab heremita expectās noctē cū desiderio 2 omanit camera suā: s; camera filie regz semp sit ornata: 2 accēdit cereos: posuit sel oros ne 2c. rogādo virginē vt ostēderet sibi siliū quē tñ heremita sibi laudnerat. Dī cat qdō hō sibi cū imēso lumine apparuit: angelus 2 sūtissimū associata. Cogitate delectationē 2 admirationē bñ Catharine: tota erat distracta de tāta pulchritudine. Ad quā ait hō maria. Quare vocastis me: qd vultis? Rndit vt oñdātio mibi siliū vrm. Et ait hō: placet mibi hā: eleuato mantello ostendit sibi filiū etatis quatuordecim annorū: vel. pp. dīcens. Ecce vultis eum: Tūc bā catharina tota ignita amore. O benedicta nō

sum digna vt sim ei? spōsa: s; ancilla 2c. Et ait virgo ad filiū. Et vos sūt vultis? 2c. Rndit nō q turpis est. Et subito tota visio disparuit: ipsa remāsit tota deflata de verbo xpīcū reputaret pulcherrima de mundo. Et in crastinūde mane iuit ad heremita narrās sibi oīa p ordīnē. Et heremita cepit quasi ridere dīcō. Veritate dixit vobis. Nos em filia in corpore estis pulcherrima de mōdo s; nō in oīa. Scitatis filia q aīa est facta ad imaginē dei: q est vna habēs tres potentias seu virtutes: 2 declarant sibi mysteriū trinitatis. S; q i vtero creata est recepit maculā. Sicut si imago immergeret in petum de luto deturparet 2 macularet tota. Ita est aīa. Et cū aīa vestra sit adhuc maculata: s; pō q videt non solū corpus: sed etiā aīam dixit q estis turpis. Et catharina. O pater est aliqua medicina vt possem lauari? Rndit heremita. Ita baptis mus q a pō ppter hoc est ordinat. Et instruit eā in fide catholica: ipsa reqs rente baptizauit eā. Et dixit sibi q iterū oraret in nocte: sequēti: faceret sicut in pcedēti nocte: ita fecit 2 hō sibi apparuit iterū vt p p. 2c. Et qñ dixit hō siliū placet vobis? Rndit: ita q modo est pulchra. Tūc potuit sibi dicere. Tota pulchra es amica meatu: tota pulchra es: macula nō est in te. Cant. iiii. Tūc hō maria tradidit anulū bñ catharine 2 despōsant eā cū filio suo. Ecce hīc victoria pti me disputatio: q sūt sponsa xpi. De nulla aīa sancta legi sile. Licet em oēs virgines honeste: 2 oēs aīe scē sint spōse xpi hā cū tali solentē videō xpīnec cū anulū. Et poterat tūc dīcē. b. Catha. hāc amant 2 ex qñ eā a iuuentute mea 2 sūt spōsa m mibi eā assumere: 2 amato factus sum forme illi. Sap. viij. 2: o ratiter hic p mulieribz cogitate rōnabilt q virgo maria postq despōsant eos de dit sponse filij sui doctrinā 2 modū quō se gubernaret vocaliter vel mentalit i sibi placuit: dās sibi quōq doctrinā vt eē digna venire ad nuptias glorie celestis 2 se cōseruaret in amore sponsi sui. p rīa q esset humilis sicut spōsū semp voluit esse humilis ip hō mūdō: s; filia meo rīo deponatis ornamenta vana coronas 2 vocatias: monitis et alia 2c. Quanto em

cris humilior: tanto magis placebitis sponso vestro. Sponsus em v b; cōm rīa rīa cōstitūdes dñor 2 hōm mūdānorū quē in suis sponsis volūt pompā 2c. Non sic filius meus. Sēd q sūt misericors 2 sponso vester q semp sūt misericors dāns oīa aurū 2 argētum: nihil sibi retinuit: sic placebitis sibi. Tertia q caueatis q societate mala: vī. Non eritis filia mea q sūt me? est vāle zelorū: quia si eut semp sūt virgo: 2 voluit nasci de me hōmīe diligit singlū hōmīatē: nō curēt dūcere specialē: nolite respicere hōmīes q de vno aspectu possetis mīci. In curiave hāc habeatis hōmīes 2 mīpces senes. Quarta non eritis filia q sūt me? menes sūt magne abstinentie: s; semel comedebat dīc nō carnes 2c. 3o vos filia dimitatis capones gdtēs 2c. Nam virginitas sine abstinentia nō pōt cōseruari. Quinta spōsas vester sūt semp diligens orando et p dīcādo. Ita vos filia oressis 2 legationē in libro gentiliū p hōmīe in euāgelio 2 sic pseruabit vōs in amore sponsi vester in breui faciemus nuptias in celo. Recte poterat dicere hō maria. Ema. lor em vos dei emulatō. Respondi em vos vni viro. n. ad. Cor. i. j. Promitto vobis q beata catharina optime seruas vlt ista pūia q q sūt scitū dīctōes spōsi 3o de ea pōt intelligi illud. Mulier in nupta 2 hō cogitat q dei vult sit sancta corpore 2 spū. j. Cor. vii. Sēd a disputatio sūt: philocapta facit. Dicatur qd tunc tps erat quā dā impator. mare tius noie: nō i romanis: sed vltia mare occupauerat sibi totū mūdū: 2 morabā cīuitate alexādrīe: psequēbā xpīa nos vt adoraret idola: vel q morerentur qui in templo sacrificabāt idolis. Bā catharina tota ardens in amore sponsi sui accessit ad eū: intrepide dixit impatori q impator de bona rōne debuit ērē hībere reuerentiam: sed non fecit: non factis reuerentia creatori tuo qui est in celo: sed adoras idola in quibus demones habitāt. Quomodo tu potes credere qd il i sūt dūcūm nec ibi sit aliqd diuinitas: deua oculos tuos: cognosce q ille q creauit celū 2 terrā est deus solus. Tūc ordinem solis lune: 2 stellarū in zodia co. Et ipsa mirabiliter sciebat istam ar.

De sancta Catharina

te diebus. Cogita providentia divina que tot mundo paret: quo ergo potes adorare idola quæque humanæ sunt facta? De hoc imperator indignatus cepit eam: carcerari iussit beatam Catharinam: voluit habere uxorem quod esset de ea agendum. Et fuit sibi dictum quod erat sapientissima: si per rationem posset vincere esset maior victoria: quod si per coactum: et multi christiani sequerentur eam. Et placuit imperatori: et misit per universas provincias: et vocavit quinquaginta rethores in omni facultate acutissimos: nescientes eam eorum vocatōis. Cuius imperator dixisset eis quod erat una novissima domitilla: dixerat quod dei nostri sunt de mones: quod eo est nisi unde creator: celum et terram: et possim eam superare tormentis: et magis volo ut per rationem vincat. Id primum vobis magna donaria si eadem ratione superare potestis. Cuius autem eorum in supbia clatus dixit. O magnam imperatoris consiliū! hac de causa tot sapientissimos misit: et alter dixit. Tenuit puellam: quod quod nos videbit cognoscat: quod nunc vidit nec audivit sapientes nisi modo: hic est enim flos scientie totius mundi sen orbis. Angelus autem dñi in nocte apparuit beate Catharine ex parte spiritus sancti confortans eam: revelavit sibi de disputatione in crastinum faciendam. Tota clintus voluit interesse disputationi. Dixit quoque in crastinum conerit oēs rethores in aula imperatoris. Et imperator fecit venire beatam Catharinam in mediū eorum. Cui autem oēs taceret dixit imperator. Quare non dicis aliquid? Et unus rethor dixit. Nos venimus ad docendum: ideo ponas conclusiones. Ad quā impator. Jam quod dudu dixit de deo dicas hic modo. Redit. b. Catharina. Imperator male ordinavit bellum: tot sapientes pro una puella: et eis fecisti magnos pro millibz si me superaret: et nihil mihi pariteris: sed nolo aliquid a vobis: sed a dño fuisse pro. Et statim unus rethor superbo dixit. Ecce de quo loquor de quodam homine crucisago tradito ad vno discipulo suo. Nos sperabam quod diceret altissima de astrologia. Redit beatam Catharinam. Ego incepti loqui de illo quod est principium operis: quod de prioribus prior est speculatio. Cum ergo pro sit principium omni rerum: et est pro cum indignatione et ira voluit

videre. Sed dixit beata Catharina. Ad cum impetu et ira opus loqui. Ita enim impetu ait imperator. Possit discernere verum. Et pro ait imperator. Ecce dñe quod in est in contradictione: quod dicit christiani quod te suo habuit principium in quadam muliere quod est principium omni rerum. Redit beata Catharina. Dico quod dñs meus iesus christus est homo verus et assumptus de mariavirgine spiritus sancti opere: et habuit principium essendi hominem non tamen essendi deum: quia iam erat deus eternus. Sicut de te philex rex vel impator faceret te militem: non tamen cipe res esse miles: et non incipere me esse hominem. Dixit impator. Ita est magna ratio. Et pro obmutuit. Alius et hoc arguit dicens. Probo quod cecidisti in errorem finem phiam. Regula est philex: finis ad laudem: nulla est propositio. Tertio est quod hoc est finis: deus autem infinitus: ergo non potest esse propositio: igit attendatis quod dicitis: et renocate quod dixistis. Redit beata Catharina. Terium est quod finis ad infinitum nulla est propositio: utrumque enim contrarium bene vel contra: ita quod in christo deo et homine non est ista propositio: humanitas ad divinitatem melioratur: sed confusio: quod divinitas est causa humanitatis: et consentanea: quod supposita divinitas continet humanitatem. Hæ rationes et argumenta tangunt in eius verba histona seu legenda. Et pro non potuit replicare: et declinatio capitalem pro ait. Cuius dictiones voluit incarnari: nasci: pati pro salutande hominum. Contra frustra sit peritura quod potest fieri per pauciora. Tertio est quod si ille infuscat deus solo velle vel verbo poterat saluare: quod ergo oportuit eum tot pati? Respondit. b. Catharina. Pro heu quod frustra sit re. Tenuit enim sit bene stat: sed aliqua sunt quod cum magno labore funt: que subito non ita bene fierent. Tertio est quod in deo nulla est qualitas: sed sua mia et infinitas sunt sua essentia. Et in omnibus operibus suis ostendit simul suam maiestatem suam infinitam. Si enim solo verbo. Soluisset omnes maria misericordia fuisset: ubi esset sua infinitas? Sed vero damnavisset omnes: fuisset magis? Sed vero fuisset ubi fuisset sua mia? Ideo voluit incarnari:

Sermo.

50. clvii.

nasci et pati: semel appareret sua mia: ut ipse amore insepateret quod in nullo dementem: sua iustitia solutes parum in ista. Iam quine sua pro nostra redemptione. Et pro non habuit repulsum. Alii dicunt. Quod dicitis ex una parte quod est unus deus: et alia dicitis quod sunt tres persone. Ecce hoc dicitio manifestatur: quot sunt supposita tot sunt essentia. Respondit beata Catharina quod sit unus deus non est dubium. Sed quod sint tres persone: pater filius: et spiritus sanctus: ostendo ad oculum in sole ubi est pater generans qui qui generat pater potest. Ecce substantia solis que de se generat radium: et radius generans potest dici filius. Et substantia radius spirans calorem: spiritus enim spiritus sanctus potest dici. Idem in deo. Alius dicit. Ita puella est loquax: nescit quod dicit. Nam credo quod stultissima gens infida sunt christiani: quod adorant panem et comedunt illi quem dicunt deum esse. Ecce stultitia: nec debet: magis sustinere hoc. Redit beatam Catharinam. Nos non adoramus panem: christum intra hostiam dicitis habere pro originario: istud divina non remanet sibi panis: sed corpus christi patet et intra illam cortinam albam: quod modum impator et repleto stat ista cortina: et adorare a militibus licet non videatur: tamen creditur: ubi est ista et nos. Item quod hostia in tres partes quem admodum in passione humanitas fuit divisa in tres partes: sed sanguinis corpus: aut enim non frangitur propter si frangit speculum non frangit imago. Dicebant milites. Magnam rationem habet ista domitilla. Item pro non est ibi cibum qui in stomacho corporis recipiatur in digestionem: sed in memoriam igne charitatis. Alius dicit imperatori. De ista reprehendit vos: quod adoratis idola seu imagines. Ideo respondit beata Catharina: nos non adoramus imagines sicut nec tu idola: quod iterum quod quare tu tenes ista? respondit: respondit: aut inter hi ad memoriam et repententem facta poterit. Et beata Catharina ostendit propter hoc etiam nos tenemus imagines ad representandum et reducendum ad memoriam: quod est videmus crucem representatur nobis passio christi: redimimus ad memoriam illud tantum beneficium. Sic notabis leopus imperatoris: episcopus vel heri

bitur ut memoretur. Tunc fuit verificata in beata Catharina ista prophetia christi: dicens. Ego dabo vobis oēs sapientiam: cum non poterunt resistere et contradicere oēs adversarii vestri. Luc. 21. Rethores autem tacebant et multi. Et imperator iratus dixit. Et nunquid dicebatis quod unus discipulus vester multum fuisset sufficiens: quare vocavi vos tot sapientes: tunc surrexit unus de principalibus diebus imperatoris. Rursum alii quod ausus fuit senobis comparare: nec nobiscum disputare: sed ex quo spiritus sanctus loquitur in ore istius domitille: lenis sectam deorum probatiorum ostendit: ecce oēs convertuntur ad christum: et filius generis ad pedes beate Catharine. Consistebant christum verum deum hominem et modum salutem. Et fuit completa prophetia. Iere. 10. Separaveris periculum sed fide christiana a vili secta pagana: quasi oēs mentes erant: convertent ipsi ad terram non convertentur ad eos. Tunc imperator ut rabidus sicut debuit pulsus suam contra. Iherosolymam. Rursum dicitur: quod non potestis recipere sanctus baptismum: martirium supplebit: erit vobis in baptismo. Dicitur miraculum quod fuerit illis ab igne: qui nec vestes nec capillos capitis combussit: nec senserunt dolorem in morte: et sicut sine dolore homo spirat an helit: sic tradiderit animas suas in manibus angelorum. Ecce victoria disputatio mea philex. Et possum dicere beate Catharine. Dixi fuisse gratia in labijs tuis. Redit. b. Catharina. Quod bona vita ostendit quod homo debet loqui. Tertio disputatio fortior fuit tyrannica terribiliter. Nam videtur imperator quod multi convertebantur ex miraculo blandis verbis aggredditur compendendo. Tu deceptus istos philosophos tua eloquentia et scientia: et mereris mortem. Sed si vis adorare idola remittam tibi mortem: et eris ego: meum: et faciam tibi imaginem. Cuius quod nihil faciebat sic fecit quatuor argumenta pro ipsam. Primum fuit pro locum a dolore: sed ipsa respondit per patientiam. Secundum per locum ad horrores: sed ipsa respondit per confidentiam. Tertium fuit pro locum a terrore: sed res

electa mea: ecce tibi beatitudinis ianua
aperit. his vero qui passionem suā cel-

fo. clxx.
fo. clxxi.
fo. clxx.
fo. clxx.
fo. clxxi.
fo. clxxii.
fo. clxx.
fo. clxxvii.
fo. clxxix.
fo. clxxxi.

40, crlf.

De peccato superbie. Sermo. f.

Sanctificet no-
men tuū. Primo ergo agem-
us de peccato superbie: cū im-
pudice peritū sit. Sanctificet
nomen tuū: que sit contra peccatū su-
perbie. Superbia enim maxime cōstitit
in contemptu suū: superiōri: quib⁹ ei

Octana est hypochrysis.
Nona est effluvia est inchoantia quæ

Prima circūstantia est inobedientia que
pcedit ex supbia: vt cū q̄s sūt inobedientes
mādatoꝝ p̄latorū ecclesie ⁊ ordinationes
eorū destruere ⁊ frangere nituntur: vel cū nō
timet sententiā excommunicationis: dicendo
excommunicationē non extrahere pellem: nō ti
met intrare ecclesiā: ⁊ audire diuini o

De superbia

aliter peccat de nouo mortali. hoc rō pe-
 cat et supbia. Ad. p̄m vñ sit inobedien-
 tia: p̄m: quādiu est in malis: p̄m: alio dō
 nō. Et p̄m in p̄mto paratib: q̄ post in-
 obedientiā viderēt leuandū: fuerit effectus
 de p̄m: fōr: expōsit alio agnoscit. vñ. Greg.
 Si obedietes fuerim: p̄pōsit n̄is: obe-
 dier de' oibus volūtarib: n̄is. Augu. in
 lib. de op̄e mona. hoīū. Cur et audistis
 oro obedietis: q̄ decet mltas p̄tēntias. vñ.
 p̄m. Obedietis tūmōi rē facietis: de p̄ca-
 tionē eorū erandiet. Itē. Josue. x. q̄ obe-
 diebat deo p̄ oīa: fōr: aliā obedierunt et
 p̄p̄atū dīci iustas in vno loco. Notā
 etiā de inobedientia deūi dñs v̄ rex mlti
 facit ordinatōes: alia fōr: ferat: tē-
 tur: timent: et fūat. Quidāit v̄ dñs q̄
 nullus vadat ad fortilegos: et diuinos: h̄
 nō tenet. Itē q̄ nullus assumat nomē dī
 in vanū. Eccl. x. Hora. quid est assūme-
 re nomē dī in vanū: quando nō ius-
 mitur p̄ aliqua vtili vel necessaria re: et
 nō tēntur nec emendo: nec vendendo:
 hoc totū p̄cedit et inobedientia. Item o-
 dinauit q̄ dies dñica seruetur. vñ. v̄ rē
 bī videtur et. Et quā ordinatōnem dñi
 nō timem: nec seruamus: ideo patimur
 mala et. q̄ obediūm ordinatōib: hoī-
 minū: et non delectis dīci ap̄s Petrus
 Actū. v. Oportet magis obedire deo q̄
 hominib:us. Ecce prima circumstantia

Secda circumſtancia eſt vana gloria: veſt cum quibz bona facit ad oſtentationē ſui et laudem et p alios et videatur. Contra iſtam ſpem et pps xpat. vi. dicit. Attende te ne in iuſtitia veſtra faciatia cor hominū p videantur ab eis. Sem enī multi qui faciūt multa bona de genere bono: et ita illa intentio non eſt bona: qz non faciūt in honorē dei et laudeſcit et videantur et inde vane gloriēt. Ideo dicit pps. Attē dte ne iuſtitiam veſtrā facis. Iuſtitia vocat quodlibet opus bonum. humiliari enim eſt iuſtitia: qz iuſt eſt qz homo humiliet. Itē miſeri cor pauperi eſt iuſtitia: qz iuſt eſt qz diuites miſereantur pauperibus. Idē eſt de caſtitate et pace et. Ideo dicit pps. Attē dte ne iuſtitiam veſtrā. I. bona opera non faciatis coram hominibz. Nota coram hominibz. Hoc enī precepit qz bona non faciūt coram hominibz: quia alibi dicit. Sic luceat lux veſtra coram hominibz:

videant opera vestra bona. Mat. v. Sed
dicit coram hominibus: et videantur ab eis.
Non enim dicit christus non ieiunetis coram
hominibus: et videantur coram hominibus: ne
de eleemosynis: sed ne faciatis. per videas
mini ab eis. Jta erat iustitia scribarum
et phariseorum: faciebant multa opera bona
et viderentur a populo. Ideo dicit christus
de eis Mat. v. Illi abandonaverunt iustitiam
plurimam scripturarum et phariseorum: non in
trahebunt in regnum celorum: quia non fa
ciebant bona interiorum: sed per viderentur
ab hominibus. Ecce secunda circumstantia

Tertia circumſtantiā eſt qñ aliqñ iactat ſe de eo quod in ipſo eſt: vel de eo quod in ipſo non eſt: hec eſt imperbiā: vel cum iactat ſe de dono opere quod eſt: puta cū dicit. Ego feci eleemoſynā: vel reſtitui et. vel cū quid iactat ſe de malo opere pperato. Sūt em̄ aliqui ſta rihaldi: vt cū malefecerint iactant ſe de hoc: de quib⁹ pauer. ij. dicitur. Gloriantur cum male fecerint: et reſultant in rebus peſſimis. Et cā iactantiā quæ eſt tertia circumſtantiā.

Quarta circumstātia est irreuerentia: maxime erga deū. Sicut multi sunt mente & corde irreuerentes: nām q̄ transiens a teo ante imaginē crucifixi: vel altaris: vel corporis xp̄iani dīcunt amouere caput suū: sūmū: q̄ si transierit corā vno domino illud faceret &c. & hoc multū displicet deo. Nota: exemplū de quodam superbo: q̄ veniens ad ecclesiā in elevatione corporis xp̄iani esset tantū tractus: cuius malitia agnitū: nec posset inclinare se: nec posset flectere caput: vel genua: ecce diabolus eum percussit ense per mediu dicens. O ribalde proditor si deus tantū tibi nobis fecisset xp̄m pro te: semper ista remota genua flexor: sic mala morte mortuus est & dānatus. Jō attestatio ad reuerentiam: q̄ alio. ellis superbi: irreuerentia enim est superbia & contemptu dei. p̄cedit: reperitur in blasphemando: q̄ sic de aliis malis. Et hec de quarta circumstātia. Quinta circumstātia est contemptus: p̄ior: ista est maxime nois dei. Sūt enī alij qui miseri & maledicti q̄ ita vilipēdūt deū: q̄ in quolibet eo semper deū in honorem in blasphemando: mo illud transierunt in confutandū: dūcūt q̄ non possunt se continere: nec aliū effu-

Sermo j.

dicere in respectu regis? corone regia
3iti non corrigunt p oia regales: de qui
bus conqrit ois dicis. Dnatores eius
in q agnt: regiter tota die nome meum
blasphemant. Esai. li. c. Caucatio igit ab
isto contemptu detra: ratione illius patris
mor tot: tanta mala. Jo dicit de. Vos
facitis mihi guerram fugistis: balistis:
linguis blasphemantibus: ego vinctus ab
his: et pcc de quinta circulantia. Et Ser
ta circulantia est vniu ornatus. Hoc
dicit Jo mulieres quando sunt diligentes
in oratioe: et ppi filie sunt diligentes
in seruitio dei: et in oratioe. Dic quod illi
munt haustit de illis in cornibus assimi
lantur: et capris portant es cornia. Ite
assimilant vulpis in caudis logis. Dic
de alijs ornamentis: et vanitatib: tam mu
lieru: q viroru: vanitas vanitatum et
omnia vanitas. Eccl. i. Tudi cuncta que
sub sole ntra: ecce vniuersa vanitas. Ioi
de. Tande mulieres q non possunt capere
homines per verba: captant eos per ve
simenta totam. tate capto corpore cas
gitur verissime ala. Tm ornatus corporis
bati ad captendos alios. Eccl. vii. Inue
ni amatores: morte muliere: que inque
penator: est. Non facit meret: indices. mu
dant infiditates in via que romam ducit:
et sustinet infiditates in via paradisi. pro
verb. xxi. Inuadit in via quasi latro: et
quos incantos videt: ait: inuenientem
reficiet. Sed multe mulieres dicit qor
nando se non intendit aliqui decipere.
Tales similes sunt latroni qui vo andet
plicari in piscario dnt: sui ppe venari in
foresta dnt sui. Sed bene comodati rete
sui latroni ad iocatores. Sic et iste mulies
re accomodat: corpa sua diabolo ad de
cipiedu: et capiendū alios: et bene vol: et con
cupiscit: et non compungit. Ang. Non
solu appetere: q etia velle appeti crimina
nosum est. Tero. xxi. nlii si se decorene:
ritu oculos intuentiu ad se traxerit: et si
plagi non intulit: vinctu in soluto extr
ma: venendū est: intulit: et nullus q bibe
ret inuictus est. Jo interficit: et est balista
que omnes fortissas fassit: et penetrat. Ec
clesi. i. propter speciem mulieris multi
perierit. Et puer. vii. Et fortissimi qui

interfecti sunt: ab: cor: David: Salom: Salomon re: hinc: hiero: muliere quas videmus bre: connerant: mēt: collige: non corpa: fr: uictoria: nec: David: sanctior: nec: Salomō: sapientior: nec: iam: dō: tot: tior: esse: potes: .3. ite: ornatus: signū: est: lū: tū: fac: iac: d: rē: pō: dei: meretricis: p: pū: tione: q: sicut: papilio: signum: est: leccit: sic: ornatus: et: tertio: penitus: volūt: affuit: lū: fatū: potius: q: matronis: pō: .4. f: a: cto: pē: d: iū: m: .5. Si: equus: venalis: non: est: quare: signa: penulati: pō: .6. So: lē: equorum: rē: dō: res: equis: suis: lū: pō: nere: rām: vel: aliud: signū: sup: capite: rum: vel: in: caudā: it: signū: q: volunt: v: dē: .7. It: mulieres: imponit: ornamenta: capitis: sū: in: signum: q: corpa: carū: penati: sunt: .8. Siquis: equo: alicuius: do: mini: vel: nobilis: imponeret: signum: ven: dō: mō: res: pper: villam: circū: dū: cer: itū: m: quam: vengem: mī: m: .9. off: dē: dō: ill: .10. Sic: deus: de: spon: a: virgine: nat: .11. de: vxore: sua: offendit: .12. Ideo: dicitur: .13. p: uerb: v: .14. .15. .16. .17. .18. .19. .20. .21. .22. .23. .24. .25. .26. .27. .28. .29. .30. .31. .32. .33. .34. .35. .36. .37. .38. .39. .40. .41. .42. .43. .44. .45. .46. .47. .48. .49. .50. .51. .52. .53. .54. .55. .56. .57. .58. .59. .60. .61. .62. .63. .64. .65. .66. .67. .68. .69. .70. .71. .72. .73. .74. .75. .76. .77. .78. .79. .80. .81. .82. .83. .84. .85. .86. .87. .88. .89. .90. .91. .92. .93. .94. .95. .96. .97. .98. .99. .100. .101. .102. .103. .104. .105. .106. .107. .108. .109. .110. .111. .112. .113. .114. .115. .116. .117. .118. .119. .120. .121. .122. .123. .124. .125. .126. .127. .128. .129. .130. .131. .132. .133. .134. .135. .136. .137. .138. .139. .140. .141. .142. .143. .144. .145. .146. .147. .148. .149. .150. .151. .152. .153. .154. .155. .156. .157. .158. .159. .160. .161. .162. .163. .164. .165. .166. .167. .168. .169. .170. .171. .172. .173. .174. .175. .176. .177. .178. .179. .180. .181. .182. .183. .184. .185. .186. .187. .188. .189. .190. .191. .192. .193. .194. .195. .196. .197. .198. .199. .200. .201. .202. .203. .204. .205. .206. .207. .208. .209. .210. .211. .212. .213. .214. .215. .216. .217. .218. .219. .220. .221. .222. .223. .224. .225. .226. .227. .228. .229. .230. .231. .232. .233. .234. .235. .236. .237. .238. .239. .240. .241. .242. .243. .244. .245. .246. .247. .248. .249. .250. .251. .252. .253. .254. .255. .256. .257. .258. .259. .260. .261. .262. .263. .264. .265. .266. .267. .268. .269. .270. .271. .272. .273. .274. .275. .276. .277. .278. .279. .280. .281. .282. .283. .284. .285. .286. .287. .288. .289. .290. .291. .292. .293. .294. .295. .296. .297. .298. .299. .300. .301. .302. .303. .304. .305. .306. .307. .308. .309. .310. .311. .312. .313. .314. .315. .316. .317. .318. .319. .320. .321. .322. .323. .324. .325. .326. .327. .328. .329. .330. .331. .332. .333. .334. .335. .336. .337. .338. .339. .340. .341. .342. .343. .344. .345. .346. .347. .348. .349. .350. .351. .352. .353. .354. .355. .356. .357. .358. .359. .360. .361. .362. .363. .364. .365. .366. .367. .368. .369. .370. .371. .372. .373. .374. .375. .376. .377. .378. .379. .380. .381. .382. .383. .384. .385. .386. .387. .388. .389. .390. .391. .392. .393. .394. .395. .396. .397. .398. .399. .400. .401. .402. .403. .404. .405. .406. .407. .408. .409. .410. .411. .412. .413. .414. .415. .416. .417. .418. .419. .420. .421. .422. .423. .424. .425. .426. .427. .428. .429. .430. .431. .432. .433. .434. .435. .436. .437. .438. .439. .440. .441. .442. .443. .444. .445. .446. .447. .448. .449. .450. .451. .452. .453. .454. .455. .456. .457. .458. .459. .460. .461. .462. .463. .464. .465. .466. .467. .468. .469. .470. .471. .472. .473. .474. .475. .476. .477. .478. .479. .480. .481. .482. .483. .484. .485. .486. .487. .488. .489. .490. .491. .492. .493. .494. .495. .496. .497. .498. .499. .500. .501. .502. .503. .504. .505. .506. .507. .508. .509. .510. .511. .512. .513. .514. .515. .516. .517. .518. .519. .520. .521. .522. .523. .524. .525. .526. .527. .528. .529. .530. .531. .532. .533. .534. .535. .536. .537. .538. .539. .540. .541. .542. .543. .544. .545. .546. .547. .548. .549. .550. .551. .552. .553. .554. .555. .556. .557. .558. .559. .560. .561. .562. .563. .564. .565. .566. .567. .568. .569. .570. .571. .572. .573. .574. .575. .576. .577. .578. .579. .580. .581. .582. .583. .584. .585. .586. .587. .588. .589. .590. .591. .592. .593. .594. .595. .596. .597. .598. .599. .600. .601. .602. .603. .604. .605. .606. .607. .608. .609. .610. .611. .612. .613. .614. .615. .616. .617. .618. .619. .620. .621. .622. .623. .624. .625. .626. .627. .628. .629. .630. .631. .632. .633. .634. .635. .636. .637. .638. .639. .640. .641. .642. .643. .644. .645. .646. .647. .648. .649. .650. .651. .652. .653. .654. .655. .656. .657. .658. .659. .660. .661. .662. .663. .664. .665. .666. .667. .668. .669. .670. .671. .672. .673. .674. .675. .676. .677. .678. .679. .680. .681. .682. .683. .684. .685. .686. .687. .688. .689. .690. .691. .692. .693. .694. .695. .696. .697. .698. .699. .700. .701. .702. .703. .704. .705. .706. .707. .708. .709. .710. .711. .712. .713. .714. .715. .716. .717. .718. .719. .720. .721. .722. .723. .724. .725. .726. .727. .728. .729. .730. .731. .732. .733. .734. .735. .736. .737. .738. .739. .740. .741. .742. .743. .744. .745. .746. .747. .748. .749. .750. .751. .752.

stiana requirit: signū est quod omnis peccati
intus lateat. In hoc demonstrat multas
suas. Superbia enim habet non recte de se
facit sentire. Tū dicit quādam glō. In hoc
differt spōsa xpi a sponsa diaboli vel mū
di: quia spōsa xpi ornata est intus interiora:
interiore pulchritudine. Sponsa vero glō
est: hūe regis abintus sed alie querunt
pulchritudine exteriorem: amittunt ite
riorē. Sponsa. Filie eorum cōposite circūdate
ut similitudo templi. Item mulieres se or
nantes habent se ad modum animalis quod
difficile excoriat i capite. Sic mulieres
volūt dimittere ornatū capitis. Sed
decaluabit dñs verticē siliatū spon: et cri
nem eorum nudavit. Et s. iij. Item decipit
sicut pellicari? volens vendere veterem
pellē: ut decipiat rusticos dealbat aliq
tuli aliqua albedine qua modicū porta
ta apparet vetustas ei. Sic ipudice mu
lieres volentes decipere viros: colores
ponūt in facie sua: quib? recedētibz ap
parēt ruge et macule: quibz abscōditis
quod non reuelet. Item non sunt nisi fima
riū opertū mure: et quā recedit mure apparet
turpitudine ei: sic et. Et s. iij. Reuelabit
tur ignominia tua: et videbit opprobriū
tuū. Item sunt incendiarie diaboli: tēpla
dei cōdurentes: ferentes ignē in caudis
ut vulpes sumsonis. Ps. lxxij. Incēderūt
igni sanctuāriam tuam et. Vtero. facies
dealbata mulieres gladius igneus pene
trās cor hoīs. Item sunt traditricēs dei
tradentes castitū dñi sui: id est cor suū ad
uersario ei? id est diabolo: qui statim po
nit ibi signū suū super portā p hoc osten
dēs captū esse castitū. Ps. posuerūt tua
signa: et non cognouerūt et. Item mirabile
esset si mulier veniret ad missam in mo
te mariti sui vel patris et ornata florib?
Sic est de illis q veniūt. ornate ad mis
sam: cum omnis missa celebret in memo
riā passionis xpi crucifixi. Corona spinea
simpliciter est xpo: et tu imponis tibi coro
nam de florib? rōsis Sap. ij. Coronas
mus nos rōsis anteq? marcescāt. Et hec
de sexta circūstantia. Septima circū
stantia est ambitio: scilicet honoz et dignita
tum. Aliqui volūt fieri iudices: aliqui cō
sules et gubernatores populi. Et multi
sunt de istis qui nesciunt regere se ipsos
nec familiam suā. Et quā sunt in officiis

faciūt iniusticiā et extortiones: opprimūt
pauperes et orphanos: viduas: sustinet
magna crimina et pēta publicanō curāt
nisi de muneribus nec attendunt illud
Sap. vi. Iudiciū durissimū in his q
psunt fiet. Nota dñs si non bene psunt
regant personam ppetam: sed durius si
non bene regāt familiam suā: nisi hos si
llas pro eo: seruos: ancillas et. et bona
temporalia: sed durissimū si nō bene regāt
pplm in iusticia pace et concordia. Sic et
prelati ecclesie qui volūt esse rectores et
gubernatores aliorū: quā sunt intus plus
curant de pecuniis et redditib? q de ani
mabus: nec intrant per portā: sed alimur
de: q? pēibus amicorū: vel p simoniā: vel
per violentiā et. Et hec de septima circū
stantia. Octaua circūstantia est hypo
crisis: quā multi ab extra ostendunt se hu
miles: et ab intra sunt superbi et inflati: et
sunt homines male vite. ecce hypocritas.
De istis dicit xps Mat. xxij. Ne vobis
scribe et pharisei hypocrite: quā si scitis etis
sepulchra dealbata quae foris parent
hoīb? speciosa intus vero plena sunt ossi
bus mortuorū et omni spurcicia. Ho. quō
sepulchra magnorū domorū sunt depi
cta et pulchra de foris et intra pleni sunt
fetoib?. Tales sunt hypocrite: q ab ex
tra apparet pulchritudo et honestas et humiles
et intra in corde sunt pleni superbia: et sic
de alijs vitijs declarā: ut expēctēs fue
rit. Et hec de circūstantijs peccati super
bie: ita de primo principali.

Secundo principaliter

vidēdū est quō supbia displicet deo. Et
hoc ostendit tripliciter. Primo p scri
pturā diuinā. Iere. xlvij. Sublimitatē
eius et arrogantiam: supbia et altitudinē
cordis ei? ego scio. Et pner. viij. Arrogantiā
et superbiā et vitam pnam et os bilingue
detestor. Nota superbiā: superbiā est in
corde ut hypocrite qui habet superbiā
in corde: et extra sūt humiles et intus
pleni supbia et. Arrogantiā est in ore: ut
in loquentibus irrueneret: de deo. Ps. xij.
na via. vita est in motibus: sed in super
bia. Secundo ostendit per conditionē hu
mana. Ostendit enim nobis conditio hu
mana quod non debemus esse superbi: consi
derādo inspectiones nostras et tū ad

animam et corpus. Si enim consideremus
inspectionē nrām et tū ad animā: et tū
humiliabimur. Est enim aia de natura
sua qd imperfectū est. de nihilo creatā: q
nō de natura seraphin: nec cherubin: sed
de nihilo: et in principio est tāq? tabula in
qua nihil depictū est. de aia. Ecce ma
gnā inspectio. Item si consideremus inspec
tionē corporis nostri non est de materia
celesti: nec ignis: nec aeris: sed de terra for
matū est de vili materia. s. de limo terre.
Gen. ij. Not. de miseris corporis nri: imo
si consideremus inspectiones nostras quantū
ad ista nō supbiremus. Si enim aliq des
beret superbiere hoc maxime nō esset de
corpe q est imperfectū: et tā videmus op
positū in xpo. Nunq? aliq? ita humilis
fuit. Ho. de humilitate ei? in carne iduē
do velle ribaldor. s. nostre humanitatis
Et in natiuitate etiam habuit humilita
tem ostendit nascēdo in dñerforio. Item
in queratione sua et. in passione sua:
q humiliavit semetipsum factus obedies
vsq? ad mortem et ad Phil. ij. Et elegit
matrē humilē. Ideo ipse dicebat. Dicit
te a me: quā missus sum et humilis corde.
Mat. xj. Tercio ostendit p istam dñi
natē: quā deus fecit de isto peccato. Pri
mo de iussore et alijs angelis quippter
peccatū supbie facti sunt demones. Tū
de dñe. Non habitabit in medio domi
mee q facit supbia. Ps. c. Nota q quā pa
ter ei? filius de domo signū est q forese
cit in aliquo p patrē: et si interroget qua
re hoc fecit. Rēdebit quia forefecit cō
tra me. Tia angeli mali forefecerūt ptra
deum: ideo elecit eos dñs de domo sua.
Alia punitionē fecit dñs de? de isto pec
cato: quia ppter istud peccatū adam et eua
fuerūt expulsi de paradiso terrestri. Ite
clestia. x. In istis omnib? peccatis est sup
bia. Nota q nō solum deus habet istā
peccatū odio: imo et homines et angeli et
sancti q sunt in paradiso. hic cadit expē
plum de heremita q exiuit de cella: dñi
fret ad vltimū angelus dñi inquit se ei: et
dum frent inuenerunt corpus cutisq?
mortui. heremita sentit fetoem cadane
riorū obturauit narces et deuiauit longe a
via. Angelus autē recta via venit ad ca
daner: redolebat sibi. Et post iterū ve
nerunt ambo in viā: et obtulerūt cuiusdā

pulcherrimo iuueni et libidinoso. Ques
vidēs angelus obturauit narces et deuia
uit de via. heremita autem tempus viā
transiuit iuxta eum et complacuit in eo.
Et iterum venerunt ad viam: et heremita
dixit angelo. O angelo dei miros de vo
bis q vidēdo istū iuuenē pulcherrimū
sic deuiauit: et quā repim? cadaner homi
nis mortui nō deuiauit: nec obturauit.
Cui angel? Nonne q iste mortu? fuit
bone vite? ei? aia iam est in paradiso: id
cor? suū non abhorret nobis: imo redo
let? qd hūc inducet gloria. Sed ille in
ueniens est supbus et vanus et plenus alijs
vitijs: et tales fecerunt nobis: id non potuit
sustinere fetoem suum: quia qd deus ab
ominatur et nos et. Ecce quō supbia nō
solum deo: imo etiā sanctis et angelis et
hominibus abominabilis est: ideo et. Et
hec de secundo principali.

Tercio videndū est

quō poterimus remediare. Et sunt mul
ta remedia. Primū remediū est qd dñs
re mortem. O supbe considera: quid tibi
bis iste vanitas valebit? quā in morte ha
beas oia dimittere: et calcaberis in fos
sa per alios. Et ideo dicit Eccl. xij. Ne
mores nouissimas tuas in eternū nō pec
cabis p superbiā supbie. Tū reme
diū est qd dñs nostrā pditionē pro
pbiā: q nō sum? nisi cibus vermis. Tū
de ihero. Facile cōtēnit oia qui se sem
per cogitat mortuū. Nota de paupere
quō superbiū quādo elenat et videt alias
suas: et plumas: sed postq? respicit pedes
turpes: depimit alas et humiliatur. Idē
de nobis: aliqui supbiunt contēplando
alas suas et plumas. Tūa pluma est. O
tu es de magno genere. Alia tu es pul
cher: tu es iuuenis: dñes et. Modo res
picias plumas: respice pedes: id est fine
scis mortem: ad quē habes venire: quib?
sones et vermes te comedent. Tūc
remediū est considerare xpm qui tibi
se humiliavit q p nobis mori voluit. Idē
vide nullitiam mundi: quia ppter moy
sem patris sui dimisit vanitates: sed
ppter christum qui est mortuus p te nō
vis dimittere. Ideo quid dices deo quā
do eris mortuus: quando dicit tibi. Ecce
ego humilitatus sum p te: et ad mor

te videamus qd tu fecisti pro me: qd te humiliasti. Quartū remediū ē qd rē virginem mariā & alios sanctos & an-
 ctos de se: de caritate caritativā &c. qd erāt de magno genere: tamen erant valde humiles. Quid mulier qd postea imago-
 benitarum: postea & captivā: sive re-
 gēre: magis sive iusta marie scilicet hu-
 militatem: sic eris placens deo. Quintū
 remediū est cōsiderare diabolu: qui
 est rex super omnes istos supbie: Job.
 p. l. Sextū remediū est cōsiderare pe-
 nas paratas supbie. p. o. Terribet abū-
 dante facientibus superbiā. Ergo p
 conclusionē dicatur illud. j. Petri. v. cu-
 humilamini sub potenti manu dei: ut
 vos exaltet in tpe visitationis. Et Joco-
 bit. Deo supbie resistit: humilibus autē
 dat gratiā. Cuius gratie portitipes nos
 efficiat ipse qui in trinitate &c. Amen.

De peccato auaritie. Sermo. li.

Dueniat re

Mat. vj. Ista est secunda pes-
 tito orationis dominice: in
 qua petimus saluationem ce-
 lestialem: dicentes. Adueniat regnum
 tuum: ista est ad nos veniat regnum tuū.
 Ista petitio est pētiū auaritie. Auari-
 tia est inordinat⁹ amor habēdi pecu-
 nias vel alia bona spalia: qd maxime res-
 trahūt hominē ab amore & affectione re-
 gni celestis: qd sup oia & ante oia est qd
 dūm: iuxta verbū xpi. Mat. vj. Primum
 querite regnum dei & iusticiā eius &c.
 Sed non petunt hoc regnum auari: sed
 regnum terrenū & bona terrena. Sed dī
 est ista petitio: non sic viuam⁹ in auari-
 tia & cupiditate: ut preponamus terrē
 celestibus: sed oppositi faciamus dicen-
 do. Adueniat regnum tuum. Ecce quos
 modo ista petitio est cōtra peccatū auar-
 itie: igitur de auaritia erit plectens ser-
 mo. In quo videbimus tria: sicut dictū
 est supra de peccato superbie.

Primo quomodo cognoscemus si in
 nobis sit certe.

Secundo qd deo displicet maxime.

Tertio quomodo poterimus reme-
 diare leniter.

Primo igitur hoc

poterimus cognoscere si attēderim⁹ qd
 sit ipsa auaritia & sue circūstācie. Est enī
 auaritia sū. Tullio: inordinatus amor
 habēdi. Et tūc amor inordinat⁹ siue im-
 moderatus est duplex: qui aliqñ est im-
 penialis: & aliquando inerte. Mortale
 enī est quando aliquis ita dirigit tempo-
 ralia ut ea velit habere & retinere inu-
 ste per rapinam vel per vsuram: vel per
 furtum vel per aliquid hūmāmodi. Sed
 si ita inordinatus amoris in hoc consi-
 stat: ut homo supbie ita aduicias amet
 non tamē pferendo eas amoris diuini. f.
 qd ex diuitijs non velit aliquid facere cō-
 tra deū & proximum: hic est peccatum ve-
 nitale: & non mortale. Ecce quomodo est
 veniale: quomodo mortale. Et sic pore-
 rimus cognoscere in suis circūstantijs
 que sunt principaliter octo.

Prima est simonia.

Secunda rapina.

Tertia vsura.

Quarta est fraud.

Quinta furtum.

Sexta iniuria sollicitudo.

Septima ludus sortite.

Octava sacrilegium.

Prima circūstantia est simonia que
 tangit statos ecclesie in vendendo bene-
 ficia & intrando in dignitates & prelatur-
 ras: non per portam iusticiā & debite ele-
 ctionis: sed per vim: qui sunt viri potens-
 tes & manus armatas habentes: vel etiā
 quando intrant precibus: pmissionibus
 vel manibus precedentibus. De talib⁹
 bus loquitur christus Joan. x. Qui non
 intrat per ostium in ouile omīū: sed ascē-
 dit aliunde: ille fur est & latro. Dico con-
 tra prelatos & curatos ecclesie pendens-
 tes sacramenta ecclesie & committunt si-
 moniam. Secūda circūstantia est rapi-
 na: est ista tangit dominos temporales.
 Sunt enī aliqui dñi temporales: ut aues
 rapaces qui non sunt contenti de reddit-
 tibus suis: quia non sufficient ad eorum
 excessus: quia tam magnū statum tenēt
 in equitatis & sententis: indumentis &
 alijs ornamentis: ideo oportet ut verent
 subditos: capiendo bona iustis vel gra-
 tis: vel petendo ab eis: quēsi dicendo.
 Ego custodio vos ab inimicis vestris:
 ideo debetis mihi dare aliqua: et ideo

ostendunt se dirigere suos subditos: est
 amor continus ut ipsi totū comedant. Ta-
 les enī sunt multi dñi seporales. Culto-
 diunt subditos ne corrodantur ab inimi-
 cis: et finaliter eos destruant: modo ha-
 bēdo gallinas: modo pecunias: et sic de
 alijs: et pauperes hoīes habent domos
 suas plenas pueris: et nō possunt eas pro-
 uidere: quia domini temporales habent
 totū. Itē alij reperiunt esse in ista rapina
 ut notarij: aduocati: procuratores: et iu-
 dices ut possint recipere bona hoīm pro
 longant dictas ad octo ad quindecim &c.
 Et de modico faciunt magnos processus
 et implent libros verbis inutilibus: qd
 possent expediri intra sex dies faciunt dis-
 rare per annum: et sic semp destrunt pau-
 peres hoīes. Nota quid est dicere courti:
 quia antiquitus in ista court expedie-
 bant subito: sed modo curia perdidit nos-
 men suū & vocatur la longa: qd sub-
 to possent expedire faciunt durare p ma-
 gnum tempus. Ecce aues de rapina dos-
 mini de curia: ideo tales aues rapine ra-
 pientur a magno aue. f. a diabolo in mo-
 ris articulo. Qd dicit de mo: tu fuisti aue
 de rapina: nō rapieris. f. a. xxv. Et q
 predario: nonne et ipse predabere? Ter-
 tia circūstantia est vsura. Nota q sunt
 due species vsure. Una est palliata: alia
 est manifesta. Manifesta est qñ aliquis
 plus erigit qd accipere: ut puta si accom-
 modasti duodecim florenos: non debeo
 plus accipere nec petere: aliter committis
 vsuram manifestam. Alia palliata: est
 quam declarat hieron. dicens. Aliqñ pus-
 tant vsuram tñ esse in pecunia. Sz etiā
 committit in blado: vino: & alijs mercatū.
 Et ista vsura habet multas species. Pri-
 ma species huius vsure palliate est cir-
 ca mercatores: qd aliquando rustici ven-
 unt ad ipsos: domine cōmodetis mihi
 decem florenos &c. Dicit mercator libe-
 ter: sed des mihi pignus compum: & vi-
 neam. et inde recipiunt fructum. Et est
 quando recipiunt equos ad laborandum
 et post recipiunt floren &c. Et aliquādo
 recipiunt prorem rustici qui 2 modauit
 pecunias ad standum in vinea ad facien-
 dum aliquod opus laboris. Secūda
 species vsure palliate est venditionis et
 emptionis. Tñ est vsurarius: emit pos-

sessiones minoti precio qd valeant talli cō-
 ditione qd debitor possit rachbare quan-
 do precio solvere voluerit: vel qñ erit in
 minoti precio qd valeat an terminū suū
 sicut blado in campo &c. Ecce secūda spes-
 cies vsure. Tertia species vsure est cu-
 vsurarius vitra sortem aliquid peti sine
 pacto expresse propter consuetudine vel
 cū pacto expresse: ecce tertia species vsure.
 Quarta species vsure est que contingit
 in societatis: quādo aliquis tradit ala-
 lia: sicut bones: ones: iumentis: cum tali
 conditione qd sint immortalia semper: vel
 quando sit ad min⁹ taliter qd si anima
 moriantur in casu facit solvere. Labo-
 ratori mediam partem etiam si moterē-
 tur prima die: ecce vsura. Si aut morian-
 tur ppter defectū laboratoris: dico q opz
 solueret nō solū medietate: sz etiam totū
 Sz si moriantur a casu fortuito: dico q si
 soluat aliqd: recipiens cōmittit vsuram.
 Quinta species istius vsure est trans-
 latio facta ad rē qd dñes nō vult acci-
 pere a paupere vitra sortem: sed bñ vult
 q laboret per duos dies: vel tres in cam-
 po vel vinea sua: ibi est vsura. Et de oib⁹
 istis speciebus & circūstantijs vsure est
 restitutio facienda: alia talis vsurari⁹ nū-
 q intrabit paradisū. Ecce hū modis cō-
 mittitur vsura. Dico ampli⁹ qd papa in
 istis vsuris nullo mō potest dispensare. Et
 rō est: qd suus nō pōt dispensare i precepto
 domini: qd dicit. pcepit. Deute. xxi. c. Non
 fenerabis fratri tuo ad vsurā pecuniam
 nec fruges: nec quālibet aliā rē. Si dicit
 ista qd papa et ecclesia sustinet: dico q sus-
 tinet: qd nō pōt remediare: et ecclesia max-
 time gubernatur hedierno tpe per dos
 minos spales. Et dico vobis qd facere vs-
 uram vade displicet deo. Unde talibus
 datum est congregium de celo. Tñ david
 quesit dñs: Qdñ qd habuisti in tas-
 bernaculo tuo &c. Rñst spiritus sanctus
 Quis pecuniam suā non dedit ad vsurā
 &c. Unde dico vobis qd vsurarius est per-
 turns et proditor deo: qd promissit fidelis
 tatem in baptismo: qd fregit: ideo dī-
 co qd vsurarius xpianus est peior indeo:
 qui non facit vsuram cum alio iudeo:
 sz bñ xpian⁹ cū alio xpiano: sō vsurari⁹
 xpianus similis est cani rabido: qd eriens
 domū mordet quoscūq: reperit: ista vsu-

parius xpianus ab oib⁹ quos reperit exiit
 g^o vsuaro ab ecclesiasticis: et religiosis
 o nobilitas: a laicis: a laboratorib⁹ a
 omnibus nulli parcat ois mordet: ideo
 finaliter vsurarius est peior iuda q^o resti
 tuit tringinta argenteos: sed vsurari⁹ nu
 q^o vult restituere aliquid: sed dicit: ea di
 mittam in testamentum meo: et filij mei re
 stituent. Dico q^o talis restitutio nihil va
 let: si vsurarius potest restituere: et no re
 stituit: q^o h⁹ pecunia in captiua: et habebat
 satis sp^os ad restituendū: q^o si noluit res
 tituere: et moritur damnat: nisi forte ma
 gna contritio in articulo mortis tuerit
 ip⁹. Si aliter dānat⁹ est: posito q^o filij sui
 restituerint: nihil p^odest sibi talis restitū
 tio. q^o breuiter p^ocludendo dicit q^o vsura
 rii similes sunt diabolo: qui semp nocet
 de ac nocte: ita vsurarij dormiendo: vigi
 lando: semp lucrant si possunt. Ideo de
 talibus dicit sacra scriptura. Non desit
 de: placent ei vsura et dolus: sed sequi
 tur. Ctenat mors sup illos et descendit
 in infernum vinētes. Tū nota exemplū
 de quodam vsurario qui infirmus: q^o re
 bat confessor: et facienti p^oclat de vsu
 ra dixit sibi p^oessor q^o hēret restitue re q^o
 dixit q^o non poterat: et sic faceret exherē
 ditaret filios suos. Et tunc p^oessor noluit
 cum absoluer eū esset dīct⁹. Et cum
 venissent multi alij p^oessores ois renue
 runt sibi absolutionē nisi restitueret. Si
 nalliter misit p^o vno simplici sacerdote et
 idiota: cui cōfessus est: et statim eū absol
 uit. Ipe aut p^oellus misit ad rectorem ec
 clesie vt appostaret ei corpus xp^oi: et cō
 uit eū: et mort⁹ est: et aia sepulta est in
 inferno: et corp⁹ in cimiterio. De quo se
 quēti nocte venerunt quatuor demones
 ad bonū rectoris ecclesie pulsantes ad
 ianuā. Qui surgens de lecto aperuēto
 portas: et timuit valde: dixerunt sibi q^o nō
 timeret: q^o deus mittebat eos s⁹ iher⁹ cū
 eis ad ecclesiā: et acciperet sup illis: et holoz
 et in torticia demones portaret. Et sacers
 dos iuit cū illis demonib⁹ ad ecclesiam:
 et assumpto super op^o clo: et holoz: et custodia
 corp⁹ xp^oi dedit eis d^onos facere: sic ine
 runt ad sepulchru illius vsurarij: et statim
 demones effodientes extraxerunt cor⁹
 defuncti: et aperuerunt os defuncti: et sa
 cerdos videns int⁹ corp⁹ dūctū honore

et reuerētia accepit illū d^o ore et⁹ posuit
 in custodia: et pcedentib⁹ demonib⁹ cum
 facibus accensis deportauit cum hono
 re corp⁹ xp^oi ad ecclesiam. Quo deportato
 et depositis vestimentis: demones ossos
 ciauerunt cum vsq⁹ ad domū suā: a dire
 runt ei q^o nō timetis si aliquid audierit: q^o
 deus volebat q^o corp⁹ vsurarij puniret
 in inferno cū oia. Et cūtes acceperūt cor
 pus illud et deportauerunt ad infernum
 cū vulnere magno et clamore. Et ecce finis
 talis vsurarij. Et hec de tertio circūstā
 tia. ¶ Quarta circūstantia est fraud: et
 ista est mercator: q^o in suis mercatibus de
 fraudant populū et tenent ad restitutio
 nem. Verbi grā de blado: si venditor p^o
 bono foro et p^o bono blado. Idē de vino
 q^o miscet aq⁹ et vinū turbatū: sicut aceti
 dit in tabernis. Idē de carnib⁹ in macel
 lo q^o vendit carnes ouinas p^o mutonis
 nis: vel q^o falsificant pōdera vel mone
 te. Idē de specieb⁹ et alijs mercatorib⁹ in
 opatorijs mercatorū. Dicit et q^o pueros
 suos docet vt sciat falsificare pōdera et de
 decipe. primū. Idē de pōnsis q^o affectat
 et parat vt appareat meliores: ecce fraus
 mercatorū. De falsibus d^o Eccl^o xxxiii.
 Qui effundit sanguinē et q^o fraudē facit
 mercenario: fratres sunt alibi fures. Et
 iō ois sales tenent ad restitutioē et satisf
 actionem etc. ¶ Quinta circūstantia est
 furā secretū: q^o furat secrete galinas
 colūbos de colūbario: pisces de piscato
 ria et similia. pecunias de alieno. Accipere
 vnū pomū sine scitu illi⁹ cui⁹ est furū ē
 et tenet ad restitutioē. Dicit et q^o fur
 tus fuit vnū pomū sine volūtate dei: et p^o
 pter hoc fuit eiect⁹ de paradiso: et opor
 tuit p^o restitutioē faciēda q^o filio dei descēde
 ret de celo et suspēderet in arbore crucis:
 et ita satisfaceret p^o furto adeo. Idē amore
 dei nihil occidit de alieno. Idē. Idē pcepit
 deus in lege. Exo. xx. Non furas facies.
 De clara bñ latrōes etc. q^o de bona acu ē
 faciēda p^oclat. ¶ Sexta circūstātia ē lū
 dus fortune: q^o est magnū p^oss⁹ et magna
 stultitia: maxime ludū tarillorū q^o p^ohibi
 tus ē. Et rō ē q^o nulla cū ē q^ore duo tarilli
 lūciat amittere pecuniam nisi et iusticia
 tm ordant ot illū q^o meū est sic faciant
 et tuū duo tarilli. Idē q^o nec papa nec
 rex pōt facere: de q^o faciēda est p^oclat et re

stutatio secundū ordinem iuris: alias
 nunq⁹ inrabat para dūm. De clara q^o
 itū inq⁹ reperit diabolus. Cū si vellet
 spicere: semp repiunt septem puncta: si
 tarillus proiciatur. Si supra sint scrib
 tus est. j. a sic sunt. v. si supra sunt. v. lud
 tus sunt duo: sic sunt et. v. et sic de sin
 guis. Sed quare sic ordinatum est? D^o
 co q^o ad bandū intelligi q^o septem sunt q^o
 ditiones gentium q^o vānant per ludū taril
 lorū. Primo ille qui inuitat aliū ad ludē
 dum. Secūdo ille q^o in talibus p^osentit. Ter
 tio ille q^o super tabulā respicit. Quarto
 q^o in isto ludo tenet lamē. Quinto qui in
 isto prestat pecuniam. Sexto q^o p^ostet do
 num. Septimo duo sp^os talis vel rectoris
 ville q^o sustinent tales ludos et non corri
 gunt. Tūde dicit regula iuris. Facientes
 et consentientes: pari pena puniant. Cū
 dicit glo. consentire dicit qui pōt corri
 gere et nō corrigit: s⁹ sustinet totum. Ho
 ra quomō iste ludus est. sōno blasphemie
 Dicit quomō est magnū peccatum su
 stinere ludum tarillorum: sicut esset su
 stinere latrones publicos in vna villa
 q^o depredarent modo bursum meā: mō iud
 tunc clamarent ois alij laici et expelles
 rentur de villā: vel fieret de eis iustitia
 Ita est magnū p^oss⁹ sustinere ludū taril
 lorū in villis: q^o tarilli sunt latrones q^o
 depredant burfas hoim: iō non debent
 sustineri: sed facere rectores villarū dāt
 bonas ordinationes cum magna pena lu
 dentibus ad tarillos. Et si frangant or
 dinationes puniant: alios expellant de
 societate vsa. Dicit et ribaldos iustores q^o
 modo sunt in celis: est sōno latrocini
 rum: q^o iustores pōss⁹ perdidit pecu
 niam indūt suag vesces: et pōss⁹ iocalia pro
 rum: et q^o nō nihil ampli⁹ hāt vadāt ad
 nemota et depredant transientes: inde se
 quant homicidias q^o restat sp^olū nisi
 furca: Idē Tob. iij. Nunq⁹ cū iudentibus
 misit me. Septima circūstantia est in
 quietudo seu nimia similitudo. Similitudo
 circa spalia acquirēda: q^o ppter fē
 potalia dimittunt sp^oalia et dei finitū
 vt puto diebus dūctio dimittit missam
 maiorē et minorē: hāt frāgere festa ordi
 ta p^o ecclesias. Alij sunt ita solliciti diligē
 tes circa spolia q^o in tota q^odragesima nō
 hāt spaciū p^ostēdū: et expectāt vsq⁹ ad se

nū pasche vel bñ venieris etc. O males
 dicta talis sollicitudo: q^o ista dicit xpo. Mat.
 vj. Nolite solliciti ēē dicentes: q^o mādus
 cabim⁹: aut quid bibemus: aut quo ope
 ricimur: hec em oia gentes inq⁹rant. Sūt
 ei p^o vt celestis: q^o h⁹ oib⁹ indiget: q^o h⁹
 te q^o pmo regnū dei et iustitia ei⁹: et h⁹ oia
 adiciēti vob⁹. Et. j. p. e. v. Oem sollicitus
 dūe vram pūctentes in eū: q^o ipi cura
 est de vobis. Dicit q^o de h⁹ curā de ois
 bus creatur⁹ puidēdo eis v⁹ vito: puidet
 aialib⁹ i deserto: p^oscib⁹ i aq^ouāib⁹ i aere.
 Idē dicit d^o. Qui dat esca omi carni. Idē
 Qui dat inuictis esca ipsoz et pullos: et
 uoz inuocantibus eum. Dicit de coruq⁹:
 vt dicit naturalis: pulli coruoz q^o sunt
 nati sunt albi: q^o vidētes magni coru⁹ e
 dunt nō ēē pullos suos: et nolunt eis da
 re esca: nec p^omittūt q^o semella de eis es
 ca. Tūc puli ex insecta naturali elenāt
 caput et os ad celū. q^o d^o de q^o puidet
 oib⁹: puidet nob⁹ de vita: et de nutritioe
 mittēdo rotē de celoz: sic viuūt. Idē et vos
 fuitis deoz: puidēbit vobis. Dicit si via
 exemplū de sacerdotē illo paup⁹: q^o nihil
 habebat ad comedēdū nec ad indūdū
 Et cum semel cogitaret vñ pranderet: co
 gitauit in corde suo dicens. Idē tibi acci
 dit: q^o nō fuit deo. Et surrexit in media
 nocte ad dicēdū matutinas: et hora p^ole
 dixit p^omar: sic de alijs bonis: missas etia
 deuote celebrant. Et hora prandij venit
 ad domū: inuenit mensam positā ciba
 ria optia supposita: comedē et bibit: et
 postmodū grās deo egit. hec em oia an
 gel⁹ dei debuerunt p^o illo p^onerat. Et ite
 rū venies portauit seculū reliq⁹as. Et istud
 primū angel⁹ iā dū p^oclat sacerdos p^o
 uauit fuisse deo. Dicit q^o inceptit panis
 p^o officij dimittere et dicere tarde. Et an
 gel⁹ portabat cibaria grossa: et modicus
 amara: et mappas modicus nigras. Finis
 liter sacerdos dicebat officij suū tal⁹ q^o
 liter: et sic angel⁹ portabat panē corrolum
 a muribus: et vinū aceto suū et m⁹ p^opas se
 lectos. Q^o vidēs sacerdos incepti fuisse: cui
 angel⁹ apparē incepti cū iurare de omi
 sione diuini officij: promittē q^o si fuiret
 deo sicut p^omar: sicut p^omar: ip⁹ p^ono
 uat ad finitū dei et ad p^olas: et sic se emen
 dauit: licet cepit deo finire: angel⁹ sibi
 vt p^omar misit. Ergo nolite solliciti ēē

re. s. p. m. b. q. r. e. regni dei re. **¶** Octava circumspectio est sacrilegia: ut cū qd recti pit aliqd de ecclesia: ut fural aliqd sacri de sacro loco: vel resinet dona ecclesie: vel fura ecclesiastica re. et qd dms petm aua ricle. no. s. laboratores qd nō bñ solut de etinas. No. et de volz. s. d. canes. **¶** Sex cōpō pncipalē vidēdū ē qdō istd petm aua ricle dīstīphē deo maxime. Et primo per sacra m scripturā. Esā. loij. Propt intqut tar ē auaricie iras fū ē pculsi cū. Abscōdi faciē meā: indignat' sum. Et abūt vag' in ira cordis sut: vias ei' dimisi. No. ias tuslum: cū tñ in deo nō cadat tra. Rō. qz ira ē passio ppositi: de' aut oīno est sim pti: sibi nō cōueniūt aliq passioes. Sz de' bñ dī hē trā silitudinariē ad modū hōia irati: mod' aut hōio irati est punire qd pti. Sz dī ē ira l' deo pti pūitioes qd facit a singulr ppi petm auaricie: ppter qd de' dat guerras: tempestates: et mortalitates qd destruit poplā bōa: iō dī cū: pculsi cū. Nota etiaz sī vīo. xv. q. j. Re nerilmini. Itē dicit abscōdi: a. Auertit faciē meā ab cor: hoc est pet'. hoc facit de' qz nos clamam' i oīonib' nra a p' cessioib' qz nos adiunet i tribulatioib' nra: ipe tūc auertit faciē suā a nobz nō eraudilic. Sedo oñdit istd petm ē dī spūitib' pditionē nātē ip' deī. Wē' ei nātē ē libalio. p. qz dat nob' oīa bōa tpa līa piberet: vidēdū vīnū re. Itē dat nobis solē lunā: celū et quatuor elemēta. Itē de dī nob' sūtū. s. carnē suā in cibis: et sangui nē suū in potū. Itē dat nob' bestias terre aues celū: pīcen aqz re. Itē dicit ap' Ro. vii. Oīa nō oīa cū illo nobz donas tū. s. sūlo suo. Ecce liberalitas suatō dī: cebat dī. Ap'lo tu manū tuā: i ples ē alat bñdictio. Itē pmitit a pmitit nob' dare celestia. Tertia ostēdit qz sūt sibi solēbile p pūitionē bñmalē qd de' se cū i mūdo de iho pctō. Wic qūo veniō i tēplū repti sibi oneros vēdētes a emētes et facies flagellū eiecit eos dīco. Dom' meo domus oīonū vocabit'. mactib. xxi. **¶** Tercio pncipalē vidēdū ē qz poteri mus remediare: sūt mltia remedia. pti mō est cogitare qdō er hīa nihil tech por tabi i morte: iō ponas cor tuū i diuitiis qz sunt poene. s. diuitie celesties sicut glia celestia. Sedo remediū ē cogitare paup' tatē xpi: qd dicit. Tulpeo foucas hīa: et vo

lucres celi nidos: fili' aut hōio nō hz re. mat. viij. Tercia fmedū ē cogitare. Ap' tatē diuitū auaroz: qz sūt i arietate nē dōdē: nec andēt cōcedere v' dōmire: Itē cogitate i digētiā ipoz: qz q' p' hz p' l' dī geritē auari sp' affectat mltū tps et caris sūa: qn vidēt pulchriū tps et abbdāriam bonoz: irascit' s' deū. Wic exēplū de qdā diuite auaro q' emitt magnā coplā bladi: septariū ad palozē vigili sol. et tps male disponebat: et venit caristia: et osecdit ad trīgita sol. v' p' l'. Wicēbāt sibi p'oz et filiū q' videret bladiū: qz satz lucrare: tps nō lebat: s. dicebat sciatz q' p' valebit: et ve nit bōa fortia: utpō bñ dispositū fuit: dī mīnuebat ptiū bladi ad vigili sol. postea ad. x. sol. Qd ille audīto irascēbat s' deū et facit' ē isan' et despat' dīco. In dīspetio del. Ecce qūo descedit ad. x. sol. posuit se s. lectū. Et mulier veniō domū lucnēca cū torū pallidū et qūi mortuū dixit. Wic qūo qd hētiō: Rndit alt. x. sol. repetēdo dī dicit mulier recordemī passiois xpi: r' dī dī. x. sol. et dīposuit ipz de lecto. El mīci vō et circūstātes reduebat sibi mortē xpi ad mētiōē: sp dicebat. x. sol. Et cū amīci p' solaret cū oīb' ipz dicebat. x. sol. s. finat' ve nit sacerdos mēiō: et passionē xpi: et ha beret p'itōnē: ipe mīst aliū dicebat sūt. x. sol. et sic finat' cū suis. s. lo. mortu' ē: et descedit ad infernū: dñat' ē: iō canet ab oī auaricia. L. ne. xij. Wic pctō lux. f. m. s. iij.

Bat volūtas tua re. v' f. **¶** Tercia ptiōne spūalē: ut sicut volūtas dei fit i celo et i terra p creaturā i sensibiles i rōnales: sicut fiat et p nos a sum' sue creature rōnales. No. qūo volūtas dei fit p creaturas i sensibiles et i rōnales: et pīlo i celoz: et pīcipio qd de' creant mādū: pcept pmo celo qz moues ref: celū sp' facit et i volūtatē dei. Itē p cepit sol qz sūt bē ventret de oriente et i illūaret irā et calēfaceret illā: germis naret et fructificare faceret: sol tenuit et i pceptū ei'. Itē lūneqz daret i lūnētā su p terrā. Itē de aliis elemētis: qz pcept terre: ut pducere herbas et arboras: sio reo fruct' recta necessaria ad vīā hōis: et ita nāqz fecerit volūtatē dñi: ppe qd alt dī. Et tūc vā et ceter. et i se. se. p. et nō p. Ecce igit qūo volūtas dī fit i celo

et in terra p creaturas i sensibiles et i rōnales: et i sol' hō q' ē rōnalis facit s' volūtatē dei. Itē pctm i ista ptiōne puer santonē spūalē: dīcētes. sicut volūtas tua sicut in celo et in terra. s. q' sicut est i celo: ita sit in nobis in terra. s. dīuīnū: et est ista ptiōne directē s' pctm luxurie: qz luxuriosū nō curat facere volūtatē dei: s. volūtatē suā carnalē: qz volūt vīuere s. sū sūalitatē. Et not. qz volūtas dei sicut des clarat ap'lo: est sctificatio nra et abstīnere a luxuria. dicit em. j. T. hē. iij. hēc est volūtas dei sctificatio vīa: ut abstīneat' vos ab oī fornicatioe: hoc em vult de' et sicut tūmca sūā qz custodit ne deturpet a lus to: qz ita qūbz custodiat alaz suā: corp' ne pūclat' in lūā luxurie. Qui q' luxuria facit s' volūtatē dei. Sz dicit ista ptiōne: nō sic de nobis vīuere ista q' luxuria facit: s' volūtatē tuā dñe: s. da nobis sic querari q' sicut volūtas tua fit in celo et in terra faciam' volūtatē tuā. Qz ista ptiōne ē pctm luxurie: et ptiōne ē ptiōne. Et videbim' in ipō pncipalē tria.

¶ Primo si sit in nobis certe. Sedo quō displicet deo maxime. Tercio quō poterim' leuē remediare. **¶** Ptiō vidēdū est re. Et h' poterim' cos gnosere si attēdam' qd sit luxuria et sue circūstātie. Tñ luxuria nīhī aliud est qz libidinosā volūtas appetit' et amor inordinat' delectatiois carnalē. Luxuria ē duplex. Una ē fm actū: alia ē fm occasioes et ē multiplex occasio. Ptiā ē p. vīnū i pndicū. v' pmo mō. v. Quid videt mulierē ad pūpiscēdū cū i mechat' est cū cor de suo. Nota videre mulierē an sit pctm mortale. Wico qz sic si videat et pūpiscat: est: ita dicit rps in auto. alleg. Nō solū pūpiscere est pctm mortale: s. et videre si pūpiscat vidēdū ē videre a nō pūpiscere nō est pctm. Tñ aug. i reglā. Neqz em qz pcedit nīl semis videt: pūpiscere minis appetere vel ab ipis appetivelle criminosus est. Tñ tāgere mulierē sine mala intētiōe et cū necessitate: nō est pctm mortale: s. tāgere cū libidine: vel copula reat se nō pūpiscere mortale ē. Sedo occasio est p. s. bñ: qz corāpant mores bonos collatā mala. j. Cor. xv. No. qūo voces sunt signa corāpant i ala passionū. Qui aut libet loquit de pctō carnis: signus

est q' mot' est i corde et tot' corāpant' et q' tales sunt pnt ad istū pctm. Tñ si talia dicat intētiōe peccāto: puro esse mortale Tertia occasio est p tactū vel osculū vel alr. s. p. man'. Declara caute: et de tactū agel ista: vbi dicit de pctō s' naturā. L. u xuria aut fm actū et opatiōne est duplex qz qdā est fm actū i terrore: qz est ptiōne deliberat' ad actū exteriorē si adessent oportunitates: est pctm mortale. Si aut luxuria sit ad actū exteriorē: h' ē duplex qz vel act' nō trāsīt in sedāz ptiōne: et oc ciāt i pollutionē nocturnā domico et vocat pollutio: et vigiliā eueniat de mollitico: et ē pctm mortale qz s' naturā. x. d. seqt videre de luxuria qz est fm actū exteriorē: qz trāsīt i sedāz ptiōne: qz de tali maxie intelligit h' dū dicit in sepe de peccatis. Prima est fornicatio. Sedo adulteriū. Tertia incestus. Quarta luxuria. Quinta raptnus. Sexta s' naturā. Septima sacrilegium.

¶ Ptiā spēs sue circūstātia luxurie est simplex fornicatio. Et dī simplex fornicatio qz solut'. i. ille qd nō est vxorā: vel qd nō est ordinat' sacris ordinib' cognoscit carnalē solutā. s. mulierē qd nō ē maritāz tamēc abstricta aliq voto: qz nō est relīgiosa. Ecce qd dī simplex fornicatio: est minimū pctm de istis circūstātiōib': et est s' pceorū dei: est pctm mortale. Itē et alia circūstātia qz ē meretriciū: hoc sit dupl'. ptiō qz sit vaga libidine cū dīner sio se mīscēdo: vel cū paucis cōbūdendo. Sz dicit mlti qz ē pctm: x. cū facio iūstia: qz sibi pti et sum' pceorū: ego non iā vxorā: et ipa nō ē maritāta. Audi bō nā rñsonē: qz dīcis cū facio iūstia: qz nō sumus vxorā: ipe pti vīrū. No. cū facio iūstia: et declarabo p sūlū dīne de sūla reglō frācie: qd nō hz vīrū: et cognosco cū ipa volēte et cōsentiente: si dīcas cū facio iūstia: Nōne reglō sperabo cū maritā re cū aliq magno dño: et tu i pnotasti cū Et qd faceret rex si sciret? Ita ē de mulie re soluta et si iā regis eterni. s. xpi: qūa gennit de spōsā suā. s. ecclesia in vīro. Iñ fonte baptisimario. Si qz dīcis cognosco solutā cū facio iūstia: Wico qz reglō pti qz ipso nolēte et prohibēte cognosco sū hā sūā. Not. qd faceret rex de talī s' cos gnosceret sūā sūā: qz suspēderet est i fur

causa faciet ipse de se in inferno et posses
in cogitare soluta si rex. Ipsi ipsa sua
seu ecclesia dant tibi et in prope: alio non.
Ecce quale peccatum est simplex fornicatio.
30 aplos de talibus dicit. i. Cor. vi. Forni
carii et adulteri regnum dei non possidebunt.
Nota de euntibus ad meretrices qui sunt in
lupanariis per cognoscent absque peccato: di
co quod nemo mortaliter peccat qui vadunt
et. Si dicat ecclesia sustinet lupanaria.
Dico quod verum est. Pro quo nota quod du
plex est lupanar. Unum publicum: aliud se
cretum. Lupanar publicum sustinet duplici
de causa. Primo propter preservationem ho
minum mulierum: quod dicit Augustinus. Tolle me
retrices de mundo: et oia perturbabis ubi
distinguit. Secundo ad vitandum matius peccati
et incommodum: quia natura inclinata est ad
matius: quia iuuenes non habent meretrix
eius maiora peccata committeret. Ideo ecclesia
sustinet minus peccatum ad evitandum matius
habet peccatum mortaliter occedentes. Aliud
est lupanar secretum: quod est in multis civi
tatibus per carceres et vicinos: quod credi
non posset ubi sunt multe meretrices secre
te. Et tale lupanar non est sustinendum: imo
omino est extirpandum. Et ratio huius est
propter scadala que inde oriuntur. Primum
est: quod multi de eadem parentela peccabunt
cum una tali muliere. Primo pater: conse
quenter filius: qui ignorabit de patre suo: et
ribalda meretrix ut possit habere pecu
nias abandonabit se sibi. Tertio veniet
cognatus eius cum ea cubabit. Et sic alii
multi de eadem parentela. Ecce primum sca
dalu. Aliud scadalu sequitur ex illo lupo
nari secreto: quod una meretrix secreta cor
rumpet multas alias bonas mulieres illi
carriere ante platea. Et ratio est: quod una bo
na mulier videbit quod illa meretrix erit be
ne induta: et videbit intrantes et visitantes
eam: dicit intra se. O si tu acquireret ami
cos: panderet tibi sicut et illi et. Et sic at
terabit facere quod nunquam fecisset. Alii me
retrices secreta comparatur omni infecte: que
omnes alias omnes infect: nisi cito de socie
tate aliorum cunctis pociatur et. Comparat
etiam poma putrido quod etiam infect: corru
pit cetera poma. Ecce 3 meretrice secre
ta. 30 expellenda est de carceribus: alias
sunt in magna periculo omnes alie mulie
res. Aliud scadalu sequitur ex meretrice se

creta. Nam est sicut puteus secretus in quem
multi et quasi omnes cadunt et submergun
tur. Ac si esset in ista villa unus hospes
qui in una parte domus sue teneret pu
tem seu foueam secretam in qua omnes in
trantes submergerent. O quale peccatum
est: nec hoc aliquo modo sustineret et. Ita
est de meretrice secreta: quod non est nisi pu
teus inferni. Unde prover. xxi. Fouea
profunda est meretrix et sequitur. Insidiat
in via quasi latro: et quos incautos inue
nerit interficiet. Nota quot submergunt
in ista fouea. Primo viri ecclesiastici sa
cerdotes. Secundo religiosi. Tertio nobi
les. Quarto vxorati. Quinto iuuenes.
Omnia ista incontinentia eueniunt et lu
panari secreto: ideo extirpandum est: nul
lo modo permittendum: ecce quale peccatum est.
Et hec de prima specie sine circumspecta.
Secunda species luxurie est adulterium. Est autem
adulterium ad alterius uxoris accessus.
Unde adulterium dicitur quod maritus vel
uxor frangat sibi fidem matrimonii pmissi
si: et sunt perituri. Et dicit scriptum. Tho. qd
perituri est matius peccatum quam homicidium: et
sunt magis puniunt in alio mundo quam ho
micidia: quia in isto mundo sit contrarius
et oppositus fiat. 30 istud peccatum est ma
ius fornicatione. Ratio est: quia est contra
incarnationem filii dei quod figurat matri
monium. Unde sicut vir uxorem iam non sunt
duo sed una caro: ut dicitur. Mat. xix. Ita di
uinitas et humanitas in christo ita sunt co
iuncta quod nunquam separabuntur: quia iam
sunt due persone: sed unus christus. Qui ex
go frangit fidem matrimonii videtur in
nuere quod diuinitas separabit humanita
tem: quod est hereticum. Et ideo cauendum: quia
magna peccatum est: et talibus adulteris iam
datum est congregari a paradiso. Apoca.
xix. Timidis et incredulis et. Et sequitur.
Pars illorum erit in stagno ardenti igne
et sulphure. et i. Cor. v. Reus fornicarii
necque adulteri regnum dei possidebunt. No
ta etiam contra multos qui non solum frangunt
matrimonium secreta: immo publice tenent
cubiculas et sunt excommunicati. De quo tali
bus cubiculariis finaliter accidit sicut
cunctis mercatoribus. Unde fuit quidam mer
cator valde dives: cum vxor eius esset
morta venerunt amici et pater eius ut
darent ei uxorem: dixit eis quod volebat:

Disperdit equare? Redit quod vel dabit
mihi vxorem iuuenem vel antiquam. Si iu
uene habebat illa spernet me cum sim an
tiqua: timor quod faceret me de confratria
sancti cuius. Si autem antiquam accipiam
ego sum antiqua et caluosa: illa antiqua
et sic vnus non poterit iuuare alium. Dix
erunt amici: comparer non curetis: quod non da
bitis vobis vxorem antiquam: sed iuue
nem. Et si faciat vos de confratria cucu
lorum: faciat et de confratria sancti. Lu
ce. Certe dixit ipse: ego non curo de mu
lieribus. Et sic amici recedebant. Et dum
fuerat in parte domus suae: reuocauit eos
dicens. Audite quid cogitauit. Et quid do
mice? Ego enim proposui accipere duas vx
ores: et nam iuuenem et aliam antiquam. Et
si iuuenis despiciat me ibo a d antiqua
et sic adiuvabit me dabit mihi bona co
silia et confortatio. Et dixerunt amici. O dñe
in bona hora dñe debebat vxorificare ro
gari: et modo vultis duas vxores: et dede
runt ei duas vxores sicut conceperat: et
post modicum ei paruit filius iustum et diffe
rentia inter illas: quod iuuenis contempsit
antiquam dicens. O antiqua vade: et vole
bat dominari: dicens quod etiam erat vxor
eius. Sed antiqua dicebat quod debebat
dñari: quod antiquior et iuuenis debebat
sibi seruire. Contrario alio dicebat et.
fuit magnus rumor inter eas: et non po
terant se videre nec poterant videre quod
ipse acciperet placitum in eum. Dixit quid
iuenis mulier fecit: ipse semel inuauit
maritum ad prandium: et facto prandio et
ipso inebriato fecit ipsum reclinare in gre
mio suo: et sic obdormiuit: et ipsa abrasit si
bi omnes pilos albos de barba cum pinicito.
Cum ille euigilasset: tunc ad visitandum
aliam mulierem: quae illa intuens dixit. Quid
est hoc maritus meus efficit iuuenis: quod
iam non habet pilos albos in barba: et co
gitas dolus inuicem eam in crastinum ad
prandium accipiam: et ipse inebriato
pessima vetula fecit caput suum reclinare
in gremio suo et obdormiuit sibi omnes pilos
negros de capite: quos potuit de bar
ba cum candela: et caput remansit sicut cor
rium depilatum. Et cum euigilasset respici
ens in speculo vidit barbam depilatam: et
dixit. Quid est hoc? in habuisti non obar
bitonem. Et dñs fuit ad villam: amici di

rexerunt sibi. Domine quomodo est vobis
de mulieribus vestris? Respondit: male
certe: credebam quod dedissetis mihi vxor
es et dedistis mihi barbitonem: ecce
quo meam barbam fecerunt et sic tandem di
misit eos. Sic accidit finaliter tenentibus
cubiculas qui non sunt contenti de suis vx
oribus: quod vxor iuuenis. I. cubicula depila
lat sibi barbam: sed bona temporalia pes
cendo camillas: tunc a se calia: et talia
homo: quod tenorem lena non diligit absque
et iuuenis et nunquam est contenta. Et sic final
iter destruit eam. Et post venit antiqua id
est diabolus: et depilat barbam nigram: id
est animam nigram et tenebrosam propter pec
cata et potat secum ad infernum. Ecce quos
modo accidit et accidet talibus. Ideo cau
entis et sistis contenti quilibet de vxore
sua. Tertia species est incestus: et commi
ttitur inter parentes carnales: ut aliquis
cognoscat aliquam mulierem de parentela sua
Aliqua etiam committit inter parentes spirituales
et: ut cum quis cognoscat comatrem filiam
suam spiritalem: vel filiam et. Declara cau
te ad populum: quod multi sunt defectus cir
ca hanc speciem et sunt multa mala copes
tagia maledicta habere occasione in
peccatis. Quarta species est stuprum: est
cum homo aliqua debeat ipsa consentiente:
et est maximum peccatum ducere vel trahere
puellam virginem ad malum finem: quod vult
fieri bona mulier. Nota quod aliquoties
iste defectus est pater et matris propter ma
lum regimem. Non intravit eos in amore et
timore dei: sed sustinet ei vanitates et vi
sitationes ribaldorum: et sic efficitur mere
trix. Dixit contra: matres ipsarum quem quod
do vadunt ad ecclesiam dimittunt eos for
las in domo: ribaldus qui hoc observat
videns matrem inisse ad ecclesiam venit ad
domum: et quod mulieres sunt fragiles et ma
gnum puellae prompte ad malum statim
consentunt. Et vos domina quando int
ris ad ecclesiam filia vestra erat bona et
virgo: sed quando vos reueneritis fuit me
retrix et ribalda: et nunquam erit honorata.
Nos estis in causa: quod omisit eam sola
in domo: et estis causa scandalum. Ideo
catis filias vestras vobiscum: de his et
bonas doctas ne loquantur contra ribal
dum: ne decipiant eos: quod humiliter
se solent quod vult eam copere. Iuxta illud

Ecce. i. h. Equi nequiter se humiliat. et interiora ei plena sunt dolo. Quinque species est rapr: est qñ filia violenter dñctur de dono parentu z violat: z est maritus pccñ. Dñ. qñ hñm puelle deberet illius mori qñ cõmittere z permittere il ludiqñ sic essent maritus i paradiso: hñm etiam merrerit sic amplu mollet cõsente pccñ: ex hoc interficeret ab illo qui cõsueuerat peccare cuz illa par esset maritus. De de filia puellis qñ non cõfenserunt pctñ: tñ inuite violabantur: z illa quia violat inuisa est ad quingentũ me ritotum z pñemotuz. Tñde qñ dicat beata lucia. Si tantum me fecerit violari: castitas multiplicabit ad coronam ec. Sexta species est pctñ cõtra naturã. Et hz quatuor differentias. Prima est moliticoe que accidit in actibus immodis vi gilando: qñ multi sunt qñ nõ audet peccare cõ mulieribus propter timorẽ inñmĩ vel qñ nõ habent oportunitatẽ: sed secre to cõrumpunt se: z plus peccant qñ si cõgnosceret matre pccat: qñ hoc peccatũ est contra naturã: cõ matre naturale hz graue pctñ. Secũda differentia est fodo inia: vt homo cum hñe mulier cõ mulie re. Tercia est beatitas: videlicet habere rem cõ aliis bñtis. Declara cau te ne desoeqñione peccandi. Quarta bñ abusu: qñ nõ seruatur debitus ordo nature: nec dei nec ecclie: sicut qñ rolla est super cooperiozib: vel luna super solẽ. Intelligẽ z declara bene caute. De istis differentia tange ad loquendũ in cõfessionẽ: qñ cõfessor bene aduertat z caute interroget de talibus. Septima species est sceleris glum: z committitur per viros ecclesiasticos ordinatos: vel cum mulie res moniales: deo cõsecrate z copulate cognoscut. De quale pctñ est cognos cere syotem spĩ. Tñde legendam sancti marthei: qui cõradixit regi polletĩ habere filiam regis pccatissimã fuit in vxore que erat monialis: dñe ap non decebat eum habere vxorẽ eterni regis. Propter qd beatus martheus mortuus fuit. Ideo car uatit ne tangatis sponsos spĩ. Nota qñ potest etiã pñ accidere in matrimonio legitimo. pñmo qñ sit in festiuitatibus precipuis: vt beate marie agime: aploz ec. Secũdo qñ sit in quadragesima. Tercio

qñ sit in cõione tribus diebus anteq̃ tri
bus diebus post. Quartaqñ sit ltra mestrũ.
Quinto qñ sit post impregnatione: aut
post partũ. De oibus istis circũstantiis
est cõtendũ: de talibus speciebus

Secunde principali

ter videndum est quo istud peccatum luxurie
dupliciter deo mortine. Et istud cognoscere
re possumus q̄ multas punitiones quasbe
antiqui fecit de isto peccato. Prima puni
tio legitur Gen. vi. q̄ tpe noe rōne istius
peccati deſtruxit totū mūdū diluuiū q̄
ois caro corruperat viā suam: erat totus
mūdus calefactus per luxuriā. Et
sic deſ. ego refrigerabo eos: misit dilu
uiū. Et sic deſtruxit totū mūdū propter
peccatū luxurie. Secunda punitiō legi
tur Gen. xix. De quinque ciuitatibus. I. So
doma: 2. gomorra: de alijs submerſa ē
deſtructio. De ipſi em deus ad abrahā Gen.
ne. xix. Clamor ſodomorū 2 gomorreorū
multiplicatus eſt: et peccatū eorū agr
granarum eſt nimis. De punitiōe quo
modo uenerūt duo angeli ad domum
loti in ſpecte humanā: p̄ceſſit homi
nes ciuitatis 2 volebāt peccare cum eis
Sed loti prohibuit dicens q̄ nellenſi
cere tantum factus: ſed q̄ acciperent fili
as suas: 2 agerent cum eis. De q̄do
deus pluuit ſuper illas ciuitates ignem 2
ſulphur: deſtruxit eas. Tercia punitiō
de isto peccato legitur Num. xxi. de filiis
iſrael qui peccauerūt cū mulieribz moa
bitis. Et p̄cepit dñs moſi q̄ ſuſpēde
ret omnes principes populi in partibz
contra ſolem. Iacob dicit gloſ. q̄ ſuſtine
bant illi peccatum: nec volebāt ipſum
corrigen: ideo fuerunt oēs ſuſpenſi. Et
deus p̄ceſſit populū 2 occidit viginti
tri milia homin de populo iſrael ex
ptis illis q̄ mortui ſunt de moabit. Alio
punitiō legitur Iud. xxi. 2. q̄do de qua
dam homine qui duxerat uxorem ſuā de
bethleē: cū duceret eā ad ciuitatē ſuā
2 tranſiret p̄ ciuitatē gabaa ubi erat tri
bus beniamin: eſſet heca tarda habue
rūt ibi flare. Et cū tranſieſſet ciuitatē: nō
inueniūt q̄ eorū recoliſſet: cū ipſi nō e
ſſent de illa tribu: Iſta viderūt ante pla
teā 2 ſtabāt ibi. Quidā aut probos ppo
ſito eia venit: dixit eos i domū ſuā.

Natim venerūt iuvenes cūstas? pōtētes
 peccare cū clōre tradidit eis vxōre suam
 Et tēnerūt eā tota nocte: et in crastinū
 summo mane redpōrēt eā aū domū illū
 pbi vtrūz omiserunt eā aū potāz: et exē
 dēs baechia cecidit in terrā mortua. Cū
 aut maritus eius surrexisset summo ma
 ne et aperuisset portam: cecidit eā mortuā
 patiens q̄ dormiret. Sed cum magno
 dolore am super inuentū suū portā
 vtrū in ciuitate suā: scidit caduer eī in
 fructūz misit p nuncios illa fructū p to
 tā terrā pmissiois. Ad iudei videntes
 mirati sunt de tanto facinore: et gregati
 sunt oēs maiores natū ad illū hōiem. Et
 scita cā: confutuerūt deū quid agere de
 bebant. Et inuādūt deus q̄ faceret bet
 lum contra gabas. Quod et factum est:
 in p̄tino bello mortui sunt .xxij. milia ho
 minū: et in secundo .xxvij. milia: in ter
 tio bello ab vna parte .xx. milia et ex alia
 parte .xx. milia et centū. Declara hīsto
 riam vt habes Reg. cū. xx. ca. Alia puni
 tio legistur. Reg. iij. de bel. q̄i sustine
 bar filios lūpulosos. Sc. Alia puniō le
 gistur facta fuisse in die natiuitatis dñe
 obus sodomitis q̄ erāt in mundo. Nam
 illa die oēs mortui sunt. Et ista puniō
 nibus habemus q̄ deus iustū odit istū
 peccatum. Et ip̄s dñs inquit oēs habitā
 tores voluptatis et lūcie. Tō multum
 debet nos istud retrahere ne peccemus

Tertio principaliter

ter vidēdū est qūo lentiter poterim reme
diare. Et sunt multa remedia. Primū re
mediū est considerare arēre passionē pē
et iōsum in cruce passionatū. quia dicit
Esaie. i. In planta pedis vsq; ad verticē
non est in cōsanitas. Et q; homo peli re
cipere tales delectationes in suo corpore
cum christū in suo corpore tot passioē
sustinuerit. non est rationabile. Secū
dum remediū est scīre. et cō
ueniē equo ribaldū quādo est nimis te
sus. Ita corpore amonēda est uenēfēs
concoctio et potatio. quia cibaria prouo
cant hominē ad luxuriā. Ideo oportet
abstinere et ieiunare. Ideo dicitur in
preatōne quadragesimali. Qui corpo
rati cibus in vīsa cōpēmit. Hora q; mul
ti dicunt q; non possunt abstinere ab isto

peccato. Et ratio est: quia faciunt excessus in comestionibus et potationibus. Volunt enim isti sicut vetula quedā que oleo volebat extinguere ignem: quod est impossibile: ita bene comedere et bibere ad extinguere ignem. Ibidem: quod est quasi impossibile: ideo oportet sequare et abstinere. Tertium remedium est des notio ad beatam virginem mariam. Notia quomodo aspectus beate Marie virginis quod extinguebat omnem malam concupiscentiam in hominibus et aspicientibus eam. Sic si sitis tentati de luxuria: aspiciatis beatam virginem per contemplationem: et orationem: refrigerabitur concupiscentiam vestram inordinatam. Quartum remedium est cogitare penas inferni paratas luxuriosis: decedo. Quomodo potest sustinere penas illas et terribilissimas? Ideo exemplum de quodam eremita: ad quem venit mulier de nocte volens eum inclinare ad luxuriam: sed eo gemens et ei aperiret. Qui aperire non videt: quod est mulier: et apuit: querens quomodo tolli hanc. Que dixit se errasse in via mentis: dicit quia esset misericors: et sibi compararetur propter lupos et. Et sic boni homines recipi et in cameram suam. Et dum calefacerent: insurrexerunt motus luxurie propter verba attractiva ad aspectum. Cumque illa se disponeret ad peccandum cum nulla videtur: subito reuersus se dixit intra se. O proditor: quidvis facere? Et posuit digitos suos in ignem: comburebat eos. Mulier autem hoc videns incepit clamare dicens. O pater: quid fecisti? Respondit eremita. Si non possum sustinere istam penam: que modica est: quomodo sustinebo penas inferni sine ignem? Et sic euasit et cepit mulierem. Et ideo dicit ps. Converterant peccatores in infernum: omnes gentes que obliuiscuntur. Quintum remedium est considerare angustiam propriam qui semper est luxa te. Tunc Ber. Non audeas facere presente angelis: quod in e presente non auderes. Sextum remedium est cogitare pulchritudinem que me tue que est ad imaginem et similitudinem dei creati: etiam est pulchrior sole quantum ad naturam: quam tamen sic de turpissimis peccatis luxurie. Ideo laudandi mundi ethore: inferre malum cogitationis.

num vestras. Etsi. i. Declara ad propo-
situm 2c. Deo gratias.

De peccato gulae.

Sermo. lxxx.

Anem nostrum

Quotidianam da nobis hodie
vbi. s. Ista est quarta petitio
orantis dicitur in qua petim^{us}
pmissionem corporalis necessarii cunctis q^{ui}ntu
ad vitam pmissio tota intelligit p panem
Cui dicit de^{us} ad Gen. iiij. In sudore vultu
sui tu vesceris pane tuo. Ad in int^{er}dit
de^{us} dicere q^{ui} sol^{us} panis accipere^t cu^m sudo
re. Imo etia^m tota alia pmissio necessarii
te h^{ab}et. Quia ad ista h^{ab}et pseruanda etia^m
necessaria sunt m^{ul}ta alia: vt vinu^m: carnes
fructus: pisces: vestes: ligna 2c. Jo petes
d^{omi}no panem petim^{us} tota nostram pmissione.
Ista petitio est 3^a peccatum gulae. Gulosi
enim non sunt contenti de pane nec de pui
sione quara deus dat eis s^{ed} in stard^{is} eor^{um}:
Imo semp^{er} conuerunt de deo 2 appetit
delicata cibaria 2c. Quia igit ista petitio
est contra peccatum gulae: sic erit 2 sermo
de pctio gulae. De quo videbunt tria.

Primo quomodo cognoscimus si est
in nobis certe.

Secundo quomodo potest maxime.

Tertio quomodo poterimus leuiter
remediare.

Primo igit si in no

bis sit poterimus cognoscere si aspicias
mus q^{ui}d sit pctm gulae: in quo p^{er}sistit. Cui
gula iporat inordinatissimam appetitu^m come
dendi 2 bibendi. Unde potest sic describi
Gula est inordinatus appetitus edendi.
Non sit importat: quilibet: sed solus appe
titum inordinatu^m. Cui s^{ed} in sc^{ilicet} Tho. sic
describit. Gula est inordinatus appetit^{us}
cibi 2 potus. Et querit sanctus Tho. ij.
ii. q. cxxvj. ar. ij. vtr^{um} gula. I. talis appetit^{us}
inordinatus comedendi 2 bibendi sit pec
catum mortale: dicit declaratu^m q^{ui} h^{oc}
est ordinatus ad vnum vltimu^m sinez scilicet
beni: vt eo fruatur 2 delectetur. Cui de^{us}
est vltimus finis h^{ab}et: q^{ui}d factum
dictum aut cogitatum: totu^m debet fieri
vt ista. sine. s. deo possim^{us} frui. Jo dicit do
ctor sanctus q^{ui} si homo appetat h^{ab}et de
lectatione cibi 2 potus: ista q^{ui} in illa dele
ctatione facit sine s^{ed} paratus agere 2

precepta dei vt in h^{is} sinez sequi volent: sic
isto modo appetitus inordinatus est
pctm mortale: vt vocatur gula: quia tales
gulosi ventre que nutriunt 2 h^{ab}et delecta
tiones deo preponit. Et ad istum sen
sum loquit^{ur} ap^{osto}lus de gulosos ad p^{er}ij. iij.
Quor^{um} de^{us} vter est. Et isto modo est pec
catu^m mortale. Alio modo accipit iste app^{et}it^{us}
titus inordinatus edendi 2 bibendi: s^{ed} in
q^{ui} sunt ad h^{ab}et: vt pote q^{ui} q^{ui}ntu^m cupit
delectatione ciborum non s^{ed} in q^{ui} propter
hoc vellet aliquid facere contra legem dei
Et sic talis appetitus inordinatus est pctm
veniale: 2 de gula largo modo: de p^{ri}mo d^{omi}
soluim loquimur hic. I. put est peccatum
mortale. Et b. Grego. xij. Moral. ponit
quinq^{ue} species gulae: ego simul 2 declara
bo circ^{um}stantias istius peccati: q^{ui} sunt. vj.

Prima est comedere irreuerenter.
Secunda est comedere excessiue.
Tertia est comedere inordinata.
Quarta est comedere festine.
Quinta est edere 2 bibere frequenter.
Sexta est comedere nimis deli^{ci}ate.
Septima est nimis loqui in mensa.

Prima, et circ^{um}stantia est comedere vel bi
bere irreuerenter: hoc est sine honore: n^{on}
premissa b^{en}edictione vel signo crucis. Si
gnu^m eucharistiae est thesauru^m contra venen^{os}
oim ciborum. Nota s^{ed} in naturales: q^{ui} sunt q^{ui}
dam serpentes ita venenos: q^{ui} quandoq^{ue}
dimittunt venenum suum super fructus
vel sup^{er} aquas 2 herbas: 2 ideo comedere
de illis fructibus sine thesauru^m est p^{er}icu
lum mortis. Sic radix venen^{os} omniun^{um}
bonum fuit cibus ad quem serpens po
tionauit imponens venenum peccati: ideo
ex quo radix est portioata 2 periculosa
omnes cibi corporales sunt infecti. Ideo
x^{rist}us bonus medicus ordinauit thesauru^m
n^{on} cibi possent nos grauare. Thesauru^m e
signum crucis: vel aliqua oratio: vt Pas
ter noster: vel nomen iesu. Si aliquis per
sona sit ita gulosa: ad minus dicat iesus:
a^{men} ponitis vos in magno periculo. Dic
exemplu^m quod ponit beatus Gregorius
in dialo^{go}. de quadam mortali que fuit ad
hortum suum 2 collegit lactucas: 2 come
dit sine signo crucis: demon vero crassu^m p^{er}
lactucas: 2 mortalis comedite^r demon
intrauit in eam: cepit eam vetare. Et
adcuratus demon a quodam sancto epo

quare itraisset: fudit: q^{ui} n^{on} fecit signu^m cru
cis: nec rec^{on}medauit se do. Aliu^m ex^{em}pli le
git in libro de vitis s^{ed} in p^{er}dicato^{rum} de quo
da fratre q^{ui} fuit sine linea extra p^{er}uentum
in villa ad potand^{um}. Et diabolus intrauit
in eum: eo q^{ui} comederat irreuerenter sine
signo crucis: vt 2 fessus est diabolus. Co
gitare q^{ui} p^{er}iculo se exponunt gulosi
q^{ui} comedunt 2 bibunt sine benedictione 2
signo crucis. Ostende eis modu^m faciendi
crucem. Unde ap^{osto}lus. i. Tim. iij. Cibos
creauit deus ad percipiendu^m cum gratia
rum actione fidelibus: 2 his qui cognos
uerunt veritatem. Quia omnis creatura
dei bona est: nihil reiciendu^m quod cum
gratia: actione percipitur: sanctificatur
enim per verba dei 2 orationem. Secunda cir
c^{um}stantia est comedere excessiue. Dic q^{ui} q^{ui}
sunt aliqui miseri qui vellet totu^m deg^{re}
tremere possunt satiari. No. q^{ui} facim^{us}
excessum in potationibus: sunt etia^m ho
ra tertie: tunc loquuntur linguis oliui.
Alii p^{er} tota die stant in tabernis: ludio
garrulantes: diffamantes: 2 pauper v^{er}o
stat in domo cu^m tribus aut quatuor pue
ris 2 n^{on} habet nisi vnum acetum vel
mulsum: 2 quando ventunt ad domu^m hora
tarda: si non reperiant cibum paratu^m:
faciunt magnu^m strepitum: 2 in r^{ati}o ba
stion vadit per domum: interdum vapu
lant mulieres ab eis: dimittunt domum
improvisam: 2 non curant prouidere sine
v^{er}o 2 pueris. Et mulieres q^{ui}q^{ue} hoc v^{er}
dentes faciunt sibi amicos speciales qui
eis p^{er}uident: faciunt se meretrices. Et
ex hoc multe bone mulieres faciunt seme
rtrices: 2 mariti fuit in causa: ideo co
neant sibi se. Nota quid sequitur ppter
excessum talium: quia frequenter reperit^{ur}
tur mortui in lecto aut in otio: loca: vel ve
nit eis hostium vel sebtio: aut tremor: cas
p^{er}is: 2 magnu^m habent oculos rubicu
dos soderatos de scarleta. Nota quid d^{omi}
cit regu^m medicine: q^{ui} plures interficit
gula 2 gladius. Contra tales loquit^{ur} sa
piens. Eccl. xij. vj. Noli audire esse in oi
epulatio: 2 n^{on} te effundas sup^{er} oim esc^{am}.
In multis eni^m estis erit infirmus: 2 qui
distas appropinquabit v^{er}o ad choleram
propter crapulam multu^m biberendu^m aut
abstinens effundit v^{er}o. Et s. s. d^{omi}no
talibus dicit. Te qui c^{on}surgis mane ad

ebrietate sectanda: potanda v^{er}o ad ve
sp^{er}u. Jo caueatis ne excessiue comedat^{is}
2 bibat^{is} s^{ed} de excessu faciat^{is} elemosinas
na paup^{er}ibus. Cui. b. Paulus docet nos
modum videndi: comedendi 2 bibendi:
dicens ad titum. iij. Sobrie 2 iuste et pie
viamus in hoc seculo. hic dicit tria.
Primo dicit sobrie. I. cum mensura: n^{on} sa
ciendu^m excessum. Consequenter dicit us
ste. i. come dere 2 bibere de bene acqui
sitis: non comedere fructus: gallinas fura
tas 2c. Nota de Tobia. ij. ca. qui audiens
clamorem agni in domo: quesiuit a quo
habuerat 2c. Tertio dicit pie. I. dare pau
peribus amos dei: reliquias 2 superflua
quia hoc dicit christus. 2. n. x. i. Quod su
perest date elemosinas: 2c. 2 hoc multum
placet deo: est opus misericordie: 2 de^{us}
dicit talibus in iudicio. xat. xvj. Menis
te b^{en}dicti patris mei: possidere 2 aratus
vobis regnu^m a constitutione mundi. Est in
r^{ati}o: edidistis mihi manducare. Situi:
2 dedistis mihi bibere 2c. Tertia circun
stantia est comedere 2 bibere inordinata
hoc est extra horam: cu^m certu^m ipse n^{on} ob
seruat in comedendo bibendo: imo: aliq^{ui}
puentant horam: vt illi qui de mane sta
tim postq^{ui} surrexerint petunt p^{er} com^{est}
medu^m vel vadit ad taberna^m. Tales affi
miliantur pueris parauit: q^{ui} statim post
q^{ui} surrexerint: clamant pane panem. Ta
les sic inordinati debent timerem^{us} lo
dictionem dei: de qua loquitur scriptura
Eccl. i. Te sibi terra: cuius rex est puer
2 cuius principes mane comedunt. Ter
ra est homio: quia de terra facti sumus: 2
in terram radimus. Rex est liberum ar
bitriu^m: dicitur puer quando nescit se
regere: quia efficit puer: quia non regit
hominem: immo statim vt puer comedit
principes sunt quinq^{ue} sensus corporis.
q^{ui} debent iuuare regem: 2c. liberum ar
bitriu^m ad bene gubernandu^m hominem 2
regendu^m: ergo: pe terre 2c. Quarta circun
stantia est comedere festine sicut porci.
Int^{er} enim aliqui comedunt festinanter
q^{ui} ex nimia festinatione aliquando suffo
cantur. Non est sic festinandu^m: sed habes
mus comedere cum panis: 2 bene masti
care in ore: quia hoc multum feruit addi
gestionem. Sunt eni^m multe digestiones
Prima est in olla. Secunda in scissorio: bene

indere cibos. Tertia iacet bene masti
care cibos: non simul sumere omnes ci-
bos: sed post unum cibum sumere alium.
Reliqua sit in stomacho. Et sic conferta
bitur vita vestra in sanctitate per magnam
temporalis si comedatis sicut porci festi-
nanter generabitis vobis infirmitates.
Ideo dicit scriptura sancta, Eccli. xxxvii.
Nolite autem esse in omni epulatione: sed
comedite competenter de esca que est ma-
gis utilis. Et ne te effundas super oem
escam: quia una esca habet unam diges-
tionem: alia aliam. Et sic inde genera-
tur male infirmitates: quia una esca im-
pedit digestionem alterius. Ideo dicit be-
ne in auctoritate preallegata. In multis
efecto erit infirmitas. Quinta circumstan-
tia est comedere sine bibere nimis fre-
quenter. Sunt enim aliqui qui non con-
stantur de una refectione nec de dua-
bus: immo ter: quater: vel quinque in
die comedunt. Dicit quomodo antiquitus
gentes non comedebant nisi semel in die
sed viniebant multos annos: vel septingenta
tos vel octingentos annos vel amplius: si
aut patet de ad. no. marthuselem: mul-
tis aliis. Ben. v. Et cederat solus fructus
et bibebat aqua. Tempore vero noe postoi-
lunium inceptum comedere carnes: bi-
bere vinum: sed non comedebant nisi semel.
Et tunc vita hominis fuit abbreviata: quia
non fuit nisi. cxx. annos: ut patet Genes.
v. Tempore vero danielis inceptum come-
dere bis: vita hominis fuit abbreviata
et fuit septuaginta vel octoginta annos.
Ideo dicit ipse daniel ps. lxxviii. Dies an-
norum nostrorum sicut ipsius. Si au-
tem in potentissimum octoginta annorum
plenus eorum labor et dolor. Sed modo non
sumus contenti: comedere semel vel bis:
immo ter: quater: continue per tota die.
Ideo vita nostra est brevissima: et homines
moriuntur iuvenes: ut in. xxx. vel. xxx. an-
no. Et inde sepe peniunt febres: botuli: et
alie infirmitates propter excessum inordi-
natos. Et dicit. O hoc fecit peccatum. Dicit
eo quod peccatis sunt inordinati: et vestre: quia
nullam modum servatis in modo vivendi.
Ideo cauere ne nimis frequenter corda
suo nec bibatis: quia dico vobis quod non
prodest corpori nec anime. Comedite or-
dinat non nimis: in die ieiunij semel: alijs

diebus sufficit comedere bis nisi labora-
toribus. Idem dicit poeta. Esca semel et ius-
tus est. hic potest dicere conditiones
gentium que exstant a ieiunio. Sexta
circumstantia est nimis delicate velle come-
dere. Dicit quod sunt aliqui qui semper: appe-
tunt delicate: et aliter non ceterant: et sunt
aliqui male nutriti qui nisi semper habeant de-
licata non comedunt. Dicit quod ille dives
epulo fuit damnatus: qui nimis splendide co-
medebat de quo xps. Luc. xvi. Idem quidam
erat dives. et quod sequitur: et portum est di-
ves: sepultus est in inferno. Idem contra istam
circumstantiam dicit. Panem nostrum etc. non bis
cit cibaria delicate: sed panem qui est suffi-
cere. I. pusillo: quia deus datur cultibus finem
statum. Septima circumstantia est nimis
loqui in mensa. Tunc in principio mense
non sunt loquere neque sermones: sed oes
facient: sed quando venter est plenus: omnes
loquuntur simul. Faciunt enim gulosi sicut
la corne musa: que nullum sonum facit do-
nec fuerit plena. Ita gulosi qui sunt in mes-
sa: nihil dicunt donec sint pleni: tunc in-
cipiunt facere dineros sonos. Tunc ris-
zatur: alter clamatur alius diffamat: alius
dicit trullas: alius cantat: alius loquitur
de mulieribus: et verba inhonestia: alius
ridet. Ideo pro conclusione dicit auctori-
tas. i. Pet. v. Fratres sobrii estote etc.

Secundo principa-
liter videndum est quod hoc vitium displicet
deo maxime. Et hoc videre poterimus per
punitiones quas deus fecit de isto peccato
Pria punizio fuit facta in adam: quia de-
derat de fructu vestro. Dicit tota historiam
quo deus in paradiso terrarum plantauerat
duos arbores. I. lignum vite: lignum sciencie
boni et mali. Et deus voluit quod cederet fru-
ctus ligni vite: quod perfrueretur eos in vita: et
in eternitate: sed mandavit quod cederet de fructu
ligni sciencie boni et mali. Dicit quod serpens
venit: et finaliter ad suggestionem istius co-
mederunt. Dicit punitiones. Adde: quod venit
demon: dicit ade. In sudore vultus tui ve-
sceris panem tuo. Gen. iii. Ecce qualis puni-
tionem dedit deus pro isto peccato: et
adhuc durat ista punizio: quia propter istud
peccatum cum sudore et labore bibemus nos
bis acquirere vitam. Si enim bibamus. Quare
habemus tot labores: dico quod propter pec-

catu gula. Eua etiam fuit punita quia dixit
ei. In dolore paries filios: et sub viri pos-
sitate eris: ipse dominabit tui. Adhuc du-
rat ista punizio in mulieribus: quia propter
peccatum gula ipsius eue: parit cum dolore:
habet tot miseria. Alia punizio legitur
Numeri. xxi. quod fecit deus in israel de
peccato gula: qui cum essent in deserto: et
non haberet blada neque vinum: neque carnes
neque oleum: dixerunt in eo contra deum: da nobis
comedere etc. Ita fecit quod orauit dominus: statim
descendit manna: qui fuit cibus preciosissimus
magna: ut dicitur. vni. pisi. Et de illo
cibo omnes comederunt: et passi sunt quia
draginta annos. Et post quadraginta annos
nos murmurauerunt contra deum et contra istum
cibum diceret. Anima nostra non est sup-
er cibo isto leuissimo. Et deus audis mur-
mur eorum: dixit moyses. Quid habet populus
qui murmurat? Respondit moyses. Dicit
non ceterant de isto cibo: sed petit carnes.
Et dixit deus. Fac eos congregare: et cras
dabo eis carnes in tanta abundantia: quod
exire eis faciam per narces. Et in crasti-
num deus pluit eis coturnices et comedes-
runt ex ipsis factis. Nota punitionem quod
deus fecit: statim misit in eos serpentes qui
eos interfecerunt. Tunc de hoc dicit propheta
daniel ps. lxxviii. Adhuc esse eorum erat
in ore ipsorum: ira dei ascendit super eos.
Et multitudo magna populi mortua est.
Alia punizio legitur in nouo testamento:
videlicet Luc. xxi. de damnatione illius mas-
turbatoris: qui epulabatur quotidie splendide
nulla misericordia faciebat lazaro: pauperi: qui
facebat ad languinem eius: viceribus plenus
cupiens saturari de micis que cadebant
de mensa discipulorum: nemo illi dabat. Dicit
condemnationem istius discipuli: quia mortuus
est et sepultus in inferno cum suis honoribus
etc. Et videt dives lazaro in sinu abrahe
dixit. Pater abrahe miserere mei: mitte me
lazaro: ut intingat extremam digitum tuum
in aquam: et refrigeret linguam meam: quia
crucior in hac flamma. Ecce punizio istius
miseri gulosi. O miser fuerat ita dives: quare
non seruauit sibi vnum barilletum
de vino vel de aqua? Responderetur enim hoc
bando pauperibus amore dei: sed ille non
fuit daret: immo totum voluit per seipsum pe-
tisse. xv. anni fuit et plures: et tantum aque
et non potuit obtinere: nec vnum obtinere

bit. Ideo dicit xps. Luc. xxi. Attendite vo-
bis ne forte grauentur corda vestra cra-
pula et ebrietate etc. Item ostenditur hoc
peccatum displicere deo propter satisfactio-
nem humanalem quod denescit de ista
peccato. Quia ipse adam peccauerat per gulam:
ideo xps voluit satisficere per ieiunium:
ieiunium. i. diebus. et. x. noctibus in etate in
qua adam peccauit. Et in cruce voluit pas-
si satisficere: quia bibit acerram cum felle
mixtam. Tunc ps. Dederit in escam meam
felle: in siti mea posauerunt mea acetum.
Et his ergo apparet quomodo deus ha-
bet odio istud peccatum.

Terno principalis

ter videndum est quod poterimus remedia
releuare. Et sunt multa remedia. Pri-
ma remedium est cogitare qualis futurus
est sic nutrire corpus: quod comedet a ver-
minibus. Eccli. x. Cum enim morietur heredi-
tabit serpentes et bestias: et vermes.

Secundum remedium est cogitare cenam nos-
tram paratam quam habebimus in alio mundo
si viuam sobrie et iustitiam. Hoc. ps. lxxviii.
sa est illa cena ubi reseruant angeli et san-
cti preciosus cibus qui a nobis non possunt
excogitari: quia ubi est ista. tri. i. j. Cor. ii.
Oculus non vidit: nec auris audiuit: nec
in cor hominis ascendit que preparent deus
gentibus etc. Et de hac cena etiam dicitur
Apoc. xix. Beati qui ad cenam danti vocati
sunt. Tertium remedium est cogitare famem
christi qui pascitabat per modum frequen-
ter non habebat ad comedendum: immo di-
scipuli ipsi ibant ad colligendum spicas de
quod frangebant. Aliud remedium est considera-
re famem christi in suis membris. I. pauperibus:
quia sunt multi pauperes et boni qui mori-
tur fame et frigore: quia habent domum
sua plenam summa. Et si deus dedit vobis
ad sufficientiam comedere: et bibere: non
debetis facere excessum. Et est huiusmodi qua-
re non remordeat conscientia multorum discipulorum
eos qui sic abundantes: miseri pauperes mori-
runt tamen a frigore et miseria alibus: cum
in christo domus que sunt pauperibus: reputet
sibi factis: dicit Mat. xxv. Alim dico vos
bis quod vni ex minimis meis fecistis mi-
hi fecistis. Alius dicit dicit xps in die sus-
citabit: qui dicit. Erit iustus et non deditis mi-
hi manducare etc. Declara bene et audas

et de hoc peto contra illos qui nolunt facere aliquam elemosinam pauperibus: cum tamen sint divites. sed qui audiant pauperes petere et clamant: ipsi dicunt servus suis quod ostendit ei quod recedat. Et ego dico tibi quod quando tu clamabis in fine dierum tuorum. Dne domine aperi mihi: ipse dicit tibi Amen dico tibi nescio te. Ideo etc.

De peccato ire. Sermo. v.

E dimite nobis debita nra. vbi. s. Ista est quia petitis ofensio dñi etc. In qua petim? remissio ne indulgentie. Et de dimittat nobis debita nra. i. peto quod dicunt debita. Ratio: quia per petim obligamur deo ad magnam summam pecuniarum persolvendam. Tñ dicunt doctores quod de rigore iusticie obligat homo per quolibet peccatum mortali deo ad septem annos de pena. Et quia sumus fragiles et non possumus tñ solvere: ideo petim? illa peccata nobis dimitti. Tñ dicit Christus Mat. vii. Omne debitum dimisi tibi qui rogasti me. Sed vult deus quod etiam dimittamus debitoribus nostris. Unde appetitio recte est contra peccatum ire. Tracandi enim nolunt dimittere suis debitoribus offensas: sed si voluit saluari? quod deus dimittat eis sua debita siue delicta: habent ipsi dimittere. Ideo discipulis magister celestis dedit in ofense dñice in persona nostri. Et dimittite nobis debita nostra etc. quia sic oportet facere. Quia igit ista petitiō est contra petm? trecta erit sermo plenior: et debimus irā de ista petō sicut de alijs.

Primo si ira sit in nobis certe.

Sed quō displicet deo maxime.

Tertio quomodo poterimus scilicet remediare.

Primo dico si ira sit

in nobis. Et dico quod hoc poterim? cognoscere si pñderem? quod sit ira: in quod cōsistit scilicet in suis circumstantiis. Pro quo sciendum quod scdm? Th. ii. q. i. c. vii. art. ii. Ira est quā passio appetitus sensitiva quo vis irascibilis denominatur. Unde ira est passio cōiuncta denominationem enim quādam passionem. Passio potest esse bona vel mala: bona si ratione reguletur: mala si ratione

vel ordinem rationis transcedit. Verbi gratia de ira: si tractus appetit vindictas: ut scilicet in ordine rationis fiat vindicta: talis ira est laudabilis: dicit ira per zelum. Si autem aliquis appetit vindictam qualiter cōtra ordinem rationis reputa si appetit puniri eū quod non meruit vel ultra quod meretur: si malefactor non debet perdere nisi vnam manū vellet eum perdere vitam suā: vel si appetit quod fiat vindicta non secundum ordinem iusticie: hoc est non vult quod fiat debita iusticia ut audiat pariter sed subito fiat punitio: vel appetit vindictas non propter finem debitum qui est iusticie conservatio et culpe correctio: sed solum quod ipse habeat de ipso vindictam: et per hanc ad cōsentium talis appetit? est malus et dicit ira per vitium quod est peccatum mortale: aliquando etiam ira attenditur secundum modum immoderate sumptum quod nimis servile interius talis appetitus: et sic etiam quando vindicta esset iusta. tamen talis ira non debet esse immoderata. Et de ista ira qua appetitur qualiter cōtra ordinem rationis loquimur hic que est peccatum mortale. Et talis ira diffinitur a glossatore super Lenti. xix. ca. Ira est appetitus vindictae. Et de ista videbimus tria: sunt illa que sunt super? assignata in principio istius sermonis. Et etiam poterim? cognoscere si est in nobis si cognoscamus eius filias quas ipsa habet: scilicet quas Greg. assignat. xxxi. moralibus: que sunt iste sex sequentes.

Prima est contumelia.

Secunda clamor.

Tertia est irā.

Quarta est indignatio.

Quinta est blasphemia.

Sexta est tumor mentis.

Prima igit est contumelia. Et notandum quod contumelia importat dehonorationem quod fit per aliquem contra alium per aliquod verbum propter quod aliquis perdit honorem suum: quod prius habebat: sic dicitur contumelia. Verbi gratia. Foris aliquis fecit tibi iniuriam: et tu dicis. O ribalde bñ scio qualis es tu: nonne per ecdarum esse eum hominibus honore tu quod totus ribalde

duo pñtor etc. Ecce cōtumelia: quod primo dicitur reputat bonus homo ab alijs: et modo contemnitur: quia credidisset: et istud amplius dicit: si ista ira non esset vix non esset animus dicere talia. Idem de mulieribus: tamen nihil erit etc. Ecce quid est contumelia: quod quis inhonorat aliquem in presentia aliorum: et est peccatum mortale gravissimum: quando scilicet intendit auferre honorem alicuius: et istud peccatum non est minus quam rapina. Ad enim homo minus amat honorem quam res possellam. s. bona temporalia: ideo sicut in furto est facienda restitutio. Tñ quādo dicitur contra aliquem aliquod vitium: puta quod dicitur. O ribalde vel ribaldus: sic dicitur cōtumelia. Nota quod non esset ausus dicere talia filio regis francie: sed tamen non times dicere de filio regis eterni: et eam inhonorare: ideo peccas mortaliter. Ad istum sensum dicebat ipse Matthei. v. Qui dixerit fratri suo fatue? erit gehenne ignis. Ratio: quia peccat mortaliter: et per quolibet peccatum mortali debetur gehenna ignis. Sed hic ostendit vna quod sit: vtrū semper inferre iniurias est peccatum mortale: secundum sancti Thomam. ii. q. lxxv. articulo. ii. cum verba ex affectu interiori procedant: considerandum est ex quo affectu sperantur verba. Si enim intentio: ad hoc feratur ut per ista verba honorem illi auferat: sic semper est peccatum mortale. Si autem hoc non intendat sed forte propter correctionem vel propter aliam promptum in ista verba: tunc non est contumelia nisi per accidens: nec peccatum mortale: sed est necessaria discretio in talibus verbis: quia posset esse ita grave verbum vel gravis iniuria per incautelas plationum quod auferret honorem illi. Secunda filia est clamor qui communiter accidit in corrumpeundo pacem et impugnando veritatem. Nota quod sunt aliqui qui quando videt quod non possunt habere opus suum: et queritas eos conuincit: tunc clamant et implent aures audientium suis clamoribus: ita quod veritas time perturbant et opprimunt: et hoc maxime accidit in cōgregationibus sine cōsilio quando videt quod non possunt facere secundum suum optatum surgunt et faciunt monopolium cum illo et cum illorum videt

clare quod directe faciunt contra veritatem: et tunc clamant et perturbant totum concilium. Iste talis clamor peccat ex irasione: et est scda filia ire. Deinde inclementer si tibi videat: quomodo concilium est tenendum seu seruandum sicut est seruandus modus ludendi ad balium. Unde tenere petitiū nihil aliud est quam ludere ad balium. Et nota quod in ludendo balium seruant quingis que etiam debet seruari in concilio. Primo quod ante aliquis ludat cōgregent omnes iustores: ita omnes de concilio. Secundo quod omnibus illis de iudo congregatis ponant signum album ad quod omnes habent tendere: ita debet esse in concilio. Album est vtilitas cōmunitas quod quam omnes habent tendere: a tota et a quacunque: hinc inde: scilicet laborando in concilio non pro re propria: vtilitate propria: sed pro communis et vtilitate cōmunitatis. Et de talibus dicit puerbiū commune. A tota et a transuerso: scilicet malis iocare lo balistrier. vlc. et de facit male ludere balistrier. Tales enim qui trahunt aquam ad suam molendinum: quia non curant de vtilitate cōmunitatis: non sunt boni iustores: ideo debetis trahere ad album: scilicet ad vtilitatem cōmunitatis. Tertio ponitur cōsilio: id est timor dei. Unde in omnibus cōsiliis istud est obseruandum quod honor dei semper seruetur. Quarto debetis ludere vni post alium: ita quod in concilio vnus loquatur post alium: et non omnes simul. Nota contra aliquos quando audiunt vnum similes placentem dicentem bonam rationem: forte meliorē quam ipsi dederunt: statim incipiunt clamare nec dimittunt eum loqui. Nihil vult ludus nisi permittatis omnes ludere: scilicet omnes loquuntur: omnes audire debent: et sic libet ludat dando melius cōsilio quod poterit aspiciendo honorem dei et vtilitatem cōmunitatis. Quinto qui melius ludit habet localia: ita cum illo qui dedit melius cōsiliū debet seruari tenere rationem suam. Ecce quomodo cōsiliū cum pace et non cum clamoribus tenendum est. Unde sapiens Ecclesiastes. xl. xxi. Fili sine consilio nihil facies: et post factum non penitebis. Tertia filia ire est irā. Unde irā importat quādam

comotionem in factis. Unde ira est qd
da bellu phasid ex inordinata affectione
sue volutatis inter puatas psonas: et sp
imporat peccatu. Et in illo qui inuadit
alio temp est peccatu mortale. In eo q
se defendit potest esse sine mortali: tali
qn is raro sine venialit: aliqn cu mortali
fm diuersus motu animi: et fm diuersus
modu defendendi. Na si bono zelo cu des
bita moderatide se defendat no e peccu:
si no cu alo vindicta: cu excessu debite
moderationis se defendat: semp e peccu
veniale. Ita sicut e aliquis leuis motus
vel ad vindicta se miscet: vel cum ro
mra excedit moderatone et defensionem
Si ho affirmato: qd insurgat ptra ipus
gnant ad e occidendi vel cu grauiter
inuadendissit e peccatu mortale. No
ta eti de illis q qd no possunt hferendis
etum de persona illius que hnt odio in
furgunt contra bona illius: q: vel ponit
ignem in domo illius: vel in capto qn e bla
dum vel destruant vineas: vel quocunq
alio mo e tenent ad restitutionem. Quar
ta circustia est indignatio. Et sit duplx
vel contra deum: vel ptra primu: ista in
dignatio ostenditur in facie vel in oculis
et comunitur dicitur talibus. O ta es ira
tua. Dic ergo de indignatione ptra deum
et impatiencia: q: propter modicu tribula
tionem quid deus dat eis statim indigna
tur deus: vel si tribulat eos in psona p
pisa dando infirmitates: vel tribulatio in
bonis et in filiis p mortu: in paribus et
amicis: vel etia in bonis spalibus per te
pestates vel guerras: ocs eni iste tribu
lationes vel mala a deo veniut que dicitur
tur mala veni: q oia sustinenda sunt cu
patientia. Iuxta illud ad heb. x. Patien
tia vobis necessaria est: vel iuxta illud
Luc. xxi. In patientia vestra possidebitis
alas vestras. Dic de impatiencia aliquos
ru q statim insurgunt contra deum dicendo
q: si possent eu tenere quid dicerent si
bi? Dic qd deo facit magna gratia ho
minu dando sibi tribulationem et afflictio
nem in isto mudo: q signu est q deus eum
diligat. Deo dicit tribulatione ab hac ma
dando sibi q occideret filiu suu Isaac.
Gen. xxi. sed de hoc factu ad pbandum
ptra erim fideles sibi p patientia: et res
compeset nostra merita et pnia in celo.

Dic qd sunt aliqui quos deus non vult
tat in isto mudo p tribulatione: sed has
dent suas consolationes et desideria: et est
mala signu. Na legit in legenda bit am
brosii q cu declinasset cu suis discipulis
ad domu cuiusda diuitis: et vidit multi
tudine filioru et filiaru: tantam copiam
bonoru admirans dixit dno domi. Dne
cuius sunt tot filij et filie: Qui rñdit. Filij
sunt filij mei: isti sunt filioru meoru ocs
et. Item dico vobis q semp habui bonu
et nihil mali: nec infirmitates et. Et sans
ctus Ambrosius hoc audies conuocatis
seruis suis dixit. Pro certo deo no habi
tat in domo ista: recedamus cito et. Et
cum fuerunt extra domum: statim ignis
de celo descendit: et consumit omnes q in
tra erat. Et dixit sanctus Ambrosius. No
ne ha dixi vobis q deo no erat in domo
illa? Ergo bonum signu est quando deus
dat tribulationes et patienter eas susti
nemus. Nota sunt aliqui qui canes q dis
cunt matino: qui qn verberantur a dno
suo strident dentibus: tñ dñs accipit gla
diu et interficit canes illos. Ita sunt mul
ti qui qn verberant a deo p tribulationes
nec ipsi strident dentibus p vituperia et
maledictiones: et tñ aliquando deus ar
ripit gladium mortis: occidit eos: tñ
ponit eos in puteo inferni: tñ caueatis et
habearis patientia bonam. Alia est in
dignatio que fit contra priu: q sunt ali
qui ira furiosi q si trāscar polea ad ocs
loos eor: statim insurgunt indignando: re
dicu: qd insulto: a: imo si mulca trans
eat ante oculos eor indignant. Qui
ta est blasphemia. Et comittitur multis
modis et maxime in ludu talio: ubi lu
dentes insurgunt contra deum vituperā
do et blasphemando et spūdo in celum.
Dic exēplum de illo Isore qui postq la
sit pecunias et vestes volens ire domū p
portando locustia ppon: ac si esset in quo
da vico ibi quanda mulierē euz clam
p de supra caput inuenit et fiebat dicens.
Cur occiditur occidis filiu meū? Ille
autē Isor attendens ad verba mulieris
illi dixit ei. Dñs non occidit filiu vestru:
nec vnq aliquis occidi. Imo dixit ipsa.
Tunc ipse que estis vos? Ego sum mas
ter dei: si tuus perderet pecunias tuas
salte no honores filiu meū vituperādo

et blasphemando: et sic euasit ab ocu
lis ei. Ille autē egit pñiam. Ita et vos q
vultis ludere pecunias vestras salte no
vituperetis filiu vñs. Dic plix d bla
spemia. Nota qd deo querit de blas
phematoribz et dñs sustinet. Esa. lii.
Diatores ei iniqui agut: tingit tota die
nomen meū blasphemaf. Dic de scdo Lu
douico rege fracte quo ordinant contra
sind peccatum q labia blasphemantium
comburent et quomodo fecit isti nobili
qui blasphemauerunt et euz multi duces
et barones intercedere dixit rex. Tellem
q istu vitium esset extirpatuz de regno
meo: et hoc passus essem in labijs meis.
Sed modo nulla sit ordinatio ptra blas
phemantes: ideo pro nihilo deus blas
phematur: id deus insurgit contra nos p
tempetates: pestilentias: guerras: decla
ra bñ: q mala q patimur peccata nostra
meruerunt: et dicit Greg. Et sexta filia
est tumor mentis: q sunt aliq ita tumen
tes et inflati in corde: q pro nihilo portat
odium in corde: nolunt dicere verbum
et habunt per annu: vel p duos q non lo
quentur coruz homine: et semp sunt i pec
cato mortali. Dic quale periculū est por
tare rācorē vel odiū in corde et tales qn
sunt an confessores volunt eos decipere
dicentes q parent eis corde: sed no lo
quentur. Dic qd metunt: q voces sunt
signa eorum que sunt in ala passionum.
I. Peribet mentis. Rotetis signa. Unde
si aliquem diligitis stat cognoscitur in
vbo et si odistis et. Dic exēplū de merca
tore quoniam ad sanctum Vincentium q
portabat odium fratri suo quia destrux
erat eum finalr perducendo eū ad pau
peratatem: ppter q fuerat frequenter co
fessus de isto peccato et no voverat obli
nere absolutionem: q: volebat reddere
satisfactio: deinde pessus fuit magis. Vincen
tius magister vincitum. Non vultis
parcere illi? salte parcat vobis ipse. Qui
ait: magister non cario vos: declarē mi
hi. Et magi bicatis odium qd habetis in
corde cui nocet vobis vel fratri vestro:
nonne vobis: q vos non potestis dormi
re: nec comedere: q in isto pctō occiditis
alas vñs: et deformat corp vñs. Et mer
catore illuminat: intelligens dixit. Certe
magi no cognosco quanta satisfactio est

no velle peccare: et portare odiū: et perperet
illi: canetis vobis. Id sic p me celestis fa
ciat vobis si no remiseritis vnusquisq fra
tri suo de cordibz vñs. Matthei. xviii.

Secdo principali

ter videndū et. Et hoc pbatur primo per
auctoritatē sacre scripture Eccl. xxi.
Ira et furor ptraq execrabilia sunt: vir
peccator pñis erit illoz. Nota differen
tiam Ira consistit in corde: sed mala vos
luntas: sed furor in opere: sed in dñifica
do populū siue proximum vel bona ei.
Ite auctoritas dñs. Dñs ab ira et dere
linque furorē: noli emulari et maligner
sequi. Qui malignat exterminabunt:
sicut si supra aliquē daret, maledictionē
non solum pro vno: sed etiam p oibus de
propinquitatē et. Ita illi q sunt in pecca
to ire incurrūt maledictiones dei: non so
lum p se sed etia pro illis de gñe. Id dñs
et exterminabunt. i. destruent. Secdo of
ditur p ditionē ipā: qpi qui naturaliter
est dulcissimus: q in eo non cadit ira: id
nullum bonum sibi placet factū in pecca
to mortali: nec ofonec elemosyna et cele
ra hñt. Id Esa. i. Cū multiplicaueritis
oratioes vñs no erandis: ma nō est vñ
sanguine plene sunt. i. peccato ire. Ideo
apls ostēdit nobz modū erandi dñs. I ad
Timo. ii. Volo vos orare in omni loco les
vantes puras man: sine ira et discepta
tione. Declara si vñs de oratioe. Tercio
hoc ostenditur p pñitionē factā. Mat.
xviii. De illo qui debebat decē milia talen
ta: et dñs dicebat. Redde qd debes. Nota
sine oneratioe: faciet vobis p meo
celestis: si non remiseritis vnusquisq fra
tri suo de cordibz vñs: ideo aduertatis.

Tercio principali

ter videndū est de remedio: sunt mltā iu
ra duplex ira. Ira cordis in se ipso: et ira
contra aliu. No duo bona remedia p ira
q hñt hñt in se: primū e pñdere passio
nem christi. O pctōr vide ipz quō no tene
bat ira in corde christi in cruce: sed dñs
cebat dimitte illi et. Id grego. Nihil ē qd
non equo animo toleret: si passio christi
ad memoriam reuocet. Dic exēplum de
illo q occidit pñē: cuiusdam diuitis q q
petij penā in die venerit sancta: et merca

ad honore passiois xpi peperit sub.
Nota quo crug dat assurrexit osculando
eam et amplexata est in signum q' deus
parebat sibi: sicut ipse pepererat alies
ri. Aliud remedium est considerare pro
ptum reatum: q' nemo sine crimine vi
uit. Nota remedium q' iraz in altum. Pri
mam est dulce verbum loq' inturiato. qd
dicit ap'ls. Roma. xii. Ad vos defenden
tes charissimis: q' date locum ire. Ideo. re.

De peccato acidie. Sermo. vi.

Tne nos idu
cas in tentationem. Matt. vi.
Ista est sexta petitio orationis
dñice. In qua petitur vitas

tionem criminis. I. sine p' tatione. cadam?
in peccatum. Ad est petim' q' nō tentes
mur: q' non pōt vitari: cū tota vita hois
vsq' ad mortē inclusit sit tentatio. Job.
vii. Collata est vita hominis sup' terram
Itē Jaco. i. Nemo cū tentatur dicat qm
a deo tentatur. Deus est intentator ma
lorum est. Sed tentat nos p' utilitate nos
strā: ut creamus in meritis et premiis
in celo. Ito modo tentauit deus abrahā
et alios multos sanctos. Vel tētamur a
diabolo per maliciā venenosam. Et iste
tentat ad male faciendum: ut perdamus
paradysum. Vel tentamur a nostra incli
natione naturā: per concupiscentiam: q'
inclinatio nostra promota est ad malum
Gen. viii. Sensus est et cogitatio huma
ni cordis in malū pona sunt ab adoles
centia sua. Ecce qm in hīs tribus tenta
tionibus consistit tota vita nostra. Ideo
non petimus ut nō tētemur: sed petimus
auxilium dei in tentationibus ne cōda
mus: sed oitem ipsa peccata. Et est ista pe
titio p'ra: peccatum acidie: q' acidiosus
oculos cadunt in tentationē. Est em' oculos
suo sicut compus male cultus in quo in
sur sunt vepres malay: tentationum: et
cōster tales cadunt in tentationē. Ideo
ista petitio petit auxilium dei dīco. Do
mine. de' dī nobis auxilium: ut ista sim' di
ligentes in seruicio tuo: et operib' sanctis
ut occupati in illis nō cadamus in tenta
tionem: hoc vult dicere. Et ne nos indu
cas in tentationes. Quia igitur ista petitio
est contra peccatū acidie: ista erit sermo:

et videbim' tria sicut consuetum est.
Primo quomodo cognoscemus si est
in nobis certe.
Secundo quomodo displicet deo male.
Tercio quomodo poterimus leniter
remediare.

Prædico. hoc

poterimus cognoscere si ostendim' qd
sit ipsa acidia: et que sint ei' circūstācie.
Pro quo est sciendum q' fm scitu Thō.
ii. q. v. ar. j. recitando damascenū. Acid
dia est quedam tristitia aggrauans: q'
ita deprimi animū hois: ut nihil ei sit
beat agere: scz de bono spū alio: imo dī
co etiam nec de bono spūlibus. Tūc aci
dia nihil aliud videtur importare q' qd
dam tediū operādi. Et ista tristitia semp
est mala: quia cum bona spiritualia sem
per bona sint: tristitia que est de ipso bo
no spiritualibus est semper mala fm se
et est mala fm effectum. Et querit scitu
Thō. ibidem articulo. iij. Altraz acidia est
peccatum mortale: dicit q' sic fm suum
genus. Declaratur autem sic. Peccatū
mortale dicitur: q' tollit vitam q' est per
charitatem fm quā deus in nobis ha
bitat. Tūc istud peccatum ex genere suo ē
mortale: quod de sua p'p'ia rōne contra
riatur charitati et huiusmodi autem est
a cidia. Nam p'p'ius effectus charitas
tis est gaudium de deo: acidia est est tri
stitia de bono spirituali in quātum est bo
num diuinum. Unde acidia fm Chrysos
tomū est mortale. Dico q' sic dicitur acidia po
tē esse veniale. Dico q' sic dicitur omnia
peccata mortalia fm genus possunt esse
venialia isto modo. Ad summum peccatū
cari mortale consistit in consensu rōnis
Tūc inchoatio peccati fit in sola sensua
litate: si non perueniat vsq' ad p'sensum
rōnis p'opter imperfectionem actus est
veniale peccatū: sicut in luxuria: adul
terio: bō em' p'cepit adulterari: talis
cōcupiscentia est in sola sensualitate: et
non puenit vsq' ad consensum rōnis: sic
est veniale: si aut pueniat vsq' ad consen
sum rōnis sic est mortale. Tria et aci
dia que est tristitia de bono spirituali: em
mot' talis acidie. Tristitia fit in sola sen
sualitate: p'pter repugnātiā corpis ad spū
ritū: tūc est veniale: qm aut attingit vsq' ad

rationem: q' consentit vsq' in delectatio
nem boni dīcāto p'olci q' spiritum: sic
est mortale: et de tali h' intēdim'. Et Ste
gon' assignat xxxvi. Moraliū sex finas.

Prima est tepiditas.

Secunda mollicies.

Tercia est pusillanimitas.

Quarta est euagatio mēt' circa illicita.

Quinta est torpor circa precepta.

Sexta est desperatio.

Prima ergo est tepiditas. Nota quomodo
est triplex aqua: scz frigida: calida:
et tepida. Aqua quā tepida q' nō est cal
da neq' frigida est sine sapore: et causat
vomiturum. Aqua calida est bona vita: ca
lida p' deuotionem: cū charitate i amos
re dei et p'p'ii. Aqua frigida est mala vi
ta: frigida p' deuotionem: sed aqua te
pida de esse mala vita: tepida i. sine chari
tate: q' non vult erire de peccato: nec recipit
aliquā complacentiā in oculis dei: ut
puta: scz q' aliqui p'p'iat tepiditas sicut
attēdatur in sermone. Idem quādo au
dit missam vel officiū diuinum: vel quā
do oratio: et em' est ei p'p'iatum ob
dormit. De quo dicit pater noster et ane
maria sine sapore p' deuotione balbutit.
Do. Se ei sacerdos dimittit syllabas: ver
sus vel dictiones patet q' est aqua tepi
da sine deuotione: sine sapore: et sine cha
ritate: q' sic sunt tepidi generat deo fas
tidia. Jo. Ap'o. iij. Quia tepid' es: icipiū
te euomere ex ore meo. Ite vomit' erit
in die iudicii qm dicit de'. Ite maledicti
et. Matt. xxv. Secunda filia est mollicies
sine inconstancia: quia multi sunt q' in
plant bonam vitā et bona opera: sicut itam
dimittunt p'pter inconstantiā: et commu
niter tales dicunt molles. Terbi gra i q'
posuerūt se iunare totā quadragesimā
et postea in secunda hebdomada dimis
sunt totū. Et si dicit. O vos proposuerā
ti se iunare: et vos conseruastis: modo
dimististis. O dñe nō possum portare: q'
nā pascha essem totus debilis v' mortu'
tece inconstancia vel mollicies. Idem de
illis q' incipiunt aliquam p'nalā secretā
ut portare dīctū: vel tre sine camilla: sed
statim totū dimittit. Nota quo ad opus
mūdi sunt fortes: et ad opa dei sunt mol
les: et sicut recipi vinctam de inimico
portaret totā p' mensē et alia arma

furas: et dormiret induriret possent habere
re optatum contra suū inimicū: sed p' v
litate anime sine pro honore dei nō po
tuit per hebdomadam calicem seu a
quā: aliam affliccionē faceret: hoc p'oce
qu' acidia. Jo. prouer. xviij. Qui mol
lis et dissolut' est in opere suo frater est
sua opa dissipantia. s. qui inceperat face
re ad sūto fortes perseverando constans
tissime in bono inceptio: qd de. xxv. ar. x.
et. xviij. Qui perseverauerit vsq' in fine
hic salu' erit. Nota q' de' vult pleneran
tiam in bonis opibus vsq' in fine: id est
mortē qdū homo durabit: ideo vult q'
bona durēt vsq' in fine. Tercia circūstā
tia ē pusillanimitas: et de eēsecundū p'p'i
losofophum in. iij. Et h' qm qm magnis bo
nis existit dignus: et h' hīs nō magnificat
seipsum: ut puta cuius quib' habitus est ad
studiu' et h' ingeniu' bonū: h' memoriaz
et h' parentes: et amicos q' cū p'nt iuare:
posset subito venire ad magna bōa: ipe
nō curat frueretis de pusillanimitate. i.
pusillanimitas. Ista pusillanimitas venit
ex proposito. hō ē ordinatus a deo ad
habēdum et possidēdum magna bona et
numera. Regnum celeste. Et deus
dedit ipsi illa cū quib' potest acquirere il
la bona celestia. Primo em' de'. Dedit ho
mini alaz cū potentis et virib': quam si
homo velit bñ regere gubernare: ex ista
gubernatione acquirit sibi bona infi
nita in p'dito. Si vult bñ regere intelle
ctum: captiuitatē ipm ad credēdū ea que
sunt supra naturā. Itē voluntatem desi
derando celestia: memorem ad memos
randū celestia et beneficia dei: et hīs me
retur homo magnam gloriā. Secūdo des
dit homini membra multa cū corpore si
vellet bñ regere cū illo regimine habet tha
sanros insullos in celo. Ho. qm corpus
est ad laborandum in opibus mē: oculi
qm vñt fieri p'opt' p'ca: debent contem
plari celestia: aures audire missos et ver
bum dei: ad loquendū et laudandū
dei. Si hō velit sic gubernare corpus et
membra: cū illis laborare spūaliter: ite
lo labore habebit infinitas diuitias. Ter
tio deus dedit mūdum in quo possumus
mereri. Ho. qm in alio mundo non pōt
homo mereri. Quarto dedit nobis sem
pus ad faciendum penitentiā: qm in alio

mundum non sit penitentia fructuosa. Nota qd si dānānt possent habere de tēpore quantum dūrat mundus: semper facerent penitentiam et saluarent. Si deus dedit nobis tempus in quo possumus confiteri alia bona opera facere: dedit nobis de tempore decem vel vīginti annos et p̄tē hōc dedit nobis vt faciamus penitentiam et bona opa ex quibus habeamus paradysum: sed sumus pusillanimes: certe hoc pcedit ex acedia. Item cum de dedit corp⁹ et animā et bona sp̄alia et qd possunt habere thesaurum: sine celestia glorie: certe si volumus mereri pusillanimes sumus. Nota similitudinē de agris: eola qui nō h̄ compunim: nec vineam: nec cetera necessaria de quibus posset parere viti: filia: s; vadit pagabundus p mundum: quem videns homo dñes et si bi compatiens dedit sibi possessionem et: si forte ille nō curaret laborare: sed staret ociosus vagando p tabernas: ludos: et lupanaria male exponēdo bona que dñs sibi dedit: qd diceret de tali homine: nonne merito redarguendus ē de negligentia et pusillanimitate: cū posset effici dñes: et nō erat imo consumit illa que h̄. In illa reprehensione sumus omnes nos. Nam deus dedit nobis agrū corpus nostrū de terra. Gen. ii. Quid vult deus hominem et. Itē dedit vineam s; ecclesiam: in qua possumus colligere vinum sacre scripturę vel doctrine: vel vnum sanguinis christi. Itē dedit nobis pacem. Quia temporalis pax si nō curamus illa excolere: sed sumus pagabundi totius si male exponendo illa: non exerceudo nos in bona vita: merito reprehensione sumus digni: et pusillanimes dicit. Not. scriptura dicit. Prover. xii. Qui secat oculū stultissimus ē. Stultus est pdendo meritorium: magis stultus pdendo thesaurum glorie celestis: sed est stultissimus qui videt penas inferni et non curat bene facere. Itē rati occidit sicut illi q̄ iuit ad cam: p̄m pro laboris dō: nisi luerat ē. In nocte dicit sibi et viti sue. O miser nīhil in erat: sustinēde ad hospitale inferorum. De dicit talibus in hora mortis. O miser dō fecisti in mūdo: vade ad hospitale inferorum inferni. Quarta filia est emagatio mentis circa illicita: sunt

enī multi q̄ vident se esse in mala vita et malis peccatis: et querunt delectationes euagando in illis peccatis illicitis. Et si dicatur eis: quare non facitis penitentiam: q̄ re non convertimini: rēndēb; facilius sic differant de die in diem consequentē. Quāto periculo se exponunt q̄ expectāt: q̄ credunt vivere p multa tēpōra: forte nō vivunt p annū. Itē dicit scriptura talibus Eccl. v. Non tardes queri ad dñm: et ne differas de die in diem: subito enī veniet ira sūtis: et in tpe vindicte disperdet te. Quarta filia est torpor: circa dei precepta. Et multi sunt diligentes ad precepta hominū terrenorū: cōplēda: sed ad cōplēda precepta dei non sunt diligentes: imo non curant. Nota de diligentia mulieris circa ornamenta sua quomō diligenter custodiunt vestimenta sua et localia: et quomodo diligenter se ornāt vt placeat hominibus. O si essent ita diligentes ad custodiendum vestitū anime sicut corporis: sive corpus p̄p̄tū nē lacerent in p̄p̄tū vtinam essent ita diligentes ad complacendum deo sicut sunt ad complacendum hominibus. Nota hic de clericis: coepi: qui sunt valde diligentes ad nutriendū corpus p̄p̄m: equos: canes: et aues: valde de negligentis circa diuinum officium. Contra istos dicit scriptura. Psal. xlviii. Maledicti q̄ faciūt op̄a dñi negligēt: alia litera h̄ fraudulenter. Multo si vis am plius clericorū inhonestates et. Sexta filia est desperatio ad quā demon trahit hominem quantum pōt. Tūc demō ē talis conditio: q̄ postq̄ hōiem occupauerit in peccatis ip̄s volente p magnū tēpō finaliter si videt qd homo vult queri ad dñm p̄uocāt ad desperationē: faciendo cogitare peccata que fecit et vni q̄ sunt innumerabilia: vt sic hō cogitando desperet de misericordia dei diffidendo de ip̄a. Nota sic videt demon in articulo mortis quando homo in agonia: et demon redit eis sibi in memoriam peccata: quod quibus non fecit penitentiam et faciat ipsū desperare de misericordia dei. Itē p̄a dicit. Tormentes iniquitatis confurbauerunt me. Iniquitatis tormentes sunt peccata que diabolus cito reducit ad memoriam: ideo de bona hora illa debetis consistere et facere penitentiam. Et q̄ homo est in

articulo mortis: p̄o q̄ estis penitētes: de betis ip̄m alare ad p̄cedēdū p̄p̄tū et p̄tē mala: cuius memoriam dāt veniā de oibus peccatis. Nec d; diffidere de mala dei: quāvis q̄ sit peccator: q̄ si vult p̄terire penitēter: recte p̄ medicinis ecclesie et p̄tē p̄ sacra ecclesiastica obteget veniā. Itē mō d; bona hora reuertamur ad dñm: adū tēpō habemus operemur bonū. Mat. v. et preoccupemus tempus nostrū in bonis operibus. Quia illud dicit h̄ies rōnyū ad rusticū monachum: et habet de cons. dist. v. nūq̄. Semper aliquid boni facito: vt diabolus te occupatū inuentat. et hec de primo principali.

Secūdo principali
ter vidēdū est quō illud p̄tē deo displicet. Et h̄ pōt declarari p p̄mitionē quā ip̄s cōminatur talib; otiosis: que parabolice habetur Luc. xii. Et boni feci habebat quidā plantatū in vinea sua: et venit querens fructū in illa et non inuenit. Dixit autē ad cultorem vinee. Ecce anni tres sunt ex quo venio querens fructum in ficulnea hac: et non inuenio: succide ergo illam: vt quid etiam terram occupet. Nota qd vinea est christiani. Dñs vis nec est christiani: sicut est quibet christiani: nūq̄ aut sunt tres etates. s; pueritia: in ueritas: virilitas: quolibet anno. s; in q̄i bet etate deus vult fructū de qualibet ficulnea s; de christiani. In p̄mo anno: s; in pueritia ip̄s vult fructū teneros. s; q̄ sili discant pater noster et aue maria. Tercio i deū et. s; dicit s; signare: et deū orare: et p̄mō diligere. Et venit deū in p̄ma etate: non reperit fructū: sed folia p̄uocata: et nō corrigunt eos: et multi ex eis faciūt malū sine: p̄pter malū regimē pereunt in p̄ma etate. Tercio deū q̄ nō h̄z fructū in p̄ma etate: expectat secūda: postea tertiā: tūc deus vult fructū suos maturos. In iuuentute. s; iuuentia ordinata p ecclesiam: omnes deuotas et obseruationes mādāt vbi. Sed nō reperit nisi raritates: in p̄b; auaritia: luxuriam et ludos: fraudes: blasphemias. Et deus h̄ videns expectat tertiū annum. s; tertiā etate: tūc deū q̄rit fructus maturos bone vite et sanctitatis: sed nō reperit nisi p̄suras et peccata s̄m̄ia: et sic deus dicit

cultori. i. angelis. Ecce anni tres sunt ex quo venio querens fructū in ficulnea hac. i. in filo hoīe: et nō inuenio: succide ergo eā s; gladio mortis: vt qd enī terrā occupet. Sed rēder angelus: dimitte eā cū h̄ anno. s; vlti ad quartā etate. s; senectutis et in quid fecerit fructū: s; inat succides illa: vt cū homo cōuerit ad dñm i senectute. Quāta placet deo: qd de malo p̄ator: vel grandis vel p̄ator. Itē q̄ nō cōuerit nec agit p̄nā: tūc mādāt illā succidi per mortē et pont in ignē: bene ergo dicit deū de hōibus infructuosos q̄ dicitur ardere: succide ergo illam et. Et nā ip̄s maledixit ficulneam infructuosam ventēdo hierim: et hierim ficulnea aruit. Mat. xxi. P̄a de p̄soto infructuosus: vnde iam secūris ad radicē arboris postea est. Itē Mat. vii. Ois arbor: que nō facit fructū bonū excidet et in ignē mittet. Ergo p̄ conclusionē dicitur. Prover. xxi. Qui secat arborem et replēbitur egestas. Itē. In alio mundo deo et.

Tertio principali

ter vidēdū est de remedio q̄ addit: et sunt multa. P̄mō est p̄derrare multitudinē bonorū op̄erū: nec tñ semp est operandū vnum: inducat in fastidium: vt nō est semp ozandū: sed certo tēpore: nec semper ozandū: sed certo tempore: et sic de aliis operibus. Nota exēplum de sancto Antonio: quā cum esset in deserto in sua cella: et ignoraret quem modum viuendi obseruare deberet: venit angelus et ostēdit ei modū viuendi. Dicit quid fecit angelus quā fuit in cella: qd hora matutinali posuit se in oratione p magnā p̄nā: et postea surgens de oratione cepit laborare manuibus: postea hora prime ierū rediit ad orationē: postea iuit ad laborem: et sic de aliis hōis vlti ad p̄dū vlti ad vesperā cū vidisset p̄nā. Antonium dicit angelo: qd vult hoc dicere: Cui angelus ostēdit tibi modū viuendi: qd nō semper habes ozare: nec semp operari: s; in tēdū ozare: et in tēdū operari: sic angelus recessit: beatus Antonius consolatus est: et gratias agens deo p̄mū in ierū servitio dei. Secundū remediu est consideratio p̄mū eterni: sicut hō p̄pter opa bona facta temporaliter meret p̄mū

eterna celeste. Tertio remediū est se iū gere bonē sociatū: qđ cū sancto sanctus erit. Quartū remediū est incertitudo vite pñtio: qđ nullus scit quātū dñs vñes re. Ad dñs hō de bona hora opari. Eccl̃s. ix. Quodcūq; pōt facere man⁹ tua inñs ter opare: qđ nec opus: nec rō: nec sciēs tia: nec sapiētia erunt apud inferos quo tu pperas. Ideo operamini bonum dñs dies est: qđ venit nō in qua nemo potest operari. Ioan. ix. r. hec sufficiant.

De peccato inuidie. Sermo. vii.

Sed libera nos a malo. Mos. vi. Ista est septima peccatio orationis dñice. In qua peccamus ptectionē tēporalē. Et liberet nos deus ab oībus malis et tribulationibus huius mūdi. Et ista peccatio est cōtra pctm inuidie. Cū enī inuidia proprie dicat malū: qđ nullū colorē boni habet: i. cū alia pctā aliqñ colorē boni r apparentiā habeant: nō tñ inuidia: ideo dicit pñtio. Sed libera nos a malo. scilicet ab inuidia. Quia igit ista pñtio est contra pctm inuidie: ideo sermo erit de peccato istō: videbimus tria.

Primo si est in nobis certe.

Secundo quō displicet deo maxime.

Tertio quomodo poterimus leniter remediare.

Primo dico quomodo poterimus cognoscere si est in nobis:

re: et poterimus cognoscere si attēdam⁹ qđ sit ipsa inuidia r sue circūstācie. Pro quo est sciendū q inuidia vt dicit Aug. nīhil aliud est q tristitia sine dolor: aliter ne felicitatis: sed ista felicitas vult dicere cōmodū alterius. Itē ista tristitia cōtingit quatuor modis. Primo qñ aliqđ dñs de bono aliquis inquantū ex eo si met ne nocet sibi vel alijs. Ista enī tristitia nō inuidia pñtie est. Cū prouer. xix. Cū impij sumperint pñcipiū ge met populus. Secundo qñ aliqđ tristat de bono alterius: non ex eo q ipse hz bonū illud: sed ex eo q vider deesse sibi tale bonū q ille hz: r talis dñs proprie zelus r est laudabilis i bono spūali. pñc ad Cor. xiii. Emulamini spūalia. Si autē sit de bono temporalibus potest

esse cū peccato r sine peccato. Tertio qñ aliqđ tristatur de bono alterius inquantū ille cui accidit bonum illud est in diuinis: ista tristitia nō pñtio: r ex bonis honestis ex qbus aliqđ iustus efficit: sicut dicit philosophus scdo rhetorice ē de diuinis r de tēporalibus que possunt aduenire dignis r indignis: r temporales illa qdē sū docti inā bone fidei que indignt pueniunt ex iusta ordinatione disponuntur vel ad eorū correctionē. Ideo talis tristitia phibet in scriptura. ps. Nos li emulari in malitiis. Et alibi. pes ne effusi sunt gressus mei: qđ zelant sup iniquos pacem peccatorū videns. Quarta qñ aliqđ tristatur de bono alterius inquantū alter excedit ipsum in bonis. Et hoc pñtie est inuidia: qđ dolet de eo de quo est gaudendū. De bono pñtini: r de tali tristitia loquimur hic. Ista enī inuidia dolet de bonitate dei que nō est auera alijs. quam vellet sibi esse largam ideo illud peccatū inuidie est pessimū: qđ est cōtra spūitū sanctū: quod est inuidia fraterne afec: r directe est opposita charitati q est maxima inter virtutes: ista inuidia habet quinq; filias in seipsa.

Prima est detractio.

Secunda susurratio.

Tertia tristitia de bonis.

Quarta gaudium in aduersis.

Quinta mala voluntas.

Prima igitur est detractio: q est deni gratio aliene fame p occultis vba: vt qñ aliqđ alicui detraxit ipm diffamādo de aliquo pctō apud aliquos: tñ illo ignoratē cui detraxit. Terbigratia: qñ pñtia multorū de aliquo homine dñs: quid dicitis de tali: certe fecit sic: sic dñs alijs. Idē facit mulieres i carrierijs cristētes. qñ venit aliqua mulier in pñtia sui applaudat: post in secreto dicit inter se. O de illa putana fuit repta cuz tali hōle: ecce detractio. Ista aut detractio fit dupliciter directe vel indirecte. Directe multipliciter. Primo falso imponendo alteri. Secundo modo pctm augendo. Tertio modo qñ illud qđ est bonū dicit malum puerfa intēdē: pñtia dñes dat pauperi iuocēte vñā tunicā amore dei: dicit detractō: q fecit mala intēdē. Vt peccas

ret cuz ea. Indirecte aut aliqđ denigrat famā alterius qñ bonū qđ in eo est vengat vel reuict multicois: ecce qđ est detractio. Unde merito tales qui sic detraxerit coparant serpenti. Eccl̃s. x. Si mordeat serpens in silentio: nīhil eo minus habet q occulte detraxit. Hoc. quare detractōr coparatur serpenti: q serpens habet tria. Primo est animal pñtio: r silētio mordeat: detractōr est pñtio: q illos mordeat retro quos dñs pñtentes sunt amare se simular. Et sicut serpens verbis et tu multibus hominū detereat: statim taceat: sic detractōr tmet cū detraxerit videt venire dñs taceat: q statim veniet. Secdo serpens tortuose incedit: sic etiam detractōr dñs a laude eius incipit cui vult detrachere dñs. Certe talis est bonus si non esset r. r nūit in vituperiū ei. Terbigra. dñs aliqui sunt in vinea diunt: quid dicitis de tali religio: dicit detractōr: vere ipse est bonus homo r bonus predicator r gratus: sed si sciretis q ego scio quonā r sic est: ecce tortuositas. Unde vt fides ei adhibeat dicit: nō dico malo animo nec animo vindicte in mo diligo ipsum r facere p ipso plus q p se credat: sed certe vidi hoc. r hoc in taberna maxime accidit. Et reperiunt multe mulieres que sit detrachunt qñ sunt i carrierijs vel in furno que diffamant adfentes: r tñ in pñtētia non auderent dicere: immo faciunt eis magnū festum in uitando eos ad potum transeundo ante domū ipsarum: i. in absentia detrachunt ecce tortuositas serpenti: n pñcio laudare hominem: r sine vituperare. Tertio serpens terrā comedit: ita detractōr qđ ē terre: r infirmū in ore suo versat. Idē dicit qñ tortositas. Si mordeat serpens r. dñe qñ tales detractōres tenentur ad restitutionē fame alterius: vñā vñā intrabunt paradisiū. Prouer. xxi. Mes li so est nomē bonum q diuitie multas per argentum emi r aurum gratia bona. Secda filia est susurratio. Ita dicunt illi q vult ponere infimicitias susurratioē r diuisionem inter amicos. Sicut enī alii qui maledicti inuidentes: qui qñ vident q aliqui adiutem se diligunt: p occultis vba ponit malum r diuisionem inter eos dicendo. O ille quē sic diligit

dixit hoc de te r. Nota cōtra ponēte dñi diuisionē inter virum r vxorē in matrimonio qñ vident q vir diligit vxorē: r econuertor: r sunt aliqui adeo maledicti q pñtunt inter ipsos diuisionem dicēdo vxorē sic r sic fecit marit⁹ vester cū alio mus herit⁹. r marit⁹ sic r sic fecit vxor vester. Nam heri loquebatur cuz talis: hoc est maximū pctm. Nota exemplum qđ legi in libro de bonis spūitū sancti: q fuit qdam mercator habens bonā vxorē r de vxorē diligebat se inimicem tantum q demon fuit in domo illius mercatoris per quadraginta annos r non potuit ponere diuisionē inter eos: quāda nocte qdam vetula sortilegiabat infra domum illius mercatoris: cui dixit sile demon q non poterat ponere diuisionē r. modo volo recedere q nīhil possum facere. O maledictus: dixit illa vetula dicitur q vos demones scitis oīa mala mūdi r omnes cantelas: sed modo cognosco q parā valedictus: quid vñā mibi dare r egobie crasti nō infra vñā horam ponam diuisionē. Et demon dixit sibi. Oīam plenā vñā. Et de mane vetula inuit ad domū istius mercatoris: emit ex illis pecuniā duas vñas pñm dices q volebat dare: cū illa puelle iuueni r pauperi r dixit q veniret r scinderet pñm r daret illi puelle. Lābenter dixit mercator: ipsa soluit pñm. Et vetula inuit ad puellam que erat. r. annorū dicens q iret ad domū talis mercatoris p pannum quem ipsa sibi dabat. Et vetula obseruabat q vxor istius mercatoris iret ad ecclesiā: secuta est: r posuit se post eam r cepit gemere et flere. Quam dñs intuens aspecit fletu bona dñs. Rēspōdit o dñs si vos sciretis bene deberetis flere: q dñs vester nō teneretis vñā tantam fidei: quātam quātam credidit in dñs: nunquid vidistis fletu suū in viro meo: quare dicitis hoc: Rēspōdit ipsa: vidi puellam modo in domo vestra: ipse dabat sibi pñm quo induebat. Quod dñs audiens tota furibunda venit ad domum: r videns puellam cum panno clamant contra maritum dñs. Oribalde cōfidebam de te q tu esses mihi fidelis r. Et venerūt pñtes r amicti de vno mense non potuerunt ponere pacem quousq; veritas fuit scita. Ecce

quantum vetula potuit plus q̄ demon.
ecce futuratio. Alii sunt qui ponunt di
uisionem in cōfiteo factedo monopolū
cum illo et cum alio: q̄ cōfiteat videt de
ne regi p̄ aliquos: et inuidentes eis p̄mo
nent populū contra eos: sic ponit di
uisionem inter eos: et est maximā peccā
tum. Nota quō accidit talibus sicut acci
dit tempore Moysi tribus inuisoribus
Leu. 24. dathan et abiron. Num. 16. qui
videntes pplm gubernari per moysen et
Aaron inuidentes susurraverūt popu
lo dicentes q̄ ipsi erant sufficiens rege
re pplm. Quod audientes moyses ait q̄
re cōmouetis pplm: et cōfiteat q̄ nō dñs
mibi mādasset accepissem regimē: Qui
dixerūt p̄ certo nos gubernabim? sicut
vos. Nō quō in castitū fecerūt sacra
cia: et moyses orantū dñe de⁹ accipe
sacrificia illō. Vñ quō opta est terrar
deglutit dathan et. Unde prover. 26.
dñs detestatur cū q̄ seminat inter fies di
cordias. Vñ quō susurratio et destructio
quērit in materia et forma loquēdi: q̄
omnibz in oculis: sed differunt in fine: de
tractio: cū itē. ut denigrare famā p̄mi:
susurratio autē intendit penere diuisione
Id dicit scriptura 2. cor. 12. Nō eris susur
rator in pplis. Tertia filia est tristitia de bo
no p̄mo: q̄ inuidus videt p̄paratū p̄
p̄mū in bonis q̄cūq̄ sint illa: semper tri
stat: vñ inuid? libet pateret? ille cui
inuidet male h̄et. Vñ ex p̄m de anaro
et inuidio inter q̄s rex voluit ponere guer
rā: q̄b⁹ dixit q̄ volebat eis dare multa bo
na: sū modo q̄ ille q̄ vltimo peteret ha
beret duplum: et isti duo habuerunt ma
gnam alterationem inter se q̄s p̄lo pe
teret: dicebat auar? inuidio q̄ et p̄mo pe
teret vltimū duplum haberet: dicebat in
uidus: non factum: q̄ tu haberes duplū:
finaliter rex mandauit q̄ inuidus p̄mo
peteret: inuidus tōm tristis in se dixit
Si petis pecunias: aut duplū habebis. Idē
si petis castra vel honores: finaliter me
lius est q̄ petas et ornatur tibi vñ? ocu
lus: vñ tandem alius perdat duo: quod
et fecit. Isti tales inuidi iustitiam cōp
nō inuidia motu occidit fratres suos
Abel. Gen. 4. Quia talis filia est gaudiū
et exultatio in aduersis p̄p̄m: q̄ cum
inuidus audit aliquid mali aduersis p̄

imo: vñ in bonis vel in persona: gaudet
et inanimatur: et hoc est magnum peccā
tum. Isti duo modi p̄cedit sunt contra
charitatem: q̄ charitas est gaudere cum
gaudentibus et flere cum flentibus. Ro
ma. 12. Nota gaudere cum gaudentibus
scilicet persona que est in charitate gau
det et letatur in prosperitate p̄p̄m: q̄
suos. Flere cum flentibus. I. tristari cum
aduersis talibus aliis per compassionem
Quarta filia est odium vel mala volun
tas p̄pter quam homo inuidet: et appetit
vindictam de inimico: q̄ talia mala vo
luntas p̄cedit et trahit ista mala vo
luntas dicitur quando hominibz odium
ad p̄mū effectū: et ad appetendū: vindi
ctam circa bonū temporaria ne prospere
tur. Unde secunda secunde. q̄. clxxij. de
odio art. vii. quomodo odium ostenditur ex
tra: et quando ex inuidia: tōm de p̄
mo p̄ncipali.

Secundo videndus est

quō inuidia deo displicet. Et hoc ostendit
dicit si attendatur ad mortē humanā.
Rom dicit magister sinay in secūdo q̄ de
creauit hoīem p̄mū: immortalē ex
p̄mū: q̄ nō peccasset nō fuisset mor
talis: sed p̄pter peccatum inuidie q̄ cō
tra ipsū fuit. P̄mo comederūt de fru
ctu venitorū sic incurrerūt mortē. Vñ
p̄mo quomodo fuit ibi inuidia: q̄ lucifer
fer videns se electum de paradiso: et vi
dens hoīem posse possidere paradisi
inuidit sibi deo tentauit eum. Sap. 2.
inuidia diaboli mors intravit in orbem
terrā. Item contempletur. I. p̄pter
peccatū inuidie angelī facti sunt demo
nes: q̄ si essent sine macula sine pecca
to: fuit reuelatum q̄ esset vnus homo q̄
exaltaretur ad equalitatem dei: lucifer
hoc videns cogitauit se beatiorē illo di
cens. In celum conscendam. Eccl. 10. 8.
Item ostendit hoc peccatū esse displicē
se p̄pter mortē p̄p̄m: ex parte inuidio
ram mortuus est p̄pter inuidiam: de
peccatū non fecit p̄pter quod debe
ret mori. vñ p̄p̄m? bene sciebat q̄ per
inuidiam tradidissent eum. Mat. 23. 35.
De hoc prophetauit Job. 1. Parvulum
occidit inuidia. Nota parvulum. I. p̄m
quē p̄mū herodes occidere voluit: dñe.

Tertio principali

ter est vidēdū de remedijs: et sunt multa.
P̄mū est cogitare quō oēs sum? fratres
et similes: debemus de bono fratris gau
dere: et cōparati sibi de malo. Vñ quomodo
do nos sumus fratres: aut inuenimus nobis
ipsis plus q̄ angelī subditis: et tñ semper
habēt pacē: nec sibi inuidēt. Item su
mus omnes fratres sp̄ales. Mat. 23. 35.
Oēs vos fratres estis. Scdm remediū
est cogitare quō inuidus temp est in au
p̄tate. Tertium est cogitare de fraternita
te paradisi: q̄ si h̄c nō habeo: nec illic
Ideo p̄o cōfessione. I. Pet. 2. Deponen
tes omnem maliciam: et oēm dolū: simu
lationes: inuidias: et distractiones: sicut
modo geniti infantē: orationabiles et sine
dolo lac concupiscite. et sic finito. 2c.

In istis capitulis: P̄mo ponit q̄b⁹
comparatur p̄mū. Secdo quāe damuz
facti quodlibet peccatum.

Proprietates siue comparationes et
dana superbie.

Cap. j.

Superbia mul

ta rebz comparat. P̄mo
ventos: q̄ sicut ventus lenat
puluerem de terra: sic super
bia humilitate de corde: q̄ puluis: et
impulueres reuertit. Gen. 3. Secdo cō
paratur fumo: quia sicut fumus magis
ascendit magis deficit: sic superbia magis
exaltatur plus euāescit. Ps. 137.
exaltati fuerint honorati: deficientes
sanq̄ fumus deficient. Tertio comparat
araneā: q̄ sicut aranea se erigat ex
tendēdo telam: et multas capiat: sic super
bus perdit alaz suā et capiat laudē hui
manam. Eccl. 10. Telas araneę tequarūt.
Quarto comparatur feretro: q̄ sicut fe
retū tūc solū ornāt cū mortuus in eo po
nit: sic homo et mulier precipue cū ornāt
feretrum corporis ostendunt aliam suam
intus esse mortuā p̄ sup̄bia. Quinto com
paratur gallinē: q̄ sicut gallina stridit cū
posuerit ouem clamantē: sic hominē super
bus vult videri q̄ holbus cū fecerit alis
q̄ bonum. Mat. 23. 35. Opera sua fa
ciunt vt videantur ab holbus. Sexto cō
paratur lupō: q̄ lupus vno mense vi
uit ventosus homo superbus vno mense

in mensura vite sue viuit vento sup̄bie.
Osee. 14. Effraym pascit ventum: et ideo
est temp laudis famelicus. Nota damū:
hoīem facit penitus infelicē. Sup̄bia em
adeo est infelix: q̄ de bono semine malū
messem colligit: q̄ sunt bona in mas
lam cōuertit: de sanitate infirmā: de vi
la mori: de medicina vulnera: de victo
ria vincit: et a mortuo occiditur. hec esū
oia euentur superbo: q̄ gloriatur et sup
bit de bono: sic de bono efficit malus:
et de virtuoso vitiosus: et cōtristat et in
felicitat: in vno corp. et hec de superbia.
Proprietates siue cōp̄tiones et dāna
auaricie. Cap. 2.

Claricia cōpar

ratū primo herquilinto: q̄
aggregatum et corruptū et se
ter: dispersum h̄o. facit agros
fructificare: sic diuitie auarū h̄o sicut
gregate alam corrumpunt: sed disperse
pauperes nutriunt: et peccata redimunt
iuxta illud. 2. nec. xvi. Facite vobis ami
cos de mōmō iniquitatis. De isto her
quilinto loquit. Eccl. 10. Vñ cor. In
herquilinto erit. Secdo cōparatur porco
qui nihil valet q̄ vñ: sed cum incipit
mori: incipit valere. Sic auarus nihil va
let in vita: quia viuens non vult restituere
re: nec elemosinā dare: sed mortuus tūc
incipit liberalis esse. Nam diuitie desin
t enim: et elinguit ipsa diuitias: sicut
canis sequens duos hoīes in itinere: sed
q̄ separant: tunc sequitur dñm p̄p̄m:
sic diuitie sequuntur mōmō: et dimittunt
auarā. H̄o dicit apostolus p̄mo ad Ti
mo. 6. Nihil intulimus in hunc mundū:
hanc habuimus: nec auferre q̄d possumus:
Nota damū auaritia facit hoīes seruū
nā diuitie non sunt auaritia: immo auari
sunt seruī diuitiarū. Ideo ps dicit. Viri
diuitiarū: non dicat diuitie vñ. Secdo
facit hoīem infelix: nā stultus nō p̄cavit
periculum sp̄is in p̄p̄m. Ideo dñs
deauaro. Luc. 12. Stulte hac nocte repe
tent animam tuam a te. demonio: que
aut parati erunt serui. Ps. 137. H̄o
infelix: et ignotat cui cōgregabit ea. Item hoīes
infelix: facit hoīes. Secdo. Auarus non
implebitur pecunia.

Proprietates siue comparationes et

Comparationes et proprietates

Damna luxurie.

Luxuria cōparatur

primò gehenne ardenti. Nam in gehenna sunt speciales iter scilicet ignis ardens: versis rodens et sulphur letens. Sic in peccato luxurie est ignis concupiscentie: vermis tremolans conscientie: et sulphur fetidis infamie: sed qui est in peccato luxurie tam est in supplicio gehenne. Unde dicitur Matth. v. Expedit tibi. Incurioso et peccat vnum membrorum tuorum. scilicet oculum: et innotandum. Secundo cōparatur suo bellatori in armis: qui nimis timet hostem suum quā videt eum armatum melle. Ars ma diaboli sunt mulieres: ipse sunt basilis diaboli: in quibus. Diabolus ponit vestras: i. diuersa paramenta: et in cornibus: canda: et pilis. Nota quod diabolus sedet in canda: quodam mulier eundo ad ecclesiam portabat vnum demonem super magnam candā et longā sue tunice: eū eleuaret candā propter lūrē demon cecidit et quidam sanctus homo hoc videns risit. Nota damnā: quod interficit animā et corpus: et consumit bona omnia. Proprie otes sine comparationes et damna ire.

Ra cōparatur

primò oleo feruenti: quod sicut olla bullens o emittit aquas: sic trahens bullendo per trās emittit stultitias et verba inordinata: propter v. v. Os fatuorum ebullit stultitiam. Secundo comparatur apro. Nam sicut aper ex feruore currit contra venabiles: sic iratus currit ad peccata: sicut ad tētionē infuriā homicidii. De et talibus dicitur per. j. pedes illorū ad malū currūt. Nota. malū quod inducit ira. Reddit hominem stultū et quā rabiū. Nota et tē quod hō est iratus: perit ratio humanitas in hōie: sic per consequens homo moritur: et bestia efficitur. Nam homo est alal mansuetus: et dicit ps. De stultitia trahit de Job. v. Virū stultū interfecit trahit. Secundo auferit hōi seipsum: sicut committit dicitur: hō nimis turbatus non est in seipso: sicut autem damni ficatur qui perdit seipsum. De soli dāno dicitur Proverb. x. Qui impatiens est

sustinebit damna: sicut patiens econtra so feruat homini seipsum. 2. a. x. j. In patientia vestra possidet ita alas vestras. Proprietates sine comparationes et dāna gule. cap. v.

Gula comparatur

porco. Nam sicut porcus est animal deditū gule: sic gulosus nutrit porcos impingat baculos suos. i. gulosos: et postea ad mimum inferni ponat: eos infernum de uoret. Unde dicitur Mat. vii. Si elicias nos hinc: mitte nos in gregem porcorum. i. gulosos. Unde Eccli. xxxv. Propter crapulam multi obierunt. Et Genes. xxi. de Esau. 2. Gulosi gula pēdunt pnia eterne: et mala que facit. Nota primum quod gula inducit mentis duriciā: quodam defectu passionis: nulla cōpassione mouent ad pauperes: ac fressent animalia bruta: ideo dicitur Amos. vi. Bibites in phylis vinum: optima vnguenti de libutimbi compatiēbantur super cōrtione Ioseph.

Proprietates sine cōparationes et damna inuidie. Ca. vi.

Inuidia siue i

nidus filius est leproso: inde traditur: et diabolus. Prio leprosus vellet quod nullus esset sanus. Diabolus vellet quod nullus esset bonus. Cū dicitur Sapient. ii. Inuidia diaboli mors introit in orbem terrarū. Judas contristatus est de effusione vnguenti sui pro xpm. Matth. xxvi. Sic inuidus infus est sicut ipse leprosus. Diabolus vult de bono proficere ad modū iude peritioris trahatur de bona fama: magnam infuriā faceret deus inuidio si poneret eum in paradiso: moreretur ex dolore si videret alios quos inter tot bona gaudere: quod totū vellet pro se: id non intrabit. Nota damnum: inuidia claudat viā salutis: additum paradisi: est enim blasphemia contra spū sanctum: que non remittitur in hoc seculo: nec in alio: et dicitur Matth. xii. Sunt et in sepe peccata in se infanda: quorum inuidia est vnum. Inuidia fraternalis gratie: presumptio de impunitate impugna: et veritas agnita: obstinatio mentis: de

Septem victoriam capitalium.

So. clrv.

speratio: et finalis impenitentia. hec impenitentia pugnant. spū sancti. Proprietates sine comparationes et damna ecclie. Cap. vii.

Ecclia com

paratur salicibus: sunt arbores infructuosae: solum faciunt umbrā: sic acidiosi nulli faciunt fructus: sed solum faciunt umbrā diabolo et refrigerib: vñ diabolo dicitur Job. x. Cū dicitur eū salicem torrens. Ita acidiosi sunt sicut salices infructuosae. Nota. mala acidia fecit hominem pauperem tam temporaliter quam spiritualiter. Propter. x. Gessit opata e manus remissa: et dicitur Mat. xx. dicitur de vno phariseo. Tollite talentū ad eum: quod vere talentū gratie meretur amittere: quod illud negligit multiplicare. Et facit hominem vile. Eccli. xxi. In lapide luteo lapidatur est piger. Lapis luteus potest dici peccatum immundū ad quod acidia: facit hominem ventre. Et sic est in phylis vinum: qui habentur super oratione dominica.

Sequitur eiusdem quodam alii sermones. De predicatione fm doctrinā dea illius vincens. Sermo. vii.

Amate in me: et

ego in vobis. Ioan. xv. In isto sermone declarabo tres doctrinas sine conclusionibus in quibus. ostendit fundamenta et totaliter mareria predicationis. Ista doctrina erit bona ad illuminandum intellectus nostrorum et accendendū affectum. Sed prius salutem. Manete in me: habemus in hoc sermone tres conclusiones.

Prima quod deus a mundi creatione eternaliter elegit bonos certitudinaliter. Secunda quod predeterminatio vel prescientia non tollit liberum arbitrium: et remanet liberaliter.

Tertia quod siue prescientia siue predeterminatio debet vnicuique bene et perseueranter.

Prima ergo conclu

sio quod deus elegit eternaliter a mundi constitutione bonos certitudinaliter. Quia a quo alii quid crearet. Caelum et angelos creabat quod prescientia quod religio essent in mundo de quibus tot scripturae: et sic de quolibet

statu. Istud declarabo per parabolas de rege. volente facere nuptias filio suo: quod facit quibus. Primo scribit inuitatos: et quos erunt iuxta qualitatem et quantitatem conditionem eorum disponit. Secundo est qui disponit locum sine eulam ubi comedant. Tercio ordinat de escis. Quarto de seruitutibus discretis et bene sentatis.

Quinto ordinat loca ubi parabunt inuitati: ut possint mutare vestes. Et deinde sequitur executio conuiuii. Et intelligatis totā dei ordinationem ante creationem mundi: postea voluit deus facere conuiuium nuptiale de filio suo assumēte humanā naturā in unitate personali. Quia sicut vir et vxor non sunt duo sed una caro: et dicitur Mat. xix. Sic diuinitas et humanitas in xpo sunt vna persona. hec natura fuit desponsata in aula vteri virginis. De istis nuptiis dicitur Mat. xxv. Simile est regnum celorum homini regi qui fecit nuptias filio suo. Et antequam aliquis expens deret se creare: elegit dicens: tot plati comedent in conuiuio: et sic de aliis statibus: illa electio eterna dicitur predeterminatio. i. prius ante creationem destinatio. Prescientia etiam dīgnatō: sed non dicitur electio vel predeterminatio: quia non elegit alii quem ad damnationem: sed prescientia talis esset damnatus. De ista autem electione auctoritas Ephe. i. Elegit nos de ante mundi constitutionem: et effemus sancti et immaculati in conspectu eius in charitate: qui predeterminauit nos in adoptionem filiorum per seipsum xpm. Secundo disponit de loco. Videns deus in libro predeterminatio tot nobiles inuitatos: ex ista ratione creauit celum empireum: non pro se: quia ibi habitabat: non palatio: hic eter nitatis. Et dicitur. Excelsus sublimis et habitans eternitatem: factum in nomen eius excelsus. De cum domo baruch. iii. O israhel qui magna est domus dei: et ingens locus possessionis eius. Magnus et non habens finem: excelsus et immensus. Et sicut palatium regis: facientis nuptias est ornatum optime. Et sic etiam celus empireum. De quo videtur sanctus Thome. i. parte 4. q. xxi. art. ii. De quo dicitur ps. in die iudicii. Mat. xxv. Tenite benedicti patris

Universidad de

De aqua benedicta

Deus ordinat aliquid sine ordine etiam media ad illud sine fine quod non potest venire ad illud sine. Etiam si non dicitur intelligi potest per quod si res facit aliquid gubernatorem intelligit quod faciat iustitiam etiam si non ponat in mandamento et nota quod saluandi scribunt in libro predestinationis saluantes saluabuntur per innocentiam. Petrus per penitentiam et. Itaque non solum scribitur finis sine terminus sed etiam via sine medio per quod et. Idem de predestinatio et. Si papa facit episcopum intelligit quod sit sacerdos etiam si non dicitur. Idem in natura de pluvio p. nubes et. Ita de predestinatione. Ideo ibi est triplex defectus in illo qui dicitur quod me opus operari et. Primo est ignorantia: quia quod scribitur in libro predestinationis: salu saluabitur. ponitur etiam via et medium per quod: quia p. humilitate: vel misericordiam et. Ideo respiciere sine fine medio est ignorantia: et talis deficit dicendo: quod me opus laborare et. Immo certe opus operari. Alioquin auferas unam partem predestinationis: scilicet via et medium per quod et. Ideo Gregorius. Job. et. ponit. xiii. q. iiii. c. obdormi. Ipsa perennis regni predestinationis ita est ad olipotentem deo disposita ut ad hoc electi ex labore perveniant: quatinus postulando mereantur accipere quod eis olipotens deus ante secula disposuit donare. Ideo non vis ire ad infernum: remone via et medium: scilicet per carum: non ibis. Et. iiii. De impio in malis. Secundo defectus est in illa dicere: quid mihi oportet facere bonum et. Nota quod si deus scit omnia futura. Scit si hodie praedictus sicut si saluabitur. Si dicitur: quod me opus parare cibum pro praedio et. Nullus facit argumentum de praedictore arguit de alia. Idem si es infirmus: quid me opus vocare medicum: quod iam scit deus si ero curatus et. Si debes sanari via est per medicum et. Idem non sunt dimittende. Itaque scit deus si hoc anno habebitis bladam. Quid ergo opus orare et. Responsio quia illa est via. Itaque scit deus si rex habebit victoriam de inimicis. Quid opus habere reges armos? Responsio: quia illa est via ad victoriam et. Tertius defectus est error maximus. Ad negare trinitatem error est contra unum articulum solus: scilicet de aliis dicitur et per predestinationem non debet facere bonum

est error contra omnes articulos quos de fructu. Verbi gratia. Quare deus voluit incarnari? Respondeo ut homines accederent in celum. Et nota quod scilicet deus an homines saluarentur? Quid oportebat ipsum incarnari? sic de aliis. Itaque de quo servit fides: baptismus et. quod an ista deus scilicet dat qui essent saluandi et. Magna est error sumere sine fine medio. Modus ergo finalis conclusio est ut dicitur themas. Modus in me: scilicet per bonam vitam ego in vobis per gratiam regis. Ideo. ii. Petri. i. fratres salutem vobis per bona opera certam vestram vocationem et electionem faciat. peccati facientes non peccabitis aliquando. Sic enim abundanter ministrabit vobis introitus in eternum regnum domini et saluatoris nostri iesu christi. De aqua benedicta secundum beatissimum Vincentium. Sermo. ix.

Alitum fructum assert. Jo. xii. In isto sermone volo vobis declarare quas vobis excellenter valde pulchras de aqua benedicta ut habeatis reverentiam et devotionem: quia multum fructum affert. Et erit materia fructuosa et vtilis per diabolum sed primo salutes virgo maria et. Multum fructus et. Thema vult dicere quod aqua benedicta per sacerdotem cum erocumis affert multum fructum: ut etiam habetur in decreto de p. dist. iiii. c. aquam. In qua quatuor notantur. A primo materia conveniens. Secundo forma expediens. Tertio minister sufficiens. Quarto fructus proveniens. Et de ultimo loquitur thema dicens: Multum fructum affert et.

Primo ergo requiritur materia conveniens. Haec opus sit aqua naturalis: non rosacea aut artificialis. Romana ista materia sicut incarnationem domini nostri iesu christi: sal designat personam nature divine cum nostra humanitate: quae unio scilicet istarum duarum naturarum significat per commixtionem salis et aquae. Ideo materia debet esse naturalis sine aliqua corruptione: pura sine aliquo artificiali. Per aquam enim significatur nostra humanitas

et per sal divinitas. Primo probatur de sale quod habet duas virtutes seu conditiones. Primo quod servat a corruptione ut videmus ad oculum. Secundo sal dat saporem. Sic christus in quantum deus preservat creaturas ab annihilatione: quia nisi sustineret celum et terram et. ventrent ad nihilum: ut dicit Gregorius. Et sic non solum preservat a corruptione: sed etiam ab annihilatione: et non solum a naturalis corruptione: sed etiam a criminali. Haec homines per peccatum cadent in damnationem: nisi christus sua misericordia preservaret et sustineret eos expectando ad conversionem vitam eorum conservando. Hec ratio probatur per. i. Portas omnia verbo virtutis sue: purgationem peccatorum faciens sedet ad dexteram maiestatis in excelsis. Et sic probatur per primam conditionem salis. Secundo dat saporem epulis. Haec sicut nullus cibis est sapor sine sale: sic nullum opus est meritorium nisi sal miscetur: scilicet nomine domini iesu. Verbi gratia. Alio temere non valet sine intentione bona propter deum et. Et sic de consilio: qui vult facere bonum opus prius miscat sal. scilicet ad honorem dei: et tunc meriti. P. ut vadis ad misericordiam ad sermonem et. non videras multas res et. sed ad honorem dei. Idem de electis mosi dicens: quod fecit mihi magnam eleemosynam quoniam effudit sanguinem pro me et. sic ponit sal. Unde apostolus Col. iii. Omne quodcumque facitis in domino aut in opere: oia in nomine domini iesu christi facite: gratias agentes deo et patri per ipsum. Item in antiquo testamento Lev. ii. Quicquid obuleritis sacrificium solum coctis: nec eufiores sal federis dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione offeres sal. scilicet discretis. Ecce quare christus dicitur. B. Sed videamus de aqua que significat nostram humanitatem. Ratio quod sicut aqua exire de fonte vadit per mundum multiplicando et non cessat usque ad mare. Sic homo quando exire de ventre matris semper currit usque ad mortem: ut dicit Seneca. Et propter hoc vita humana dicitur aqua. Autostas. ii. Reg. xiiii. Omnes morimur et quasi aqua dilabimur in terram. Nota morimur. Haec donec sit aliquis in morte non est mortuus. sed currit ad mortem. Quia ergo filius dei unius sit divinitatem cum nostra hu-

manitate in incarnatione: ideo in multis etiam ad sacerdos benedictus sal: et misceatur cum aqua. Quia pro aqua est pura: et sal purus significat quod illa benedicta incarnatio fuit munda sine corruptione. De hoc habemus figuram. iiii. Reg. ii. ubi legitur quod iustitiam hierico quod erat multum pulchra fuit unus defectus: aqua: quod erat male sanari: campis qui ex ea rigabantur: non fructificabantur: et multi movebantur propter infectiones aquarum. Contingit quodam die quod iherusalem qui erat dei amicus sanatus: venit illuc. Tunc maiores civitatis venerunt ad eum supplicando: ut daret res medicas contra illas infectiones. Et propterea sicut imaginando et expectando revelationem a deo. Et fuit sibi revelatum quid faceret. Et dixit. Afferre mihi vas novum. Et sic fecerunt. Et tunc accepit vas et posuit aquam et miscuit sal dicens. Hec dicit dominus. Sanant aquas has: et non erit ultra in eis mors neque sterilitas. Dixit glossa quod aqua erat morbida. Ideo si non erit mors et. Cuius ista hierico est munda in quo terra non fructificabat: quia homines per bono opera: que faciebant non ibant ad paradisum ante passionem christi: imo omnes descendebant ad inferos. Unde dicitur per. lxxvii. Quis est homo qui vivet et non videbit mortem: eruet animam suam de manu inferi? Sed deus adhibuit remedium. Haec fecit afferri vas novum: scilicet virginis marie: quod dicitur novum: quod in eo nullum non fuit peccatum: ut dicit Augustinus. quod non fuerat a seculo auditum: sed fuit pura: quia nullum tetigit. De quo vase dicitur per. lxxv. Nonum creavit deus super terram: semina credidit virum. Hec dicit dominus exercituum deus israel. Hic est argumentum contra iudeos qui nolant credere incarnationem. Nam si queratis ab eis que est illa semina quod circumdedit vitrum: non potest intelligi nisi de virgine marie: quod dicit virum non puerum: et sic habebat quod credere incarnationem. Ex quo ergo humanitas fuit ista divinitati: tunc iste mundus fructificavit: quod modo quilibet potest ire ad paradisum. Haec liberati sumus a morte: et possumus facere bonum. Ideo dicit decretum de p. dist. ii. c. semel. i. Semel christus mortuus est infans per infans: ut scilicet induceret ad bonum et. C.

De aqua benedicta

Secundum quod habeo
declarare de aqua benedicta est forma ex
pedis que debet seruari in benedictio
ne aque. Et fiat in duobus.

Primo in verbo.

Secundo in figura.

Primo in verbo: scilicet septem inuocatio
nibus nomen dei sine orationibus.

Prima inuocatio est cum dicitur. Adiu
uam nostram &c.

Secunda. Exorcismo te creatura solis &c.

Tertia. Inmensam clementiam tuam &c.

Quarta. Exorcismo te creatura aquae &c.

Quinta. Deus qui ad salutem humani
generis &c.

Sexta. Committito satis & auge &c.

Septima. Deus inuicta virtutis &c.

Et ista est forma verborum: septem inuoca
tiones sine orationibus. Nam sicut per septem
gras spiritus sancti sanctificat creatura in ba
ptismo: sic aqua sanctificat per istas septem
inuocationes suo modo. Et attendant presby
teri ut dicant ista distincte: alioquin non
benedicere aqua. Nam differetia est inter
materiam & formam: quia si de forma aliqd
remoueat: recedit: non sic de materia. Nam
remota media parte aque adhuc remanet
natura materiae: ut dicit philosophus. Remota aliqd
per materiam remouet materiam: sed remota
parte forme re. edit forma. Clerbigra
in circulo ferreo materia est ferrum: rotas
distas est forma. The si remoueat aliquid
qua per rotam: materia fieri remanet: sed
forma recedit. Et rotunditas. Item si capio
duo grana triticum: remota vno grano re
manet materia: sed triticum: sed numerus
siue forma recedit. Sic de aqua benedicta
Aqua est materia: aqua sunt forma. Si
remoueat pars aque: adhuc manet ma
teria: aqua: sed amota aliqd aqua de for
ma: recedit forma. Et si ut dicunt doctores
res in istis dist. viii. In consecratione
corpi Christi nihil fit nisi sola aqua distincte
dicantur sunt 3 essentialia forme: quae forma
dat esse rei. Sed si de hostia remoueat
aliquid pars: nihilominus fieret consecratio:
quod est materia: igitur sacerdos debet at
tendere quod sit integra & rotunda hostia: pro
pter remotionem ergo altius partis ma
teriae non debet esse materia. Sed quilibet
sacerdos debet attendere formam: non solum

in septem facis ecclesie: sed etiam in benedictio
aque: sed et dicitur aqua distincte: & videat
missale: corrigat si sit desectus. Item per au
lus. u. Titulo. i. Formam habet sanctorum vbor
um quod a me audisti. Et notiter dicit sanctorum
rum. Nam sicut homo cui aliquid membrum deficiunt
non habet corpus sanum nec integrum: sic datur
tur intelligi quod verba debent dici distincte
etc. **De Secundo forma benedictionis**
aque. consistit in signis & figuris. Nam in
baptismo: prima: absolutione vel consecra
tione & alijs sacris: non tamen requirunt cruce
ces sicut aqua. Sed in benedictione aquae cruce
ces sunt necessarie cum vbiis. Et sunt. tria.
numero. Prima crux debet fieri in prima in
uocatione. In secunda tres: in tertia due
in quarta tres: in quinta una: in sexta una:
cum misceat fiat cum aqua: in septima tres: et
sic sunt. tria. Et sicut presbyter dicit a for
mat verba distincte: sic etiam cruce de
bet bene facere: non circumlata. Nam diabolus
per suo proprio signo habet circumlata: quibus
suis per passionem recipit signum crucis.
Eia. rite. Ecce lenabo ad gentes manus
meas: ad populos exaltabo signum meum
in cruce: ut dicit glossa. Patet ergo quod
ba & signa debent fieri distincte: forma
te. Dicam vobis miraculum. Quidam erat
obsecutus a diabolo: perhibebatur aqua benedi
cta super eum: & notebat exire: dicens quod illa
aqua non erat benedicta: quod presbyter fece
rat circumlata. Unde habuerunt aqua benedi
cta per deuotum presbyterum: & sic recessit
diabolus: & fuit repertum quod alius sacer
dos non faciebat bene cruce: & distincte non
pererebat aqua: in multa debet attendere
sacerdos in talibus: & prouidere: sicut
docet apostolus per Philip. iii. Observate
eos qui ita ambulant sicut habetis for
mam nostram: scilicet ecclesie: quia ut di
cit Augustinus. Ea quae ecclesia facit habet ab
apostolia. **E**

Tertium requisitum

ad aqua benedicta est minister sufficiens
Aliquid potest quilibet facere hanc benedi
ctionem: Ritus quod benedictionem super
mentem quilibet potest facere: siue cler
icus siue laicus: sed illa quae fit in eccle
sia soli presbyteri facit: non alii. Sed
queritur an habet virtutem aqua mo
li sacerdotis &c. Responsio per distin

Sermo

11.

30. clxxviii.

ctionem: quod aut benedictio male ecclesiam in
persona propria. Si primo modo sed quod eius
ratio tunc etiam si sit male vite & pecca
tor: semper est aqua benedicta: & habet suam vir
tutem licet de bono consilio deberet con
mittere benedictionem aquae alius alte
ri. Si autem benedicit in propria persona: re
quitur quod sit bone vite ut sit aqua benedicta:
alias non erit benedictio: nec haberet vir
tutem suam. hoc potest videre per exemplum.
Alia mulier inueniens male induta ves
tis ad petendum elemosinam: et dicit dō
mus pietate mori: mittit per sententiam: qui
mala intendit: dabit illi elemosinam mu
lieri: ut trahat ad peccatum &c. Aliquid ista
elemosina erit meritoria: Responsio quod
sic quo ad dūm: sed quo ad ministrum non:
immo damnabitur: et sic quod habuit malam
intentionem. Sic si sacerdos sit male vi
te & benedicit nomine ecclesie: quod minister
curatus &c. sic aqua est benedicta & habet suam
virtutem: quod peccata ecclesie. si deo placeant
Item dicit. ecclesie tue peccata quod tibi sem
per grata sunt &c. Sed quod est in peccato
mortali ille quod benedictio male proprio nihil
prodest. Item de volucribus. Et nunc ad vos
mandatum hoc a sacerdotibus. Si noluer
itis audire: & si nolueritis ponere super
cor vos vestis gloriis nomini meo qui do
minus exercituum. Item in vos egehas
fiet: & maledicta benedictionibus vestris. Nam
a me principaliter datur: sed quod ista sunt
vestre quod non debet exponit sanctus The
o. in illis. di. xix. in fine expositionis tertius.
Quod dicitur propter sacramenta: quia in sa
cramento altaris quantumque heretici
cuius: vel excommunicatus sacerdos potest coe
sere: et nec tenetur magister sularum & di
cta distinctione. Nota dictam auctoritatem
tem in summa: per se. Item in illis. titu. xxx.
titu. q. clxx. Sed quod minister benedictio: illa
habet maiorem virtutem. Nam legitur de bea
to Bernardo quod ex aqua benedicta illius
minati sunt. etc. etc. & alii multi infirmi
sanati &c. Et cum aqua aqua sanabant: nec
illud abundans: sed sacerdos: sed non teneant
quod in benedictionibus: tamen tenet per se: de
bono quod minister: aqua habet maiora
rem virtutem. Sed dicitur de enteron. xxi.
Accedent sacerdotibus quos elegerit do
minus deus: ut ministraret ei: & benedicerent in no
mine eius. Nota accedent: quod ille qui est in

peccato mortali iōge est a deo. Unde dicitur
uid in po. clxxviii. Longe a peccatoribus sa
lus &c. Tamen per confessionem & propitium
non redeunt ad peccata et faciendi pes
nitentiam inuocant: appropinquat deo
et possunt benedicere aquam in nomine
demini. **E**

Quartum quod ha

beo vobis declarare de aqua benedicta
est fructus pronuntiationis: de hoc loquitur
thema. Et ego reperio per decretum de p
era. di. li. c. aqua. quod aqua benedicta cum sale quod
ponit ecclesia habet duodecim virtutes. **S**
Primo quatuor sunt in anima.
Secundo alie quatuor in corpore.
Tertio quatuor in vita.

Primo de quatuor etc. Prima est res
collectio cordis. Nam psona est tota septias
na fuerunt. occupate in negotiis tpatis
bus habet cor dispersus: aqua benedicta habet
virtutem recolligendi et reduci cor ad
vnum locum: sed ad orationem: si tamen de
uote accipitur cum cruce in fronte benedico
Jesu. Ideo communiter aqua benedicta
est in introitu ecclesie post ianuam. Se
cundo virtus est purificatio mentis. Nam
sunt alique persone qui habent mentem dis
persam: demon suggerit molles cogitatio
nes de die & nocte. Ideo remedium est ac
cipere aquam benedictam: & portare ad
domum &c. Tertia virtus est remissio pec
catorum venialium: ut dicit beatus Theo. in
istis. dist. li. q. i. dū tū recipiat cum deuotio
ne quod est magni: quia reperitur quod
vna persona stetit per annum in purgatorio
propter peccatum veniale. Et sic magnam vir
tutem habet: quia liberata pensio purgatorii.
hoc tamen intelligitur quod persona non habet pec
catum mortale actuale. Quarta virtus
est quia expellit demones a corporibus: sicut
ut aqua calida canes de coquina. Sed mi
seros propter indevotionem illius qui in se
habet demones: ut illi quod purgatorii propter se
cū dei non vult erire. Item expellit demones
a domibus. Nam sunt aliqui domus ad quos veniunt
ad terram &c. Et si aspargat aqua benedicta in
sistat &c. b. **E** Secundo de quatuor virtutibus
in corpore. Prima est secunditas corpora
lis. Nam si vroz qui nequit habere prole ac
cipiat die dñico & bibat: & deuote faciat
crucem supra pectus & note Jesu: habet

no. 1. coedert. Ho. hñ. 30. pō ad iras.
Mat. vii. Nolite sanctū dare canib⁹.
De pace fm beatū Vincētū. Ser. xj.

Acce habeteret

Pacis pax et dilectionis erit
vobiscum. u. Cor. xiiij. In isto
ser. solo pōdicare de pace sine
qua nō possum⁹ videre deb: vt dicit apls
iob. xij. S3 vt grām hēam⁹: salutē pur
sō maris. Pacē habete. 2c. A pō
declaratiōe hui⁹ sibi et introductiōe ma
terie pōdicandē: sciatis bonē gentes qd il
le functus propheta dauid volens decla
rare habitatiōē dei in hoc mūdo dicit
ps. lxxv. factus est in pace locus et⁹ 2c.
locus scz villarū et ciuitatū: ecclesiā et mo
nasteriū 2c. Et habitatio eius in syon. i.
specula fm interpretatiōē: et inuit qd de
bemus nos speculāri et speculo discretio
nis videre i pace. i. pōle. p3 qd locus pa
cis est habitatio dei. Rō. Cuiuslibet domi
no placet. vt camera in qua h3 quiescere
sit qd sine vto: sine pluuia: sine pulue
re: sine fumo. Sic deo placet vt locus ei⁹
sit qd sine vto guerrā: sine pluuia
lucurā: sine puluere anaricie: sine fi
monane gñe: sine tēpeste discordie 2c.
Ideo dicit thema: Pacē habete: de pa
cis et dilect. 2c. vō videam⁹ qd par: et quot
modis est habēda: qd brōs Augu. in lib.
xij. de ciuita. dei. ex vii. dicit qd oia appe
tunt pacem: itē idē Aug. dicit primo li
bro de ciuitate dei. c. xxi. qd homines pa
cem vult nō vt honeste viuāt: sed vt lu
urie vacēt. Ego qñt et inueni qd triplex
par est nobis necessaria.

Prima est par interna cū seipso.

Secda est par fraterna cū pñmo.

Tertia est par superna cū deo.

Et de qualibet istarū dicit thema. Pa
cē habete: edus scilicet quos pacis
erit vobiscum 2c. B

Dico pñmo qd est par

interna cū seipso. Naturalr enim est bel
lum inter carnē et animā. Rō qd quilibet
res naturalr trahit ad suā naturā. Ca
ro formata dñto trahit ad suā naturā:
scilicet ad intum imundicie et luxurie.
Anima vero de nihilo creata est inditā
sua spiritūalitē: et trahit sursum naturāl

rer. Ideo est colluctatio inter carnē et
animā. Vt similitudinē de illo qui est i
toritura: qd a choro trahitur sursum: et
ponere deorsum: et ex tali pñdictione
affligitur. Sic et nos. Autōitas Gal. v.
Caro concupiscit aduersus spū: et spūs ad
uersus carnē: s3 em abinimic aduersant
tur vt nō qd vultis illa sociatis. Vōs
do videamus remediū ad faciendū pacē
inter ista. Oportet qd vna humiliet altes
ri: vel aia carnī: vel caro spiritui. S3 nō
debet qd anima humiliet carnē: sicut non
debet qd nobilis dñā domus humilietur
ancilla et captiua scilicet: s3 ppositū de
bet fieri. Ita cogitate qd corpus nñ sit
hospitiū. In quo est dñā. Sola ratiōas
liō: nobilis et pulchra: qd ad imaginē dei
facta. Ancilla s3o est caro sūtilis: scida et
vilis. Ideo ex dona ratiōe caro sicut ans
cilla est anime subiicienda p abstinētiā
pñam: discipuli nñas 2c. Et non conuersio.
Cū Ber. Non decet dominā ancillari
nec ancillā dñari. Ecce quare inuēta est
pñā ratiōis carnis. i. ad faciendū pre
dictam pacem. Ideo Job. v. Pacem hab
beat tabernaculū tuū. i. corpus: et visitas
spēm tuā. i. partē anime defendendo nō
peccabis. Oppositū facere scilicet defen
dere carnē est magnus peccatū. Et ad
hoc intelligendum notanda est parabo
la de regē filiā habentē: qd peregre pñci
piens commisit filiā cuiusdam militi cui⁹
ancilla que ei seruiret. Et miles adama
uit ancillā et desuperit filiā regis intan
tum qd faciebat eā seruire ancille 2c. S3
qn rex venit sentētiāuit eā sicut pñtōrē.
Ultimā vōs nō sitis in ista conditione.
Iste rex est de quo Ioannes Apoca. xij.
habet in femore vñmēto suo scriptū.
Rex regū et dñs dominatū 2c. Filia quā
genuit est aia ratiōalis ad similitudinē
suā 2c. eni vult dare regnū suū para
distantiā eam diligit 2c. Et peregre pñ
ctus est in die ascensionis in celestē hie
rusalē. Gal. iij. Quia que sursum rest hie
rusalē libera est. Est filiam suā commisit
militi. i. sibi et mihi dices Deul. iij. Cū
sodi temetipsum et animā nā sollicitē.
Et nos curamus de vili ancilla plus qd
de filia. Id qñ dñs venit i iudicio pñci
pali vel generali quid dices: quia tu es
pendis in pñe p ancillā miserā cūqum

Roemōs: et nñ p oia: qd illa nō sunt ve
stes sicut virtutes sunt vestes aie. 2c.
Col. iij. Induite vos sicut electi dei sancti
eti et dilecti viscera mie benignitatis: hu
militatem: patientiam: modestiam 2c. Et
vadit alia nuda. Id dicit pñs illud i pñ
tū. Nescio qd tu es miser et miserabilior:
paup⁹: necius et nudus 2c. Item habetis
perdices: capones 2c. pro ancilla: tanquā
monstrum fame: et inuētiū: quia vt dicit Mat.
iij. Non in solo pane viuūt homines: sed in
omni verbo qd pcedit de ore dei 2c. Itē
habetis equos: mulas 2c. p ancilla. Et
gratia dei est equ⁹ aler: et nō curatio. Itē
expeditis in lectis: cortinis 2c. Et alia non
h3 vbi quiescat. Lectus aie est consensu
plaris et meditatiōe de deo et ei⁹ dñicis.
Dauid psalmo. iij. In pace in idipsum
dominam et requiescat. Quid ergo dicit
pñm iudicio qui tantum laborant pro
filiā: tu etiam dispersisti magis amādo
ancillam 2c. Qd quomodo terribilr pñ
met. Ideo dicit Job. v. c. Pacem habeat
tabernaculū tuū: visitas spēm tuā
scz induēdo virtutib⁹: et pñcedo 2c. Alia
dolens Dauid de opposito dicebat psal
mo. lxxij. Delant super iniquos. i. mites
pacem peccatorū videns. i. cum ancilla.
Nō est respect⁹ mortis eorū. i. spūali refer
ne dñationis: qd ex hoc peccat mortāl: et
mōit aia spūalr. Iaco. j. Petm cū sum
marū fuerit generat mortem. Ideo dicit
thema: Pacem habete 2c.

Dico scdo qd est par

fraterna. i. cū primo. Et ista non est nec
cessaria solitaria: quia cum nullo commu
nicat. Sed quia homo ē animal sociale
per naturam: vt dicit philosophus: ideo
nō solum sibi necessaria par interna: s3
etiam fraterna participando et cōcedo
cum alio: qd non sit inter eos inuidia
de officio: de honore 2c. Sed orate p vos
no pñmō 2c. Item ira est contra istam
pacē: qñ est cū desiderio vindicte. Non
ratio in iudicio iam condemnatio est.
Ideo pñctia transet loquimur salu
tando: qñ sic manifestatur amor cordis.
Unde Mat. xij. Bonus homo de bono
thesauro pñt bonā: malus hō de ma
lo thesauro pñt mala. Dicit cōtra mu
ltos nōtēs loqui 2c. Nota quātr pñ

Maria solu fabat crucifixores sūi susce
pit. Ideo ista par est in corde hñda: in ore
manibus: et sur ad oñs verberando 2c.
Nec damificando 2c. Ideo apostolus
Rom. xij. Si fieri potest quod ex vobis
est cū aliquo hōb⁹: pacē habete: nō vōs
metipso defendētes charissimē: s3 date
locū ire. Nota non volum⁹ ipsos defendē
dentes. i. vindicantes. Nota de pñs. qui
voluit qd pater vindicaret in suocru
cifixores: sed dixit Tu xpi. Pater ignosce
illis: qñ nesciūt quid faciunt. Quādiu hō
mo est cum illa malicia non potest obti
nere veniam de minimo veniali 2c. Cū
de Ro. xij. Vbi vindictam. i. referant: i.
ego retribuaz. Deus em reservat sibi
vindictam. Ideo apostolus Ephē. iij.
Solliciti seruare vnitatem spūs in vñs
culo pacis. Non dicit de spūali solū: qñ
li sunt dispositi qui si requirūt: faciet
pacem: alio non. Sed sollicitudo est nec
cessaria. i. requirendo. Unde dauid ps.
xiiij. Inquire pacē: et persequere eam.
Qui primo petit veniam lucrāt coronā
Nota et pñquire eā: alios interponē
do tanq⁹ medios. Unde subdit apostol⁹
Cūm corpus et vnus spūs: sicut vocati
estis in vñā spē vocati omnes vestri. Nota
vñm corpus. Anlius vellet corpus sūi
membrat⁹ diuidere. Corpus christi est
ecclesiā: cuius caput est ipse christus: qui
habet membra. Oculi qui respiciūt sunt
contemplatiui: sic de aliis. Unde apos
tolus Roman. xij. sicut in vno corpore
multa membra habemus: omnia autem
membra non eundem actum habent: ita
multi vñm corpus sumus in christo 2c.
Et sicut corpus mēbratū diuisum nō vi
uificat: ita spūs recedit: sic de corpore m
stico qd viuificat spū sancto. Sec⁹ qñ est
diuisum p peccatū mortale. D

Dico tertio qd est

par supna cū deo: qñ malit⁹ habere guer
ram cum tanto dño. Ideo Job. xxi. Ne
quies: ergo ei⁹ habero pacē: per dec
habebis fructus optimos. Nota acqui
sce: scilicet obedieris sibi consentiendo
cordi eorū: opere. Cōdene sumus pñci
totes: quia miles qui secrete vel publice
vgit ad inimicos regis: pñt ei⁹. Sic
pñctus qui vadit ad inimicos et inuēntia

reges etc. De quibus decretū dicit. xvi. q. vii. c. non opus est. ubi dicit q. q. salis bono creditur. aufus domos eor. vadunt. aut in suas domos introducunt ut inters. rogetur. si se fide christiana & baptis. m. purificati. & pagani. i. apostatam & dei inimicū irā deignanter in eternū ientre re nisi ecclesiastica pnia emendat. deo re. cōsiliat. ac. Laute ergo sed in omni necessitate recurrat ad deū omnipotentē. ac. Secūdo agēte deo. o. r. c. f. reuer. ter nomē ei. notando. & cauendo ab omni iuramēto nisi magna necessitas sit. q. iuratores nō habet pacē. cui deo. sicut nec miles. q. ense euaginato trect contra regem suū. ac. Ideo habetis tot mala & tribulatio. nes. ac. Nam quando illi qui sunt in turri obidentur. descendunt se lapidibus. ita debetis resistere malis consuetudinib. inroni. ac. Tertio acquiesce ope seruit. deo. et. quā puidit nobis de oib. necessitatib. Seruē. nō discā. sabbatum. ne simus pcursores anti. p. ut dicit de cons. dicit. i. l. c. peruenit. ebi multa dicitur. ac. Dico quā deus fecit septem diebet. dedit nobis ser. ut laboremus. fideliter. ac. Et retinuit sibi vnam diem. ut ad eum veniamus. & homagium ei faciamus. unde dēdo missam integre. ac. ut habetur de cons. dicit. i. c. missas. Et sic habebitis pacem cum eo et fructus optimos. ut dicit Job. Nota boni fruct. sunt temporales meliores spirituales. sed optimi sunt celestis. quos dabit nobis de. q. hic rece demus. ad pacē eternā. Amen.

De timore dei fin. beatissimū. Tunc tū. occurrit in multis epistolis & euangelis tā de tempore q. de scia. Ser. xij.

Si timet deū
faciet bona. Eccl. x. Vel magnificabit eū timore int. mico. Eccl. x. Thema dat mibi mortuū predcandi de timore dei. sed primo saluterur virgo maria. ac. Qui timet deū faciet bona. Magnificat a deo. magnificat enim s. hominem. A. S. claus ergo bone gētes p. p. i. n. e. q. n. o. modo persona que timet deū magnificat a deo septupliciter. v. reperitur i. sacra scriptura. Primo in penultima. timor domini est simulacrum pinguis con

sciam. ut hō recedat a peccis & stitcat & stitfaciat. Et sic magnificat hō retinens peccis. De hoc scriptura. Eccl. i. Timor dei expellit peccis. Hic q. sine timore est non poterit iustificari. Secūdo in sancti. fide. quia timor dei est sors redundans in virtutibus in corde persone. in o. n. s. bus. i. m. n. d. s. elemosinis. i. h. s. i. t. a. t. e. p. u. t. i. e. n. t. i. a. r. e. Unde qui timet deū faciet bona. Nota q. i. c. o. n. s. i. m. e. n. s. e. s. t. i. n. s. i. c. i. e. s. i. n. corde cū timore cogitans nisi modo faciam bona. deus sua iustitia damnabit me. Tertio in sapientia. quia timor dei est sicut lucerna ardēs in intellectu ip. s. illuminans ne cadat in errorem vel d. n. b. i. u. m. vel fallam opinionem. Unde David ps. c. i. i. l. i. i. sapientie timor domini. Intellectus bonus omnibus facientibus eum scilicet timorem. ac. Quarto in abundantia temporalis. Nam. p. entin fuit aliqui habens dei timorem qui veniret ad paupertatem. Ideo si vultis abundare timere deum. Nam timor dei est sicut ager fructuosus qui facit dominum suū diuitem. Ideo David ps. xxi. Timete dominum omnes sancti eius. i. c. h. i. s. t. i. a. n. t. sanctificati per baptismū. quoniam non est inopia timentibus eū. Quinto timor domini magnificat hominem inuita per seuerando finaliter. quia timor dei est sicut fundamentum sustinens totum edificium. id est personam. sine quo nūc hō. mo. Unde Ecclesiastici. x. v. Si non in timore domini tenueritis instantes. d. o. s. u. b. u. e. r. e. t. u. r. domus v. a. S. e. r. t. o. magnificat hominem in morte corporali. q. tunc occurrunt demones pro habēda anima. Nota similitudinem de perdie obsecō. d. i. t. a. r. e. venatores sunt in circuitu cū canib. uo. f. a. l. c. o. n. i. b. u. s. S. i. c. e. s. t. d. e. a. n. i. m. a. a. b. s. c. o. d. i. t. a. i. n. c. o. r. p. o. r. e. i. n. m. o. r. t. e. c. o. g. i. t. a. r. e. e. n. t. e. b. a. c. u. l. o. s. i. e. s. t. d. o. l. o. r. i. b. u. s. & i. n. f. i. r. m. i. t. a. t. i. o. n. i. b. u. s. ac. Et venatores id est demones circumstant. Nec aliquis fuit de hoc v. n. d. e. r. e. m. p. t. i. s. n. i. s. i. b. e. a. r. a. v. i. r. g. o. m. a. r. i. a. d. e. g. r. a. t. i. a. s. p. e. c. i. a. l. i. s. s. i. m. o. a. d. c. h. r. i. s. t. i. a. n. i. v. e. n. i. t. d. i. a. b. o. s. i. n. i. n. c. r. e. a. t. u. r. d. i. c. i. t. b. e. d. a. s. a. p. T. h. o. d. i. a. m. c. a. p. i. v. i. Quid faciet ergo misera anima. ac. Timor dei ipsam defendit. Unde scriptura. Eccl. i. Timor domini bene erit i. e. x. t. r. e. m. i. a. i. n. d. i. e. d. e. f. u. n. c. t. i. o. n. i. s. s. u. e. b. e. l. i. c. i. S. e. r. t. i. m. o. m. a. g. n. i. f. i. c. a. t. h. o. t. e. n. s. i. n.

Gloria. Nam timor dei est thesaurus faciens aliam diuitē in celo. v. n. p. o. x. i. i. j. Ad nihil deductus est in cōspectu eius magnus timens aut dñm glorificat. P. r. i. z. ergo q. timor dei magnificat creaturam. A. n. t. o. n. i. a. s. d. i. x. i. t. i. l. l. a. s. a. n. c. t. a. J. u. d. i. t. q. v. i. Dñe q. timent te magni erant apud te p. o. l. a. P. r. i. z. s. e. m. a. E. r. g. o. e. r. g. o. t. o. t. b. o. n. a. f. a. c. i. t. t. i. m. o. r. d. e. i. p. o. l. o. v. o. b. i. s. d. e. c. l. a. r. a. r. e. m. o. d. o. s. & r. o. n. e. s. q. u. a. r. e. t. i. m. e. n. d. u. s. e. s. t. d. e. u. s. R. e. p. e. r. i. a. u. t. e. m. i. n. s. c. r. i. p. t. u. r. a. s. a. c. t. a. q. d. d. e. u. s. t. r. i. p. l. i. c. i. t. r. a. t. i. o. n. e. e. s. t. t. i. m. e. n. d. u. s.

Primo. timendus est deus sicut dñs rigorosus.

Secundo sicut amicus p. i. c. i. u. s. u. s. & g. r. a. t. i. o. s. u. s.

Tertio sicut p. i. a. m. o. r. o. s. u. s. & g. l. o. r. i. o. s. u. s.

Primo dico quod
de. est timē. ac. Q. u. i. e. s. t. q. u. i. d. d. n. s. e. m. i. t. u. r. i. g. o. r. o. s. u. s. a. d. p. u. n. i. e. n. d. u. m. i. l. l. o. s. q. f. a. c. i. t. c. o. n. t. r. a. s. u. a. s. o. r. d. i. n. a. t. i. o. n. e. s. t. a. l. i. o. v. a. l. d. e. t. y. m. e. t. u. r. a. s. u. b. d. i. t. a. t. i. o. n. e. s. p. e. r. o. p. p. o. s. i. t. u. s. a. u. t. q. u. i. d. n. s. v. e. l. i. u. d. e. r. n. o. e. s. t. i. g. o. r. o. s. u. s. c. o. n. t. r. a. m. a. l. a. f. a. c. i. e. n. t. e. s. e. n. i. h. i. l. a. p. p. o. s. t. a. t. i. a. i. d. m. e. l. i. u. s. e. s. s. e. r. n. o. n. f. a. c. i. e. r. e. o. r. d. i. n. a. t. i. o. n. e. s. q. f. a. c. i. e. r. e. r. n. o. n. t. e. n. e. r. e. T. a. l. i. s. d. n. s. e. s. t. v. e. l. u. t. f. o. r. m. i. d. o. s. i. u. e. b. a. b. o. t. a. p. o. s. i. t. a. i. n. h. o. r. t. o. c. u. m. d. a. l. i. s. t. a. q. u. e. n. o. n. t. i. m. e. t. u. r. a. b. a. n. i. b. u. s. n. i. s. i. i. n. p. r. i. n. c. i. p. i. o. r. i. m. o. p. o. n. i. t. s. u. p. r. a. ac. S. i. c. d. e. d. n. s. Q. u. i. i. n. a. l. i. q. u. a. v. i. l. l. a. s. i. t. o. r. d. i. n. a. t. i. o. i. n. d. c. e. r. t. a. p. e. n. a. r. o. s. s. t. u. e. n. t. s. i. c. u. t. a. u. t. e. i. a. b. a. b. o. t. a. S. e. d. p. a. s. s. i. f. i. c. i. t. q. u. i. d. e. t. q. u. o. o. r. d. i. n. a. t. i. o. f. r. a. g. i. t. u. r. m. o. p. e. r. i. l. l. u. d. i. n. o. p. e. r. a. l. i. s. i. n. n. u. l. l. p. u. n. i. t. u. r. t. a. l. i. s. d. n. s. d. e. s. p. i. c. i. t. u. r. a. b. o. i. b. u. s. s. e. c. q. u. i. r. i. g. o. r. o. s. e. p. u. n. i. t. A. u. t. o. D. a. n. i. e. l. i. o. j. d. H. a. b. u. c. h. o. d. o. n. o. s. o. r. r. e. s. e. b. a. b. y. l. o. n. i. a. r. i. g. o. r. o. s. o. q. u. i. v. a. l. d. e. t. i. m. e. b. a. t. u. r. a. s. u. b. d. i. t. a. t. i. o. n. e. s. e. t. D. a. n. i. e. l. c. u. m. s. o. c. i. o. p. e. t. e. b. a. t. v. n. a. r. e. i. u. s. t. i. a. q. u. a. d. a. m. v. a. s. a. l. l. o. r. u. m. r. e. s. p. o. n. d. i. t. T. i. m. e. o. e. g. o. d. n. m. m. e. u. m. r. e. g. e. m. q. u. i. i. d. v. i. d. e. r. i. t. v. i. l. t. u. s. v. e. s. t. r. o. s. m. a. c. i. l. l. e. n. t. i. o. r. e. s. p. r. e. c. e. t. e. r. i. s. ac. c. o. n. d. e. m. n. a. b. i. l. i. t. o. c. a. p. u. t. m. e. u. m. r. e. g. i. r. e. A. d. d. o. d. i. c. o. n. u. l. l. q. u. i. s. u. i. s. a. n. t. e. r. i. t. n. e. c. e. s. s. e. p. o. t. e. s. t. i. t. a. r. i. g. o. r. o. s. o. s. d. n. s. s. e. n. t. u. b. e. u. s. i. h. o. c. d. e. c. l. a. r. a. t. u. r. t. r. i. p. l. i. c. i. t. e. r.

Primo per ea in quibus punit.

Secundo per ea ex quibus punit.

Tertio per tempus in quo punit.

Primo enim dñs temporalis p. p. n. i. r. e. v. e. l. i. n. b. o. n. i. s. t. p. a. l. i. b. u. s. v. e. l. i. n. c. o. r. p. o. r. e. n. o. p. l. u. s. S. e. d. d. e. u. s. i. n. c. o. r. p. o. r. e. i. n. a. l. i. a. i. n. b. o. n. i. s. i. n. t. i. a. m. i. c. i. o. r. i. n. o. i. b. u. s. P. r. i. m. o

in corpore punit. q. i. d. e. o. t. o. r. s. u. n. t. i. n. b. o. n. i. s. i. n. f. i. r. m. i. t. a. t. e. s. i. n. c. a. p. i. t. e. i. n. o. c. u. l. i. s. ac. e. s. s. i. n. a. l. i. e. s. t. m. o. r. t. e. v. n. S. e. g. r. H. u. l. l. a. n. o. c. e. b. i. t. e. d. u. c. r. i. t. a. t. e. s. n. u. l. l. a. d. o. m. i. n. e. i. n. q. u. i. s. i. t. a. t. o. S. e. c. d. o. p. u. n. i. t. i. n. e. i. a. Q. u. o. t. f. r. i. s. t. i. n. a. s. d. o. i. a. r. e. s. i. r. a. s. ac. J. e. i. n. i. s. s. e. n. e. p. u. r. g. a. t. o. r. i. u. v. e. l. i. n. s. e. r. n. i. h. o. c. n. o. p. o. t. f. a. c. i. e. r. e. d. n. s. t. e. m. p. o. r. a. l. i. t. a. N. o. t. a. i. n. t. r. a. c. a. l. u. s. d. e. i. l. l. o. q. u. i. p. o. s. t. m. o. r. t. e. m. a. p. p. a. r. u. i. t. a. m. i. c. o. s. i. n. o. p. e. t. e. n. s. a. u. x. i. l. i. u. m. q. u. i. e. r. a. t. i. n. p. u. r. g. a. t. o. r. i. o. p. r. o. q. u. o. d. a. m. v. e. n. i. a. l. i. q. u. i. b. i. b. e. b. a. t. d. e. s. e. r. o. v. i. n. u. p. u. r. u. s. v. t. d. o. r. m. i. r. e. p. o. s. s. e. t. ac. E. c. c. e. q. u. o. e. s. t. r. i. g. o. r. o. s. u. s. q. d. f. a. c. i. e. t. i. l. l. i. s. q. u. i. i. n. e. b. e. l. a. n. t. ac. T. e. r. t. i. o. p. u. n. i. t. i. n. b. o. n. i. s. t. e. r. r. e. n. t. i. o. Q. u. a. r. e. c. r. e. d. i. t. i. s. s. i. n. t. t. e. m. p. e. s. t. a. t. e. s. i. f. i. c. i. t. a. t. e. s. q. u. e. r. e. r. e. T. i. d. e. p. s. a. j. c. a. R. e. u. e. r. t. i. m. i. n. i. s. U. n. d. e. e. t. A. l. m. a. b. r. a. h. a. m. p. r. i. m. o. q. u. e. r. e. m. i. t. u. n. t. u. r. q. u. o. d. a. p. p. o. n. i. t. i. n. f. i. d. e. i. q. u. i. a. e. p. p. e. c. c. a. t. i. a. p. a. r. e. n. t. u. m. s. i. q. u. i. s. u. n. t. s. a. t. u. s. c. o. n. t. r. a. c. t. i. ac. S. e. c. d. o. d. i. c. i. t. a. l. i. q. u. o. s. E. t. n. u. q. u. i. d. E. z. e. c. h. i. e. l. i. o. v. i. l. l. i. h. a. b. e. t. u. r. F. i. l. l. i. u. s. n. o. n. p. o. r. t. a. b. i. t. i. n. q. u. i. s. i. t. a. t. e. p. a. r. t. i. o. s. R. e. l. i. q. u. o. s. i. h. o. c. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. u. r. q. u. a. n. t. u. m. a. d. a. l. i. a. m. D. i. c. i. t. t. e. r. t. i. u. s. O. m. n. e. s. a. n. i. m. e. i. n. e. e. l. i. u. n. t. v. t. o. i. n. i. a. p. a. r. t. i. o. t. r. a. e. t. a. n. i. m. a. f. i. l. i. j. m. e. a. e. S. e. c. u. s. d. e. c. o. r. p. o. r. e. q. u. o. d. e. s. t. r. e. o. p. a. r. t. i. o. S. e. d. i. n. a. n. i. m. a. n. i. h. i. l. h. a. b. e. t. p. a. t. e. r. q. u. i. s. a. s. o. l. o. d. e. o. e. s. t. E. t. s. i. c. d. o. m. i. n. i. s. t. e. m. p. o. r. a. l. i. s. p. u. n. i. t. i. n. v. a. s. a. l. l. i. s. q. u. i. s. a. r. e. o. s. i. c. p. a. r. e. n. t. e. s. p. u. n. i. u. n. t. i. n. c. o. r. p. o. r. e. f. i. l. l. o. r. u. m. q. u. i. a. r. e. o. s. i. n. o. M. a. g. n. a. e. s. t. p. u. n. i. t. i. o. p. a. r. e. n. t. u. q. u. i. v. i. d. e. n. t. f. i. l. i. u. m. c. e. c. u. i. n. v. e. l. c. o. n. t. r. a. c. t. u. m. ac. Q. u. i. n. t. o. p. u. n. i. t. i. n. a. m. i. c. i. s. t. o. l. l. e. n. d. o. c. o. o. d. e. m. u. n. d. o. r. t. a. r. e. m. a. n. e. b. i. s. s. o. l. u. s. d. e. r. e. l. i. c. i. t. u. s. E. c. c. e. q. u. o. d. a. m. d. e. u. s. p. u. n. i. t. i. n. o. m. n. i. b. u. s. S. e. c. d. o. d. e. u. s. o. f. f. e. n. d. i. t. u. r. r. i. g. o. r. o. s. u. s. p. e. r. e. a. q. u. o. b. u. s. p. u. n. i. t. I. n. t. e. m. p. o. r. a. l. e. s. p. u. n. i. u. n. t. s. u. b. d. i. t. i. o. s. s. o. l. u. p. r. o. m. a. g. n. i. f. i. c. a. t. d. e. u. s. e. t. i. a. p. r. o. m. i. n. i. m. i. s. J. t. e. d. n. s. p. u. n. i. t. s. o. l. u. p. r. o. p. t. e. r. m. a. l. a. v. e. r. b. a. v. e. l. o. p. e. r. a. t. i. o. n. e. s. d. e. u. s. e. t. i. a. m. p. r. o. p. t. e. r. m. a. l. a. s. c. o. g. i. t. a. t. i. o. n. e. s. D. i. c. i. t. q. u. o. m. o. d. o. a. l. i. q. u. i. n. o. n. c. o. n. t. i. n. e. n. t. d. e. m. a. l. i. s. c. o. g. i. t. a. t. i. o. n. i. b. u. s. i. n. c. a. d. a. t. a. D. i. c. o. v. o. b. i. s. q. u. i. o. i. s. q. u. i. d. e. r. i. t. m. u. l. t. i. r. e. m. a. d. e. c. o. n. p. i. c. i. e. n. d. u. m. e. s. t. i. n. o. m. e. c. h. a. n. i. s. e. s. t. e. a. i. n. c. o. r. d. e. s. u. o. J. e. i. d. n. s. p. u. n. i. t. e. r. o. p. e. r. i. b. u. s. m. a. l. i. s. & n. o. r. o. s. i. s. d. e. u. s. a. u. t. d. e. s. e. c. r. e. t. i. s. & o. c. c. u. l. t. i. s. S. a. p. j. i. c. o. g. i. t. a. t. i. o. n. i. b. u. s. i. m. p. i. j. i. n. t. e. r. r. o. g. a. t. i. o. e. r. i. t. J. e. n. o. s. o. l. u. p. u. n. i. t. d. e. i. n. i. r. a. m. e. n. t. i. s. & d. i. f. f. a. m. a. t. i. o. n. i. s. b. u. e. s. e. d. e. t. i. a. d. a. v. e. r. o. p. e. r. o. c. i. o. s. o. S. e. c. e. s. t. i. u. r. i. g. o. r. A. u. t. e. t. i. a. d. v. o. b. i. s. q. u. i. d. e. o. i. b. u. s. o. c. i. o. s. o. n. d. i. c. i. t. m. a. l. i. c. i. o. s. o. q. u. a. d. l. o. c. u. t. i.

te timere pusillus grex: quia complacuit
patri vestro dare vobis regnum.

¶ De quibus coronis reportatis ex quibus
bellis: bon^o & ad omne ppositū. Ser. mii.

Die *Phosphor* ist ein Element, das in der Natur als Phosphorit (Calciumphosphat) vorkommt. Es ist ein wichtiger Bestandteil vieler Mineralien und Gesteine.

cū diabolo: et ut homi
passione gl'iam acq'

soft, 2.0
tires, 2.0
soft 1.0

ut. Arguit in op
post baptismū de

turamus ac. Sciatu q. intellect. noster ha-
tuerat et talis additio q. nō statz
vult credere res mirabiles: inuissas: in-
auditas quousq. videat cam vel rōne: et
qrit z inuestigat anq. essentiar firmiter.
Itā dicit phis q. ppter admirari cepes
rāt phī philosophari. t. rōne inuestigare
vt q. videbat eclypsim solis vel lune q.
rebat rōne. Itē alia antiquitas theologicē
Joan. 14. q. dicit nicodemio. Amen
amē dico tibi: nisi quis renatus fuerit de
mo. vel ex aqua z a. ille nō sentietur fī
admiras dicit. Q. nō pōt homo nasci cū
lit fener: Qui pōt fī sciat rationē cū
legit nasci de ptero matris z ecclie: conien-
sit a. credidit. x. d. sic fē de reb. nōcī mī

rabii ibi q sunt suprarōne naturāle in
fellectū. Ex qbus habemus plū cū hēctō

le. in. Terbi gratia. Quia vos auditis quod
est vultus deus simpliciter et cum uno tantummodo

lior q sunt tres persone realiter distin-
cte: quoniam vitan5 est obiectum in te

lectus de hoc admirans dicit: quō potest
hoc effici? ad hoc. Elia habet uultum

que ene: g'ed de hoc p'ro habent' victo-
ria p' simplicē cred' nom dice. tes. W'ne

credo ex quo vos qui non potestis fallere
nec falli dicitis. Holo aliam rationem

philosophicā aut experientiam. C. An
de aplo. v. Cor. v. Destructes oriuntur

amplitude extollem; se aduerfus scilicet
non debet in caritatem resistere nā

nam cum in aliquo latere, tametsi ex
nem intellectū in obsequium rēp. fit, hu
mānā intellectū per simplicitatem credens

namque videtur per simplicem credens
nam meremur coronam gl'ie. Non sic de
profunditate et de his quibus inquit. Non

tonnes Epoc. 11. 25. niter amaro sole & lu

na sub pedibus eius: et in capite eius co-
rona stellarum duodecim. hec autoritas

ad literas intelligat de ecclesia. Zilegoz
hic de regine maria. Tropologice de pe

sono q̄ triſpiciat per ſimpliſſe credentiā.
Hāteſia ſona ſimpliſſe credentiā ſecreto

Indes est mulier amica felices pro sole
 iusticie et claritate fides quam sole edit

cauit. Thapostolus iho sole armatus
nichet il. Th. i. Cete en credidit

tas fin. Et luna idest scientia philosoph

quo in factio fides pulli orbis sergere

per philotopha; culmo pinctis lunt co/

102

18